

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1898.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1898.

Pierwszy Skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1898 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1894 3. kwietnia	Umowa międzynarodowa zawarta między Austrią i Węgrami, Niemcami, Belgią, Danią, Hiszpanią, Francją, Wielką Brytanią, Grecją, Włochami, Holandją, Persją, Portugalją i Rosją w przedmiocie środków zdrowotnych dla okrętów wozących pielgrzymów do Mekki i nadzoru zdrowotnego w zatoce perskiej	188	335
1897 2. grudnia	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości wciągnięcie trzechklasowej szkoły ogrodniczej wyższej w Lednicach do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem służby ochotniczej jednorocznej zostają na równi z gimnazjami wyższymi i szkołami realnymi wyższymi	10	5
5.	Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Japonią	218	423
16.	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Bruck n. Murem, złączonej z tamtejszym urzędem podatkowym głównym, do ekspedycyowania bez poboru cla rzeczy podróżnych naprzód lub później wysłanych	3	3
21.	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w istniejących przepisach co do wywozu cukru za bonifikacją wywozową czynią się pewne ułatwienia	4	3
27.	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu c. k. Komory głównej w Żatecu	5	4
30.	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu kolei malej od Berun do Koneprasu i od Berun do Królodworu z odnogami	6	4
31.	Umowa, tycząca się przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego aż do 31. grudnia 1898, zawarta między c. k. Ministrem skarbu i Bankiem austriacko-węgierskim na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30 grudnia 1897 (Dz. u. p. Nr. 308)	1	1
31.	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Najwyższą Izbą obrachunkową, tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893 (Dz. u. p. Nr. 103), w przedmiocie składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być depelowane	2	2
31.	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o uchyleniu postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. czerwca 1890 (Dz. u. p. Nr. 174), na koleje żelazne lokalne od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i od Brandyżu nad Łabą do Nezatowic i ograniczeniu takowych do istniejącej kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Mochowa	12	7

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
1. stycznia	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się uzupełnienia spisu tych towarów zagranicznych, które w wolnym obszarze tryestyńskim wolno składać tylko w magazynach wyłącznych	11	5
3. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Lublany, stolicy krajowej	7	4
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu w Bozen, w budynku Urzędu pocztowego i telegraficznego delegacji tamtejszej komory głównej	8	4
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o postanowieniach dodatkowych, które uzupełnia się Porządek sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), a względnie Dodatek VI. do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 106)	16	13
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu skończenia budowy wiedeńskiej kolei miejskiej	9	4
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Budwie	20	17
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o zmianie dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896 (Dz. u. p. Nr. 124), na kolej lokalną wązkotorową St. Pölten—Kirchberg nad Pielachem (nadpielaską)	17	13
10. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Lodrone	21	17
11. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Brandyżu nad Łabą do Neratowie	13	7
12. „	Drugi Dodatek zmieniający przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220), o podatkach bezpośrednich osobistych	18	15
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu	22	17
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeniesieniu komory głównej z Stein nad Dunajem do Kremsu	14	11
14. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o ustanowieniu w Werbosce na wyspie Hwarze Delegacji portowej i zdrowotnej morskiej sprawującej oraz służbę cłową	26	21
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu kilku komor węgierskich w głębi kraju do ekspedowania posyłek roślin nadchodzących pocztą z zagranicy	36	43
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej o szlaku normalnym do miejsca wyścigów w Kottingbrunn	27	21
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości i skarbu, dotyczące się upoważnienia urzędów podatkowych do kroków sądowych celem zabezpieczenia i ściągnięcia podatków bezpośrednich, należności i innych poborów publicznych	28	21

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
20. stycznia	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych tudzież wyznań i oświaty dotyczące się wzajemnego przesyłania sobie wyciągów z metryk pomiędzy królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanemi z jednej a krajami korony węgierskiej — z wyjątkiem Kroacyi i Sławonii — z drugiej strony	15	12
22. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, i handlu, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Furth (w Bawaryi) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), jako upoważnione do ekspedycyowania roślin	23	19
23. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się zaniechania prostowania odpisań podatku gruntowego, które na podstawie tymczasowego przypisania podatku gruntowego za rok 1897 zostały już z powodu szkód żywiołowych przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przygotowane	19	15
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej strakonicko-brzeźnieckiej z odnogami	29	22
27. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się regulaminu powszechnego naukowego i służbowego szkół dla położnych	35	35
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeistoczeniu c. k. Urzędu cechowniczego w Bregencyi, będącego oraz Urzędem wykupu złota i srebra, na delegacyę Urzędu cechowniczego i o ustanowieniu w Innsbrucku delegacyi Urzędu cechowniczego	37	43
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o sprawdzaniu i cechowaniu wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego	24	19
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się wystawiania duplikatów świadectw sprawdzenia, należących do wodomierzy lub do liczydeł użycia elektryczności	25	20
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w przedmiocie sprawdzania i cechowania wagi setnej Bleicherta do ważenia wagonów kolei wiszących (linowych)	30	22
31. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa, którem zmienia się dwa postanowienia Porządku policyjnego dla żeglugi i flisactwa na Łabie z dnia 3. marca 1894 (Dz. u. p. Nr. 39)	31	22
4. lutego	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, podające spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892), dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	32	25
4. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	33	33
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się urzędowego wyciskania w Budziejowicach znaczka stęplowego 1no- i 5cio-centowego na listach przewozowych kolejowych i na blankietach do rachunków	34	34
15. „	Dodatek trzeci do Przepisu wykonawczego, dotyczącego się rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220), o podatkach osobistych bezpośrednich	38	44

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
21. lutego	Rozporządzenie cesarskie, którem pozwala się na pobór w roku 1898 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej	39	44
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei malej elektrycznej od Pragi (Smichowa) do Koszyc	42	59
3. marca	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171)	43	59
4. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania Rady państwa	40	45
4. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, którem na zasadzie §. 74 a) ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22), w uzupełnieniu i z częściową zmianą rozporządzenia ministerialnego z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 82), wydają się postanowienia szczególne co do przestanków w pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych	44	59
9. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się instrukcji służbowej dla c. k. prokuratoryi skarbowych	41	47
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu komory głównej w Nowym Łyżynie	45	61
15. „	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, skarbu i handlu w porozumieniu z Najwyższą Izłą obrachunkową, którem dla sądów i urzędów podatkowych (kas skarbowych), o ile te ostatnie sprawują kasowość urzędów depozytowych lub urzędów depozytowych i sierocych, przepisuje się sposób postępowania przy składaniu depozytów cywilno-sądowych i przy wnoszeniu wkładek do kas sierocych wspólnych a nadto urządzi się sposób postępowania z posyłkami wartościowymi, które nadchodzą do sądu opieczętowane i za przekazem	55	75
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Kostelca do Teleza	46	61
24. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych i handlu, dotyczące się sprowadzania z zagranicy towarów leczniczych przyrządzonych tudzież środków kosmetycznych i dyetetycznych	62	117
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu posterunku ekspedycyjnego cłowego w przystanku Schloppenhof linii Waldsassen-Cheb królewsko bawarskiej kolei państwa	53	73
2. kwietnia	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i handlu, którem uzupełnia się rozporządzenie ministerialne z dnia 27. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 196), dotyczące się wykonania §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu przemysłów budowlanych wymagających konsensu	63	117
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień c. k. Komory głównej w Podwoleczyskach, tudzież c. k. Delegacji komory w Sierosławicach	47	61
6. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych, dotyczące się częściowej zmiany przepisu o postępowaniu cłowym w obrocie na kolejach żelaznych dotyczących linii cłowej	64	118

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
14. kwietnia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o wydaniu na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220, zarządzenia co do postępowania z dochodami podlegającymi zasadniczo podatkowi rentowemu według rozdziału III. rzeczony ustawy, które pobierają z Austrii obywatele bawarscy, w królestwie bawarskiem zamieszkali	65	118
15. „	Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych, dotyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207) z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893	48	62
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o pornczeniu przykomorkowi Tonale w Tyrolu na czas miesięcy letnich czynności komory pomocniczej II. klasy	68	119
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o wydawaniu kajnitlu z c. k. Warzelnii soli w Kałuszu	66	118
20. - „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem zabrania się przywozu sakcharyny i podobnych środków słodzących sztucznych pod innymi nazwami w handel wprowadzanych, tudzież syropów niemi zaprawionych	49	69
20. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względem na cło z sakcharyną, tudzież zmiany postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Syrup“	50	69
20. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, dotyczące się sposobu postępowania przy przywozie sakcharyny przez aptekarzy albo hurtowników drogieryi i materyalów	51	70
20. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa, dotyczące się obrotu sakcharyny, przetworów sakcharynowych i innych podobnych środków słodzących sztucznych, tudzież pokarmów wyrabianych z użyciem takich materyalów	52	71
20. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, którem zabrania się przywozu z Ameryki roślin żyjących i owoców świeżych mszycą tarczykową San-José dotkniętych	54	73
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Borek szlacheckie, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller do okręgu sądu powiatowego skawinińskiego w Galicyi	67	118
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej królowo-hradeckiej w spisie zakładów naukowych tutejszo - krajowych zostających na równi z gimnazjami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej	77	133
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie czeskiej Szkoły handlowej wyższej berneńskiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazjami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej	78	133
23. „	Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, w przedmiocie odbywania się wyborów asesorów i ich zastępców do sądów przemysłowych, jakoteż asesorów do sądów rekursowych na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896 (Dz. u. p. Nr. 218)	56	83

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
23. kwietnia	Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu, dotyczące się przybierania asesorów i ich zastępców do udziału w posiedzeniach sądu przemysłowego i sądu rekursowego w sprawach przemysłowo-sądowych	57	95
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem zaprowadza się sprzedaż nowych blankietów wekslowych urzędowych	73	129
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia sprzedaży nowych blankietów urzędowych do przekazów kupieckich na sumy, których termin płatności ograniczony jest do dni najwięcej ośmiu	74	130
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia sprzedaży nowych blankietów promesowych	75	131
25. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Delatyna na Kołomyję do Stefanówki	69	119
26. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Wiedniu	58	99
26. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bernie	59	105
26. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Liberca	60	111
26. „	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bielsku	61	115
26. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zmiany a po części uzupełnienia niektórych postanowień abecadlowego spisu towarów taryfy cłowej	70	123
26. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem uzupełnia się postanowienia abecadlowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Magnezya“	71	125
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych o zmianie rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 213), dotyczące się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem sęplowym	72	127
2. maja	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Neratowie	79	134
4. „	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświaty, którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryjne z dnia 24. kwietnia 1895 (Dz. u. p. Nr. 58), pozwalające poszczególnym rodzajom przemysłu pracy przemysłowej w niedzielę	76	131
4. „	Dodatek pierwszy, którym uzupełnia się przepis wykonawczy rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896 (Dz. u. p. Nr. 220), o podatkach osobistych bezpośrednich	80	134
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Ebenfurth do okręgu Sądu powiatowego wiener-neusztadzkiego w Dolnej Austrii	81	135

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
14. maja	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Alt-Ruppersdorf i Ginzersdorf do okręgu Sądu powiatowego poysdorfskiego w Dolnej Austrii	82	135
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeistoczeniu Komory pomocniczej I. klasy w Braunau n. J. na Komorę główną II. klasy	83	135
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu w Zabrzegu Delegacji oświęcimskiej Komory głównej	84	135
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeistoczeniu Komory głównej w Celowcu na Komorę główną I. klasy	87	139
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się postępowania ze względu na podatek z półwyrobami fabrykacji cukru jak z próbkami cukru	88	139
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, któremi ogłasza się przepisy dla aptek, mające na celu zapobieżenie jak najskuteczniejsze zamianie lekarstw przy ich przygotowywaniu i wydawaniu	85	136
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o ustanowieniu starostwa w Peczeniżynie w Galicji	86	137
20. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Gstadt do Ybbsitz	92	145
22. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Winterbergu do Wallernu	93	148
22. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Prachatyc do Wallernu	94	150
24. „	Obwieszczenie całego Ministerstwa o uchwale Rady państwa co do rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. grudnia 1897 (Dz. u. p. Nr. 298), w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa i wyznaczenia innych dotacyi z powodu wydarzeń żywiołowych	89	139
27. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, zabraniające przywozu i przewozu pewnych towarów lub przedmiotów z wyspy Formozy, tudzież z portów Amoy, Swatou, Hongkong, Kanton i Macao, jak niemniej z portów wybrzeża azjatyckiego od ludyi brytańskich ku zachodowi aż do uścia kanału suezkiego do zatoki suezkiej	90	140
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zaprowadzenia cech do wyciskania stępla gazetowego w języku czeskim	95	153
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru elektryczności	97	169
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Korminie	98	170
4. czerwca	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o rozszerzeniu upoważnień Delegacji komory cłowej w Schluderbachu	105	181
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu i rolnictwa o ustanowieniu Rady przemysłowo-rolniczej	91	141
7. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, Ministerstwa wyznań i oświaty, Ministerstwa kolei żelaznych i Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się obrony rad szkolnych miejscowych, przedsiębiorstw kolei żelaznych na rzecz państwa nabytych i komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu przez prokuratorów skarbowe	99	170

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Num er	Strona
1898			
8. czerwca	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, dotyczące się należności urzędników technicznych Komisji głównej miar i wag używanych do sprawdzania elektromierzy poza obrębem urzędu na obszarze gminy c. k. stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia	100	170
8. .	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, dotyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu okolicy Berna w dyecezyi berneńskiej kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjąwach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do użytku uzupełnienia kongruy uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47), mają być podawane, będzie za pozycę wydatkową uznawana	110	185
11. .	Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości o zaprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych opłatach na szkoły lub jakichkolwiek innych opłatach ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości spadkowych, należących do spuścizny, z którą według prawideł powszechnych o własności sądów postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	101	171
13. .	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Lublany do Lublany Górnej	102	171
16. .	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej w Bajaschestie do ekspedycyowania bez poboru cła wracających opakowań	107	183
17. .	Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące się instrukcyi dla sądów przemysłowych i załatwiania czynności w tychże sądach	96	155
17. .	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem na zasadzie §. 95go ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22), dozwala się używać w przemyśle piekarskim pomocników młodocianych do pracy nocnej	103	171
18. .	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeistoczeniu Komory pomocniczej w Nadbrzeziu na komorę pomocniczą I. klasy i o rozpoczęciu czynności w delegacyi tej komory na placu kolejowym do przeladowywania towarów	108	183
20. .	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem prostują się postanowienia abecedowego spisu towarów taryfy cłowej, dotyczące się postępowania cłowego z nasionami olejodajnymi	111	185
23. .	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, którem na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, wydaje się zarządzenie co do postępowania z odsetkami i dywidendami od papierów wartościowych francuskich ze względu na podatek rentowy	123	195
25. .	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się dalszego pobierania podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898	104	173
26. .	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania wag wydobywanych do węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego, torfu, rud, wapna, cegiel itp.	112	186
26. .	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, którem wydaje się przepis co do wymierzania austriackich drewnianych statków wiosłowych na Dunaju	126	197

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
27. czerwca	Dokument koncesyjny na przedłużenie kolei lokalnej sedlicko-czyrkowickiej od Sedlic do Obernic	113	187
28. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, wydają się zarządzenia wyjątkowe dla 33 powiatów politycznych w Galicyi	106	181
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, ustanawiające na kampanię 1898/99 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek bonifikacyi płaconej przy wywozie cukru	109	183
1. lipca	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się kwoty i używania raty dotacyjnej, która w roku 1898 ma być z funduszków państwa wniesiona do funduszu amelioracyjnego państwa	121	193
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Hluboki do okręgu Sądu powiatowego tysznowickiego w Morawie	114	187
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Chrłopy do okręgu Sądu powiatowego jamnickiego w Morawie	115	187
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy miejscowej Damienic do okręgu Sądu powiatowego mlodo-wozyckiego w Czechach	116	187
2. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin miejscowych Sztierbohol i Strasznice Stare (składające się z osad Strasznice Stare i Strasznice Nowe) do okręgu Sądu powiatowego żytkowskiego w Czechach	117	187
7. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się budowy leżących w obszarze zajęтым szlaków częściowych kolei żelaznej wązko-torowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi (Dubrownikowi)	122	193
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o zmianie siedziby i oznaczenia Delegacyi feldkirskiej Komory głównej II. klasy w Winkl-Gargelli	129	209
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu w Drenkowie delegacyi komory	118	189
8. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się częściowego uchylecia przepisanej w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, obowiązku potrącańia podatku przy wypłacie plac służbowych zmiennych	120	191
9. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się utrzymania w mocy postanowień §. 3, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 95), co do rozkładu ilości alkoholu wyrabiać się mającej według niższej stopy podatku konsumcyjnego, jakoteż przepisów ustawy z dnia 5. lipca 1896 (Dz. u. p. Nr. 11), o czasowej zmianie kilku postanowień ustawy o opodatkowaniu cukru	119	189
11. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się kwoty podatku, która jest potrzebna, żeby być uważanym za kupca, posiadającego prawa zupełne	124	195
11. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się zezwalania na ułatwienia w przypuszczaniu do egzaminu sędziowskiego	125	196
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o przeniesieniu Komory pomocniczej złączonej z Agencją portową i zdrowotną morską z Ninu do Prywłaki	130	209
15. „	Rozporządzenie cesarskie, pozwalające używania zapisów dłużnych, jakie Zakład kredytowy gminny kraju Śląska będzie emitował, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	127	207

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
20. lipca	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się donoszenia o przeniesieniu jednego z przemysłów (przedsiębiorstw) w §. 27, ustęp 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru do innego zakładu przemysłowego	131	209
21. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące się koncesyi przedłużenia linii kolei małej elektrycznej od Pragi ku Wysoczanom, z jednej strony aż do Wysoczan a z drugiej strony do czesko-morawskiej fabryki maszyn w Lieben	133	213
22. "	Rozporządzenie cesarskie, pozwalające używania zapisów dłużnych gminnych, jakie Zakład hipoteczny krajowy dolno-austriacki będzie emitował, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	128	207
23. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Kujawa, Zagórza, Wolkowa, tudzież gmin Podciemna i Żyrawki do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego s. II	134	213
25. "	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o ustanowieniu w Ministerstwie handlu Urzędu statystycznego pracy	132	210
25. "	Dodatek pierwszy do Przepisu wykonawczego, dotyczącego się rozdziału II. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych	135	214
28. "	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowisku Poreczu	136	214
28. "	Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowiskach galicyjskich Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem	137	214
29. "	Dodatek drugi do Przepisu wykonawczego, dotyczącego się rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych	138	215
31. "	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Krakowa do Kocmyrzowa	139	217
1. sierpnia	Dodatek czwarty do Przepisu wykonawczego, dotyczącego się rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych	140	221
1. "	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o utworzeniu przykomórka Schönhalden komory pomocniczej Hittisau i o postępowaniu z towarami przy przewozie do bawarskiej doliny Balderschwang	146	225
5. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu do wybudowania kolei lokalnej od Sedlic do Czyżkowic	142	223
7. "	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych o ustanowieniu starostwa w Żiżkowie w Czechach	141	221
8. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem zaprowadza się nowe znaczki stęplowe do opłacania podatku od obrotu papierów wartościowych	143	223
9. "	Rozporządzenie cesarskie o dozwoleniu używania obligacji komunalnych emisji III. i następnych, przez bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim księstwem krakowskim emitować się mających, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych	147	225

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
13. sierpnia	Rozporządzenie Ministerstwa sprawieniowości, dotyczące się aktywowania sądu powiatowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie	144	224
19. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące się zawieszenia działalności sądów przysięgłych w okręgach sądów obwodowych jasielskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego w Galicyi	145	224
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu w Upicach w Czechach urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego	149	229
29. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Pily do Jaworzna	152	233
29. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Ilemnic do Roketnicy według okoliczności z przedłużeniem do Grünthalu (Polubna górny) a względnie do Neuweit	166	289
30. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych tudzież wyznań i oświaty, dotyczące się warunków wzajemnego przypuszczania lekarzy, którzy uzyskali stopnie akademickie w uniwersytetach austriackich a względnie węgierskich lub kroacko-slawońskich, tudzież położonych tamże dyplomowanych do wykonywania praktyki w krajach korony węgierskiej a względnie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych	150	229
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag i do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171	153	237
30. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi automatycznej zbożowej (systemu Richardsona) wyrabianej przez firmę W. i T. Avery Limited w Birminghamie	154	238
1. września	Patent cesarski, dotyczący się zwołania Rady państwa	148	227
1. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o upoważnieniu Komory pomocniczej w Moos do potwierdzania wyprowadzenia towarów przewozowych	155	241
3. „	Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości o zaprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych opłatach na szkoły lub jakichkolwiek innych opłatach ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości spadkowych, należących do spuścizny, z którą według prawideł powszechnych o właściwości sądów postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	184	333
4. „	Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmu krajowego uksiążęconego hrabstwa Gorycy i Gradyski	151	231
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o zmianie postanowień koncesyjnych dla kolei lokalnych od Wiednia do Wiener-Neudorfu i od Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu	165	283
6. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową na obszarze miasta Jablonca i w okolicy, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności	168	297
15. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i sprawiedliwości, którem wprowadza się w wykonanie ustawę z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawę patentową)	156	243
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się organizacji Urzędu patentowego	157	243

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e s ć	Numer	Strona
1898			
15. września	Rozporządzenie Ministerstw handlu i sprawiedliwości, którem w wykonaniu ustawy patentowej wydają się postanowienia szczególne co do organizacji Trybunału patentowego, postępowania przed nim, tudzież co do wykonywania jego zarządzeń i decyzji	158	256
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem wydaje się porządek czynności dla c. k. Urzędu patentowego	159	258
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się wymogów co do zgłoszeń patentowych tudzież co do pełnomocnictw do zastępowania w sprawach patentowych	160	264
15. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, dotyczące się zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych przez rzeczników patentowych i upoważnionych techników prywatnych	161	271
15. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, dotyczące się przemysłowego wykonywania wynalazków	162	278
15. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu i sprawiedliwości o uwzględnianiu w sprawach patentowych osób bezzasobnych, tudzież robotników ograniczonych do wódnie do zarobku z pracy	163	280
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące się ochrony wynalazków na wystawach tutejszo-krajowych	164	281
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na przedłużenie malej wązko-torowej kolei cieplicko-eichwaldzkiej, utrzymywanej w ruchu zapomocą elektryczności aż do stacyi Cieplice—Ogród zamkowy kolei lokalnej cieplicko (Settenz)-libereckiej	169	299
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na koleje male o szlaku normalnym na obszarze królewskiego stołecznego miasta Olomuńca i w okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności	178	321
19. „	Ustawa o urządzeniu plac profesorów w uniwersytetach, tudzież w szkołach głównych i zakładach naukowych z nimi na równi będących	167	295
19. „	Ustawa, którą wydają się postanowienia o dodatkach pensyjnych dla pewnej części radców Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego	170	300
19. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Seidenberg (w Prusach) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, jako upoważnione do ekspedywania roślin	171	300
19. „	Ustawa o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, którą urządzone zostały place urzędników czynnych państwa	172	301
19. „	Ustawa o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w szkołach średnich przez państwo utrzymywanych	173	302
19. „	Ustawa o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z temi zakładami połączonych, z funduszów państwa utrzymywanych	174	305
19. „	Ustawa o urządzeniu plac grona nauczycielskiego w zakładach przemysłowych przez państwo utrzymywanych	175	307

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
19. września	Ustawa, zawierająca postanowienia we względzie dotacji pasterzy duchownych katolickich	176	309
19. „	Ustawa, zawierająca postanowienia we względzie dotacji pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi	177	316
24. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Ostrokowie do Wyżowic	182	325
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przeniesieniu Najwyższej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Doliny do Wygody na Baronów Bertolda i Armina Popperów de Podhragy	183	329
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdruzic	179	323
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei małej od Pragi (Smichowa) do Koszyrza	180	324
26. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o ponownem przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej o szlaku normalnym aż do miejsca wyścigów w Kotlingbrunn	181	324
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa, dotyczące się zmiany §§. 13 i 15 Porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego dla jezior karyńskich, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 12. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 122	185	333
1. października	Dodatek pierwszy, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału V. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich	189	363
1. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177 o dotacji pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi	206	399
1. „	Dodatek trzeci, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich	190	363
1. „	Dodatek piąty, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich	191	364
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się działalności urzędowej starosty karlińskiego	186	334
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przeniesieniu koncesyi na kolej lokalną od Hadika do Radowiec na Nową Spółkę kolei lokalnej bukowńskiej	192	367
11. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem zarządzenia wyjątkowe, rozporządzeniem z dnia 28. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 106, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w 10 z tych powiatów	187	334
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przeniesieniu i częściowej zmianie koncesyi na małą kolej wązko-torową od Grazu do Föllnga, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności i przechodzi na Dom bankowy Dutschka i Sp. w Wiedniu	193	367
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu Urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie	194	368

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
17. października	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Guntramsdorfu do Leesdorfu . . .	195	369
22. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się stopy tary dla kawy surowej w fardach podwójnych	196	370
22. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, dotyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu pasmańskiego w archidiecezji zadarskiej kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do uzyskania uzupełnienia kongregacji uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, mają być podawane, będzie za pozycję wydatkową uznawana	199	373
25. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o ustanowieniu w Silo na wyspie Kerku Delegacji portowej i zdrowotnej morskiej sprawującej oraz służbę cłową	197	371
7. listopada	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole Głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury . . .	202	377
10. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory głównej tryestyńskiej do tych komór (wchodowych), które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107 i uchylenia upoważnienia do ekspedycyowania roślin, które służyło c. k. Kapitanatowi portowemu i zdrowotnemu morskiemu w Tryeście	200	373
11. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem zarządzenia wyjątkowe rozporządzeniem z dnia 28. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 106, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w dalszych 15 z tych powiatów	198	371
12. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną wązko-torową od Gmünd do Litschau z odnogą od Alt-Nagelbergu do Heidenreichsteintu	207	411
13. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się zmiany niektórych postanowień przepisu ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. października 1897. Dz. u. p. Nr. 252, w przedmiocie inapudacji w kasach Dworu, państwa i funduszów publicznych itp. place służbowe wypłacających, ze względem na podatek osobisto-dochodowy i pensyjny . . .	201	374
14. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o odłączeniu Komory pomocniczej w Czajnicy od tamtejszego Urzędu podatkowego i przeniesieniu tej komory na wierzchowinę Metaljka	211	419
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zmiany w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293 (Taryfa wynagrodzeń za prace adwokatów)	203	383
16. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu, którem wydaje się postanowienia w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176 o dotacji pasterzy duchownych katolickich	205	385
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o utworzeniu z obszaru nowo ustanowionego starostwa peczeniżyńskiego w Galicyi okręgu rozkładu podatku zarobkowego i okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego, tudzież o zmianie w okręgu szacunkowym kołomyjskim	204	383

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1898			
19. listopada	Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa, którem uchyla się rozporządzenie z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35, dotyczące się komisji, z ramienia Władz administracyjnych krajowych i Ministerstwa rolnictwa urzędujących jako rady przyboczne techniczne do spraw mszycy winnej	208	415
19. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, którem podaje się do wiadomości, że Najwyższa koncesya na kolej lokalną elektryczną od Badenu do Vöslau przeniesiona została na Spółkę akcyjną kolei lokalnych wiedeńskich i że niektóre postanowienia koncesyi na tę kolej zostały zmienione	209	416
25. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ustanowieniu po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym w Ślemieniu, Niemirowie i Lutowskiach w Galicyi	210	416
25. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z białą lśniącą	212	419
25. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się postępowania ze względu na cło z olejem siarkowym	213	420
28. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, którem zmienia i uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „osadziny olejne“	214	420
2. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące się zmiany tytułu służbowego asystentów inspektora przemysłowego	215	421
2. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Ostrawie Polskiej w Śląsku	216	421
3. "	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1899	219	447
6. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Swatosława, Błahoniów-Prosatín i Nowa Wieś u Kurzymy do okręgu Sądu powiatowego tisznowickiego w Morawie	217	421
6. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Hakownika do Młaca	221	455
6. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się ustanowienia tary dla nadtlenu baru w beczkach	224	461
10. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się egzaminu praktycznego do służby koncepcyjnej w prokuratoryach skarbowych	220	451
13. "	Rozporządzenie całego Ministerstwa, którem uchyla się zawieszenie działalności sądów przysięgłych w okręgach Sądów obwodowych jasielskiego i tarnowskiego w Galicyi	222	457
16. "	Ustawa o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich fundacyi i nadań utworzonych z powodu pięćdziesiątej rocznicy Mojego na tron wstąpienia	227	467
17. "	Patent cesarski, dotyczący się zwolania sejmów krajowych czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austriackiego, styryjskiego, karyntyjskiego, kraińskiego, bukowińskiego, morawskiego, śląskiego, goryckiego i gradyskiego, vorarlberskiego, tudzież sejmu krajowego miasta Tryestu i jego okręgu	223	459

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e s ś ć	Numer	Strona
1898			
17. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którego zmienia się postanowienia Instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi pod względem czynności manipulacyjnych w sprawach tabularnych	225	463
19. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Rudnic do Hospocina	229	469
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o zmianie w gronie koncesyonaryszów kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdruzie	230	473
21. „	Ustawa o kolejach żelaznych niższego rzędu, których budowa zapewniona być ma w roku 1898	233	475
21. „	Ustawa o sprzedaży linii kolei państwa Czeska Lipa—Mimon Spółce kolei żelaznej uściecko-cieplickiej	226	465
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące się urzędowego wyciskania w Bozen znaczka stęplowego 100- i 50-centowego na blankietach do rachunków	231	473
23. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 122, dotyczące się budowy leżących w obszarze zajęтым szlaków częściowych kolei żelaznej wązko-torowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Grużowi (Dubrownikowi)	234	481
24. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w przedmiocie barwy do cech tożsamości, którei opatrywane być mają tkaniny w obrocie hafciarskim do uszlachetnienia	232	473
27. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu o postępowaniu jak najprzychylniejszem z towarami japońskimi, gdy będą wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego	228	467
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przydzielenia sądownictwa do spraw karnych dla dzielnicy Ottakring w Wiedniu Sądowi powiatowemu dzielnicy Josefstadt do spraw karnych	235	481
28. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1898	237	483
28. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się dalszego pobierania podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1899	238	563
29. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszenie się tego długu bieżącego do sumy 49,485.352 zł. 50 c. w. a.	236	481
30. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się przedłużenia mocy obowiązującej postanowień dotychczasowego przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Banku austriacko-węgierskiego	239	573
30. „	Najwyższe pismo odręczne, dotyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w roku 1899 do pokrywania kosztów spraw wspólnych	240	575
30. „	Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się udzielania zapomóg z funduszów państwa w celu uśmierzenia niedostaku	242	579
31. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych, dotyczące się wyłączenia druków, którym odebrany został debit pocztowy, od przewozu za pośrednictwem przedsiębiorstw kolei żelaznych i żeglugi parowej	241	577

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw, rozporządzeń itd. od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1898 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik L, część I do XC ogłoszonych *).

- Abecadłowy** spis towarów taryfy cłowej; dodatki, sprowstawiania, uzupełnienia, zmiany pod wyrazami:
- Biel lśniąca 212, 419.
- Bister, brunat kotłowy i inne 70, 123.
- Magnezya 71, 125.
- Olej z pestek oliwkowych 213, 420.
- Olejne osadziny 214, 420.
- Olejodajne nasiona 111, 185.
- Sakcharyna, syrop 50, 69.
- Sulfurowy olej 213, 420.
- Adwokaci**; zmiana taryfy wynagrodzeń 203, 383.
- Alkohol**; rozkład ilości wyrabiać się mającej według niższej stopy podatku konsumcyjnego; utrzymanie w mocy postanowień §. 3, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95 119, 189.
- Alt-Ruppersdorf**, ob. Sąd powiatowy.
- Amelioracyjny** fundusz państwa; rozporządzenie cesarskie tyczące się raty, która w roku 1898 ma być do niego wniesiona z funduszków państwa 121, 193.
- Ameryka**; zakaz przywozu stamtąd roślin i owoców dotkniętych mszycą tarczycową San José 54, 73.
- Aptekarze**; sposób postępowania przy przywozie sakcharyny 51, 70.
- Apteki**; cennik lekarstw na rok 1899 219, 447.
- przepisy mające na celu zapobieżenie jak najskuteczniejszemu zamianieniu lekarstw przy ich przygotowywaniu i wydawaniu 85, 136.
- Asesorowie** sądów przemysłowych i rekursowych, ich wybór 56, 83.
- i ich zastępcy, przybieranie ich do udziału w posiedzeniach sądu przemysłowego i sądu rekursowego 57, 95.
- Asystenci** przy inspekcyi przemysłowej; zmiana tytułu służbowego 215, 421.
- Austria** powyżej Anizy; wymierzanie opłat ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości należących do spuścizny, z którą postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 101, 171.
- Austryackie** statki wioślowe drewniane na Dunaju; przepis co do ich wymierzania 126, 197.
- Avery W. i T.** w Birminghamie; przyjmowanie do sprawdzania i cechowania wagi zbożowej przez tę firmę wyrabianej 154, 238.
- Baden**, ob. Kolej żelazna.
- Bajaszestie**, ob. Komora.
- Bank** austriacko-węgierski; przedłużenie stosunku z nim; rozporządzenie cesarskie 239, 573.
- — — — aż do 31. grudnia 1898 mocy obowiązującej rozporządzenia z r. 1893, tyczącego się deponowania w tym Banku papierów wartościowych 2, 2.
- — — — umowa z nim, tycząca się przedłużenia jego przywileju aż do 31. grudnia 1898 1, 1.

* Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

- Bank krajowy** królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego; dozwolenie używania jego obligacyi komunalnych do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocyh itp. 147, 225.
- Barwa** cech tożsamości do tkanin w obrocie hafciarskim do uszlachetnienia 232, 473.
- Bawarscy** obywatele; zarządzenia co do postępowania z ich dochodami z Austrii pobieranymi, które tutaj podlegają zasadniczo podatkowi rentowemu 65, 118.
- Berno**; ustanowienie sądu przemysłowego 59, 105.
- zamieszczenie tamtejszej czeskiej szkoły handlowej wyższej w spisie zakładów naukowych, zostających na równi z gimnazjami wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej 78, 133.
  - ob. Dziekanat.
- Beruny**, }
Bezdruzice, } ob. Kolej żelazna.
- Bezasobne** osoby; ich uwzględnianie w sprawach patentowych 163, 280.
- Biel** lśniąca; postępowanie z nią ze względu na cło 212, 419.
- Bielsk**; ustanowienie sądu przemysłowego 61, 115.
- Bister**; zmiany i uzupełnienia w abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej pod tym wyrazem 70, 123.
- Blahoniew-Prosatin**, ob. Sąd powiatowy.
- Blankiety** promesowe urzędowe; zaprowadzenie nowych 75, 131.
- urzędowe do przekazów kupieckich z terminem płatności ograniczonym do dni najwięcej ośmiu; zaprowadzenie nowych 74, 130.
  - do rachunków; wyciskanie na nich stępla 1no- i 5cio-centowego w Bozen 231, 473; w Budziejowicach 34, 34.
  - wekslowe urzędowe; zaprowadzenie nowych 73, 129.
- Bleicherta** waga setna do ważenia wagonów kolei wiążących; sprawdzanie i cechowanie 30, 22.
- Bonifikacya** wywozowa od cukru; zmiany w dotychczasowych przepisach 4, 3.
- Borek** szlachecki; przyłączenie do okręgu sądu powiatowego skawińskiego 67, 118.
- Bozen**, ob. Komory.
- Brandyż nad Łabą**, ob. Koleje żelazne.
- Braunau n. J.**, ob. Komora.
- Bregencya**, ob. Cechowniczy urząd.
- Bruck nad Murem**, ob. Komora.
- Brzeńnice**, ob. Koleje żelazne.
- Budziejowice**; wyciskanie znaczków stęplowych 1no- i 5cio-centowych na listach przewozowych kolejowych i na blankietach do rachunków 34, 34.
- Budwa**, ob. Komora.
- Cechowniczy** urząd w Bregencyi; przeistoczenie na delegacyę urzędu cechowniczego 37, 43.
- Cechy** tożsamości do tkanin w obrocie hafciarskim do uszlachetnienia 232, 473.
- Celowiec**, ob. Komora.
- Cennik** lekarstw na rok 1898 219, 447.
- Chropły**, ob. Sąd powiatowy.
- Cieplice**, ob. Kolej żelazna.
- Cłowe** postępowanie w obrocie na kolejach żelaznych dotyczących linii cłowej; zmiana przepisów 64, 118.
- — jak najprzychylniejsze z towarami japońskimi przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego 228, 467.
- Cukier**; donoszenie o przeniesieniu jednego z przemysłów w §. 27, ustęp 1 ustawy z r. 1888 o opodatkowaniu cukru oznaczonych do innego zakładu przemysłowego 131, 209.
- postępowanie ze względu na podatek z półwyrobami jak z próbkami 88, 139.
  - ustanowienie na kampanię 1897/98 wymiaru zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacyi płaconej przy wywozie 109, 183.
  - utrzymanie w mocy ustawy z dnia 5. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 111 o czasowej zmianie kilku postanowień ustawy o opodatkowaniu 119, 189.
  - zmiany w przepisach, tyjących się wywozu za bonifikacyą wywozową 4, 3.
- Czajnica**, ob. Komora.
- Czechy**; rozszerzenie działalności starosty karlińskiego 185, 333.
- Czeska Lipa**, }
Czyżkowice, } ob. Kolej żelazna.
- Damienice**, ob. Sąd powiatowy.
- Delatyn**, ob. Kolej żelazna.
- Delegacya** komory w Bozen; ustanowienie onejże w budynku urzędu pocztowego i telegraficznego 8, 4.
- feldkirskiej komory głównej w Winkl-Gargelli; zmiana siedziby i oznaczenia 129, 209.
  - komory oświęcimskiej w Zabrzegu; ustanowienie 84, 135.

- Facimiech;** przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, **118.**
- Fölling,** ob. Kolej żelazna.
- Formoza;** zakaz przywozu i przewozu towarów z tej wyspy tudzież z rozmaitych portów azjatyckich 90, **140.**
- Francuskie papiery wartościwe;** postępowanie z odsetkami i dywidendami od nich ze względu na podatek rentowy 123, **195.**
- Fundacye i nadania utworzone z powodu 50tej rocznicy wstąpienia Najjaśniejszego Pana na tron;** ustawa o uwolnieniu ich od opłat stęplowych i bezpośrednich 227, **467.**
- Fundusz amelioracyjny państwa;** rozporządzenie cesarskie dotyczące się raty, która w r. 1898 ma być do niego wniesiona 121, **193.**
- Furth (w Bawaryi),** ob. Komora.
- Gabela,** ob. Kolej żelazna.
- Galicja;** koncesya na kolej lokalną od Delatyna na Kolomyję do Stefanówki 69, **119.**
- — — — żelazną od Krakowa do Kocmyrzowa 139, **217.**
- przeniesienie na Baronów Bertolda i Armina Popperów de Podhragy koncesyi na kolej lokalną od Doliny do Wygody 183, **329.**
- przyłączenie gmin Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, **118.**
- — — i obszarów dworskich Kuchajowa, Zagórza, Wołkowa, tudzież gmin Podciemna i Żyrawki do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego s. II. 134, **213.**
- rozporządzenie cesarskie pozwalające używania obligacji komunalnych Banku krajowego do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych itp. 147, **225.**
- uchylene zawieszenia działalności sądów przysięgłych w okręgach Sądów obwodowych jasielskiego i tarnowskiego 222, **457.**
- ustanowienie urzędów podatkowych i sądowo-depozytowych w Slemieniu, Niemirowie i Lutowiskach 210, **416.**
- — w Zabrzegu delegacyi komory oświęcimskiej 84, **135.**
- utworzenie z obszaru starostwa peczenizyńskiego okręgu rozkładu podatku zarobkowego i okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego; zmiana w okręgu szacunkowym kołomyjskim 204, **383.**
- wydawanie kajnitru z warzelnii soli w Kafuszu 66, **118.**
- Galicja;** zakaz wykonywania handlu obnośnego w uzdrowiskach Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem 137, **214.**
- zarządzenia wyjątkowe dla 33 powiatów podległych na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869 106, **181;** zniesienie w 10 powiatach 187, **334;** zniesienie w dalszych 15 powiatach 198, **371.**
- zawieszenie działalności sądów przysięgłych w okręgach Sądów obwodowych jasielskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego 145, **224.**
- zwolanie sejmku 223, **459.**
- Gargelli,** ob. Delegacya komory.
- Gazetowy stępel;** zaprowadzenie cech do wyciskania go w języku czeskim 95, **153.**
- Ginzersdorf,** ob. Sąd powiatowy.
- Gmünd,** ob. Kolej żelazna.
- Gołuchowice;** przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, **118.**
- Gorycya i Gradyska;** patent dotyczący się zwołania sejmku krajowego 151, **231.**
- Graz,**)
- Gruż,**) ob. Kolej żelazna.
- Gstadt,**)
- Guntramsdorf,** ob. Koleje żelazne.
- Hadik,** ob. Kolej żelazna.
- Hafciarski obrót do uszlachetnienia;** ustanowienie barwy cech tożsamości na r. 1899 232, **473.**
- Handel obnośny;** zakaz wykonywania w uzdrowiskach Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem 137, **216.**
- — — — w Lublanie 7, **4.**
- — — — w uzdrowisku Poreczu 136, **214.**
- Hospocin,** ob. Kolej żelazna.
- Hurtownicy drogieryi i materyalów;** sposób postępowania przy przywozie sakcharyny 51, **70.**
- Hittisau,** ob. Komora.
- Hluboki,** ob. Sąd powiatowy.
- Horzany (Porzyczany),** ob. Koleje żelazne.
- Iemnice,** ob. Kolej żelazna.
- Innsbruck,** ob. Delegacya urzędu cechowniczego.
- Inspekcya przemysłowa;** zmiana tytułu służbowego asystentów 215, **421.**
- Instrukcya dla sądów;** zmiana pod względem czynności manipulacyjnych w sprawach tabularnych 225, **463.**

Instrukcja dla sądów przemysłowych 96, 155.

— służbowa dla prokuratury skarbowych 41, 47.

Jablonec, ob. Kolej żelazna.

Japonia; postępowanie jak najprzychylniejsze z jej towarami przy wprowadzaniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego 228, 467.

— traktat handlowy i żeglarski z nią zawarty 218, 423.

Jasło, ob. Sądy przysięgłych.

Jaworzno, ob. Kolej żelazna.

Jednoroczna służba ochotnicza; dozwoleństwo takiej uczniom szkół handlowych wyższych; w Bernie 78, 133; w Królowej Hradcu 77, 133; uczniom szkoły ogrodniczej wyższej w Lednicach 10, 5.

Jeziora karyńskie; zmiana porządku policyjnego i żeglarskiego 185, 333.

Josefstadt, dzielnica w Wiedniu; przydzielenie jej sądowi powiatowemu do spraw karnych sądownictwa dzielnicy Ottakring 235, 481.

Jubileusz 50letni panowania Najjaśniejszego Pana; ustawa o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich fundacyi i nadań utworzonych z powodu tego jubileuszu 227, 467.

Kajnit; wydawanie go z warzelni soli w Kałuszu 66, 118.

Kałusz; warzelnia soli, wydawanie kajnit 66, 118.

Kapitanat portowy i zdrowotny morski w Tryeście; uchylene służącego mu upoważnienia do ekspedowania roślin 200, 373.

Karliński starosta; rozszerzenie jego działalności urzędowej 186, 334.

Karyntya; wymierzanie opłat ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości należących do spuścizny, z którą postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 101, 171.

Karyntya; zmiana porządku policyjnego dla jezior tamtejszych 185, 333.

Kasy Dworu, państwa i funduszów publicznych; zmiana przepisu w przedmiocie manipulacyi ze względu na podatek osobisto-dochodowy 201, 373.

Kawa surowa w fardach podwójnych, tara dla niej 196, 370.

Kerk, ob. Delegacja portowa.

Kirchberg nad Pielachem, ob. Kolej żelazna.

Kleiner i Fleischmann w Mödlingu; przyjmowanie do sprawdzania i cechowania przyrządu ich konstrukcyi do mierzenia, mleka 22, 17.

Kocmyrzów, ob. Kolej żelazna.

Kolej żelazna od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi (Dubrownikowi); rozporządzenie cesarskie dotyczące się budowy szlaków częściowych 122, 193; zatwierdzenie przez Radę państwa 234, 481.

— — — lokalna elektryczna od Badenu do Vöslau; przeniesienie koncesyi na Spółkę akcyjną kolei lokalnych wiedeńskich i zmiana teje koncesyi 209, 416.

— — — od Brandyzu nad Łabą do Neratowic, koncesya 13, 7.

— — — — — — — — — przedłużenie terminu wybudowania 79, 134.

— — — państwa od Czeskiej Lipy do Mimoni; ustawa o jej sprzedaży Spółce kolei uściecko-cieplieckiej 226, 465.

— — — od Delatyna na Kołomyję do Stefanówki, koncesya 69, 119.

— — — od Doliny do Wygody; przeniesienie koncesyi na Baronów Bertolda i Armina Popperów de Podhragy 183, 329.

— — — od Gmünd do Litschau z odnogą od Alt-Nagelbergu do Heidenreichsteinu, koncesya 207, 411.

— — — Gstadt—Ybbsitz, koncesya 92, 145.

— — — od Guntramsdorfu do Leesdorfu, koncesya 195, 369.

— — — od Hadika do Radowic; przeniesienie jej koncesyi na Nową Spółkę kolei lokalnej bukowińskiej 192, 367.

— — — od Ilemnic do Roketnicy, według okoliczności z przedłużeniem do Grünthalu (Półbna górnego) a względnie do Neuwelt, koncesya 166, 289.

— — — od Kostelca do Telcz; przedłużenie terminu wybudowania 46, 61.

— — — od Krakowa do Kocmyrzowa, koncesya 139, 217.

— — — od Lublany do Lublany Górnej; przedłużenie terminu wybudowania 102, 171.

— — — od Nowego Dworu do Bezdrucic; przedłużenie terminu otwarcia ruchu 179, 323.

— — — Nowy Dwór—Bezdrucice; zmiana w gronie koncesyonaryuszów 230, 473.

— — — od Ostrokowic do Wyżowic, koncesya 182, 325.

— — — od Pily do Jaworzna, koncesya 152, 233.

— — — wązko-torowa St. Pölten—Kirchberg nad Pielachem; zmiana dokumentu koncesyjnego 17, 13.

— — — od Prachatyc do Wallernu, koncesya 94, 150.

— — — od Rakownika do Mlaca; przedłużenie terminu wybudowania 221, 455.

Kolej żelazna lokalna Roudnice—Hospocin, koncesya 229, 469.

- — — od Sedlic do Czyżkowic; koncesya na przedłużenie od Sedlic do Obernic 113, 187.
- — — — — przedłużenie terminu wybudowania 142, 223.
- — — od Strakonice do Brzeżnicy z odnogami; przedłużenie terminu wybudowania 29, 22.
- — — od Winterbergu do Wallernu, koncesya 93, 148.
- — mała od Berun do Koneprusu i od Berun do Krółodworu; przedłużenie terminu otwarcia 6, 4.
- — — wązko torowa elektryczna cieplicko-eichwaldzka, koncesya na przedłużenie 169, 299.
- — — — od Grazu do Föllinga; zmiana koncesyi i przeniesienie jej na Dom bankowy Dutschka i Sp. w Wiedniu 193, 367.
- — — — elektryczna na obszarze miasta Jablonetz i w okolicy; koncesya 168, 297.
- — — do miejsca wyścigów pod Kottlingbrunn; przedłużenie terminu wybudowania 27, 21.
- — — w Kottlingbrunn; ponowne przedłużenie terminu wybudowania 181, 324.
- — — elektryczna od Pragi (Smichowa) do Koszyrza; przedłużenie terminu skończenia budowy 42, 59.
- — — od Pragi (Smichowa) do Koszyrza; przedłużenie terminu skończenia budowy 180, 324.
- — — elektryczna od Pragi ku Wysoczanom; koncesya na jej przedłużenie 133, 213.
- — wiedeńska miejska; przedłużenie terminów skończenia budowy 9, 4.

Koleje żelazne dotyczące linii cłowej; zmiana przepisu o postępowaniu cłowym na takowych 64, 118.

- — lokalne od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i od Brandyżu n. E. do Neratowic; uchylenie koncesyi 12, 7.
- — — od Wiednia do Wiener-Neudorfu i od Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu; zmiana postanowień koncesyjnych 165, 283.
- — małe elektryczne na obszarze miasta Ołomuńca, koncesya 178, 321.
- — na rzecz państwa nabyte; upoważnienie prokuratorzy skarbowych do bronięcia przed sądem ich majątku 99, 170.
- — niższego rzędu; ustawa o tych, których budowa ma być zapewniona w r. 1898 233, 475.
- — spis tych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z r. 1890, dotycząca się obrotu towarów 32, 25.

Koleje żelazne; wyłączenie od przewozu druków, którym odebrano debiet pocztowy 241, 577.

- — — zmiana regulaminu ruchu 48, 62.
- — — rozporządzenia z r. 1892 co do używania listów przewozowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym 72, 127.

Kořomyja; zmiana w okręgu szacunkowym podatku osobisto-dochodowego 204, 383.

- ob. Kolej żelazna.

Komisya zakładów komunikacyjnych w Wiedniu; upoważnienie prokuratorzy skarbowych do bronięcia przed sądem ich majątku 99, 170.

Komisye urzędujące jako rady przyboczne do spraw mszycy winnej 208, 415.

Komora główna w Bozen; ustanowienie jej delegacyi w budynku tamtejszego urzędu pocztowego i telegraficznego 8 4; wyciskanie znaczków stęplowych 231, 473.

- — w Bruck n. Murem; upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła rzeczy podróźnych 3, 3.
- — w Budjajowicach; wyciskanie znaczków stęplowych 34, 34.
- — II. klasy w Celowcu; przeistoczenie na komorę główną I. klasy 87, 139.
- — w Czajnicy; odłączenie od urzędu podatkowego i przeniesienie na wierzchowinę Metaljka 211, 419.
- — w Nowym Jiczynie; ustanowienie 45, 61.
- — oświęcimska; ustanowienie jej delegacyi w Zabzegu 84, 135.
- — w Podwołoczyskach; rozszerzenie jej upoważnień 47, 61.
- — w Stein nad Dunajem; przeniesienie do Krems 14, 11.
- — tryestyńska; upoważnienie do ekspedycyowania posyłek roślinnych 200, 373.
- — w Żatecu; ustanowienie 5, 4.
- — pomocnicza w Bajaszestie; upoważnienie do ekspedycyowania bez poboru cła opakowań wracających 107, 183.
- — I. klasy w Braunau n. J.; przeistoczenie jej na komorę pomocniczą II. klasy 83, 135.
- — w Budwie; rozszerzenie upoważnień celniczycy 20, 17.
- — w Furth; zaliczenie jej do tych komor, które upoważnione są do ekspedycyowania roślin 23, 19.
- — w Hittisau; ustanowienie przykomorka w Schönhalden 146, 225.
- — w Korminie; rozszerzenie jej upoważnień 98, 170.
- — w Lodrone; rozszerzenie upoważnień 21, 17.

- Komora pomocnicza** w Moos; upoważnienie do potwierdzenia wyprawiania towarów przewozowych 155, 241.
- — II. klasy w Nadbrzeziu; przeistoczenie na komorę pomocniczą I. klasy i ustanowienie delegacji tej komory na placu kolejowym do przeładowywania towarów 108, 183.
  - — w Ninie, złączona z Agencją portową i zdrowotną morską; przeniesienie do Prywłaki 130, 209.
  - — w Seidenbergu; zaliczenie jej do tych, które upoważnione są do ekspedycyowania roślin 171, 300.
- Komory węgierskie**; upoważnienie do ekspedycyowania posyłek roślinnych nadchodzących pocztą z zagranicy 36, 43.
- Konceptowa służba**; egzamina praktyczne w prokuratoriach skarbowych 220, 451.
- Koneprus**, ob. Kolej żelazna.
- Kontyngentów** rekruckich pobór w r. 1898; rozporządzenie cesarskie 39, 44.
- Kormin**, ob. Komora.
- Kostelec**, ob. Kolej żelazna.
- Kosmetyczne** i dyetetyczne środki; sprowadzanie ich z zagranicy 62, 117.
- Koszta** spraw wspólnych; Najwyższe pismo odręczne, dotyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w r. 1899 do ich pokrywania 240, 575.
- Koszyrz**,
- Kottingbrunn**,
- Kraków**,
- } ob. Kolej żelazna.
- Krems**, ob. Komora.
- Krółodwór**, ob. Kolej żelazna.
- Królowej Hradec**; zamieszczenie tamtejszej szkoły handlowej wyższej w spisie zakładów naukowych zostających na równi z gimnazjami wyższymi pod względem służby ochotniczej jednorocznej 77, 133.
- Krynica**, ob. Handel obnośny.
- Krzęcin**; przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, 118.
- Kuchajów**, ob. Sąd powiatowy.
- Kupiec** posiadający prawa zupełne; kwota podatku, która jest potrzebna, żeby być za takiego uważanym 124, 195.
- Lecznice** towary przyrządzone, tudzież środki kosmetyczne i dyetetyczne; sprowadzanie ich z zagranicy 62, 117.
- Lednice**; przyznanie uczniom tamtejszej szkoły ogrodniczej wyższej prawa do służby ochotniczej jednorocznej 10, 5.
- Leesdorf**, ob. Kolej żelazna.
- Lekarstwa**; cennik na rok 1899 219, 447.
- przepisy dla aptek, mające na celu zapobieżenie zamianie przy przygotowywaniu i wydawaniu takich 85, 136.
- Lekarze**, którzy uzyskali stopnie akademickie w uniwersytetach austriackich a względnie węgierskich lub kroacko-slawońskich; wzajemne przypuszczanie ich do praktykowania w obu obszarach państwa 150, 229.
- Liberec**; ustanowienie sądu przemysłowego 60, 111.
- Listy** przewozowe kolejowe i blankiety do rachunków; wyciskanie na nich znaczków stęplowych 1no- i 5ciocentowych w Budziejowicach 34, 34.
- — — z wydrukowanym znacznikiem stęplowym; zmiana rozporządzenia z r. 1892 72; 127.
- Litschau**, ob. Kolej żelazna.
- Lodrone**, ob. Komora pomocnicza.
- Lubień**, ob. Handel obnośny.
- Lablana**, ob. Kolej żelazna.
- zakaz handlu obnośnego 7, 4.
- Lutowiska**, ob. Podatkowe urzędy.
- Łaba**; zmiana porządku policyjnego z r. 1894 dla żeglugi i flisactwa na tej rzece 31, 22.
- Magnezya**; zmiany i uzupełnienia pod tym wyrazem w abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej 71, 125.
- Manipulacya** w kasach Dworu, państwa i funduszów publicznych ze względu na podatek osobisto-dochodowy i pensyjny; zmiana przepisu z r. 1897 201, 373.
- Manipulacyjne** czynności w sprawach tabularnych; zmiana dotyczących postanowień Instrukcyi dla sądów 225, 463.
- Mekka**, ob. Pielgrzymki.
- Metryki** zaślubin obywateli węgierskich; zmiana rozporządzenia z r. 1896 co do posyłania ich do Węgier 15, 12.
- Miary** i wagi; dodatki do Porządku ich sprawdzania; XXXIII. 16, 13; XXXIV. 33, 33; XXXV. 43, 59; XXXVI. 153, 237.
- — — sprawdzanie i cechowanie wagi automatycznej do ziarna drobnego; dodatek do przepisów dotychczasowych 24, 19.
  - — — — — setnej Bleicherta do ważenia wagonów kolei wiszących 30, 22.
  - — — — — przyrządu Kleinera i Fleischmanna do mierzenia mleka 22, 17.
  - — — — — wagi automatycznej zbożowej W. i T. Avey w Birminghamie 154, 238.
  - — — — — wag wydobywczycy do węgla itp. 112, 186.

- Mimoń,** }
Miac, } ob. Kolej żelazna.
- Mleko;** sprawdzanie i cechowanie przyrządu Kleinera i Fleischmanna do mierzenia onegoż 22, 17.
- Mochów,** ob. Koleje żelazne.
- Moos,** ob. Komora.
- Mszyca winna;** komisye z ramienia Władz administracyjnych krajowych i Ministerstwa rolnictwa urzędujące jako Rady przyboczne do jej spraw 208, 415.
- Nadbrzezie,** ob. Komora.
- Nadtlenek baru** w beczkach Nr. T. 325 bis; ustanowienie dla niego stopy tary 224, 461;
- Należytości** urzędników Komisji głównej miar i wag za sprawdzanie elektromierzy poza obrębem urzędu 100, 170.
- Nasiona olejodajne;** sprostowanie dotyczących postanowień abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej 111, 183.
- Nauczyciele szkół średnich** przez państwo utrzymywanych; ustawa o ich placach 173, 302.
- w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z niemi połączonych; ustawa o ich placach 174, 305.
- w zakładach naukowych przemysłowych przez państwo utrzymywanych; ustawa o ich placach 175, 307.
- Neratowice,** ob. Kolej żelazna.
- Niedostatek;** rozporządzenie cesarskie, tyczące się zapomóg z funduszów państwa w celu uśmierzenia go 242, 579;
- Niedziela;** uzupełnienie rozporządzenia z r. 1895, którym poszczególnym rodzajom przemysłu pozwolono w tym dniu pracować 76, 131.
- Niemirów,** ob. Podatkowe urzędy.
- Nin,** ob. Komora.
- Nocna praca** w przemyśle piekarskim; używanie w niej pomocników młodocianych 103, 171.
- Nowa Wes u Kurzimy,** ob. Sąd powiatowy.
- Nowy Dwór,** ob. Kolej żelazna.
- Nowy Jiczyn,** ob. Komora.
- Nowy Sącz,** ob. Sądy przysięgłych.
- Obernice,** ob. Kolej żelazna.
- Obrót sakcharyny,** przetworów sakcharynowych tudzież pokarmów wyrobionych z użyciem takich przetworów 52, 71.
- Obrót towarów;** spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z r. 1890 32, 25.
- Obszar wolny tryestyński;** uzupełnienie spisu towarów, które wolno składać tylko w magazynach wyłącznych 11, 5.
- Ochodza;** przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, 118.
- Ochotnicza** służba wojskowa jednoroczna; przyznanie prawa do takowej uczniom szkół handlowych wyzszych w Bernie 78, 133; w Królowej Hradcu 77, 133; szkoły ogrodniczej wyższej w Lednicach 10, 5.
- Ochrona wynalazków;** wprowadzenie w wykonanie ustawy patentowej 156, 243.
- — na wystawach tutejszo-krajowych 164, 281.
- Odpisy podatku gruntowego** już przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przyzwolone na podstawie tymczasowego przypisania za r. 1897; zaniechanie ich prostowania 19, 15.
- Odsetki i dywidendy** od papierów wartościowych francuskich; postępowanie z nimi ze względu na podatek rentowy 123, 195.
- Odsyłanie podatku osobisto-dochodowego** i podatku pensyjnego od wyższych płac służbowych funkcyjaryuszów (emerytów) mieszkających za granicą 38, 44.
- Okrety wożące pielgrzymów do Mekki;** umowa międzynarodowa względem środków zdrowotnych 188, 335.
- Olej siarkowy;** postępowanie z nim ze względu na cło 213, 420.
- Olejodajne nasiona;** sprostowanie dotyczących postanowień abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej 111, 183.
- Ofomunie,** ob. Koleje żelazne.
- Opakowania wracające;** upoważnienie komory w Bajaszestie do ich ekspedycyowania bez poboru cła 107, 183.
- Opłaty ustawowe** na zakłady publiczne od nieruchomości należących do spuścizny, z którą postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych; wymierzanie takowych 101, 171; 184 333.
- Organizacya Trybunału patentowego;** postępowanie przed nim i wykonywanie jego decyzji 158, 256.
- Urzędu patentowego 157, 243.
- Osadziny olejne;** uzupełnienia pod tym wyrazem w abecadłowym spisie towarów taryfy cłowej 214, 420.
- Ostrawa polska** na Śląsku, ob. Sąd powiatowy.
- Ostrokowice,** ob. Kolej żelazna.
- Ottakring,** dzielnica w Wiedniu; przydzielenie sądownictwa w sprawach karnych Sądowi powiatowemu dzielnicy Josefstadt 235, 481.

- Papiery wartościowe**; deponowanie ich w Banku austriacko-węgierskim, ob. Bank.
- — francuskie; postępowanie z nimi ze względu na podatek rentowy 123, 195.
- Pasman**, ob. Dziekanat.
- Parowce**; wyłączenie od przewozu druków, którym odebrano debiet pocztowy 241, 577.
- Pasterze duchowni grecko-wschodni w Dalmacji**; ustawa o ich dotacyach 177, 316; przepis wykonawczy 206, 399.
- — katolicy; ustawa o ich dotacyach 176, 309; przepis wykonawczy 205, 385.
- Patent cesarski**, tyczący się zwolania Rady państwa 40, 45; 148, 227.
- — — — — sejmów krajowych 223, 459.
  - — — — — sejm u gorycko-gradyńskiego 151, 231; 223, 459.
- Patentowa ustawa**; wprowadzenie w wykonanie 156, 243.
- Patentowe sprawy**; uwzględnianie osób bezzasobnych, tudzież robotników ograniczonych do zarobku z pracy 163, 280.
- — zastępowanie stron przez rzeczników patentowych i techników prywatnych upoważnionych 161, 271.
- Patentowy Trybunał**; organizacja, postępowanie przed nim i wykonywanie jego decyzji 158, 256.
- Urząd; organizacja 157, 243.
  - — porządek czynności 159, 258.
- Peczeniżyn**; ustanowienie starostwa 86, 137.
- utworzenie z obszaru starostwa okręgu rozkładu podatku zarobkowego i okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego 204, 383.
- Pełnomocnictwa do zastępstwa w sprawach patentowych** 160, 264.
- Perska zatoka**; umowa międzynarodowa względem nadzoru zdrowotnego 188, 335.
- Pickarski przemysł**; używanie pomocników młodocianych do pracy nocnej 103, 171.
- Pielgrzymki do Mekki**; umowa międzynarodowa względem środków zdrowotnych 188, 335.
- Pila**, ob. Kolej żelazna.
- Pismo odrębne Najwyższe**, tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w r. 1899 do pokrywania kosztów spraw wspólnych 240, 575.
- Płace grona nauczycielskiego w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z nimi połączonych**; ustawa 174, 305.
- — — w szkołach średnich przez państwo utrzymywanych; ustawa 173, 302.
- Płace nauczycieli w zakładach naukowych przemysłowych przez państwo utrzymywanych**; ustawa 175, 307.
- profesorów w uniwersytetach, szkołach głównych i w zakładach z nimi na równi będących; ustawa 167, 295.
  - urzędników czynnych państwa; ustawa zmieniająca ustawę z r. 1873 172, 301.
- Pobór kontyngentów rekruckich w r. 1898**; rozporządzenie cesarskie 39, 44.
- Podatek gruntowy**; zaniechanie prostowania odpisów, które z powodu szkód żywiołowych zostały już przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przygotowane na podstawie tymczasowych przypisów za rok 1897; rozporządzenie cesarskie 19, 15.
- od cukru; postępowanie z półwyrobami jak z próbkami 88, 139.
  - od obrotu papierów; nowe znaczki stęplowe do opłacania tego podatku 143, 223.
  - rentowy; zarządzenia co do postępowania z dochodami obywateli bawarskich z Austrii pobieranymi 65, 118.
  - — uzupełnienie przepisu wykonawczego, tyczącego się tego podatku (dodatek pierwszy) 80, 134.
- Podatki bezpośrednie osobiste**; dodatki do przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ob. Dodatki.
- i opłaty; rozporządzenie cesarskie, tyczące się dalszego ich pobierania i pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898 104, 173.
  - — — — — w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1899 238, 563.
- Podatkowe i sądowo-depozytowe urzędy**; ustanowienie takich w Slemieniu, Niemirowie i Lutowskach 210, 416; w Upicach 149, 229; w Waszkowcach 194, 368.
- urzędy; sposób postępowania przy składaniu depozytów cywilno-sądowych i przy wnoszeniu wkładek do kas sierocych 55, 75.
  - — upoważnienie ich do kroków sądowych celem zabezpieczenia i ściągnięcia podatków bezpośrednich, należności i innych poborów publicznych 28, 21.
- Podziemno**, ob. Sąd powiatowy.
- Podróżni**; ekspedycje bez poboru cła: w Brucku n. Murem 3, 3.
- Podwołoczyska**, ob. Komora.
- Pokarmy i posiłki** wyrabiane z użyciem sakcharyny i innych podobnych słodyczy sztucznych; ich obrót 52, 71.
- Polanka-Haller**; przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, 118.
- Położne**; regulamin powszechny naukowy i służbowy dla szkół 35, 35.

- Położne:** wzajemne przypuszczanie do wykonywania praktyki w obu obszarach państwa tych, które uzyskały dyplomy w uniwersytetach austriackich a względnie węgierskich lub krocacko-slawońskich 150, **229**.
- Pomocnicy** młodociani w przemyśle piekarskim; używanie ich do pracy nocnej 103, **171**.
- Porjeczce,** ob. Handel obnośny.
- Porządek** policyjny dla jezior karyneckich; zmiana 185, **333**.
- — dla żeglugi i flisactwa na Łabie z r. 1894; zmiana dwóch postanowień 31, **22**.
- sprawdzania miar i wag, ob. Dodatek.
- Posterunek** ekspedycyjny cłowy w Schloppenhof; ustanowienie 53, **73**.
- Potrącanie** podatku; rozporządzenie cesarskie, dotyczące się częściowego uchylecia tego obowiązku przy wypłacie płac służbowych zmiennych 120, **191**.
- Półwyroby** w fabrykacji cukru; postępowanie z niemi ze względu na podatek jak z próbkami 88, **139**.
- Praca** przemysłowa; przestanki w niej; uzupełnienie rozporządzenia z r. 1885 44, **59**.
- — w medzielę; uzupełnienie odnośnego rozporządzenia z r. 1895 76, **131**.
- ustanowienie do jej statystyki urzędu w Ministerstwie handlu 132, **210**.
- Poysdorf,** ob. Sąd powiatowy.
- Prachatyec,** ob. Kolej żelazna.
- Praga,** ob. Egzamina.
- ob. Kolej żelazna.
- Profesorowie** uniwersytetów, szkół głównych i zakładów z niemi na równi będących; ustawa o ich płacach 167, **295**.
- Praktyka** lekarska; wzajemne przypuszczanie do wykonywania takowej w obu obszarach państwa lekarzy, którzy uzyskali stopnie akademickie w uniwersytetach austriackich a względnie węgierskich lub krocacko-slawońskich 150, **229**.
- Prokuratorzy** skarbowe; egzamina praktyczne do służby konceptowej 220, **451**.
- — instrukcyja dla nich 41, **47**.
- — upoważnienie ich do bronienia przed sądem majątku rad szkolnych miejscowych, kolei żelaznych na rzecz państwa nabytych, tudzież komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu 99, **170**.
- Promesowe** blankiety urzędowe; zaprowadzenie nowych 75, **131**.
- Prywłaka,** ob. Komora.
- Przedłużenie** mocy obowiązującej przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Banku austriacko-węgierskiego 239, **573**.
- terminu wybudowania i otwarcia rozmaitych kolei żelaznych, ob. Kolej żelazna.
- Przekazy** kupieckie z terminem płatności ograniczonym do dni najwięcej ośmiu; zaprowadzenie nowych blankietów urzędowych 74, **130**.
- Przemysłowe** sądy; instrukcyja dla nich 96, **155**.
- — przybieranie asesorów do udziału w posiedzeniach sądu przemysłowego i rekursowego 57, **95**.
- wykonywanie wynalazków 162, **278**.
- Przemysłowo-rolnicza** Rada; jej statut 91, **141**.
- Przeniesienie** jednego z przemysłów w §. 27, ustęp 1 ustawy z r. 1888 o opodatkowaniu cukru oznaczonych do innego zakładu przemysłowego; donoszenie o tem 131, **209**.
- Przepisy** wykonawcze do ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o podatkach bezpośrednich osobistych, ob. Dodatki.
- Przestanki** w pracy przemysłowej; uzupełnienie odnośnego rozporządzenia z r. 1885 44, **59**.
- Przezmiany;** dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag 16, **13**.
- Przychylność** największa; uzupełnienie Japonią spisu państw takowej doznających 228, **467**.
- Przykomorek** w Schönhalden komory pomocniczej w Hittisau; ustanowienie 146, **225**.
- Tonale w Tyrolu; poruczenie mu na czas miesięcy letnich czynności komory pomocniczej II. klasy 68, **119**.
- Przymierze** cłowe i handlowe z krajami korony węgierskiej; przedłużenie 239, **573**.
- Przywilej** Banku austriacko-węgierskiego; przedłużenie aż do dnia 31. grudnia 1898 1, **1**.
- Przywóz** i przewóz; zakaz co do pewnych towarów z wyspy Formozy, tudzież z portów Amoy, Swatou, Hongkong, Kanton i Makao tudzież z portów azjatyckich od Indyi brytańskich aż do uścia kanału suezkiego 90, **140**.
- sakcharyny przez aptekarzy lub hurtowników drogiery i materyałów; sposób postępowania 51, **70**.
- Rachunki** centralne z administracyi rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1898 237, **483**.
- Rada** państwa; patent cesarski, dotyczący się jej zwołania 40, **45**; 148, **227**.
- przemysłowo-rolnicza; jej statut 91, **141**.

Radey Najwyższego Trybunału; ustawa o dodatkach pensyjnych dla pewnej ich części 170, **300**.

Radowce, ob. Kolej żelazna.

Rady przyboczne do spraw mszycy winnej 208, **415**.

— szkolne miejscowe; upoważnienie prokuratory skarbowych do bronięcia przed sądem ich majątku 99, **170**.

Rakownik, ob. Kolej żelazna.

Regulamin powszechny naukowy i służbowy szkół dla położnych 35, **35**.

— ruchu kolei żelaznych; zmiana 48, **62**.

Rekrutów pobór w r. 1898; rozporządzenie cesarskie 39, **44**.

Robotnicy ograniczeni do zarobku z pracy; uwzględnianie w sprawach patentowych 163, **280**.

— uzupełnienie rozporządzenia z r. 1885 co do przestanków w pracy przemysłowej 44, **59**.

Roketnica, ob. Kolej żelazna.

Roślin ekspedycje celnicze; upoważnienie do tego komory w Furth 23, **19**.

— — — — — w Tryeście 200, **373**.

— — — — — kilku komor węgierskich 36, **43**.

Rośliny i owoce; zakaz przywozu z Ameryki tych, które dotknięte są mszycą tarczycową San José 54, **73**.

Roudnice, ob. Kolej żelazna.

Rozkład ilości alkoholu wyrabiać się mającej według niższej stopy podatku konsumcyjnego; utrzymanie w mocy postanowień §. 3, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95 119, **189**.

Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się zaniechania prostowania odpisań podatku gruntowego, które na podstawie tymczasowego przypisania podatku gruntowego za r. 1897 zostały już z powodu szkód żywiołowych przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przygotowane 19, **15**.

— — — — — poboru kontyngentów rekrucich w roku 1898 39, **44**.

— — — — — dalszego pobierania podatków i pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898 104, **173**.

— — — — — utrzymania w mocy postanowień §. 3go, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, co do rozkładu ilości alkoholu wyrabiać się mającej według niższej stopy podatku konsumcyjnego, jakoteż przepisów ustawy z dnia 5. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 111, o czasowej zmianie kilku postanowień ustawy o opodatkowaniu cukru 119, **189**.

— — — — — częściowego uchylecia obowiązku potrącania podatku przy wypłacie płac służbowych zmienionych 120, **191**.

Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się kwoty i używania raty dotacyjnej, która w r. 1898 ma być z funduszków państwa wniesiona do funduszu amelioracyjnego państwa 121, **193**.

— — — — — budowy szlaków częściowych kolei wąskotorowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi (Dubrownikowi) 122, **193**; zatwierdzenie drogą konstytucyjną 234, **481**.

— — — — — kwoty podatku potrzebnej do tego, żeby być uważanym za kupca posiadającego prawa zupełne 124, **195**.

— — — — — zezwalania na ułatwienia w przypuszczaniu do egzaminu sędziowskiego 125, **196**.

— — — — — pozwalające używania do korzystnego lokowania kapitałów sierocych itp.:

Zapisów dłużnych Zakładu kredytowego krajowego śląskiego 127, **207**.

Zapisów dłużnych gminnych Zakładu hipotecznego krajowego dolno-austriackiego 128, **207**.

Obligacji gminnych Banku krajowego galicyjsko-lodomeryjskiego 147, **225**.

— — — — — dotyczące się wygotowania zamknięcia rachunków centralnych z administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za r. 1898 237, **483**.

— — — — — dalszego pobierania podatków i pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1899 238, **563**.

— — — — — przedłużenia przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Banku austriacko-węgierskiego 239, **573**.

— — — — — zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzania niedostatku 242, **579**.

Rozszerzenie upoważnień Delegacji komory w Schlu-derbachu 105, **181**.

— — — — — w Sierosławicach 47, **61**.

— — — — — komory głównej w Podwoleczyskach 47, **61**.

— — — — — pomocniczej w Budwie 20, **17**.

— — — — — w Korminie 98, **170**.

— — — — — w Lodronie 21, **17**.

Rzecznicy patentowi; zastępowanie stron w sprawach patentowych 161, **271**.

Sacharyna i podobne słodczy sztuczne; zakaz przywozu 49, **69**.

— — — — — postępowanie z nią ze względu na cło i zmiana w abecedowym spisie towarów pod wyrazem „Sy-rup“ 50, **69**.

— — — — — sposób postępowania przy przywozie przez aptekarzy lub hurtowników drogieryi i materiałów 51, **70**.

Sacharynowe przetwory i podobne słodczy sztuczne, tudzież pokarmy wyrabiane z użyciem takich materiałów; ich obrót 52, **71**.

San José, mszyca larczykowa; zakaz przywozu z Ameryki roślin nią dotkniętych 54, 73.

St. Pölten, ob. Kolej żelazna.

Sąd powiatowy blański w Morawie; oddzielenie gminy Hluboki od jego okręgu i przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego tysznowickiego 114, 187.

— — w Erbreichsdorf; oddzielenie gminy Ebenfurth od jego okręgu i przyłączenie jej do okręgu Sądu powiatowego wiener-neustadzkiego 81, 135.

— — jamnicki w Morawie; przyłączenie gminy Chropy do jego okręgu 115, 187.

— — kalwaryjski; oddzielenie gmin Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller i przyłączenie ich do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, 118.

— — królewsko-winohradzki w Czechach; oddzielenie gmin Sztierbohol i Strasznic Stare od jego okręgu i przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego żyżkowskiego 117, 187.

— — w Laa; oddzielenie gminy Ruppertsdorf od jego okręgu i przyłączenie jej do okręgu Sądu powiatowego poysdorfskiego 82, 135.

— — lwowski s. II; przyłączenie do jego okręgu gmin i obszarów dworskich Kubajowa, Zagórza, Wołkowa, tudzież gmin Podziemna i Żyrawki 134, 213.

— — młodo-wożycki; przyłączenie gminy Damienic do jego okręgu 116, 187.

— — w Ostrawie polskiej na Śląsku; ustanowienie 216, 421.

— — poysdorfski; przyłączenie gmin Alt-Ruppertsdorf i Ginzersdorf do jego okręgu 82, 135.

— — skawiński; przyłączenie do jego okręgu gmin Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller 67, 118.

— — tysznowicki w Morawie; przyłączenie gminy Hluboki do jego okręgu 114, 187.

— — tysznowicki w Morawie; przyłączenie do jego okręgu gmin Swatosława, Blahontow-Prosatin i Nowa Wes u Kurzyny 217, 421.

— — w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie; rozpoczęcie urzędowania 144, 224.

— — wiedeński, ob. Josefstadt.

— — wielko-byteski w Morawii; odlączenie od jego okręgu gmin Swatosława, Blahontow-Prosatin i Nowa Wes u Kurzyny i przyłączenie ich do okręgu Sądu powiatowego tysznowickiego 217, 421.

— — wiener-neustadzki; przyłączenie gminy Ebenfurth do jego okręgu 81, 135.

— — winnicki; oddzielenie od jego okręgu gmin Kubajowa, Zagórza i Wołkowa razem z obszarami dworskimi, tudzież Podziemna i Żyrawki i przyłączenie ich do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego s. II. 134, 213.

Sąd powiatowy wlaszynski w Czechach; oddzielenie gminy Damienic od jego okręgu i przyłączenie jej do okręgu Sądu powiatowego młodo-wożyckiego 116, 187.

— — wranowski w Morawie; oddzielenie gminy Chropy od jego okręgu i przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego jamnickiego 115, 187.

— — zisterdorfski; oddzielenie gminy Ginzersdorf od jego okręgu i przyłączenie jej do okręgu Sądu powiatowego poysdorfskiego 82, 135.

— — żyżkowski w Czechach; przyłączenie gmin Sztierbohol i Strasznic Stare do jego okręgu 117, 187.

— — przemysłowy w Bernie; ustanowienie 59, 105.

— — w Bielsku; ustanowienie 61, 115.

— — w Libercu; ustanowienie 60, 111.

— — w Wiedniu; ustanowienie 58, 99.

Sądownictwo w sprawach karnych dla dzielnic Ottakring w Wiedniu; przydzielenie go Sądowi powiatowemu do spraw karnych w dzielnicy Josefstadt 235, 481.

Sady przemysłowe; instrukcja dla nich 96, 155.

— — i rekursowe; przybieranie asesorów do udziału w posiedzeniach 57, 95.

— — — — — wybór asesorów do takowych 56, 83.

— — przysięgłych w okręgach Sądów obwodowych jasielskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego; zawieszenie ich działalności 145, 221.

— — — — — jasielskiego i tarnowskiego; uchylenie zawieszenia ich działalności 222, 457.

— — i urzędy podatkowe (kasy skarbowe); sposób postępowania przy składaniu depozytów cywilno-sądowych i przy wnoszeniu wkładek do kas sierocych wspólnych 55, 75.

Schloppenhof, ob. Posterunek ekspedycyjny.

Schluderbach, ob. Delegacya komory.

Schönhalden, ob. Komora.

Sedlice, ob. Kolej żelazna.

Seidenberg, ob. Komora.

Sejm krajowy Gorycy i Gradyski; patent zwolujący 151, 231; 223, 459.

Sejmy krajowe; patent zwolujący 223, 459.

Sierosławice, ob. Delegacya komory.

Silo, ob. Delegacya portowa.

Spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z r. 1890, tycząca się obrotu towarów 32, 25.

— towarów, które w wolnym obszarze tryestyńskim wolno składać tylko w magazynach wyłącznych 11, 5.

- Tyrol**; wymierzanie opłat ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości należących do spuścizny, z którą postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 184, **333**.
- Tytuł** służbowy asystentów inspekcji przemysłowej; zmiana 215, **421**.
- Uchwała** Rady państwa zatwierdzająca rozporządzenie cesarskie z dnia 23. grudnia 1897 w przedmiocie zapomóg i innych dotacji z powodu wydarzeń żywiołowych 89, **139**.
- Udziałowe** zapisy hipoteczne; obwieszczenie o ich ściąganiu i zmniejszeniu tego długu bieżącego do 49,485.352 zł. 50 c. w. a. 236, **481**.
- Ułatwienia** w przypuszczaniu do egzaminu sędziowskiego 125, **196**.
- Umowa**, tycząca się przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego aż do 31. grudnia 1898 1, **1**.
- międzynarodowa z dnia 3. kwietnia 1894 w przedmiocie środków zdrowotnych dla okrętów wozących pielgrzymów do Mekki i nadzoru zdrowotnego w zatoce perskiej 188, **335**.
- Upice**, ob. Podatkowy urząd.
- Upoważnienie** urzędów podatkowych do kroków sądowych celem zabezpieczenia i ściągnięcia podatków bezpośrednich, należitości i innych poborów publicznych 28, **21**.
- Urząd patentowy**; organizacja 157, **243**.
- — porządek czynności 159, **258**.
  - statystyczny pracy; ustanowienie go w Ministerstwie handlu 132, **210**.
- Urzednicy** Komisji głównej miar i wag; należitości ich za sprawdzanie elektromierzy poza obrębem urzędu 100, **170**.
- państwa; ustawa zmieniająca postanowienia ustawy z r. 1873 o ich płacach 172, **301**.
- Ustawa** o dodatkach pensyjnych dla pewnej części radców Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego 170, **300**.
- o dotacjach pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacji 177, **316**.
  - — — — — katolickich 176, **309**.
  - o kolejach żelaznych, których budowa ma być zapewniona w r. 1898 233, **475**.
  - o płacach grona nauczycielskiego w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z nimi połączonych 174, **305**.
  - — — — — w szkołach średnich przez państwo utrzymywanych 173, **302**.
  - — — — — w zakładach naukowych przemysłowych przez państwo utrzymywanych 175, **307**.
- Ustawa** o urządzeniu plac profesorów w uniwersytetach, w szkołach głównych i w zakładach z nimi na równi będących 167, **295**.
- o sprzedaży linii kolei państwa Czeska Lipa—Mimoń Spółce kolei żelaznej uściecko-cieplickiej 226, **465**.
  - o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich fundacji i nadań utworzonych z powodu 50. rocznicy wstąpienia Najjaśniejszego Pana na tron 227, **467**.
  - o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, którą urządzone zostały place urzędników czynnych państwa 172, **301**.
- Uzupełnienie** rozporządzenia wykonawczego do ustawy o urządzeniu przemysłów budowlanych wymagających konsensu 63, **117**.
- — z r. 1895, którym poszczególnym rodzajom przemysłu dozwolono pracować w niedziele 76, **131**.
- Vöslau**, ob. Kolej żelazna.
- Waga** automatyczna do ważenia ziarna; dodatek do przepisów tyczących się jej sprawdzania i cechowania 24, **19**.
- — zbożowa systemu Richardsona, wyrabiana przez W. i T. Avery w Birminghamie; przyjmowanie do sprawdzania i cechowania 154, **238**.
  - setna Bieicherta do ważenia wagonów kolei wiszących; sprawdzanie i cechowanie 30, **22**.
- Wagi** pomostowe; dodatek do przepisów tyczących się ich cechowania 33, **33**.
- wydobywcze do węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego, torfu, rud, wapna, cegieł itp.; dozwole nie przyjmowania do sprawdzania i cechowania 112, **186**.
- Waszkowce**, ob. Sąd powiatowy.
- nad Czeremoszem; ustanowienie Urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego 194, **368**.
- Wallern**, ob. Kolej żelazna.
- Wekslowe** blankiety; zaprowadzenie nowych 73, **129**.
- Werbosca**, ob. Delegacja portowa.
- Węgry**; zmiana rozporządzenia z r. 1896 co do przesyłania metryk zaślubin obywateli węgierskich 15, **12**.
- Wiedeń**, ob. Kolej żelazna.
- ustanowienie sądu przemysłowego 58, **99**.
- Wiener-Neudorf**, ob. Koleje żelazne.
- Wiener-Neustadt**, ob. Sąd powiatowy.
- Winkl-Gargelli**, ob. Delegacja komory.

Winterberg, ob. Kolej żelazna.

Wodomierze; wystawianie duplikatów świadectw sprawozdania 25, 20.

Wojskowa służba ochotnicza jednoroczna; przyznanie prawa do takowej uczniom szkół handlowych wyższych w Bernie 78, 133; w Królowej Hradcu 77, 133; uczniom szkoły ogrodniczej wyższej w Ledenicach 10, 5.

Wołków, ob. Sąd powiatowy.

Wybory asesorów i ich zastępców do sądów przemysłowych, jakoteż asesorów do sądów rekursowych 56, 83.

Wyciągi z metryk, posyłanie do Węgier; zmiana rozporządzenia z r. 1896 15, 12.

Wydatki państwa; rozporządzenie cesarskie, dotyczące się ich pokrywania w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898 104, 173.

— i dochody administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych; zestawienie rachunku centralnego za r. 1898 237, 483.

Wyjątkowe zarządzenia dla 33 powiatów politycznych Galicji na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869 106, 181; zniesienie w 10 powiatach 187, 334; zniesienie w dalszych 15 powiatach 198, 371.

Wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru; ustanowienie go na kampanię 1898/99 109, 183.

Wymierzanie opłat na zakłady publiczne od nieruchomości należących do spuścizny, z którą postępowa nie spadkowa odbywać się ma w innych z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 101, 171; 184, 333.

— statków wiosłowych drewnianych na Dunaju 126, 197.

Wymogi co do zgłoszeń patentowych i co do pełnomocnictw do zastępowania w sprawach patentowych 160, 264.

Wynalazki; ich wykonywanie przemysłowe 162, 278.

— ochrona na wystawach tutejszo-krajowych 164, 281.

— wprowadzenie w wykonanie ustawy o ich ochronie 156, 243.

Wysoczan, ob. Kolej żelazna.

Wystawy tutejszo-krajowe; ochrona wynalazków 164, 281.

Wyżowice, ob. Kolej żelazna.

Wzajemne przypuszczanie do praktyki w obu obszarach państwa lekarzy, którzy uzyskali stopnie akademickie w uniwersytetach austriackich a względnie węgierskich lub kroacko-slawońskich, tudzież podobnych tamże dyplomowanych 150, 229.

Ybbsitz, ob. Kolej żelazna.

Zabezpieczenie i ściąganie podatków bezpośrednich, należności i innych poborów publicznych; upoważnienie urzędów podatkowych do kroków sądowych w tym celu 28, 21.

— niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru; ustanowienie jego wymiaru na kampanię 1898/99 109, 183.

Zabrzeg; ustanowienie delegacji komory głównej oświęcimskiej 84, 135.

Zagórze, ob. Sąd powiatowy.

Zakaz przywozu i przewozu pewnych towarów z wyspy Formozy i z rozmaitych portów azjatyckich 90, 140.

— — sakcharyny i podobnych słodocy sztucznych 49, 69.

— — z Ameryki roślin i owoców dotkniętych mszycą tarczycową San José 54, 73.

— wykonywania handlu obnośnego w Lublanie 7, 4.

— — — — w uzdrowisku Porjeczcu 136, 214.

— — — — w uzdrowiskach Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem 137, 214.

Zakład hipoteczny krajowy dolno austriacki; dozwole nie używania jego zapisów dłużnych do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych itp. 128, 207.

— kredytowy gminny kraju Śląska; dozwole nie używania jego zapisów dłużnych do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych itp. 127, 207.

Zakopane, ob. Handel obnośny.

Zapisy dłużne gminne Zakładu hipotecznego krajowego dolno-austriackiego; dozwole nie używania ich do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych itp. 128, 207.

— — Zakładu kredytowego gminnego kraju Śląska; dozwole nie używania ich do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych itp. 127, 207.

— hipoteczne udziałowe; obwieszczenie o ich ściąg nięciu i zmniejszeniu tego długu bieżącego do 49,486.352 zł. 50 c. 236, 481.

Zapomogi z funduszów państwa w celu uśmierzenia niedostatku; rozporządzenie cesarskie 242, 579.

Zarządzenia wyjątkowe dla 33 powiatów politycznych Galicji na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869 106, 181; zniesienie ich w 10 powiatach 187, 334; zniesienie w dalszych 15 powiatach 198, 371.

Zastępowanie stron w sprawach patentowych przez rzecz nikió w patentowych i upoważnionych techników prywatnych 161, 712.

Zatwierdzenie drogą konstytucyjną rozporządzenia cesarskiego, dotyczącego się budowy szlaków częściowych kolei od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi 234, 481.

- Zatwierdzenie** drogą konstytucyjną rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. grudnia 1897, tycaącego się zapomóg z powodu wydarzeń żywiołowych 89, **139**.
- Zgłoszenia** patentowe; ich wymogi 160, **264**.
- Zmiana** Porządku policyjnego z r. 1894 dla żeglugi i flisactwa na Łabie 31, **22**.
- przepisu o postępowaniu cłowym w obrocie na kolejach żelaznych dotyczących linii cłowej 64, **118**.
  - regulaminu ruchu kolei żelaznych 48, **62**.
  - rozporządzenia, tycaącego się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym 72, **127**.
- Zmiany** w przepisach tycaących się wywozu cukru za bonifikacją wywozową 4, **3**.
- Zmienne** płace służbowe; rozporządzenie cesarskie tycaące się częściowego uchylecia obowiązku potrącaenia podatku przy wyplacie takowych 120, **191**.
- Znaczki** stęplowe nowe do oplacania podatku od obrotu papierów 143, **223**.
- Żatec**, ob. Komora.
- Żegiestów**, ob. Handel obnośny.
- Żegluga** i flisactwo na Łabie; zmiana dwóch postanowień Porządku policyjnego z r. 1894 31, **22**.
- Żeleczyna**; przyłączenie do okręgu Sądu powiatowego skawińskiego 67, **118**.
- Żyrawka**, ob. Sąd powiatowy.
- Żyżków**; ustanowienie starostwa 141, **221**.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 1. stycznia 1898.

Treść: (№ 1—2.) 1. Umowa, dotycząca się przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego aż do 31. grudnia 1898, zawarta między c. k. Ministrem skarbu i Bankiem austriacko-węgierskim na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30 grudnia 1897. — 2. Rozporządzenie, dotyczące się przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, w przedmiocie składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinny być deponowane.

1.

Umowa z dnia 31. grudnia 1897,

dotyczące się przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego aż do 31. grudnia 1898, zawarta między c. k. Ministrem skarbu i Bankiem austriacko-węgierskim na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1897,
Dz. u. p. Nr. 308.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308, dotyczącego się prowizorycznego utrzymania w mocy obowiązującej postanowień dotychczasowego przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej, używania dochodów cłowych i stosunku do Banku austriacko-węgierskiego, zawarta została między c. k. Ministrem skarbu a Bankiem austriacko-węgierskim umowa następująca:

Artykuł 1.

Postanowienia dwóch umów, stosownie do artykułu 2 ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51, istotną część składową tejsze ustawy stanowiących, między c. k. i królewsko węgierskim Ministrem skarbu z jednej a Bankiem austriacko-węgierskim w lipcu 1887 zawartych, dotyczące się funduszków, które Bank austriacko-węgierski wyznaczył ma zakładom swoim węgierskim, tudzież rozciągnięcie przywileju i działalności Banku austriacko-

węgierskiego na kraje zajęte Bośnią i Hercegowinę, zatrzymać mają moc obowiązującą bez zmiany w okresie przedłużenia przywileju, t. j. aż do 31. grudnia 1898.

Zarazem postanawia się za wspólną zgodą, że ponieważ Bank austriacko-węgierski podał w czasie właściwym, dnia 4. października 1895 prośbę o dalsze przedłużenie przywileju (art. 105 statutu bankowego), przeto nie potrzeba już ponawiać tej prośby w ciągu jednorocznego przedłużenia przywileju.

Artykuł 2.

Umowa z dnia 29. lipca 1887, zawarta na zasadzie ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 50, przez c. k. Ministra skarbu z Bankiem austriacko-węgierskim w przedmiocie długu państwa, który wynosił pierwotnie 80 milionów złotych waluty austriackiej, zatrzymuje bez zmiany moc obowiązującą w okresie przedłużenia przywileju, t. j. aż do 31. grudnia 1898 w całej osnowie, z tym wyjątkiem, że terminy w rzeczonyj umowie ustanowione, przedłużają się odpowiednio przedłużonemu trwaniu przywileju.

Zgodzono się, że c. k. Minister skarbu nie ma wręczyć Bankowi austriacko-węgierskiemu nowego zapisu długu.

Artykuł 3.

Umowa na zasadzie ustawy z dnia 9. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 154, o wykupieniu biletów państwa w sumie ogólnej 200 milionów złotych,

zawarta dnia 24. lipca 1894 między c. k. Ministrem skarbu a Bankiem austriacko-węgierskim, zatrzymuje bez zmiany moc obowiązującą w okresie przedłużenia przywileju, t. j. aż do 31. grudnia 1898.

Przeto w razie odnowienia przywileju (artykuł 1, ustęp 2 umowy niniejszej) osnowę umowy z dnia 24. lipca 1894 urządzić należy stanowczo.

Artykuł 4.

Stosownie do §. 3 rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308, postanowienia umowy niniejszej przestaną obowiązywać nawet przed dniem 31. grudnia 1898, z tą chwilą, w której wejdzie w wykonanie stanowczo regulacja spraw umową niniejszą tymczasowo urządzonych, jakoteż wtedy, gdyby co do tych spraw zaszła zmiana w stanie, jaki obecnie istnieje w krajach korony węgierskiej.

Wiedeń, dnia 31. grudnia 1897.

C. k. Minister skarbu: Bank austriacko-węgierski:

Böhm r. w.
(L. S.)

Kautz r. w.
Gubernator.

Schoeller r. w.
Członek Rady gen.

Mecenseffy r. w.
Sekretarz gen.

2.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Ministerstwem handlu i Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 31. grudnia 1897,

tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103, w przedmiocie składania w Banku austriacko-węgierskim papierów wartościowych, które w Sądzie powinnyby być deponowane.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308 i umowy zawartej z Radą generalną Banku austriacko-węgierskiego utrzymuje się w mocy obowiązującej aż do dnia 31. grudnia 1898 rozporządzenie ministerjalne z dnia 31. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103, tyczące się składania w tymże Banku papierów wartościowych, które powinnyby być deponowane w Sądzie.

Jak tylko stosownie do §. 3 rzonego rozporządzenia cesarskiego utracą moc swoją postanowienia w §§. 1 i 2 tego rozporządzenia wydane, przestanie także obowiązywać rozporządzenie ministerjalne z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103.

Böhm r. w.

Ruber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 12. stycznia 1898.

Treść: (№ 3—9.) 3. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Bruck n. Murem, złączonej z tamtejszym urzędem podatkowym głównym, do ekspedywania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych. — 4. Rozporządzenie, którem w istniejących przepisach co do wywozu cukru za bonifikacją wywozową czynią się pewne ułatwienia. — 5. Obwieszczenie o ustanowieniu c. k. Komory głównej w Zatecu. — 6. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu kolei malej od Berun do Koneprusu i od Berun do Królodworu z odnogami. — 7. Rozporządzenie, zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Lublany, stolicy krajowej. — 8. Obwieszczenie o ustanowieniu w Bozen, w budynku Urzędu pocztowego i telegraficznego delegacji tamtejszej komory głównej. — 9. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu skończenia budowy wiedeńskiej kolei miejskiej.

3.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. grudnia 1897,

o upoważnieniu c. k. Komory głównej II. klasy w Bruck n. Murem, złączonej z tamtejszym urzędem podatkowym głównym, do ekspedywania bez poboru cła rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

C. k. Komorę główną II. klasy w Bruck n. Murem, złączoną z tamtejszym urzędem podatkowym głównym, upoważnia się do ekspedywania w myśl artykułu IX, l. 1 ustawy z dnia 25. maja 1882 o Taryfie cłowej bez poboru cła, rzeczy podróźnych naprzód lub później wysłanych.

Böhm r. w.

4.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. grudnia 1897,

którem w istniejących przepisach co do wywozu cukru za bonifikacją wywozową czynią się pewne ułatwienia.

Na zasadzie §. 63 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97 o opodatkowaniu cukru, zmieniają się w porozumieniu z królewsko węgier-

skiem Ministerstwem skarbu, postanowienia drugiego ustępu oddziału IV. i postanowienia pierwszego ustępu oddziału VI. Dodatku A do przepisu wykonawczego z roku 1888, Dz. u. p. Nr. 111 do ustawy o opodatkowaniu cukru, dotyczące się wywozu cukru za bonifikacją wywozową i takowe opiewać mają jak następuje:

Oddział IV, ustęp drugi:

„Organa skarbowe, sprawujące obowiązki urzędu ekspedyjującego, rewidują posyłkę zewnątrznie i wewnątrznie, porównują ją ze szczegółami podanymi w deklaracji wywozowej, biorą próbkę polaryzacji cukru surowego, badają jakość innych gatunków cukru, aby cukier ten według znamion zewnętrznych poklasyfikować i zapisują wywód w podanym egzemplarzu tej deklaracji.*

Oddział VI, ustęp pierwszy.

„Gdy w terminie, który urząd ekspedyjujący wyznaczył, posyłka nadejdzie do urzędu wywozowego, jeżeli w czasie przewozu zachowane były przepisy pod V wzmiankowane i jeżeli zamknięcie urzędowe jest nienaruszone, urząd wywozowy przystąpi do zewnątrzniego i wewnątrzniego zbadania i weźmie próbkę polaryzacji, o ile to do klasyfikacji cukru lub dla kontroli byłoby jeszcze potrzebne.

Wewnętrzne badanie posyłek cukru wywozowego w urzędzie wywozowym ma być zaniechane, jeżeli tak zamknięcie urzędowe jak i stan zewnętrzny posyłki są w zupełnym porządku i w ogóle nie zachodzi żadna wątpliwość.“

Böhm r. w.

5.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. grudnia 1897,

o ustanowieniu c. k. Komory głównej w Żatecu.

W Żatecu ustanowiona została c. k. Komora główna II: klasy i takowa rozpoczęła czynności swoje od dnia 1. stycznia 1898.

Böhm r. w.

6.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 30. grudnia 1897,

o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu kolei małej od Berun do Koneprusu i od Berun do Kródlodworu z odnogami.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia i otwarcia kolei małej parowej wązkotorowej od Berun do Koneprusu i od Berun do Kródlodworu z odnogami, ustanowiony w §. 2 obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 69, przedłużony został aż do 1. września 1898.

Wittek r. w.

7.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 3. stycznia 1898,

zabraniające handlu obnośnego na obszarze miasta Lublany, stolicy krajowej.

Na zasadzie §. 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 odnośnego przepisu wykonawczego, zabrania się, począwszy od 1. lipca 1898, handlu obnośnego na obszarze miasta Lublany, stolicy krajowej.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w rozporządzeniach dodatkowych.

Zakaz niniejszy nie narusza też wzmiankowanej w §. 60, ustęp 2 ustawy przemysłowej sprzedaży po domach i na ulicy przedmiotów konsumpcyjnej tamże oznaczonych.

Gautsch r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

8.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. stycznia 1898,

o ustanowieniu w Bozen, w budynku Urzędu pocztowego i telegraficznego, delegacyi tamtejszej Komory głównej.

W nowym budynku Urzędu pocztowego i telegraficznego w Bozen ustanowiona została delegacya tamtejszej Komory głównej i takowa rozpoczęła czynności od dnia 1. grudnia 1897.

Böhm r. w.

9.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 9. stycznia 1898,

o przedłużeniu terminu skończenia budowy wiedeńskiej kolei miejskiej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia budowy linii wiedeńskiej kolei miejskiej, ustanowiony na koniec 1897, w §. 3 Najwyższych Dokumentów koncesyjnych z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230 i z dnia 3. sierpnia 1894, Dz. u. p. Nr. 185, przedłuża się odpowiednio potrzebie, jaka według obecnego stanu budowy zdaje się prawdopodobną, a mianowicie:

1. dla linii przedmiejskiej aż do końca kwietnia 1898;

2. dla linii w górnej dolinie Wiedunki i dobiegającej linii obwodowej (Hütteldorf—ulica meidlińska główna—Heiligenstadt) aż do 1. czerwca 1898;

3. dla linii w niższej dolinie Wiedunki (ulica meidlińska główna—komora główna—Praterstern) aż do 1. czerwca 1899;

4. dla linii nad kanałem dunajowym aż do końca 1899.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 12. stycznia 1898.

Treść: (№ 10—11.) 10. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości wciągnięcie trzechklasowej szkoły ogrodniczej wyższej w Lednicach do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem służby ochotniczej jednorocznej zostają na równi z gimnazjami wyższymi i szkołami realnymi wyższymi. — 11. Rozporządzenie, dotyczące się uzupełnienia spisu tych towarów zagranicznych, które w wolnym obszarze tryestyńskim wolno składać tylko w magazynach wyłącznych.

10.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z d. 2. grudnia 1897,

którem podaje się do wiadomości wciągnięcie trzechklasowej szkoły ogrodniczej wyższej w Lednicach do wykazu zakładów naukowych tutejszo-krajowych, które pod względem służby ochotniczej jednorocznej zostają na równi z gimnazjami wyższymi i szkołami realnymi wyższymi.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami, szkoła ogrodnicza wyższa w Lednicach o trzech kursach rocznych uznana została za równą gimnazjom wyższym i szkołom realnym wyższym pod względem udowodnienia naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II a do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, ogłoszonej.

Weltersheimb r. w.

11.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 1. stycznia 1898,

tyczące się uzupełnienia spisu tych towarów zagranicznych, które w wolnym obszarze tryestyńskim wolno składać tylko w magazynach wyłącznych.

Odnośnie do §. 20, ustęp 3 regulaminu cłowego I. dla wolnego obszaru przy nowym porcie tryestyńskim z dnia 23. czerwca 1891, uzupełnia się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi spis tych towarów zagranicznych, które w wolnym obszarze tryestyńskim wolno składać tylko w magazynach wyłącznych (załączka A) wpisaniem następujących towarów:

Z Nr. t. 336: Towary lecznicze, przyrządzone;

z Nr. t. 337: Pachnidła, kometyki.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Böhm r. w.

Körber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 22. stycznia 1898

Treść: (№ 12—15.) 12. Obwieszczenie o uchyleniu postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. czerwca 1890, na koleje żelazne lokalne od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i od Brandyżu nad Łabą do Neratowic i ograniczeniu takowych do istniejącej kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Mochowa. — 13. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Brandyżu nad Łabą do Neratowic. — 14. Obwieszczenie o przeniesieniu komory głównej z Stein nad Dunajem do Kremsu. — 15. Rozporządzenie, dotyczące się wzajemnego przesyłania sobie wyciągów z metryk pomiędzy królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi z jednej a krajami korony węgierskiej — z wyjątkiem Krocacy i Sławonii — z drugiej strony.

12.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 31. grudnia 1897,

o uchyleniu postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 174, na koleje żelazne *a*) od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i od Brandyżu nad Łabą do Neratowic i ograniczeniu takowych do istniejącej kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Mochowa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uchylają się postanowienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 174, na koleje żelazne *a*) od Horzan (Porzyczan) do Mochowa i *b*) od Brandyżu nad Łabą do Neratowic a tem samem uwalnia się uprzyw. austriacko-węgierską Spółkę kolei państwa od włożonego na nią rzeczonym Najwyższym dokumentem koncesyjnym obowiązku wybudowania wzmiankowanych kolei z przedłużeniem do stosownego punktu północnej linii kolei państwa pod Berkowicami.

Natomiast dla kolei lokalnej brandysko nad Łabą — czelakowicko-mochowskiej swego czasu przez uprzyw. austriacko-węgierską Spółkę kolei państwa nabytej i w ruchu utrzymywanej, postanowienia rzeczonym Najwyższym dokumentem konce-

syjnego w myśl §. 14 tego dokumentu i warunki koncesyjne, dotyczące się ruchu przez c. k. Ministerstwo handlu przepisane, zachowują nadal moc swoją w taki sposób, że ta kolej lokalna uważana być ma pod względem administracyjnym i technicznym za linię samodzielną.

Wittek r. w.

13.

Dokument koncesyjny z dnia 11. stycznia 1898,

na kolej lokalną od Brandyżu nad Łabą do Neratowic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznaje za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadać Józefowi Szestakowi, przewodniczącemu powiatu, w związku z Drem Józefem Vitakiem, adwokatem i Fryderykiem Moellerem, dyrektorem dóbr arcyksiążęcych, wszyscy w Brandyżu nad Łabą, tudzież z Ferdynandem Blochem, fabrykantem cukru i Józefem Stierbą właścicielem realności w Kostielcu nad Łabą, o to proszącym, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacji w Brandyżu nad Łabą uprzyw. austriacko-węgierskiej Spółki kolei

państwa na Kostelec nad Łabą do Neratowic z użyciem istniejącej kolei dowozowej od Kostelca nad Łabą do Neratowic, która ma być odpowiednio przerobiona, a to w myśl ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Koncesjonariusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei koncesjonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wybudowania i urządzenia kolei zgodnie z koncesją, dać mają koncesjonariusze kaucyę w sumie trzy tysiące złotych w tych papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sierocę.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonariuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonariuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesjonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonariusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1

z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości wydane zostały. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesjonariuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonariuszów.

Emisya obligacyi pierwszeństwa jest wzbroniona.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia taboru kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyi, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową

stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii; do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupu i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleniami ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 6 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy

o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerweczonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego utrzymywać będzie uprz. austriacko-węgierska Spółka kolei państwa na podstawie kontraktu ruchu, który zawarty być ma za zezwoleniem Rządu.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek ruchu na kolei koncesjonowanej i utrzymywania go na rachunek koncesjonaryuszów aż do upływu okresu koncesyjnego.

W przypadku takim koncesjonaryusze zwracać mają Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonaryuszami.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolnić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą od-

kupu a z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów. Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Czysty dochód średni w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku z dołu płatnych.

3. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na umówione oprocentowanie i spłacenie pożyczki hipotecznej, która celem uzyskania kapitału ma być w Banku krajowym królestwa czeskiego zaciągnięta i przez to królestwo zagwarantowana, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo w miejsce koncesyonaryuszów weźmie na siebie spłacanie z własnych funduszów w umówionych terminach płatności powyższej pożyczki hipotecznej aż do zupełnego jej umorzenia, wzmiankowaną zaś powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl ustępu 2 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 2, za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający

zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być według postanowień ustępu 2 i 3 płacone.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą wynagrodzenia bez żadnej dalszej odpłaty, na własność wolną od ciężarów i w używanie kolej niniejszem koncesyonowaną ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakichkolwiek tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 i 3), którą państwo ma zapłacić przedsiębiorstwu, według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi, tyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei lokalnej odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebowal.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wy-

rażnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcyonaryusza a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Wittek r. w.

14.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1898,

o przeniesieniu Komory głównej z Stein nad Dunajem do Kremsu.

Komora główna II. klasy, która istniała w Stein nad Dunajem, została przeniesiona do Kremsu i złączona z tamtejszym c. k. Urzędem podatkowym głównym.

Böhm r. w.

15.**Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych tudzież wyznań i oświaty z dnia 20. stycznia 1898,**

tyczące się wzajemnego przesyłania sobie wyciągów z metryk pomiędzy królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi z jednej a krajami korony węgierskiej — z wyjątkiem Kroacyi i Sławonii — z drugiej strony.

Na zasadzie porozumienia się z królewsko węgierskiem Ministerstwem spraw wewnętrznych, rozporządza się ze zmianą rozporządzenia ministerjalnego z dnia 6. sierpnia 1896, Dz. u. p. Nr. 150, tyczącego się wzajemnego przesyłania sobie wyciągów z metryk pomiędzy królestwami i krajami

w Radzie państwa reprezentowanymi z jednej a krajami korony węgierskiej — z wyjątkiem Kroacyi i Sławonii — z drugiej strony, co następuje:

Do §. 1, ustęp 1: Co do małżeństw zawieranych przez obywateli węgierskich w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, funkcjonaryusze ustanowieni do utrzymywania metryk, przysyłać mają wyciągi z rejestrów zaślubin w przepisanych odstępach czasu tylko w tych przypadkach, gdy nowożeniec jest obywatelem węgierskim, posiadającym przynależność gminną w Węgrzech (także w mieście Rjece i powiecie rjeckim).

Do §. 4: Postanowienie tego paragrafu uchyla się.

Rozporządzenie powyższe wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Gautsch r. w.

Latour r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 25. stycznia 1898.

Treść: (№ 16—19.) 16. Obwieszczenie o postanowieniach dodatkowych, któremi uzupełnia się Porządek sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, a względnie Dodatek VI. do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1897). — 17. Obwieszczenie o zmianie dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896, na kolej lokalną wązko-torową St. Pölten—Kirchberg nad Pielachem (nadpielaską). — Drugi Dodatek zmieniający przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach bezpośrednich osobistych. — 19. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się zaniechania prostowania odpisań podatku gruntowego, które na podstawie tymczasowego przypisania podatku gruntowego za rok 1897 zostały już z powodu szkód żywiołowych przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przygotowane.

16.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 6. stycznia 1898,

o postanowieniach dodatkowych, któremi uzupełnia się Porządek sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, a względnie Dodatek VI. do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 106).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej zamieszczony poniżej, przez c. k. Komisję główną miar i wag uchwalony Dodatek uzupełniający Porządek sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, a względnie VI. Dodatek do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 106).

Koerber r. w.

Dodatek trzydziesty trzeci do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872,

do §. 28go, tycaącego się przemianów.

W uzupełnieniu §. 28go Porządku sprawdzania miar i wag a względnie szóstego Dodatku do

niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 12. sierpnia 1879, Dz. u. p. Nr. 106), postanawia się, że do sprawdzania i cechowania mają być przyjmowane także takie przemiany, do jakichkolwiek ciężarów urządzone, które opatrzone są zawieszadłem na ciężar nie dającym się odejmować a służącym do obu nożów (punktów obciążenia).

Wiedeń, dnia 14. grudnia 1897.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

17.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 10. stycznia 1898,

o zmianie dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 124, na kolej lokalną wązko-torową St. Pölten—Kirchberg nad Pielachem (nadpielaską).

Z powodu finansowego zapewnienia budowy kolei bocznej od Ober-Grafendorf do Mank, przewidzianej w §. 1 dokumentu koncesyjnego z dnia 11. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 124, uchylają się na zasadzie Najwyższego upoważnienia postanowienia §§. 12 i 13 rzeczzonego dokumentu koncesyjnego a na ich miejsce wydaje się następujące zarządzenia:

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 2 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Czysty dochód średni w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku z dołu płatnych.

3. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyi pierwszeństwa za zezwoleniem Rządu emitowanych z doliczeniem raty rocznej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacanie rzeczonych obligacyi w umówionych terminach płatności aż do zupełnego ich umorzenia a wzmiankowaną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyona-

ryuszowi podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl ustępu 1 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 3 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być według postanowień ustępu 1 i 3 płacone.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą ceny kupna bez żadnej dalszej odpłaty, na własność wolną od ciężarów a względnie obciążonej tylko zaległą jeszcze resztą pożyczki pierwszeństwa i w używanie kolei niniejszem koncesyonowanych ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub dla zaspokojenia pretensyi państwa, przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1), którą państwo ma zapłacić przedsiębiorstwu, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza. Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji, tyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei lokalnej odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zhipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebował.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, ustęp 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesyonaryusze na własność fundusz zasobny, utwo-

rzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się im aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

Wittek r. w.

18. Drugi Dodatek

zmieniający Przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Obwieszczony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 12. stycznia 1898.)

Którym zmienia się termin ustanowiony w artykule 46, p. 4, ustęp 4 Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

Termin, który w artykule 46, p. 4, ustęp 4 Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych, wyznaczony został co do pierwszego roku po wejściu tej ustawy w wykonanie do wystawiania przewidzianego w §. 184 tej ustawy spisu kontrybentów podatku osobistodochodowego, zaliczonych przez Władzę podatkową pierwszej instancji do poszczególnych kół wyborczych celem wyboru członków komisji szacunkowych, przedłuża się aż do 25. lutego.

Böhm r. w.

19.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 23. stycznia 1898,

tyczące się zaniechania prostowania odpisań podatku gruntowego, które na podstawie tymczasowego przypisania podatku gruntowego za rok 1897 zostały już z powodu szkód żywiołowych przyzwolone lub przynajmniej liczebnie przygotowane.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznają za stosowne rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Przy stanowczem przypisywaniu podatku gruntowego za rok 1897 na zasadzie wyników rewizji katastru podatku gruntowego, stosownie do §. 21go ustawy z dnia 12. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 121, zaniechane być ma obliczanie na nowo a względnie prostowanie tych kwot odpisania podatku gruntowego, które za ten rok z powodu szkód żywiołowych zostały już wprzód na zasadzie tymczasowego przypisania podatku gruntowego obliczone lub przyzwolone.

§. 2.

Wyjątek od postanowienia §. 1go ma miejsce tylko wtedy, gdy podatek gruntowy, przypadający od parceli gruntowej według wyników rewizji katastru wynosi więcej niż podatek gruntowy od tejże parceli za rok 1897 tymczasowo przypisany i wzięty za podstawę do obliczenia odpisania podatkowego, w skutek czego obliczone odpisanie podatku powiększyłoby się przez późniejsze sprostowanie.

W przypadkach takich sprostowanie ma nastąpić, jeżeli tego żąda najmniej jeden z intereso-

wanych właścicieli gruntów dotyczącej gminy lub zwierzchność gminna a to w przeciągu sześciu tygodni od doręczenia nakazu płatniczego na stanowczy przypis podatku gruntowego za rok 1897.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 4.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23. stycznia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Gautsch r. w.

Wittek r. w.

Latour r. w.

Ruber r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Koerber r. w.

Bylandt r. w.

Loebl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 5. lutego 1898.

Treść: (№ 20—25.) 20. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Budwie. — 21. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Lodrone. — 22. Obwieszczenie o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu. — 23. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Furth (w Bawaryi) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, jako upoważnione do ekspedycyowania roślin. — 24. Obwieszczenie o sprawdzaniu i cechowaniu wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego. — 24. Rozporządzenie, dotyczące się wystawiania duplikatów świadectw sprawdzenia, należących do wodomierzy lub do liczydeł użycia elektryczności.

20.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. stycznia 1898,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Budwie.

Komora pomocnicza I. klasy w Budwie upoważniona jest do pobierania cła wchodowego od towarów bawełnianych Nr. t. 128 aż do 131 i towarów tkackich wełnianych Nr. t. 158 *a* i *b* a to wszystkich tych towarów w ilościach aż do 10 kilogramów.

Böhm r. w.

21.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. stycznia 1898,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Lodrone.

Komora pomocnicza I. klasy w Lodrone upoważniona jest do pobierania cła wchodowego od towarów bawełnianych Nr. t. 128 aż do 131 i towarów tkackich wełnianych Nr. t. 158 *a* i *b* a to wszystkich tych towarów w ilościach aż do 10 kilogramów.

Böhm r. w.

22.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. stycznia 1898,

o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podają się do wiadomości publicznej następujące przepisy w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu, przez Komisję główną miar i wag uchwalone a co się tyczy opłat, przez Ministerstwo handlu zatwierdzone.

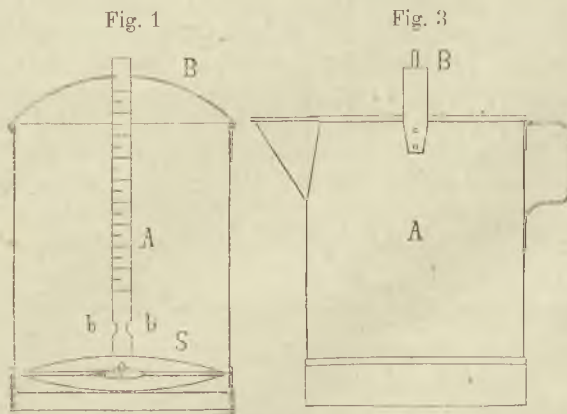
Koerber r. w.

Przepisy

w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządu do mierzenia mleka konstrukcyi firmy Kleiner i Fleischmann w Mödlingu.

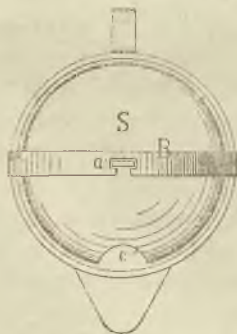
Przyrząd ten składa się z naczynia walcowego *A* (fig. 1 i fig. 3) zrobionego z białej blachy, do którego wlewa się mleko a które u górnego brzegu ma wylew czyli tak zwany dziób.

Ponad górnym brzegiem tego naczynia, w kierunku średnicy prostopadłej do średnicy wylewu, rozpięty jest kabłąk kolisty *B* w taki sposób, że oba

jego końce zachodzą na górną obręcz naczynia i przytwierdzone są do ściany naczynia po obu stronach dwoma nitami. W najwyższym punkcie kabłąka *B*, a więc ponad środkiem naczynia znajduje się wykroj *a* w kształcie uwidocznionym na figurze 2, w który wchodzi pręt (kierownica) przytwierdzony pionowo do pływaka 5 a to w środku jego górnej powierzchni.

Fig. 2

Kierownica opatrzona jest w pobliżu miejsca wyłobkowanem po obu stronach wcięciem ułatwiającem wydobycie pływaka dla oczyszczenia naczynia.

Również pływak opatrzony jest zacięciem lub wgłębieniem przy *c*, ażeby naczynie dało się jak najszybciej napełnić.

Mleko, wlewane do naczynia, podnosi pływak a górny brzeg wykroju *a*, znajdującego się w kabłąku *B*, wskazuje na podziałkę przytwierdzonej do kierownicy ilość litrów wlanego mleka.

Przyrządy takie wszelkiej wielkości od 5 aż do 100 litrów przyjmowane będą do sprawdzania i ocechowania według następujących postanowień:

1. Średnica naczynia na 5 aż do 10 litrów powinna wynosić nie więcej jak 280 milimetrów; średnica naczynia na przeszło 10 aż do 30 litrów, nie więcej jak 370 milimetrów, a średnica naczynia na przeszło 30 aż do 100 litrów, nie więcej jak 500 milimetrów.

Najwyższa kreska podziałki odpowiadać powinna najmniejszej ilości całych litrów mleka, po których wlewu pływak podnosi się z dna i zaczyna swobodnie pływać.

Od tej kreski, która oznaczona być powinna odpowiednią cyfrą i wyrazem „litrzy“ zaczyna się podział litrowy.

2. Poszczególne kreski podziałki 1 litrowi odpowiadające, powinny być oznaczone wyraźnymi cyframi.

3. Odstępy litrowe podziałki powinny być podzielone w przyrządach na 5 aż do 10 litrów na pięte części litra, w przyrządach zaś na przeszło 10 aż do 30 litrów na półlitry.

4. Ponad pierwszą kreską podziałki powinna być poprowadzona po obu stronach kierownicy kreska, która wtedy, gdy naczynie jest próżne, schodzi się z górnym brzegiem wykroju, znajdującego się w kabłąku.

5. Na ścianie naczynia powinna być przyłutowana płyta metalowa, której połączenie ze ścianą naczynia ubezpieczone być ma ocechowaniem na dwóch kroplach cynowych. Na płycie tej powinny być wybite lub wyciśnięte następujące oznaczenia:

- a) „Przyrząd do mierzenia mleka z podziałką i pływakiem, mieszczący w sobie aż do . . L^o, tudzież nazwisko fabrykanta,
- b) „Czytać od górnego brzegu kabłąka.“
- c) Numer bieżący wyrobu, który zresztą podać należy także na górnym końcu podziałki.
- d) Pionową odległość najwyższego punktu kabłąka od dna naczynia wyrażoną w milimetrach.

Inne własności.

6. Blacha powinna być dostatecznej grubości a brzegi naczynia górny i dolny powinny być wzmocnione obręczami odpowiedniej szerokości.

7. Dno naczynia powinno być doskonale równe i wzmocnione dwiema szynami żelaznymi ustawionymi sztorcem pod kątem prostym. Dalsze wzmocnienia, mianowicie ściany naczynia obręczą i szpągami są dozwolone.

8. Kabłąk powinien być zrobiony z żelaza płaskiego 30 milimetrów szerokiego a 4 aż do 5 milimetrów grubego.

9. Kierownica zrobiona być powinna także z płaskiego żelaza mającego najmniej 25 milimetrów szerokości a 3 aż do 4 milimetrów grubości i powinna być równie jak kabłąk cyną rafinowaną pobielona.

10. Naczynie przyrządów mieszczących w sobie aż do 10 litrów, opatrzone być powinno jedną rękojęcią, większe przyrządy powinny mieć dwie rękojęci.

Granice błędów.

Podziałkę przyrządu sprawdzać należy według instrukcyi, cechuje się zaś tylko w tym razie, jeżeli w wielkości części podziałki po sobie następujących, nie okazują się różnice łatwo dostrzedz się dające a zboczenia badanych kresek podziałowych nie są od właściwej wartości, ani większe ani mniejsze od następujących wielkości:

Co do kresek od	5	aż do	15	litrów . . .	0·3	litra
" " " "	15	" " "	25	" . . .	0·4	"
" " " "	25	" " "	35	" . . .	0·5	"
" " " "	35	" " "	45	" . . .	0·6	"
" " " "	45	" " "	55	" . . .	0·7	"
" " " "	55	" " "	65	" . . .	0·8	"
" " " "	65	" " "	75	" . . .	0·9	"
" " " "	75	" " "	100	" . . .	1	litr.

Cechowanie.

Cechuje się na podziałce tuż przy pierwszej i ostatniej kresce podziałowej z dołożeniem liczby roku w tem ostatnim miejscu, tudzież w dwóch miejscach połączenia tarczy metalowej z ścianą naczynia z przydaniem liczby roku i na dnie w miejscach spojenia onegoż ze ścianą naczynia.

Jeżeli wylew lub dziób nie jest zrobiony przez wygięcie samejże ściany naczynia lecz tylko przylutowany lub przynitowany do niej, połączenie wylewu z ścianą naczynia zabezpieczyć należy ocechowaniem przynajmniej w dwóch miejscach.

W dotyczących miejscach powinny znajdować się krople cynowe do wyciśnięcia cech.

Oplaty za sprawdzenie i cechowanie.

Liczy się następujące opłaty:

A. Za sprawdzenie i cechowanie od każdych 5 litrów 10 c.

B. Za sprawdzenie bez cechowania: połowę opłaty według A przypadającej.

Świadectwo sprawdzenia.

Świadectwa sprawdzenia wystawiają się według następującego formularza:

Świadectwo sprawdzenia Nr. . . . . tyczące się przyrządu do mierzenia mleka.

Dla pana . . . . . w . . . . . sprawdzony i ocechowany został przyrząd do mierzenia mleka oznaczony Nr. . . . . , w którym części podziałki obejmują od . . . . litrów aż do . . . . litrów, przekonano się bowiem, że podziały nie przekraczają dozwolonej granicy błędów; opłatę policzono według taryfy w kwocie . . . . . zł. . . . . c.

W przyrządzie tym odległość pionowa najwyższego punktu kabłąka od dna naczynia wynosi . . . . . milimetrów.

Urząd miar i wag w. . . . . dnia. . . . .

(Pieczęć.)

(Podpis wadmistrza.)

Wiedeń, dnia 13. grudnia 1897.

C. k. Komisyja główna miar i wag:

Tinter r. w.

23.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 22. stycznia 1898,

tyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Furth (w Bawaryi) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, jako upoważnione do ekspedowania roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się ostrożności, które mają być zachowywane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia przyniesieniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) zalicza się także c. k. Komorę pomocniczą I. klasy w Furth (w Bawaryi) do tych komor, które w załączce do rzeczzonego rozporządzenia, uwaga lit. a wymienione są jako upoważnione do ekspedowania roślin.

Gautsch r. w.

Bylandt r. w.

Böhm r. w.

Koerber r. w.

24.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1898,

o sprawdzaniu i cechowaniu wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, po-

daje się do wiadomości publicznej zamieszczony poniżej Dodatek do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117) przez c. k. Komisję główną miar i wag uchwalony.

Koerber r. w.

Dodatek

do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania wagi automatycznej do ważenia ziarna drobnego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117).

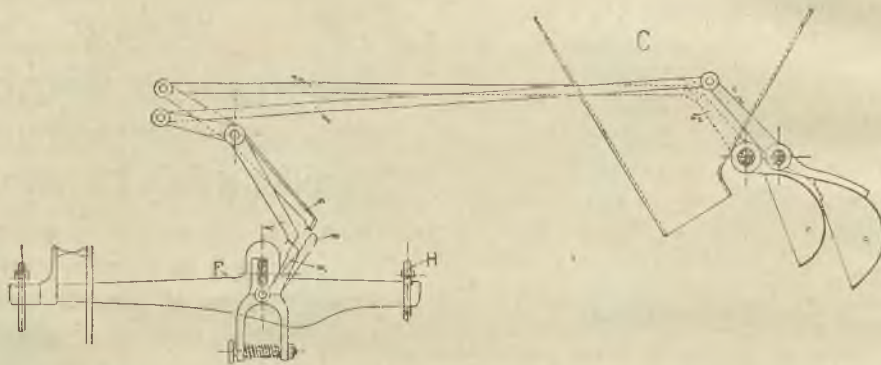
Wagi automatyczne do ważenia ziarna drobnego (systemu C. Schembera i synów) przyjmowane

będą do sprawdzenia i cechowania także wtedy, gdy niema przegubowego przedłużenia H_1 ciężaru H łącznie z drążkiem L i jego wałem, na którym osadzone są klamki m i m_1 i te ostatnie klamki umieszczone są bezpośrednio na osi drążka wagowego F (porównaj figury dołączone do obwieszczenia Ministerstwa handlu z dnia 23. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 117, z figurą tutaj przydaną).

Wiedeń, dnia 14. stycznia 1898.

C. k. Komisja główna miar i wag:

Tinter r. w.

25.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1898,

dotyczące się wystawiania duplikatów świadectw sprawdzenia należących do wodomierzy lub do liczydeł użycia elektryczności.

Dodatkowo do rozporządzenia tutejszego z dnia 15. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 37, dotyczącego się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia użycia wody i do rozporządzenia z dnia 3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82, dotyczącego się sprawdzania i cechowania przyrządów do mierzenia użycia elektryczności, rozporządza się co następuje:

1. Gdy świadectwa sprawdzenia przyrządów do mierzenia użycia wody lub elektryczności zginą lub staną się niezdatnymi do użytku, można prosić o wystawienie duplikatów. W dotyczącej prośbie podać należy urzędową liczbę protokołu, nazwisko i miejsce zamieszkania praktykanta, tudzież numer fabryczny przyrządu.

Za wystawienie duplikatu, jeżeli niema egzemplarza pierwowpisu świadectwa sprawdzenia, opłacić należy:

- a) Jeżeli wygotowany być ma jeden egzemplarz . . . . . 30 c.
- b) Jeżeli wygotowane być mają dwa egzemplarze (dla dostarczyciela i dla konsumenta) . 40 c.

2. Jeżeli istnieje jeden nieuszkodzony egzemplarz świadectwa sprawdzenia i tenże zostaje przedłożony z prośbą o wystawienie duplikatu jako drugiego egzemplarza świadectwa sprawdzenia, opłacić należy za wystawienie duplikatu . . . . . 10 c.

3. Do prośby dołączyć należy znaczek szeptowy 1no-złotowy potrzebny do każdego poszczególnego duplikatu.

Opłatę za wygotowanie, przypadającą stosownie do punktu 1 a względnie 2. trzeba albo dołączyć do prośby albo jedno cześnie z prośbą nadesłać do c. k. Komisji głównej miar i wag.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 5. lutego 1898.

Treść: (№ 26—31.) 26. Obwieszczenie o ustanowieniu w Werbosce na wyspie Hwarze Delegacji portowej i zdrowotnej morskiej sprawującej oraz służbę cłową. — 27. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej o szlaku normalnym do miejsca wyścigów w Kottlingbrunn. — 28. Rozporządzenie, dotyczące się upoważnienia urzędów podatkowych do kroków sądowych celem zabezpieczenia i ściągnięcia podatków bezpośrednich, należności i innych poborów publicznych. — 29. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej strakonicko-brzeźnickiej z odnogami. — 30. Obwieszczenie w przedmiocie sprawdzania i cechowania wagi setnej Bleicherta do ważenia wagonów kolei wiszących (linowych). — 31. Rozporządzenie, którym zmienia się dwa postanowienia Porządku policyjnego dla żeglugi i flisactwa na Łabie z dnia 3. marca 1894.

26.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 14. stycznia 1898,

o ustanowieniu w Werbosce na wyspie Hwarze Delegacji portowej i zdrowotnej morskiej sprawującej oraz służbę cłową.

W Werbosce na wyspie Hwarze ustanowiona została Delegacja portowa i zdrowotna morska sprawująca oraz służbę cłową i rozpoczęła czynności od dnia 1. stycznia 1898.

Delegacji tej nadany został taki sam zakres działania jaki mają istniejące już delegacje portowe i zdrowotne morskie, sprawujące oraz służbę cłową (Spis komor w Dalmacyi P. IX. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 154 z r. 1891) i nadto poruczono jej wygotowywanie bollet cyrkulacyjnych co do przedmiotów podlegających opłacie *dazio consumo*.

Böhm r. w.

Körber r. w.

27.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 17. stycznia 1898,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej o szlaku normalnym do miejsca wyścigów w Kottlingbrunn.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia terminu skończenia budowy i otwarcia kolei małej o szlaku

normalnym do miejsca wyścigów w Kottlingbrunn, ustanowiony w §. 2 obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 160 o nadaniu koncesyi na kolej rzezoną, przedłużony został aż do 31. sierpnia 1898.

Wittek r. w.

28.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 18. stycznia 1898,

tyczące się upoważnienia urzędów podatkowych do kroków sądowych celem zabezpieczenia i ściągnięcia podatków bezpośrednich, należności i innych poborów publicznych.

Gdy zabezpieczenie lub ściągnięcie podatków bezpośrednich, należności, tudzież wszelkich innych poborów publicznych, zostających pod względem ściągania na równi z podatkami bezpośrednimi, przeprowadza się drogą sądową, natenczas, jeżeli siedziba sądu egzekucyjnego nie jest oraz siedzibą urzędową prokuratorji skarbu, także urzędy podatkowe upoważnione są do rozpoczęcia i przeprowadzenia wszelkich czynności urzędowych egzekucyjnych, według Ordynacyi egzekucyjnej z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79 dozwoionych, jakoteż do wdania się na rzecz skarbu lub funduszów interesowanych w egzekucye wytaczane przez trzecie osoby.

Ruber r. w.

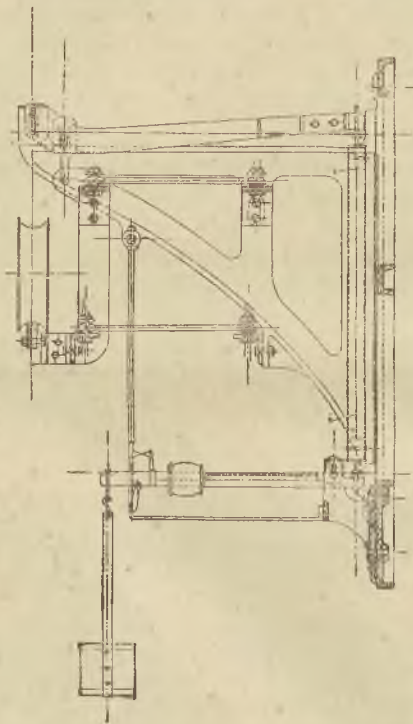
Böhm r. w.

29.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 24. stycznia 1898,**

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej strakonicko-brzeźnickiej z odnogami.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia terminy skończenia budowy i otwarcia kolei lokalnej strakonicko-brzeźnickiej i odnog od Błatny do Nepomuku i od Brzeźnicy do Rożmitalu, ustanowione w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 21. września 1896, Dz. u. p. Nr. 192 i w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 21. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 68, przedłużają się aż do 1. czerwca 1899.

Wittek r. w

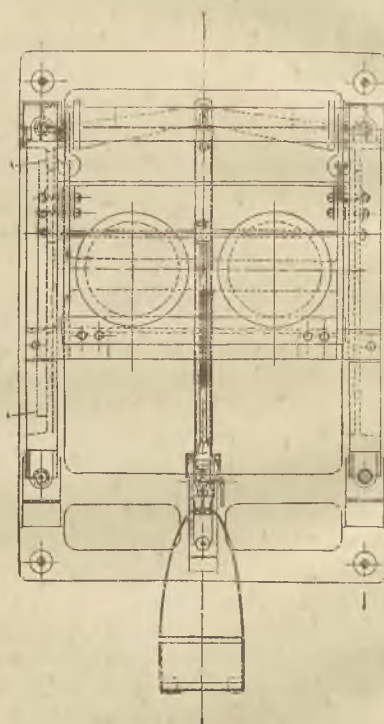
30.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1898,**

w przedmiocie sprawdzania i cechowania wagi setnej Bleicherta do ważenia wagonów kolei wiszących (linowych).

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, c. k. Komisja główna miar i wag, ze zmianą postanowień wzmiankowanych w obwieszczeniu Ministerstwa

handlu z dnia 13. lipca 1885, Dz. u. p. Nr. 103 a ogłoszonych w Dzienniku rozporządzeń, dotyczących się miar i wag Nr. 25 z r. 1885, w przedmiocie przyjmowania do sprawdzania i cechowania wagi setnej Bleicherta ważącej wagony kolei wiszących, pozwoliła, żeby wagi takie, wskazówkami pendułowymi opatrzone, o konstrukcyi zapewniającej ich wytrzymałość i trwale zrobione (porównaj figurę), były poddawane sprawdzaniu i cechowaniu już w zakładzie ich wyrobu pod warunkami dla wag pomostowych przepisanyymi (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 18. lipca 1874, Dz. u. p. Nr. 110).

Koerber r. w

31.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 31. stycznia 1898,**

którem zmienia się dwa postanowienia Porządku policyjnego dla żeglugi i flisactwa na Łabie z dnia 3. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 39.

Na zasadzie układu zawartego z Rządem cesarsko niemieckim uchyla się terażniejszą osnowę

ustępu 3, §. 8go, tudzież terażniejszą osnowę §. 9go Porządku policyjnego dla żeglugi i flisactwa na Łąbie z dnia 3. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 39, które opiewać mają na przyszłość jak następuje:

§. 8, ustęp 3.

Na każdej tratwie w środku jej długości a w wysokości najmniej 1·5 metra nad powierzchnią znajdować się powinny dwie białe tabliczki równoległe od osi podłużnej, jedna nad drugą mocno przytwierdzone lub też dwie bandery z płótna lub innego trwałego materiału pomiędzy dwoma żerdziami nakształt tablic mocno wyprężone. Tablice te lub bandery, których nie wolno nigdy niczem zastępować, powinny być opatrzone po obu stronach napisami o głoskach łacińskich, z których najmniejsze powinny mieć 15 centymetrów wysokości, podczas gdy grubość głównych rysów wynosić ma nie mniej jak piątą część wysokości, a mianowicie górna napisem czerwonym, podającym głoski początkowe imienia i nazwisko, tudzież siedzibę przemysłową właściciela, dolna czarnym, podającym też same szczegóły

co do kierownika tratwy. Skracanie przepisanych oznaczeń nastąpić może tylko za zezwoleniem właściwej Władzy, gdy idzie o powszechnie znane nazwiska i firmy właścicieli tratw.

§. 9.

Załoga tratwy, nie licząc kierownika, składać się powinna:

na saskiej części Łąby, jeżeli ładunek wynosi aż do 150 metrów sześciennych, najmniej z dwóch ludzi biegłych w flisactwie, jeżeli jest większy, najmniej z trzech ludzi biegłych w tem rzemiośle,

na innych częściach rzeki, jeżeli ładunek wynosi aż do 200 metrów sześciennych, z dwóch ludzi biegłych w flisactwie, jeżeli jest większy, z trzech ludzi biegłych w tem rzemiośle.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Gautsch r. w.

Koerber r. w.

Bylandt r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1898 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1898, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 4 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " " " " 12 " | " " " 1879 " 1888 " " " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1898:

Rocz.	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1866 za . . .	2 zł. 20 c.	Rocznik	1883 za . . .	2 zł. 50 c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1890 " . . .	2 " 70 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1891 " . . .	3 " — "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1892 " . . .	5 " — "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1893 " . . .	3 " — "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1877 " . . .	1 " — "	"	1894 " . . .	3 " — "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "	"	1895 " . . .	3 " 50 "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1879 " . . .	2 " 30 "	"	1896 " . . .	3 " 50 "
"	1863 " . . .	1 " 40 "	"	1880 " . . .	2 " 20 "	"	1897 " . . .	7 " 50 "
"	1864 " . . .	1 " 40 "	"	1881 " . . .	2 " 20 "			
"	1865 " . . .	2 " — "	"	1882 " . . .	3 " — "			

Rocznik 1897 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1898 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełniania niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 18. lutego 1898.

Treść: (№ 32—34.) 32. Obwieszczenie, podające spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych. — 33. Obwieszczenie, którym podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872. — 34. Rozporządzenie, dotyczące się urzędowego wyciskania w Budziejowicach znaczka stęplowego 1no- i 5cio-centowego na listach przewozowych kolejowych i na blankietach do rachunków. — Sprostowanie.

32.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 4. lutego 1898,

podające spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892) dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spis tych kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890 (Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892), dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, opiewać ma z uwzględnieniem zmian, które zaszły od obwieszczenia z dnia 15. marca 1897 (Dz. u. p. Nr. 79), jak następuje:

Spis kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, dotycząca się obrotu towarów.

Austria i Węgry.

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.

(Łącznie z Liechtensteinem.)

A. Wszystkie koleje, na których ruch utrzymują wymienione poniżej zarządy kolejowe i Spółki z siedzibami w Austrii i Węgrzech.

1. C. k. austriackie koleje państwa, łącznie z częścią linii z Feldkirchu do Buchs na obszarze księstwa Liechtenstein a z wyłączeniem:

a) dalmackiej kolei państwa:

- α) od Spletu na Sivericz do Kninu,
  - β) od Perkowicz na Sliwno do Szebeniku,
- tudzież:

b) kolei lokalnych kołomyjskich:

- α) z Kołomyi do Słobody rungurskiej z odnogą,
- β) z Nadworniańskiego przedmieścia do Szeparowce-Kniaźdworu,

jakoteż

- c) kolei lokalnej od Lwowa (Kleparowa) do Janowa,
  - d) kolei małej wązko-torowej od Łupkowa do Cisny,
  - e) odnogi kolejowej od Podłęża do Niepołomic,
  - f) odnogi kolejowej od Lititz do Nürschan,
  - g) kolei lokalnej wązko-torowej Unzmarkt—Mauterndorf (kolei nadmurańskiej),
  - h) kolei wązko-torowej nadybbsańskiej,
  - i) kolei lokalnej wązko-torowej Zell am See—Krimml (kolei lokalnej pinzgauskiej).
2. Kolej lokalna hustopecka.
  3. Kolej uściecko-cieplicka.
  4. Koleje handlowe czeskie.
  5. Kolej północna czeska.
  6. Kolej bożeńsko-merańska.
  7. Kolej busztiehradzka.
  8. Kolej północna Cesarza Ferdynanda.
  9. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim).
  10. Kolej w dolinie Kremży.
  11. Kolej lokalna Mori—Arco—Riva nad jeziorem Garda.
  12. Kolej lokalna nowoiczyńska.
  13. Kolej północno-zachodnia austriacka.

14. Spółka austriacko-węgierska kolei państwa
15. Kolej lokalna Przywóz—Morawska Ostrawa—Witkowiec.

16. Spółka salzburska kolejowa i tramwajowa.

17. Kolej lokalna w Dobrach kameralnych solnych.

18. Kolej schneeberska (część w dolinie z ruchem adhezyjnym).

19. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim), z wyłączeniem kolei lokalnych wąsko-torowych:

k) Mödling—Hinterbrühl pod Wiedniem (elektrycznej),

l) Preding—Wieselsdorf—Stainz,

m) Pöltschach—Gonobitz,

n) Kapfenberg—Seebach—Au.

20. Kolej łącząca południowo-północna niemiecka.

21. Kolej lokalna od Staudingu do Strambergu.

22. Kolej wiedeńsko-aspangska.

23. Kolej łącząca wiedeńska.

24. Części kolei, na których ruch utrzymują królewsko węgierskie koleje państwa a mianowicie części c. k. austriackich kolei państwa od Ławocznego aż do granicy krajowej węgierskiej i od Fehringu aż do granicy krajowej węgierskiej, tudzież austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa od Marcheggu aż do granicy krajowej węgierskiej, nakoniec co do kolei Wiedeń—Pottendorf—Wiener-Neustadt, utrzymywanej w ruchu przez Spółkę kolei południowej, część od Ebenfurtha aż do granicy krajowej węgierskiej, na których ruch utrzymuje kolej Raba—Szopron—Ebenfurth.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy włoskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę włoską kolei nad Adryatykiem od granicy austriacko-włoskiej:

25. pod Korninem aż do Kornina.

26. pod Pontebą aż do Pontafła w kierunku z Włoch.

27. pod Peri aż do Ala.

Część kolei utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową włoską „Società Veneta per Impresse e Construzioni pubbliche“ od granicy austriacko-włoskiej:

28. pod Cervignano do Cervignano.

II. Zarządy niemieckie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy królewsko bawarskich kolei państwa od granicy niemiecko-austriackiej:

29. pod Kiefersfelden do Kufsteinu.

30. pod Salzburgiem do Salzburga.

31. pod Waldsassen do Chebu.

32. pod Schirndingiem do Chebu.

33. pod Aszem do Chebu.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez królewsko saskie koleje państwa od granicy niemiecko-austriackiej:

34. pod Brambachem do Chebu.

35. pod Bärensteinem do Weypert.

36. pod Moldawą do Moldawy.

37. pod Schöna do Podmokiel.

38. pod Schöna do Djezyna.

39. pod Neusalza-Spremberg aż do granicy austriacko-niemieckiej pod Taubenheim.

40. pod Starym i Nowym Gersdorfem aż do granicy austriacko-niemieckiej pod Ebersbachem.

41. pod Seifhennersdorf aż do Warnsdorfu.

42. pod Wielką Szenawą aż do Warnsdorfu.

43. pod Żytawą do Liberca.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa od granicy niemiecko-austriackiej:

44. pod Neusorge do Halbstadtu.

45. pod Opawą do Opawy.

46. pod Karniowem do Karniowa.

47. pod Boguminem do Bogumina.

48. pod Goczałkowicami do Dziedzic.

49. pod Nowym Berunem do Oświęcima.

III. Zarządy rosyjskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarząd kolei rosyjskich południowo-zachodnich w kierunku z Rosji, od granicy rosyjsko-austriackiej:

50. pod Radziwiłowem do Brodów.

51. pod Wołoczyskami do Podwołoczysk.

52. aż do Nowosielicy austriackiej.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy austriackie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 99 aż do 113 włącznie.

Włochy, l. 8.

Rosya, ll. 34, 35, 36, 37.

Szwajcarya, ll. 15, 16.

II. Węgry.

Wszystkie linie, na których ruch utrzymują wymienione poniżej zarządy kolejowe i Spółki mające siedzibę w Węgrzech lub w Austrii.

1. Królewsko węgierskie koleje państwa tudzież koleje lokalne i linie innych kolei, na których one ruch utrzymują, z wyjątkiem linii:

wąsko-torowej Strygonia — Brzeźnica —

Szczawnica węgierska,

normalno-torowej lokalnej Soroksar—Św.

Wawrzyniec,

wąsko-torowej lokalnej taraczańskiej;

2. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z kolejami lokalnymi przez nią w ruchu utrzymywanymi.

3. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z utrzymywanymi w ruchu przez nią kolejami lokalnymi i liniami innych kolei, z wyłączeniem:

części wązko-torowej Hnilec—Smolnik kolei lokalnej nadhnileckiej.

4. Spółka kolei Raba—Szopron—Ebenfurth.

5. Połączone koleje żelazne aradzka i esanadzka, z wyłączeniem:

kolei lokalnej wązko-torowej Borossebes—Menyháza.

6. Kolej żelazna w dolinie Szamoszy.

7. Kolej lokalna Keszthely—Balaton—St.

György.

8. Kolej żelazna Muhacz—Pecs.

9. Kolej lokalna wązko-torowa Nagy-Karoly—Somkut.

10. Kolej lokalna Preszów—Bardyów.

11. Część królewsko węgierskich kolei państwa, na których ruch utrzymują c. k. austriackie koleje państwa, a mianowicie od Mezö—Laborcz aż do granicy krajowej austriackiej od Jaszinyja do granicy krajowej austriackiej i część kolei koszycko-bogumińskiej od Orłowa aż do granicy krajowej austriackiej.

12. Części królewsko węgierskiej kolei państwa, na których ruch utrzymuje Spółka austriacko-węgierska kolei państwa, a mianowicie od Treneczyna—Cieplic aż do granicy krajowej austriackiej przy Jarze Vlara, od Brucku n. L. aż do granicy krajowej austriackiej i od Skalic aż do granicy krajowej austriackiej.

13. Część kolei lokalnej holiczko—hodonińskiej od Holic aż do granicy krajowej austriackiej, na której ruch utrzymuje kolej północna Cesarza Ferdynanda.

14. Koleje lokalne torontalskie.

15. Kolej lokalna wązko-torowa Beliszeze—Noskowce (kolej sławońska naddrawska).

III. Obszar zajęty.

1. C. i k. kolej wojskowa banialucko-doberlińska.

Niemcy.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy niemieckie.

I. Koleje żelazne państwa lub przez państwo w ruchu utrzymywane.

1. Koleje państwa w Alzacji i Lotaryngii.

2. Kolej żelazna wojskowa.

3. Koleje państwa królewsko pruskie łącznie z kolejami Wielkiego księstwa heskiego wspólnie w ruchu utrzymywanymi i koleje pruskie prywatne w administracji państwa zostające, z wyjątkiem:

a) odnogi górno-sląskiej wązko-torowej.

4. Królewsko bawarskie koleje państwa z wyjątkiem kolei lokalnych przez takowe w ruchu utrzymywanych:

b) Augsburg—Göggingen—Pfersee;

c) kolei lokalnej augsburskiej.

5. Królewsko saskie koleje państwa i koleje saskie prywatne w administracji państwa zostające.

6. Królewsko wirtemburskie koleje państwa.

7. Koleje państwa w Wielkim księstwie badeńskim i koleje prywatne badeńskie w administracji państwa zostające.

8. Kolej żelazna meńsko-nekarska ze szlakami kolei pobocznych Wielkiego księstwa heskiego przez nią w ruchu utrzymywanych.

9. Koleje państwa w Wielkim księstwie meklemburskim, z wyjątkiem:

d) kolei żelaznej od Doberan do Heiligendamm.

10. Koleje państwa w Wielkim księstwie oldenburskim, z wyjątkiem:

e) kolei żelaznej od Ocholt do Westersted.

II. Koleje żelazne prywatne pod własnym zarządem.

11. Kolej żelazna od Starego Damu do Kołobrzega.

12. Kolej żelazna z Altony do Kaltenkirchen.

13. Kolej żelazna z Arnstadtu do Ichttershausen.

14. Kolej obwodowa bentheimska.

15. Kolej żelazna krajowa brunświcka.

16. Kolej żelazna nadbregska (Donaueschingen—Furtwangen).

17. Kolej żelazna wrocławsko-warszawska.

18. Kolej żelazna broelthalska.

19. Kolej poboczna Bruchsal—Odenheim—Menzingen.

20. Kolej bühlerthalska.

21. Kolej podgórska z Kolonii do Bonn.

22. Kolej żelazna krefeldzka.

23. Kolej żelazna kronberska.

24. Kolej żelazna z Dahmy do Uckro.

25. Kolej żelazna deggendorfsko-metteńska.

26. Kolej żelazna dessawsko-wörlitzka.

27. Kolej żelazna Dortmund—Gronau—Emschede.

28. Kolej wązko-torowa z Eckernförde do Kappeln.

29. Kolej żelazna z Eisenbergu do Krosna.

30. Kolej żelazna z Eisern do Siegen.

31. Kolej żelazna ermsthalska (Menzingen—Urach).

32. Kolej żelazna z Eutin do Lubeki.

33. Kolej żelazna z Flensburga do Kappeln.

34. Kolej łącząca frankfurecka (Frankfurt nad Menem).

35. Kolej żelazna od Fürth do Zirndorfu i Kaldolzburgu.

36. Kolej żelazna z Georgs do Marienhütte.

37. Kolej żelazna z Gernrode do Harzgerode.
 38. Kolej żelazna z Gotteszell do Viechtach.
 39. Kolej żelazna Greifswald—Grimmen.
 40. Kolej żelazna od Halberstadt do Blankenburg.
 41. Kolej poboczna od Haltingen do Kandern.
 42. Kolej poboczna od Hansdorf do Priebus.
 43. Kolej żelazna obwodowa Hildesheim—Pein.
 44. Kolej żelazna od Hohenebra do Ebeleben.
 45. Kolej żelazna hoyañska (Hoya—Eystrup).
 46. Kolej żelazna od Ilmenau do Grossbreitenbach.
 47. Kolej żelazna kaiserstuhlska.
 48. Kolej żelazna kerkerbachska.
 49. Kolej żelazna Kiel—Eckernförde—Flensburg.
 50. Kolej żelazna kirchheimska.
 51. Kolej żelazna królewiecko-kranzka.
 52. Koleje wąsko-torowe obwodu alteńskiego.
 53. Kolej poboczna Krozingen—Staufen—Sulzburg.
 54. Kolej lokalna Lam—Kötzting.
 55. Kolej żelazna lużycka.
 56. Kolej żelazna lubecko-büchenska i lubecko-hamburska.
 57. Kolej żelazna Ludwika (Nürnberg—Fürth).
 58. Kolej żelazna mannheimska Mannheim—Weinheim—Heidelberg.
 59. Kolej żelazna z Maiborku do Mławki.
 60. Kolej lokalna Meckenbeuren—Tettang.
 61. Kolej meklenburska Fryderyka Wilhelma.
 62. Kolej żelazna Meppen—Haselünn.
 63. Kolej żelazna Mühlhausen—Ebeleben.
 64. Kolej żelazna Monachium—Wolfzhausen.
 65. Kolej żelazna Murnau—Garmisch—Partenkirchen.
 66. Kolej żelazna z Nowego Brandenbura do Friedlandu.
 67. Kolej żelazna neuhaldenslebeńska.
 68. Kolej żelazna neustadzko-gogolińska.
 69. Kolej żelazna Oberdorf—Füssen.
 70. Kolej żelazna Ostrowice—Wasserleben.
 71. Kolej żelazna Osthofen—Westhofen.
 72. Kolej południowa wschodnio-pruska łącznie z koleją Rybaki—Palmnik.
 73. Kolej żelazna obwodowa ostrowsko-skalmierzycka.
 74. Kolej żelazna Paulinae—Nowy Rupin.
 75. Kolej żelazna Pień—Ilseeder.
 76. Koleje żelazne palatynackie.
 77. Kolej żelazna priegnicka.
 78. Kolej żelazna Reinheim—Reichelsheim.
 79. Kolej lokalna Ren—Ettenheimmünster.
 80. Kolej żelazna Rhene—Diemelthal (Bredelar—Martenberg).
 81. Kolej żelazna Röthenbach p. L.—Weil.
 82. Kolej żelazna ruhlańska (Wutha—Ruhla).
 83. Kolej żelazna Schaftlach—Gmund.
 84. Kolej żelazna szleswicko—angelska (Szleswik—Süderbrarup).
 85. Kolej żelazna Sonthofen—Oberstdorf.
 86. Kolej żelazna Sprendlingen—Wöllstein.
 87. Kolej lokalna Stadtamhof—Donaustauf.
 88. Kolej żelazna starogrodzko-kostrzyńska, łącznie z głasowsko-berlincheńską.
 89. Kolej żelazna Stendal—Tangermünd.
 90. Kolej lokalna Türkheim—Wörishofen.
 91. Kolej żelazna krajowa westfalska.
 92. Kolej żelazna Wittenberge—Perleberg.
 93. Kolej żelazna—Worms—Offstein.
 94. Kolej żelazna Zell—Todtnau.
 95. Kolej żelazna Zschipkau—Finsterwald.
- B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządnie niemieckie lub na wspólnie z niemi.**
- I. Zarządy rosyjskie.**
96. Część kolei od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Eydkunami do Eydkun, utrzymywana w ruchu przez kolej petersbursko-warszawską.
 97. Część kolei od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Prostkowem aż do Prostkowa, utrzymywana w ruchu przez koleje połud.-zachodnie.
 98. Część kolei od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Illowem aż do Illowa, utrzymywana w ruchu przez kolej nadwiślańską.
- II. Zarządy austriackie.**
99. Część kolei od granicy austriacko-niemieckiej pod Mysłowicami aż do Mysłowic, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.
 100. Część kolei od granicy austriacko-niemieckiej pod Hladkowem aż do Mittelwalde, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-zachodnią austriacką.
 101. Część kolei od granicy austriacko-niemieckiej pod Mittelsteine aż do Mittelsteine, utrzymywana w ruchu przez Spółkę austriacko-węgierską kolei państwa.
 Części kolei utrzymywane w ruchu przez kolej łączącą południowo-północno-niemiecką od granicy austriacko-niemieckiej:
 102. pod Libawą aż do Libawy.
 103. pod Seidenbergiem aż do Seidenbergu.
 104. Część kolei od granicy austriacko-niemieckiej pod Ebersbach aż do Ebersbach, utrzymywana w ruchu przez kolej północną czeską.
 Części kolei utrzymywane w ruchu przez kolej busztiehradzką od granicy austriacko-niemieckiej:
 105. pod Reitzenhain aż do Reitzenhainu.
 106. pod Klingenthal aż do Klingenthalu.
 Części kolei utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwa od granicy austriacko-niemieckiej:
 107. pod Hengersdorfem aż do Ziegenhalsu.
 108. pod Mikutowicami aż do Ziegenhalsu.
 109. pod Heinersdorfem aż do Heinersdorfu.

- 110. pod Furth w W. aż do Furth w W.
- 111. pod Passawą aż do Passawy.
- 112. pod Brumowem aż do Simbachu.
- 113. pod Lochau aż do Lindau.

III. Zarządy szwajcarskie.

Części utrzymywane w ruchu przez kolej północno-wschodnią szwajcarską od granicy szwajcarsko-niemieckiej:

- 114. pod Konstancją aż do Konstancyi.
- 115. pod Rielasingen aż do Singen.
- 116. pod Waldshut aż do Waldshut.
- 117. pod Lottstetten aż do granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Altenburg-Rheinau.

IV. Zarządy francuskie.

Części kolei państwa alzacko-lotaryngskich utrzymywane w ruchu na wspólnie przez kolej wschodnią francuską od granicy francusko-niemieckiej:

- 118. pod Altmünsterol aż do Altmünsterol.
- 119. pod Avricourt aż do Niem. Avricourt.
- 120. pod Chambrey aż do Chambrey.
- 121. pod Novéant aż do Novéant.
- 122. pod Amanweiler aż do Amanweiler.
- 123. pod Fentsch aż do Fentsch.

V. Zarządy belgijskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez wielką kolej centralną belgijską od granicy holendersko-niemieckiej:

- 124. pod Akwizgranem aż do Akwizgranu.
- 125. pod Dalheimem aż do Dalheimu.

VI. Zarządy holenderskie.

126. Części kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Gennep aż do Wesel, utrzymywane w ruchu przez kolej północno-brabancko-niemiecką.

127. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Cranenburg aż do Cleve, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową holenderską na wspólnie ze Spółką do ruchu holenderskich kolei państwa.

128. Część kolei utrzymywana w ruchu przez Spółkę do ruchu holenderskich kolei państwa od granicy holendersko-niemieckiej:

- a) pod Elten aż do Welle.
- b) pod Herzogenrath aż do Herzogenrath.

129. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej, utrzymywana w ruchu przez Spółkę do ruchu holenderskich kolei państwa na wspólnie ze Spółką kolejową holenderską:

- a) pod Elten aż do Emmerich.
- b) od Gronau aż do Gronau.

130. Część kolei od granicy holendersko-niemieckiej pod Gildehaus aż do Salzbergen, utrzymy-

wana w ruchu przez Spółkę kolejową holenderską i przez Spółkę do ruchu holenderskich kolei państwa.

U w a g a. Co się tyczy części kolei za granicą kraju przez zarządy niemieckie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

- Austria, ll. 29 aż do 49 włącznie.
- Dania, l. 3.
- Francya, ll. 20, 21, 22, 23, 24, 25.
- Luksemburg, ll. 2, 3.
- Holandya, ll. 5, 6, 7, 8, 9, 10.
- Rosya, ll. 28, 29, 30, 31, 32, 33.
- Szwajcarya, ll. 17, 18, 19, 20, 21, 22.

Belgia.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy belgijskie.

1. Zarząd kolei państwa belgijskich.
2. Kolej północna belgijska.
3. Wielka kolej centralna belgijska.
4. Leodyum—Maestricht.
5. Gandawa—Terneuzen.
6. Malin—Terneuzen.
7. Kolej zachodnio-flandryjska.
8. Kolej żelazna chimayska.
9. Termonde—St. Mikołaj.
10. Hasselt—Maeseyck.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy holenderskie.

11. Część kolei od granicy belgijsko-holenderskiej pod Achel aż do Leodyum-Vivegnis, Ans (Etat) i Flémalle—Grande, utrzymywana w ruchu przez Spółkę holenderskich kolei państwa.

II. Zarządy francuskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez kolei północną francuską od granicy belgijsko-francuskiej:

- 12. pod Comines aż do Comines.
- 13. pod Halluin aż do Menin.

III. Zarządy luksemburskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei żelaznej Księcia Henryka od granicy belgijsko-luksemburskiej:

14. od Rodange, granica luksemburska aż do Athus.

U w a g a. Co się tyczy części kolei za granicą kraju przez zarządy belgijskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

- Niemcy, ll. 124, 125.
- Francya, ll. 15, 16, 17, 18, 19.
- Holandya, ll. 11, 12, 13, 14, 15, 16.

D a n i a.

A. Szlaki, na których ruch utrzymują zarządy duńskie.

1. Duńskie koleje państwa, łącznie z połączeniami zapomocą pramów parowych, które one utrzymują w ruchu:

- a) przez Limfjord (Oddsund Nord—Oddsund Süd i Nykjöbing M.-Glyngöre);
- b) przez Mały [lille] Belt (Fredericia—Strib);
- c) przez Wielki [store] Belt (Nyborg—Korsör);
- d) przez Öresund (Helsingör — Helsingborg i Kopenhaga [Kjöbenhavn]—Malmö);
- e) przez Masnedund (Masnedö—Orehoved);

lecz z wyłączeniem: części kolei państwa Nyborg—Faaborg i szlaku parowcowego Korsör—Kiel, na których ruch utrzymuje Spółka kolei żelaznej południowo-fiońskiej.

2. Następujące części kolei prywatnych zostające pod zarządem państwa:

- a) Orehoved—Gjedser,
- b) Aalestrup—Viborg.

B. Części kolei, na których ruch utrzymują zarządy zagraniczne.

I. Zarządy niemieckie.

3. Część kolei od granicy niemiecko-duńskiej pod Farris aż do Vamdrup utrzymywana w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa.

Francya.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy francuskie.

Koleje pierwszorzędne.

1. Kolej północna.
2. Kolej wschodnia łącznie z liniami z Monthermé do Monthermé, z Vrigne-Meuse do Vrigneaux-Bois, z Carignan do Messempre, z Charmes do Rambervillers, z Avricourt do Blamont i do Cirey, z St. Dizier do Vassy, z Vassy do Doulevant-le-Château, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesjonaryuszów.
3. Kolej zachodnia.
4. Kolej parysko-lyońska do morza Śródziemnego, łącznie z linią do starego portu masylijskiego i linią od Arles do St. Louis, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesjonaryuszów.
5. Kolej orleańska łącznie z liniami lokalnemi nad Sarthą, utrzymywanemi w ruchu pod tymi samymi warunkami co sieć główna.
6. Kolej południowa.
7. Koleje państwa łącznie z liniami lokalnemi od Ligré-Rivière do Richelieu i od Barbezieux do

Châteauneuf, utrzymywanemi w ruchu na rachunek koncesjonaryuszów.

8. Obie koleje obwodowe paryskie, łącznie z linią strategiczną od Valenton do Massy-Palaiseau.
9. Linie Spółki kolei departamentowych.
10. Linie Spółki kolejowej od Somin do Anzin i aż do granicy belgijskiej.
11. Linie Spółki Medoc.

Linie lokalnego znaczenia.

12. Spółki kolei departamentowych.
13. Kolei od Martieux do Chätillon-sur-Chalarronne.
14. Od Kastelnau do Margaux i od Pauillac do Port des Pilotes (Spółka Medoc).

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy belgijskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Wielką kolej centralną belgijską od granicy belgijsko-francuskiej:

15. pod Treignes aż do Vireux.
16. pod Doische aż do Givet.
17. Część kolei od granicy francusko-belgijskiej pod Heer-Agimont aż do Givet, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei północnej belgijskiej.
18. Część kolei od granicy francusko-belgijskiej pod Abeele aż do Hazebrouck, utrzymywana w ruchu przez Spółkę belgijską kolei we Flandryi zachodniej.
19. Część kolei od granicy francusko-belgijskiej pod Momignies aż do Anor, utrzymywana w ruchu przez Spółkę belgijską kolei chimayskiej.

II. Zarządy niemieckie.

Części kolei żelaznej wschodniej francuskiej, utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwa w Alzacy i Lotaryngii, od granicy francusko-niemieckiej:

20. pod Altminsterol aż do Petit-Croix.
21. pod Deutsch-Avricourt aż do Igney-Avricourt.
22. pod Chambrey aż do Moncel.
23. pod Novéant aż do Pagny-sur-Moselle.
24. pod Amanweiler aż do Batilly.
25. pod Fentsch aż do Andun-le-Roman.

III. Zarządy szwajcarskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei jurajsko-simplońskiej, od granicy francusko-szwajcarskiej:

26. pod Delle aż do Delle.
27. pod Vallorbes aż do Pontarlier.
28. pod Verrières aż do Pontarlier.

IV. Zarządy włoskie.

29. Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę włoską kolei nad morzem Śródziemnym od granicy włosko-francuskiej pod Modane aż do Modane.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą kraju przez zarządy francuskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 118, 119, 120, 121, 122, 123.

Belgia, ll. 12, 13.

Włochy, l. 6.

Szwajcarya, ll. 23, 24, 25, 26.

Włochy.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy włoskie.

1. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci nad morzem Śródziemnym.

2. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci nad Adryatykiem.

3. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci sycylijskich łącznie z linią przez cieśninę messyńską.

4. Linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę *Società Veneta per Imprese e Costruzioni pubbliche*, z siedzibą w Padwie:

a) Padwa—Bassano,

b) Vicenza—Trevise,

c) Vicenza—Schio,

d) Cividale—Portogruaro,

e) Parma—Suzzara,

f) Bologna S. V.—Portomaggiore,

g) Budrio—Massalombarda,

h) Arezzo—Stia i

i) Conegliano—Vittorio i

k) S. Giorgio di Nogaro aż do granicy austriacko-włoskiej pod Cervignano.

5. Koleje północne medyolańskie w Medyolanie, a mianowicie:

l) Medyolan—Bovisa—Erba z odnogami od Bovisy do Medyolanu—Librery i od S. Pietro do Comnago,

m) Medyolan—Bovisa—Saronno,

n) Saronno—Malnate—Varese—Laveno,

o) Como—Camerlata—Grandate—Malnate z odnogą od Camerlata do Albate—Camerlata,

p) Novara—Busto Arsizio—Saronno—Seregno i

q) Saronno—Grandate.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy francuskie.

6. Część kolei od granicy francusko-włoskiej pod Ventimiglia aż do Ventimiglia, utrzymywana w ruchu przez kolej francuską parysko-lyońską do morza Śródziemnego.

II. Zarządy szwajcarskie.

7. Część kolei od granicy włosko-szwajcarskiej pod Pino aż do Luino, utrzymywana w ruchu przez kolej gotthardzką.

III. Zarządy austriackie.

8. Część kolei od granicy włosko-austriackiej pod Pontaflem aż do Ponteby, utrzymywana w ruchu na wspólnie z c. k. austriackimi kolejami państwa ku Włochom prowadzącymi.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy włoskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austria, ll. 25, 26, 27, 28.

Francya, l. 29.

Szwajcarya, l. 27.

Luksemburg.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy luksemburskie.

1. Kolej księcia Henryka łącznie z linią od Wasserbillig do Grevenmacher.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy niemieckie.

2. Linie kolei luksemburskiej Wilhelma, utrzymywane w ruchu przez koleje państwa w Alzacyi i Lotaryngii.

3. Część kolei, od granicy niemiecko-luksemburskiej pod Ulflingen aż do Ulflingen, utrzymywana w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy luksemburskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Belgia, l. 14.

Holandia.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy holenderskie.

1. Spółka do ruchu holenderskich kolei państwa.

2. Spółka holenderska kolei żelaznej.

3. Spółka holenderska kolei żelaznej centralnej.

4. Spółka kolei żelaznej północno-brabancko-niemieckiej.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy niemieckie.

5. Część kolei od granicy niemiecko-holenderskiej pod Neuschanz aż do Neuschanz, utrzymywana w ruchu przez koleje państwa Wielkiego księstwa oldenburskiego.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez królewsko pruskie koleje państwa od granicy niemiecko-holenderskiej:

6. pod Borken do Winterswyk.
7. pod Bochoft do Winterswyk.
8. pod Straelen do Venlo.
9. pod Kaldenkirchen do Venlo.
10. pod Dahlheim do Vlodrop.

II. Zarządy belgijskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Wielką koleją centralną belgijską:

11. Od granicy belgijsko-holenderskiej pod Hamont aż do granicy holendersko-niemieckiej pod Dahlheim.

12. Od granicy belgijsko-holenderskiej pod Lanaek aż do granicy holendersko-niemieckiej pod Akwizgramem.

13. Od granicy belgijsko-holenderskiej pod Weelde-Merxplas do Tilburg.

14. Część kolei od granicy belgijsko-holenderskiej pod Visé do Maestrichtu, utrzymywana w ruchu przez koleją Leodyum-Maestricht.

15. Część kolei od granicy belgijsko-holenderskiej pod La Clinge aż do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei żelaznej Malin-Terneuzen.

16. Część kolei od granicy belgijsko-holenderskiej pod Selzaete aż do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei Gandawa-Terneuzen.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy holenderskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 126, 127, 128, 129, 130.
Belgia, l. 11.

Rosya.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymuje państwo.

1. Kolej mikołajowska (z odnogą do portu i kolejami nowotorzocką rzewo-wiazemską).

2. Kolej żelazna petersbursko-warszawska.

3. Kolej żelazna bałtycka (z wyłączeniem sekcji II) i kolej żelazna pskowsko—rygska.

4. Kolej żelazna moskiewsko—brzeska.

5. Kolej moskiewsko—kurska, moskiewsko—niżnonowogrodzka i muromska (utrzymywane w ruchu przez państwo pod wspólnym zarządem).

6. Kolej żelazna sysrańsko—wiazemska.

7. Kolej żelazna Katarzyny.

8. Kolej rygsko—orelska z koleją rygsko—tukumską.

9. Kolej żelazna libawsko—romeńska.

10. Koleje żelazne nadwiślańskie (utworzone przez połączenie kolei warszawsko—terespolskiej i nadwiślańskiej).

11. Kolej żelazna charkowo—mikołajewska.

12. Kolej żelazna kursko—charkowo—sebastopolska.

13. Kolej żelazna samarsko—złotouska (z koleją orenburską).

14. Koleje poleskie.

15. Koleje południowo-zachodnie.

16. Kolej żelazna permsko—tjumeńska (dotychczasowa uralska).

17. Kolej żelazna zachodnio-syberyjska (sekcja Czelabińsk—Obi).

B. Koleje i części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy prywatne.

18. Kolej warszawska—wiedeńska.

19. Kolej władykaukazka.

20. Kolej iwangrodzko—dąbrowska.

21. Kolej łódzka.

22. Kolej moskiewsko—kijowsko—worieska.

23. Kolej moskiewsko—kazańska.

24. Kolej moskiewsko—jarosławelsko—archangelska.

25. Kolej moskiewsko—windawsko—rybińska.

26. Kolej riazkańsko—uralska.

27. Koleje południowo-wschodnie.

C. Części pograniczne kolei utrzymywane w ruchu na wspólnie z zarządami zagranicznymi.

I. Zarządy niemieckie.

Części kolei, na których ruch utrzymują królestwo pruskie koleje państwa od granicy niemiecko-rosyjskiej:

28. pod Eydkunami do Wierzbołowa,

29. pod Otloczynem do Aleksandrowa.

30. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei nadodrzańskiej na prawym brzegu).

31. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei górnośląskiej).

32. Część kolei od granicy niemiecko-rosyjskiej pod Prostokowem aż do Grajewa, na której ruch utrzymuje Spółka wschodnio-pruska kolei południowej.

33. Część kolei od granicy niemiecko-rosyjskiej pod Ilłowem aż do Mławy, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei z Malborku do Mławki.

II. Zarządy austriackie.

34. Część kolei od granicy austriacko-rosyjskiej pod Szczakową aż do Granicy, utrzymywana w ruchu przez koleją północną Cesarza Ferdynanda.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwa w kierunku do Rosji od granicy austriacko-rosyjskiej:

35. pod Brodami aż do Radziwiłłowa.

36. pod Podwołoczyskami aż do Wołoczysk.

37. pod Nowosielicą do Nowosielicy.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy rosyjskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, ll. 96, 97, 98.

Austria, ll. 50, 51, 52.

Szwajcarya.

A. Koleje i części kolei, na których ruch utrzymują zarządy szwajcarskie.

1. Kolej centralna szwajcarska.
2. Kolej gotardzka.
3. Kolej Jura-Simplon, z wyłączeniem utrzymywanej przez nią w ruchu kolei linowej od dworca kolejowego w Cossonay do miasta Cossonay.
4. Kolej północno-wschodnia szwajcarska.
5. Koleje zjednoczone szwajcarskie.
6. Kolej neufchatelsko-jurajska.
7. Kolej emmenthalska.
8. Kolej Langenthal—Huttwil.
9. Kolej tössthalska.
10. Kolej seethalska szwajcarska.
11. Kolej południowo-wschodnia szwajcarska.
12. Kolej Rorschach-Heiden.
13. Kolej silthalska.
14. Kolej żelazna wązko-torowa Yverdon — St. Croix.

B. Części kolei utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z niemi.

I. Zarządy austriackie.

Linie utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwa od granicy austriacko-szwajcarskiej:

15. pod Buchs aż do Buchs.
16. pod St. Margarethen aż do St. Margarethen.

II. Zarządy niemieckie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez koleje państwa Wielkiego księstwa badeńskiego od granicy niemiecko szwajcarskiej:

17. pod Gottmadingen aż do granicy szwajcarsko-niemieckiej pod Wilchingen.
18. pod Stetten aż do Bazylei.
19. pod Leopoldshöhe aż do Bazylei.
20. pod Grenzach aż do Bazylei.
21. Kolej łącząca od dworca badeńskiego aż do dworca centralnego w Bazylei, utrzymywana w ruchu na wspólnie z kolejami państwa Wielkiego księstwa badeńskiego.
22. Część kolei od granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Św. Ludwikiem aż do Bazylei, utrzymywana w ruchu przez koleje państwa w Alzacji i Lotaryngii.

III. Zarządy francuskie.

Części kolei utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei Paryż—Lyon do morza Śródziemnego, od granicy francusko-szwajcarskiej:

23. pod St. Gingolph aż do Bouveret.
24. pod Chêne-Bourg aż do Genewy-Eaux-Vives.
25. pod La Plaine aż do Genewy-Cornavin.
26. pod Col-des-Roches aż do Locle.

IV. Zarządy włoskie.

27. Część kolei utrzymywana w ruchu przez Spółkę włoskie sieci morza Śródziemnego i Adryatyckiego od granicy włosko-szwajcarskiej pod Chiasso aż do Chiasso.

Uwaga. Co się tyczy części kolei za granicą przez zarządy szwajcarskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

- Niemcy, ll. 114, 115, 116, 117.
 Francya, ll. 26, 27, 28.
 Włochy, l. 7.

Wittek r. w.

33.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 4. lutego 1898,

którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wydany przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Koerber r. w.

Dodatek trzydziesty czwarty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872,

do §. 32go, w przedmiocie cechowania wag pomostowych.

Ze zmianą postanowień §. 32go, ustęp 3 Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, jakoteż dziesiątego Dodatku do niego (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 63), rozporządza się pod względem cechowania wag pomostowych, co następuje:

1. Cechę sprawdzenia i liczbę roku stosownej wielkości wybijać należy na tem ramieniu drążka, na którym kładzie się ciężarki;
2. u wag z dźwigarem z lanego żelaza, wybija się te znaczki cechownicze także na dźwigarze, w którym to celu powinien w nim być osadzony czopek z miękkiego metalu;
3. u wag z dźwigarem drewnianym, cechę sprawdzenia i liczbę roku odpowiedniej wielkości wybić należy także na dźwigarze i na pomoście;
4. jeżeli waga opatrzona jest blachą ochronną pionową lub takąż deską, natenczas także tę blachę

lub deskę o cechować należy według przepisu punktu 2 a względnie 3.

5. cechy, które mają być wybijane na drzewie. należy natrzeć dobrze czarną farbą lub czernidłem drukarskiem.

Wiedeń, dnia 29. stycznia 1898.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

34.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lutego 1898,

tyczące się urzędowego wyciskania w Budziejowicach znaczka stęplowego 1no- i 5cio-centowego na listach przewozowych kolejowych i na blankietach do rachunków.

Oдноśnie do rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, tyczącego się używa

nia listów przewozowych kolejowych z wyciśniętym znaczkiem stęplowym i do rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1886 Dz. u. p. Nr. 175, którem dozwolone zostało wyciskanie znaczka stęplowego 1no- i 5cio-centowego na blankietach do rachunków, podaje się niniejszem do wiadomości, że na komorze głównej w Budziejowicach zaprowadza się wyciskanie pod zwykłymi warunkami, począwszy od dnia 1. marca 1898, znaczka stęplowego 1no- i 5cio-centowego na listach przewozowych kolejowych przez drukarnie prywatne wyrabianych, tudzież na blankietach do rachunków.

Böhm r. w.

Sprostowanie.

W XCVI części Dziennika ustaw państwa wydanej dnia 9. października 1897, podającej spis okręgów szacunkowych do rozkładu podatku osobisto dochodowego, na stronie 1347, Dalmacya, starostwo imoseckie, w kolumnie: „ilość członków komisji“, zamiast 4, powinno być 6.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 18. lutego 1898.

Treść: *M* 35. Rozporządzenie, dotyczące się regulaminu powszechnego naukowego i służbowego szkół dla położnych.

35.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 27. stycznia 1898,

tyczące się regulaminu powszechnego naukowego i służbowego szkół dla położnych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 18. stycznia 1898 uznaję za stosowne wydać w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych następujący regulamin powszechny naukowy i służbowy obowiązujący w szkołach dla położnych:

§. 1.

Nadzór zwierzchniczy nad szkołami dla położnych sprawuje Władza polityczna krajowa a w ostatniej instancji niezawisłe od prawa nadzoru służącego pod względem policyjno-zdrowotnym Ministerstwu spraw wewnętrznych, jako najwyższej Władzy zdrowia, Ministerstwo wyznań i oświaty, które w danym przypadku działać ma w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Postanowienia niniejszego regulaminu stosują się odpowiednio także tam, gdzie nauki udzielane są położnym jeszcze na wydziałach medycznych uniwersytetów, o ile z przyczyny połączenia tej nauki z wydziałem medycznym nie są potrzebne zmiany.

§. 2.

Dyrekcya rządowych szkół dla położnych, nie połączonych z wydziałami medycznymi, poruczona jest referentowi zdrowia dotyczącego kraju.

W tych szkołach dla położnych, które połączone są z wydziałami medycznymi, dziekan wydziału medycznego objąć ma czynności przydzielone w niniejszym regulaminie dyrektorowi szkoły położnych.

§. 3.

Nauka w szkołach dla położnych jest bezpłatna, udziela jej zaś teoretycznie i praktycznie w dotyczących językach krajowych profesor do tego ustanowiony (według okoliczności porucza się to innemu nauczycielowi) przy pomocy przydanych mu asystentów i położnych szkolnych.

Do nauki praktycznej używa się tego materiału położniczego, którego dotyczącej szkole położnych dostarczy zakład położniczy krajowy stosownie do umów szczególnych, gdzie zaś niema takiego zakładu, materiał ten dostarczony będzie w inny sposób.

W ciągu kursu udzielać należy uczennicom także nauki o chrzcie a w szczególności o chrzcie z wody; co do sposobu udzielania nauki o chrzcie z wody, zastrzega się wydanie osobnych postanowień.

§. 4.

Na kurs dla położnych mogą być przyjmowane niewiasty, które nie przekroczyły jeszcze 40. roku; jeżeli zaś są bezżenne, 24. roku życia.

Na wyjątki od tego pravidła zezwala Władza krajowa polityczna na wniosek dyrektora uczyniony w porozumieniu z profesorem (§. 23).

§. 5.

Kandydatki winny złożyć metrykę chrztu lub urodzenia, według okoliczności metrykę ślubu lub jeżeli są wdowami, świadectwo śmierci męża, świadectwo moralności przez Władzę potwierdzone, świadectwo zdrowia i uzdolnienia fizycznego wydane przez lekarza urzędowego właściwej Władzy politycznej, tudzież świadectwo zaszczepienia a według okoliczności ponownego zaszczepienia ospy.

Kandydatki nie składające świadectwa ponownego zaszczepienia ospy, winny zaraz po przyjęciu dać sobie ospę ponownie zaszczepić.

§. 6.

Kandydatki nie mogące udowodnić świadectwami wyższego stopnia wykształcenia, winny dla uzyskania przyjęcia zdać w przypadkach wątpliwych w obecności dyrektora egzamin wstępny, którym mają udowodnić, że umieją mówić i pisać językiem wykładowym i że główne zasady rachunków są im znane.

Ustanowienie większych wymagań lub wyjątków zastrzega się Władzy politycznej krajowej za porozumieniem się z Wydziałem krajowym a po wysłuchaniu dyrektora i profesora szkoły położnych.

§. 7.

Długość kursu dla położnych ustanawia dla każdej szkoły Ministerstwo wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych; zwyczajnie ma on trwać nie krócej jak pięć miesięcy.

O ile stosunki miejscowe na to pozwalają, uczennice winny w ciągu kursu albo wszystkie albo naprzemian wyznaczonymi grupami mieszkać stale w zakładzie położniczym krajowym do nauki używanym.

Przy rozpoczęciu się kursu nauki wręczyć należy uczennicy drukowany egzemplarz przepisów służbowych dla położnych.

W każdej szkole położnych mieć należy pieczę o to, żeby ile możności corocznie odbywały się tam kursa powtarzania dla położnych.

Te kursa powtarzania urządzone będą osobnymi postanowieniami.

§. 8.

Dyrektor może na wniosek profesora wykluczyć ze szkoły uczennicę, któraby już w ciągu kursu dla położnych, okazała się niezdadną do służby lub dopuściła się ciężkiego uchybienia służbowego.

§. 9.

W ciągu kursu uczennice zdawać mają u profesora egzamina praktyczno-teoretyczne a z końcem kursu „egzamin próbny“. Po złożeniu tych egzaminów mogą być przypuszczone do „egzaminu ścisłego“ celem uzyskania dyplomu na położną.

Gdyby egzamin próbny wypadł niepomyślnie, profesor może zalecić uczennicy, żeby przed zgłoszeniem się do egzaminu ścisłego albo ponowiła cały kurs albo żeby przez czas, który on ma oznaczyć, uczęszczała jeszcze na naukę położnym udzielaną.

§. 10.

„Egzamin ścisły“ jest egzaminem teoretyczno-praktycznym i zdaje się go przed komisją złożoną z dyrektora, który przewodniczy, z profesora i z drugiego komisarza egzaminacyjnego, którego ustanawia Ministerstwo wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Co do każdej kandydatki złożyć należy tej komisji wykaz, w którym zapisana być ma jej kwalifikacja w okresie nauki, jakoteż wynik wszystkich poprzednich egzaminów i udział uczennicy w nauce o chrzcie z wody.

Każdy członek komisji egzaminacyjnej ma prawo zadawać kandydatce pytania w obrębie podręcznika dla położnych w szkole używanego, jakoteż w obrębie przepisów służbowych dla położnych.

W tych szkołach dla położnych, które połączone są z wydziałem medycznym, egzamina ścisłe odbywają się pod prezydencją dziekana tego wydziału. Dotyczącemu krajowemu referentowi zdrowia wolno być obecnym na egzaminach ścisłych.

§. 11.

Zgłoszenia się do egzaminów ścisłych odbiera dyrektor i on daje potrzebne polecenia co do złożenia taksy.

Do niego należy rozdzielanie wpływów z taksy i utrzymywanie rachunku taksy.

§. 12.

Dyrektor wyznacza dzień i godzinę egzaminu i uwiadamia o tem członków komisji egzaminacyjnej.

§. 13.

Wynik egzaminu klasyfikuje każdy członek komisji egzaminacyjnej w stopniach „celująco“, „dostatecznie“ lub „niedostatecznie“ i podług wielkości tych stopni oznacza się wynik ogólny egzaminu, jeżeli nie ma cenzury „niedostatecznie“.

§. 14.

Jeżeli większość cenzur opiewa „niedostatecznie“, kandydatka winna jeszcze przez ciąg całego kursu pomagać w szkole według poleceń profesora.

Kandydatki, które cenzurę „niedostatecznie“ otrzymały tylko od jednego członka komisji egzaminacyjnej, obowiązane są według uznania komisji jeszcze przez jeden lub kilka miesięcy pomagać w szkole według poleceń profesora a następnie zdać ponownie egzamin u dotyczącego egzaminatora a to zawsze w obecności przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

Chociażby egzamin ten wypadł pomyślnie, ogólnego wyniku nie można już klasyfikować w stopniu „celująco“. Niepomyślny wynik tego ponownego egzaminu pociąga za sobą skutki w ustępie I niniejszego paragrafu oznaczone.

Egzaminu ścisłego nie wolno ponawiać więcej niż dwa razy.

§. 15.

Utrzymywany być ma protokół egzaminu, w którym dyrektor zapisuje wyniki egzaminu i w którym ma być zanotowane także wygotowanie dyplomu, tudzież dzień odbioru ślubowania.

§. 16.

Po złożeniu egzaminu ścisłego, kandydatki złożyć mają w ręce dyrektora ślubowanie, poczem wydaje się im dyplom.

Ślubowanie składa się i dyplomy wygotowują się podług dołączonych formularzy.

Przy wręczeniu dyplomu wydaje się położnej aprobowanej egzemplarz przepisów służbowych dla położnych w odpowiednim języku krajowym wygotowany, którego odbiór winna położna potwierdzić na dyplomie własnoręcznym podpisem.

§. 17.

Za egzamin ścisły, odbiór ślubowania i wygotowanie dyplomu opłaca kandydatka taksę w kwocie 25 zł., z której każdy członek komisji egzaminacyjnej dostaje 5 zł. Oprócz tego dyrektor i profesor dostają po 3 zł. za odbiór ślubowania i za załatwienie czynności biurowych, które do nich należą, pozostające zaś 4 zł. przeznaczają się na wygotowanie dyplomu (łącznie z należytością stęplową).

Uwolnienie od taksy lub zniżenia tejże urzędzone będą dla poszczególnych szkół osobnemi postanowieniami.

Co do egzaminów ponownych taksę od każdego z nich wymierzyć należy w taki sposób, żeby na każdego uczestniczącego członka komisji przypadała połowa kwoty, jaka z taksy została mu wyżej przyznana.

§. 18.

Dyrektor reprezentuje szkołę położnych na zewnątrz i sprawuje nad nią nadzór.

On ma zarządzać ogłoszenie w czasie właściwym rozpoczęcia się kursów w językach krajowych a to tak w dzienniku krajowym jak i w inny stosowny sposób.

§. 19.

Bez ujemy dla zakresu działania Władz przełożonych nad dotyczącym zakładem położniczym, dyrektor szkoły wykonywa w porozumieniu z profesorem władzę karcenia nad wszystkimi lekarzami położnymi i wszelką służbą tej szkoły, jakoteż nad uczennicami.

Jednakże do oddalenia mianowanych lekarzy i położnych potrzebne jest zezwolenie tej Władzy przełożonej, która im nadała posady.

§. 20.

Dyrektor szkoły ma prawo udzielania urlopów profesorowi w ciągu kursu aż do dni 14, mianowanym lekarzom i położnym w porozumieniu z profesorem ponad 8 dni aż do jednego miesiąca a to z jednoczesnem uwiadomieniem wyższej Władzy. Do udzielenia dłuższych urlopów nie w czasie feryi w szkole zaprowadzonych, potrzebne jest zezwolenie Ministra wyznań i oświaty.

§. 21.

Dyrektor szkoły obowiązany jest dostarczać sprawozdań i wykazów, jakie Władze przełożone kiedykolwiek przepiszą.

W szczególności po upływie każdego kursu złożyć ma dyrektor Ministerstwu wyznań i oświaty wygotowany przez profesora wykaz frekwencji w szkole położnych. Nadto przesłać należy Komisji statystycznej centralnej w Wiedniu wykaz podający:

- a) ilość tygodniową godzin nauki;
- b) język wykładowy, nazwisko i stanowisko nauczyciela;
- c) ilość uczennic, ich narodowość i religię, wynik egzaminu, oddalenia przed złożeniem egzaminu, jeżeli się zdarzyły, ilość wystawionych świadectw, ilość stypendyów;
- d) ilość asystentów i położnych szkolnych.

§. 22.

Profesor podlega bezpośrednio dyrektorowi szkoły, pośrednio Władzy politycznej krajowej a względnie Ministerstwu wyznań i oświaty.

Pod względem administracyjnym i ekonomicznym winien tenże trzymać się postanowień, jakie w tej mierze istnieją dla zarządu dotyczącego krajowego zakładu położniczego.

§. 23.

Profesor zarządza wpisanie do katalogu uczennic uznanych za zdadne do przyjęcia i wystawia im kartę przyjęcia, którą podpisać ma także dyrektor.

Uczennice potrzebujące uwzględnienia wieku, jeżeli zresztą mają wszystkie inne kwalifikacje, może profesor przyjąć prowizorycznie.

§. 24.

Profesor jako kierownik oddziału położniczego przeznaczonego do nauki, jest za wszystko, co się w tym oddziale dzieje, odpowiedzialny, niezawisłe od wszelkich innych obowiązków, które na nim jako na kierowniku ciąży.

Winien czuwać nad służbą lekarzy asystentów i położnych przydanych mu do nauki i nadzorować odpowiednio uczennice.

On ma zarządzać inwentarzem szkoły i składać rachunki z jej dotacyi.

§. 25.

Profesor wyjednywa u dyrektora szkoły rozpiśnięcie konkursów na posady asystentów i położnych szkolnych, o ile obsadzanie takowych nie jest zastrzeżone Władzom przełożonym nad dotyczącym zakładem położniczym krajowym.

§. 26.

Profesor mocen jest udzielać lekarzom i położnym w szkole posady mającym urlopów w ciągu kursu na czas aż do dni 8, a to z jednoczesnem uwiadomieniem dyrekcji szkoły.

§. 27.

Lekarze i położne, mający w szkole posady, podlegają bezpośrednio profesorowi. Winni obznajmiać się dokładnie z przepisami ogólnymi administracyjnymi i szpitalno-hygienicznymi i w nieobecności profesora stosować się mają w tym względzie do bezpośrednich zarządzeń dyrektora.

§. 28.

Asystenci przez Rząd mianowani, tudzież pełniący czynności w tym przymocie lekarze dotyczącego krajowego zakładu położniczego, winni wspierać profesora w udzielaniu nauki, jakoteż w kierownictwie oddziału położniczego do nauki przeznaczonego, spełniać ściśle jego polecenia i uwiadamiać go niezwłocznie o nieprawidłowościach, jakieby dostrzegli.

W szczególności winni także odbywać z uczennicami według poleceń profesora ćwiczenia repetycyjne.

§. 29.

Asystenci, tudzież pełniący czynności w tym przymocie lekarze dotyczącego zakładu położniczego obowiązani są niezawisłe od obowiązków, jakie w ogóle wkłada na nich służba w tym zakładzie a więc oprócz utrzymywania protokołów przyjęcia, chorych i narodzin, wygotowywania historii chorych itp. — nadzorować służbę uczennic, jakoteż położnych szkolnych i doglądaczek rzeczzonego oddziału położniczego.

Oni mają starać się o utrzymanie spokojności i porządku w lokalach na szkołę przeznaczonych.

§. 30.

Asystenci, tudzież pełniący w tym przymocie czynności lekarze zakładu położniczego krajowego obowiązani są profesora w razie nieobecności zastępować podług jego zarządzenia w kierowaniu oddziałem położniczym do nauki przeznaczonym a według okoliczności także w udzielaniu nauki.

Asystent pełniący służbę, obowiązany jest być nieustannie obecnym w szkole. Jeżeli zmuszony jest oddalić się na czas krótki, winien postarać się przezornie i skutecznie, żeby w razie potrzeby można było posłać po niego i znaleźć go bez zwłoki.

§. 31.

Położne (szkolne) przeznaczone do służby w szkole, winny niezawisłe od obowiązków, jakie na nie wkłada służba w zakładzie położniczym krajowym wspierać profesora, tudzież lekarzy asystentów w ich powinnościach lekarskich, wykonywać sumiennie ich zarządzenia a uczennice podczas ich pobytu w szkole nadzorować i nauczać.

§. 32.

Do asystentów, którzy w szkołach dla położnych zajmują posady z placami z funduszków państwa, stosują się postanowienia ustawy z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 z r. 1897, jakoteż na podstawie onejże wydane przepisy wykonawcze co do asystentów wydziałów medycznych, w ten sposób, że asystentów mianuje na wniosek profesora dyrektor szkoły i że zresztą zakres działania

wyznaczony gronu profesorów, sprawuje dyrektor w porozumieniu z profesorem.

§. 33.

Pod względem mianowania lekarzy i położnych w zakładzie położniczym krajowym stosują się przepisy w tej mierze istniejące.

§. 34.

Poczynienie zmian w postanowieniach powyższych, gdyby to okazało się potrzebnem ze względu na szczególne stosunki niektórych szkół dla położnych, zastrzeżone jest Ministerstwu wyznań i oświaty, które w tej mierze porozumieć się ma z Ministerstwem spraw wewnętrznych a w razie potrzeby przeprowadzić rokowania z interesowanemi Władzami krajowemi.

Gautsch r. w.

Latour r. w.

Dyplom położnej.

Dyrekcya Szkoły dla położnych w . . . . . poświadcza niniejszem,
 że . . . . . N. N. (z domu N. N.)
 rodem z . . . . .
 przynależna do . . . . .
 uczęszczała według przepisów na kurs dla położnych w tym zakładzie, następnie zdała tamże dnia . . . . .
 . . . . . ścisły egzamin na położną przed komisją egzaminacyjną do tego ustanowioną
 ze skutkiem: $\frac{\text{dostatecznie}}{\text{celująco}}$ czem udowodniła uzdolnienie swoje do wykonywania praktyki położnych
 w sposób przepisom odpowiedni.

Złożywszy przepisane ślubowanie przed podpisanym dyrektorem dnia . . . . .
 nabyła prawa wykonywania na zasadzie niniejszego dyplomu praktyki położnych w obrębie królestw
 i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za zgłoszeniem się według przepisu do właściwej Władzy
 miejsca osiedlenia stosownie do postanowienia wręczonych jej przepisów dla położnych.

Od Dyrekcyi Szkoły dla położnych w . . . . .

. . . . ., dnia . . . . .

N. N.,
 Profesor Szkoły dla położnych.
 w . . . . .

N. N.,
 Dyrektor Szkoły dla położnych w . . . . .
 i przewodniczący komisji egzaminacyjnej.

Potwierdzam niniejszem, że przy składaniu ślubowania otrzymałam egzemplarz przepisów służbo-
 wych dla położnych.

N. N.,
 (Podpis własnoręczny położnej.)

(U w a g a na dyplomie:)

Zgłosiła się według przepisu do wykonywania
 praktyki położnych.

(Następuje podpis naczelnika urzędu politycznego
 a według okoliczności dopiski dotyczących Władz
 politycznych.)

Formularz ślubowania.

„Ponieważ uczyniłaś Pani zadosyć warunkom przepisany do uzyskania dyplomu położnej, wzywam Panią, żebyś przede mną jako dyrektorem szkoły dla położnych w . . . . . uroczyście ślubowała, że ciężarnym, rodzącym i położnicom, do których dla dania pomocy będziesz wezwana, służyć będziesz wiadomościami swemi jako położna szczerze i chętnie a to wszystkim jednako, bez względu na ich stosunki majątkowe i wynagrodzenie jakie otrzymasz, że ściśle i sumiennie będziesz Pani dopełniała wszelkich obowiązków, jakie istniejące ustawy i rozporządzenia a w szczególności także obowiązujące przepisy służbowe dla położnych, wkładają na położną i że żadnymi względami jakiegobądź rodzaju nie dasz się nigdy odwieść od dopełnienia tych swoich obowiązków.

Potwierdź Pani podaniem mi ręki, że zawsze pomnieć będziesz wiernie na te swoje obowiązki.“

(Na to kandydatka odpowiedzieć ma następującymi słowy:

„Wszystko to, co teraz usłyszałam, zrozumiałam dokładnie i ślubuję dotrzymać.“)

„Oddaję więc Pani dyplom, który uprawnia Panią zgłosić się u właściwej Władzy do wykonywania zawodu położnej, a zarazem wręczam Pani egzemplarz przepisów służbowych dla położnych, których postanowienia mają Pani służyć za prawo w wykonywaniu zawodu a których odbiór masz Pani potwierdzić na dyplomie własnoręcznym podpisem.“

(Następnie położna podpisuje dyplom.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1898 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1898, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 4 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " " " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1898:

Rocznik	1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik	1866 za . . .	2 zł. 20 c.	Rocznik	1883 za . . .	2 zł. 50 c.
"	1850 " . . .	5 " 25 "	"	1867 " . . .	2 " — "	"	1884 " . . .	2 " 50 "
"	1851 " . . .	1 " 30 "	"	1868 " . . .	2 " — "	"	1885 " . . .	1 " 80 "
"	1852 " . . .	2 " 60 "	"	1869 " . . .	3 " — "	"	1886 " . . .	2 " 30 "
"	1853 " . . .	3 " 15 "	"	1870 " . . .	1 " 40 "	"	1887 " . . .	2 " 50 "
"	1854 " . . .	4 " 20 "	"	1871 " . . .	2 " — "	"	1888 " . . .	4 " 20 "
"	1855 " . . .	2 " 35 "	"	1872 " . . .	3 " 20 "	"	1889 " . . .	3 " — "
"	1856 " . . .	2 " 45 "	"	1873 " . . .	3 " 30 "	"	1890 " . . .	2 " 70 "
"	1857 " . . .	2 " 85 "	"	1874 " . . .	2 " 30 "	"	1891 " . . .	3 " — "
"	1858 " . . .	2 " 40 "	"	1875 " . . .	2 " — "	"	1892 " . . .	5 " — "
"	1859 " . . .	2 " — "	"	1876 " . . .	1 " 50 "	"	1893 " . . .	3 " — "
"	1860 " . . .	1 " 70 "	"	1877 " . . .	1 " — "	"	1894 " . . .	3 " — "
"	1861 " . . .	1 " 50 "	"	1878 " . . .	2 " 30 "	"	1895 " . . .	3 " 50 "
"	1862 " . . .	1 " 40 "	"	1879 " . . .	2 " 30 "	"	1896 " . . .	3 " 50 "
"	1863 " . . .	1 " 40 "	"	1880 " . . .	2 " 20 "	"	1897 " . . .	7 " 50 "
"	1864 " . . .	1 " 40 "	"	1881 " . . .	2 " 20 "			
"	1865 " . . .	2 " — "	"	1882 " . . .	3 " — "			

Rocznik 1897 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niepełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1898 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełniania niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podług materyi.

Rok 1898.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć X. — Wydana i rozesłana dnia 27. lutego 1898.

Treść: (M 36—39.) 36. Obwieszczenie o upoważnieniu kilku komor węgierskich w głębi kraju do ekspedycyowania posyłek roślin nadchodzących pocztą z zagranicy. — 37. Obwieszczenie o przeistoczeniu c. k. Urzędu cechowniczego w Bregencyi, będącego oraz Urzędem wykupu złota i srebra, na delegację Urzędu cechowniczego i o ustanowieniu w Innsbrucku delegacji Urzędu cechowniczego. — 38. Dodatek trzeci do Przepisu wykonawczego, tycaącego się rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 39. Rozporządzenie cesarskie, którem pozwala się na pobór w roku 1898 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej.

36.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. stycznia 1898,

o upoważnieniu kilku komor węgierskich w głębi kraju do ekspedycyowania posyłek roślin nadchodzących pocztą z zagranicy.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu królewsko węgierskie komory główne w Budapeszcie, Pressburgu (Poszony), Soproniu (Oedenburgu), Raabie (Győr), Koszycach, Wielkim Waradynie, Debreczynie, Koloszwarcze, Szybinie (Hermannstadt), Aradzie, Temeszwarcze, Szegedynie, tudzież królewskie komory główne w Zagrzebiu i Osieku (Esseg) upoważnione zostały do ekspedycyowania posyłek nadchodzących pocztą z zagranicy a zawierających przedmioty oznaczone pod Nr. 2 w Dodatku do rozporządzenia ministeryalnego z r. 1882, w przedmiocie środków do zapobieżenia przynoszeniu mszycy winnej, Dz. u. p. Nr. 107, według przepisów, tycaących się ekspedycyowania takich posyłek przez komory pograniczne.

Böhm r. w.

37.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. stycznia 1898,

o przeistoczeniu c. k. Urzędu cechowniczego w Bregencyi, będącego oraz Urzędem wykupu złota i srebra, na delegację Urzędu cechowniczego i o ustanowieniu w Innsbrucku delegacji Urzędu cechowniczego.

Odnosnie do rozporządzenia tutejszego z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, podaje się niniejszem do wiadomości, że c. k. Urząd cechowniczny w Bregencyi przeistacza się, począwszy od dnia 1. kwietnia 1898 na delegację Urzędu cechowniczego posiadającą wszystkie upoważnienia Urzędu cechowniczego a która złączona będzie z c. k. Komorą główną w Bregencyi.

Delegacji tej przydziela się jako okrąg urzędowy kraj koronny Vorarlberg i takowa zatrzyma cechę urzędową H, której używał dotychczas rzezonny Urząd cechowniczny.

Wykup złota i srebra, który odbywał się dotychczas w Urzędzie cechowniczym w Bregencyi został zanicebany od dnia 31. grudnia 1897.

Podobnie zwinięta zostanie od dnia 1. kwietnia 1898 cechownia, która istniała przy c. k. Komorze głównej w Innsbrucku a zaprowadzona będzie Delegacya Urzędu cechowniczego, której jako okrąg urzędowy przydziela się kraj koronny Tyrol bez Vorarlbergu.

Cechą urzędową, której ta Delegacya ma używać, będzie głośka *J.*

Böhm r. w.

38.

Dodatek trzeci

do Przepisu wykonawczego tyczącego się rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Obwieszczony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 15. lutego 1898.)

Odsyłanie podatku osobisto-dochodowego i podatku pensyjnego od wyższych płac służbowych funkcyjaryuszów (emerytów) mieszkających za granicą.

Do artykułu 83, l. 2, przydają się następujące ustępy:

Jeżeli funkcyjaryusz (emeryt) mieszka za granicą, w takim razie za kasę państwa, właściwą do zapisywania w rachunku i poboru uważać należy ten urząd podatkowy, w którego okręgu urzędowym znajduje się zamieszkanie służbodawcy; także i w tym przypadku można na prośbę służbodawcy dozwolić, żeby odsyłał do innej kasy, w którym to razie postępuje się według istniejących przepisów.

Funkcyjaryuszów mieszkających za granicą, dopóki gmina przynależności funkcyjaryusza nie jest wiadoma (P. w. IV, artykuł 36, l. 5) opodatkowuje ze względuem na źródło dochodu przez służbodawcę uwiadomieniem wykazane, organ rozkładowy w siedzibie służbodawcy i tenże organ wygotować ma także indywidualne wezwanie funkcyjaryusza do wniesienia zeznania i wykazania gminy przynależności a względnie zezwolenia, żeby opodatkowania dokonał organ wzywający.

Böhm r. w.

39.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 21. lutego 1898,

którem pozwala się na pobór w roku 1898 kontyngentów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznaje za stosowne rozporządzić, co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na dokonanie w roku 1898, pomiędzy zdatnymi do broni w klasach wieku ustawą powołanych, poboru kontyngentów rekruckich do uzupełnienia wojska, marynarki wojennej i Obrony krajowej, na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane, przypadających, a mianowicie:

59.211 ludzi do wojska i marynarki wojennej, tudzież

10.000 ludzi do Obrony krajowej, oprócz rekrutów, których Tyrol i Vorarlberg mają dla niej w myśl ustawy dostarczyć, jakoteż rezerwy zasobowej.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, a wykonanie onegoż poruczam Memu Ministrowi Obrony krajowej, który w tym względzie winien porozumieć się z Moim wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 21. lutego 1898.

Franciszek Józef r. w.

Gautsch r. w.

Wittek r. w.

Latour r. w.

Ruber r. w.

Weltersheimb r. w.

Böhm r. w.

Koerber r. w.

Bylandt r. w.

Loebl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 5. marca 1898

Treść: № 40. Patent cesarski, tyczący się zwołania Rady państwa.

40.

Patent cesarski z dnia 4. marca 1898,

tyczący się zwołania Rady państwa.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeniński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Rada państwa zwołana jest na dzień 21. marca 1898 do Naszego stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 4. marca tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego ósmego, Naszego panowania pięćdziesiątego roku.

Franciszek Józef r. w.

Gautsch r. w.

Weltersheimb r. w.

Wittek r. w.

Böhm r. w.

Latour r. w.

Koerber r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Loebl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XII. — Wydana i rozesłana dnia 13. marca 1898.

Treść: № 41. Rozporządzenie, tyczące się instrukcyi służbowej dla c. k. prokuratoryi skarbowych.

41.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1898,

tyczące się instrukcyi służbowej dla c. k. prokuratoryi skarbowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 8. marca 1898 wydaje się zamieszczoną poniżej instrukcyę służbową dla c. k. prokuratoryi skarbowych, która wchodzi w wykonanie od dnia 1. kwietnia 1898.

Przeznaczenie służbowe i zakres czynności prokuratoryi skarbowej.

§. 1.

a) Zasada ogólna.

Prokuratorye skarbowe są władzami państwa ustanowionemi dla obszaru jednego lub kilku krajów do czynności mających na celu obronę prawną majątku państwa i majątności zostających z onymże na równi pod względem takiej obrony.

Przeznaczenie służbowe prokuratoryi skarbowej obejmuje więc w ogólności sprawy następujące:

1. Obronę przed sądem w ogólności a w szczególności prowadzenie spraw spornych, tyczących się majątku państwa i majątności z nim na równi będących stosownie do §. 2 instrukcyi niniejszej.

2. Obronę w postępowaniu administracyjnem stosownie do §. 15 B instrukcyi niniejszej majątku państwa i funduszków przez państwo zawiadywanych lub uposażanych, jakoteż praw patronatu służących monarsze lub rzeczonym funduszom.

3. Wydawanie opinii prawnej w sprawach, tyczących się w ogóle majątku państwa i majątności z nim na równi będących lub ważnych interesów Rządu państwa a to stosownie do postanowień §. 15 C instrukcyi niniejszej.

4. Współdziałanie przy zawieraniu interesów prawnych i przy sporządzaniu dokumentów prawnych w sprawach majątku państwa i majątności z nim na równi będących.

§. 2.

b) Bliższe określenie przepisu ogólnego w §. 1 podanego.

1. Do majątku państwa i do majątności pod względem obrony prawnej i udzielania porady prawnej przez prokuratoryę skarbową z majątkiem państwa na równi zostających, których sprawy w kierunkach w §. 1 pod l. 1--4 wzmiankowanych, stanowią zakres czynności prokuratoryi skarbowej, zaliczają się:

1. Skarb w ogólności a w szczególności wszelkie podatki i pobory rządowe, tudzież pobory publiczne w ogóle, o ile do ich ściągania używa się tych samych organów i środków co do ściągania poborów rządowych, monopola, regalia, przedsiębiorstwa rządowe wszelkiego rodzaju, prawa lenne państwa i w ogóle wszelkie instytucye i zakłady przeznaczone do zaspakajania potrzeb w gospodarstwie państwa.

2. Skarb dworu.

3. Skarb kr. węg. co do pretensyi, które przed c. k. sądami mają być bronione, dopóki w krajach korony węgierskiej zaręczona jest wzajemność co do podobnych pretensyi c. k. skarbu.

4. Prawo kaduku, prawa terytoryalne i granice krajowe.

5. Kary pieniężne nakładane przez Władze administracyjne rządowe, o ile chodzi o ściąganie ich drogą sądową.

6. Wszelkie fundusze, któremi bezpośrednio zarządzają Władze państwa lub, o ile tak nie jest, uposażane są ze skarbu państwa całkiem lub w części, lecz w ten sposób, że państwo ma pokrywać niedobór administracyjny.

7. Monarsze prawa patronatu i prawa patronatu funduszów pod 6 wzmiankowanych.

8. Fundacye, któremi zawiadują bezpośrednio Władze państwa. Innym fundacyom należy się obrona i porada prawna ze strony prokuratury skarbowej tylko o tyle, o ile chodzi o pierwsze ukonstytuowanie fundacyi i o ściągnięcie majątku fundacyjnego w celu ukonstytuowania fundacyi, nie zaś wtedy, gdy po ukonstytuowaniu fundacyi chodzi o dalsze czynności prawne lub obronę.

9. Majątek kościelny i majątek beneficjów duchownych, o ile chodzi o pierwotną fundacyę kościoła lub duchownego beneficjum albo o całość majątku zakładowego, lub o ile majątkiem tym zawiadują Władze państwa, nie zaś wtedy, gdy co do istniejących już kościołów lub beneficjów duchownych idzie o obronę lub ściągnięcie bieżących użytków z majątku; nadto majątek zniesionych zakonów, klasztorów i społeczności duchownych, którym Rząd administruje, w Galicyi zaś w ogóle majątek zakładowy zakonów, klasztorów i społeczności duchownych.

10. Publiczne zakłady parafialne ubogich, gdzie takowe jeszcze istnieją.

11. Ofiary pobożne (powszechnej użyteczności), o ile takowe nie odnoszą się do podmiotów prawnych, którym w myśl instrukcyi niniejszej nie służy zastępstwo przez prokuratorę skarbową.

12. Majątek, którym zawiadują Władze szkolne państwa (rady szkolne krajowe, powiatowe).

O ile w postępowaniu przed sądami a w szczególności w postępowaniu egzekucyjnym sądowym inne Władze lub urzędy mogą podejmować poszczególne czynności prawne, postanowione będzie osobnymi przepisami.

Pod względem interwencji prokuratury skarbowej w postępowaniu administracyjnym stosują się w szczególności postanowienia §. 15 B instrukcyi niniejszej.

II. Oprócz przypadków pod I. oznaczonych, obrona przez prokuratorę skarbu ma miejsce także wtedy, gdy to przewidziane jest szczególnymi postanowieniami ustawowemi.

III. Prokuratura skarbowa jest nadto powołana do bronięcia interesów publicznych przed sądem wtedy, gdy interwencya Władzy państwa w celu ich ochrony jest dopuszczalna a w braku innego organu, szczególnie do tego przeznaczonego, Władza właściwa zażąda tego od prokuratury państwa.

IV. Ministerstwo skarbu może prokuraturę skarbowej pozwolić, żeby majątnościom szczegółowo oznaczonym, postanowieniami oddziału I. i II. niniejszego paragrafu nie objętym, przynosiła obronę nadal w tych przypadkach, w których to działo się dotychczas.

V. Gdyby w poszczególnych przypadkach powstała wątpliwość, czy prokuratura skarbowa ma podjąć czynność urzędową w myśl postanowień §§. 1 i 2, winna prokuratura zasięgnąć decyzji Ministerstwa skarbu.

§. 3.

Prokuratury skarbowe i oddziały (delegacje) prokuratury skarbowych.

Prokuratury skarbowe istnieją:

W Wiedniu dla arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy,

w Linzu dla arcyksięstwa austriackiego powyżej Anizy,

w Salzburgu dla księstwa salzburskiego,

w Grazu dla księstwa styryjskiego,

w Lublanie dla księstwa krańskiego,

w Tryeście dla uksiążęconego hrabstwa goryckiego i gradyskiego, margrabstwa istrijskiego i miasta Tryestu z okręgiem,

w Zadarze dla królestwa dalmackiego,

w Innsbrucku dla uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego i kraju Vorarlbergu,

w Pradze dla królestwa czeskiego,

w Bernie dla margrabstwa morawskiego tudzież księstwa Górnego i Dolnego Śląska,

we Lwowie dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem,

w Czerniowcach dla księstwa bukowińskiego.

Nadto istnieje delegacya prokuratury skarbowej w Krakowie.

§. 4.

Przynależność miejscowa.

I. Do obrony w procesach biernych, gdy właściwość sądową uzasadnia sąd powszechny stosownie do §§. 74 i 75, ustęp 2 Normy jurysdykcyjnej, powołana jest ta prokuratura skarbowa, w której okręgu znajduje się rzecz przedmiotem sporu będąca.

dąca; jeżeli taki stosunek nie zachodzi, prokuratora skarbowego owego okręgu, gdzie miało miejsce zdarzenie, w skutek którego powstało dochodzone roszczenie. Jeżeli i ta zasada nie da się zastosować, decyduje się o właściwości prokuratury podług siedziby urzędowej tej Władzy administracyjnej lub nadzorczej, która podlega bezpośrednio Władzy centralnej.

II. Do procesów biernych, odmiennych od tych, które w ustępie I. są oznaczone, jakoteż do wszystkich procesów czynnych i wszelkich innych pertraktacji sądowych, właściwą miejscowo jest ta prokuratura skarbową, w której okręgu znajduje się sąd właściwy jako I. instancja.

III. Do wszelkich innych czynności urzędowych, prokuratury skarbowej przydzielonych, stosują się odpowiednio postanowienia o właściwości podane w oddziale I.

IV. Prokuratura skarbową uprawniona jest do działania przed wszystkimi sądami i Władzami królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Gdyby jednak dla szybszego i skuteczniejszego załatwienia sprawy lub dla zmniejszenia kosztów było to pożądanem, prokuratura skarbową winna udać się z prośbą o podjęcie czynności urzędowych poza jej okręgiem do tej prokuratury skarbowej, w której okręgu te czynności urzędowe mają być wykonane.

Ta ostatnia prokuratura winna uczynić zadosyć takiemu żądaniu, o ile według jej zdania ważne powody nie stoją na przeszkodzie.

V. W razie różnicy zdań co do właściwości miejscowej, decyduje Ministerstwo skarbu nie uwłaczając kompetencji służącej pod tym względem Sądom w postępowaniu sądowym.

VI. Właściwość miejscowa prokuratury skarbowej w sporach o obrazę prawa wyrządzoną przez urzędników sędziowskich, urządzona w §. 9 ustawy z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 112, pozostaje nienaruszona.

VII. Właściwość miejscową delegacji prokuratury skarbowej określa §. 13.

Co do właściwości delegacji prokuratury skarbowej w Krakowie, przepisy szczególne pod tym względem istniejące, obowiązująć będą aż do dalszego zarządzenia.

Stanowisko hierarchiczne prokuratury skarbowej, skład osobowy, pensye, warunki do uzyskania posady.

§. 5.

1. Prokuratury skarbowe podlegają Ministerstwu skarbu stosownie do postanowień §§. 8, 9, 12 i 16 niniejszej instrukcji służbowej.

Nazwa, ilość, stopień i płaca urzędników i służb przeznaczonych do sprawowania czynności prokuratury skarbowej, wszystko to podaje skład osobowy ustanowiony dla każdej z osobna prokuratury skarbowej.

II. Warunki do uzyskania posady w służbie conceptowej prokuratury skarbowej są następujące:

- a) Do przyjęcia na koncypienta złożenie trzech egzaminów rządowych teoretycznych przepisanych rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 24. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 204; Ministerstwo skarbu może wyjątkowo zezwolić na przyjęcie także po złożeniu tylko dwóch egzaminów rządowych, pod warunkiem złożenia trzeciego egzaminu rządowego w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od chwili przyjęcia; przysięgę odebrać można od koncypienta dopiero po najmniej jednorocznej zupełnie zadawalającej praktyce próbnej, w ciągu której ubiegający się o stanowcze przyjęcie, okazać ma mianowicie szczególne uzdolnienie, potrzebne do służby w prokuratury skarbowej;
- b) do uzyskania posady koncypisty prokuratury skarbowej a względnie adjunkta, doktorat prawa, najmniej jednoroczna praktyka sądowa i złożenie egzaminu przepisanego do służby conceptowej w prokuraturach skarbowych;
- c) do uzyskania wyższych posad służbowych nadto złożenie egzaminu adwokackiego.

Koncypientom, pobierającym adjutum, o ile pełnią służbę w sposób zupełnie zadawalający, może takowe być pozostawione na czas jednorocznej praktyki sądowej.

Na pierwsze dwa lata po wejściu w moc obowiązującą niniejszej instrukcji sądowej, może Ministerstwo skarbu dozwolić ułatwień przy stosowaniu postanowień §. 5, II b i c.

III. Urzędników prokuratury skarbowej, którzy uczynili zadosyć wymogom w oddziale II pod b przepisanych i o ile fundusze budżetowe na to pozwalają, może Minister skarbu mianować na wniosek prokuratora skarbowego, jeżeli wysłużyli ogółem lat pięć w sposób całkiem zadawalniający, *ad personam* koncypistami, jeżeli zaś wysłużyli w takiż sposób ogółem lat ośm, *ad personam* adjunktami, chociażby nie było opróżnionych posad systemizowanych rzeczonych kategorii.

IV. Kandydaci, pragnący uzyskać posadę XI klasy stopnia służbowego w służbie kancelaryjnej prokuratury skarbowych, winni w ciągu służby próbnej sześciomiesięcznej udowodnić, że posiadają wiadomości i zdolności do takiej posady potrzebne lub przynajmniej obudzać nadzieję, że ich przy odpowiednim dalszem kształceniu się nabędą.

Urzędnikami kancelaryjnymi kierującymi mianowane być mają z reguły tylko osoby, które skończyły szkołę średnią.

Przepisy niniejsze nie naruszają postanowień ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

Obowiązki i prawa prokuratorów skarbowej i jej funkcyjaryuszów w ogólności.

§. 6.

Obowiązkiem jest prokuratorowi skarbowej bronić gorliwie i ze znajomością rzeczy praw państwa w czworakim kierunku w §. 1 oznaczonym i w granicach instrukcją służbową zakreślonych, chronić troskliwie od szkód i strat majątek państwa, jakoteż majątkości zostające z nim na równi pod względem obrony prawnej przez prokuratorę państwa.

Prokuratora skarbową, ażeby mogła odpowiedzieć na wezwanie swemu powołaniu, ma prawo żądać, żeby ją zaopatrywano w Dziennik ustaw państwa tudzież w Dziennik ustaw krajowych i w ogóle w potrzebne księgi ustaw i zbiory ustaw a nadto ma prawo korzystania w celach swego powołania z bibliotek i archiwów, znajdujących się w Ministerstwach i u Władz administracyjnych.

Wszystkie te materiały zachowywać należy w dobrym porządku, ażeby urzędnicy prokuratorów skarbowej mogli je przeglądać i ich używać, w którymto celu utrzymywane być mają w prokuratorii skarbowej inwentarze i zbiory normalistów. Nadto starać się należy o utworzenie i odpowiednie uzupełnienie, z przeznaczonych na ten cel dotacyi, biblioteki urzędowej, która zawierać powinna dzieła naukowe i rozstrzygnięcia sądowe ważne dla zakresu działania prokuratorii.

Wszystkie Władze państwa obowiązane są wspierać według możliwości w granicach istniejących ustaw prokuratorę skarbową w spełnianiu powołania.

W szczególności winny Władze dostarczać prokuratorii skarbowej na jej prośbę do przejrzenia a według okoliczności do odpisania aktów, jakichby w poszczególnym przypadku potrzebowała do spełnienia swego przeznaczenia służbowego. Postanowienie to stosuje się do sądów o tyle, o ile nie sprzeciwiają się temu szczególne przepisy ustawowe.

Urzędnicy prokuratorii winni ciągle starać się o dokładną znajomość wszelkich ustaw i zarządzeń wydawanych w rozmaitych gałęziach administracji, a których znajomość jest prokuratorii państwa potrzebna, ażeby mogła pełnić skutecznie swoje powołanie. Jednakże to ustawoznawstwo rozciągać się ma nie tylko na ustawy krajowe, lecz także i na za-

graniczne, o ile wymaga tego zakres czynności prokuratorii.

Urzędnicy prokuratorii skarbowej mają nadto starać się o ciągły postęp w swym zawodowym wykształceniu, strzedz się w sprawowaniu obowiązków interesowności, popędliwości, namiętności, mając na względzie tylko rzeczywiste stosunki, tudzież ustawę i prawo, winni żądane od nich opinie prawne wydawać bezstronnie, poruczone im obrony przeprowadzać gorliwie i spiesznie z pożytkiem dla państwa i w interesie jego praw, tudzież zachowywać sumiennie tajemnicę służbową.

Urzędnicy prokuratorii skarbowej, czyniący w zupełności zadosyć tym wymaganiom i nadto odznaczający się niezwykłą obrotnością przy interwencyi w postępowaniu procesowym usłnemi, mogą być przy posuwaniu na wyższe stopnie szczególnie uwzględniani, o ile czynią zadosyć innym warunkom posunięcia (§. 5).

Obowiązki i prawa prokuratora skarbowego i podlegających mu funkcyjaryuszów prokuratorii skarbowej w szczególności a mianowicie:

§. 7.

a) Prokuratora skarbowego.

aa) Pod względem kierowania urzędem.

Prokurator skarbowy jest powołany i obowiązany kierować czynnościami urzędowymi i rozdzielać takowe między podwładnych urzędników prokuratorii skarbowej ze względem na ich stopień a przede wszystkim stosownie do ich doświadczenia i zdolności. Winien urzędników i sług prokuratorii skarbowej pobudzać do dopełniania obowiązków, nadzorować ich i mieć o to staranie, żeby czynności wykonywane były szybko i celowi odpowiednio, żeby protokoły, rejestry i zapiski potrzebne do utrzymywania w ewidencyi spraw w ogólności a terminów i roków w postępowaniu sądowym w szczególności były według jego zarządzenia odpowiednio prowadzone i żeby we wszystkich oddziałach czynności panował porządek i regularność.

Prokurator skarbowy powinien wiedzieć o wszystkich podaniach do urzędu nadchodzących od chwili ich nadejścia, ażeby miał ciągle przegląd całego ruchu spraw i żeby mógł wpływać na załatwianie ich zgodnie z ustawami, prawidłowo i szybko.

Prokurator skarbowy aprobejuje wszystkie wygotowania urzędowe, podpisuje rozporządzenia i akta urzędowe i jest odpowiedzialny za cały tok spraw, którym ma kierować, za to kierownictwo,

za jego zgodność z ustawami, odpowiedniość i porządek, jakoteż za wszystkie czynności urzędowe przez prokuraturę skarbową dokonane, na które ma wpływać i w miarę tego wpływu. Sprawozdania składane władzom naczelnym podpisywać ma prócz prokuratora skarbowego także referent.

Obowiązkiem jest prokuratora skarbowego udzielać wcześniej podwładnym urzędnikom i pomocnikom informacji potrzebnych do czynności onymże przydzielonej i wskazywać im kierunek prowadzenia czynności.

Gdyby Ministerstwo skarbu przydało prokuratury skarbowej na prośbę jednej z władz naczelnych urzędników conceptowych władzy administracyjnej do wykształcenia lub do sprawowania służby, mieć należy pieczę o odpowiednie wykształcenie tych osób.

§. 8.

bb) Pod względem spraw osobowych, dyscyplinarnych i administracyjnych.

I. Pod względem spraw osobowych urzędników, służb i wszystkich innych funkcyjaryuszów prokuratury skarbowej, służy prokuratorowi skarbowemu w ogólności taki sam zakres działania, jaki służy prezydium władzy skarbowej krajowej co do urzędników, służb i innych funkcyjaryuszów onemuż podlegających.

Prokuratorowi skarbowemu nie służy jednak prawo mianowania urzędników conceptowych lecz tylko prawo przyjmowania koncypientów bez adjutum, tudzież prawo nadania adjutów koncypientom w granicach systemizowanej ilości takowych.

W składzie osobowym kancelaryi ma prawo mianowania w obrębie systemizacji urzędników XI. i X. klasy stopnia służbowego.

Co do mianowania urzędników conceptowych, jakoteż urzędników kancelaryjnych IX. klasy stopnia służbowego i wyższych klas, przedstawienia na posady przysyłać należy Ministerstwu skarbu z zachowaniem przepisów, dotyczących się takich przedstawień.

Wykazy służby i uzdatnienia, które do takich przedstawień mają być dołączane, powinny być we wszystkich rubrykach sumiennie wypełnione a jeżeli dotycząca osoba przydana jest samodzielnie referentowi prokuratury skarbowej w przymocie pomocnika, w każdym takim przypadku oprócz prokuratora skarbowego podpisać je ma także referent, któremu pomocnik jest przydany lub, gdy idzie o osoby służby kancelaryjnej, przełożony urzędów pomocniczych.

II. Pod względem postępowania dyscyplinarnego z urzędnikami i służbami prokuratury skarbowej obowiązują przepisy ogólne; w komisjach dyscyplinarnych tych władz skarbowych krajowych, w których siedzibie urzędowej znajduje się prokuratura skarbową, ustanowić należy członkami jednego lub więcej urzędników prokuratury skarbowej w ilości jaką Ministerstwo skarbu oznaczy. Te komisje dyscyplinarne mają być wspólnymi komisjami dyscyplinarnymi dla urzędników i służb władzy skarbowej krajowej i prokuratury skarbowej.

III. Prokuratorowi skarbowemu służy prawo asygnowania z dotacji wyznaczonej dla prokuratury skarbowej w preliminarzu państwa sum potrzebnych w sprawach osobowych i administracyjnych.

Kasa krajowa, znajdująca się w dotyczącym obszarze administracyjnym sprawować ma czynności kasy wypłacającej a departament rachunkowy władzy skarbowej krajowej czynności likwidacyjne, cenzurę i administracyjną służbę pomocniczą rachunkową.

IV. Odpisanie nieściągalnych honoraryów, należności sądowych i portyów, tudzież wydatków w gotówce, jak tylko dotycząca sprawa się skończy a kwoty w niej zalegające nie przenoszą ogółem sumy 50 zł., może prokurator skarbowy zarządzić we własnym zakresie działania z jednoczesnem uwiadomieniem departamentu rachunkowego.

Nadto w przypadkach zasługujących na szczególne względy, prokurator skarbowy może wyjątkowo zarządzić we własnym zakresie działania za zgodą dotyczącej władzy administracyjnej uwolnienie od kosztów procesowych i egzekucyjnych w sumie aż do 50 zł.

We wszystkich innych przypadkach postarać się należy o przyzwolenie Ministerstwa skarbu.

§. 9.

cc) Pod względem zastępstwa w służbie i uczęszczania do urzędu.

Do zastępowania prokuratora skarbowego w czasie urlopu, w razie choroby lub przeszkody służbowej powołany jest rangą najstarszy obecny urzędnik conceptowy prokuratury skarbowej.

Gdyby prokurator skarbowy zmuszony był poruczyć kierowanie urzędem urzędnikowi najprzód do tego powołanemu na dłużej niż dwa miesiące, albo nie najprzód powołanemu, na dłużej niż dni 14, winien uwiadomić o tem Ministerstwo skarbu, o ile takowe i tak już przy udzielaniu urlopu nie dowiedziało się o potrzebie zastępstwa. Gdyby ze względu na rozciągłość czynności lub na ciągle bardzo wielką ilość ważnych i obszernych czynności prokurator

skarbowy nie mógł sam jeden kierować urzędem i uznawał za rzecz niezbędnie potrzebną, poruczyć stale część kierownictwa interesów jednemu lub kilku zastępcom powyżej wymienionym, środka takiego może użyć tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu.

Prokurator skarbowy, o ile choroba lub konieczność służbowa nie stoi na przeszkodzie, lub o ile urlop nie uwalnia go od tego, obowiązany jest uczęszczać do urzędu, kierować służbą i nadzorować ją oblicznie w lokalu urzędowym; bez zezwolenia Ministerstwa skarbu prokuratorowi skarbowemu nie wolno wydaląć się z miejsca siedziby urzędowej, wyjąwszy przypadki urzędowego wysłania, urlopu lub zamieszkania w najbliższych okolicach miejsca siedziby urzędu.

O urlop dla swojej osoby prosić ma prokurator skarbowy Ministerstwo skarbu.

Jeżeli urlop nie ma przynieść jednego tygodnia, dostatecznym jest proste uwiadomienie Ministerstwa.

§. 10.

b) Funkcjonariuszów prokuratoryi skarbowej.

Urzednicy i słudzy przeznaczeni do prokuratoryi skarbowej, stosować się mają do zarządzeń i poleceń prokuratora skarbowego lub jego zastępcy i winni im być posłuszni. Wolno im jednak w sposób ich stanowisku odpowiedni przełożyć zwierzchnikowi urzędowemu osobiste zdania, uwagi i spostrzeżenia, o ile to bez potrzeby nie opóźnia lub nie utrudnia sprawowania interesów.

Zwierzchnik urzędowy winien to co mu jest przełożone, ocenić i wydać w tym względzie decyzję.

Każdy ma prawo odwołania się do Ministerstwa skarbu przeciw zarządzeniom i postanowieniom niewłaściwym lub oczywiście nieprawnym.

Każdy urzednik i sługa jest odpowiedzialny za sumienne, odpowiednie celowi i punktualne załatwianie poruczonych mu czynności i za ściśle trzymanie się wskazówki, poleceń i informacji podanych ogólnie w istniejących zarządzeniach lub udzielonych mu osobno przez prokuratora skarbowego.

Z wyjątkiem przypadków, w których idzie o wyzyskanie udzielonego urlopu, przypadków choroby lub zajęcia w interesie służbowym, urzednicy i słudzy obowiązani są uczęszczać regularnie do urzędu przed południem i popołudniu, o ile służba tego wymaga i jak to prokurator skarbowy zarządzi a tylko wyjątkowo, w przypadkach na względy za-

sługujących i gdy to bez uszczerbku dla służby jest dopuszczalne, może prokurator dozwolić niektórym pracowania we własnych mieszkaniach.

Zwierzchnik urzędu winien mieć pieczęć o to, żeby w niedzielę i święta czynności urzędowe, o ile to jest potrzebne, były załatwiane.

Forma wewnętrznego prowadzenia czynności.

§. 11.

Narada kolegialna nad przedmiotami czynności, przepisana jest tylko do ważniejszych pertraktacji jak na przykład, gdy idzie o opinie prawne obfitego w następstwa znaczenia, wymagające rozległych wiadomości a oraz bystrzejszego i przenikliwszego osądzenia, o pierwsze kroki procesowe lub o kontrakty, których przedmiotem są wartości lub prawa większych rozmiarów lub wyższej wagi, o wykład ważnych ustaw lub o zrzeczenie się praw wątpliwych, o przedstawienia na posady itp.

Gdy referenci sądzą, że jakiś przedmiot powinien być wzięty pod naradę kolegialną, obowiązani są zanotować tę okoliczność na arkuszu referatowym. Zostawia się jednak prokuratorowi skarbowemu osądzenie i zdecydowanie — a to pod własną odpowiedzialnością — czy przedmiot czynności jest rzeczą głębszego znaczenia i większej wagi a przeto kwalifikującą się do narady kolegialnej, zwłaszcza, iż obowiązkiem jego jest zapobiegać wszelkim niepotrzebnym opóźnieniom w czynnościach i wpływać na przyspieszenie, na dopuszczalne skrócenie i uproszczenie biegu czynności.

Na naradę wezwać należy w każdym przypadku wszystkich referentów, których nie wstrzymuje jakaś przeszkoda.

Gdy chodzi o przedstawienia na posadę, zostawia się prokuratorowi skarbowemu wybór między członkami, których ma wezwać na naradę.

Na naradach przewodniczy prokurator skarbowy lub jego zastępca.

Skoro referent przełoży swój wniosek, rozpoczyna się dyskusja ogólna nad przedmiotem, którą przewodniczący kieruje i zamyka, gdy ją uzna za wyczerpaną.

Następnie przewodniczący przystępuje do zbierania wotów, które członkowie w naradzie uczestniczący oddają według kolei swoich stopni służbowych. Przewodniczący wypowiada zdanie swoje na końcu i formułuje uchwałę podług większości głosów.

W razie równości głosów, rozstrzyga głos przewodniczącego.

Prokurator skarbowy nie ma krępować się uchwałą narady i może postąpić według swego osobistego przekonania, lecz odpowiedzialność cięży w takim razie na nim i na tych głosujących, którzy do jego zdania przystąpili.

Jeżeli prokurator skarbowy uznaje za stosowne pójść za uchwałą narady, dzielają z nim odpowiedzialność wszyscy głosujący, którzy za uchwałą głosowali.

Ekspedycję zaprojektować ma w każdym razie referent, lecz jeżeli uchwała nie zgadza się z jego wnioskiem, winien wprzód dać ją do przejrzania temu wotantowi, którego wnioskowi uchwała odpowiada.

Referent winien zanotować w arkuszu referackim, kto i jakie oddał wota, tudzież powziętą uchwałę lub decyzję przewodniczącego. Nadto winien referent poprzedzić swój referat wyłuszczeniem stanu rzeczy podług zbioru aktów i za dokładność i prawdziwość tego wyłuszczenia jest odpowiedzialny.

Wyłuszczenie stanu rzeczy należy spisać i do aktów dołączyć.

Język w czynnościach prokuratury skarbowej ma odpowiadać istniejącym przepisom.

Stosunek prokuratury skarbowej do innych władz i urzędów i korespondencya z niemi.

§. 12.

Prokuratura skarbową podlega w sprawach osobowych i administracyjnych wyłącznie Ministerstwu skarbu. Do tegoż Ministerstwa należy także nadzór zwierzchniczy nad całym zakresem czynności prokuratury skarbowych i w tym celu Ministerstwo skarbu może odbywać w prokuraturach skarbowych peryodyczne lustracje.

O ile jednak chodzi o obrony prawne, o opinie prawne, o współdziałanie przy zawieraniu interesów prawnych i przy wygotowywaniu dokumentów prawnych, w myśl §. 1, prokuratura skarbową obowiązana jest stosownie do postanowień instrukcyi niniejszej a w szczególności jej §. 4go czynić zadość poleceniom władz centralnych a względnie żądaniom każdej władzy państwa i każdego urzędu państwa. Jeżeli otrzymane polecenia, jakoteż wystosowane żądania nie zgadzają się według zdania prokuratury skarbowej z interesami, których ona ma według §. 2go niniejszej instrukcyi bronić lub w ogóle sprzeciwiają się postanowieniom tej instrukcyi służbowej, prokuratura skarbową ma prawo i obowiązek przedstawić to władzy administra-

cyjnej w poszczególnym przypadku właściwej a względnie dotyczącemu urzędowi, w ważniejszych zaś przypadkach zdać sprawę Ministerstwu skarbu.

Władzom naczelnym, tudzież urzędowi nadwornemu przesyła prokuratura skarbową sprawozdania.

W postępowaniu sądowym winna prokuratura przestrzegać form w tem postępowaniu przepisanych.

Do korespondencyi z wszystkimi innymi władzami i urzędami z wyjątkiem kas, które podlegają prokuratury skarbu jako władzy asygnującej, używa takowa formy odezwo służbowych.

Oddziały prokuratury skarbowej (delegacye).

§. 13.

Oddziały prokuratury skarbowej (delegacye) istniejące lub któreby jeszcze zostały zaprowadzone, stanowią istotną część składową prokuratury skarbowej, z której zostały utworzone i należą do jej etatu osobowego i pensyjnego.

Delegacye mają w okręgu onymże przydzielonym, o ile chodzi o obrony prawne, o opinie prawne i o współdziałanie w czynnościach prawnych i w sporządzaniu dokumentów wypełniać i wykonywać samodzielnie przeznaczenie służbowe, przekazane prokuratury skarbowej w §§. 1 i 2 instrukcyi niniejszej.

W przypadkach wątpliwych a ważnych mają prawo prosić prokuratora skarbowego, żeby oświadczył, jak się na przedmiot zapatruje, nie są jednak obowiązane krępować się jego zdaniem.

Do prośby takiej winna delegacya dołączyć zawsze własne zdanie o przedmiocie.

Delegacye i funkcyonaryusze do nich przeznaczeni podlegają tym obowiązkom, które w §. 6 niniejszej instrukcyi włożone są na prokuraturę skarbową i jej funkcyonaryuszów i mają te prawa, które tamże są im przyznane.

Ten urzędnik, który sprawuje obowiązki naczelnika delegacyi, zajmuje w czynnościach delegacyi miejsce prokuratora skarbowego i na tem stanowisku swoim tak pod względem kierowania czynnościami i ich rozdziałania, dawania informacji i nadzorowania urzędników i sług, pod względem ewidencji i regularności czynności, przeglądania, aprobowania i podpisywania aktów, jak i pod względem odpowiedzialności, bierze na siebie wszystkie te obowiązki i używa wszystkich tych praw, jakie w §. 7 instrukcyi przekazane są pod tym względem prokuratorowi skarbowemu.

W sprawach osobowych, dyscyplinarnych i administracyjnych podlega delegacya prokuratorowi skarbowemu, któremu także co do spraw osobowych i administracyjnych delegacyi służy taki sam zakres działania, jaki w §. 8 nadany mu został co do samejże prokuratury skarbowej.

Do zastępowania kierownika delegacyi w przypadkach potrzeby służbowej powołany jest najbliższy rangą kierownikowi urzędu urzędnik konceptowy delegacyi. Zresztą do kierownika delegacyi stosują się pod względem zastępstwa w służbie, pod względem podziału czynności zwierzchnika urzędu, pod względem uczęszczania do urzędu, wydalania się z miejsca siedziby urzędu i prośby o urlop te same postanowienia, które w §. 9 instrukcyi przepisane zostały pod tymi względami dla prokuratora skarbowego; jednakże prośby i uwiadomienia tamże przepisane mają być podawane na ręce prokuratora skarbowego.

Prawa i obowiązki, które §. 10 instrukcyi przepisuje dla funkcjonaryuszów prokuratury skarbowej w ogólności, są także prawami i obowiązkami urzędników i sług pełniących czynności w delegacyi, i w obec kierownika delegacyi, który dla nich zastępuje miejsce prokuratora skarbowego, zostają bezpośrednio w takim samym stosunku podwładności i posłuszeństwa, jak to w §. 9 przepisane jest co do prokuratora skarbowego i jego współpracowników.

Przepisy co do służby wewnętrznej i kolegialnego załatwiania spraw, podane w §. 11 instrukcyi, stosują się także do delegacyi i jej kierownika.

O ile chodzi o opinie prawne, obrony prawne lub o współdziałanie w czynnościach prawnych i przy wystawianiu dokumentów, delegacye znoszą się bezpośrednio z temi władzami, które zażądały od nich oświadczeń lub sprawozdań w rzeczonych względach.

Prokurator skarbowy obowiązany jest działalność delegacyi należącej do etatu prokuratury skarbowej, której jest zwierzchnikiem, jakoteż zachowanie się i czynność jej funkcjonaryuszów nadzorować pod względem przestrzegania zakresu działania delegacyi wyznaczonego, szybkiego i odpowiedniego załatwiania podań i ekszhibitów, wiernego dopełniania obowiązków przez urzędników i w ogóle pod względem porządku i sforności w służbie. W tym celu kierownik delegacyi winien składać prokuratorowi skarbowemu półroczne raporta służbowe.

Prokurator skarbowy przepisać ma kierownikowi delegacyi formę raportów służbowych, które w każdym razie zestawiane być powinny tabelarycznie i zawierać mają wszelkie szczegóły, jakich prokurator skarbowy potrzebuje, żeby mógł ocenić rozciągłość i postępy czynności delegacyi, sposób załatwiania i stopień pospiechu w załatwianiu i koń-

czeniu czynności, stan zaległości, gdyby były i ich odrabianie, tudzież działalność urzędników, ich zdolność i biegłość, w ogóle, żeby mógł czynić zadosyć przepisanej powyżej zadaniu nadzorowania i kontrolowania.

W raportach tych wykazywać należy właściwe spory prawne pod względami wyżej oznaczonymi oddzielnie od innych czynności.

Odnosnie do tych raportów prokurator skarbowy ma prawo i obowiązek żądania od kierownika delegacyi wyjaśnień i udzielania przypomnień, jeżeli dla dobra służby uzna to za potrzebne lub, gdyby mu się zdawało, że dostrzega nieprawidłowości lub w ogóle szkodliwe dla służby postępowanie, donieść o tem Ministerstwu skarbu.

W celu nadzorowania delegacyi, prokurator skarbowy (według okoliczności jego zastępca) odbywać ma w niej lustracje peryodyczne a to najmniej raz na dwa lata. O wyniku lustracyi winien prokurator skarbowy zdać sprawę Ministerstwu skarbu, według okoliczności z dołączeniem odpowiednich wniosków.

Sprawozdania z czynności.

§. 14.

Z końcem każdego roku słonecznego a to najpóźniej w ciągu pierwszego miesiąca po upływie roku winien prokurator skarbowy nadesłać Ministerstwu skarbu sprawozdanie z czynności obejmujące cały zakres czynności prokuratury skarbowej i jej delegacyi w formie przejrzystej wygotowane. Do sprawozdania tego dołączyć należy także rozkład referatów i wykaz ilości ekszhibitów w każdym referacie.

Zresztą wybór formy tych sprawozdań z czynności a względnie jednorocznego wykazu sprawowania czynności i jego wyników zostawia się prokuratorowi skarbowemu; w każdym jednak razie sprawozdania z czynności podawać winny najistotniejsze okoliczności stosunków rzeczowych i prawnych, mianowicie w tych procesach, które zwłaszcza pod względem finansowym mają większe znaczenie.

Postanowienia szczególne co do obowiązku prokuratury skarbowej pod względem obrony i udzielania dorady prawnej.

§. 15.

A. Obrona przed sądem.

Prokuratura skarbową (delegacya) gdy występuje przed sąd, upoważniona jest do wszystkich czynności prawnych w §. 31, l. 1 aż do 4 ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113 wyznaczonych bez wykazywania szczególnego pełnomocnictwa.

O ile jednak bierze się na uwagę sferę wewnętrzną urzędowania, dopóki prokuratora skarbową nie otrzyma od właściwej władzy administracyjnej upoważnienia i informacji, nie powinna wdawać się w spór ani jako powód, ani jako strona pozwana, wyjąwszy, gdyby groziło niebezpieczeństwo ze zwłoki.

Lecz nawet i w tym ostatnim przypadku prokuratora skarbową winna o krokach prawnych, które poczyniła z własnej mocy jako powód lub strona pozwana, uwiadomić niezwłocznie właściwą władzę administracyjną celem uzyskania późniejszego przyzwolenia.

Nadto w sferze wewnętrznej urzędowania potrzebuje prokuratora upoważnienia a względnie przyzwolenia właściwej władzy administracyjnej do zawarcia ugód co do przedmiotu sporu, do przyznania roszczeń przez przeciwnika popieranym, jakoteż do orzeczenia się roszczeń dochodzonych, nakoniec do wyzwolenia zabezpieczeń, o ile nie istnieje roszczenie prawne do takiego wyzwolenia.

Bez takiego upoważnienia czynności prawne tego rodzaju może podejmować w formie stanowczej, tylko w przypadkach stanem rzeczy nakazanych i pod warunkiem późniejszego uzasadnienia.

Prokuratora skarbową upoważniona jest do przyznawania w postępowaniu spadkowym pozycji biernych aż do sumy 2000 zł., o ile po troskliwym zbadaniu stanu rzeczy można z podobieństwem do prawdy przypuszczać, że sąd uzna dotyczące pozycje w ewentualnym sporze za wypłatne.

Środków prawnych w postępowaniu sądowym w ogóle według ustawy dopuszczalnych w celu obrony prawa i dochodzenia prawa, jakoto odwołania się, rewizji, rekursów, wniosku o przywrócenie do dawnego stanu, skargi wzajemnej, skargi o nieważność i o wznowienie itp., tudzież potrzebnych lub pożądanym zabezpieczeń, jakoteż wszelkich innych ostrożności używać należy w każdym przypadku, gdy wymaga tego interes bronionego a dotyczący krok nie może być uważany za bezskuteczny.

W takich przypadkach, gdy według istniejących przepisów prokuratora skarbową (delegacja) miałyby bronić w tym samym sporze obu stron spornych, nie ma prokuratora skarbową żadnej bronić, lecz powinna postarać się za pośrednictwem właściwej władzy administracyjnej, żeby dla każdej strony wyznaczono innego obrońcę.

O ostatecznych wynikach sporów, które przewidziano i o uskuteczionych obronach uwiadomić należy zawsze te władze i urzędy, które dały upoważnienie lub polecenie do wytoczenia sprawy spornej i obrony.

Pod względem zamieszczania w kontraktach klauzuli co do właściwości sądu, obowiązują istniejące przepisy.

W tych przypadkach, w których pewnej czynności nie można wykonać w siedzibie urzędowej prokuratora skarbowej lub delegacji, wysłać należy odpowiedniego urzędnika z grona urzędu do jej wykonania.

Jednakże we wszystkich takich przypadkach, w których według istniejących ustaw może się to stać bez niebezpieczeństwa dla odpowiedniego załatwienia czynności a z mniejszymi kosztami i przymus działania przez adwokata nie istnieje, zamiast wysyłania urzędnika prokuratora skarbowej lub delegacji, wydelegować należy inny odpowiedni urząd państwa lub innego odpowiedniego funkcjonariusza mającego siedzibę w miejscu załatwienia sprawy lub w pobliskości; gdy zaś istnieje przymus działania przez adwokata, wydelegować należy tamtejszego adwokata.

Urzędnik prokuratora, wydelegowany przed sąd do rozprawy ustnej, winien z reguły skreślić wprzód na piśmie zasady zamierzonego prowadzenia procesu i dać prokuratorowi skarbowemu do aprobaty lub zmiany. Pismo to pozostać ma w akcie procesowym prokuratora.

O wyniku audyencji winien urzędnik prokuratora skarbowej zdać sprawę niezwłocznie przez protokół podawczy.

B. Obrona w postępowaniu administracyjnem.

Prokurator skarbowy jest uprawniony do bronięcia w postępowaniu administracyjnem skarbu, jakoteż funduszów przez władze państwa administrowanych lub ze skarbu państwa uposażanych i praw patronatu monarsze lub tymże funduszom służących a względnie do używania środków prawnych w imieniu rzeczonych majątności w tych przypadkach, w których według obowiązujących postanowień ustawowych interwencja władz państwa w oznaczonym kierunku jest w ogóle dopuszczalna a władza administracyjna do zawiadywania temi majątnościami a względnie do nadzoru nad nimi powołana, poruczy prokuratora skarbowej tę interwencję.

Według jakich zasad władza ta ma prokuratora skarbowej poruczać obronę w postępowaniu administracyjnem, postanowione będzie osobnemi przepisami.

C. Dorada prawna i współdziałanie przy kontraktach.

Prokuratora skarbową obowiązana jest dawać władzom i urzędom państwa na prośbę onychże

opinie prawne, w takim razie, gdy załatwienie dotyczącej sprawy wymaga rozstrząśnienia kwestyi prawa prywatnego lub takich zawitych kwestyi prawa publicznego, które nie należą wyłącznie do zakresu władzy żądającej.

Władza żądająca (urząd) winna wyraźnie i dobitnie określić kwestye prawne, na które odpowiedź jest potrzebna, i o ile to jest możebne, dołączyć projekt zamierzanego załatwienia. Natomiast prokuratora skarbowego winna według okoliczności rozciągnąć opinię swoją także na takie kwestye prawne, których Władza administracyjna wprawdzie nie wskazała, ale które po dokładniejszym zbadaniu okazują się ważnymi do rozstrzygnięcia przypadku.

Co do kontraktów zakomunikować należy prokuratorowi skarbowemu z reguły projekt wygotowany ze stanowiska techniczno-administracyjnego.

Władzy żądającej nie wolno powoływać się w rezolucjach wydawanych stronom na opinię prokuratora skarbowego.

D. Postanowienie ogólne.

Prokuratora skarbowego obowiązana jest we wszystkich przypadkach zbadać dokładnie nadesłaną jej informację pod względem zupełności i jeżeliby stosownie do wyniku tego badania było potrzebne uzupełnienie informacji, takowego zażądać.

Urzędnicy prokuratorowi skarbowemu i jej delegacji mają zajmować się wyłącznie sprawami swego powołania.

§. 16.

Urzędnicy prokuratorowi skarbowemu i delegacji poświęcać się mają wyłącznie czynnościom urzędowym, poruczonemu onymże i pod utratą służby zabronione im jest pośrednie lub bezpośrednie świadczenie obron prawnych lub czynności prawnych.

Zakaz niniejszy nie wzbrania świadczenia obrony i zawierania interesów prawnych we własnych sprawach, tudzież w sprawach osób spokrewnionych i spowinowaconych, małżonki, dzieci przysposobionych i pupilów a mianowicie w sprawach tych o tyle, o ile dotycząca interwencya jest bezpłatna; nie wzbrania nakoniec przyjmowania opieki lub kurateli; lecz we wszystkich tych przypadkach obowiązuje warunek, żeby dotyczący urzędnik nie wpadł w kolizyę ze swymi obowiązkami urzędowymi.

O ile urzędnik prokuratorowi skarbowemu lub delegacji powołany zostaje urzędownie przez władzę państwa i za pośrednictwem prokuratora skarbowego lub kierownika delegacji na komisye lub na narady w sprawach, tyczących się służby prokuratoro-

ry skarbowych, wezwaniu temu winien uczynić zadosyć.

Wybór urzędnika, który ma być wysłany i udzielenie mu instrukcyi należy do prokuratora skarbowego lub kierownika delegacji, którzy powodować się mają w takich razach względami na potrzeby służby i rodzaj dotyczącej czynności.

Stałe poruczenie prowadzenia referatu lub przewodniczenia na takich komisjach lub naradach może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa skarbu. Również oddawanie się członków prokuratorowi skarbowemu lub delegacji zawodowi nauczycielskiemu, tudzież prośba o wpisanie takich członków w listę obrońców, podlega przyzwoleniu Ministerstwa skarbu.

Obowiązkiem jest prokuratora skarbowego i kierownika delegacji czuwać nad tem, żeby prokuratorowi skarbowemu lub delegacji nie były przydzielane żadne takie czynności, które obce są jej przeznaczeniu urzędowemu w instrukcyi niniejszej określonej. Gdyby czynność taka została przydzielona, prokurator skarbowy lub kierownik delegacji winien odmówić wykonania z podaniem powodów. Gdyby pomimo tego władza żądająca obstawała przy tem, żeby prokuratora skarbowego lub delegacji wykonała ową czynność, przełożyć należy rzecz Ministerstwu skarbu do decyzji. Jednakowoż w razie niebezpieczeństwa ze zwłoki, prokurator skarbowy lub kierownik delegacji winien poczynić niezwłocznie kroki niezbędne potrzebne dla zapobieżenia szkodzie w zagrożonym interesie, zanim nadejdzie decyzya Ministerstwa skarbu.

Urzędy pomocnicze.

§. 17.

Urzędami pomocniczymi prokuratorowi skarbowemu i delegacji są: protokół podawczy, ekspedyt, sollicitatura i registratura. Do służby w tych urzędach pomocniczych przeznaczeni są systemizowani urzędnicy kancelaryjni, pomocnicy kancelaryjni (dyurniści) i słudzy.

Prokurator skarbowy lub kierownik delegacji winien stosownie do potrzeb służby i ze względem na kwalifikacye osób, przeznaczyć do każdego z tych urzędów pomocniczych odpowiednią ilość osób z pocztu kancelaryjnego i każdemu urzędnikowi, o ile już nominacją nie został powołany na przełożonego urzędu kancelaryjnego, przepisać jakie czynności ma wykonywać, mając na względzie przede wszystkim kwalifikacye urzędowe i zdolności urzędników.

Jeżeli w prokuratorowi skarbowemu lub w delegacji jest systemizowanych kilku przełożonych rze-

czonych urzędów pomocniczych, ale nie jest ustanowiony osobny przełożony dla każdego urzędu pomocniczego, prokurator skarbowy lub kierownik delegacji winien wyznaczyć zdatnego urzędnika z pocztu kancelaryjnego, który albo kierować ma czynnościami urzędu pomocniczego, nie mającego osobnego systemizowanego przełożonego, albo też ma sam te czynności załatwiać, jeżeli jedna osoba jest do tego dostateczna.

Jeżeli w prokuratury skarbowej lub w delegacji systemizowany jest tylko jeden przełożony urzędów pomocniczych, tenże obowiązany jest kierować czynnościami wszystkich urzędów pomocniczych, jeżeli zaś w prokuratury skarbowej lub delegacji nie jest zgoła ustanowiony przełożony urzędów pomocniczych, naczelnik urzędu winien kierowanie służbą manipulacyjną poruczyć zdatnemu do tego urzędnikowi z pocztu kancelaryjnego.

Prokurator skarbowy lub kierownik delegacji winien dla każdego z urzędów pomocniczych powyżej wzmiankowanych, wygotować wskazówki postępowania ułożone w duchu i w kierunku zasad ogólnych, podanych w niniejszej instrukcyi dla prokuratury skarbowej i jej delegacji i takowe mają tym urzędom pomocniczym służyć za przepis służbowy.

Wygotowując te wskazówki, mieć należy na względzie to, żeby każdy urzędnik i sługa mógł w nich znaleźć potrzebne w jego zawodzie informacje i prawa, tudzież żeby w służbie urzędów pomocniczych utrzymywane były zapiski, wykazy, rejestry i protokoły polrzebne dla widoczności i dobrego porządku w czynnościach urzędowych.

O wydaniu przepisu służbowego dla urzędów pomocniczych uwiadomić należy Ministerstwo skarbu z dołączeniem jednego egzemplarza takowych.

Śłużba kasowa.

§. 18.

a) Własna służba prokuratury skarbowej.

Własna służba kasowa prokuratury skarbowej (delegacji prokuratury skarbowej) ograniczać się ma:

- a) do kasy ekspensów,
- b) do pieniędzy na kupno rzeczy dla urzędu potrzebnych, i
- c) do zaliczek na pokrycie należności stęplowych lub innych.

Przeto oprócz tych wymienionych tutaj zasobów kasowych, prokuratury skarbowe (delegacje) nie mają odbierać ani też przyjmować w zachowanie lub dla wpisania do rachunku żadnych pieniędzy lub papierów wartościowych i z wyjątkiem przypadków w §. 19 oznaczonych, winny odmówić przyjęcia

wszelkich innych zapłat nie należących do zakresu powyżej oznaczonego, przyczem uwiadomić mają strony lub urzędy zamierzające wnieść zapłatę, do której kasy jako właściwej zapłatę taką wnieść należy, gdyby zaś kasa ta nie była wiadoma, lub nie była do odbioru upoważniona, oznajmić, że zapłatę uiścić należy w kasie upoważnionej do zachowywania depozytów.

Do wpływów kasy ekspensowej należą przyznane prokuratury skarbowej (delegacji) i na rzecz kasy państwa policzyć się mające honorarya, wydatki sądowe i wydatki obrony przyznane prokuratury skarbowej lub delegacji, tudzież portorya i należności stęplowe, które mają być stronom policzone i od nich żądane w tych przypadkach, w których prokuratura skarbowa lub delegacja, pominawszy skazanie przeciwnika na zwrot kosztów, nie jest obowiązana płacić należności.

Z kasy na ekspensa pokrywać ma prokuratura skarbowa (delegacja) wydatki na obronę prawną c. k. skarbu a w szczególności koszta podróży, tudzież koszta sądowe, jakie w razie upadku w sprawie mają być zapłacone stronie przeciwnej, nadto wydatki na opłacenie adwokatów, którym prowadzenie procesów c. k. skarbu poruczone zostało w miejsce prokuratury skarbowej jako wydatki ciężące na służbie prokuratury, podczas gdy inne osoby prawne i fundusze, przez prokuraturę skarbową bronione, mają z własnych funduszków pokrywać a względnie zwracać.

Oprócz wydatków tego rodzaju, które powyżej zostały wymienione, żadnych innych nie wolno pokrywać z kasy ekspensów.

Wydatki z zasobów kasowych pod lit. b i c wymienionych, wypływają już z przeznaczenia pieniędzy i zaliczek tamże oznaczonych.

Nadwyżki kasy ekspensów, o ile są zbędne, odesłać należy do kasy właściwej (do kasy głównej krajowej, kasy skarbowej krajowej, urzędu płatniczego krajowego lub do kasy filialnej krajowej).

W takim razie, gdyby zasób kasy ekspensów miał okazać się niedostatecznym, kwoty potrzebne pokryć należy na karb dotyczących dotacyi wyznaczonych prokuratury skarbowej w preliminarzu państwa.

Kasa może pieniądze odbierać lub wydawać tylko na wyraźne polecenie prokuratora skarbowego lub kierownika delegacji.

Prokurator skarbowy (kierownik delegacji) obowiązany jest poruczyć prowadzenie czynności kasowych urzędnikowi zupełnie do tego zdatnemu i nadzorować go należycie.

Drugi klucz od kasy poruczyć ma prokurator skarbowy (kierownik delegacji) jednemu z radców lub sekretarzy prokuratury skarbowej (delegacji).

Naczelnik urzędu winien najmniej raz w roku sprawdzić stan kasy z przybraniem urzędnika rachunkowego, o którego przysłanie prosić należy prezydum władzy skarbowej krajowej. Wypracowanie sprawozdania przesłać należy Ministerstwu skarbu.

Szczegóły całej administracji kasowej, utrzymywanie w niej rachunków, jakoteż cenzura zapiszków w tym względzie utrzymywać się mających, wszystko to urządzone będzie osobnym przepisem.

Ministerstwo skarbu może w porozumieniu z c. k. Najwyższą Izbą obrachunkową przy wydawaniu tego przepisu odstąpić od zasad w paragrafie niniejszym dla służby kasowej przepisanych, gdyby przemawiały za tem szczególne powody.

§. 19.

b) Służba kasowa w pośrednictwie pomiędzy obowiązany do płacenia a kasami właściwymi.

Gdyby wbrew przepisowi §. 18 strony, urzędy lub władze, których zamieszkanie lub siedziba urzędowa nie znajduje się w siedzibie urzędowej prokuratury skarbowej (delegacyi) nadesłały pocztą lub w inny sposób pieniądze lub papiery wartościowe, stosownie do §. 18 nie należące do zakresu czynności prokuratury skarbowej (delegacyi), takowych zaś ze względu na szkodliwe opóźnienia, na koszt lub na niebezpieczeństwo samejże zapłaty grożące, nie można odesłać napowrót, prokurator skarbowy (kierownik delegacyi) winien pieniądze te lub papiery wartościowe odebrać za kwitem, mieć staranie o bezpieczne ich zachowywanie a zarazem zarządzić niezwłocznie co potrzeba, żeby pieniądze te lub papiery wartościowe posłane zostały do właściwej kasy lub do kasy uprawnionej do przyjmowania depozytów.

Postępowanie, które w tej mierze ma być zachowywane ze względu na bezpieczeństwo skarbu państwa lub majątności nieskarbowych przez prokuraturę skarbu (delegację) bronionych, urządzone będzie osobnym przepisem.

Jeżeli na komisjach, audyencyach, licytacjach, zajęciach itp., przy których interweniuje urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi, zapłaty na rzecz prokuratury są skutecznie lub za nią pobierane, nie należące do zakresu kasowego prokuratury skarbowej lub delegacyi (§. 18) a strona nie może zapłat tych złożyć niezwłocznie w sądzie lub u władzy, w której rozprawa się toczy albo gdy bez obawy o bezpieczeństwo i punktualne wniesienie

nie można stronie polecić zapłacenia w kasie właściwej lub w kasie depozytowej, interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej (delegacyi) jest wprawdzie obowiązany odebrać za pokwitowaniem skuteczną zapłatę, lecz winien odebrane pieniądze lub papiery wartościowe niezwłocznie po skończeniu się czynności, jeżeli zaś czynności odbywa się w siedzibie urzędowej prokuratury skarbowej (delegacyi), w każdym razie tego samego dnia, w którym zapłatę odebrał, wręczyć prokuratorowi skarbowemu lub kierownikowi delegacyi, ten zaś według przepisów podanych wyżej co do pieniędzy lub papierów wartościowych przez strony nadesłanych, obowiązany jest mieć staranie o ich bezpieczeństwo i niezwłocznie zarządzić co potrzeba względem posłania ich do kas właściwych.

Urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi mający w sposób wyżej wzmiankowany objąć pieniądze lub papiery wartościowe jest osobiście odpowiedzialny za ich bezpieczne zachowywanie aż do oddania prokuratorowi skarbowemu lub kierownikowi delegacyi i za oddanie onychże w czasie właściwym rzeczonym naczelnikom urzędu.

Także w tych przypadkach, w których na komisji, audyencyi lub egzekucyi itp. uiszczonej zapłaty nie obejmuje stosownie do powyższego interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi, lecz pieniądze lub papiery wartościowe składają się w sądzie, lub obowiązanemu do zapłacenia poleca się wniesienie zapłaty do właściwej kasy, interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi winien w czasie przepisany powyżej do oddania odebranych pieniędzy lub papierów wartościowych jednocześnie ze złożeniem relacyi o czynności, uwiadomić swego zwierzchnika urzędowego, iżby tenże mógł dotyczącej władzy administracyjnej donieść o skutecznieniu zapłaty.

We wszystkich przypadkach o zapłacie uiszczonej dla prokuratury skarbowej lub delegacyi, bez względu, czy pieniądze lub papiery wartościowe, stosownie do zarządzeń powyższych obejmuje interweniujący urzędnik prokuratury skarbowej lub delegacyi, albo czy takowe deponują się lub czy przekazują się do właściwej kasy, uwiadomić należy urzędownie prokuratora skarbowego lub kierownika delegacyi.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. marca 1898.

Treść: (M 42—44.) 42. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei małej elektrycznej od Pragi (Smichowa) do Koszyrza. — 43. Obwieszczenie, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872. — 44. Rozporządzenie, którem na zasadzie §. 74 a) ustawy z dnia 8. marca 1885 w uzupełnieniu i z częściową zmianą rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27. maja 1885, wydają się postanowienia szczególne co do przestanków w pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych.

42.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. lutego 1898,

o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei małej elektrycznej od Pragi (Smichowa) do Koszyrza.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin w §. 2 obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 14. września 1896, Dz. u. p. Nr. 187 o nadaniu koncesyi na kolej małą od Pragi (Smichow) do Koszyrza, utrzymywac się mającą w ruchu zapomocą elektryczności, ustanowiony do skończenia i otwarcia nie wybudowanej jeszcze części końcowej rzeczonyj małej kolei, przedłużony został aż do 14. września 1898.

Wittek r. w.

43.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 3. marca 1898,

którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. gru-

dnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wydany przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Koerber r. w.

Dodatek trzydziesty piąty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 6.

O materyale miar do płynów.

W uzupełnieniu §. 6go Porządku sprawdzania miar i wag, rozporządza się, że miary aż do 2 litrów włącznie mogą być robione także z niklu technicznie czystego albo też z blachy stalowej lub żelaznej poniklowanej.

Wiedeń, dnia 26. lutego 1898.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

44.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z d. 4. marca 1898,

którem na zasadzie §. 74 a) ustawy z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22, w uzupełnieniu i z częściową zmianą rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 82, wydają się postanowienia szczególne co do przestanków w pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych.

Na zasadzie §. 74 a) ustawy z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22, o zmianie i uzupełnieniu

ustawy przemysłowej, rozporządza się co następuje:

W §. 1 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 82, punkt 5 opiewać ma następnie:

„5. Wapielnie, fabrykacya cementu, magnezytu, gipsu i cegieł, fabrykacya stroncyany, wyrób towarów glinianych i porcelanowych:

- a) Dla robotników pracujących przy piecach do wypalania w ciągłym biegu będących, przestanki w pracy ustanowione być mają w sposób odpowiedni stosunkom fabrykacyi.
- b) Z robotników zatrudnionych przy biegu młynów stosowna część (połowa lub trzecia część)

powinna mieć na przemian przestanek w południe. Zresztą można dla osób tych nie wyznaczać dalszych przestanków w pracy. Wszyskim innym robotnikom ustawowe przestanki w pracy należy wyznaczyć. W młynach zatrudniających małą ilość robotników (2 do 3 osób) można zaniechać ustanawiania przestanków w pracy przypadających w oznaczonych porach dnia. Przestanki takie można przenieść na chwile wolne, jakie następują się same w biegu przedsiębiorstwa.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Gautsch r. w.

Koerber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1898.

Treść: (№ 45—48.) 45. Obwieszczenie o ustanowieniu komory głównej w Nowym Iczynie. — 46. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Kostelca do Telcza. — 47. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień c. k. Komory głównej w Podwołoczyskach, tudzież c. k. Delegacyi komory w Sierosławicach. — 48. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

45.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. marca 1898,

o ustanowieniu komory głównej w Nowym Iczynie.

W Nowym Iczynie (w Morawii) ustanowiona została komora główna I. klasy, która rozpocznie urzędowanie dnia 1. kwietnia 1898.

Rzeczona komora główna upoważniona została także do ekspedycyowania towarów w uproszczonym postępowaniu awizacyjnym.

Kaizl r. w.

46.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 20. marca 1898,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Kostelca do Telcza.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin w §. 7 dokumentu koncesyjnego z dnia 30.

(Polulsen.)

marca 1897, Dz. u. p. Nr. 93 ustanowiony do skończenia i otwarcia kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacji w Kosteleu linii kolei państwa igławsko-cerekewskiej na Treszcz do Telcza, przedłużony został aż do 31. października 1898.

Wittek r. w.

47.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. kwietnia 1898,

o rozszerzeniu upoważnień c. k. Komory głównej w Podwołoczyskach, tudzież c. k. Delegacyi komory w Sierosławicach.

Upoważnia się c. k. Komorę główną w Podwołoczyskach do ekspedycyowania z uwolnieniem od cła bez wyższego zezwolenia rzeczy podróźnych na-przód lub później wysłanych a c. k. Delegacyi sierosławickiej Komory pomocniczej w Niepołomicach nadaje się upoważnienia Komory pomocniczej II. klasy.

Kaizl r. w.

48.

Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych z dnia 15. kwietnia 1898,

tyczące się zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207 z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa zaprowadzony rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207 z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893, zmienia się a względnie uzupełnia z mocą obowiązującą od dnia 1. maja 1898, w sposób następujący:

§. 16.

W ustępie 1 wykreślić należy wyrazy:
„albo też właściwym sygnałem, to jest dwoma uderzeniami w dzwon stacyjny“.

§. 21.

W ustępie 2:
zamiast: „3 złote w. a.“ położyć należy: „6 koron“.
zamiast: „50 centów w. a.“ położyć należy: „1 korona“.

§. 36.

W ustępie 1, b:
zamiast: „10 centów w. a.“ położyć należy: „20 halerzy“.
zamiast: „15 złotych w. a.“ położyć należy: „30 koron“.

§. 42.

W ostatnim zdaniu ustępu 8 wykreślić należy wyrazy:
„pod Nr. I, II, XXXV a, XXXIX, XLI, XLII a i XLIII“.

§. 44.

W ustępie 4 dopisać należy po drugim zdaniu:
„Jeżeli w wozach znajduje się słoma, siano lub inne materiały łatwo zapalne, nie wolno palić w nich tytoniu; nadto nie wolno przy wsiadaniu do wozu brać z sobą palących się cygar lub fajek“.

§. 47.

Ustęp 2 opiewać ma następnie:
„(2) Termin liczy się od północy, która nastąpi po przyjęciu posyłki z listem przewo-

zowym (§. 54, ustęp 1) albo doręczeniu rewersu transportowego itd.“.

§. 51.

Wstęp do ustępu 1 opiewać ma następnie:

„(1) Do każdej posyłki dołączony być ma — o ile Władza nadzorcza nie dozwoli wyjątków co do pewnych transportów — list przewozowy, zawierający następujące szczegóły:“

§. 53.

W ustępie 3 dodać należy co następuje:

„Jeżeli posyłający nie podał wagi w liście przewozowym, należy uważać to za wniosek, iżby kolej wagę stwierdziła“.

W ustępie 8:

zamiast: „6 złotych w. a.“ położyć należy: „12 koron“.

§. 56.

W ustępie 1 w przedostatnim zdaniu po słowach: „za którym towary“ przydać należy „przez kolej ładować się mające“.

W ustępie 7 dopisać należy po pierwszym zdaniu:

„Toż samo stać się ma w takim przypadku, gdy towary, które naładować ma posyłający, oddano z mylnym lub niepełnym listem przewozowym i sprostowanie nie nastąpiło w terminie do naładowania wyznaczonym“.

§. 63.

Przydaje się ustęp 11 następującej osnowy:

„(11) Za zezwoleniem Władzy nadzorczej można terminy dostawy przedłużyć z powodu przerwy ruchu towarowego w niedziele i święta o te dni świąteczne, jeżeli i tak już nie wchodzi w zastosowanie postanowienia ustępów 7, 8 i 9. Takie przedłużenie terminów dostawy powinno być należycie ogłoszone“.

§. 84.

W ustępie 4 i 5:

zamiast: „20 centów w. a.“ położyć należy: „40 halerzy“.
zamiast: „5 centów w. a.“ położyć należy: „10 halerzy“.

Załączka B.

Nr. VI.

Przy końcu drugiego ustępu dodać należy:
„Fosforek wapna przyjmuje się do przewozu pod tymi samymi warunkami. Napis na skrzyni ma opiewać: „wewnątrz fosforek wapna“.“

Nr. XII.

Ma opiewać:

„Wapno zielone, t. j. wapno wypalone, które w fabrykach gazu służyło do czyszczenia gazu oświetlającego, przewozi się tylko otwartymi wagonami“.

Nr. XVI.

W ustępie pierwszym wykreślić należy wyrazy „i brom“ i dodać przy końcu tego ustępu następujące postanowienia: „Też same przepisy stosują się także do bromu, jednakże w ten sposób, że przewozi się go tylko otwartymi wagonami i że zawierające go naczynia szklane umieszczone być powinny w mocnych skrzyniach drewnianych lub metalowych i zagłębione po szyje w popiele, piasku lub martwicy krzemiennej“.

Nr. XX.

W ustępie 2 postanowienia wstępnego, po wyrazach „Oleje wyrabiane ze smoły węgla brunatnych“, dodać należy: „Oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa i destylaty z nich“.

W ustępie 3 postanowienia wstępnego po wyrazach „wreszcie oleje ze smoły węgla kamiennych o ile“ dodać należy: „przy 17·5 stopniach Celsiusa“.

Nakoniec przydać należy w postanowieniu wstępnem następujący czwarty ustęp:

„(4) Węglowodory innego pochodzenia, których ciężar gatunkowy przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi 0·830“.

Nr. XXI.

Postanowienie wstępne opiewać ma w sposób następujący:

„(1) Olej skalny, surowy i oczyszczony, oleje ze smoły węgla kamiennych, tudzież oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa, jakoteż destylaty z nich, o ile materiały te nie podlegają postanowieniom Nr. XX i ciężar gatunkowy takowych przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi mniej jak 0·780 a więcej jak 0·680“.

„(2) nafta z oleju skalnego, tudzież destylaty z oleju skalnego i z nafty oleju skalnego (benzyna, ligroina, olej do czyszczenia itp.), jakoteż rozczyny kauczuku lub guttaperchy, składające się przeważnie z nafty oleju skalnego, o ile ciężar gatunkowy tych materiałów przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi więcej niż 0·680, podlegają następującym postanowieniom:“

Nr. XXXII.

Ustęp 1. 2 opiewać ma następnie:

„Oddzielne posyłki przedmiotów tej kategorii powyżej pod l. 1 nie wymienionych przyjmowane

będą do przewozu tylko zapakowane w mocnych szczelnie zamkniętych beczkach, kubłach lub skrzyniach; jednakże w miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym można oddawać oddzielne posyłki skór świeżych nienasolonych także w worach dobrze zamkniętych, nie uszkodzonych, z gęstej, grubej tkaniny, jeżeli wory te są tak zwilżone kwasem karbolowym, iżby nieprzyjemna woń tego co zawierają, nie dawała się ucuwać.

Listy przewozowe zawierać powinny dokładne oznaczenie przedmiotów zapakowanych w beczkach, kubłach lub skrzyniach. Przewozi się tylko otwartymi wagonami“.

Po l. 3 umieścić należy następujące nowe postanowienie:

„4. Suche lub wyciśnięte wilgotne pozostałości kotłowe z fabrykacji kleju skór nego (wapno klejowe, ser klejowy lub nawóz klejowy) powinny być całkowicie okryte dwiema wielkimi płachtami wozowymi jedna na drugiej położonemi, wody nie przepuszczającemi, nie namazonemi. Spodnią osłonę napuścić trzeba rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgniła nie dawała się ucuwać. Pomiędzy dwiema osłonami, których dostarczyć ma posyłającą, ułożyć należy warstwę suchego gaszonego wapna, proszku torfowego lub używanej dębianki.

Pozostałości takie mokre, nie wyciśnięte powinny być zapakowane w beczkach lub kubłach mocnych, szczelnie zamkniętych w taki sposób, żeby woń tego, co się w naczyniach zawiera, nie dawała się ucuwać“.

Liczby 4 aż do 8 zmienić należy na 5 aż do 9.

W ustępie oznaczonym nową liczbą 5 wstęp opiewać ma następnie:

„Przedmioty powyżej pod liczbami 3 i 4 nie wymienione“.

Nr. XXXV a.

W ustępie 1 liczba 3 ma opiewać:

„Naboje gotowe (t. j. nabite przynajmniej materiałem strzelniczym) itd.“

W liczbie 3, ustęp drugi zamiast „Nr. XXXVII“ i „Nr. XXXVII a“ przytoczyć należy „Nr. XXXVI“ i „Nr. XXXVII“.

W liczbie 6, drugie zdanie, przed „35 proc.“ przydać należy:

„najmniej“.

Nr. XLIX b.

Po Nr. XLIX a umieścić należy pod Nr. XLIX b następujące postanowienia:

„XLIX b

Węgielek wapniowy (Calcium-Carbid) powinien być zapakowany w naczyniach żelaznych szczelnie zamkniętych. Innych materiałów nie wolno zarazem pakować w tych naczyniach“.

Nr. LIII.

Przy końcu dodać należy następujący drugi ustęp:

„W ciągu miesięcy października, listopada, grudnia, stycznia, lutego i marca żołądki cielęce świeże nienasolone, o ile oczyszczone są z wszelkich pozostałości jada, przyjmowane będą do przewozu w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach lub kublach i z zachowaniem postanowień ustępu 1, liczby 4 i 5. Wieka kublów przytwierdzone być powinny podbiciem żelaznem“.

Załączka C i D (formularze listów przewozowych).

Na miejsce załączek *C i D* wydają się dołączone nowe załączki *C i D*. *)

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym porozumiałem się w tym względzie, wydaje jednocześnie takie samo rozporządzenie dla krajów korony węgierskiej.

Wittek r. w.

*) Na wypotrzebowanie listów przewozowych wydanych według dawnego formularza wyznaczony został okres jednoroczny.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 20. kwietnia 1898.

Treść: (№ 49–52.) 49. Rozporządzenie, którem zabrania się przywozu sakcharyny i podobnych środków słodzących sztucznych pod innemi nazwami w handel wprowadzanych, tudzież syropów niemi zaprawionych. — 50. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania ze względem na cło z sakcharyną, tudzież zmiany postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Syrup“. — 51. Rozporządzenie, dotyczące się sposobu postępowania przy przywozie sakcharyny przez aptekarzy albo hurtowników drogieryi i materiałów. — 52. Rozporządzenie, dotyczące się obrotu sakcharyny, przetworów sakcharynowych i innych podobnych środków słodzących sztucznych, tudzież pokarmów wyrabianych z użyciem takich materiałów.

49.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 20. kwietnia 1898,

którem zabrania się przywozu sakcharyny i podobnych środków słodzących sztucznych pod innemi nazwami w handel wprowadzanych, tudzież syropów niemi zaprawionych.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi zabrania się na zasadzie artykułu VI. ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, przywozu sakcharyny i podobnych środków słodzących sztucznych pod innemi nazwami (jako to: sakcharyna metylowa, sukrol, cukieryna, dulcyzna, kryształozła itp.) w handel wprowadzanych, tudzież syropów niemi zaprawionych. Za podobne środki słodzące sztuczne uważać należy przetwory chemiczne do słodzenia przeznaczone a nie należące do grupy wodników węgla.

Zakaz ten nie rozciąga się jednak na te ilości sakcharyny (kwas anhydro-orto-sulfamino-benzoosowy lub sulfid kwasu benzoosowego i jego związki chemiczne), które aptekarze, jakoteż hurtownicy drogieryi i materiałów nabywają w sposób osobnemi zarządzeniami przepisany.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

50.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 20. kwietnia 1898,

tyczące się postępowania ze względu na cło z sakcharyną, tudzież zmiany postanowień Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Syrup“.

W porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami królewsko węgierskiemi rozporządza się co następuje:

Po wyrazie „Sakcharaty“ Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej wpisać należy następujący nowy wyraz:

Sakcharyna . . . . . Nr. t. 331 . . . . . 10 zł.

Uwaga. Sakcharyna (kwas anhydro-orto-sulfamino-benzoosowy lub sulfid kwasu benzoosowego i jego związki chemiczne) wprowadzana jest w handel po części jako taka w postaci białego lub żółtawo-białego proszku, po części z powodu trudnej rozpuszczalności zmieszana z dwuwęglanem sodu lub też w małych prasowanych tabliczkach (przetwory sakcharynowe). Znamionuje ją smak słodki, bardzo silny, długo uczuwać się dający i rozpuszczalność w eterze nakwaszonym.

Przywóz sakcharyny (przetworów sakcharynowych) jest stosownie do rozporządzenia Dz. u. p. Nr. 49, Dz. rozp. Nr. 57 z r. 1898 zakazany, z wy-

jątkiem tych ilości, które aptekarze, jakoteż hurtownicy drogieryi i materyałów sprowadzają w sposób przepisany rozporządzeniem z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 51, Dz. rozp. Nr. 59.

Przywóz wszelkich podobnych środków słodzących sztucznych pod innymi nazwami (jakoteż sakcharyna metylowa, sukrol, cukieryna, dulecyna, krystaloza itp.) w handel wprowadzanych, jest stosownie do rozporządzenia Dz. u. p. Nr. 49, Dz. rozp. Nr. 57 z roku 1898 bezwarunkowo zakazany.

Za podobne słodzące sztuczne uważać należy przetwory chemiczne przeznaczone do słodzenia a nie należące do grupy wodników węgla.

— sakcharynowane syropy, ob. Syrup“.

Przed uwagą do zmienionej rozporządzeniem z dnia 23. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 213, osnowy wyrazu „Syrup“ Abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej wpisać należy następujący nowy ustęp:

„ — — sakcharynowany

przywóz onegoż jest stosownie do Nr. 49 Dz. u. p., Nr. 57 Dz. rozp. z r. 1898 bezwarunkowo zakazany“.

Po ustępie b) teje uwagi wpisać należy następujący nowy ustęp:

„Za syropy sakcharynowane uważać należy wszelkie syropy zawierające sakcharynę lub inne podobne środki słodzące sztuczne“.

W drugim ustępie teje uwagi po wyrazach: „Syrup, cukier skrobiowy, cukier gronowy w stanie płynnym“ zamiast „Nr. t. 20“ wpisać należy: „Nr. t. 19 i 20“.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

51.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 20. kwietnia 1898,

tyczące się sposobu postępowania przy przywozie sakcharyny przez aptekarzy albo hurtowników drogieryi i materyałów.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi wydają się odnośnie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 49, następujące postanowienia co do przywozu sakcharyny (kwas anhydroorto-sulfamino-benzoosowy lub sulfid kwasu benzoosowego i jego związki chemiczne) przez aptekarzy lub hurtowników drogieryi i materyałów:

Aptekarze lub hurtownicy drogieryi i materyałów, zamierzający sprowadzać sakcharynę z zagranicy, obowiązani są złożyć przy przywozie pozwolenie Władzy politycznej krajowej, o które postarać się należy do każdego z osobna przypadku, a które zawierać ma następujące szczegóły:

1. Nazwisko i miejsce zamieszkania posyłającego, ilość, nazwę i wagę sporko bel, jakoteż wagę netto sakcharyny, która ma być wprowadzona, a nadto oznaczenie formy, w jakiej się ją wprowadza.

2. Oznaczenie komory, przez którą sakcharyna ma być wprowadzona.

3. Nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie odbiorcy.

Bez takiego pozwolenia według przepisów wygotowanego, nie może nastąpić ekspedycja. Pozwolenie jest ważnem tylko dla komory w onemże wymienionej; komora ma je odebrać i użyć go za dowód do rejestru.

Jeżeli na komorze powstanie wątpliwość, czy zamiast sakcharyny nie są to inne środki słodzące sztuczne, w takim razie przed ekspedycją postarać się należy, żeby próbkę zbałał c. k. Zakład doświadczalny rolniczo-chemiczny w Wiedniu.

Gdyby pomimo złożenia pozwolenia, wystawionego według przepisów, powstała przecieź wątpliwość, czy adresat jest do sprowadzenia uprawniony, posyłkę należy wprowadzić wyekspedycją, komora jednak winna uwiadomić o tem Władzę polityczną krajową celem stwierdzenia, czy nie popełniono nadużycia.

Zaraz po nadejściu posyłki, aptekarz lub hurtownik drogieryi i materyałów, który ją sprowadził, winien wciągnąć ją jako odbiór do rejestru, utrzymywać się mającego do zapisywania osobno odbioru i wydatku, a mianowicie wpisać ma dokładnie dzień nadejścia, nazwisko nadsyłającego, sposób opakowania, wagę netto, tudzież w jakiej formie sakcharyna została wprowadzona.

Dokument cłowy dołączyć należy do rejestru jako dowód. Aptekarze winni nadto zapisywać w tym rejestrze jako odbiór ilości sakcharyny nabyte od krajowych hurtowników drogieryi i materyałów, a mianowicie dzień, w którym, osobę, od której i formę, w jakiej nabyli sakcharynę, tudzież jej wagę netto.

Nadto aż do 1. lipca 1898, to jest aż do dnia, w którym wejdzie w wykonanie rozporządzenie ministeryalne z dnia 20. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 52 (dotyczące obrotu sakcharyny w krajach tutejszych), tak aptekarze jak i hurtownicy obowiązani są zapisywać w tym rejestrze ilości sakcharyny, które już posiadają i które aż do tego terminu w krajach tutejszych nabędą, jako odbiór, a te, które wy-

dadzą, jako wydatek. W dniu 1. lipca 1898, to jest w dniu wejścia w wykonanie powyższego rozporządzenia, należy zamknąć te rejestry.

Począwszy od tego terminu, aptekarze, jakoteż hurtownicy drogiery i materyałów obowiązani są odpisywać w rejestrze ilości sakcharyny, wydawane uprawnionym do poboru nabywcom, instytutom lub przemysłowcom (a względnie aptekom) z wymienieniem dnia wydania, odbiorcy, wagi netto i formy w jakiej sakcharynę wydano.

Aptekarze zapisywać mają nadto w rejestrze jako wydatek co miesiąc sumarycznie wagę netto ilości sakcharyny użytych do wyrobu lekarstw i środków dyetetycznych lub przetworów sakcharynę zawierających, w sprzedaży odrębnej wydawanych.

Począwszy od 1. stycznia 1899, c. k. Władze skarbowe krajowe składać mają c. k. Ministerstwu skarbu corocznie dnia 1. stycznia i 1. lipca wykaz ilości sakcharyny, które w ostatniem półroczu były na c. k. komorach dla aptekarzy i hurtowników ekspedowane.

W wykazie tym podawać należy co do każdej posyłki nazwiska nadsyłającego i odbiorcy, wagę sporko i netto, tudzież formę, w jakiej sakcharyna została wprowadzona i szczegóły pozwolenia do nabywania.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

52.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 20. kwietnia 1898,

tyczące się obrotu sakcharyny, przetworów sakcharynowych i innych podobnych środków słodzących sztucznych, tudzież pokarmów wyrabianych z użyciem takich materyałów.

Na zasadzie §. 7 ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z roku 1897, o kupeczeniu żywnością i niektórymi przedmiotami użytkowymi wydają się następujące postanowienia co do używania sakcharyny i przedmiotów sakcharynowych (kwas anhydro-orto-sulfamino-benzoowy lub sulfid kwasu benzoowego i jego związki chemiczne), jakoteż innych środków słodzących pod roz-

maitemi nazwami (jakoto sakcharyna metylowa, sukrol, dulcyna, krystaloz, cukieryna itp.) w handel wprowadzanych:

§. 1.

Używanie sakcharyny i przetworów sakcharynowych, tudzież podobnych środków słodzących sztucznych do wyrobu przemysłowego żywności (pokarmów i posiłków), tudzież trzymanie na sprzedaż i przedawanie sakcharyny tudzież przetworów sakcharynowych i podobnych środków słodzących sztucznych, jakoteż żywności osłodzonych dodatkiem takich materyałów, jest w krajach tutejszych zakazane z zastrzeżeniem wyjątków, ustanowionych w dalszych postanowieniach.

Za podobne środki słodzące sztuczne w myśl zakazu w ustępie 1 wyrzeczonego, uważać należy takie przetwory chemiczne do słodzenia przeznaczone, które nie należą do grupy wodników węgla.

§. 2.

Używanie sakcharyny do zastrzeżonego aptekarzom wyrobu lekarstw i środków dyetetycznych, jakoteż dozwolone aptekarzom wydawanie przetworów sakcharynę zawierających, na przepis lekarski lub w sprzedaży odrębnej nie podlega zakazowi w §. 1 wyrażonemu.

Nadto dozwolone jest aptekarzom wydawanie sakcharyny takim nabywcom, którym zarządzeniem lekarskiem zalecone zostało używanie sakcharyny do domowego przyrządzania żywności a to za okazaniem tegoż lekarskiego zarządzenia i nie potrzeba do tego osobnego przepisu lekarskiego w każdym z osobna przypadku.

§. 3.

W zarządzeniu lekarskiem, wzmiankowanem w §. 2 podane być ma nazwisko osoby, która potrzebuje pobierać, przeciąg czasu, przez który sakcharyna ma być pobierana w celu domowego sporządzania żywności i przybliżona ilość potrzebnej sakcharyny, obliczona w takim razie, gdy sakcharyna pobierana być ma przez dłuższy przeciąg czasu, według miesięcy.

Najdłuższy okres ważności takiego zarządzenia lekarskiego wynosi trzy lata.

§. 4.

Aptekarze utrzymywać mają osobną książkę zapisków do zapisywania sakcharyny wydawanej na podstawie postanowienia §. 2, ustęp drugi, w której zapisywać należy osobę, której, dzień, w którym

sakcharynę wydano, nazwę formy, w której ją wydano, jakoteż ilość z podaniem daty zarządzenia lekarskiego i nazwiska lekarza ordynującego.

§. 5.

Zakaz w §. 1ym wyrażony nie stosuje się do przyrządzania potraw, które w szpitalach, sanatoriach, zakładach leczniczych i tym podobnych instytucjach, istniejących za zezwoleniem Władzy do pielęgnowania chorych, spożywają osoby tamże stołowane.

Dla uzdrowisk, w których przy dyecie leczniczej chorzy wystrzegać się mają używania wodników węgla a w szczególności potraw, napojów i posiłków cukrem osłodzonych, Władza polityczna krajowa po wysłuchaniu krajowej Rady zdrowia może przemysłowcom trudniącym się wyrabianiem i wydawaniem potraw i napojów leczącym się gościom (przemysł gospodni i szynkowy) udzielać na prośbę uwolnienie odwołalne od zakazu w §. 1ym wyrażonego.

Uwolnienie to nie może być udzielone na dłuższy przeciąg czasu niż na trzy lata, lecz po upływie tego czasu może być ponowione.

§. 6.

Używanie sakcharyny do przemysłowego wyrobu na sprzedaż towarów piekarskich i cukierniczych na potrzebę tych osób, którym lekarz przepisał spożywanie takich przedmiotów, jest dozwolone tylko za osobnem pozwoleniem, które dawać ma Władza polityczna krajowa. Przed udzieleniem pozwolenia zasięgnąć należy opinii krajowej Rady zdrowia co do potrzeby onegoż. Pozwolenie może być udzielone tylko przemysłowcom na zaufanie zasługującym i beznagannym w obec urzędu dochodów niestałych, z zastrzeżeniem odwołania kiedykolwiek, na przeciąg najwięcej trzech lat, po upływie których może być ponowione.

§. 7.

Pieczyno z dodatkiem sakcharyny wyrobione lub także towary cukiernicze wydawać wolno tylko takim nabywcom, którzy wyraźnie żądają przedmiotów w taki sposób przyrządzonych.

Przedsiębiorca przemysłowy, któremu w myśl §. 6 udzielono pozwolenie, winien przed rozpoczęciem przemysłowego wyrobu towarów z dodatkiem

sakcharyny a następnie przed rozpoczęciem się każdego roku prosić Władzę polityczną I. instancyi o pozwolenie do nabywania potrzebnej, podług miary obliczonej, ilości sakcharyny z podaniem formy, w której, tudzież firmy i siedziby hurtownika drogieryi i materyałów, od którego ma ją nabywać.

Pozwolenie ma udzielić Władza rzeczona ze względu na potrzebę miejscową i z wyraźnem oznaczeniem hurtownika drogieryi, u którego sakcharyna ma być nabywana, na przeciąg najwięcej jednego roku.

W lokalach sprzedaży towary piekarskie lub cukiernicze wyrobione z użyciem sakcharyny, zachowywane być powinny w osobnych miejscach oddzielonych od miejsc przeznaczonych do zachowywania innych towarów piekarskich.

Towary piekarskie lub cukiernicze wyrobione z sakcharyną, wydawać należy nabywcom w torebkach lub naczyniach, które w miejscu w oczy bijącym opatrzone być mają napisem wyraźnym, trwałym „Wyroby sakcharynowe“.

§. 8.

Hurtownicy drogieryi i materyałów sprzedawać mają sakcharynę tylko aptekarzom, zakładom w §. 5, ustęp pierwszy oznaczonym, tudzież tym przemysłowcom, którzy okazał pozwolenie jeszcze ważne, udzielone im w myśl §. 5, ustęp drugi i trzeci a względnie § 7, ustęp drugi.

Hurtownicy ci prowadzić mają osobną książkę do zapisywania ekspensu sakcharyny, w niej zaś podawać mają osobę, której sakcharynę wydano, datę wydania tudzież nazwę formy i ilość wydanej sakcharyny.

§. 9.

Czy i o ile wyjątkom, przyzwolonym w §§. 2 aż do 8 co do używania i sprzedaży sakcharyny, mogą podlegać także inne podobne środki słodzące sztuczne, zastrzega się wydanie w tej mierze osobnej decyzji i zarządzenia.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. lipca 1898.

Thun r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XVI. — Wydana i rozesłana dnia 20. kwietnia 1898.

Treść: (M 53—54.) 53. Obwieszczenie o ustanowieniu posterunku ekspedycyjnego cłowego w przystanku Schloppenhof linii Waldsassen-Cheb królewsko bawarskiej kolei państwa. — 54. Rozporządzenie, którem zabrania się przywozu z Ameryki roślin żyjących i owoców świeżych mszycą tarczycową San-José dotkniętych.

53.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. marca 1898,

o ustanowieniu posterunku ekspedycyjnego cłowego w przystanku Schloppenhof linii Waldsassen-Cheb królewsko bawarskiej kolei państwa.

Z powodu otwarcia w dniu 1. marca 1898 przystanku Schloppenhof na szlaku linii Waldsassen-Cheb królewsko bawarskiej kolei państwa, ustanowiony tam został posterunek ekspedycyjny c. k. Komory głównej chebskiej do nadzorowania obrotu w tym przystanku służącym jedynie do obrotu osobowego z Chebu i do Chebu, tudzież do transportu towarów z Chebu i do Chebu obsługiwać się mającego zapomocą osobnych pociągów.

Kaizl r. w.

54.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 20. kwietnia 1898,

którem zabrania się przywozu z Ameryki roślin żyjących i owoców świeżych mszycą tarczycową San-José dotkniętych.

Dla zapobieżenia przyniesieniu z Ameryki mszycy tarczycowej San-José (*Aspidiotus perniciosus*)

rozporządza się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim aż do dalszego zarządzenia, co następuje:

§. 1. Zabrania się przywozu z Ameryki roślin żyjących, szczepów szlachetnych, sadzonek świeżych, odpadków roślinnych wszelkiego rodzaju, tudzież beczek, pak i wszelkich innych przedmiotów, które służyły do zapakowania takich towarów lub odpadków.

§. 2. Również zakazuje się przywozu z Ameryki świeżych owoców i świeżych odpadków owocowych, jakoteż opakowań, w których znajdowały się te przedmioty, o ile na komorze wchodowej stwierdzone będzie drogą badania, że towar lub opakowanie jest dotknięte mszycą tarczycową San-José.

Ekspedycję wchodową przedmiotów w ustępie powyższym oznaczonych ogranicza się do komór głównych w Podmokłych-Deczynie, Tryeście i Rjeee.

§. 3. Postanowienia §§. 1 i 2 stosują się także do obrotu przewozowego.

§. 4. Minister rolnictwa upoważniony jest dozwalać w każdym z osobna przypadku i pod warunkiem zachowania potrzebnych ostrożności, wyjątków od zakazu w §. 1 wyrażonego.

§. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

Blank page with faint bleed-through text at the top.

Main body of the page containing extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 21. kwietnia 1898.

Treść: *№* 55. Rozporządzenie, którem dla sądów i urzędów podatkowych (kas skarbowych), o ile te ostatnie sprawują kasowość urzędów depozytowych lub urzędów depozytowych i sierocych, przepisuje się sposób postępowania przy składaniu depozytów cywilno-sądowych i przy wnoszeniu wkładek do kas sierocych wspólnych a nadto urządzi się sposób postępowania z posylkami wartościowymi, które nadchodzą do sądu opieczętowane i za przekazem.

55.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, skarbu i handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 15. marca 1898,

którem dla sądów i urzędów podatkowych (kas skarbowych), o ile te ostatnie sprawują kasowość urzędów depozytowych lub urzędów depozytowych i sierocych, przepisuje się sposób postępowania przy składaniu depozytów cywilno-sądowych i przy wnoszeniu wkładek do kas sierocych wspólnych a nadto urządzi się sposób postępowania z posylkami wartościowymi, które nadchodzą do sądu opieczętowane i za przekazem.

Rozdział I.

Sposób postępowania przy składaniu depozytów cywilno-sądowych i przy wnoszeniu wkładek do kas sierocych wspólnych.

§. 1.

Depozyty cywilno-sądowe składają się w następujący sposób:

1. deponent oddaje przedmiot złożenia w urzędzie podatkowym z jednoczesnym wniesieniem do tego urzędu prośby o wzięcie w zachowanie. Prośba powinna być wystosowana do sądu a ma być wygotowana i urządzona według przepisu instrukcji urzędu depozytowego;

2. deponent oddaje przedmiot złożenia w urzędzie podatkowym z powołaniem się na akt sądowy (prośbę protokolarną o przyjęcie depozytu, uwiadomienie urzędowe, przypomnienie urzędowe), na którym opiera się złożenie a który urząd podatkowy otrzymuje jednocześnie;

3. przedmiot złożenia nadsyła się do sądu pocztą. Takie posylki pocztowe podlegają postanowieniom rozdziału II.

Urząd podatkowy obowiązany jest odebrać każdy przedmiot oddany mu jako depozyt cywilno-sądowy, który w ogóle nadaje się według istniejących przepisów do zachowywania w urzędzie depozytowym a to z zastrzeżeniem służącego sądowi prawa decyzji co do dopuszczalności złożenia.

Gdy sąd zezwoli później na przyjęcie depozytu, uważa się go za złożony od chwili wniesienia do urzędu podatkowego.

§. 2.

W przypadkach §. 1, l. 1, strona oddaje prośbę o wzięcie w zachowanie naczelnikowi urzędu podatkowego, który bada ją pod względem przedmiotu zamierzonego złożenia.

Jeżeli naczelnik urzędu podatkowego nie widzi żadnej przeszkody do przyjęcia depozytu, pisze na zewnętrznej stronie prośby datę złożenia tudzież znak swego nazwiska i poleca zaciągnąć prośbę do protokołu czynności urzędu depozytowego a mianowicie liczbę czynności czerwonym, prośbę zaś czarnym atramentem. Liczbę czynności napisać należy czerwonym atramentem także na podaniu.

§. 3.

Następnie w obecności obu wyższych urzędników porównać należy dokładnie przedmiot złożenia z osnową prośby o wzięcie w zachowanie.

Gdyby przy tem odkryto niezgodność, dołączyć należy do prośby osobną uwagę, zawierającą odpowiednie sprostowanie i dać ją oddawcy do podpisania. Gdyby zaś prośba o wzięcie w zachowanie zawierała znaczne poprawki, oddawca winien podobnież okoliczność tę potwierdzić osobno zapomocą klauzuli dodatkowej przy końcu prośby. Następnie oddaje się poborcy podatkowemu przedmiot złożenia w obecności urzędnika kontrolującego, który złożenie zapisuje w dzienniku depozytowym.

§. 4.

Objęcie depozytu uwidocznić należy na pierwopisie prośby o wzięcie w zachowanie przez napisanie artykułu dziennika i daty, tudzież podpisanie się obu urzędników obejmujących a to poniżej liczby czynności przy wniesieniu napisanej. Nadto, jeżeli złożenia tyczą się nowych mas, przydać należy także numer zachowywania masy, tudzież tom i folium księgi głównej. Pieczęci urzędowej nie trzeba wy-ciskać.

Oddawca otrzyma wolne od stępla potwierdzenie uskutecznionego złożenia opatrzone podpisami obu obejmujących urzędników, wygotowane na blankiecie urzędu depozytowego a zawierające nazwisko, stan i miejsce zamieszkania deponenta, datę złożenia, artykuł dziennika i krótkie oznaczenie przedmiotu złożenia, jeżeli zaś oddawca nie jest tą samą co deponent osobą, także adres oddawcy; na potwierdzeniu tem wycisnąć należy pieczęć urzędową.

Strona może żądać, żeby potwierdzenie odbioru było później napisane na doręczonej onejże rezolucyi depozytowej (§. 6, ustęp 1) za odebraniem pierwszego potwierdzenia.

§. 5.

Kontrolor urzędu podatkowego winien jeszcze w dniu złożenia zapisać czerwonym atramentem w protokole czynności a to w kolumnie „krótka osnowa załatwienia“ liczbę artykułu dziennika, pod którą depozyt został objęty i przydać tam znak swego nazwiska.

§. 6.

Prośbę depozytową posłać należy spieszenie, najpóźniej zaś nazajutrz z dołączeniem wykazu, na najkrótszej drodze do biura podawczego sądu, który względem niej wydaje dopiero teraz polecenie co do wzięcia w zachowanie lub inne odpowiednie zarządzenie i uwiadamia o niem deponenta.

Jeżeli sąd uzna za stosowne nie zezwolić na złożenie, winien zarazem polecić deponentowi, żeby w terminie, który odpowiednio wymierzyć należy, odebrał z urzędu podatkowego przedmiot tamże złożony, w przeciwnym bowiem razie przedmiot ten byłby deponentowi odesłany na jego koszt i niebezpieczeństwo za pośrednictwem zakładu pocztowego.

Załatwienie sądowe doręczyć należy urzędowi podatkowemu w każdym razie najpóźniej w przeciągu trzech dni po nadejściu do sądu prośby o przyjęcie depozytu. Rezolucya, którą w razie niezwezwolenia na złożenie wyznacza się deponentowi termin do odebrania złożonego przedmiotu, jest dla urzędu podatkowego poleceniem wydania, jednakże, gdyby urząd podatkowy miał przedmiot odesłać pocztą, winien postarać się jeszcze o osobne polecenie sądu.

Otrzymałą rezolucyę sądową winien urząd podatkowy zanotować w protokole czynności urzędu depozytowego w kolumnie „krótka treść załatwienia“ pod zapiskiem już się tam znajdującym (§. 5), obecnie czarnym atramentem.

Prośbę o przyjęcie depozytu zatrzymać należy w sądzie, dotyczącą zaś rezolucyę, doręczoną urzędowi podatkowemu, dołączyć ma tenże do dziennika depozytowego jako dowód.

§. 7.

Gdyby naczelnik urzędu podatkowego, zbadawszy prośbę o wzięcie w zachowanie (§. 2, ustęp 1), uznał przedstawiony depozyt za niesposobny do przyjęcia, winien uwiadomić o tem stronę przez napisanie odmowy przyjęcia z krótkim podaniem powodów na grzbiecie prośby.

Stronie służy prawo natychmiastowego ustnego zażalenia u naczelnika sądu, który po zbadaniu dopisuje albo polecenie przyjęcia depozytu albo potwierdzenie odrzucenia. Tymczasowe polecenie przyjęcia przez naczelnika sądu wydane, niema jednak uprzedzać stanowczego załatwienia prośby o wzięcie w zachowanie.

§. 8.

W przypadkach §. 1, 1. 2, urząd podatkowy postępować ma przy obejmowaniu depozytu tak samo, jak to przepisane zostało w paragrafach poprzedzających z tą różnicą, że naczelnik urzędu podatkowego nie ma badać przedmiotu złożenia jak to przepisane było w §. 2, ustęp 1.

§. 9.

W lokalach urzędowych sądu i urzędu podatkowego wywiesić należy w miejscu w oczy bijącym

ogłoszenie, w którym ostrzedz należy strony, o przepisie, że przedmiotów przeznaczonych do zachowywania w urzędzie depozytowym, nie wolno nigdy składać do rąk urzędnika sądowego, a zarazem wymienić tego urzędnika kasowego, do którego rąk depozyty oddawać należy, tudzież urzędnika kontrolującego, który powinien być przy tem obecny; zarazem podać należy godziny urzędowe do znoszenia się ze stronami wyznaczone, w których depozyty mają być w urzędzie podatkowym przyjmowane.

§. 10.

Utrzymywanie dziennika depozytowego jest rzeczą kontrolora, do którego należy także wciąganie do księgi głównej depozytów przyjętych i wydanych.

W tych jednak urzędach podatkowych, w których jest więcej niż dwóch urzędników, można za zezwoleniem przełożonej Władzy skarbowej krajowej poruczyć utrzymywanie jednego lub drugiego zapisku innemu urzędnikowi podatkowemu pod wspólną odpowiedzialnością wyższych urzędników.

§. 11.

Przepisy powyższe o składaniu depozytów cywilno-sądowych stosują się analogicznie do postępowania z wkładkami wnoszonymi do wspólnej kasy sierocej, o ile nie idzie o peryodyczne wnoszenie kwot odsetkowych i kapitałowych od pożyczek hipotecznych, pod tym względem bowiem zatrzymują moc swoją dotychczasowe przepisy.

Prowadzenie dziennika kasy sierocej, tudzież istniejących dla kasy sierocej ksiąg rachunkowych stanu biernego i czynnego należy do kontrolora urzędu podatkowego. W większych urzędach może kontrolora za zezwoleniem przełożonej Władzy skarbowej krajowej zastępować trwale w prowadzeniu jednego lub drugiego zapisku inny odpowiedni urzędnik urzędu podatkowego.

Rachunek roczny urzędu sierocego prowadzi urzędnik urzędu podatkowego pod gwarancją obu odpowiedzialnych wyższych urzędników urzędu podatkowego.

Rozdział II.

Postępowanie z posyłkami wartościowymi dla sądu, gdy nadchodzą opieczetowane i za przekazem.

§. 12.

Posyłki wartościowe dla sądu, które nadchodzą pocztą opieczetowane, tudzież zapowiedzenia (adresy przesyłkowe, uwiadomienia i rewery wydawcze), tyczące się takich posyłek wartościowych, adresowanych do sądu a znajdujących się w zakładzie pocz-

towym, winna poczta oddawać bezpośrednio do urzędu podatkowego.

Tylko w takim przypadku, gdy posyłka ma napis: „Książka pieniężna“ lub „W sprawach karnych“ albo opatrzona jest dopiskiem: „Nie przeznaczona do kasowości urzędu depozytowego lub urzędu sierocego“, posyła się uwiadomienie do sądu i jemu się doręcza.

Postanowienia powyższe stosują się także wtedy, gdy posyłka wartościowa nadchodząca do sądu adresowana jest „do rąk naczelnika sądu“.

§. 13.

Gdy posyłka wartościowa opieczetowana, do sądu adresowana, przyniesiona będzie do urzędu podatkowego, dwaj urzędnicy kasowi, przeznaczeni do kasowości urzędu depozytowego, mają najprzód przkonać się, czy pod względem owinięcia i opieczetowania posyłki niema do uczynienia jakiego zarzutu. Jeżeli posyłka wartościowa była oddana na peczęt pod pieczęcią kontrolną urzędu pocztowego (otwarta), należy ją niezwłocznie otworzyć w obecności sługi pocztowego doręczającego i zbadać to, co zawiera.

Jeżeli badania te nie nastęrczą powodu do żadnego zarzutu, dwaj rzecceni urzędnicy kasowi winni potwierdzić odbiór posyłki w rewersie wydawczym i tenże po wyciśnięciu pieczęci urzędowej zwrócić służce pocztowemu.

Gdyby zaś miano do uczynienia jaki zarzut, w takim razie z natychmiastowem doniesieniem do naczelnika sądu należy zarzut ten napisać na owinięciu posyłki a według okoliczności na dokumencie do niej dołączonym i odesłać posyłkę do urzędu pocztowego wydawczego w celu wytoczenia postępowania pocztowo-urzędowego. Przy docho-dzeniu komisijnem, które następnie odbywać się będzie w urzędzie pocztowym, ma być obecny jeden z dwóch urzędników kasowych.

§. 14.

Zapowiedzenia (adresy przesyłkowe, uwiadomienia i rewery wydawcze), tyczące się posyłek wartościowych adresowanych do sądu a znajdujących się w zakładzie pocztowym, winny urzędy pocztowe skarbowe doręczać zawsze przez sług pocztowych.

Odbiór zapowiedzeń do urzędu podatkowego nadchodzących, potwierdzać mają w sposób w §. 13. ustęp 2 podany, obadwaj urzędnicy kasowi do kasowości urzędu depozytowego wyznaczeni, w obecności sługi pocztowego a to w książce do doręczania uwiadomień, którą tenże ma z sobą przynieść.

Natomiast w urzędach pocztowych nieskarbowych zapowiedzenia, które mają być oddane w urzędzie podatkowym, odbiera woźny urzędu podatkowego.

W tym celu urząd pocztowy winien dostarczyć własny dziennik do zapisywania tych zapowiedzeń przeznaczony (dziennik zapowiedzeń), który pozostaje w zachowaniu u urzędu podatkowego i wydaje się woźnemu tylko wtedy, gdy idzie na pocztę. W dzienniku tym winien urząd pocztowy zapisywać zapowiedzenia na razie powierzone podług numerów, miejsc oddania na pocztę i wartości posyłek. Woźny urzędu podatkowego potwierdza objęcie otrzymanych dokumentów wydawczych położeniem podpisu swego w rejestrze, który utrzymywać ma urząd pocztowy. Za powrotem woźnego z urzędu pocztowego, urzędnicy kasowi przeznaczeni do kasowości urzędu depozytowego odbierają od niego zapowiedzenia, porównywiają je z zapiskami w dzienniku uwiadomień i przekonawszy się o ich zgodności z niemi, potwierdzają w rzeczonym dzienniku odbiór zapowiedzeń z wyciśnięciem pieczęci urzędowej.

§. 15.

Celem czuwania nad odebraniem w czasie właściwym posyłek, co do których nadeszło uwiadomienie, jakoteż kwot pieniężnych (§. 24, ustęp 3, §. 25 i §. 26, ustęp 4), które odebrane być mają na zasadzie przekazów pocztowych, przekazów płatniczych urzędu pocztowych kas oszczędności i przekazów pocztowych telegraficznych, kontrolor urzędu podatkowego winien każde zapowiedzenie a względnie każdy przekaz w urzędzie podatkowym odebrany zapisać w osobnym rejestrze (formularz A).

Formularz A.

Posyłki wartościowe awizowane odbiera na poczcie urzędnik urzędu podatkowego służący za kaucją, któremu towarzyszyć ma woźny urzędu podatkowego. Urzędnik ten winien adresy przesyłkowe, tudzież uwiadomienia i rewery wydawcze podpisać według przepisu §. 13, ustęp 2, przez obu urzędników kasowych do kasowości urzędu depozytowego wyznaczonych, oddać urzędowi pocztowemu, w tych zaś przypadkach, w których uwiadomienia odbiera woźny urzędu podatkowego, pokazać w urzędzie pocztowym także dotyczący dziennik uwiadomień, lecz przed odebraniem awizowanych posyłek wartościowych obowiązany jest zbadać je w obecności urzędników pocztowych według przepisu §. 13, ustęp 1 i gdyby miał do uczynienia jaki zarzut, żądać wytoczenia postępowania pocztowo-urzędowego a uwiadomienie napowrót odebrać, o czem winien uwiadomić niezwłocznie naczelnika sądu.

§. 16.

Przed objęciem posyłek wartościowych w zachowanie urzędu depozytowego winni obadwaj urzędnicy kasowi, którym dotycząca czynność jest poruczona, zbadać zawsze jeszcze prawdziwość tego co się w nich zawiera, a co do posyłek odebranych

na poczcie przez funkcjonariusza urzędu podatkowego stwierdzić wprzód także zgodność sztuk z pocztą przyniesionych z zapiskami dziennika uwiadomień.

Jeżeli przy badaniu otworzonej posyłki okaże się niezgodność, należy uwiadomić o niej niezwłocznie naczelnika sądu, ażeby wydał dalsze zarządzenie i zanotować niezgodność na akcie do posyłki dołączonym.

§. 17.

Gdyby do posyłki nie było dołączone żadne z przepisami zgodne podanie piśmienne, w takim razie wygotować należy przy objęciu krótkie przypomnienie urzędowe, dołączyć do niego zapisek lub wszelkie inne pismo posyłce towarzyszące a następnie postąpić z tem przypomnieniem urzędowem tak, jak się postępuje z podaniem piśmiennem, w przypadkach zaś wątpliwych postarać się należy o niezwłoczne dalsze zarządzenie naczelnika sądu.

§. 18.

Urząd podatkowy objąwszy posyłki wartościowe kwalifikujące się do kasowości urzędu depozytowego lub sierocego, winien następnie postąpić z niemi w myśl postanowień rozdziału I.

Jeżeli zaś po otwarciu posyłki, urzędowi podatkowemu doręczonej, pokaże się, że takowa nie należy do kasowości urzędu depozytowego lub sierocego, dotyczącą rzecz wartościową zapisać należy w urzędzie podatkowym jedynie w przepisany rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 11. stycznia 1876, l. 425 (Dz. r. m. s. Nr. 2) osobnym dzienniku do „należytości sądowych, grzywien i dokumentów prawnych“ a następnie razem z należącym do niej podaniem piśmiennem i owinięciem posłać spiesznie, najpóźniej zaś nazajutrz, do sądu, który odbiór potwierdzić ma w rzeczonym dzienniku, co stosownie do okoliczności przypadku czyni prowadzący książkę pieniężną lub urzędnik przeznaczony do zachowywania i rachunkowości ryczałtowego urzędowego, lub pieniędzy na koszt kary.

§. 19.

Jeżeli posyłka wartościowa opieczętowana, urzędowi podatkowemu doręczona, adresowana jest do rąk naczelnika sądu, urząd podatkowy winien uwiadomić onegoż o tem na najkrótszej drodze. Naczelnikowi sądu zastrzega się uczestniczenie przy otwarciu takiego aktu albo osobiście albo przez urzędnika sądowego do tego przeznaczonego i zarządzenie co potrzeba dla zabezpieczenia tajemnicy urzędowej.

§. 20.

Do odbioru opieczętowanych posyłek pieniężnych i wartościowych, które stosownie do §. 12,

ustęp 2, mają być do sądu oddane, stosują się przepisy §. 68 instrukcyi z dnia 5. maja 1897 (Dz. u. p. Nr. 112).

§. 21.

Gdy posyłka wartościwa dla sądu przeznaczona, nadejście opieczętowana, z wyrażeniem na obwinieciu co zawiera, nie za pośrednictwem zakładu pocztowego, lecz inną okazyą, np. gdy ją przyniesie posłaniec prywatny, postąpić z nią należy w myśl postanowień powyższych, dotyczących się posyłek wartościowych opieczętowanych, pocztą nadchodzących.

Oddawcę należy wezwać, żeby był obecny przy otwarciu posyłki i badaniu tego, co zawiera a względnie, żeby w tym celu udał się do urzędu podatkowego; gdyby oddawca odmówił tego, trzeba to zapisać na dotyczącym akcie.

§. 22.

Gdy do zakładu pocztowego nadejdą przekazy pocztowe dla sądu, jakoteż adresowane do sądu przekazy płatnicze urzędu pocztowych kas oszczędności i przekazy pocztowe telegraficzne, takowe doręczać należy zawsze sądowi.

§. 23.

Jeżeli z szczegółów znajdujących się na odcinku lub z bliższych okoliczności, o ile takowe sądowi są znane, można co do celu przekazu pocztowego niewątpliwie poznać, że przekazana kwota pieniężna nie ma podlegać kasowości urzędu depozytowego lub sierociego, w takim razie odebranie z zakładu pocztowego kwoty przekazanej należy do sądu. W przypadkach takich postąpić należy według przepisu §. 68 instrukcyi z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112.

§. 24.

Jeżeli zaś kwota przekazana ma być przedmiotem kasowości urzędu depozytowego lub urzędu sierociego, przekaz pocztowy odbiera zawsze prowadzący książkę pieniężną, który też winien odbiór onejże potwierdzić w rewersie wydawczym i wycisnąć na nim pieczęć sądu.

Odebrany przekaz pocztowy posłać należy następnie do urzędu podatkowego z krótkim przypomnieniem urzędowym w tej mierze napisanem, do którego przytwierdzić należy odłączony odcinek.

Urząd podatkowy winien kwotę przekazaną odebrać w zakładzie pocztowym (§. 15, ustęp 2). Kwotę przekazaną kwitującą na odwrotnej stronie przekazu pocztowego obadwaj urzędniczy kasowi z wyciśnięciem pieczęci.

Do dalszego postępowania z przypomnieniem urzędowym i objętą posyłką pieniężną stosują się odpowiednio dotyczące postanowienia rozdziału I.

§. 25.

Z przekazami płatniczymi wystawionymi dla sądu przez Urząd pocztowych kas oszczędności w Wiedniu na zasadzie przekazów włożycieli, postępować należy w podobny sposób, jak z przekazami pocztowymi adresowanymi do sądu (§§. 22—24).

§. 26

Przekazy pocztowe telegraficzne doręczać należy naczelnikowi sądu, który odbiór telegramu przekazowego potwierdza w rewersie wydawczym. Jeżeli posyłka pieniężna nie ma być przedmiotem kasowości urzędu depozytowego lub sierociego, w takim razie naczelnik sądu winien kazać ją odebrać z poczty za zwrotem telegramu, który ma pokwitować i opatrzyć pieczęcią sądu. Odcinek telegramowy zatrzymuje się w sądzie.

Następnie posyłkę pieniężną, stosownie do jej przeznaczenia oddaje się niezwłocznie prowadzącemu książkę pieniężną lub urzędnikowi, któremu poruczone jest zachowywanie i rachunkowość ryczałtowego urzędowego lub pieniędzy na koszt kary.

Jeżeli zaś przekazana telegraficznie kwota pieniężna ma być przedmiotem kasowości urzędu depozytowego lub sierociego, postąpić należy w podobny sposób, jak się postępuje ze zwyczajnymi przekazami pocztowymi (§. 24).

Co do dalszego postępowania z odcinkiem a według okoliczności z przypomnieniem urzędowym i z objętą posyłką pieniężną, stosują się odpowiednio dotyczące postanowienia rozdziału I.

Doręczanie sądowi przekazów pocztowych telegraficznych nie jest ograniczone do godzin urzędowych sądu. Jeżeli przekaz doręczony będzie po za obrębem godzin urzędowych, kwota przekazana będzie odebrana na podstawie tego przekazu w ciągu najbliższych godzin urzędowych.

§. 27.

Sąd a względnie urząd podatkowy winien zawsze wcześniej wymienić urzędowi pocztowemu wydawczemu tych funkcyonaryuszów sądu i urzędu podatkowego, którzy będą kiedykolwiek przeznaczeni do odbierania i odnoszenia posyłek wartościowych i zapowiedzeń nadchodzących pocztą dla sądu. Na dotyczących odezwach, które opatrzone być mają pieczęcią urzędową, winni funkcyonaryusze upoważnieni do kwitowania odbioru posyłek przydać własnoręcznie podpisy swoich nazwisk.

§. 28.

Gdyby po otwarciu aktu, który nadszedł do sądu opieczętowany, znaleziono w nim przedmiot wartościowy, który na obwinieciu nie był wyrażony, urzędnik biura podawczego winien najprzód opatrzyć podanie zanotowaniem nadejścia.

Jeżeli znaleziona rzecz wartościowa nie podlega kasowości urząd i depozytowego lub sierocego, urzędnik biura podawczego winien oddać ją niezwłocznie, stosownie do jej przeznaczenia, prowadzącemu książkę pieniężną albo też innemu urzędnikowi powołanemu do zachowywania takich rzeczy wartościowych i utrzymywania z nich rachunku a to za potwierdzeniem odbioru na akcie do niej należącym. W przeciwnym razie odesłać należy rzecz wartościową do urzędu podatkowego.

Gdyby zachodziła wątpliwość, urzędnik biura podawczego postarać się ma o polecenie naczelnika sądu.

Rozdział III.

Postanowienia końcowe.

§. 29.

Do wszystkich podań o przyjęcie do depozytu, które urząd podatkowy posyła do sądu, tudzież do wszystkich aktów zawierających pieniądze lub wartości pieniężne, które sąd posyła do urzędu podatkowego i do wszelkich tamże posyłanych przekazów pocztowych, przekazów płatniczych Urzędu pocztowych kas oszczędności i przekazów pocztowych telegraficznych, utrzymywać ma sąd książkę wpływów depozytowych podług formularza B.

W książce tej urząd podatkowy potwierdzać ma odbiór doręczonych mu aktów i depozytów a to podpisem obu urzędników kasowych, przy czym nie potrzeba wyciskać pieczęci urzędowej.

Gdy od urzędu podatkowego nadejdą prośby o przyjęcie depozytów, sąd wypełnić ma rubryki 1 aż do 6. Gdy zaś urzędowi podatkowemu posyła się przedmioty wartościowe lub przekazy, sąd wypełnia rubryki 1 aż do 4 a urząd podatkowy rubryki 7 aż do 9; co do przekazów dopisać należy przy najbliższej sposobności w rubryce 7 artykuł dziennika depozytowego (D. d.), a względnie artykuł dziennika kasy sieroczej (D. s.).

W rubryce 3 podać należy sądową liczbę czynności, o ile przy zapisywaniu jest wiadoma.

Razem z przepisaniem miesięcznym przekładaniem dziennika depozytowego ze wszystkimi załączkami posyłać należy bezpośrednio do departamentu rachunkowego sądu krajowego wyższego odpis uwierzytelniony książki wpływów sądowo-depozytowych.

Książka depozytowa, która dotychczas była w sądzie utrzymywana, nie będzie już prowadzona.

§. 30.

Naczelnik sądu obowiązany jest najmniej dwa razy w każdym miesiącu, w stosownych odstępach czasu kazać pokazać sobie w lokalu urzędowym urzędu podatkowego dziennik kasowy depozytowy i sierocy, porównać go dokładnie z książką wpływów sądowo-depozytowych (§. 29) i zbadać czy wszystkie podania o przyjęcie depozytu, które nadeszły do sądu od dnia poprzedniej rewizji a względnie od dnia 1. bieżącego miesiąca i wszystkie depozyty sądowe i sieroce przez sąd do urzędu podatkowego przekazane, są w dotyczącym dzienniku zapisane.

Gdyby przy tem badaniu okazała się jakaś niezgodność, naczelnik sądu winien zarządzić odpowiednie sprostowanie, w razie potrzeby po porównaniu z przedmiotem deponowanym w obecności obu wyższych urzędników urzędu podatkowego uczynionem.

Przekonawszy się o zgodności, winien naczelnik sądu opatrzyć wizą dzienniki i książkę wpływów depozytowych.

Za zezwoleniem prezesa sądu krajowego wyższego można rewizye te zamiast naczelnikowi sądu poruczyć innemu urzędnikowi sędziowskiemu dotyczącego sądu, którego wymienić należy urzędowi podatkowemu.

§. 31.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie we wszystkich królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dnia 1. maja 1898. Mocą onegoż uchylają się wszelkie postanowienia dotychczasowych przepisów o zachowywaniu i kasowości majątku sierot, osób pod pieczę zostających i depozytów, tudzież o kasach sierocych wspólnych o tyle, o ile takowe nie zgadzają się z osnową niniejszego rozporządzenia.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Formularz B do rozporządzenia Nr. 55 (§. 29).

Książka wpływów depozytowych

c. k. Sąd

Rok administracyjny . . . . .

1	2	3	4	5		6	7		8	9	10	
				zh.	c.		Dzień	Artykuł				Dzień
Liczba bieżąca	Nazwa masy, lub deponenta	Rodzaj aktu, według okoliczno- ści sądowa liczba czynności; liczba załączek	Oznaczenie sumaryczne rzeczy wartościowej			Artykuł dziennika depozyto- wego a względnie dziennika kasy sie- rowej						U w a g a

Wrazie nadejścia
od urzędu podatko-
wego (kasy skarbo-
wej) do sąduPotwierdzenie urzędu podatko-
wego (kasy skarbowej)Dzień
objęcia
dziennika

Podpis

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1898.

Treść: № 56. Rozporządzenie w przedmiocie odbywania się wyborów asesorów i ich zastępców do sądów przemysłowych, jakoteż asesorów do sądów rekursowych na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896.

56.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 23. kwietnia 1898,

w przedmiocie odbywania się wyborów asesorów i ich zastępców do sądów przemysłowych jakoteż asesorów do sądów rekursowych na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218.

Na zasadzie §. 10, ustęp 4, ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

Rozpisanie i przygotowanie wyborów.

§. 1.

Do odbycia wyborów asesorów i ich zastępców do sądu przemysłowego jakoteż asesorów przemysłowych do sądu rekursowego, o ile takowi wyznaczni być mają drogą wyboru (§. 23 niniejszego rozporządzenia) wzywa się po raz pierwszy rozporządzeniem władzy politycznej krajowej, na zasadzie zarządzenia wydanego przez Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych i handlu.

Rozporządzenie to, w którym wyznaczyć należy czas odbycia się wyborów, tudzież podać ilość asesorów i zastępców, których każde z dwóch ciał wyborczych ma wybrać (§. 7, ustęp 3 i §. 8 ustawy

o sądach przemysłowych), ogłoszone być ma w gazecie krajowej i nadto plakatami w gminach należących do okręgu dotyczącego sądu przemysłowego.

Postanowienia powyższe stosują się do wyborów uzupełniających (§. 14 ustawy o sądach przemysłowych) z tą różnicą, że do uskutecznienia wyborów uzupełniających, prawidłowo co dwa lata odbywać się mających, władza polityczna krajowa wzywać będzie z urzędu, do uskutecznienia zaś tych, które staną się potrzebnymi w skutek szczególnych okoliczności, na wniosek trybunału pierwszej instancji.

Wezwanie do odbycia prawidłowych wyborów uzupełniających, wydawać należy w ciągu czwartego miesiąca przed upływem periodu wyborczego.

§. 2.

W akcie rozpisania wyborów, który stosownie do §. 1, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia ma być w gminie ogłoszony, wezwać należy przedsiębiorców przemysłowych (zastępców, zawiadowców, dzierżawców, kierowników ruchu) tych przemysłów, na które rozciąga się właściwość sądu przemysłowego, żeby w przeciągu dni ośmiu po ogłoszeniu rozpisania wyborów w gazecie krajowej, podali piśmiennie zwierzchności gminnej niżej wykonywania przemysłu, szczegóły potrzebne do ułożenia list wyborców obu ciał wyborczych. Jawne spółki handlowe, spółki komandytowe, spółki akcyjne, stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, korporacje, zakłady i stowarzyszenia należy zarazem wezwać, żeby z osób powołanych do ich zastępowania i do wykonywania prawa wyboru wymieniły jedną a najwięcej dwie, które w ich imieniu oddać mają kartki wyborcze.

Wszyscy przemysłowcy (przedsiębiorcy przemysłowi, zastępcy, zawiadowcy, dzierżawcy, kierownicy ruchu), obowiązani są na zasadzie tego wezwania wygotować w przeciagu wyznaczonego terminu i przesłać zwierzchności gminnej, w ustępie pierwszym wymienionej, zupełny spis robotników i robotnic (§. 5 ustawy o sądach przemysłowych), którzy w dniu ogłoszenia rozpisania wyborów w gazecie krajowej byli zatrudniani w ich przedsiębiorstwie przemysłowym, rok dwudziesty życia skończyli i najmniej od roku pracują w krajach tutejszych a nie należą do stanu wzniołów.

W szczególności spisy te obejmować mają także robotników przez przedsiębiorstwo poza zakładem przemysłowym zatrudnianych za zapłatą (§. 5, lit. c ustawy o sądach przemysłowych).

Zwierzchność gminna może przepisać używanie pewnych formularzy do wykazów, które potrzebne są do wygotowania list wyborców.

§. 3.

Zwierzchności gmin, należących do okręgu sądu przemysłowego, wygotować mają osobne listy wyborców dla każdego ciała wyborczego i najpóźniej w ciągu trzeciego tygodnia po ogłoszeniu rozpisania wyborów w gazecie krajowej, wystawić je w urządzie gminnym, ażeby każdy mógł je przeglądać.

Jednocześnie należy w gminie obwieścić publicznie wystawienie, z wyznaczeniem terminu ośmiodniowego, liczyć się mającego od dnia ogłoszenia, do podawania reklamacji.

W przeciagu terminu w ustępie pierwszym oznaczonego, winna zwierzchność gminna posłać po jednym egzemplarzu obu list wyborczych władzy przemysłowej pierwszej instancji, która wedlug §. 10 ustawy o sądach przemysłowych jest właściwą do załatwiania reklamacji.

§. 4.

W liście wyborców ciała wyborczego przedsiębiorców spisać należy w porządku abecadłowym nazwiska tych osób (firm w sądzie handlowym zaprotokołowanych) i przedsiębiorstw, którym w dniu ogłoszenia rozpisania wyborców w gazecie krajowej, stosownie do postanowień §§. 3, ustęp 1 i 8, ustęp 1 ustawy o sądach przemysłowych, służy w tem ciele wyborczem prawo wyboru i którzy nie są od czynnego prawa wybierania wyłączeni w myśl §. 8, ustęp 5 ustawy o sądach przemysłowych.

Co do przedsiębiorstw prowadzonych przez zastępców (zawiadowców) lub dzierżawców, w liście wyborców zamiast nazwiska przedsiębiorcy przemysłowego, wpisać należy nazwisko zastępcy (zawiadowcy) lub dzierżawcy.

Co do przedsiębiorstw przemysłowych, wykonywanych przez spółki, stowarzyszenia itd. wymienione w §. 8, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych, wpisać należy obok ich nazw (firm) także nazwiska ich reprezentantów powołanych do wykonywania prawa wyboru a co do przedsiębiorstw państwa, nazwisko kierownika ruchu urzędownie ustanowionego (§. 2, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia).

Jeżeli dwa lub więcej przedsiębiorstw przemysłowych podlegających miejscowej i rzeczowej właściwości tego samego sądu przemysłowego, a będących przedmiotem osobnych uprawnień przemysłowych i wykonywanych w oddzielnych lokalach przemysłowych, połączone są w ręku jednego przedsiębiorcy, zastępcy (zawiadowcy) lub dzierżawcy, wykonanie prawa wyboru służy przedsiębiorcy, zastępcy (zawiadowcy) lub dzierżawcy co do każdego z tych przedsiębiorstw, przeto jego nazwisko wpisać należy w liście wyborców dwa a według okoliczności kilka razy.

§. 5.

W liście wyborców ciała wyborczego robotników umieścić należy nazwiska osób, które w dniu ogłoszenia rozpisania wyborów w gazecie krajowej były stosownie do postanowień §. 3, ustęp 1 i §§. 5 i 8, ustęp 4 ustawy o sądach przemysłowych uprawnione do wybierania w tem ciele wyborczem a przeciw którym nie zachodzi żaden z powodów wyłączających przywiedzionych w §. 8, ustęp 5 ustawy o sądach przemysłowych.

Przy wpisywaniu zestawiać należy w jedną grupę w porządku abecadłowym nazwiska robotników zatrudnionych w tem samym przedsiębiorstwie a grupy tak utworzone porządkować według kolei przepisanej dla listy wyborców z ciała przedsiębiorców.

§. 6.

Reklamacje przeciwko liście wyborców mogą uprawnieni do wyboru w dotyczącem ciele wyborczem wnosić w terminie zawitym w §. 3, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia ustanowionym u naczelnika gminy, która listę wyborców sporządziła.

Reklamacje te mogą tyczyć się albo nieuwzględnienia własnego prawa wyborczego albo umieszczenia trzecich osób nie uprawnionych do wybierania; w pierwszym przypadku dołączyć należy do nich dowody i dokumenty potrzebne do ocenienia prawnej zasady reklamacji.

Naczelnik gminy winien nadchodzące reklamacje, w przeciagu trzech dni po upływie terminu reklamacyjnego, przesłać do załatwiania władzy przemysłowej pierwszej instancji, a to ile możliwości

z jednoczesnem wyjaśnieniem szczegółów, służących za podstawę do ocenienia stosunków prawnych.

§. 7.

Przeciwko orzeczeniu władzy przemysłowej pierwszej instancji służy stronom interesowanym zażalenie do władzy politycznej krajowej, która rozstrzyga ostatecznie (§. 10, ustęp 1, ustawy o sądach przemysłowych). Zażalenie to wnieść należy do naczelnika gminy (§. 6, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia) w terminie trzechdniowym, licząc od doręczenia orzeczenia władzy przemysłowej.

§. 8.

O ile w reklamacji chodzi o miejscową lub rzeczową właściwość sądu przemysłowego co do pewnego przedsiębiorstwa będącą warunkiem prawa wyboru w jednym z dwóch ciał wyborczych, w takim razie listy wyborców obu ciał wyborczych uczynić należy zgodnemi ze sobą z zastosowaniem do obu prawomocnej decyzji władzy.

Jeżeli zaś przedmiotem reklamacji są tylko osobiste warunki prawa wyboru przedsiębiorcy lub robotnika (wiek, okres pracowania w krajach tutejszych lub powody wyłączające), orzeczenie w tym względzie wydane bierze się na uwagę tylko co do składu tego ciała wyborczego, do którego strona reklamująca należy i co do tych osób, których prawa wyboru tyjeży się reklamacya.

Orzeczenia Władz, tyjące się reklamacji, zawierac powinny wyraźne polecenia co do sprostowania list wyborców, wydane w myśl ustępów powyższych.

Inne sprostowania list wyborców prócz urzędowych sprostowań na podstawie reklamacji prawomocnie rozstrzygniętych, są wyłączone od chwili wystawienia tych list na widok publiczny (§. 3, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia).

Władze przemysłowe pierwszej instancji winny te egzemplarze list wyborców, które się u nich znajdują (§. 3, ustęp 3 niniejszego rozporządzenia) prostować za każdym razem niezwłocznie podług tego, jak reklamacye zostaną prawomocnie rozstrzygnięte

§. 9

Zwierzchność gminna winna listy wyborców sprostować niezwłocznie podług poleceń wydanych w prawomocnych orzeczeniach co do reklamacji (§. 8, ustęp 3 niniejszego rozporządzenia) a następnie osobom uprawnionym do wybierania a względnie zastępcom ustawowym spółek, stowarzyszeń itd. wymienionych w §. 8, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych doręczyć urzędowe legitymacye wyborcze (§. 10 niniejszego rozporządzenia) z jak największym pośpiechem.

Osobom, przeciw których prawu wyboru nie podano reklamacji, doręczyć należy legitymacye wyborcze niezwłocznie po upływie terminu reklamacyjnego.

Osobom należącym do ciała wyborczego robotników, doręczać należy z reguły w zakładzie przemysłowym. O ile dla przyspieszenia rozesłania byłoby to odpowiedniem, można doręczać także przez pocztę, w zakładach przemysłowych lub w mieszkaniach.

Uprawnionych do wyboru, którym aż do trzech dni przed rozpoczęciem się czynności wyborczej, żadnym ze sposobów w ustępie powyższym oznaczonych, nie doręczono legitymacyi, wezwać należy obwieszczeniem w sposób miejscowy ogłoszonym, żeby odebrali swoje legitymacye wyborcze.

O ile okrąg sądu przemysłowego obejmuje kilka gmin, naczelnicy innych gmin winni listy wyborców opatrzone urzędowem potwierdzeniem autentyczności, nadesłać najpóźniej na ośm dni przed wyborami naczelnikowi tej gminy, w której znajduje się siedziba sądu przemysłowego.

Naczelnik tej gminy winien listy przesłać władzy przemysłowej pierwszej instancji z reguły niezwłocznie, jeżeli zaś wybory odbywają się w sekcjach, po wygotowaniu i z dołączeniem przewidzianych w §. 11, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia wyciągów z list wyborców (częściowych list wyborców) a to najpóźniej na 48 godzin przed rozpoczęciem się czynności wyborczej.

We wszystkich gminach do okręgu sądu przemysłowego należących, najpóźniej na ośm dni przed rozpoczęciem się wyborów ogłosić należy sposobem w miejscu używanym, czasokres rozpoczęcia się i skończenia czynności wyborczych, tudzież gdzie takowe mają się odbywać.

§. 10.

Legitymacye wyborcze urzędowe, które gmina ma wygotować, powinny być opatrzone pieczęcią urzędową gminy i o ile to jest możebne ze względu na czas, jaki jest do rozporządzenia i ze względu na wszelkie inne stosunki powinny zawierać także nazwiska uprawnionych do wybierania.

Czynność wyborcza.

§. 11.

Czynność wyborcza odbywać się powinna z reguły w tej gminie, w której sąd przemysłowy ma siedzibę.

O ile ze względu na ilość uprawnionych do wyboru lub ze względu na odległości miejscowe okazuje się to odpowiedniem, czynność wyborcza

bez względu na to, czy okrąg sądu przemysłowego obejmuje jedną lub więcej gmin, może odbyć się w kilku sekcjach utworzonych przez podział obszaru według przestrzeni. W przypadkach takich zwierzchność gminy w siedzibie sądu przemysłowego winna wygotować dla każdej sekcji osobne częściowe listy wyborców (§. 9, ustęp przedostatni niniejszego rozporządzenia) i władza przemysłowa ustanowić ma do każdej czynności wyborczej osobnego komisarza wyborczego. Czynność wyborczą w tem samym ciełe wyborczem rozpisać należy dla wszystkich sekcji na ten sam dzień.

Ogólny wynik wyborów, które odbywały się w sekcjach, oblicza się w takim razie, gdy okrąg sądu przemysłowego obejmuje dwie lub więcej gmin, w sekcji, będącej oraz siedzibą sądu przemysłowego; jeżeli zaś właśnie w gminie, będącej siedzibą tego sądu, wybierano w kilku sekcjach, ogólny wynik wyborów oblicza się w tej sekcji, którą władza polityczna krajowa do tego przeznaczy.

Wybory mogą w obu ciałach wyborczych odbywać się w rozmaitych dniach lub w tym samym dniu. Jednakże w tym ostatnim przypadku wyznaczyć należy dla każdego ciała wyborczego osobnego komisarza wyborczego i osobny lokal do odbycia wyborów.

Poszczególne czynności wyborcze powinny z reguły skończyć się w ciągu dnia do nich wyznaczonego.

Do wszystkich czynności wyborczych wyznaczyć należy ile możności czas, w którym praca przemysłowa nie odbywa się w dotyczących przemysłach. Zarazem należy mieć wzgląd na to, żeby wypoczynek niedzielny, należący się robotnikom, był jak najmniej ograniczany a w szczególności, żeby im pozostawiony był bez uszczuplenia czas wolny, potrzebny do znajdowania się na przedpołudniowym nabożeństwie w niedziele i święta (artykuł V, IX, i XIV ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21).

Zarządzenia potrzebne stosownie do postanowień niniejszego paragrafu, powinny zawierać się w obwieszczeniach miejscowych (§. 9, ustęp ostatni niniejszego rozporządzenia).

§. 12.

Komisarz wyborczy, któremu władza przemysłowa stosownie do §. 10, ustępu 2 ustawy o sądach przemysłowych poruczy kierowanie wyborami, winien mieć staranie o utrzymanie spokojności i porządku podczas czynności wyborczej, tudzież o to, aby postanowienia ustawy i niniejszych przepisów wyborczych były zachowane.

Pod tym ostatnim względem jest w szczególności obowiązany rozstrzygać w takich razach, gdy

zachodzi wątpliwość co do tożsamości wyborcy lub co do ważności oddanych głosów a to po przeprowadzeniu w danym razie dochodzeń na najkrótszej drodze.

Decyzje wydać powinien w każdym przypadku zanim się czynność wyborcza skończy. Przeciwno tym jego decyzjom jakoteż przeciw postępowaniu wyborczemu w ogólności i przeciw stwierdzeniu wyniku wyborów niema odwołania.

Protestacje przeciwko uprawnieniu do wybierania osób wpisanych do list wyborczych, dopuszczalne są podczas czynności wyborczej tylko o tyle, o ile oparte są na ustawowych powodach wyłączających, które zaszyły dopiero po upływie terminu do podawania reklamacyi przeciwko listom wyborców.

Komisarz wyborczy może do załatwienia czynności do niego należących, używać pomocy osób, które uzna za odpowiednie a większa część tych osób powinna posiadać prawo wyboru w dotyczącem ciełe wyborczem.

Spisać należy protokół czynności wyborczej i komisarz wyborczy tudzież ci, których używał do pomocy, winni go podpisać.

§. 13.

Komisarz wyborczy winien w dniu wyborów o wyznaczonej godzinie i w lokalu na odbycie wyborów przeznaczonym, rozpocząć czynność wyborczą bez względu na ilość obecnych wyborców.

§. 14.

Wybory odbywają się tym sposobem, że uprawnieni do wyboru, w listach wyborczych zapisani (§§. 4, 5 i 9 niniejszego rozporządzenia), oddają osobiście kartki wyborcze.

Kartki wyborcze powinny być tak urządzone, żeby nie podlegało wątpliwości, które z osób tamże po nazwisku wymienionych, mają być uważane za wybrane według zamiaru wyborcy na asesorów sądu przemysłowego lub ich zastępców albo na asesorów przemysłowych sądu rekursowego (§. 23 niniejszego rozporządzenia). Co do każdej osoby zapisanej w kartce wyborczej, podać należy jej imię i nazwisko, tudzież stan i miejsce zamieszkania.

W ciełe wyborczem przedsiębiorców, niewiasty mogą wykonywać swoje prawo wyboru także przez zastępcę a to albo przez swego małżonka albo przez trzecią osobę osobno upoważnioną (§. 8, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych).

Osoby nie zapisane w liście wyborców, są wyłączone od oddania głosu.

W razie wątpliwości co do tożsamości wyborcy, winien tenże, jeżeli należy do stanu przedsiębiorców, wylegitymować się okazaniem kwitu

na podatek zarobkowy lub dokumentu, na którym opiera się jego prawo przemysłowe, jeżeli zaś rości sobie prawo wyboru w ciele wyborczem robotników, wylegitymować się ma okazaniem swojej książki robotniczej lub karty członka jednej z kas chorych, oznaczonych w §. 11, punkt 1 aż do 4 i 6 ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33. Komisarz wyborczy może stosownie do okoliczności danego przypadku żądać także innych dowodów tożsamości lub uznać inne za dopuszczalne.

§. 15.

Głosowanie odbywać się ma w ten sposób, że wyborcy oddają głosy swoje według zarządzenia komisarza wyborczego albo w takiej kolei, w jakiej się zgłaszają albo w takiej, w jakiej według porządku następstwa w liście wyborczej będą wywoływani.

Uprawnieni do wyboru, którzy w tym ostatnim przypadku przyjdą na zgromadzenie wyborcze po wywołaniu ich nazwiska, oddać mają swoje kartki wyborcze i zgłosić się w tym celu do komisarza wyborczego dopiero po odczytaniu całej listy wyborców.

Każdy wyborca winien przed oddaniem głosu oddać komisarzowi wyborczemu swoją urzędową legitymację wyborczą, komisarz zaś zarządza wyciśnięcie na niej pieczęci, poczem zwraca ją wyborcy. Osób nie posiadających legitymacji lub mających legitymację już opatrzoną pieczęcią, nie wolno przypuszczać do oddania głosu.

Komisarz wyborczy odbiera oddane mu kartki wyborcze i wkłada je do urny. Zarządza zanotowanie oddania głosu w przewidzianej na to kolumnie listy wyborców obok nazwisk osób uprawnionych do wyboru i czuwa nad tem, żeby nie oddano więcej głosów imieniem tego samego uprawnionego do wyboru.

§. 16.

Komisarz wyborczy winien zamknąć czynność wyborczą o wyznaczonej godzinie. Jednakże wyborców, którzy przybyli do lokalu wyborów przed upływem tej godziny, należy przypuścić do oddania głosu.

Gdyby zaszły okoliczności stojące na przeszkodzie dalszemu odbywaniu się lub zamknięciu czynności wyborczej, komisarz wyborczy może dalsze odbywanie się czynności wyborczej odłożyć na dzień następny. Zarządzenie takie z wyznaczeniem rozpoczęcia się i skończenia dotyczącej czynności wyborczej ogłosić należy niezwłocznie w sposób w miejscu używany.

W razie przerw czynności wyborczej, komisarz wyborczy winien oddane głosy i akta wyborcze zachowywać pod pieczęcią urzędową.

§. 17.

Gdy się skończy czynność wyborcza, komisarz wyborczy winien wyjąć z urny kartki wyborcze i policzyć, poczem niezwłocznie wykonać należy skrutynium.

Jeżeli kartka wyborcza zawiera więcej nazwisk niż potrzeba wybrać asesorów (asesorów sądu rekursowego) lub zastępców, w takim razie ostatnie nazwiska napisane w poszczególnych rubrykach ponad te ilości należy opuścić.

Jeżeli nazwisko tej samej osoby napisane jest kilka razy w kartce wyborczej w rubryce asesorów, zastępców lub asesorów sądu rekursowego, oddany głos liczy się tylko raz w każdej dotyczącej rubryce.

Głosy, które padły na osoby w myśl §. 9go ustawy o sądach przemysłowych nie wybieralne, głosy dane warunkowo lub z przydaniem poleceń dla kandydata, tudzież głosy nie określające stanowczo jego osoby, są nieważne.

Próżne kartki wyborcze uważają się przy liczeniu głosów za nie oddane.

§. 18.

Po wykonaniu skrutynium, komisarz wyborczy winien stwierdzić i ogłosić wynik wyborów stosownie do §. 10, ustęp 2 i 3 ustawy o sądach przemysłowych.

Jeżeli czynność wyborcza odbywała się w sekcjach, komisarze wyborczy innych sekcji mają wynik skrutynium z dołączeniem aktów wyborczych przesłać tej sekcji, do której stosownie do §. 11, ustęp 3 niniejszego rozporządzenia, należy oznaczenie ogólnego wyniku wyborów. W przypadku tym wynik wyborów ogłasza komisarz wyborczy ustanowiony dla tej ostatniej sekcji.

Gdyby potrzebny był wybór ściślejszy, komisarz wyborczy winien niezwłocznie wydać zarządzenia, jakie stosownie do okoliczności będą potrzebne.

Wybór ściślejszy odbyć się ma według postanowień §. 10, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych. Stosują się do niego odpowiednie postanowienia §§. 11 aż do 17 niniejszego rozporządzenia, tudzież postanowienia poprzedzających ustępów tego paragrafu z tą różnicą, że do oddania głosów przypuścić należy jedynie osoby, które wykonały swoje prawo wyboru na głównych wyborach i mogą udowodnić to okazaniem legitymacji z wyciśniętą pieczęcią, stosownie do §. 15, ustęp 3 niniejszego rozporządzenia.

§. 19.

Komisarz wyborczy przekłada akt wyborczy zamknięty i opieczętowany władzy przemysłowej. Władza ta wystawia wybranym poświadczenia wyboru i uwiadamia o wyniku wyborów ten trybunał, który stosownie do §. 9, ustęp 4 ustawy o sądach przemysłowych, jest powołany do wydawania decyzji co do odnowy przyjęcia wyboru.

Trybunał podaje przewodniczącemu sądu przemysłowego do wiadomości nazwiska asesorów do sądu przemysłowego wybranych i ich zastępców; również uwiadomić należy sąd przemysłowy o każdym takim, na które trybunał się zgodzi, odmówieniu przyjęcia wyboru przez asesorów i zastępców do sądu przemysłowego wybranych.

Postanowienia szczególne co do odbywania się wyborów według oznaczonych grup przedsiębiorstw przemysłowych.

§. 20.

Jeżeli właściwość sądu przemysłowego, o ile pozwala na to §. 3 ustawy o sądach przemysłowych, rozciąga się na rozmaite kategorie wielkich i małych przedsiębiorstw przemysłowych i okazuje się potrzebnym lub pożądanym, żeby niektóre z tych kategorii były w sądzie przemysłowym lub w sądzie rekursowym reprezentowane przez oznaczoną ilość asesorów lub zastępców, Ministerstwa interesowane mogą zarządzić, żeby wybory odbyły się według oznaczonych grup przemysłowych (§. 10, ustęp 4 ustawy o sądach przemysłowych).

O zarządzeniu tem nadmienić należy z dokładnym podaniem podziału na grupy, tak w rozporządzeniu władzy politycznej krajowej, tyczącem się rozpisania wyborów, jak i w obwieszczeniu gmin (§. 1, ustęp 2 niniejszego rozporządzenia).

W przypadkach takich listy wyborców obu ciał wyborczych wygotować należy według przepisanej podziału grup dla każdej grupy osobno, wystawić i ogłosić (§. 3 niniejszego rozporządzenia).

Przedsiębiorcy i robotnicy przyłączeni do pewnej grupy wykonywać mogą prawo wyboru tylko w tej grupie.

Reklamacje osób uprawnionych do wyboru w ciele wyborczym przedsiębiorców mogą tyczyć się także przyłączenia ich własnego przedsiębiorstwa do oznaczonej grupy wyborczej (§. 6 niniejszego rozporządzenia).

Decyzje prawomocne co do reklamacji przewidzianych w poprzedzającym ustępie mają zawsze ten skutek, że także robotników w dotyczącem przedsiębiorstwie zatrudnianych, zalicza się w ich ciele wyborczym do tej grupy wyborczej, do której przed-

siębiorca należy w swoim ciele wyborczym (§. 8 niniejszego rozporządzenia).

Czynność wyborcza może odbywać się wspólnie dla dwóch lub więcej grup tego samego ciała wyborczego. W przypadkach takich postawić należy osobną urnę dla każdej grupy; nadto można dla rozmaitych grup przepisać odmienne barwy lub jakiegokolwiek inne uderzające oznaczenia w powierzchni kartek wyborczych. Skrutynium odbyć się ma w każdej grupie osobno.

Zresztą do wyborów według grup przedsiębiorstw przemysłowych, stosują się odpowiednio przepisy, tyczące się w ogóle wyborów do sądów przemysłowych.

Władzy politycznej krajowej zostawia się wydanie w granicach niniejszych przepisów zarządzeń ściślejszych co do pojedynczych wyborów grupowych, gdyby to stosownie do szczególnych okoliczności było potrzebne.

§. 21.

Postanowienia §. 20go rozporządzenia niniejszego stosować się mają w szczególności także do wyboru asesorów i zastępców do takiego oddziału sądu przemysłowego, który przeznaczony jest do załatwiania sporów między kupczącymi i ich służbą. Wybór tych asesorów i zastępców odbywać się powinien oddzielnie od innych czynności wyborczych (§. 21 ustawy o sądach przemysłowych).

Oznaczenie asesorów losem.

§. 22.

Gdy w myśl §. 15go ustawy o sądach przemysłowych asesorowie sądu przemysłowego z powodu bezskuteczności wyboru zostaną wyznaczeni losem, trybunał pierwszej instancji winien nazwiska wylosowanych asesorów oznajmić przewodniczącemu sądu przemysłowego tudzież władzy przemysłowej pierwszej instancji. Jeżeli wylosowany asesor odmawia przyjęcia urzędu a trybunał uzna tę odmowę za usprawiedliwioną, o decyzji tej uwiadomić należy przewodniczącego sądu przemysłowego tudzież władzę przemysłową i wyznaczyć losem innego asesora.

Wybór asesorów przemysłowych do sądu rekursowego.

§. 23.

Asesorów sądu rekursowego znajdującego się w okręgu sądu przemysłowego (§. 11 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 57) wybierają po połowie przedsiębiorcy i robotnicy ze swego grona w taki sam sposób jak

asesorów i ich zastępców dla sądu przemysłowego i jednocześnie.

Przy wyborach i przy wyborach uzupełniających, jakoteż przy występowaniu tych asesorów, stosują się w ogólności przepisy, tyczące się wyborów i występowania asesorów sądów przemysłowych i ich zastępców.

Jeżeli wybory do sądu przemysłowego odbywają się według §. 20go niniejszego rozporządzenia grupami, w takim razie asesorów sądu rekursowego wybierać należy według tego samego podziału na grupy.

Ilość asesorów przemysłowych do sądu rekursowego, których wybrać ma każde ciało wyborcze ogółem i każda grupa, podać należy w rozporządzeniu władzy politycznej krajowej, tyczącem się rozpisania wyborów, jakoteż w ogłoszeniach gmin (§. 1 niniejszego rozporządzenia).

Co do asesorów sądu rekursowego, wybory ściślejsze odbywają się tylko w tym razie, jeżeli stosownie do §. 10, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych odbyć się także muszą wybory takie co do asesorów sądu przemysłowego lub ich zastępców. Jeżeli z jakichkolwiek powodów wybory asesorów sądu rekursowego były bezskuteczne, stosują się analogicznie postanowienia § 15 ustawy o sądach przemysłowych.

Gdyby osoba, wybrana na asesora lub zastępcę do sądu przemysłowego, wybrana została także na asesora do sądu rekursowego, w takim razie zastępcę na jej miejsce do sądu rekursowego wyznaczyć należy losem z analogicznym zastosowaniem §. 15 ustawy o sądach przemysłowych.

Wykazy co do wyboru asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców tudzież asesorów sądu rekursowego.

§. 24.

Władza przemysłowa powołana do kierowania wyborami do sądów przemysłowych, obowiązana jest nadsyłać corocznie do Ministerstwa handlu wykaz wyniku wyborów asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów sądu rekursowego, wygotowany według dołączonego formularza.

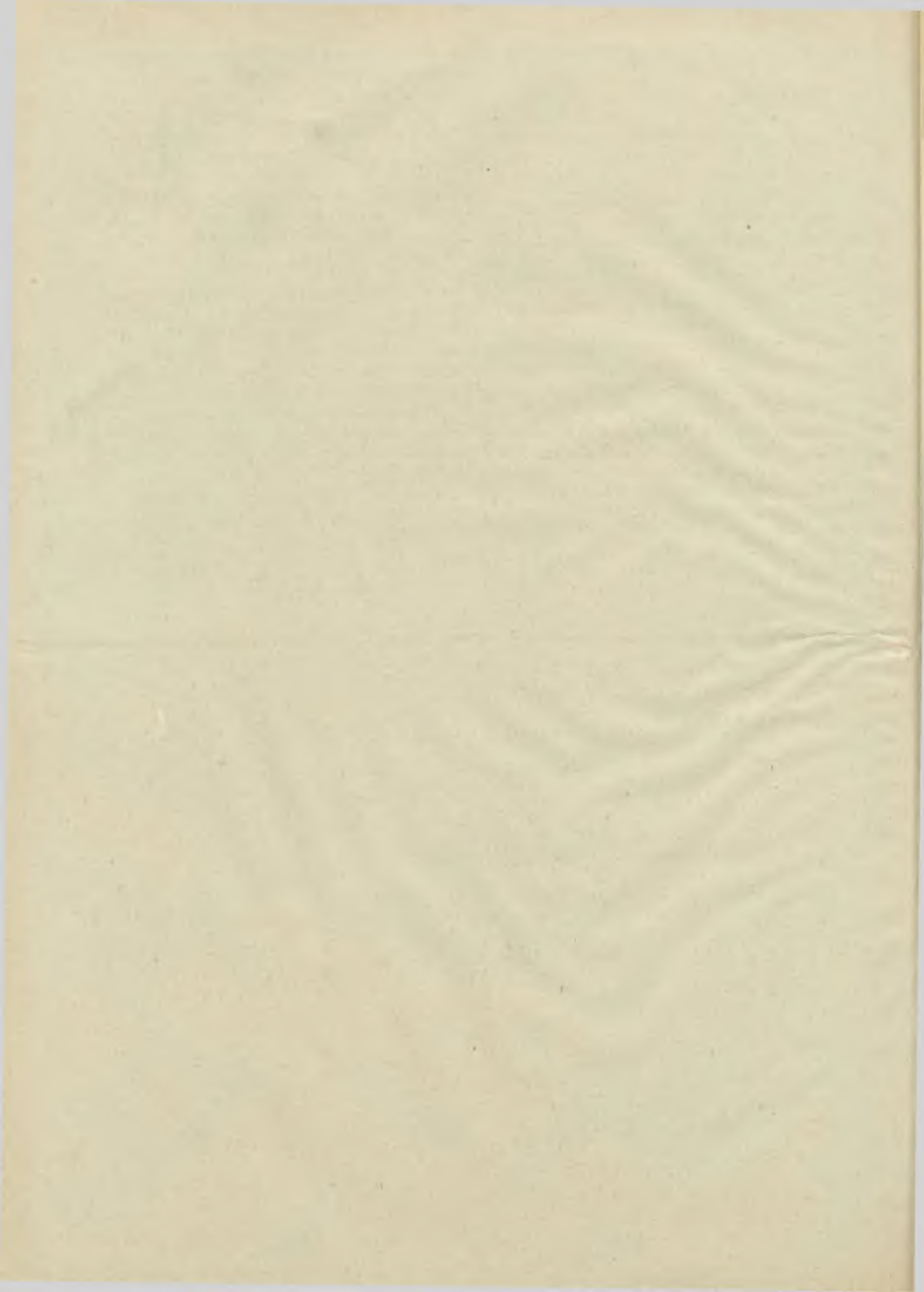
Wykaz przekładać należy za pośrednictwem władzy politycznej krajowej w pierwszej połowie lutego w roku następującym po roku, z którego składa się wykaz.

Jeżeli w ciągu roku, z którego składa się wykaz, nie odbywały się wybory, donieść należy, że się nie odbywały.

Thun r. w.

Ruber r. w.

Baernreither r. w.

Formularz do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 56.

W y k a z

wyniku wyborów asesorów i zastępców do sądu przemysłowego i asesorów do sądu
rekursowego.

dla Sądu przemysłowego ..... w .....

w ciągu roku 1 .....

Objaśnienie o sporządzaniu wykazu.

Wykaz niniejszy wygotować ma corocznie władza przemysłowa powołana do kierowania wyborami do sądu przemysłowego. Szczegóły dotyczące się wyników wyboru wpisywać winna władza przemysłowa do wykazu na podstawie protokołu, który w tym względzie prowadzić ma urzędnik władzy przemysłowej kierujący każdym aktem wyborczym, szczegóły zaś oznaczone pod lit. *g* podług uwiadomień, które władza przemysłowa otrzyma w tym względzie od właściwego trybunału I. instancji.

Wykaz wypełniony przekładać ma władza przemysłowa za pośrednictwem władzy politycznej krajowej w pierwszej połowie lutego w roku następującym po roku, z którego składa się wykaz.

NB. Co do każdego wyboru, który się wykazuje, trzeba nadmienić albo sposobem uwagi albo w nagłówku kolumny formularza do tego użytej przez dodanie wyrazów: „główne“ a według okoliczności „peryodyczne uzupełniające“ lub „uzupełniające nie peryodyczne“ przed wyrazami: „wybory dnia. . . . . 189. . .“; czy były to wybory pierwszorazowe (główne) czy dwuletnie (peryodyczne) lub wybory uzupełniające (nie peryodyczne), które z innej przyczyny stały się potrzebne. Jeżeli w ciągu roku, z którego składa się wykaz, nie odbywały się wybory, donieść należy, że się nie odbywały.

W y n i k i w y b o r ó w

a	Ilość wybrać się mających	asesorów:
		zastępców:
		asesorów sądu przemysłowego:
		ogółem osób:
b	Ilość osób uprawnionych do głosowania:	
c	Ilość oddanych kartek wyborczych:	
d	Ilość wybranych większością bezwzględną przy pierwszym oddawaniu głosów	asesorów:
		zastępców:
		asesorów sądu rekursowego:
e	Ilość wybranych drogą losowania w razie równości głosów	asesorów:
		zastępców:
		asesorów sądu rekursowego:
f	Ilość wybranych drogą ściślejszego wyboru	asesorów:
		zastępców:
		asesorów sądu rekursowego:
g	Ilość tych, którzy z powodu bezskuteczności wyborów zostali wylosowani z pomiędzy osób podanych przez trybunał I. instancji	asesorów:
		zastępców:
		asesorów sądu rekursowego:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1898.

Treść: № 57. Rozporządzenie, dotyczące się przybierania asesorów i ich zastępców do udziału w posiedzeniach sądu przemysłowego i sądu rekursowego w sprawach przemysłowo-sądowych.

57.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i handlu z dnia 23. kwietnia 1898,

dotyczące się przybierania asesorów i ich zastępców do udziału w posiedzeniach sądu przemysłowego i sądu rekursowego w sprawach przemysłowo-sądowych.

Na zasadzie §§. 20, ustęp 2 i 31, ustęp 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

Przybieranie asesorów i ich zastępców do udziału w posiedzeniach sądu przemysłowego.

§. 1.

Przewodniczący sądu przemysłowego ustanowić ma z góry na czas odpowiedni następstwo kolejne, w jakim asesorowie brać mają udział w posiedzeniach sądu przemysłowego a zarazem do każdego posiedzenia wyznaczyć imiennie tych asesorów, którzy, w razie gdyby asesora najprzód powołanego zaszła przeszkoda, mają zamiast niego wziąć udział w posiedzeniu (lista służbowa).

Przy ustanawianiu kolejnego następstwa, należy ile możności mieć wzgląd na rodzaj spraw spornych i na słuszne życzenia asesorów. W tym celu można asesorów wezwać, żeby przewodniczą-

cemu wymienili te dni najbliższych tygodni lub najbliższego miesiąca, w których udział w posiedzeniach sądu przemysłowego byłby dla nich niemożliwy lub połączony z trudnościami.

Kolej asesorów mieszkających poza obrębem miejsca siedziby sądu przemysłowego urządzić należy w taki sposób, żeby nie byli zmuszeni zbyt często w jednym miesiącu udawać się do siedziby sądu przemysłowego.

§. 2.

Od ustanowionej kolei odstępować należy tylko wtedy, gdy dodatkowo odbyć się muszą posiedzenia nadzwyczajne, w programie posiedzeń nie przewidziane, gdy jakaś rozprawa ma być dalej prowadzona przed tym samym senatem, gdy asesora zajdzie przeszkoda, gdy będzie nie przyjęty lub od udziału w rozprawie i decyzji wyłączony, lub gdy rodzaj sprawy spornej, pod rozprawę wziętej, wymaga współdziałania asesorów należących do tej samej lub podobnej gałęzi przemysłu, co strony spór wiodące.

O ile dalsze prowadzenie rozprawy nie wymaga zatrzymania pierwotnego obsadzenia sądu, lub o ile nie zajdzie przeszkoda, nieprzyjęcie lub wyłączenie, na które to przypadki już przy ustanawianiu kolejnego następstwa obmyślono środek zaradczy przez wyznaczenie zastępcy, (§. 1, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia), we wszystkich innych przypadkach w ustępie 1 wzmiankowanych, wyznacza asesorów przewodniczący ze względu na rodzaj sprawy spornej.

§. 2.

Przy wyznaczaniu asesorów na posiedzenia poszczególnych oddziałów w tych sądach przemysłowych

słowych, które według gałęzi przemysłu lub według kategorii zbliżonych do siebie gałęzi przemysłu podzielone są na kilka stałych oddziałów (§§. 20 i 21 ustawy o sądach przemysłowych, baczyć należy przede wszystkim na dokładną znajomość szczególnych stosunków, dotyczących gałęzi przemysłu. Jeżeli już wybory asesorów i zastępców odbywały się oddzielnie podług takich grup przedsiębiorstw przemysłowych, asesorów brać należy do poszczególnych oddziałów z pomiędzy osób w odpowiedniej grupie wybranych i tylko, gdy ilość ich nie wystarczy, dobierać osoby z grupy najbardziej zbliżonej przedsiębiorstw przemysłowych.

Pomiędzy asesorami zawodowo uzdolnionymi, kolej następstwa tych, którzy mają uczestniczyć w posiedzeniach, ustanowić należy według przepisów §§. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§. 4.

Jeżeli w sądzie przemysłowym, nie podzielonym na stałe oddziały, schodzą się, jak z doświadczenia wiadomo, spory z pewnej grupy przedsiębiorstw przemysłowych w takiej ilości, że wyznaczone dni posiedzeń będą prawdopodobnie wypełnione rozprawami nad takimi sprawami, w takim razie przy ustanawianiu kolei udziału asesorów należy mieć na to wzgląd w taki sposób, żeby na asesorów przy tych posiedzeniach przeznaczane były imiennie i przybierane tylko osoby należące do tej lub do zbliżonej gałęzi przemysłu.

§. 5.

Listę służbową przez przewodniczącego ustanowioną doręczyć należy, zanim się peryod służbowy rozpocznie, wszystkim asesorom, których współdziałanie jest w niej zapowiedziane.

Doręczenie listy służbowej jest dla tych asesorów, na których udział w poszczególnych posiedzeniach głównie się liczy, jest oraz wezwaniem, żeby przybyli na posiedzenia w liście oznaczone; nie posyła się osobnego zaproszenia.

§. 6.

Asesorów, których trzeba przybrać do udziału w posiedzeniu sądu przemysłowego, chociaż w liście służbowej nie byli przeznaczeni do udziału w tem posiedzeniu, winien przewodniczący sądu przemysłowego zaprosić wcześniej na to posiedzenie osobnym pismem.

Podobnież tych asesorów, którzy według listy służbowej tylko w takim razie, gdyby asesora najprzód powołanego zaszła przeszkoda, mają zamiast niego uczestniczyć w posiedzeniu, winien przewodniczący sądu przemysłowego zaprosić osobno, jeżeli udział ich w tem posiedzeniu jest potrzebny.

Zapraszać można w razie potrzeby telegraficznie, telefonicznie lub pocztą pneumatyczną.

§. 7.

Jeżeli asesor nie może przybyć lub wziąć udziału w rozprawie (§. 19 ustawy o sądach przemysłowych), winien uwiadomić o tem niezwłocznie przewodniczącego sądu przemysłowego. Gdyby to była przeszkoda nieprzewidziana, wiadomość tę nadać należy drogą telegraficzną, telefonem, pocztą pneumatyczną lub w jakikolwiek inny sposób tak spieszenie, żeby można jeszcze było dość wcześniej przybrać wyznaczonego zastępcę lub innego asesora.

§. 8.

Asesorowie obowiązani są o każdej zmianie mieszkania uwiadomić przewodniczącego w przeciągu trzech dni.

§. 9.

O ile co innego nie jest postanowione, przepisy powyższe, dotyczące się asesorów, stosują się także do zastępców.

Przybieranie asesorów do udziału w posiedzeniach sądu rekursowego w sprawach spornych przemysłowo-sądowych.

§. 10.

Z dwóch asesorów przemysłowych, którzy mają być przybrani do sądu rekursowego do rozprawy nad sprawą sporną przemysłowo-sądową (§. 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) jednym powinien być przedsiębiorca (zastępca, zawiadowca, dzierżawca, urzędnik przedsiębiorstw państwa, urzędnik przedsiębiorstwa fabrycznego), drugim robotnik.

§. 11.

Jeżeli sąd rekursowy znajduje się w okręgu sądu przemysłowego, w takim razie asesorów przemysłowych sądu rekursowego wybrać mają tak jak asesorów i zastępców do sądu przemysłowego po połowie przedsiębiorcy i robotnicy ze swego grona.

Na asesora sądu rekursowego może być wybrany tylko ten, kto posiada prawo obieralności na asesora sądu przemysłowego i którego stała siedziba lub miejsce pobytu znajduje się w siedzibie trybunału pierwszej instancji. Wyboru można nie przyjąć z powodów podanych w §. 9, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych. O dopuszczalności nieprzyjęcia wyboru orzeka trybunał oznaczony w §. 9, ustęp ostatni ustawy o sądach przemysłowych.

Jednoczesne sprawowanie urzędu asesora lub zastępcy sądu przemysłowego i asesora sądu rekursowego jest niedopuszczalne.

Asesorów wybranych do sądu rekursowego przybierać należy do rozpraw rekursowych, toczących się przed tym trybunałem bez względu, czy w pierwszej instancji wyrokował sąd przemysłowy, w którego okręgu znajduje się sąd rekursowy, czy inny sąd przemysłowy, podlegający właściwości tego sądu rekursowego.

§. 12

Jeżeli sąd rekursowy znajduje się poza okręgiem sądu przemysłowego, prezydent trybunału pierwszej instancji, który orzekać ma jako sąd rekursowy, winien wezwać przewodniczącego sądu przemysłowego, żeby przedstawił kandydatów i podać mu do tego celu ilość asesorów przemysłowych, którzy przy sądzie przemysłowym mają być ustanowieni.

Przewodniczący sądu przemysłowego winien po wysłuchaniu asesorów sądu przemysłowego zaproponować podwójną ilość osób. Proponować należy osoby, których stała siedziba lub miejsce pobytu znajduje się w siedzibie trybunału pierwszej instancji, które czynią zadosyć wszelkim warunkom obieralności na asesorów sądu przemysłowego (§. 9 ustawy o sądach przemysłowych) i oświadczą gotowość swoją do przyjęcia urzędu. Jedna połowa proponowanych składać się musi z przedsiębiorców, druga z robotników (§. 10 niniejszego rozporządzenia). Asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców nie można proponować.

Jeżeli do sądu przemysłowego należą tylko poszczególne kategorie większych lub mniejszych przedsiębiorstw, proponować należy tylko osoby znające dokładnie stosunki tych przedsiębiorstw.

Prezydent trybunału pierwszej instancji może wyrazić żądanie, żeby osoby proponowane należały w pewnym stosunku do kategorii przedsiębiorstw przemysłowych, które on oznaczy.

Na zasadzie wniosku przewodniczącego sądu przemysłowego, prezydent trybunału pierwszej instancji wyznacza na każdy rok z góry te osoby, które w ciągu następnego roku mają być przybrane na asesorów sądu przemysłowego.

§. 13.

Z pomiędzy asesorów do sądu rekursowego wybranych lub wylosowanych albo z pomiędzy tych, których stosownie do §. 12 rozporządzenia niniejszego przeznaczy prezydent trybunału pierwszej instancji, winien przewodniczący senatu rekursowego albo zapraszać asesorów do każdego z osobna przypadku, albo, jeżeli rozprawy rekursowe tego rodzaju zdarzają się regularnie, wyznaczyć z góry na dłuższy okres z oznaczeniem dni rozpraw (§. 5 niniejszego rozporządzenia). Pod tym względem stosują się odpowiednio postanowienia §§. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

Thun r. w.

Ruber r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1898.

Treść: № 58. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Wiedniu.

58.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 26. kwietnia 1898,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Wiedniu.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu Sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. lipca 1898 rozpocząć ma czynności swoje w Wiedniu Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Wiedniu“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orla cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego Sąd krajowy wiedeński do spraw cywilnych.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego wiedeńskiego obejmuje obszar stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia, tudzież obszary gmin Floridsdorfu i Stadlau.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego wiedeńskiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego, jednakże właściwości tej nabywa Sąd od 1. lipca 1898 na razie tylko co do przedsiębiorstw oznaczonych w grupie I. §. 5 niniejszego rozporządzenia, od 1. września 1898 co do przedsiębiorstw wymienionych tamże w grupie III i V, nakoniec od 15. lipca 1899 co do przedsiębiorstw zaliczonych tam do grupy II, IV i VI.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, przedsiębiorstw żeglugi parowej i domów składowych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego wiedeńskiego ma być 380, zastępców 200, asesorów Sądu rekursowego do spraw spornych przemysłowych (§. 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) 72.

Dopóki Sąd przemysłowy nie nabędzie właściwości rzeczowej stosownie do §. 3 niniejszego rozporządzenia co do poszczególnych grup przedsiębiorstw, ogranicza się także ilość asesorów i zastępców

ców Sądu przemysłowego, tudzież ilość asesorów Sądu rekursowego do oznaczonej w § 5 ilości asesorów (asesorów Sądu rekursowego) i zastępców tych grup, na które w danym czasie rozciągać się będzie właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w ugrupowaniu niżej zamieszczonem.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Namiestnictwu w Wiedniu.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbycia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego, którą każda grupa wybrać ma po polowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następująco:

Grupa I.

Przemysł metalowy i maszynowy:
60 asesorów } do Sądu przemysłowego,
32 zastępców }
12 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa II.

Przemysł gliniany i budowlany:
60 asesorów } do Sądu przemysłowego,
32 zastępców }
12 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa III.

Przemysł wyrobu towarów drewnianych i snycerskich, kauczukowych itp.; przemysł papierzany; przemysł graficzny i artystyczny:

60 asesorów } do Sądu przemysłowego,
32 zastępców }
12 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa IV.

Przemysł skórny, tkacki, wyrobu odzieży i chemiczny:

80 asesorów } do Sądu przemysłowego,
40 zastępców }
12 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa V.

Przemysł wyrobu żywności, przemysł świadczenia usług osobistych; przemysł komunikacyjny (ten ostatni z wyłączeniem kolei żelaznych, przedsiębiorstw żeglugi parowej i domów składowych):

60 asesorów } do Sądu przemysłowego,
32 zastępców }
12 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa VI.

Handel:

60 asesorów } do Sądu przemysłowego,
32 zastępców }
12 asesorów do Sądu rekursowego.

Poszczególne gałęzie przemysłu należące do każdej z grup powyższych, wyliczone są w dołączonem „Ugrupowaniu przemysłów dla Sądu przemysłowego wiedeńskiego“.

W razie wątpliwości co do zaliczenia jakiegoś przedsiębiorstwa przemysłowego, nie wymienionego podług nazwy w tem ugrupowaniu, szukać należy wskazówki w Spisie abecadlowym przedsiębiorstw i zatrudnień podanem w załączce J przepisu wykonawczego z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35 do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych), przyznawać należy asesorom Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniem zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należyłościach świadków i biegłych w sprawach cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesorom i zastępcom ze stanu robotników ustanawia się w kwocie jeden złoty za pół dnia i w kwocie dwa złote za cały dzień bez podziału na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Thun r. w.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Załączka do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. kwietnia 1898. Dz. u. p. Nr. 58.

U g r u p o w a n i e

przemysłów dla Sądu przemysłowego wiedeńskiego.

Grupa I. Przemysł metalowy i maszynowy.

Wyrób surowiczny i odlewanie wielko-pieczowe, wszelki inny przemysł hutniczy, młyny wyskrobków złotych i srebrnych i szejdownie, wyrób towarów lanych drugiego topienia, wyrób i rafinerya żelaza kutego i stali, wyrób osi wozowych, wyrób towarów kowalskich i nożowniczych, narzędzi, pilników, wyrób kos, sierpów, rzezaków do słomy, kowale podkowi i wozowi, wyrób naczyń żelaznych, kutych, wygniatanych, pobielanych lub emaliowanych, wyrób sprzętów żelaznych, wyrób kas ogniotrwałych, wyrób towarów ślusarskich wszelkiego rodzaju, wyrób konstrukcyi budowlanych żelaznych, wyrób drutu ciągnionego, ęwieków, gwoździ, nitów, śrub, lin drewnianych i łańcuchów, wyrób towarów drobnych stalowych i żelaznych, wyrób towarów iglarskich, wyrób tkanin i plecionek drucianych, blach dziurkowanych i wszelkich innych wyrobów sitarskich i kratkowych, wyrób lamp i latarni, wyrób wszelkich towarów blacharskich, wyrób blach miedzianych, mosiężnych, tombakowych i pakfongowych, takichże drutów i rur, wyrób towarów miedzianych, odlewanie dzwonów i wielkich przedmiotów szpiżowych, wyrób kapsli i gilz na naboje, wyrób towarów mosiężniczych, jakoteż drobnych, galanteryjnych i wykwintnych z rozmaitych metalów i stopów, wyrób towarów z metalu brytańskiego i cyny, wyrób towarów cynkowych, wyrób towarów ołowianych, wyrabiacze złotych i srebrnych towarów i jubilerzy, wykuwanie blaszek złotych, srebrnych i staniolu, wyrób towarów z chińskiego srebra, alpaki i innych naśladow metalu szlachetnych, wyrób drutów złotych, srebrnych i leońskich, tudzież towarów z nich (z wyjątkiem pasamonnicych), szlifierze i polerownicy żelaza, stali i innych metali, cyzelerowie, platownicy, galwanizatorowie, pozłotnicy, posrebrzacze i niklownicy metalu, wyrób kotłów parowych, motorów, maszyn roboczych i części składowych maszyn (z odlewnią lub bez niej), wyrób przyborów gazociągowych, wodociągowych i parociągowych, uzbrojenia kotłów parowych i urządzeń ogrzewczych, wyrób broni, wyrób lokomotyw, wyrób wagonów kolejowych, wyrób powozów i wozów ciężarowych, wyrób welocypedów, budowa statków, elektrotechnika, wyrób narzędzi matematycznych, fizycznych i optycznych, wyrób wag i ciężarków, wyrób zegarów, wyrób narzędzi chirurgicznych, instalatorowie gazociągów i wodociągów, zakłady oświetlania elektrycznego i udzielania siły, zakłady wynajmu siły parowej, wszelkie inne zakłady centralne ogrzewania, oświetlania, oddawania siły itp.

Grupa II. Przemysł gliniany i budowlany.

Kamieniołomy, wyrób kamieni młyńskich, wszyscy inni obrabiacze kamieni, łamy wapienia i piece wapienne, łamy gipsu i piece gipsowe, wyrób wapna hydraulicznego i cementu, wydobywanie trasu, wyrób towarów cementowych i betonowych, mozaiki sztuczno kamiennej i kamiennej, piaskarnie, żwirownie, kopanie, tudzież przyrządzanie gliny i glinki, kopalnie i płoczkarnie porcelanówki, wyrób masy

kamiennej, polew emaliowych, kamieni mielonych wszelkiego rodzaju, wypalanie cegieł, wyrób ordynarnych towarów garniearskich i kafli piecowych, zduństwo, wyrób towarów fajansowych, majolikowych i ceramicznych, wyrób porcelany, wyrób kamionki i towarów ogniotrwałych kamiennych i glinianych, wyrób terralitu, syderolitu i terrakoty, wyrób szkła dętego, tafłowego i zwierciadlanego, rafinerya szkła dętego, rafinerya szkła zwierciadlanego, wyrób towarów szklanno-galanteryjnych, wyrób papy dachowej i asfaltu, przedsiębiorcy budowy, budowniczcy, groblarze, studniarze, brukarze i asfaltnicy, murarze, cieśle, dacharze, szklarze, pokostnicy i lakiernicy, malarze pokojowi, stjukatorowie i marmornicy, kominiarze, kanalarze i jam spustowych czyściciele, czyściciele pokoi i zakłady czyszczenia.

Grupa III. Przemysł wyrobu towarów drewnianych, sycerskich, kauczukowych itp.; przemysł papierzany, graficzny i artystyczny.

Stępy do dębnicy garbarskiej, tartaki i rąbanie drzewa, wyrób fornerów, zakłady napawania drzewa, wyrób wełny drzewnej i drutu drzewnego, wyrób towarów korkowych, bednarstwo i wyrób posadzki, wyrób towarów drewnianych grubych, stolarstwo pakowe, stolarstwo budowlane, stolarstwo sprzętowe i galanteryjne, wyrób listew, ram i towarów pozłotniczych, fryzowanie drzewa, szczotkarstwo, koszykarstwo, wszelkie inne wyroby wyplatane i tkane, jakoteż szczotkarskie z drzewa, słomy, łyka, siłowia itp. materiałów, wyrób guzików drewnianych, rogowych, kościanych, z perłowej macicy i innych materiałów, wyrób wachlarzy, wyrób grzebieni i fiszbínu, wyrób towarów z morskiej pianki i bursztynu, wyrób rozmaitych towarów lokarskich z drzewa i innych materiałów, wyrób fortepianów, wyrób organów, harmonik i pozytywów, wyrób innych instrumentów muzycznych, wyrób towarów kauczukowych i guttaperchowych, wyrób towarów celluloidowych, tapicerowie i dekoratorowie, wyrób drzewnika, miazgi słomianej i cellulozy, wyrób tektury i kartonu do pras, wyrób papieru wszelkiego rodzaju, wyrób obić, papieru różnobarwnego i preparowanego, wyrób kart do grania, konfekcyja papierowa, introligatorzy i rygownicy, wyrób towarów z kartonu i z miazgsu papierowego, odlewania i wyrzynanie czcionek, galwanoplastyka, drzeworytnictwo, cynkografia i inne płyty drukarskie, drukarstwo, kamieniodruk, stalodruk i miedziodruk, wyrób fotografii, światłodruków i chromografii, rysownicy, deseniarze, kaligrafowie, malarze godeł i napisów, malarze i lakiernicy towarów metalowych i blaszanych, malarze przemysłowi, malowanie porcelany i innych towarów glinianych, malarze, wytrawiacze i rytownicy szkła, rytownicy, cyzelerowie, giloszerywie i emajliści, szlifierze i rytownicy kamieni szlachetnych, rzeźbiarze a mianowicie do wyrobów z drzewa i kamienia, sycerze, formierze gipsu i modelownicy glinkowi, technicy dentystyczni.

Grupa IV. Przemysł skóry, tkacki, wyrobu odzieży i chemiczny.

Czerwonoskórnicstwo, białoskórnicstwo i zamszownictwo, przyrządzanie skóry, wyrób skóry barwionej i lakierowanej, wyrób pasów do machin, wyrób towarów skórzano-galanteryjnych, wyrób towarów siodlarskich, rymarskich i kaletnicznych, wyrób ceraty, ledertuchu i innych materji nieprzemakalnych, wyrób skóry sztucznej, czyszczenie i przyrządzanie piór, włosów itp. materiałów, wypychacze zwierząt i preparatorowie, zakłady kondycjonowania, przyrządzanie wełny, przyrządzanie lnu i konopi, przyrządzanie odpadków przedziw i szmat, wyrób wełny sztucznej, wyrób jedwabiu, przedzalnia jedwabiu jedwabnego shoddy i odpadków jedwabiu, tkalnie jedwabiu i półjedwabiu, przedzalnia wełny greplowej, przedzalnia wełny czesanej, przedzalnia wełny shoddy i mungo, wyrób sukna pilśniowego, kołder i koców, wyrób kobierców i materji sprzętowych, wyrób szali i chustek, tkanych i dzianych, wyrób tkanin szczegółowo nie wymienionych z wełny czesanej, greplowej, czystej i mieszanej, wyrób waty, przedzalnia bawełny i wiguniu, wyrób nici, przedzalnia odpadków bawełnianych, tkalnia bawełny, wyrób knotów, przedzalnia lnu i wyrób nici, tkalnia lnu, przemysł konopny, wyrób sieci i lin wszelkiego rodzaju, przemysł przetwarzający jute, przemysł przetwarzający inne przedziwa roślinne, tkanie i wyplatane włosów, przyrządzanie przedziwa, przedzalnie bez ograniczenia do pewnych materiałów, tkalnie bez ograniczenia do pewnych materiałów, wyrób tkanin taśm i sznurków gumowych, wyrób pasamonu złotych, srebrnych i przedz leońskich, wyrób wszelkich innych pasamonów, wyrób wstążek jedwabnych i półjedwabnych, wyrób tasiemek z innych materiałów, wyrób towarów dzianych, pończoszkowych i szydełkowych, wyrób bobinetów i koronek, hafciarstwo sztuczne, pstre i białe, farbiernie jedwabiu, apretura i przyrządzanie towarów jedwabnych, blicharstwo, apretura, farbiernie i przyrządzanie przedz i towarów wełnianych, bawełnianych i lnianych, wyrób przedz i tkanin drukowanych, wyrób pościeli, szyćcie i konfekcyja bielizny, wyrób sukien

dla mężczyzn i chłopców. wyrób sukien dla kobiet i dziewcząt, szewstwo. wyrabiacze gorsetów, wyrób krawatów, rękawicznicy, wyrabiacze obwiązek chirurgicznych, wyrabiacze parasoli i parasolek, kuśnierze i czapnicy, farbierze futer, wyrób pilśni, wyrób materiału na kapelusze i kapeluszy pilśniowych, wyrób czapek wehodnich (fezów), wyrób kapeluszy słomkowych, wyrób kapeluszy damskich i czepków (przystrajanie kapeluszy, modniarstwo), wyrabiacze kwiatów sztucznych, wyrabiacze piór do stroju, czyszczenie bielizny i odzieży, przemysł chemiczny hurtowny. wyrób wszelkich innych wytworów chemicznych i drogieryi, wyrób węgla drzewnych, smoły drzewnej i kopcju, przetwarzanie torfu, fabrykacja cegiełek węglowych, zakłady zwęglania, wyrób gazów oświetlających i ogrzewczych, destylacja smoły węgla kamiennego, nafty i wosku ziemnego, wytapianie tranu i wyrób olejów smarowych, wyrób barwników smołowych i wszelkich innych wytworów smoły węglowej, wyrób innych barwników, wyrób ołówków, pasteli i kredek, wyrób czernidla szweskiego, atramentu i laku do pieczętowania, wyrób i destylacja żywiec, wyrób pokostów i lakierów. wyrób wosku i towarów z niego, fabrykacja margaryny i rafineria tłuszczów, wyrób mydła, świec stearynowych i łojowych i oleiny, wyrób olejów tłustych, wyrób olejków i esencji eterycznych, wyrób pachnidła, wyrób środków strzelniczych i rozsadzających, tudzież wytworów pirotechnicznych, wyrób zapalek i innych towarów podpałowych, wyrób kleju, wyrób spodyum, tłuszczu kostnego i nawozów sztucznych (przemysł uprawy).

Grupa V. Przemysł wyrobu żywności; przemysł usług osobistych; przemysł komunikacyjny.

Młynarstwo, wyrób kaszy jęczmiennej, odłuszczenie ryżu i strączywa, wyrób pieczywa czarnego, białego i wykwintego, wyrób makaronu i podobnych towarów ciastowych, wyrób mąki skrobiowej, sago, dekstryny, cukru gronowego i syropu skrobiowego, wyrób cukru surowego i rafinowanego, wyrób kakao, czekolady i kandyzów, cukiernictwo i piekarstwo, wyrób pierników i miodu, wyrób musztardy i konserw roślinnych, wyrób surogatów kawy, zakłady palenia kawy, rzeźnicy, rzeźnicy końscy, warzelnicy flaków i czyszciciele jelit, wędliniarze, wyrabiacze mięsa marynowanego i kiełbas, wyrób konserw mięsnych i rybich, handlarze dziczyzny i drobiu, rybołostwo, chwytanie zwierzątek i zbieranie płodów zwierzęcych, przemysłowy chów zwierząt, łuczenie, przemysłowe gospodarstwo nabiałowe, ogrodnictwo sztuczne, zdobnicze i handlowe itd., wyrób słodu, browarnictwo, gorzelnictwo i wyrób drożdży stałych, rektyfikacja spirytusu, wyrób likworów na zimno, wyrób octu i spirytusu octowego, gospodarstwo piwiczne winne, wyrób wina burzącego i owocowego, dobywanie wód mineralnych, wyrób wody sodowej, wód mineralnych sztucznych i innych napojów burzących, wyrąb lodu naturalnego i wyrób sztucznego, zakłady dostarczania wody, fabrykacja tytoniu, przyjmowanie obcych w gościnę (zajazdy, hotele, pensyony), traktynie i restauracje, szynki winne i piwne, wyszynk kawy, mleka i herbaty, wyszynk gorzałki, handel napojów wysokokowych pędzonych, fryzyerzy i perukarzy, przedsiębiorstwa pocztowe i powozowe, wynajem koni, przewóz towarów, żegluga nieparowa, grzebanie umarłych, posługacze i słudzy najemni, wykonawstwo posług osobistych wszelkiego rodzaju, łaźnie i inne przemysły pieczy zdrowia, podlegające ustawie przemysłowej, muzykanci i inne przemysły rozrywkowe, podlegające ustawie przemysłowej.

Grupa VI. Handel.

Wszelki handel towarowy podlegający ustawie przemysłowej, z wyjątkiem handlu dziczyzną i drobiem, tudzież handlu napojami wysokokowymi pędzonymi, które zaliczone zostały do grupy V z powodu związku ich z upoważnieniami do produkowania, tudzież podlegające ustawie przemysłowej przedsiębiorstwa spedycyjne i komisowe, agenci towarowi, zakłady ważenia i mierzenia, banki, zakłady eskomptowe i kantory wymiany, pożyczacze pieniędzy i przedsiębiorstwa pożyczkowe, biura wywiadowcze, biura ogłoszeń i adresowe, nakoniec sprzedaż tytoniu, znaczków listowych i stępli.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXI. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1898.

Treść: № 59. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bernie.

59.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 26. kwietnia 1898,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bernie.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. lipca 1898 rozpocząć ma czynności swoje w Bernie Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Bernie“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orla cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd krajowy berneński.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego berneńskiego obejmuje obszary gmin Berna, Królowego Pola, Steinmühle, Jundrowa, Herszpic górnych i dolnych, Komarowa, Czernowic, Żydenic, Hussowic, Malomierzyc, Julianowa, Obrzan, Przyzrzenic, Bohonic i Zabowrzesk.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego berneńskiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego, z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego berneńskiego ma być 172, zastępców 104, asesorów Sądu rekursowego do spraw spornych przemysłowych (§ 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) 36.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach tery-

toryalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Namie
stnictwu w Bernie.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do od-
bycia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu prze-
mysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu
rekursowego, którą każda grupa wybrać ma po po-
łowicie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała
wyborczego robotników, ustanawia się następująco:

Grupa I.

Wielkie przedsiębiorstwo przemysłu metalo-
wego i maszynowego:

20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
12 zastępców }
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa II.

Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu metalo-
wego i maszynowego:

20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
12 zastępców }
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa III.

Przemysł tkacki:

32 asesorów } do Sądu przemysłowego,
20 zastępców }
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa IV.

Przemysł budowlany:

20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
12 zastępców }
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa V.

Przemysł skórny, wyrób odzieży i strojów i
przemysł tapicerski:

20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
12 zastępców }
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa VI.

Handel:

20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
12 zastępców }
4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa VII.

Wszelkie inne przemysły:

40 asesorów } do Sądu przemysłowego,
24 zastępców }
8 asesorów do Sądu rekursowego.

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniej-
szego rozporządzenia uważać należy te, którym przy-
pisany został podatek zarobkowy powszechny prze-
noszący kwotę 150 zł. Przedsiębiorstwa podlegające
obowiązkowi składania rachunków publicznie, zali-
czają się do wielkich.

Poszczególne gałęzie przemysłu należące do
każdej z grup powyższych, wyliczone są w dołączo-
nym „Ugrupowaniu przemysłów dla Sądu przemy-
słowego berneńskiego“.

W razie wątpliwości co do zaliczenia jakiegoś
przedsiębiorstwa przemysłowego, nie wymienionego
podług nazwy w tem ugrupowaniu, szukać należy
wskazówki w Spisie abecadłowym przedsiębiorstw i
zatrudnień, podanym w załączce J przepisu wyko-
nawczego z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35
do rozdziału I. ustawy z dnia 25. października 1896,
Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpo-
średnich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o
sądach przemysłowych), przyznawać należy aseso-
rom Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież
asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniemi zasto-
sowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21,
23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości
z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o na-
leżytościach świadków i biegłych w sprawach spor-
nych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać
się mające asesorom i zastępcom ze stanu robotni-
ków, ustanawia się w kwocie jeden złoty za pół dnia
i w kwocie dwa złote za cały dzień bez podziału
dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagro-
dzenia brać należy czas, przez który robotnik był
rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności
liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Ruber r. w.

Baernreither r. w.

U g r u p o w a n i e

przemysłów dla Sądu przemysłowego w Bernie.

Grupa I. Wielkie przedsiębiorstwa przemysłu metalowego i maszynowego.

Wyrób surowiczny i odlewanie wielko-pieczowe, wszelki inny przemysł hutniczy, młyny wyskrobków złotych i srebrnych i szejdownie, wyrób towarów lanych drugiego topienia, wyrób i rafinerya żelaza kutego i stali, wyrób osi wozowych, wyrób towarów kowalskich i nożowniczych, narzędzi, pilników, wyrób kos, sierpów, rzezaków do słomy, kowale podkowi i wozowi, wyrób naczyń żelaznych, kutych, wygniatanych, pobielanych lub emaliowanych, wyrób sprzętów żelaznych, wyrób kas ogniotrwałych, wyrób towarów ślusarskich wszelkiego rodzaju, wyrób konstrukcyi budowlanych żelaznych, wyrób drutu ciągnionego, ówieków, gwoździ, nitów, śrub, lin drucianych i łańcuchów, wyrób towarów drobnych stalowych i żelaznych, wyrób towarów iglarskich, wyrób tkanin i plecionek drucianych, blach dziurkowanych i wszelkich innych wyrobów sitarskich i kratkowych, wyrób lamp i latarni, wyrób wszelkich towarów blacharskich, wyrób blach miedzianych, mosiężnych, tombakowych i pakfongowych, takichże drutów i rur, wyrób towarów miedzianych, odlewanie dzwonów i wielkich przedmiotów spiżowych, wyrób kapsli i gilz na naboje, wyrób towarów mosiężniczych, jakoteż drobnych, galanteryjnych i wykwinnych z rozmaitych metali i stopów, wyrób towarów z metalu brytańskiego i cyny, wyrób towarów cynkowych, wyrób towarów ołowianych, wyrabiacze złotych i srebrnych towarów i jubilerzy, wykuwanie blaszek złotych, srebrnych i staniolu, wyrób towarów z chińskiego srebra, alpaki i innych naślądów metali szlachetnych, wyrób drutów złotych, srebrnych i leońskich, tudzież towarów z nich (z wyjątkiem pasamoniczych), szlifiernie i polerownice żelaza, stali i innych metali, rytownicy, cyzelerowie, gwiloszerowie i emailści, malarze i lakiernicy towarów metalowych i blaszanych, platerownicy, galwanizatorowie, pozłotnicy, posrebrzacze i niklownicy metalu, wyrób kotłów parowych, motorów, maszyn roboczych i części składowych maszyn (z odlewnią lub bez niej), wyrób przyborów gazociągowych, wodociągowych i parociągowych, uzbrojenia kotłów parowych i urządzeń ogrzewczych, wyrób broni, wyrób lokomotyw, wyrób wagonów kolejowych, wyrób powozów i wozów ciężarowych, wyrób welocepedów, budowa statków, elektrotechnika, wyrób narzędzi matematycznych, fizycznych i optycznych, wyrób wag i ciężarków, wyrób zegarów, wyrób narzędzi chirurgicznych, wyrób fortepianów, wyrób organów, harmonik i pozytywów, wyrób innych instrumentów muzycznych, instalatorowie gazociągów i wodociągów, zakłady oświetlenia elektrycznego i udzielania siły, zakłady wynajmu siły parowej, wszelkie inne zakłady centralne ogrzewania, oświetlenia, oddawania siły itp.

Grupa II. Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu metalowego i maszynowego.

(Te same gałęzie przemysłu co w grupie I.)

Grupa III. Przemysł tkacki.

Zakłady kondycjonowania, przyrządzanie wełny, przyrządzanie lnu i konopi, przyrządzanie odpadków przędzy i szmat, wyrób wełny sztucznej, wyrób jedwabiu, przędzalnia jedwabiu jedwabnego shoddy i odpadków jedwabiu, tkalnie jedwabiu i półjedwabiu, przędzalnia wełny gręplowej, przędzalnia wełny czesanej, przędzalnia wełny shoddy i mungo, wyrób sukna pilśniowego, kołder i koców, wyrób kobierców i materyi sprzętowych, wyrób szali i chustek, tkanych i dzianych, wyrób tkanin szczegółowo nie wymienionych z wełny czesanej, gręplowej, czystej i mieszanej, wyrób pilśni (z wyjątkiem wyrobu materiału kapelusznego), wyrób waty, przędzalnia bawełny i wiguniu, wyrób nici, przędzalnia odpadków bawełnianych, tkalnia bawełny, wyrób knotów, przędzalnia lnu i wyrób nici, tkalnia lnu, przemysł konopny, wyrób sieci i lin wszelkiego rodzaju, przemysł przetwarzający jutę, przemysł przetwarzający inne przędziwa roślinne, tkanie i wyplatanie włosów, przyrządzanie przędziwa, przędzalnie i tkalnie bez ograniczenia do pewnych materiałów, wyrób tkanin, taśm i sznurków gumowych, wyrób pasamonów złotych, srebrnych i przędz leońskich, wyrób wszelkich innych pasamonów, wyrób wstążek jedwabnych i półjedwabnych, wyrób tasiemek z innych materiałów, wyrób towarów dzianych, pończoszkowych i szydełkowych, wyrób bobinetów i koronek, hafciarstwo sztuczne, pstre i białe, farbierstwo jedwabiu, apretura i przyrządzanie towarów jedwabnych, blicharstwo, apretura, farbierstwo i przyrządzanie przędz i towarów wełnianych, bawełnianych i lnianych, wyrób przędz i tkanin drukowanych, czyszczenie bielizny i odzieży.

Grupa IV. Przemysł budowlany.

Przedsiębiorcy budowy, budowniczowie, groblarze, studniarze, brukarze i asfaltnicy, murarze, cieśle, dacharze, szklarze, pokostnicy i lakiernicy, malarze pokojowi, stjukatorowie i marmornicy, kominiarze, kanalarze i jam spustowych czyściciele, czyściciele pokoi i zakłady czyszczenia, wyrób papy dachowej i asfaltu, łamy marmuru, wszelkie inne kamieniołomy, łamy wapienia i piece wapienne, łamy gipsu i piece gipsowe, wyrób wapna hydraulicznego i cementu, wydobywanie trasu, wyrób towarów cementowych i betonowych, mozaiki sztuczno-kamiennej i kamiennej, piaskarnie, żwirowanie, kopanie, tudzież przyrządzanie gliny i glinki, wypalanie cegieł, wyrób kamionki i towarów ogniotrwałych kamiennych i glinianych.

Grupa V. Przemysł skórny, przemysł wyrobu odzieży i towarów do stroju, przemysł tapicerski.

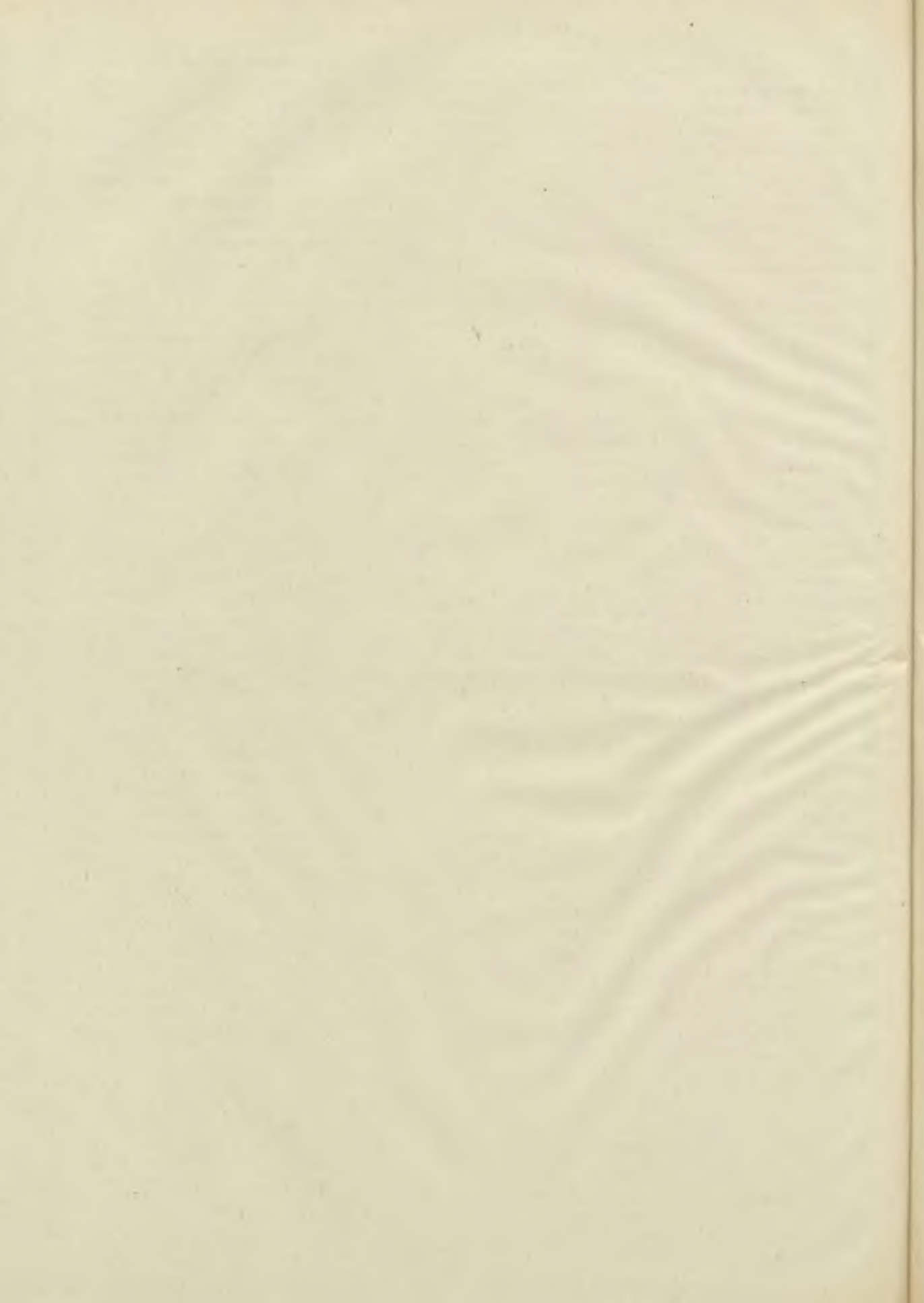
Czerwonoskórnictwo, białoskórnictwo i zamszownictwo, przyrządzanie skóry, wyrób skóry barwionej i lakierowanej, wyrób pasów do machin, wyrób towarów skórzano-galanteryjnych, wyrób towarów siodlańskich, rymarskich i kaletniczych, wyrób ceraty, ledertuchu i innych materyi nieprzemakalnych, wyrób skóry sztucznej, czyszczenie i przyrządzanie piór, włosów itp. materiałów, wypychacze zwierząt i preparatorowie, wyrób towarów pościelowych, szycie i konfekcja bielizny, wyrób sukien dla mężczyzn i chłopców, wyrób sukien dla kobiet i dziewcząt, szewstwo, wyrabiacze gorsetów, wyrób krawatów, rękawicznicy, wyrabiacze obwiązek chirurgicznych, wyrabiacze parasoli i parasolek, kuśnierze i czapnicy, farbierze futer, wyrób pilśni, wyrób materiału na kapelusze i kapeluszy pilśniowych, wyrób czapek wschodnich (fezów), wyrób kapeluszy słomkowych, wyrób kapeluszy damskich i czepków (przystrajanie kapeluszy, modniarstwo), wyrabiacze kwiatów sztucznych, wyrabiacze piór do stroju, tapicerowie i dekoratorzy.

Grupa VI. Handel.

Wszelki handel towarowy podlegający ustawie przemysłowej, z wyjątkiem handlu dziczyzną i drobiem, tudzież handlu napojami wysokokowymi pędzonymi, które zaliczone zostały do grupy VII z powodu związku ich z upoważnieniami do produkowania, tudzież podlegające ustawie przemysłowej przedsiębiorstwa spedycyjne i komisowe, ajenci towarowi, zakłady ważenia i mierzenia, banki, zakłady eskomptowe i kantory wymiany, pożyczacze pieniędzy i przedsiębiorstwa pożyczkowe, biura wywiadowcze, biura ogłoszeń i adresowe, nakoniec sprzedaż tytoniu, znaczków listowych i stępli.

Grupa VII. Wszelkie inne przemysły.

Ogrodnictwo sztuczne. zdobnicze i handlowe, przemysłowy chów zwierząt, tuczenie. rybołówstwo. chwytanie zwierzątek i zbieranie owoców zwierzęcych, wyrób kamieni młyńskich, wszyscy inni obrabiacze kamieni, wydobywanie i obrabianie kamieni szlachetnych i półszlachetnych, rznięcie kamieni, modelownicy gliny i gipsu, kopalnie i płóczkarnie porcelanówki, wyrób masy kamiennej, polew emaliowych i kamieni mielonych wszelkiego rodzaju, wyrób ordynarnych towarów garncearskich i kafla piecowych, zduństwo, wyrób fajansu, majoliki i kamionki, wyrób porcelany, wyrób terralitu, syderolitu i terrakotty, malowanie porcelany i innych towarów glinianych, wyrób szkła dętego, tafLOWEGO i zwierciadlanego, rafinerya szkła dętego, rafinerya szkła zwierciadlanego, wyrób towarów szklanno-galanteryjnych, malarze, rytownicy i wytrawiacze szkła, stępy do dębnicy garbarskiej, tartaki i rąbanie drzewa, wyrób fornerów, zakłady napawania drzewa, wyrób wełny drzewnej i drutu drzewnego, wyrób towarów korkowych, bednarstwo, wyrób posadzki, wyrób towarów drewnianych grubych, stolarstwo pakowe, stolarstwo budowlane, stolarstwo sprzętowe i galanteryjne, wyrób listew, ram i towarów pozłotniczych, fryzowanie drzewa koszykarstwo, wszelkie inne wyroby wyplatane i tkane, jakoteż szczotkarskie z drzewa, słomy, łyka, sitowia itp. materiałów, wyrób guzików drewnianych, rogowych, kościanych, z perłowej macicy i innych materiałów, wyrób wachlarzy, wyrób grzebieni i fiszbinu, wyrób towarów z morskiej pianki i bursztynu, wyrób rozmaitych towarów tokarskich z drzewa i innych materiałów, wyroby drewniane snycerskie i rzeźbiarskie, wyrób towarów kauczukowych i guttaperchowych, wyrób towarów celluloidowych, wyrób drzewnika, miazgi słomianej i cellulozy, wyrób tektury i kartonu do pras, wyrób papieru wszelkiego rodzaju, wyrób obić, papieru różnobarwnego i preparowanego, wyrób kart do grania, konfekcyja papierowa, introligatorzy i rygownicy, wyrób towarów z kartonu i miąższu papierowego, młynarstwo, wyrób kaszy jęczmiennej, odłuszczenie ryżu i strączywa, wyrób pieczywa czarnego, białego i wykwińskiego, wyrób makaronów i podobnych towarów ciastowych, wyrób mąki skrobiowej, sago, dekstryny, cukru gronowego i syropu skrobiowego, wyrób cukru surowego i rafinowanego, wyrób kakao, czekolady i kandyzów, cukiernictwo i piekarstwo ciast, wyrób pierników i miodu, wyrób musztardy i konserw roślinnych, wyrób surogatów kawy, zakłady palenia kawy, rzeźnicy, rzeźnicy końscy, warzelnicy flaków i czyściciele jelit, wędliniarze, wyrabiacze mięsa marynowanego i kielbas, wyrób konserw mięsnych i rybich, przemysłowe gospodarstwo nabiałowe, wyrób słoju, browarnictwo, gorzelnictwo i wyrób drożdży stałych, rektyfikaeya spirytusu, wyrób likworów na zimno, wyrób octu i spirytusu octowego, gospodarstwo piwiczne winne, wyrób wina burzającego i owocowego, dobywanie wód mineralnych naturalnych, wyrób wody sodowej, wód mineralnych sztucznych i innych napojów burzających, wyrób lodu naturalnego i wyrób sztucznego, zakłady dostarczania wody, fabrykacya tytoniu, przyjmowanie obcych w gościnę (zajazdy, hotele, pensyony), traktyernie i restauracye, szynki winne i piwne, wyszynk kawy, mleka i herbaty, wyszynk gorzałki, handel napojami wysokowymi pędzonymi, fryzjerzy i perukarze, przemysł chemiczny hurtowny, wyrób wszelkich innych wytworów chemicznych i drogieryi, wyrób węgla drzewnych, smoły drzewnej i kopeiu, przetwarzanie torfu, fabrykacya cegielek węglowych, zakłady zwęglania, wyrób gazów oświetlających i ogrzewczych, destylacya smoły węgla kamiennego, nafty i wosku ziemnego, wytapianie tranu i wyrób olejów smarowych, wyrób barwników smołowych i wszelkich innych wytworów smoły węglowej, wyrób innych barwników, wyrób olówek, pasteli i kredek, wyrób czernidła szewskiego, atramentu i laku do pieczętowania, wyrób i destylacya żywiec, wyrób pokostów i lakierów, wyrób wosku i towarów z niego, fabrykacya margaryny i rafinerya tłuszczów, wyrób mydła, świec stearynowych i łojowych i oleiny, wyrób olejów tłustych, wyrób olejków i esencji eterycznych, wyrób pachnideł, wyrób środków strzelniczych i rozsadzających, tudzież wytworów pirotechnicznych, wyrób zapadek i innych towarów podpałowych, wyrób kleju, wyrób spodyum, tłuszczu kostnego i nawozów sztucznych (przemysł oprawcy), malarze godeł i napisów, odlewnia i wyrzynanie czcionek, galwanoplastyka, drzeworytnictwo, cynkografia i inne płyty drukarskie, drukarstwo, kamieniodruk, stalodruk i miedziodruk, wyrób fotografii, światłodruków i chromografii, technik dentystyczny, malarstwo przemysłowe i dekoracyjne (z wyjątkiem pokojowego), rysownicy, deseniarze, kaligrafowie, handel dziczyzny i drobiu, przedsiębiorstwo pocztowe i powozowe, wynajem koni, przewóz towarów, żegluga na wodach śródkrajowych, grzebanie umarłych, posługacze, studzy najemni, wykonawstwo posług osobistych wszelkiego rodzaju, łaźnie i inne przemysły pieczy zdrowia podlegające ustawie przemysłowej, muzykanci i inne przemysły rozrywkowe podlegające ustawie przemysłowej.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1898.

Treść: № 60. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Libercu.

60.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 26. kwietnia 1898,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Libercu.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach tyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. lipca 1898 rozpocząć ma czynności swoje w Libercu Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Libercu“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orla cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy liberecki.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego libereckiego obejmuje okrąg Sądu powiatowego libereckiego.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego libereckiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego libereckiego ma być 164, zastępców 100, asesorów Sądu rekursowego do spraw spornych przemysłowych (§. 31, ustęp 3 ustawy o sądach przemysłowych) 36.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytoryalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Namieśtnictwu w Pradze.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbycia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów Sądu rekursowego, którą każda grupa wybrać ma po polowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następnie:

Grupa I.

Wielkie przedsiębiorstwa przemysłu tkackiego, przemysłu tapicerskiego, wyrobu odzieży i strojów:
 32 asesorów } do Sądu przemysłowego,
 20 zastępców }
 8 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa II.

Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu tkackiego, przemysłu tapicerskiego, wyrobu odzieży i strojów:
 20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
 12 zastępców }
 4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa III.

Wielkie przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i maszynowego, wyrobu towarów drewnianych i snycerszczyzny, przemysłu skórniego itp., przemysłu papierzanego i chemicznego:
 20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
 12 zastępców }
 4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa IV.

Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i maszynowego, wyrobu towarów drewnianych i snycerszczyzny, przemysłu skórniego itp., przemysłu papierzanego i chemicznego:
 32 asesorów } do Sądu przemysłowego,
 20 zastępców }
 8 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa V.

Przemysł kamienny, ziemiowy, gliniany i szklany, ludzież budowlany:
 20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
 12 zastępców }
 4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa VI.

Przemysł wyrobu żywności i posiłków, przemysł gospodni i szynkowy, tudzież przemysł komunikacji:
 20 asesorów } do Sądu przemysłowego,
 12 zastępców }
 4 asesorów do Sądu rekursowego.

Grupa VII.

Handel:

20 asesorów } do Sądu przemysłowego.
 12 zastępców }
 4 asesorów do Sądu rekursowego.

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy te, którym przepisany został podatek zarobkowy powszechny przynoszący kwotę 150 zł. Przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

Do których z wymienionych powyżej grup zaliczać należy poszczególne przedsiębiorstwa przemysłowe, postanowione jest w dołączonym do niniejszego rozporządzenia ugrupowaniu przemysłów, utworzonym na zasadzie „klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień“ (załączka J przepisu wykonawczego, ogłoszonego rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35 do ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220).

W razie wątpliwości co do zaliczenia jakiegoś przedsiębiorstwa, szukać należy wskazówki w Spisie abecadlowym do tej „klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień“ dołączonym.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych), przyznawać należy asesorom Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom Sądu rekursowego z odpowiedniemi zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 21, o należytościach świadków i biegłych w sprawach cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesorom i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie jeden złoty za pół dnia i w kwocie dwa złote za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Thun r. w.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Załączka do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. kwietnia 1898. Dz. u. p. Nr. 60.

U g r u p o w a n i e

przemysłów dla Sądu przemysłowego libereckiego.

Klasy poniżej zamieszczone, cyframi rzymskimi oznaczone, obejmują te same gałęzie przemysłu, co klasy przedsiębiorstw podane pod temi samemi cyframi w załączce J przepisu wykonawczego do rozdziału I ustawy z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220 (ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35). Wszystkie grupy i rodzaje przemysłów, stosownie do klasyfikacji ustanowionej w załączce J do jednej klasy należące, o ile podlegają postanowieniom ustawy przemysłowej albo należą do przedsiębiorstw oznaczonych w artykule VIII patentu obwieszczającego do ustawy przemysłowej z dnia 20. grudnia 1859, Dz. u. p. Nr. 227, zaliczają się do grupy wyborczej, oznaczonej przytoczeniem numeru klasowego.

Grupa I. Wielkie przedsiębiorstwa przemysłu tkackiego, przemysłu tapicerskiego, przemysłu wyrobu odzieży i strojów.

- IX. klasa: przemysł tkacki,
- X. „ „ przemysł tapicerski,
- XI. „ „ przemysł wyrobu odzieży i strojów.

Grupa II. Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu tkackiego, przemysłu tapicerskiego, przemysłu wyrobu odzieży i strojów.

Te same klasy co w grupie I.

Grupa III. Wielkie przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i machinowego, przemysłu wyrobu towarów drewnianych i snycerszczyzny, przemysłu skór nego itp., przemysłu papierzanego i chemicznego.

- II. klasa: przemysł hutniczy,
- IV. „ „ obrabianie metalu,
- V. „ „ wyrób machin, przyrządów, instrumentów i środków transportowych.
- VI. „ „ przemysł drzewny i snycerszczyzna,
- VII. „ „ wyrób towarów kauczukowych, guttaperchowych i celluloidowych.
- VIII. „ „ przemysł przetwarzający skóry garbowane i niegarbowane, szceć, włosy, pióra itp. materiały.
- XII. „ „ przemysł papierzany,
- XV. „ „ przemysł chemiczny,
- XVII. „ „ przemysł graficzny,
- XVIII. „ „ zakłady centralne udzielania siły, ogrzewania i oświetlania.

Grupa IV. Mniejsze przedsiębiorstwa przemysłu żelaznego, metalowego i machinowego, przemysłu wyrobu towarów drewnianych i snycerszczyzny, przemysłu skórniego itp., przemysłu papierzanego i chemicznego.

Te same klasy co w grupie III z wyjątkiem klasy XVIII.

Grupa V. Przemysł kamienny, ziemniowy, gliniany i szklany, tudzież przemysł budowlany.

III. klasa: przemysł kamienny, ziemniowy, gliniany i szklany,
XVI. „ przemysł budowlany.

Grupa VI. Przemysł wyrobu żywności i posiłków, przemysł gospodni i szynkowy i przemysł komunikacyjny.

I. klasa: produkcya pierwiastkowa,
XIII. „ przemysł wyrobu żywności i posiłków,
XIV. „ przemysł gospodni i szynkowy,
XXIV. „ przemysł komunikacyjny (z wyjątkiem kolei żelaznych),
XXV. „ wszelkie inne przemysły.

Grupa VII. Handel.

XX. klasa: handel towarami w stałych zakładach przemysłowych,
XXI. „ handel koczowniczy, z wyjątkiem właściwego handlu obnośnego,
XXII. „ przemysł pomocniczy handlu towarowego,
XXIII. „ handel pieniężny i kredytowy.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1898.

Treść: № 61. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bielsku.

61.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 26. kwietnia 1898,

tyczące się ustanowienia Sądu przemysłowego w Bielsku.

Na zasadzie §§. 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 118, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Dnia 1. lipca 1898 rozpocząć ma czynności swoje w Bielsku Sąd przemysłowy na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218 ustanowiony.

Ten Sąd przemysłowy używa oznaczenia: „C. k. Sąd przemysłowy w Bielsku“. Pieczęć urzędowa tego Sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oznaczony i jako Sąd rekursowy działać ma w sprawach tego Sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy cieszyński.

§. 2.

Właściwość miejscowa Sądu przemysłowego bielskiego obejmuje obszary gmin Bielska, Starego Bielska, Aleksandrowic, Komorowic niemieckich, Kamienicy, Wapienicy i Jasienicy.

§. 3.

Właściwość rzeczowa Sądu przemysłowego bielskiego rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa w §. 1, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych wymienione a znajdujące się w okręgu Sądu przemysłowego z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego Sąd przemysłowy nabędzie właściwości co do kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§. 4.

Postanawia się, że asesorów Sądu przemysłowego bielskiego ma być 52, zastępców 32.

§. 5.

Asesorów Sądu przemysłowego i ich zastępców wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń potrzebnych w takim razie, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, zostawia się c. k. Rządowi krajowemu w Opawie.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbicia wyborów i ogólną ilość asesorów Sądu prze-

mysłowego i ich zastępców, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następująco:

Grupa I.

Wszelkie wielkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów,
12 zastępców.

Grupa II.

Wszelkie mniejsze przedsiębiorstwa z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów,
12 zastępców.

Grupa III.

Wszelkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorów,
8 zastępców.

Za wielkie przedsiębiorstwa w duchu niniejszego rozporządzenia uważać należy te, którym przypisany został podatek zarobkowy powszechny prze-

noszący kwotę 150 zł. Przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi składania rachunków publicznie, zaliczać należy do wielkich.

§. 6.

Zwrót wydatków w gotówce (§. 13 ustawy o sądach przemysłowych) przyznawać należy asesoram Sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesoram Sądu rekursowego z odpowiedniem zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należytościach świadków i biegłych w sprawach spornych cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku przyznawać się mające asesoram i zastępcom ze stanu robotników, ustanawia się w kwocie jeden złoty za pół dnia i w kwocie dwa złote za cały dzień bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzenia tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który robotnik był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy także czas drogi do Sądu i z powrotem.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Ruber r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. kwietnia 1898.

Treść: (M 62—67.) 62. Rozporządzenie, dotyczące się sprowadzania z zagranicy towarów leczniczych przyrządzonych tudzież środków kosmetycznych i dyetetycznych. — 63. Rozporządzenie, którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, dotyczące się wykonania §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 o urządzeniu przemysłów budowlanych wymagających konsensu. — 64. Rozporządzenie, dotyczące się częściowej zmiany przepisu o postępowaniu cłowym w obrocie na kolejach żelaznych dotykających linii cłowej. — 65. Obwieszczenie o wydaniu na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, zarządzenia co do postępowania z dochodami podlegającymi zasadniczo podatkowi rentowemu według rozdziału III. rzeczonej ustawy, które pobierają z Austrii obywatele bawarscy, w królestwie bawarskiem zamieszkałi. — 66. Obwieszczenie o wydawaniu kajnitu z c. k. Warzelnii soli w Kaluszu. — 67. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller do okręgu sądu powiatowego skawińskiego w Galicyi.

62.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 24. marca 1898,

tyczące się sprowadzania z zagranicy towarów leczniczych przyrządzonych tudzież środków kosmetycznych i dyetetycznych.

Odnosnie do ustępu 1, punktu 2 w §. 16, lit. a) przepisu wykonawczego z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, do ustawy o taryfie cłowej, rozporządza się, że obrót przedmiotów poniżej wymienionych uważać należy za ograniczony ze względów zdrowotnych:

Obrót lekarstw przyrządzonych wszelkiego rodzaju, tudzież środków kosmetycznych i dyetetycznych, wprowadzanych w handel jako lecznicze (bez względu na zaliczenie do taryfy cłowej), jeżeli nie są wprowadzane na zasadzie osobnego pozwolenia władzy politycznej krajowej, albo dla aptek, dla instytutów naukowych medycznych lub dla przedsiębiorstw handlowych (drogieryi hurtownych) uprawnionych do handlu hurtownego towarami leczniczymi.

Upoważnienie drogieryi hurtownych obejmuje jednak tylko lekarstwa przyrządzone, tudzież środki kosmetyczne i dyetetyczne wprowadzane w obrót

jako lecznicze, o ile nie są przyrządzone w takiej formie, ani w taki sposób na dawki podzielone, jak lekarstwa przeznaczone dla chorych do bezpośredniego zewnętrznego lub wewnętrznego użycia.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

63.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i handlu z dnia 2. kwietnia 1898,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 196, dotyczące się wykonania §. 13, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu przemysłów budowlanych wymagających konsensu.

Na zasadzie §. 13go, ustęp 3 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, o urządzeniu przemysłów budowlanych wymagających konsensu,

uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 196, przyznaniem także uczniom szkoły zawodowej obrabiania drzewa w Ebensee (oddział ciesielstwa) dobrodziejstwa określonego co do przemysłu ciesielskiego w §. 12, ustęp 3 rzeczonyj ustawy.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

Baernreither r. w.

64.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i kolei żelaznych z dnia 6. kwietnia 1898,

tyczące się częściowej zmiany przepisu o postępowaniu cłowem w obszarze na kolejach żelaznych dotyczących linii cłowej.

W porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych rozporządza się z częściową zmianą §. 9go, ustęp przedostatni przepisu z dnia 18. września 1857, Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1857, o postępowaniu cłowem w obrocie na kolejach żelaznych austriackich dotyczących linii cłowej, że gdy funkcyonaryusze straży skarbowej, którzy eskortowali urzędownie pociągi wozowe, wracają, na ten czas, o ile wtedy nie mają nadzorować transportu towarów, kolej obowiązana jest dać im bezpłatnie miejsce w wagonie osobowym trzeciej klasy.

Kaizl r. w.

Wittek r. w.

65.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. kwietnia 1898,

o wydaniu na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, zarządzenia co do postępowania z dochodami podlegającymi zasadniczo podatkowi rentowemu według rozdziału III. rzeczonyj ustawy, które pobierają z Austrii obywatele bawarscy, w królestwie bawarskiem zamieszkali.

Z zastrzeżeniem wzajemności ze strony administracyi podatkowej królewsko bawarskiej, c. k. Ministerstwo skarbu uznaje za stosowne dozwolnić na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, żeby dochody, podlegające

zasadniczo podatkowi rentowemu według rozdziału III. rzeczonyj ustawy, które obywatele bawarscy, w królestwie bawarskiem zamieszkali, pobierają z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, były uwalniane od podatku rentowego, o ile nie podlegają potrącaniu podatku przepisanego w §. 133 ustawy powyższej, albo, o ile nie pochodzą z wierzytelności, w rzeczonych królestwach i krajach hipotecznie zabezpieczonych.

Kaizl r. w.

66.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. kwietnia 1898,

o wydawaniu kajnit z c. k. Warzelnia soli w Kaluszu.

Począwszy od dnia 15. kwietnia 1898 aż do dalszego zarządzenia, c. k. Warzelnia soli w Kaluszu wydawać będzie każdemu z dozwoleniem rozsprzedaży kajnit zabarwiony $\frac{1}{4}\%$ czernidła uniwersalnego (koku drobno sproszkowanego), mielony, zawierający pod gwarancją $18\frac{1}{2}\%$ siarku potasowego a względnie 10% czystego potasu, po cenie 70 c. (siedmdziesiąt centów) za cetnar metryczny od wagi magazynowej, bez opakowania.

Kaizl r. w.

67.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20. kwietnia 1898,

tyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller do okręgu sądu powiatowego skawińskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59 i z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, oddzielają się gminy i obszary dworskie Borek szlachecki, Ochodza, Facimiech, Żelczyna, Gołuchowice, Krzęcin i Polanka-Haller od okręgu sądu powiatowego kalwaryjskiego a obwodowego wadowickiego i przyłączają się do okręgu sądu powiatowego skawińskiego a krajowego krakowskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 30. kwietnia 1898

Treść: (№ 68 – 71.) 68. Obwieszczenie o poruczeniu przykomorkowi Tonale w Tyrolu na czas miesięcy letnich czynności komory pomocniczej II. klasy. — 69. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Delatyna na Kołomyję do Stefanówki. — 70. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany a po części uzupełnienia niektórych postanowień abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej. — 71. Rozporządzenie, którem uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Magnezya“.

68.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. kwietnia 1898,

o poruczeniu przykomorkowi Tonale w Tyrolu na czas miesięcy letnich czynności komory pomocniczej II. klasy.

Przykomorkowi Tonale w Tyrolu porucza się sprawowanie corocznie od maja aż do września włącznie czynności komory pomocniczej II. klasy.

Czynności urzędowe tego przykomorka ogranicza się do tych towarów, które przeznaczone są na własny użytek mieszkańców pomiędzy Tonale a Vermiglio i w drodze do miejsca przeznaczenia nie przechodzą koło komory II. klasy w Vermiglio.

Kaizl r. w.

69.

Dokument koncesyjny z dnia 25. kwietnia 1898,

na kolej lokalną od Delatyna na Kołomyję do Stefanówki.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznaję za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Mini-

sterstwami nadać Wydziałowi krajowemu królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacji w Delatynie c. k. kolei państwa na Kołomyję do Stefanówki, a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei koncesyonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wybudowania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma koncesyonaryusz na żądanie rządu stosowną kaucyę w tych papie-

rach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebne.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości wydane zostały. Pod względem ruchu powinna się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo emitowania pod warunkami, które Rząd ustanowi udziałowych zapisów dłużnych pożyczki pierwszeństwa, którą ma zaciągnąć.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia taboru kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcji a według okoliczności obligacji pierwszeństwa, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych niższych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonariusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariusza obowiązującymi wtedy, gdy zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwołnieniami ułatwieniami.

Koncesjonariusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad niżej względ na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

O ile podobne znizenia, jakie w §. 6 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego utrzymywać będzie Rząd na rachunek koncesjonariusza. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonariuszem.

§. 10.

Koncesjonariusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanymi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy kolejną współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów. Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Cenę odkupu w myśl powyższego postanowienia obliczony, splanąć się będzie koncesjonariuszowi jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku z dołu płatnych.

3. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obli-

czony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na programowe oprocentowanie i spłacenie pożyczki za zezwoleniem Rządu zaciągniętej a względnie obligacyi pierwszeństwa, gdyby były emitowane z doliczeniem raty ryczałtowej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacanie powyższej pożyczki w umówionych terminach płatności aż do zupełnego ich umorzenia a wzmiankowaną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszowi podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl ustępu 2 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 3 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być według postanowień ustępu 2 i 3 płacone.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędowo na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczna bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 aż do 4 przepisanego, bez żadnej dalszej odpłaty, na własność wolną od ciężarów a względnie obciążoną tylko zalegającami jeszcze resztami pożyczki za zezwoleniem Rządu zaciągniętej w używanie kolej niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe a według okoliczności koleje podjazdowe własność koncesyonaryusza stanowiące i przedsiębiorstwa poboczne spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, dotycząca się od-

kupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakiegokolwiek tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 i 4), którą państwo ma zapłacić przedsiębiorstwu, według okoliczności obliczona tymczasowo z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi, dotyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei lokalnej odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeciw od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zalipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 6),

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się mu aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcyonaryusza a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz

przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Wittek r. w.

70.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. kwietnia 1898,

tyczące się zmiany a po części uzupełnienia niektórych postanowień abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmieniają się a po części uzupełniają oznaczone poniżej postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej, jak następuje:

1. Tekst wyrazu „Bister“ opiewać ma na przyszłość jak następuje:

„Bister (bister sadzowy, bister węglowy, farba orzechowo-brunatna, bejca orzechowa) farba wodna, podobna do sepii, otrzymywana z sadzy lub węgla brunatnego, bez dalszego przyrządzenia Nr. 325 . . . . . 1 zł. 50 c.

„ — (bister manganowy, bister mineralny) farba brunatna z soli manganowych wyrabiana Nr. 331 10 zł.

„Uwaga. Bister sadzowy i bister węglowy, rozpuszczając się w wodzie, zabarwiają ją na brunatno, przeciwnie bister manganowy nie rozpuszcza się; bister sadzowy lub węglowy żarząc się w powietrzu przez czas dłuższy, wypalają się i pozostawiają nieco zabarwionego popiołu; bister manganowy nie mienia się w zarzeniu lub staje się tylko nieco ciemniejszym. Ziarno bisteru manganowego z sodą i trochą saletry (na blasze platynowej lub w uszku drutu platynowego) stopiony, tworzy szmele błękitno-zielony lub błękitno-fioletowy, podczas gdy bister z sadzy lub węglowy w takichże okoliczno-

ściach tworzy masę szaro-brunatną, która przy dłuższem topieniu staje się bezbarwną.

„Obacz także uwagę 1 pod przetworami chemicznymi i uwagę pod umbrą.

— przyrządzony jako farba malarska w pęcherzykach lub w formie pasty itp. Nr. 233 24 zł.“

2. Przed pierwszym ustępem uwagi 1 pod wyrazem „Przetwory chemiczne, towary farbiarskie, lekarskie i pachnidła“ przydać należy ustępy następujące:

„Do proszków węglowych Nr. 325 należą tylko te czernidła, węgiel drobno sproszkowany zawierające, które otrzymane zostały sztucznie drogą procesu żarzenia, podczas gdy węgle naturalne i minerały węgiel zawierające, drobno sproszkowane, poddane być mają oczeniu według Nr. 103 b 1. Przeto do Nr. 325 oprócz proszków węglowych z materiałów zwierzęcych i roślinnych (np. z węgla drzewnego) należy także koks sproszkowany, przeciwnie zaś proszki z węgla kamiennych, z węgla brunatnych, czarna kreda sproszkowana, należą do Nr. 103 b 1. Czernidła Nru 325 po spaleniu albo prawie wcale nie zostawiają popiołu (np. sadza) albo zostawiają wprawdzie większą ilość popiołu, lecz ten rozpuszcza się prawie całkiem w kwasie solnym rozcieńczonym. Żarzone w rurce szklanej na jednym końcu przytopionej nie zmieniają się te czernidła.

Węgłe sproszkowane Nru 103 b 1 wprawdzie także zapalają się przy rozgrzaniu a niekiedy palą się tlejąco nawet przez pewien czas po oddaleniu od ognia, ale węgiel w nich zawarty wypala się zupełnie tylko po długim i silnem rozgrzaniu a wtedy zostawiają zawsze wiele popiołu ziemistego prawie tej samej objętości jaką one miały a który po większej części nie rozpuszcza się w rozcieńczonym kwasie solnym; ogrzewanie w rurce szklanej mającej jeden koniec przytopiony, tworzą smołę ciemno zabarwioną, która osiada na zimniejszych częściach rurki. — U minerałów węgiel zawierających, objawy te występują w miarę ilości węgla w nich zawartego.

Obacz także bister, farby, ziemie farbowe, czernidło kosne, czernidło lakowe, pozostałości i umbra.“

3. Po ustępie 1 pod wyrazem „Pozostałości“ przydać należy następującą uwagę:

„Pozostałości z fabrykacji żelazosinku potasu zwyczajnie barwy szaro-czarnej a tylko wyjątkowo mocno czarnej, zostawiają po spaleniu ilość popiołu prawie równą pierwotnej objętości, który po większej części nie rozpuszcza się w rozcieńczonym kwasie solnym. Zawierają one zawsze małe ilości drobnych cząsteczek żelaza metalicznego, które z pomocą magnesu można wydobywać.

Obacz także uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.

Ustęp drugi pod wyrazem „Pozostałości“ ma opiewać:

— przydatne jako środek odbarwiający lub drobno sproszkowane, jako spodium, obacz ten wyraz.“

4. Uwagę pod wyrazem „Umbra“ należy wykreślić a natomiast wpisać następującą:

„Umbra podobna jest do innych barwników brunatnych, mianowicie do bistru (bistru sadzowego, węglowego i manganowego); bister z sadzy lub węgla rozpuszczają się w wodzie i zabarwiają ją na brunatno, umbra zaś nie rozpuszcza się. Umbra żarząc się w powietrzu wypala się jak bister sadzowy lub węglowy i pozostawia nieco zabarwionego popiołu, podczas gdy bister manganowy nie zmienia się w żarzeniu.

Obacz także uwagę pod bistem i uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

5. Pod wyrazami „Koks“ i „Czernidło winne“ przydać należy odsyłacz:

„Obacz także uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

6. Po ostatnim ustępie pod wyrazami „Kość słonowa“ i „Śmietana“ dodać należy sposobem uwagi:

„Obacz także uwagę pod przetworami chemicznymi.“

7. Odsyłacz po pierwszym ustępie uwagi 1 pod wyrazem „Ziemie farbowe“ uzupełnić należy wyrazami:

„tudzież uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

Nadto wpisać należy uwagę 2:

„2. Ziemie farbowe, jak również kreda, biała i czarna, i lubryka (kreda czerwona, cicielska), po wypłokaniu uformowane w pieńki lub laseczki, należą do Nru 333.

Obacz także uwagę pod wyrazami „Kreda“ i „Bulus“.“

8. Postanowienia pod wyrazami „Sadza płomienna“, „Czernidło sadzowe“ i „Kopeć“ należy wykreślić a natomiast wpisać:

„Obacz Sadza i Baryłki na sadzę.“

9. Ustęp 2 pod wyrazem „Róg jeleni“ ma opiewać:

— palony (czernidło z rogu jeleniego, czernidło nie przyrządzone) Nr. 325 . . . 1 zł. 50 c.

„Obacz także uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

10. Wyraz „Brunat kotłowy“ ma opiewać:
„Brunat kotłowy (rodzaj umbry) obacz Umbra.“

11. Postanowienia pod wyrazem „Czernidło kostne“ należy wykreślić a natomiast wpisać:

„Czernidło kostne (kość palona), węgiel z kości drobno sproszkowany, także uformowany, bez przydania spoiwa, czernidło nie przyrządzone Nr. 325 . . . . . 1 zł. 50 c.

Obacz uwagę 1 pod przetworami chemicznymi i spodyum.“

12. Pod wyrazem „Ziemia kolońska“ ustęp drugi ma opiewać:

„ — rodzaj umbry, obacz ten wyraz.“

13. Postanowienia ostatniego ustępu pod wyrazem „Węgle“ zmienić należy w następujący sposób:

„ — sproszkowane, obacz uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

14. Postanowienia pod wyrazem „Proszek węglowy i czernidło węglowe“ należy wykreślić a natomiast wpisać:

„Obacz uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

15. Po ustępie 6 pod wyrazem „Kreda (czarna, mielona lub płókana)“ dopisać należy odsyłać:

„Obacz uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“ Uwagę końcową pod tym wyrazem należy wykreślić.

16. Postanowienia ustępu 1 pod wyrazem „Czernidło lakowe“ uzupełnić należy dodatkiem:

„Czernidło nie przyrządzone“

i wpisaniem odsyłaacza:

„Obacz uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

17. Po postanowieniach pod wyrazem „Sadza i baryłki na sadze“ wpisać należy odsyłać:

„Obacz Czernidło lakowe, Kopeć lampowy i uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

18. W ustępie 2 pod wyrazem „Spodyum“ wykreślić należy wyrazy „jak proszek węglowy“ a natomiast dopisać:

„czernidło nie przyrządzone.“

Sposobem uwagi przydać należy po tym ustępie:

„Obacz uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

Co się tyczy sprowadzania węgla z kości do fabrykacji nawozów sztucznych obacz „rozporządzenie z dnia 4. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 6, Dz. rozp. Nr. 1.“

19. Pod wyrazem „Węgiel rozsadzający“ wykreślić należy wyrazy „obacz proszek węglowy“ a natomiast wpisać:

„Nr. 325 . . . . . 1 zł. 50 c. i odsyłać:

„Obacz uwagę 1 pod przetworami chemicznymi.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

71.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 26. kwietnia 1898,

którem uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Magnezya“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełniają się postanowienia uwagi pod wyrazem „Magnezya“ (obacz rozporządzenie z dnia 5. marca 1896, Dz. u. p. Nr. 40) w sposób następujący:

Przy końcu uwagi dopisać należy następujący nowy ustęp:

„Natomiast spat magnezyowy palony (Sintermagnet) ekspedycyować należy według Nr. 103 b 2. — Od magnezytu należącego do Nr. 320 różni się on barwą ciemno-brunatną.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1898.

Treść: **№ 72.** Obwieszczenie o zmianie rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892, tyającego się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 29. kwietnia 1898,

o zmianie rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, tyającego się używania listów przewozowych kolejowych z wydrukowanym znaczkiem stęplowym.

Ze względu, że rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 48, zaprowadzony został od dnia 1. maja 1898 nowy formularz listu przewozowego do obrotu wewnętrznego, przeto postanowienia rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 213, tyające się używania tych nowych listów przewozowych w obrocie wewnętrznym, zmieniają się jak następuje:

1. W ostatnim ustępie §. 2 stosunki wielkości papieru na listy przewozowe do obrotu wewnętrznego, to jest „38 cm szerokości“ i „30 cm wysokości“ poprawić należy na „39 cm szerokości“ i „33 cm wysokości“.

2. W §. 10 l. 1 ma opiewać:

„1. Listy przewozowe do obrotu wewnętrznego:

$\frac{1}{2}$ centa za sztukę; nabywającym najmniej 20.000 sztuk, opuszcza się z ceny 40 centów na każdym 1000 sztuk.“

Na wypotrzebowanie formularzy listów przewozowych do obrotu wewnętrznego, zaprowadzonych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, wyznaczony został okres jednoroczny, t. j. aż do końca kwietnia 1899.

Wittek r. w.

Kaizl r. w.

U w a g a. Zarazem dla nowych listów przewozowych, rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 48, od dnia 1. maja 1898 zaprowadzonych, uchyla się taryfę B ceny stęplowanych listów przewozowych kolejowych do obrotu wewnętrznego, dołączoną do rozporządzenia z dnia 20. sierpnia 1894, Dz. u. p. Nr. 188, na jej zaś miejsce zaprowadza się tę, która dołączona jest do niniejszego rozporządzenia.

Taryfę dotychczasową utrzymuje się w mocy dla listów przewozowych międzynarodowych, dla dawnych zaś listów przewozowych do obrotu wewnętrznego tylko dopóty, dopóki ich zapas nie zostanie wyczerpany.

Taryfa cen B

listów przewozowych szeptowanych

dla obrotu wewnętrznego na kolejach żelaznych.

Liczba bieżąca	Sztuk	R o d z a j	Cena		U w a g a
			zł.	c.	
I	1	List przewozowy do przesyłki zwyczajnej lub pośpiesznej bez firmy	—	1/2	
II	1000	a) Listów przewozowych do przesyłek zwyczajnych lub pośpiesznych z firmą i adresem przysyłającego, tudzież prostym znakiem pak . . . . . b) dto. z dodatkami według dołączonego wykazu .	6 6	— 50	Proste znaki pak, np. AE. BD. STE. itd.
III	1000	a) Listów przewozowych do przesyłek zwyczajnych lub pośpiesznych z firmą, adresem, dowolnym znakiem pak . . . . . b) dto. z dodatkami jak punkt II b)	6 7	50 —	Dowolne znaki pak, np.
IV		Za adresy lub jakiegokolwiek inne dozwolone (proste) dodatki na odwrotnej stronie listów przewozowych liczy się na 1000 sztuk o 50 c. ponad ceny podane pod II. bież. II b) i III b). Za trudniejsze tytuły lub tabele dolicza się nadto jeszcze 1 zł. jako wynagrodzenie za złożenie.			
V		Zamawiającym mniej niż 1000 sztuk listów przewozowych jednego rodzaju z firmą dolicza się za wydrukowanie tejsze 1 zł.; i tak naprzykład kosztują 500 listów przewozowych Nr. II a) 4 zł. a względnie II b) 4 zł. 25 c. 500 listów przewozowych Nr. III a) 4 zł. 25 c. a względnie III b) 4 zł. 50 c. Zamówień na mniej niż 500 sztuk jednego rodzaju z firmą nie przyjmuje się.			
		Należytość szeptową w kwocie 1 c. lub 5 c. od listu przewozowego opłaca się oddzielnie.			

Zamawiającym najmniej 20.000 sztuk listów przewozowych do przesyłek zwyczajnych lub pośpiesznych bez firmy opuszcza się z ceny 40 c. na każdym 1000 sztuk.

Po cenach powyższych dostarcza się listów przewozowych z tekstem w jednym lub w dwóch językach.

Zamówienia na listy przewozowe z firmą nadsyłać należy za pośrednictwem magazynów sprzedaży lub wprost do dyrekcji c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu franko, z dołączeniem na wzór egzemplarza listu przewozowego opatrzonego żądanymi dodatkami, tudzież kwoty przypadającej za żądaną ilość.

Listów przewozowych bez firmy c. k. Drukarnia nadworna i rządowa nie dostarcza, lecz można ich dostać w najbliższym magazynie szeptli, urzędzie podatkowym lub pocztowym.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 6. maja 1898.

Treść: (M 73—76.) 73. Rozporządzenie, którem zaprowadza się sprzedaż nowych blankietów wekslowych urzędowych. — 74. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia sprzedaży nowych blankietów urzędowych do przekazów kupieckich na sumy, których termin płatności ograniczony jest do dni najwięcej ośmiu. — 75. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia sprzedaży nowych blankietów promesowych. — 76. Rozporządzenie, którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1895, pozwalające poszczególnym rodzajom przemysłu pracy przemysłowej w niedzielę.

73.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1898,

którem zaprowadza się sprzedaż nowych blankietów wekslowych urzędowych.

Od dnia 1. lipca 1898 zaprowadza się sprzedaż nowych blankietów wekslowych urzędowych wszystkich kategorii z oznaczeniem wartości stępla w walucie koronowej.

Urzędy sprzedaży będą jednak wydawały jeszcze aż do 30. listopada 1898 także blankiety terażniejsze, o ile starczy zapasów.

Poszczególne kategorie nowych blankietów opiewają na następujące kwoty wartości stępla:

A. na 10, 20, 40, 60 i 80 halerzy; *

B. na 1 koronę, 1 *K* 20 *h*, 1 *K* 40 *h*, 1 *K* 60 *h*, 1 *K* 80 *h*, 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48 i 50 koron.

Stosownie do potrzeb terażniejszych wydają się w języku niemieckim i czeskim blankiety wszystkich powyższych kategorii, w języku włoskim kategorie od 10 halerzy aż do 40 koron włącznie, w języku polskim kategorie od 10 halerzy aż do 10 koron włącznie, w języku słoweńskim i serbokroackim kategorie od 10 halerzy aż do 2 koron włącznie.

Blankiety mają 300 *mm* szerokości, 115 *mm* wysokości i wykonane są na papierze bez wodnych znaków, wrażliwym na odczynniki.

Tło jest u blankietów kategorii litera *A* szare, u blankietów kategorii litera *B* jasnoróżowe.

W pośrodku wielkiego pola prostokątnego wykonany jest na tle orzeł dwugłowy austriacki a mianowicie u kategorii wzmiankowanych pod literą *A* jasnego, u kategorii wzmiankowanych pod literą *B* ciemnego rysunku.

Winieta umieszczona po lewej stronie składa się u wszystkich kategorii z prostokąta, mającego 30 *mm* szerokości a 91 *mm* wysokości.

U winiety kategorii litera *A* znajduje się w górnej części orzeł dwugłowy austriacki na tle wypunktowanym, otoczony wieńcem wawrzynowym okrągłym, pod którym znajduje się mała głowa Merkurego między gałkami dębowymi. Środek winiety stanowi kartusz z napisem „kwota stępla w walucie koronowej“.

Pod nim znajduje się medalion z godłami handlu. Po obu stronach medalionu umieszczone są wisiorki owocowe a poniżej kartusz zawierający kwotę wartości stępla blankietu, podaną w cyfrach. U spodu winiety znajduje się mała tarcza, z cyfrą wyrażającą rok emisji „1898“. Winieta obwiedziona jest liścianką leżącą pomiędzy podwójnymi liniami.

Górną część winiety kategorii litera *B* stanowi kartusz z orłem dwugłowym austriackim. Do kartuszu przyczepiony jest wisior owocowy spoczywający na medalionie z godłami handlu. Pod medalionem znajdują się dwie łaski Merkurego na krzyż położone; z niemi styka się drugi kartusz z napisem „kwota stępla w walucie koronowej“. Z tym kartuszem

łączy się mała powywijana tarcza zawierająca kwotę wartości stępla blankietu w cyfrach. Pod tarczą znajduje się liczba roku emisji „1898“ małemi cyframi. Winieta obwiedziona jest hisiorkami leżącymi pomiędzy dwiema cienkimi liniami.

Na wszystkich blankietach powyżej winiety podana jest kwota wartości stępla głoskami.

Po lewej stronie winiety umieszczone jest na wszystkich blankietach krótkie objaśnienie co do ważności blankietu, terminu wekslu i sumy wekslowej po części grubszem pismem. W pierwszym wierszu właściwego tekstu blankietu zamiast oznaczenia „Pr“ wydrukowane jest słówko „Für“ (Na).

Zresztą nowe blankiety wekslowe urządzone są tak samo jak dotychczasowe blankiety wekslowe, opisane w rozporządzeniu z dnia 24. listopada 1888, Dz. u. p. Nr. 174.

Nowe blankiety w rozmaitych językach mają jednakową powierzchność i różnią się od siebie tylko tem, że teksty wydrukowane są w odpowiednich językach.

Blankietów wekslowych urzędowych obecnie sprzedawanych wolno używać jeszcze aż do 31. grudnia 1898 włącznie. Używanie ich po tym terminie byłoby uważane za niedopełnienie ustawowej powinności stęplowej i pociągałoby za sobą skutki szkodliwe łączące się z tem według ustawy o należytosciach.

Od 1. stycznia aż do 31. marca 1899 włącznie, urzędy sprzedaży i magazyny stępli, z zachowaniem dotyczących postanowień ustawowych, wymieniać będą bezpłatnie blankiety wekslowe z użycia wycofane, o ile nie były użyte, za nowe blankiety stęplowe.

Dotyczące podania stron są wolne od stępla.

Po 31. marca 1899 blankiety z sprzedaży wycofane nie będą wymieniane i za takowe żadne wynagrodzenie nie będzie dawane.

Kaizl r. w.

74.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1898,

tyczące się zaprowadzenia sprzedaży nowych blankietów urzędowych do przekazów kupieckich na sumy, których termin płatności ograniczony jest do dni najwięcej ośmiu.

Od dnia 1. lipca 1898 zaprowadza się sprzedaż nowych urzędowych blankietów przekazowych z o-

znaczeniem kwoty stępla w walucie koronowej do przekazów kupieckich na wypłaty pieniężne według §. 12, ustęp 2 ustawy z dnia 29. lutego 1864, Dz. u. p. Nr. 20. powszechnemu stęplowi 5cio-centowemu bez względu na wielkość sumy przekazanej podlegające, jeżeli termin ich płatności ograniczony jest do dni najwięcej ośmiu, licząc od dnia wystawienia przekazu.

Urzędy sprzedaży będą jednak wydawały jeszcze aż do 30. listopada 1898 także blankiety terazniejsze, o ile starczy zapasów.

Nowe blankiety wydaje się w języku niemieckim, włoskim i czeskim.

Różnią się one od blankietów obecnie sprzedawanych a w rozporządzeniu z dnia 18. listopada 1890, Dz. u. p. Nr. 201 opisanych następującymi znanionami:

Blankiety wydrukowane są na cieńszym papierze wrażliwym na odczynniki bez wodnych znaków i mają 300 mm szerokości a 115 mm wysokości.

W objaśnieniu po lewej stronie winiety oprócz wyrazów; „Służy tylko“ i „przekazów“ uwylatnione są grubszym drukiem także wyrazy „przez kupców“, „na kupeców“, „płatności“ i „dni najwięcej 8“.

Oznaczenie wartości stępla w winiecie opiewa: „10 halerzy“. Pod winietą umieszczona jest liczba roku emisji „1898“.

W pierwszym wierszu właściwego tekstu oznaczenie „Pr“ zastąpione jest słówkiem „Für“ (Na).

W czterech giloszach narożnikowych tła znajduje się cyfra „10“ otoczona wyrazami „Dziesięć halerzy“ białem rozstrzelonem pismem.

Zresztą nowe blankiety przekazowe urządzone są tak samo jak dotychczasowe

Nowe blankiety w językach wzmiankowanych mają jednakową powierzchność i różnią się od siebie tylko tem, że teksty wydrukowane są w odpowiednich językach.

Urzędowych blankietów przekazowych, obecnie sprzedawanych, można używać jeszcze aż do 31. grudnia 1898 włącznie. Używanie ich po tym terminie byłoby uważane za niedopełnienie ustawowej powinności stęplowej i pociągałoby za sobą skutki szkodliwe łączące się z tem według ustawy o należytosciach.

Od 1. stycznia aż do 31. marca 1899 urzędy sprzedaży i magazyny stępli z zachowaniem dotyczących postanowień ustawowych, wymieniać będą bezpłatnie blankiety przekazowe z użycia wycofane, o ile nie były użyte, za nowe urzędowe blankiety przekazowe.

Dotyczące podania stron są wolne od stępla.

Po 31. marca 1899 blankiety z sprzedaży wycofane nie będą wymieniane i za takowe żadne wynagrodzenie nie będzie dawane.

Kaizl r. w.

75.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1898,

tyczące się zaprowadzenia sprzedaży nowych blankietów promesowych.

Od 1. lipca 1898 zaprowadza się sprzedaż nowych urzędowych blankietów promesowych z oznaczoną wartością stępla w walucie koronowej.

Urzędy sprzedaży będą jednak wydawały jeszcze aż do 30. listopada 1898 także blankiety terażniejsze, o ile starczy zapasów.

Nowe blankiety wydają się w języku niemieckim, włoskim i czeskim, wykonane są na papierze bez wodnych znaków, wrażliwym na odczynniki i mają 270 mm szerokości a 160 mm wysokości.

Nowe blankiety różnią się od sprzedawanych obecnie tylko tem, że w tarczy środkowej znaczka stęplowego umieszczona jest cyfra „1“ a w dolnej małej tarczy wyraz „Korona“.

Pod znaczkem stęplowym umieszczona jest i przylega do niego liczba roku emisji „1898“.

Nowe blankiety w wzmiankowanych językach mają jednakową powierzchność i różnią się od siebie tylko tem, że teksty wydrukowane są w odpowiednich językach.

Blankietów promesowych urzędowych obecnie sprzedawanych wolno używać jeszcze tylko aż do 31. grudnia 1898. Używanie ich po tym terminie byłoby uważane za niedopełnienie ustawowej powinności stęplowej i pociągałoby za sobą skutki szkodliwe łączące się z tem według ustawy o należnościach.

Jednakowoż blankiety promesowe terażniejszej emisji, wystawione przed 1. stycznia 1899 do losowania przypadającego po dniu 31. grudnia 1898, albo w których urzędownie wpisano dzień losowania po dniu 31. grudnia 1898 przypadający, mogą pozostać w obrocie także po terminie powyższym.

Od 1. stycznia aż do 31. marca 1899 włącznie te urzędy sprzedaży i magazyny stępli, w których sprzedają się blankiety promesowe, wymieniać będą bezpłatnie, z zachowaniem dotyczących przepisów ustawowych, blankiety promesowe z użycia wycofane, o ile nie były użyte, za nowe blankiety urzędowe.

Dotyczące podania stron są wolne od stępla.

Po 31. marca 1899 blankiety z sprzedaży wycofane nie będą wymieniane i za takowe żadne wynagrodzenie nie będzie dawane.

Kaizl r. w.

76.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświaty z dnia 4. maja 1898,

którem uzupełnia się rozporządzenie ministeryalne z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58. dozwolające poszczególnym rodzajom przemysłu pracy przemysłowej w niedzielę.

W uzupełnieniu rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 58, którem poszczególnym rodzajom przemysłu dozwolono pracy przemysłowej w niedzielę, rozporządza się co następuje:

Artykuł I.

Na zasadzie §. 1, artykułu VII. ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, upoważnia się Władze polityczne krajowe, żeby dla ruchu tych warsztatów wzorowych, które na wystawach służą przeważnie do celów instrukcyjnych, przepisały z zachowaniem wszelkich innych postanowień rzezonej ustawy, potrzebne wyjątki od przepisu co do wypoczynku niedzielnego.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 24 maja 1898.

Treść: (Nr 77—86) 77. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej królowo-hradeckiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej. — 78. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zamieszczenie czeskiej Szkoły handlowej wyższej berneńskiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej. — 79. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Brandyżu n. L. do Neratovic. — 80. Dodatek pierwszy, którym uzupełnia się przepis wykonawczy rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 81. Rozporządzenie, tyczące się przyłączenia gminy Ebenfurth do okręgu Sądu powiatowego wiener-neusztadzkiego w Dolnej Austrii. — 82. Rozporządzenie, tyczące się przyłączenia gmin Alt Ruppersdorf i Ginzersdorf do okręgu Sądu powiatowego poysdorfskiego w Dolnej Austrii. — 83. Obwieszczenie o przeistoczeniu Komory pomocniczej I. klasy w Braunau n. J. na Komorę główną II. klasy. — 84. Obwieszczenie o ustanowieniu w Zabrzegu Delegacji oświęcimskiej Komory głównej. — 85. Rozporządzenie, którem ogłasza się przepisy dla aptek, mające na celu zapobieżenie jak najskuteczniejsze zamianie lekarstw przy ich przygotowywaniu i wydawaniu. — 86. Rozporządzenie o ustanowieniu starostwa w Peczenizynie w Galicji.

77.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 21. kwietnia 1898,

którem podaje się do wiadomości zamieszczenie Szkoły handlowej wyższej królowo-hradeckiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami, uznaje się Szkołę handlową wyższą w Królowej Hradcu składającą się z klasy przygotowawczej i trzech kursów rocznych, prawo publiczności posiadającą, za równą gimnazyom wyższim i szkołom realnym wyższim pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II a do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, ogłoszonej.

Weltersheimb r. w.

78.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 21. kwietnia 1898,

którem podaje się do wiadomości zamieszczenie czeskiej Szkoły handlowej wyższej berneńskiej w spisie zakładów naukowych tutejszo-krajowych zostających na równi z gimnazyami wyższemi i szkołami realnemi wyższemi pod względem służby ochotniczej jednorocznej.

Na zasadzie §. 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami uznaje się czeską Szkołę handlową wyższą w Bernie składającą się z klasy przygotowawczej i trzech kursów rocznych, prawo publiczności posiadającą za równą gimnazyom wyższim i szkołom realnym wyższim pod względem udowadniania naukowego uzdolnienia do służby ochotniczej jednorocznej.

Postanowieniem tem uzupełnia się załączkę II a do §. 64 I. części Przepisów o służbie wojskowej, rozporządzeniem tutejszem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45, ogłoszonej.

Weltersheimb r. w.

79.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 2. maja 1898,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Neratowic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin wybudowania i otwarcia kolei lokalnej od Brandyżu n. Ł. do Neratowic, wyznaczony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 11. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 13, został przedłużony aż do 11. maja 1899.

Wittek r. w.

80.

Dodatek pierwszy,

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministra skarbu z dnia 4. maja 1898 [tyczący się podatku rentowego od pewnych dochodów z zagranicy pobieranych a w szczególności odsetek i dywidend od papierów wartościowych zagranicznych].)

W artykule 1 początek pierwszego ustępu zamiast dotychczasowem „1“ oznaczyć należy „1, 1.“

Przy końcu dotychczasowego artykułu 1 przydaje się co następuje:

II, 1. Postanowienie zasadnicze §. 124go, że podatkowi rentowemu podlegają tylko te dochody, które nie są już obciążone bezpośrednio podatkiem gruntowym, budynkowym, zarobkowym lub pensyjnym, stosuje się także do dochodów pobieranych z zagranicy, w §. 127 wzmiankowanych.

Pod tym względem obciążenie podatkiem zagranicznym od intraty uważać należy za powód wyłączający od obowiązku opłacania podatku rentowego w krajach tutejszych w takim razie, jeżeli ten zagraniczny podatek od intraty stosownie do jego rodzaju można uważać za równy tutejszo-krajowemu podatkowi gruntowemu, budynkowemu, zarobkowemu i pensyjnemu.

2. Przeto intraty z realności zagranicznych uważać należy z reguły za wolne od podatku rentowego i dalsze dochodzenia pod powyższemi względami będą potrzebne tylko w przypadkach wyjątkowych.

3. Przeciwnie, odsetki od wierzytelności prywatnych uważać należy z reguły za podlegające podatkowi rentowemu, chyba że indywidualnie będzie udowodnione bezpośrednie obciążenie tych odsetek

osobnym podatkiem od intraty, nałożonym na majątek kapitałowy (porównaj artykuł 6 poniżej).

4. Co do papierów wartościowych zagranicznych odsyła się do uzupełnienia artykułu 6, II.

Uchyła się dotychczasową osnowę ustępów II, 1. 2 artykułu 6 i takowe opiewać mają jak następuje:

2. Przy ocenianiu rzeczywistego opodatkowania za granicą mieć należy na względzie co następuje:

- a) Jeżeli podatnik utrzymuje, że ciężący na nim przypis indywidualny zagranicznego podatku rentowego itp. dotyka jego dochody z zagranicy pobierane, które w krajach tutejszych podlegają podatkowi rentowemu, jemu oczywiście zostawić należy udowodnienie, że właśnie te dochody są opodatkowane (naprzykład zagranicznym poleceniem płatniczem, kwitem podatkowym itp.).

W ogólności §. 127 nie pozwala, żeby podleganie dochodów zagranicznych podatkowi osobisto-dochodowemu, tamże istniejącemu, stanowiło zasadę do uwolnienia od tutejszego podatku rentowego.

Natomiast podleganie dochodów z zagranicy pobieranych tamtejszemu podatkowi rentowemu, podatkowi od odsetek kapitałowych, od rent kapitałowych można uważać za dalszego zarządzenia za „osobne bezpośrednio opodatkowanie ciężące niezawisłe od podatku osobisto-dochodowego odbiorców“. Toż samo rozumie się o *Imposta sui redditii di ricchezza mobile* we Włoszech.

Co do istniejących w kilku krajach a mianowicie w Prusach podatków od majątku, wydane będzie później polecenie, aż do dalszego zaś zarządzenia dochody z zagranicy pobierane, takiemu podatkowi od majątku podlegające, pomijać należy na razie z zastrzeżeniem włączania później, jeżeli to będzie potrzebne.

- b) Pominąwszy jednak przypis podatkowy zagraniczny indywidualnie do podatnika wydany, powstać może także kwestya uwolnienia od tutejszo-krajowego podatku rentowego z tego powodu, ponieważ dotyczące dochody są za granicą w inny sposób dotknięte osobnym opodatkowaniem bezpośrednim, np. przez potrącanie przy wypłacie lub przez opodatkowanie samejże spółki akcyjnej. Kwestye takie mają bezpośrednio praktyczne znaczenie, mianowicie co do papierów wartościowych zagranicznych.

Ministerstwo skarbu będzie co jakiś czas uwiadamiąło Władze podatkowe, co do których papierów wartościowych zagranicznych zachodzą dowodnie stosunki uwalniające dochody od tutejszo-krajowego podatku rentowego i jakie potwierdzenia w tym względzie mają podatkowicy składać.

W tych przypadkach, w których decyzya nie wynika z rzeczonych uwiadomień Ministerstwa skarbu, podatnik obowiązany jest udowodnić zupełnie okoliczności przywodzone na uzasadnienie uwolnienia, którego się domaga. Tylko udawadniania prawnej natury podatku, o który chodzi, nie trzeba zwyczajnie wymagać od podatnika, lecz gdyby pod tym względem zachodziła wątpliwość, postarać się należy o decyzyę Ministerstwa skarbu.

Podobnież postąpić należy wtedy, gdy podatnik utrzymuje, że polecenie zawarte w uwiadomieniach Ministerstwa skarbu nie odpowiada §. 127 a względnie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, bądź z powodu zmiany ustawy, jaka tymczasem zaszcza w państwie zagranicznym, bądź ze względu na wykonywanie wzajemności, bądź też z innych powodów.

3. Zresztą odsetki i dywidendy przedsiębiorstw zagranicznych uwolnione są od podatku rentowego, jeżeli te przedsiębiorstwa zagraniczne choćby tylko po części, podlegają podatkowi zarobkowemu według rozdziału II.

Zastrzega się wydanie osobnych poleceń w myśl §. 285.

W artykule 6, ustęp III, l. 1, wiersz pierwszy, po wyrazie „powyżej“ dodać należy „(l. 1. 3)“.

Kaizl r. w.

81.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. maja 1898,

tyczące się przyłączenia gminy Ebenfurth do okręgu Sądu powiatowego wiener-neustadzkiego w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę miejscową Ebenfurth od okręgu sądu powiatowego w Erbreichsdorfie i przyłącza się ją do okręgu Sądu powiatowego w Wiener-Neustadt.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

82.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 14. maja 1898,

tyczące się przyłączenia gmin Alt-Ruppersdorf i Ginzersdorf do okręgu Sądu powiatowego poysdorfskiego w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę Alt-Ruppersdorf od okręgu Sądu powiatowego w Laa a gminę Ginzersdorf od okręgu Sądu powiatowego w Zistersdorfie i przyłącza się obie do okręgu Sądu powiatowego w Poysdorfie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

83.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1898,

o przeistoczeniu Komory pomocniczej I. klasy w Braunau n. J. na Komorę główną II. klasy.

C. k. Komorę pomocniczą w Braunau n. J. posiadającą upoważnienia Komory pomocniczej II. klasy przeistacza się na Komorę główną II. klasy.

Kaizl r. w.

84.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1898,

o ustanowieniu w Zabrzegu Delegacji oświęcimskiej Komory głównej.

W Zabrzegu ustanowiona została Delegacja oświęcimskiej Komory głównej II. klasy i otrzymała upoważnienia Komory pomocniczej II. klasy.

Delegacja ta rozpoczęła już swoje czynności.

Kaizl r. w.

85.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1898,

którem ogłasza się przepisy dla aptek, mające na celu zapobieżenie jak najskuteczniejsze zamianie lekarstw przy ich przygotowywaniu i wydawaniu.

Celem jak najskuteczniejszego zapobieżenia zamianie lekarstw w aptekach przy ich przygotowywaniu i wydawaniu, Ministerstwo spraw wewnętrznych na zasadzie opinii Najwyższej Rady zdrowia uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

1. Naczynia zapasowe na środki lekarskie silnie działające, w tablicy I. i II. farmakopei austriackiej Ed. VII wymienione, w izbie ekspedycyjnej (oficynie) aptecznej zachowywane, powinny mieć zatyczki szklanne na krzyż wycięte i oszlifowane (systemu Frankego) i przy zakładaniu nowych aptek, tudzież przy odkupowaniu i dokupowaniu naczyń zapasowych, tylko takie trzeba nabywać.

Ministerstwo spraw wewnętrznych zastrzega sobie wyznaczenie terminu, aż do którego we wszystkich aptekach naczynia zapasowe opatrzone być muszą zatyczkami powyższego rodzaju.

2. Wszelkie naczynia zapasowe na rzeczony środki lekarskie silnie działające powinny być opatrzone na czelnej stronie sygnaturą, to jest napisem albo utrwalonym tak, żeby się nie stał albo wypalonym. Na wzmiankowanych powyżej zatyczkach szklanych krzyżowych podobnie napisana być powinna sygnatura i nadto dawka największa dotyczącego leku (tablica III farmakopei austriackiej, Ed. VII).

Sygnatura ta na naczyniach zapasowych i na zatyczkach szklanych powyższej postaci wykonana być powinna dla środków lekarskich w tablicy I wymienionych białym piśmem na tle czarnem, dla leków w tablicy II wymienionych czerwonym piśmem na tle białym.

Podobne sygnatury powinny mieć także naczynia i pudła na dotyczące środki lekarskie zachowywane w innych lokalach aptecznych (w izbie materiałów, w piwnicy, na strychu).

3. Przepisane powyżej sygnatury na naczyniach zapasowych i pudłach wykonać należy we wszystkich aptekach bez wyjątku najpóźniej aż do 31. grudnia b. r.

4. Właścicielom i samodzielnyim kierownikom aptek przypomina się przepisy farmakopei, Ed. VII, dotyczące się zachowywania środków lekarskich wymienionych w tablicach I i II z tą uwagą, że za ściśle i sumienne wykonywanie tych przepisów i trzymanie się takowych są ciągle odpowiedzialni.

5. Przepisy powyższe co do zachowywania i sygnatur stosują się według postanowień §. 3 *Normae et Regulae generales* farmakopei austriackiej, Ed. VII, także do środków lekarskich nie objętych farmakopeą (nie oficynalnych), które ze względu na działanie swoje należą do środków lekarskich, wymienionych w tablicy I i II farmakopei austriackiej.

6. Przy wydawaniu lekarstw do zewnętrznego użycia naczynia i pudełka takowych opatrwać należy etykietami z czerwonego papieru, przy przygotowywaniu lekarstw do wewnętrznego użycia etykietami z białego papieru.

7. Posiadacze i samodzielni kierownicy aptek obowiązani są najsurowiej przestrzegać, żeby przygotowujący lekarstwo dołożył niezwłocznie odpowiednią etykietę do recepty, podług której robi lekarstwo i z nią do wyszukanego naczynia lub pudełka, tudzież żeby sygnaturę natychmiast po zrobieniu lekarstwa napisał i przytwierdził do naczynia.

8. Przepisy powyższe stosują się także do wszystkich aptek domowych.

9. Lekarzom praktykującym zaleca się dla jak najskuteczniejszego zapobieżenia zamianie lekarstw, żeby w takich razach, gdy jednocześnie zapisują recepty na lekarstwa do wewnętrznego i na lekarstwa do zewnętrznego użycia, które wydane być mają w podobnych naczyniach i mogłyby dać powód do zamiany, nie pisali takich recept na tej samej kartce, lecz każdą na osobnej i żeby sposób użycia (sygnaturę) dotyczącego lekarstwa podawali zawsze ściśle a unikali oznaczenia „Jak wiadomo“.

Co do ryczałtowego zapisywania recept dla zakładów leczniczych lub ordynacyjnych, przyczem recept nie wręcza się każdemu z osobna choremu, lecz takowe w formie tak zwanych ekstraktów posyła się do apteki w celu przygotowania, stosować należy środki zarządzeniom powyższym odpowiednie, żeby przez bijące w oczy i wyraźne oznaczenie na naczyniach przeznaczenia lekarstw do wewnętrznego i zewnętrznego użycia, zapobiedz ile możności zamianie lekarstw.

10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

86.**Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 18. maja 1898,****o ustanowieniu starostwa w Peczenizynie w Galicyi.**

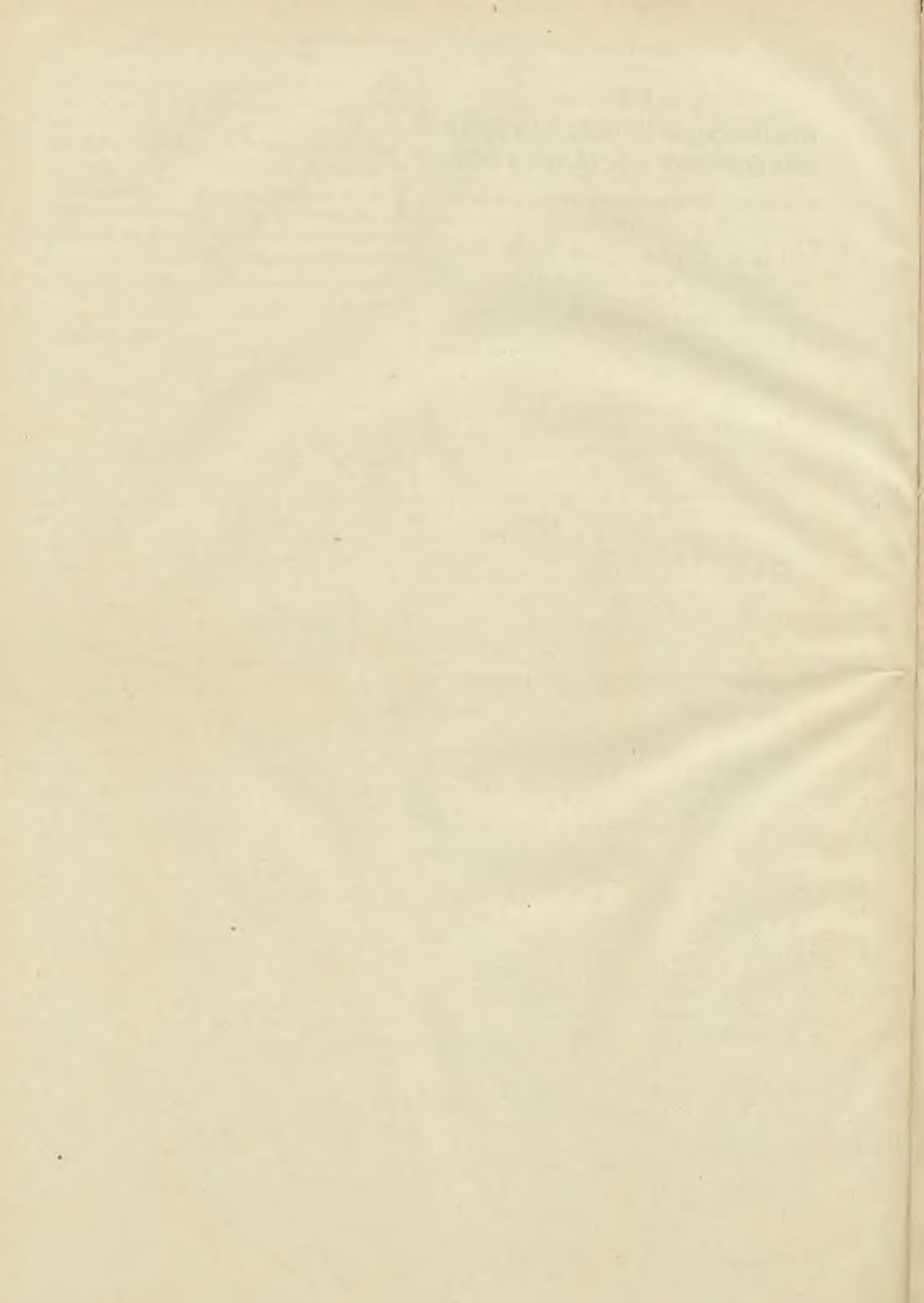
Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 13. czerwca 1897 raczył najmiłościwiej z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego z Wielkiem księstwem krakowskiem, rozporządzeniem Ministerstwa stanu z dnia 23. stycznia 1867,

Dz. u. p. Nr. 17 ogłoszonego a rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 102 w mocy utrzymanego, zezwolić na ustanowienie starostwa z siedzibą urzędową w Peczenizynie.

Okrąg urzędowy starostwa peczeniżyńskiego będzie obejmował okrąg Sądu powiatowego peczeniżyńskiego, który zostanie oddzielony od teraźniejszego powiatu politycznego kołomyjskiego.

Starostwo peczeniżyńskie rozpocząć ma urzędowanie od dnia 15. czerwca 1898.

Thun r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. czerwca 1898.

Treść: (№ 87—90.) 87. Obwieszczenie o przeistoczeniu Komory głównej w Celowcu na Komorę główną I. klasy. — 88. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania ze względu na podatek z półwyrobami fabrykacyi cukru jak z próbkami cukru. — 89. Obwieszczenie o uchwale Rady państwa co do rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. grudnia 1897, w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa i wyznaczenia innych dotacyi z powodu wydarzeń żywiołowych. — 90. Rozporządzenie, zabraniające przywozu i przewozu pewnych towarów lub przedmiotów z wyspy Formozy, tudzież z portów Amoy, Swatou, Hongkong, Kanton i Macao, jak niemniej z portów wybrzeża azjatyckiego od Indyi brytańskich ku zachodowi aż do uścia kanału suezkiego do zatoki suezkiej.

87.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1898,

o przeistoczeniu Komory głównej w Celowcu na Komorę główną I. klasy.

Komorę główną II. klasy w Celowcu przeistacza się od dnia 1. czerwca 1898 na Komorę główną I. klasy.

Kaizl r. w.

88.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. maja 1898,

tyczące się postępowania ze względu na podatek z półwyrobami fabrykacyi cukru jak z próbkami cukru.

Na zasadzie §. 63 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru, rozporządza się w porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, że za próbki cukru w myśl §. 38 ustawy powyższej uważane być mają także soki rzadkie i gęste, masy do napelniania i inne półwyroby fabrykacyi cukru, gdy waga każdego z osobna nie przenosi 1000 gramów. Zresztą przy wprowadzaniu takich próbek cukru z zakładu fabry-

kacyi cukru, stosują się postanowienia §. 26 przepisu wykonawczego z roku 1888, Dz. u. p. Nr. 111, do ustawy o opodatkowaniu cukru.

Kaizl r. w.

89.

Obwieszczenie całego Ministerstwa z dnia 24. maja 1898,

o uchwale Rady państwa co do rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 298, w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszków państwa i wyznaczenia innych dotacyi z powodu wydarzeń żywiołowych.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucyi rozporządzenie cesarskie z dnia 23. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 298, tyczące się udzielenia zapomóg z funduszków państwa i wyznaczenia innych dotacyi z powodu wypadków żywiołowych, wydane na mocy §. 14 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

90.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 27. maja 1898,

zabraniające przywozu i przewozu pewnych towarów lub przedmiotów z wyspy Formozy, tudzież z portów Amoy, Swatou, Hongkong, Kanton i Macao, jak niemniej z portów wybrzeża azjatyckiego od Indyi brytańskich ku zachodowi aż do uścia kanału suezkiego do zatoki suezkiej.

Ze względu na panującą w Azji zarazę, zabrania się w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim przywozu i przewozu wymienionych poniżej towarów lub przedmiotów z wyspy Formozy, tudzież z portów Amoy, Swatou, Hongkong, Kanton i Macao, jak niemniej z portów wybrzeża od Indyi brytańskich ku zachodowi aż do uścia kanału suezkiego do zatoki suezkiej:

1. Używanej bielizny wdziewalnej, zużytej i noszonej odzieży (rzeczy do osobistego użytku), używanej pościeli.

Jeżeli przedmioty te są pakunkiem podróznego lub stanowią mienie osoby przemieszczającej się do innej siedziby, podlegają osobnym postanowieniom o rewizji i postępowaniu policyjno - zdrowotnem przy przejściu przez granicę.

2. Szmata i galganów także utłoczonych zapomocą prasy hydraulicznej, które przewożone są w belach jako artykuł handlowy.

3. Używanych worów, używanych kobierców i haftów.

4. Skór i błamów surowych, nie nawapnionych, nie preparowanych.

5. Płodów zwierzęcych świeżych (surowych), jakoto: kości, kopyt, racic, pęcherzy, jelit, o ile przedmioty te przedstawiają się jako odpadki zwierzęce, tudzież włosów i szczeci.

6. Włosów ludzkich.

Przewóz wymienionych towarów lub przedmiotów, o ile będzie udowodnione pozwolenie wprowadzenia ich na sąsiedni obszar zagraniczny w celu przewozu lub przywozu, może nastąpić tylko pod takim zamknięciem miejsca ładunku, żeby w drodze żadna manipulacja z niemi nie była możebna.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia, w którym dotyczące komory a względnie urzędy zdrowotne morskie otrzymają o niem wiadomość.

Zarazem uchylają się rozporządzenia z dnia 24. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 29, z dnia 18. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 54 i z dnia 31. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 180.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 7. czerwca 1898.

Treść: № 91. Obwieszczenie o ustanowieniu Rady przemysłowo-rolniczej.

91.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 6. czerwca 1898,

o ustanowieniu Rady przemysłowo-rolniczej.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 5. czerwca 1898 raczył najmilościwiej zatwierdzić następujący statut Rady przemysłowo-rolniczej.

Statut

Rady przemysłowo-rolniczej.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1.

Zadaniem Rady przemysłowo-rolniczej jest wydawanie opinii i czynienie wniosków w sprawach, dotyczących się interesów przemysłu, rzemiosł i handlu, rolnictwa i leśnictwa, tudzież górnictwa a to bądź na wezwanie Ministra handlu lub Ministra rolnictwa, bądź też z własnej inicjatywy.

§. 2.

Rada przemysłowo-rolnicza składa się z dwóch sekcji, z których jedna przyćnana jest Ministerstwu handlu do narad nad sprawami przemysłu, rzemiosł

i handlu, druga Ministerstwu rolnictwa do narad nad sprawami rolnictwa i leśnictwa tudzież górnictwa.

Każda z tych sekcji składa się z 75 członków, po części wybieranych, po części mianowanych, najprzód na peryod czynności aż do końca 1903 a następnie co lat pięć.

Gdyby przed upływem peryodu czynności jeden z członków wystąpił, miejsce opróżnione obsadza się na pozostałą część peryodu czynności.

II. Sekcja przemysłu, rzemiosł i handlu.

§. 3.

Sekcyę przemysłu, rzemiosł i handlu tworzy się w następujący sposób:

I. 34 członków wybierają Izby handlowo-przemysłowe w taki sposób, że Izby wiedeńska, praska, liberecka, berneńska i tryestyńska wysyłają po dwóch członków a wszystkie inne Izby po jednym członku;

II. 21 członków wybierają te stowarzyszenia przemysłowe lub związki zawodowe, które Minister handlu oznaczy na każdy peryod czynności;

III. 20 członków mianuje Minister handlu.

Dla każdego członka ma być także wybrany a względnie mianowany zastępca.

§ 4

Sekcyę zwołuje Minister handlu gdy tego zajdzie potrzeba, przynajmniej raz na rok.

Na żądanie najmniej połowy członków zwołane być ma posiedzenie nadzwyczajne.

Na zgromadzeniach sekcji przewodniczy Minister handlu lub zastępca, którego on wyznacza.

Posiedzenia nie są publiczne.

Opinie stwierdzają się głosowaniem, w którym biorą udział członkowie obecni.

§. 5.

Sekcja rozpada się na oddziały stałe, które utworzone będą stosownie do potrzeby.

Bądź co bądź utworzyć należy trzy oddziały stałe do narad nad sprawami, tyjącymi się następujących przedmiotów:

1. Przystosowania materiału do zmian w taryfie cłowej autonomicznej i do zawarcia traktatów handlowych z państwami zagranicznymi;

2. Urządzeń ku rozszerzeniu zbytu;

3. Środków ku polepszeniu krajowych stonków produkcji, o ile tyczą się zakładania i utrzymania w ruchu przedsiębiorstw przemysłowych lub rzemieślniczych, tudzież ich produkcyjności.

§. 6.

Oddziały stałe zwoływane być mają stosownie do potrzeby i obradują pod kierownictwem przewodniczącego lub jego zastępcy, których oddziały wybierają ze swego grona.

Oddziały przeznaczone są do zebrania materiału, tyjącego się przedmiotów, które im sekcyja przekazała i przygotowania wniosków do rozprawy w pełnej sekcji. Do tego celu ustanowić należy sprawozdawców.

Do narad nad poszczególnymi przedmiotami, oddziały mogą także podzielić się na podkomisy.

Posiedzenia oddziałów i podkomisy nie są publiczne.

§. 7.

W Ministerstwie handlu tworzy się departament obowiązany wspierać sekcję w jej zadaniu, załatwiać czynności biurowe i ułatwiać pracę oddziałom i ich podkomisjom przez zgromadzanie potrzebnego materiału, tudzież przez urządzenie dochodzeń, gdyby były potrzebne.

III. Sekcyja rolnictwa i leśnictwa, tudzież górnictwa.

§. 8.

Sekcyję rolnictwa i leśnictwa, tudzież górnictwa, tworzy się w następujący sposób:

I 17 członków wybierają wydziały krajowe poszczególnych królestw i krajów w taki sposób, że każdy wydział krajowy wysyła jednego reprezentanta. Jeżeli peryod czynności wydziału krajowego upływa w ciągu peryodu czynności rady przemysłowo-rolniczej, w tym samym terminie kończy się także funkcya reprezentanta, którego ten wydział krajowy wysłał.

II. 38 członków wybierają rady ziemiańskie krajowe, towarzystwa rolnicze, leśnicze i górnicze, stowarzyszenia lub związki zawodowe, które Minister rolnictwa oznaczy na każdy peryod czynności.

III. 20 członków mianuje Minister rolnictwa.

Dla każdego członka ma być także wybrany a względnie mianowany zastępca.

§. 9.

Sekcyja rozpada się na trzy stałe oddziały, a mianowicie na rolniczy, leśniczy i górniczy.

Oprócz tych można tworzyć także osobne oddziały do takich spraw, które tyczą się dwóch lub wszystkich stałych oddziałów.

§. 10.

Sekcyja wydaje opinie i czyni wnioski z reguły (§. 11, ustęp 4) sama, a to co do wszystkich spraw swego zakresu działania.

Prezyduje Minister rolnictwa lub zastępca, którego on wyznacza.

Posiedzenia sekcji nie są publiczne.

Opinie i wnioski stwierdzają się głosowaniem, w którym biorą udział członkowie obecni.

§. 11.

Oddziały stałe, które zwołują się stosownie do potrzeby, mają przez zebranie potrzebnego materiału i poczynienie wniosków, przygotować uchwałę sekcji.

Każdy ze stałych oddziałów obowiązany jest załatwiać te czynności co do wszelkich spraw, które do nich należą a mianowicie co do tych, które w ogóle tyczą się zmian w taryfie cłowej autonomicznej, zawarcia traktatów handlowych, poparcia zbytu produktów i podniesienia produkcji.

Oddziały osobne (§. 9, ustęp 2) obowiązane są wykonywać czynności przygotowawcze co do wszystkich tych spraw, do których owe oddziały są ustanowione.

Gdy idzie o sprawy, które według zdania przewodniczącego sekcji należą wyłącznie do stałego

oddziału, w takim razie opinie ma wydawać i wniośki czynić nie sekeya, lecz jedynie ów oddział i uchwałę jego uważa się wówczas za uchwałę sekeyi.

Do spraw, nad którymi oddział ma się naradzać, ustanowić należy sprawozdawców. Nadto celem odpowiedniego przygotowania uchwały oddziałów, można tworzyć podkomisyje do poszczególnych spraw lub do pewnych kategorii spraw.

Uchwały oddziałów zapadają drogą głosowania, w którym biorą udział członkowie obecni.

W oddziałach i podkomisyjach kierują obradami przewodniczący lub ich zastępcy, których one wybierają ze swoich gron.

Posiedzenia oddziałów i podkomisyi nie są publiczne.

§. 12

Sekeyę zwołuje Minister rolnictwa, gdy tego zajdzie potrzeba a przynajmniej raz na rok.

Na żądanie najmniej połowy członków zwołana być ma sekeya na posiedzenie nadzwyczajne.

Gdy idzie o jedną ze spraw oznaczonych w §. 11. ustęp 4, zwołać należy dotyczący oddział na prośbę dwóch trzecich części jego członków na posiedzenie nadzwyczajne.

§. 13.

W Ministerstwie rolnictwa tworzy się departament obowiązany wspierać sekeyę w jej zadaniu, załatwiać czynności biurowe i ułatwiać pracę oddziałom i ich podkomisyjom przez zgromadzanie potrzebnego materiału, tudzież przez urządzenie dochodzeń, gdyby były potrzebne.

IV. Postanowienia wspólne.

§. 14.

Gdy chodzi o przedmioty, tyjące się zakresu działania obu sekeyi, może być zarządzona wspólna narada.

Narada taka odbywa się:

- a) We wspólnym wydziale dwóch lub więcej oddziałów obu sekeyi. Składa się on z jednakowej, wszakże ośmiu nie przenoszącej ilości członków każdej z obu sekeyi pod kolejnym kierownictwem przewodniczących oddziałów sekeyjnych, w wydziale reprezentowanych, lub ich zastępców. Wydział wspólny ma zbierać się na żądanie nawet tylko jednego oddziału sekeyi. Wydział wspólny wydaje uchwały,

które w dotyczących oddziałach obu sekeyi poddają się dalszemu postępowaniu.

- b) Na pełnym zgromadzeniu Rady przemysłowo-rolniczej.

Pełne zgromadzenie zwołuje się wtedy, gdy obie sekeye większością głosów uchwalą, że przedmiot, nad którym toczyły się obrady w wspólnym wydziale (lit. a), ma być wzięty pod rozprawę na takim pełnym zgromadzeniu. W tym celu zgromadzają się członkowie obu sekeyi pod przewodnictwem naprzemian Ministra handlu i Ministra rolnictwa.

Nadto obu interesowanym Ministerstwom służy prawo zwołania pełnego zgromadzenia do wzięcia jakiegoś przedmiotu pod obradę.

Pełne zgromadzenie Rady przemysłowo-rolniczej służy tylko do celów informacyjnych. Zgromadzenie takie nie wydaje uchwał.

§. 15.

Na uchwałę sekeyi, oddziałów i podkomisyi mogą być w nich przeschuchiwani biegli.

Na zgromadzenia pełne i sekeyjne, tudzież na posiedzenia oddziałów i podkomisyi wysyła Rząd reprezentantów, o ile uzna to za potrzebne.

§. 16

Urząd członków Rady przemysłowo-rolniczej jest honorowy i żadne wynagrodzenie nie jest do niego przywiązane.

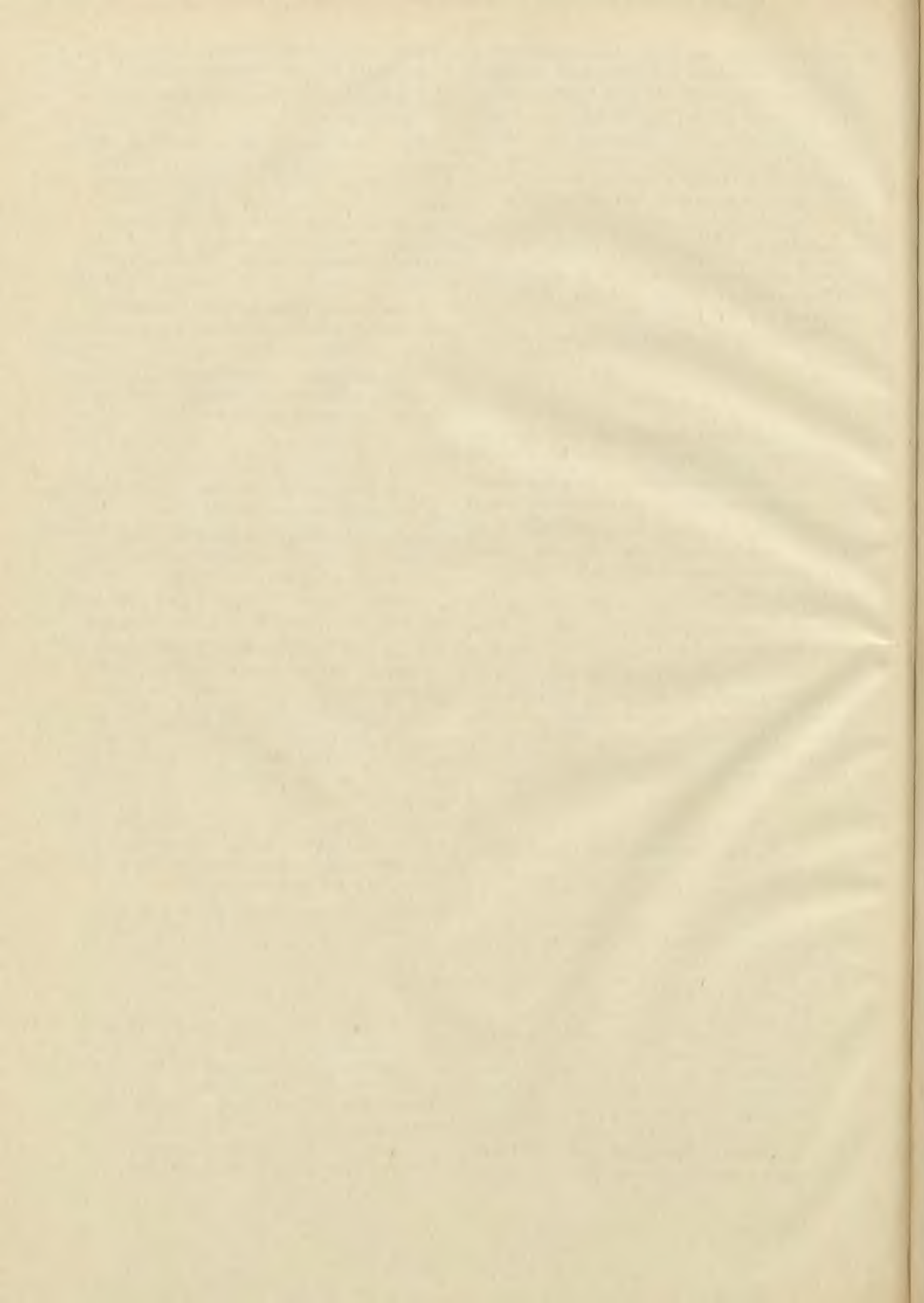
Członkowie nie mieszkający stale w Wiedniu, o ile z innego tytułu nie pobierają dyet z kas państwa, dostają dyety za podróż do Wiednia i z Wiednia, tudzież za dni posiedzeń po ośm złotych dziennie.

Nadto, gdy się udają na posiedzenia, jakoteż gdy po posiedzeniach wracają, koleje żelazne, na których ruch utrzymuje Rząd, będą ich przewoziły bezpłatnie dowolną klasą wagonową.

Koszta poniesione przez odbycie podróży za pomocą innych zakładów komunikacyjnych będą im zwracane.

§. 17.

Interesowane Ministerstwa wydadzą dla Rady przemysłowo-rolniczej porządek czynności, który niezwłocznie wejdzie w wykonanie prowizorycznie. Gdy obydwie sekeye wydadzą opinię co do tego porządku czynności, wyda Rząd stanowczy porządek czynności.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 7. czerwca 1898.

Treść: (№ 92—95.) 92. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Gstadt do Ybbsitz. — 93. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Winterbergu do Wallernu. — 94. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Prachatyc do Wallernu. — 95. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia cech do wyciskania stępla gazetowego w języku czeskim.

92.

Dokument koncesyjny z dnia 20. maja 1898,

na kolej lokalną od Gstadt do Ybbsitz.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznaje za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadać Spółce akcyjnej kolei nadybbsańskiej, o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna wązko-torowa od stacyi Spółki w Gstadt do Ybbsitz, a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Budowę kolei koncesyonowanej rozpocząć należy niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania i skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, Spółka akcyjna ubiegająca się o koncesyę dać ma na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy Spółki akcyjnej ubiegającej się o koncesyę, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce akcyjnej ubiegającej się o koncesyę prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

Kolej lokalna Gstadt—Ybbsitz ma zresztą być uważana za istotną część składową kolei nadybbsańskiej, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219 i postanowienia tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, jednakże z wyjątkiem dobrodziejstw przewidzianych tam w §. 2, które służą jedynie kolei nadybbsańskiej, stosują się do obu rzezonnych linii kolejowych jako jedno przedsiębiorstwo stanowiących a to w sposób następujący:

1. Postanowienia §§. 4 aż do 7, 10 aż do 16, 18, 21 i 22 stosują się także do kolei lokalnej Gstadt—Ybbsitz w ten sposób, że

1. roboty budownicze i dostawy mają być powierzane i wartość dostawy materiałów, odstąpionych gruntów i wszelkich innych świadczeń (§. 11) ma być oceniana według postanowień artykułu XIII. ustawy z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, że

2. na częściowe pokrycie kosztów budowy emitowana będzie dalsza pożyczka pierwszeństwa w sumie imiennej najwięcej 264.000 zł. w. a., niosąca cztery od sta i najpóźniej do 1. sierpnia 1973 spłacić się mająca, która zabezpieczona będzie hipotecznie na kolei lokalnej Gstadt—Ybbsitz, że

3. także kontrakt dotyczący się zaciągnięcia nowej pożyczki pierwszeństwa a względnie formularz udziałowych zapisów długu gdyby zostały emitowane, tudzież plan ich amortyzacji podlega zatwierdzeniu Rządu, że

4. także należności stęplowe od kuponów, które w swoim czasie będą opłacane i dopłaty na zarząd, tudzież zwroty podatków i należności, gdyby co do nowej pożyczki pierwszeństwa musiano je ponosić, wolno wstawiać do rachunku ruchu jako pozycję wydatkową i że

5. okres koncesyjny kolei lokalnej Gstadt—Ybbsitz upływa dnia 22. października 1984.

II. Uchylają się postanowienia §§. 3, 17, 19 i 20 rzeczonoego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, a natomiast wydają się następujące:

1. Obu kolejom lokalnym, w jedno przedsiębiorstwo złączonym, a mianowicie kolei nadybbsańskiej i kolei lokalnej Gstadt—Ybbsitz zapewnia państwo gwarancję wspólnego czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma wydatkowi potrzebnemu na oprocentowanie i umorzenie pożyczki pierwszeństwa w sumie 2,400.000 zł. w. a. na kolei nadybbsańskiej hipotecznie zabezpieczonej, z doliczeniem wydatku potrzebnego na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie emitowanych dla tejże kolei akcji pierwszeństwa w sumie imiennej 200.000 zł., tudzież podobnego wydatku z powodu zaciągnięcia nowej pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 264.000 zł. na budowę kolei lokalnej Gstadt—Ybbsitz.

Gdyby czysty dochód roczny obu kolei nie wyrównywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny obu kolei ustanawia się na czas aż do otwarcia ruchu kolei lokalnej Gstadt—Ybbsitz w sumie maksymalnej 110.589 zł. w. a., od tego terminu aż do dnia

1. sierpnia 1969, w sumie maksymalnej 121.789 zł. w. a., od 1. sierpnia 1969 aż do dnia 1. sierpnia 1973, w sumie maksymalnej 29.189 zł. w. a. a od tego ostatniego terminu aż do końca okresu koncesyjnego, w sumie maksymalnej 17.989 zł. w. a.

2. Spółka akcyjna ubiegająca się o koncesję obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, przepisaniem i dozwolici Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

3. Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia obu kolei koncesyjonowanych kiedykolwiek pod następującymi warunkami:

a) Wynagrodzenie, które ma być zapłacone w razie odkupienia, będzie polegało na tem, że Rząd w miejsce Spółki akcyjnej kolei nadybbsańskiej weźmie na siebie spłacenie z własnych funduszków pożyczki pierwszeństwa w §. 4, ustęp II, l. 1 wzmiankowanej a według okoliczności także wszelkich innych pożyczek, przez Spółkę za zezwoleniem Rządu zaciągniętych w kwotach, któreby w chwili odkupienia jako jeszcze nieumorzone zalegały a sumę imienną kapitału akcji pierwszeństwa i zakładowych, o ileby w chwili powyższej nie był jeszcze umorzony, wypłaci Spółce gotówką lub obligacjami długu państwa.

Te obligacje długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

b) Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą wynagrodzenia pod lit. a) przepisanego bez dalszej zapłaty na własność wolną od ciężarów a względnie obciążoną tylko zalegającymi jeszcze resztami pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i w używanie tak koleje jak i wszystkie do nich należące ruchomości i nieruchomości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością Spółki będące i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż

fundusze obrotowe i zasobowe z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie nie były już za zezwoleniem Rządu użyte stosownie do swego przeznaczenia.

- c) Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- α) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- β) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też na zaspokojenie pretensyi państwa ze stosunku gwarancyjnego lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- γ) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu (lit. a), według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.
- d) Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

- e) Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet

bez zezwolenia Spółki i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długie pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

- f) Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (lit. c), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebował.

4. Gdy Najwyższa koncesya z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219, utraci moc swoją i od dnia, w którym to nastąpi, obejmuje państwo bez wynagrodzenia na własność wolną od ciężarów i w używanie obie koleje koncesyonowane i wszystkie ruchome i nieruchome przynależitości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe, jeźliby Spółka takowe posiadała i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym wyżej pod lit. b.

Tak wtedy gdy Najwyższa koncesya z dnia 22. października 1894, Dz. u. p. Nr. 219, moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (lit. b), zatrzyma Spółka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i należące się jej aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależitości kolejowej

Witek r. w.

93.

Dokument koncesyjny z dnia 22. maja 1898,

na kolej lokalną od Winterbergu do Wallernu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznają za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadać Spółce akcyjnej kolei lokalnej strakonicko-winterberskiej o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna normalno-torowa od stacyi Spółki w Winterbergu na Eleonorenhain do Wallern a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Budowę kolei koncesyonowanej rozpocząć należy niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych a względnie funkcjonaryuszów, których Ministerstwo do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcjonaryuszów rządowych, z bezpośrednim współdziałaniem Rządu i ile możności według warunków stosowanych w polspolicie przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy drogą ofert oddzielnie od zbierania kapitału.

Wartość dostaw materyałowych, gruntów odstąpić się mających i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana będzie w porozumieniu między państwem a stronami interesowanymi, w braku zaś takowego, drogą dobrowolnego sądownego oszacowania.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do urządzenia potrzebne, nabywane być mają wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dowolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod tymi samymi warunkami co się tyczy ceny, jakości i czasu dostawy, jakie podają fabryki zagraniczne.

§. 5.

Kolej lokalna Winterberg—Eleonorenhain—Wallern na wstępie oznaczona, ma zresztą być uważana za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej strakonicko-winterberskiej, będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. kwietnia 1892, Dz. u. p. Nr. 74 i postanowienia tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, jednakże z wyjątkiem tych, które zawarte są w §§. 1, 2, 8, 9, 11 i 12, ustęp 1 aż do 5 włącznie, tudzież ustęp 9 i 10 i odnoszą się jedynie do kolei winterbersko-strakonickiej, stosują się do obu rzeczonych linii kolejowych jako jedno przedsiębiorstwo stanowiących, a to w sposób następujący:

I. Postanowienia §§. 4, 5, 7, 10, 12, ustęp 6 aż do 8, tudzież §§. 13 aż do 16 i 18 aż do 20 stosują się także do przedłużenia będącego przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego w ten sposób, że

1. kontrakt tyczący się zaciągnięcia pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej na wybudowanie przedłużenia a względnie formularze udziałowych zapisów dłużnych, gdyby zostały emitowane, tudzież plan ich amortyzacji podlega zatwierdzeniu Rządu, że

2. także należności stęplowe od kuponów, dopłaty na zarząd, tudzież zwroty podatków i nale-

żytości, gdyby co do powyższej pożyczki musiano je ponosić, wolno wstawiać do rachunku ruchu jako pozycję wydatkową, że

3. postanowienia paragrafów powyższych dotyczące się obligacji pierwszeństwa, mają być odpowiednio stosowane do pożyczki hipotecznej, gdyby w celu zgromadzenia kapitału na wybudowanie przedłużenia została zaciągnięta, i że

4. okres koncesyjny przedłużenia upływa razem z okresem kolei pierwotnej dnia 17. kwietnia 1982.

II. Uchylają się postanowienia §§. 3, 16 i 17 rzeczonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, a natomiast wydają się następujące:

1. Obu kolejom lokalnym strakonicko-winterberskiej i winterbersko-wallernskiej, w jedno przedsiębiorstwo złączonym, zapewnia państwo gwarancję wspólnego czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma wydatkowi potrzebnemu na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 1,200.000 zł. w. a. na kolei lokalnej strakonicko-winterberskiej hipotecznie zabezpieczonej, z doliczeniem podobnego wydatku z powodu zaciągnięcia nowej pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej w maksymalnej sumie imiennej 1,190.000 zł. w. a. na budowę przedłużenia od Winterbergu do Wallernu, a która na tejże linii ma być hipotecznie zabezpieczona, tudzież czteroprocentowej dywidendy pierwszeństwa z kwotą na umorzenie kapitału akcji pierwszeństwa spółki wynoszącego 250.000 zł. w. a.

Gdyby czysty dochód roczny obu kolei nie wyrównywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się w następujących kwotach maksymalnych, a mianowicie:

- a) na czas aż do otwarcia ruchu na przedłużeniu od Winterbergu do Wallernu w sumie 60.788 zł. w. a. mon. pap.;
- b) odtąd aż do 18. kwietnia 1967 w sumie 111.288 zł. w. a. mon. pap.;
- c) na dalszy czas aż do upływu 76. roku okresu koncesyjnego linii przedłużenia w sumie 72.985 zł. w. a. mon. pap.;
- d) na pozostałą część okresu koncesyjnego w sumie 22.485 zł. w. a. mon. pap.

2. Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancji, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być

ma niezwłocznie Rządowi na spłatenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensje państwa z tytułu zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

3. Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia obu kolei koncesyonowanych kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

- a) Wynagrodzenie zapłacić się mające będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie spłatenie w miejsce Spółki akcyjnej kolei lokalnej strakonicko-winterberskiej pożyczek pierwszeństwa a względnie hipotecznych w § 5, ustęp II, l. 1 oznaczonych i wszelkich innych pożyczek zaciągniętych przez Spółkę za zezwoleniem Rządu w kwotach zalegających jeszcze w chwili odkupowania kolei jako nieumorzone a kapitał akcyjny, o ileby w owej chwili nie był jeszcze umorzony, spłaci w pełnej wartości imiennej gotówką lub obligacjami długu państwa.

Te obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

- b) Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. a przepisanego, bez dalszego wynagrodzenia, na własność wolną od ciężarów a względnie obciążoną tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczki za zezwoleniem Rządu zaciągniętej i w używanie tak koleje jak i wszystkie do nich należące ruchomości i nieruchomości, licząc tu także tabor wozowy i zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe gdyby je spółka posiadała i przedsiębiorstwa poboczne spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.
- c) Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, dotycząca się wykonania służącego Rządowi prawa odkupienia. oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- aa) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- bb) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi (§. 5, ustęp II, l. 1) lub z jakichkolwiek tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- cc) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłaci przedsiębiorstwu kolejowemu według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej (lit. a) z oznaczeniem terminu i miejsce płatności.
- d) Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

- e) Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez zezwolenia Spółki i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, nato-

miast przedsiębiorstwo odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

- f) Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (lit. c), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebował.

Wittek r. w.

94.

Dokument koncesyjny z dnia 22. maja 1898,

na kolej lokalną od Prachatyc do Wallernu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznaję za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadać Spółce akcyjnej kolei lokalnej wodniańsko-prachatycyckiej o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi Spółki w Prachatycach do Wallernu, a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Budowę kolei koncesyonowanej rozpocząć należy niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania i skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych a względnie funkcyonaryuszów, których Ministerstwo do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie projektu szczegółowego i kosztorysu ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów rządowych, z bezpośredniem współdziałaniem Rządu i według warunków stosowanych pospolicie przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostawy materiałów, odstąpić się mających gruntów i wszelkich innych świadczeń, które objęciem akcyj zakładowych mają być zapewnione, oceniana być ma w porozumieniu między Rządem a stronami interesowanemi, gdyby zaś porozumienie do skutku nie przyszło, drogą dobrowolnego sądowniego oszacowania.

Tabor kolejowy, szyny i wszelkie inne części składowe kolei, jakoteż wszelkie przedmioty do jej urządzenia mają być nabywane wyłącznie z fabryk krajowych.

Wyjątku od tego postanowienia dozwolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że fabryki krajowe nie zdołają dostarczyć wszystkiego pod temi samemi warunkami, co się tyczy ceny, gatunku i czasu dostawy, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

§. 5.

Kolej lokalna Prachatyc—Wallern na wstępie oznaczona, ma zresztą być uważana za istotną część składową przedsięwzięcia kolei lokalnej wodniańsko-prachatyckiej będącej przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. kwietnia 1892, Dz. u. p. Nr. 75 i postanowienia tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego, jednakże z wyjątkiem

tych, które zawarte są w §§. 1, 2, 8, 9, 11 i 12, ustęp 1 aż do 5 włącznie, tudzież ustęp 9 i 10 i odnoszą się jedynie do kolei wodniańsko-prachatyckiej, stosują się do obu rzeczonych linii kolejowych jako jedno przedsięwzięcie stanowiących a to w sposób następujący:

I. Postanowienia §§. 4, 5, 7, 10, 12, ustęp 6 aż do 8, tudzież §§. 13 aż do 16 i 18 aż do 20 stosują się także do przedłużenia będącego przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego w ten sposób, że

1. kontrakt dotyczący się zaciągnięcia pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej na wybudowanie przedłużenia, a względnie formularze udziałowych zapisów dłużnych, gdyby zostały emitowane, tudzież plan ich amortyzacji podlega zatwierdzeniu Rządu, że

2. także należności stęplowe od kuponów, dopłaty na zarząd, tudzież zwroty podatków i należności, gdyby co do powyższej pożyczki musiano je ponosić, wolno wstawiać do rachunku ruchu jako pozycję wydatkową, że

3. postanowienia paragrafów powyższych dotyczące się obligacji pierwszeństwa, mają być odpowiednio stosowane do pożyczki hipotecznej, gdyby w celu zgromadzenia kapitału na wybudowanie przedłużenia została zaciągnięta, i że

4. okres koncesyjny przedłużenia upływa razem z okresem kolei pierwotnej dnia 17. kwietnia 1892.

II. Uchylają się postanowienia §§. 3, 6 i 17 rzeczzonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego a natomiast wydają się następujące:

1. Obu kolejom lokalnym wodniańsko-prachatyckiej i prachatycko wallernskiej w jedno przedsięwzięcie złączonym, zapewnia państwo gwarancję wspólnego czystego dochodu rocznego, który wyrównywać ma wydatkowi potrzebnemu na oprocentowanie po cztery od sta i umorzenie pożyczki pierwszeństwa w sumie imiennej 800.000 zł. w. a. mon. pap. na kolei lokalnej wodniańsko-prachatyckiej hipotecznie zabezpieczonej, z doliczeniem podobnego wydatku z powodu zaciągnięcia nowej pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej w maksymalnej sumie imiennej 837.000 zł. w. a. mon. pap. na budowę przedłużenia od Prachatyc do Wallernu a która na tejże linii ma być hipotecznie zabezpieczona, tudzież czteroprocentowej dywidendy pierwszeństwa z kwotą na umorzenie kapitału akcyj pierwszeństwa spółki wynoszącej 100.000 zł. w. a. mon. pap.

Gdyby czysty dochód roczny obu kolei nie wyrównywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca uzupełni Rząd.

Zagwarantowany czysty dochód roczny ustanawia się w następujących kwotach maksymalnych, a mianowicie:

- a) na czas aż do otwarcia ruchu ua przedłużenie od Prachatyc do Wallernu w sumie 37.859 zł. w. a. mon. pap.;
- b) odtąd aż do 18. kwietnia 1907 w sumie 73.459 zł. w. a. mon. pap.;
- c) na dalszy czas aż do upływu 76. roku okresu koncesyjnego linii przedłużenia w sumie 44.594 zł. w. a. mon. pap.;
- d) na pozostałą część okresu koncesyjnego w sumie 8.994 zł. w. a. mon. pap.

2. Kwotę, którą Rząd zapłaci w skutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższy zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma niezwłocznie Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku takim, spłata przypadających odsetek poprzedzać ma zwrot zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze Rządowi w chwili, gdy koncesya moc swoją utraci, lub gdy kolej zostanie odkupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa.

3. Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia obu kolei koncesyonowanych kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

- a) Wynagrodzenie zapłacić się mające w razie odkupienia będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie spłacenie w miejsce Spółki pożyczki pierwszeństwa w §. 5, ustęp II, l. 1 oznaczonej a względnie pożyczki hipotecznej i wszelkich innych długów zaciągniętych przez Spółkę za zezwoleniem Rządu w kwotach zalegających jeszcze jako nieumorzone, a kapitał akcyjny, o ileby w chwili odkupienia nie był jeszcze umorzony, spłaci w pełnej wartości imiennej gotówką lub obligacjami długu państwa.

Te obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego;

- b) przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia obejmuje państwo za wypłatą ceny odkupu pod lit. a) przepisanej, bez dalszego

wynagrodzenia na własność wolną od ciężarów a względnie obciążoną tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczki za zezwoleniem Rządu zaciągniętej i w używanie tak koleje niniejszem koncesyonowane jak i wszystkie do nich należące ruchomości i nieruchomości, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe a według okoliczności koleje podjazdowe, gdyby je spółka posiadała i przedsiębiorstwa poboczne spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia;

- c) odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- aa) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- bb) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też na zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi (§. 5, ustęp 3, l. 1) lub z jakichkolwiek tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- cc) kwota ceny odkupu (lit. a), którą państwo ma zapłacić przedsiębiorstwu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej z oznaczeniem terminu i miejsca płatności;
- d) Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie;

- e) Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji, tyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez zezwolenia Spółki i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, natomiast przedsiębiorstwo odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej;

- f) Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (lit. e) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu potrzebował.

Wittek r. w.

95.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. maja 1898,

tyczące się zaprowadzenia cech do wyciskania stępla gazetowego w języku czeskim.

Do stęplowania pism czasowych w języku czeskim wychodzących, zaprowadzają się osobne cechy stępla gazetowego, różniące się od cech stępla gazetowego, zaprowadzonych rozporządzeniem z dnia 11. listopada 1885, Dz. u. p. Nr. 161 tylko tem, że zamiast napisu w otoku „k. k. Zeitungsstempel“ mają w otoku napis „c. k. novin kolek“.

Te nowe cechy stępla gazetowego wchodzą w użycie w następujących urzędach do wyciskania stępla gazetowego przeznaczonych: w Pradze, Budziejowicach, Bernie, Ołomuńcu, Mor. Ostrawie, Kromieryżu i Holeszowie.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 22. czerwca 1898.

Treść: № 96. Rozporządzenie, dotyczące się instrukcyi dla sądów przemysłowych i załatwiania czynności w tychże sądach.

96.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 17. czerwca 1898,

tyczące się instrukcyi dla sądów przemysłowych i załatwiania czynności w tychże sądach.

Na zasadzie §. 40 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, o zaprowadzeniu sądów przemysłowych i o sądownictwie w sporach, dotyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, rozporządza się w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu co następuje:

Rozdział I.

Instrukcja sądów przemysłowych.

Stosowanie instrukcyi wydanej dla sądów pierwszej i drugiej instancyi.

§. 1.

Postanowienia rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112, stosują się odpowiednio do czynności sprawowanych w sądach przemysłowych o tyle, o ile w rozporządzeniu niniejszem nie jest co innego przepisane, lub o ile odmienne urządzenia sądów przemysłowych nie sprzeciwiają się stosowaniu instrukcyi wydanej dla sądów pierwszej i drugiej instancyi.

§. 2.

W szczególności następujące postanowienia instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi stosować należy do czynności sprawowanych w sądach przemysłowych:

§§. 1 aż do 3 (Czynności urzędowe przełożonych sądów);

§§. 27 aż do 30, 33 aż do 39 (Oddziały sądowe i kancelaryjne);

§§. 40 aż do 46 (Godziny urzędowe, odpoczynek niedzielny, dni świąteczne, pora nocna);

§§. 62 aż do 75, 79 (Podania sądowe);

§§. 82 aż do 90, 92 aż do 100, 104 aż do 110, 113 (Ogólne postanowienia o wykonywaniu czynności sądowych);

§§. 114 aż do 116, 118, 119, 121, 123, 125 aż do 128 (Audyencye i rozprawy);

§§. 129, 130, 131, 133 aż do 137, 141 aż do 148, 150 (Akty procesu cywilnego);

§§. 181 aż do 189 (Załatwienia w senacie);

§§. 191 aż do 197, 199, 200, 201, 203 aż do 206, 209, 210 aż do 216 (Wygotowanie załatwień sądowych);

§§. 217 aż do 222 (Przepisy ogólne o rejestrach);

§§. 261 aż do 268 (Zakładanie aktów);

§. 280 (Akta zbiorowe);

§§. 282, ustęp 1 i 3, 283, 284, 287, 288 (Przechowywanie aktów);

§§. 289, 290 aż do 292, 293, ustęp 2 i 3, 294 (Registratura);

§§. 295 aż do 299 (Niszczenie aktów);

§§. 302 aż do 312 (Kancelarya sądowa, zakres działania, kierownictwo toku czynności i nadzór);

§§. 313, l. 1, 2, 3, 5, 7 aż do 12, 316, 319, l. 1, 2, 4 i 5, 322 aż do 328 (Czynności kancelaryi sądowej poza zakresem doręczeń i egzekucyi);

§§. 329, 330, 332, 334, 338 (Personal dla służby doręczeń);

§§. 339 aż do 342, 347, 349 aż do 357, 360 aż do 368, 372, 373, 375, 376, 377, ustęp ostatni, 378 (Doręczenia, przesyłki i wręczenia);

§§. 402 aż do 404 (Raptularz);

§. 406, l. 1 i 16 (Dalsze spisy i zapiski);

§. 414 (Wizytacje szczególne przez delegatów Ministra sprawiedliwości).

§. 3.

Do podziału czynności w sądach przemysłowych stosują się postanowienia §§. 17, 18, 19, l. 1 i 9 i §. 20 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancji w ten sposób, że sprawy procesowe cywilne rozdzielać należy albo według głosów albo według grup zbliżonych do siebie przemysłów, wszelkie zaś spory między trudniącymi się handlem a ich służbą poruczać należy zawsze jednemu oddziałowi bez względu na podział wszystkich innych czynności.

Sądowe wypowiedzenia kontraktów najmu i dzierżawy i wnioski na wydanie nakazów oddania lub odebrania przedmiotu najmu lub dzierżawy, rozdzielać należy według tych samych zasad co sprawy procesowe.

Czynności rozdziela przewodniczący sądu przemysłowego; o podziale uwiadomić należy prezesa przełożonego trybunału pierwszej instancji, który może go zmienić (§. 26 ustawy o organizacji sądów).

§. 4.

Z formularzy zaprowadzonych instrukcją dla sądów pierwszej i drugiej instancji używać należy w sądach przemysłowych formularzy Nr. 5, 6, 7, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 53, 60, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 88, 93 i 100.

Służba kancelaryjna sądów przemysłowych.

§. 5.

Gdyby sądowi przemysłowemu nie był przydany osobny personal kancelaryjny, czynności kancelaryjne sądów przemysłowych w siedzibie trybunałów załatwiać mają urzędnicy kancelaryjni (pomocnicy kancelaryjni) trybunału, zresztą zaś urzędnicy kancelaryjni (pomocnicy kancelaryjni) sądu powiatowego znajdującego się w siedzibie sądu przemysłowego.

Pokrywanie wydatków sądów przemysłowych.

§. 6.

Wydatki sądu przemysłowego, o ile nie ponosi ich gmina (§. 6 ustawy o sądach przemysłowych), ciężą na etacie zarządu sprawiedliwości.

Pod względem asygnowania stałych płac przewodniczącego i jego zastępców, tudzież personalu kancelaryjnego i służbowego i wynagrodzeń dziennych dla przepisywaczy, jakoteż pod względem utrzymywania rachunku tych płac stosują się przepisy ogólne. Na pokrywanie innych wydatków, ciężących na etacie zarządu sprawiedliwości, prezydent sądu krajowego wyższego asygnować będzie przewodniczącemu sądu przemysłowego fundusz zapasowy. Pod tym względem, jakoteż pod względem zawiadywania tym funduszem zapasowym i składania z niego rachunku, wydane będą osobne polecenia.

Rejestry i dzienniki.

§. 7.

W sądach przemysłowych utrzymywać należy następujące rejestry.

Cr do procesów podług formularza Nr. 1;

Formularz Nr. 1.

K do wypowiedzeń i wniosków, dotyczących się oddania lub odebrania mieszkań w domach dla robotników, które służbodawca daje robotnikom w używanie za zapłatą lub bezpłatnie — podług formularza Nr. 25 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancji.

Nr (Rejestr zbiorowy) do wszystkich spraw nie należących do rejestrów *Cr*, *K* lub do dziennika prezydyalnego — podług formularza Nr. 33 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancji.

Do spraw zarządu sprawiedliwości, dotyczących się sądu przemysłowego, utrzymywać należy dziennik prezydyalty podług formularza Nr. 11 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancji.

§. 8.

Do utrzymywania rejestru *Cr* stosują się przepisy §§. 226 i 227 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancji.

Co do skarg, któremi wzruszane są decyzje wydziałów polubownych stowarzyszenia przemysłowego (§. 35 ustawy o sądach przemysłowych), wpisać należy jedynie kreskę pionową w przedziale 17; w przedziałach 8 aż do 16 nie wpisuje się nie w tym przypadku.

Połączenie rozmaitych roszezeń w jednej skardze podanej stosownie do §. 4 ustawy o sądach przemysłowych, uwidocznić należy w każdym z oddzielnych przedziałów 8—16.

Spoczywanie postępowania zanotować należy w przedziale uwag wpisaniem krótkiej wzmianki, na przykład: Spoczywa 15/1.

Przy wpisywaniu audyencyi do rozprawy ustnej (przedział 20) nie trzeba wpisywać powodów odroczenia.

Te przypadki prawne, w których postępowanie spoczywa jeszcze z końcem roku, uważać należy za załatwione z ostatnim dniem roku. Jeżeli postępowanie rozpocznie się później na nowo, skargę wpisać należy do rejestru pod nową liczbą.

§ 9.

Sygnatury aktów, dotyczących się spraw aż do końca roku wpisanych, niezakończonych (wiszących), podane będą na pierwszej stronie rejestru następnego roku pod napisem „pozostało w zaległości“ za porządkiem roczników i liczb poprzedniego rejestru.

Jeżeli co do takiej sprawy wiszącej trzeba uczynić wpis do rejestru, przenieść należy do nowego rejestru wpis znajdujący się w dawnym rejestrze. Do tego celu zostawić należy w nowym rejestrze odpowiednie miejsce przed pierwszym nowym wpisem.

W dawnym rejestrze, a mianowicie w przedziale na uwagi, zanotować należy przeniesienie z podaniem rejestru i strony, na której w rejestrze bieżącego roku znajduje się przeniesienie (przeniesiono 99, str. 3); nadto zanotować należy przeniesienie na aktach, t. j. na lewym dolnym rogu pierwszego arkusza (str. 3/99).

§. 10.

Rejestr wypowiedzeń utrzymywać należy według przepisów § 230 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi.

Jednakże nagłówek przedziału 7 rejestru *K* (formularz Nr. 25 instrukcyi) ma opiewać: „Podpis urzędnika, przed którym uczyniono wniesienie osobne“; także w stolicach krajowych wolno bez osobnego pozwolenia Ministra sprawiedliwości zastępować spisywanie protokołów co do wypowiedzeń ustnych wciąganiem takowych do rejestru *K*.

§. 11.

Rejestr zbiorowy *Nr* utrzymywać należy według przepisów §§. 245 i 246 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi.

Spisy imienne.

§. 12.

Do rejestrów *Cr* i *Nr* utrzymywać należy spisy imienne, w których podaje się nazwiska stron i sygnaturę aktów sprawy.

Spis imienny do rejestru *Cr* utrzymywać należy według nazwisk tak powoda jak i pozwanego. Spis imienny do rejestru zbiorowego *Nr* założyć należy podług nazwisk dotyczących stron a w razie potrzeby

podług przedmiotu podania Spisy imienne do rejestrów *Cr* i *Nr* można połączyć.

Do dziennika prezydyalnego założyć należy dwa spisy imienne abecedłowe, a mianowicie jeden według nazwisk osób interesowanych a drugi według przedmiotu podania.

Zresztą spisy te utrzymywać należy według przepisów §§. 254, ustęp 4 i 255, ustęp 1, 2 i 6 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi.

Odróżnianie aktów kilku oddziałów.

§. 13.

Jeżeli w tym samym oddziale kancelaryjnym lub w tej samej izbie kancelaryjnej opracowują się akta rozmaitych sędziów lub oddziałów sądowych, akta poszczególnych sędziów lub oddziałów sądowych odróżnić należy od siebie uderzająco grzbietami lub okładkami odmiennej barwy.

Akta prezydyalne.

§. 14.

Akta prezydyalne, o ile nie oddaje się ich innym władzom lub nie bierze do akt sądu, włączać należy w akta zbiorowe rocznikami lub częściami roku uporządkowane, podług następujących rodzajów czynności:

1. Normalia;
2. sprawy prawodawcze a w szczególności wnioski i opinie, dotyczące się prawodawstwa lub zarządu sprawiedliwości;
3. wnioski co do zmian w urzędzeniu i obsadzeniu sądu przemysłowego;
4. sprawy organizacyi sądu, jak przeniesienie siedziby sądu, zmiana przynależności lub okręgu itd., zaprowadzenie nowych sądów przemysłowych itp.;
5. opinie i wnioski, dotyczące się kwestyi przemysłowych;
6. wybór asesorów i zastępców;
7. przybieranie asesorów i zastępców na posiedzenia (lista służbowa i przybieranie w danych przypadkach);
8. sprawy osobiste urzędników, sług i pomocników kancelaryjnych sądu przemysłowego;
9. sprawy osobiste asesorów i zastępców;
10. podział czynności (tworzenie oddziałów i oddziałów kancelaryjnych);
11. preliminarze i rachunki;
12. rozszczenia asesorów i zastępców do otrzymania wynagrodzenia;
13. pomieszczenie sądu przemysłowego i odnoszące się do tego roboty budownicze;
14. wykazy i sprawozdania peryodyczne.

W razie potrzeby można tworzyć poddziały i przyłączać dalsze grupy czynności.

Podział ten służy także do tworzenia sygnatury aktów i do założenia spisu imiennego, utrzymywanego według przedmiotu.

Doręczenia.

§. 15.

Do doręczania używa się organów gminy (§ 6 ustawy o służbie przemysłowej).

Jeżeli gmina wyznaczy osobnych sług do roznoszenia doręczeń sądu przemysłowego, utrzymywane należy do tych doręczeń książkę kontrolną w §§. 358 i 359 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi przepisaną a to podług formularza Nr. 72. W przeciwnym razie utrzymywane należy do tych doręczeń książkę kontrolną, przepisaną w §. 361 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi do doręczeń uskutecznianych przez naczelnika gminy a to według formularza Nr. 73.

Gdy doręczenia mają być uskutecznione poza obszarem gminy, używać do tego należy poczty, jeżeli w miejscu doręczenia znajduje się bądź skarbowy bądź nie skarbowy urząd pocztowy, albo sądowi przemysłowemu wiadomo, lub strona mu oznajmi, że istnieje wiejskie połączenie pocztowe z miejscem doręczenia (§. 343 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi); gdyby te warunki nie iściły się, prosić należy sąd powiatowy miejsca doręczenia, żeby uskutecznił doręczenie. Mając prosić o doręczenie, potrzeba tylko na kopercie, w której do sądu powiatowego posyła się akt do doręczenia przeznaczony, dopisać obok adresu wyrazy: „Z prośbą o doręczenie“. Osobnej odezwy z prośbą o uskutecznienie doręczenia nie należy wygotowywać.

Do posyłek pocztowych utrzymywane należy w myśl §. 355 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi książkę podawczą (formularz Nr. 70). Przedział 7 tego formularza można nie wypełniać, jeżeli naczelnik sądu przemysłowego uzna, że wypełnianie go może być zaniechane.

Wykaz roczny.

§. 16.

Sądy przemysłowe winny składać corocznie trybunałowi pierwszej instancyi, a to aż do 15. stycznia wykaz czynności podług formularza Nr. 2, tudzież spisy zaległości obejmujące procesy dłużej niż rok wiszące podług formularza Nr. 88 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi.

Formularz Nr. 2.

Na pierwszej stronie wykazu czynności wymienić należy oddziały stałe sądu przemysłowego z podaniem ich numerów i zakresu czynności.

W wykazie podać należy najprzód co do każdego oddziału liczby wyciągnięte z rejestrów poszczególnych oddziałów a w końcu wyniki ogólne czynności całego sądu przemysłowego.

W sprawozdaniu należy wyjaśnić uderzające różnice między cyframi wykazywanymi a cyframi z poprzedniego roku i wyłuszczyć spostrzeżenia poczynione co do toku wymiaru sprawiedliwości w sądzie przemysłowym. O ile niema powodu do szczególnych uwag, sprawozdanie obejmować ma tylko złożony wykaz czynności; w szczególności nie trzeba w sprawozdaniach powtarzać szczegółów wykazów i spisów, wyłuszczać dokładniej ich treść, lub porównywać wyniki wykazów czynności z wynikami wykazów z lat poprzednich.

Zresztą postępować należy z tymi wykazami w myśl przepisów §§. 395 i 396 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi.

Rozdział II.

Poszczególne czynności postępowania w sądach przemysłowych.

Pierwsza audyencya.

§. 17.

Jeżeli przewodniczący sądu przemysłowego odprawia pierwszą audyencyę bez przybrania asesorów, służyć mu co do przedmiotów, które według §. 28 ustawy o sądach przemysłowych mają być na pierwszej audyencyi załatwione, upoważnienia sędziego samoistnego w sądach powiatowych. W szczególności upoważniony jest zarządzić osobną rozprawę co do zarzutów we względzie niedopuszczalności drogi prawa, niewłaściwości sądu, zawiązania sporu lub prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy spornej.

Odwołanie się.

§. 18.

Odwołanie się od wyroku sądu przemysłowego, wydanego w sporach o kwoty aż do pięćdziesięciu złotych (§. 30 ustawy o sądach przemysłowych), doręczyć należy przeciwnikowi rekursowemu z objaśnieniem w myśl §. 468, ustęp 2 procedury cywilnej.

W sporach o większe kwoty (§. 31 ustawy o sądach przemysłowych) odwołania się doręczyć należy przeciwnikowi apellacyjnemu z oznajmieniem, który sąd jest rekursowym i z uwiadomieniem, że przed sądem rekursowym sprawa sporna

rozstrząsana będzie na nowo w granicach wnioskami zakreślonych. W przypadku tym akta posyłają się niezwłocznie do sądu rekursowego, i nie trzeba czekać z tem aż do nadejścia uwiadomienia od przeciwnika apellacyjnego.

§. 19.

Gdy w sprawach spornych o kwoty ponad pięćdziesiąt złotych, decyzja sądu przemysłowego wzruszana jest odwołaniem się, wtedy przed sądem rekursowym nie odbywa się pierwsza audyencya; wezwać raczej należy strony, bez polecenia im wymiany pism przygotowawczych (§. 31, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych) na rozprawę sporną ustną.

W wezwaniu polecić należy stronom, żeby na audyencyę przynieśli z sobą rzeczy wywiadowcze i dokumenty odnoszące się do sprawy spornej i żeby jeszcze przed audyencyą do rozprawy ustnej wyznaczyć, poczyniły wnioski co do przełożenia dokumentów dowodowych i rzeczy wywiadowczych, znajdujących się w posiadaniu przeciwnika lub w zachowaniu władzy publicznej lub notaryusza, tudzież, według okoliczności co do wezwania świadków przed sąd. W wezwaniu uwiadomić należy strony, jakie skutki szkodliwe pociąga za sobą według ustawy niestawienie się na audyencyi. Oprócz tego nadmienić należy w wezwaniu, że zastępstwo przez adwokata nie jest dozwolone.

Do wygotowywania tych wezwań używać należy ile możności formularzy przepisanych do zarządzania rozprawy spornej ustnej w postępowaniu przed sądami powiatowymi.

Potwierdzanie prawomocności.

§. 20.

Do celów egzekucyjnych (§§. 33, ustęp 1 ustawy o sądach przemysłowych) prawomocność wyroku, uchwały wydanej w skutek wypowiedzenia lub nakazu wyprowadzenia się lub odebrania, potwierdzać należy na tem wygotowaniu, które doręczone zostało stronie proszącej.

Potwierdzenie ma opiewać:

Prawomocność niniejszego wyroku — uchwały — potwierdza się. Wyrok — uchwała — został dnia . . . . . w obecności obu stron ogłoszony — przeciwnikowi doręczon . . .

C. k. Sąd przemysłowy . . . . .

dnia . . . . .

Pieczęć urzędowa.

Potwierdzenie to należy zwyczajnie wyciskać zapomocą stampilii.

O potwierdzenie prawomocności prosić należy w kancelaryi sądowej ustnie lub piśmiennie i zarazem złożyć wygotowanie a udzielenie go zanotować w aktach tudzież w rejestrze (przedział na uwagi). Protokół prośby ustnej spisuje się tylko wtedy, gdy prośba musi być odrzucona.

§. 21.

Potwierdzenie prawomocności może być udzielone, chociaż termin do wykonania świadczenia w wyroku lub uchwale nakazanego jeszcze nie upłynął lub chociaż egzekucya na wyprowadzenie się lub odebranie przedmiotu najmu lub dzierżawy nie może jeszcze być prowadzona.

§. 22.

Duplikatu dokumentu potwierdzeniem prawomocności opatrzonego nie wolno wygotowywać, dopóki przeciwnik nie będzie pod tym względem przesłuchany, czy i jakie kroki egzekucyjne zostały już przeciw niemu poczynione.

Duplikat trzeba zawsze oznaczyć jako jest duplikatem. Na duplikacie trzeba zanotować, jakie kroki egzekucyjne i u którego sądu zostały poczynione.

Każde wygotowanie duplikatu zanotować należy w aktach i w rejestrze.

Egzekucya na podstawie wypowiedzenia, nakazu wyprowadzenia się lub odebrania.

§. 23.

Na podstawie prawomocnego wypowiedzenia przez sąd przemysłowy wydanego lub na podstawie prawomocnego nakazu wyprowadzenia się lub odebrania odbywa się egzekucya stosownie do §. 1, l. 4 Ordynacyi egzekucyjnej (ustawa z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79). O egzekucyę prosić należy na podstawie potwierdzenia sądu przemysłowego co do prawomocności tytułu egzekucyjnego, ten sąd powiatowy, który w §. 33, ustęp 2 ustawy o sądach przemysłowych jest oznaczony i takowa przeprowadzona być ma według postanowień Ordynacyi egzekucyjnej.

Opisanie zastawnicze.

§. 24.

Jeżeli ze skargą o zapłacenie zaległego komornego łączy się wniosek dozwolenia zastawniczego opisanie ruchomości najemey (artykuł XIII, l. 6 ustawy z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 78, zaprowadzającej Ordynacyę egzekucyjną), sąd przemysłowy (przewodniczący, zastępca) ma wydać co

do tego wniosku decyzyę; o wykonanie zastawniczego opisanego prosić należy ten sąd, który jest właściwym do wykonania egzekucji na nieruchomościach opisanym się mających. Sąd ten winien prosić i dalsze akta jakie powstaną wziąć do akt rejestru zbiorowego.

Złożenie w sądzie i posyłki wartościowe do sądu przemysłowego.

§. 25

Sądy przemysłowe uprawnione są do odbierania tylko depozytów zostających w związku ze sprawą sporną należącą do właściwości sądu przemysłowego.

Do czynności, jakich wymagają takie depozyty sądowe i posyłki wartościowe, przeznacza się sądowi przemysłowemu urząd depozytowy (urząd podatkowy, kasę skarbową), sprawujący czynności urzędu depozytowego dla tego sądu powiatowego, w którego okręgu sąd przemysłowy ma siedzibę lub rzeczywiście jest pomieszczony.

Pod względem oddawania, przyjmowania, wydawania depozytów w sądzie przemysłowym złożonych, utrzymywania ich rachunku i kontroli nad nimi stosować należy te przepisy, które pod tymi samymi względami stosują się do depozytów składanych w zwyczajnym sądzie powiatowym.

§. 26.

Z posyłkami wartościowymi, które bądź zamknięte, bądź za przekazem nadchodzą do sądów przemysłowych, postępować należy według przepisów istniejących pod tym względem dla innych sądów przemysłowych, w szczególności zaś stosują się w sądach przemysłowych odpowiednio także odnośne postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 55.

Rozdział III.

Odzież urzędowa.

§. 27.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 187, którym dla urzędników sędziowskich i prokuratorskich, jakoteż dla fachowych sędziów obywatelskich zaprowadzona została odzież urzędowa i urzędzone zostało noszenie munduru, nie stosuje się bynajmniej do przewodniczącego (zastępcy) sądu przemysłowego i do asesorów przemysłowych sądu przemysłowego i rekursowego.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Ruber r. w.

Baernreither r. w.

Wykaz czynności

Sądu przemysłowego.....

W.....

za rok 1.....

Ilość członków (asesorów i zastępców) w ciągu roku sprawozdawczego wybranych lub wylosowanych, którzy już dawniej należeli do sądu przemysłowego			
ze stanu przedsiębiorców przemysłowych		ze stanu robotników	
ze wszystkich grup przemysłowych razem (z wyłączeniem trudniących się handlem)	z samego ciała wyborczego trudniących się handlem	ze wszystkich grup przemysłowych razem (z wyłączeniem trudniących się handlem)	z samego ciała wyborczego trudniących się handlem

Osobne oddziały stałe sądu przemysłowego (§. 20, ustęp 3 u. o. s. p.) istniały w roku sprawozdawczym dla następujących gałęzi przemysłu i handlu a względnie dla następujących zbliżonych do siebie gałęzi przemysłów i handlu.

Sposób załatwienia				W przypadkach wytoczonych stosownie do §. 4 u. o s. p. roszczenie powoła zostało			Do skargi przeciw orzeczeniu wydziału sądowo-polubownego stowarzyszenia §. 35 u. o s. p.			Do odwołania się wniesionego przeciw wyrokowi sądu przemyślowego				Sprawy najmu i dzierżawy		Uwagi
wyrokiem końcowym zaocznym na podstawie zrzeczenia się lub przyznania	innym wyrokiem końcowym	drogą ugody	w inny sposób	przyznane całkowicie	przyznane częściowo	całkiem odrzucone	przychylnono się w zupełności	przychylnono się częściowo	skargę całkiem odrzucono	nie przychylono się	przychylnono się	nie przychylono się (potwierdzenie)	przychylnono się (zmiana)	Ilość wypowiedzeń i nakazów oddania lub odebrania przedmiotu najmu lub dzierżawy	Zarzuty	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 22. czerwca 1898.

Treść: (№ 97—103.) 97. Obwieszczenie, dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności. — 98. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Korminie. — 99. Rozporządzenie, dotyczące się obrony rad szkolnych miejscowych, przedsiębiorstw kolei żelaznych na rzecz państwa nabytych i komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu przez prokuratorów skarbowe. — 100. Rozporządzenie, dotyczące się należności urzędników technicznych Komisji głównej miar i wag używanych do sprawdzania elektromierzy poza obrębem urzędu na obszarze gminy c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia. — 101. Obwieszczenie o zaprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych opłatach na szkoły lub jakiegokolwiek innych opłatach ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości spadkowych, należących do spuścizny, z którą według prawideł powszechnych o właściwości sądów postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. — 102. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Lublany do Lublany Górnej. — 103. Rozporządzenie, którem na zasadzie §. 95go ustawy przemysłowej dozwala się używać w przemyśle piekarskim pomocników młodocianych do pracy nocnej.

97.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 29. maja 1898,

dotyczące się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podaje się do wiadomości publicznej następujący Dodatek do przepisów dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82), wydany przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Baernreither r. w.

Dodatek

do przepisów dotyczących się sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności.

Postanowienie ustępu IV, punkt 12 e) przepisów rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia

3. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 82, ogłoszonych w przedmiocie sprawdzania i cechowania przyrządów do pomiaru użycia elektryczności, zmienia się w ten sposób, że termin zmniejszania aż do trzech ćwierci zakresu niedokładności w punkcie 12 d) rzeczonych przepisów ustanowionego, nastąpić ma dopiero dnia 1. stycznia 1903, termin zaś zmniejszenia aż do połowy oznaczonego zakresu niedokładności dopiero dnia 1. stycznia 1908.

Nadto ustęp III, punkt 7 d) rzeczonych przepisów uzupełnia się następującym postanowieniem:

Co do liczników, służących do kilku przewodników, udowodnić należy, że licznik może być w ten sposób udokładniony, iżby przy obciążeniu poszczególnych odnóg prądu (odnóg lampowych) w rozmaitych kombinacjach dotyczące stałe różniły się od stałej średniej przy jednostajnym obciążeniu odnóg prądu o mniej niż wynosi zakres dozwolony, t. j. $\pm 4\%$, a względnie $\pm 3\%$ i $\pm 2\%$ (punkt 12 d), e) przepisów i ustęp 1 niniejszego dodatku.

Wiedeń, dnia 4. maja 1898.

C. k. Komisja główna miar i wag:

Tinter r. w.

98.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. maja 1898,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. Komory pomocniczej w Korminie.

Upoważnia się c. k. Komorę pomocniczą w Korminie ekspedycyować do wchodu według przepisów cłowych następujące towary XLV klasy taryfy:

winian potażu, surowy	Nr. t. 318	} wszystkie aż do 500 kg każdego z osobna transportu
sól glauberska	„ „ 319 b	
kwas solny i kwas sale- trazany	„ „ 320	
kwas siarkowy	„ „ 320 bis	
soda, surowa, krystal- iczna i kalcyonowana	„ „ 321 a i b	
olej anilinowy i chlorek wapna	„ „ 322	
chromian potażu	„ „ 324 bis	

i wityrol miedziany Nr. t. 322 bez ograniczenia ilości.

Zarazem upoważnia się też Komorę do ekspedycyowania bez poboru cła w myśl art. IX, l. 1 ustawy z dnia 25. maja 1882 o taryfie cłowej, rzeczy podróżnych naprzód lub później posłanych.

Kaizl r. w.

99.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, Ministerstwa wyznań i oświaty, Ministerstwa kolei żelaznych i Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7. czerwca 1898,

tyczące się obrony rad szkolnych miejscowych, przedsiębiorstw kolei żelaznych na rzecz państwa nabytych i komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu przez prokuratorye skarbowe.

Na zasadzie §. 2go, ustęp IV rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41. upoważnia się prokuratorye skarbowe do bronięcia przed sądem majątku, którym zawiadują rady szkolne miejscowe, przedsiębiorstw kolei żelaznych na rzecz państwa nabytych, o ile majątek ich administrowany jest na rachunek państwa, tudzież Komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu a to na ich żądanie.

Wittek r. w.
Bylandt r. w.

Ruber r. w.
Kaizl r. w.

100.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 8. czerwca 1898,

tyczące się należytości urzędników technicznych Komisji głównej miar i wag używanych do sprawdzania elektromierzy poza obrębem urzędu na obszarze gminy c. k. stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia.

§. 1.

Urzędnicy techniczni Komisji głównej miar i wag, sprawdzający elektromierze na obszarze gminy c. k. stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia poza obrębem budynku urzędowego Komisji głównej miar i wag w poszczególnych strefach stosownie do §§. 2 i 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 129 oznaczonych, mają prawo do należytości, które ustanawiają się jak następuje:

W I. strefie: jeżeli czynność sprawdzenia wymagała aż do 4 godzin . . . . . 1 zł. w. a.,
jeżeli czynność sprawdzenia wymagała
więcej niż 4 godziny . . . . . 2 zł. w. a.,
i w obu przypadkach 50 c. w. a. za zanieśenie i
odniesienie napowrót narzędzi do wykonania sprawdzenia potrzebnych.

W II. strefie: jeżeli czynność sprawdzenia wymagała aż do 4 godzin . . . . . 1 zł. w. a.,
jeżeli czynność sprawdzenia wymagała
więcej niż 4 aż do 6 godzin włącznie . 2 zł. w. a.,
jeżeli czynność sprawdzenia wymagała więcej niż
6 godzin, dyeta całkowita klasie stopnia odpowiadająca

i nadto we wszystkich trzech przypadkach zwrot jezdnego stosownie do §. 7 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 129.

W III. strefie: dyeta całkowita, klasie stopnia służbowego odpowiednia i zwrot jezdnego stosownie do §. 7 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. 1895, Dz. u. p. Nr. 129.

O ile w przypadkach sprawdzania w II. i III. strefie stosownie do §. 7go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 129 jedzie się do miejsca komisji nie powozem, lecz kolejami żelaznymi, stawkami parowymi lub tramwajami parowymi, koszta transportu przyborów do sprawdzania policzyć można w kwocie rzeczywiście wydanej.

§. 2.

Jeżeli czynność sprawdzania w I. i II. strefie trwała dłużej niż 4 godziny, trzeba czas ten podać w wykazie kosztów.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

101.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości z dnia 11. czerwca 1898,

o zaprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych opłatach na szkoły lub jakichkolwiek innych opłatach ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości spadkowych, należących do spuścizny, z którą według prawideł powszechnych o własności sądów postępowanie spadkowe odbywać się ma w innym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Z opłat w tytule wzmiankowanych zaprowadzono dotychczas opłatę na szkoły w Karyntyi (ustawa z dnia 19. października 1896, Dz. u. kr. Nr. 10 z r. 1898, obowiązująca od dnia 1. maja 1898) i opłatę na szkoły w Austrii powyżej Anizy (ustawa z dnia 12. czerwca 1896, Dz. u. kr. Nr. 9 z r. 1898, obowiązująca od dnia 5. maja 1898).

Do wymierzenia tych opłat na szkoły powołane są w duchu rzeczonych ustaw krajowych: dla Karyntyi Urząd wymiaru należitości w Celowcu a dla Górnej Austrii Urząd wymiaru należitości w Linzu.

Rzeczony ustawy krajowe stosują się do tych spadków, których otwarcie nastąpiło po wejściu owych ustaw w wykonanie.

Thun r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

102.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 13. czerwca 1898,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Lublany do Lublany Górnej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin wybudowania i otwarcia kolei lokalnej od Lublany do Lublany Górnej, ustanowiony w §. 7 dokumentu koncesyjnego z dnia 26. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 137, przedłużony został aż do 1. czerwca 1899.

Wittek r. w.

103.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 17. czerwca 1898,

którem na zasadzie §. 95go ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22), dozwala się używać w przemyśle piekarskim pomocników młodocianych do pracy nocnej.

Na zasadzie §. 95go ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22), rozporządza się, że w §. 1 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 84, dodane być ma po punkcie 3 następujące postanowienie:

4. Przemysł piekarski. W takich piekarniach białego pieczywa, które białe pieczywo wyrobują tylko raz na dobę, to jest w ciągu 24 godzin, wolno pomocników młodocianych płci męskiej zatrudniać jako uczniów przy pracy stołowej w czasie między 8 godziną wieczorem a 5 godziną zrana, najdłużej przez cztery godziny ciągiem.

Przedsiębiorcy przemysłowi obowiązani są podać w porządku pracy godziny, w ciągu których ci pomocnicy mają być zatrudniani a względnie wywiesić odpowiedni napis w stosownem miejscu pracowni.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. czerwca 1898.

Treść: № 104. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się dalszego pobierania podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898.

104.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. czerwca 1898,

tyczące się dalszego pobierania podatków i opłat,
tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie
od 1. lipca aż do końca grudnia 1898.

Na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznając za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898 podatków bezpośrednich i opłat pośrednich według istniejących przepisów.

§. 2.

Wydatki pokrywane być mają w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898 w miarę potrzeby, na rachunek dotacyj, które ustanowione będą ustawą skarbową na rok 1898.

W szczególności upoważnia się Rząd, żeby raty dodatków na utrzymanie, postanowieniami cesarskimi z dnia 15. marca i z dnia 28. czerwca 1895 przyzwolonych, w czasie od 1. lipca aż do końca grudnia 1898 płatne, wypłacał w dotychczasowy sposób.

§. 3.

Upoważnia się Ministra skarbu, żeby na pokrycie wydatków wkładowych, które ustanowione

będą ustawą skarbową na rok 1898, dopóki nie będzie można pokryć ich zbyciem obligacji długu, ustawą z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33, na cele wkładowe utworzonego, dostarczył w miarę potrzeby sposobem zaliczki sumę 20,000.000 zł. ze względu na postanowienia ustawy z dnia 10. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 54.

§. 4.

Następujące dotacje, które ustają z końcem czerwca 1898, mogą być używane jeszcze aż do końca grudnia 1898; dotacje jednak te uważane być mają tak, jak gdyby wyznaczone były w preli-minarzu 1897 roku w myśl artykułu V, ustępu 3go ustawy skarbowej na rok 1897.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 2, l. 1 na zaopatrzenie konstrukcją żelazną mostu św. Jana na rzece Ischl w Ischlu wyznaczona w sumie . . . . . 20.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 6, l. 2, na poprawienie gościńca zagrzebskiego w obszarze miasta Rudolfowa między 71 a 1/71 kilometrem i budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Kerku między Rudolfowem a Kandyą wyznaczona w sumie . . . . . 24.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 6, l. 5, na przerobienie gościńca karłowackiego na szlaku między Dolną a Saizem wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 5, §. 7, l. 3, na urządzenie gościńca w dolinie Idryi do Usznika pod Cziginie nad gościńcem karyntyńskim przez św. Łucyą i Zelin aż do Górnej Idryi w Krainie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 2.000 zł.
5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 8, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 3, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi po lewym brzegu rzeki Isonzo od Kanalu aż do Tolmina wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej od Villesse do Rudy prowadzącej wyznaczona w sumie . . . 23.500 zł.
8. Dodatek skarbowy ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 9, na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, w części od Hudy Juźnej przez Pobrdo aż do granicy krajowej krainy wyznaczony w sumie . . . . . 10.000 zł.
9. Dodatek skarbowy ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 5, §. 3, l. 1, na obudowanie potoku Ganda pod Kollmannem dla ochrony gościńca włoskiego w kilometrze 101·6 wyznaczony a ustawą skarbową z roku 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużony w sumie . . . . . 8.840 zł.
10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 8, l. 5, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . . . 1.300 zł.
11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 5, §. 8, l. 9, na postawienie nowego mostu sklepionego na rzece Ill pomiędzy Feldkirchem a Tisitem w kilometrze 0·4—0·6 drogi liechtensteńskiej wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 8.400 zł.
12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 8, l. 2, na przełożenie gościńca salzburskiego na górze Melleker wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.
13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 8, l. 17, na podniesienie gościńca włoskiego celem ochronienia go od wylewów Adygi w kilometrze 148·5—151·8 pod Neumarktem wyznaczona w sumie . . . . . 4.800 zł.
14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 5, §. 14, l. 5, na dalszą budowę gościńca od Ercegu Nowego do Meljin a względnie na Kombur aż do cieśniny kateńskiej pod Gjuriczem dla IV. części szlaku od Punta Piavica aż do Gjuriczu wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 13.000 zł.
15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 14, l. 1, na budowę mostu stałego z murywanymi filarami i wierzchem żelaznym na dzikim potoku Karakascy na szlaku gościńca śródziemnego wyznaczona w sumie . . . 10.000 zł.
16. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 14, l. 2, na przełożenie drogi przejazdowej zwanej Stradone na szlaku gościńca śródziemnego leżącej, miasto Dubrownik przecinającej, razem z przejazdami po obu stronach między bramami fortecznymi Porta Pile i Porta Ploce, a to przez wybudowanie drogi okalającej wzdłuż dawnego rowu fortecznego wyznaczona w sumie 20.000 zł.
17. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacją Dunaju koło Struden wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 50.000 zł.
18. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 2, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . 40.000 zł.
19. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 2, l. 1, na budowie w rzece Dunaju wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 120.000 zł.
20. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 6, §. 4, l. 1, jako dodatek skarbowy na regulację lewego brzegu Muru przez założenie pobrzeża między mostami Ferdynanda i Franciszka Karola w Grazu wyznaczona w sumie . 6.700 zł.
21. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 6, §. 7, l. 4, na roboty regulacyjne i uzupełnienia w skarbowej części rzeki Noce wyznaczona w sumie . . . . . 20.000 zł.
22. Dotacja ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 6, §. 8, l. 1, na regulacją Wełtawy wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . 420.000 zł.
23. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . 420.000 zł.
24. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 6, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . . . 80.000 zł.

25. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 3, na zaprowadzenie przystani tratwowych na Wełtawie i Łabie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 30.000 zł.

26. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 6 §. 8, l. 3, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . . . 30.000 zł.

27. Dotacja ustawą z dnia 23. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 243, na wystawienie domu urzędowego w Floridsdorfie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona a mianowicie:

w tytule 3 Bezpieczeństwo publiczne w sumie	123.910 zł.
„ „ 4 Służba budownicza rządowa w sumie	12.650 „
„ „ 7 Nowe budowle administracji politycznej i większe przysposobienia w sumie	63.690 „
razem .	200.250 zł.

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 1 (Kierownictwo naczelne) na wydanie książek kościelnych grecko-orientalnych wyznaczona jako 2. i ostatnia rata w sumie . . . . . 6.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 10, §. 5, na przyzdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim wyznaczona jako 1. rata a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 15.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 3. rata a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 5.000 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 4. rata w sumie . . . . . 5.000 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 5, na artystyczne przyzdobienie uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 2. rata a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 10.000 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 3. rata w sumie . . . . . 5.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację fasady tumu w Salzburgu wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 5.000 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła parafialnego na górze Pöllau wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 1.500 zł.

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynków kościelnych w Neubergu wyznaczona w sumie 3.000 zł.

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła parafialnego w Sedlecu wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.

12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona w sumie . . . . . 500 zł.

13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację fresek w kaplicy św. Barbary klasztoru Franciszkańskiego w Pilzni wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 1.000 zł.

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 2.700 zł.

15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 2. rata w sumie . . . . . 2.700 zł.

16. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 10, §. 8, na kupno gruntów celem odsłonięcia bazyliki w Salonie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 2.900 zł.

17. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 8, na roboty budownicze w muzeum archeologicznem w Akwilei wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 2.000 zł.

18. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 11, §. 8, na nowe budowle, dobudowania i przebudowania, tudzież większe restauracje budownicze w Krainie wyznaczona w sumie 15.000 zł.

19. Dotacja ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 11, §. 12, na dodatki w celach budowniczych w Dalmacji wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 8.180 zł.

20. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 11, §. 12, na dodatki w celach budowniczych w Dalmacji wyznaczona a ustawą skarbową

na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 1.000 zł.

21. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 11, §. 18, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania na Bukowinie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 6.000 zł.

22. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 11, §. 18, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania na Bukowinie wyznaczona w sumie . . . . . 4.000 zł.

23. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele katedralnym w Szybeniku jako 1. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 3.000 zł.

24. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona w sumie . . . . . 11.930 zł.

25. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 15, §. 1. na kupienie, postawienie i urządzenie dalekowidzu astrofotograficznego dla obserwatorium uniwersyteckiego w Wiedniu jako 2. i ostatnia rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.

26. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 1, na zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w kilku klinikach szpitalu powszechnego w Wiedniu wyznaczona w sumie . . . . . 4.260 zł.

27. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 1, na przysposobienia w instytucie patologiczno-anatomicznym uniwersytetu wiedeńskiego wyznaczona w sumie . . . . . 4.900 zł.

28. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 4, na przysposobienie i pierwsze urządzenie instytutu fizyczno-chemicznego w uniwersytecie niemieckim w Pradze wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 2.500 zł.

29. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 4, na sprawienie mikroskopu dla kliniki okulistycznej w uniwersytecie czeskim w Pradze wyznaczona w sumie . . . . . 800 zł.

30. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na postawienie cieplarni w ogrodzie botanicznym uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 18.000 zł.

31. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na budowę nowego domu dla instytutu patologiczno-anatomicznego uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 6. i ostatnia rata w sumie . . . . . 25 000 zł.

32. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 16, na pierwsze urządzenie katedry encyklopedyi górnictwa, górnictwa naftowego i wiercenia w głębokości dla szkoły głównej technicznej we Lwowie wyznaczona w sumie . . . . . 1.000 zł.

33. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 16, §. 1, jako zapomoga gminie miasta Buczacza na wystawienie nowego domu dla gimnazjum wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 20.000 zł.

34. Dotacja ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 16, §. 1, na budowę nowego domu dla gimnazjum w Lublanie jako 1. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.

35. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 16, §. 1, na roboty budownicze w budynku licealnym w Lublanie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 9.900 zł.

36. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 16, §. 1, na postawienie domu ogrodowego w ogrodzie botanicznym w Lublanie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 3.140 zł.

37. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 16, §. 1, na wybudowanie nowego domu dla gimnazjum rządowego realnego i wyższego w Pradze jako 4. i ostatnia rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.

38. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 1, na postawienie nowej studni w dziedzińcu budynku gimnazjum rządowego (polskiego) w Tarnowie wyznaczona w sumie . . . . . 800 zł.

39. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 16, §. 2, na kupno sprzętów szkolnych dla rządowej szkoły realnej niemieckiej w Pilzni wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 398 zł.

40. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na roboty konserwacyjne w budynku rządowej szkoły realnej niemieckiej w Budziejowicach wyznaczona w sumie . . . . . 2.300 zł.

41. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na reparację w rządowej szkole realnej niemieckiej w Pilzni wyznaczona w sumie . . . . . 200 zł.

42. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na budowę nowego domu szkoły

realnej w Krakowie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata w sumie . . . . . 50.000 zł.

43. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na urządzenie wewnętrzne nowo wybudowanej rządowej szkoły realnej w Krakowie wyznaczona w sumie . . . . . 12.000 zł.

44. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 18, §. 1, na kupienie motoru i maszyny szlifierskiej dla szkoły zawodowej oprawy kamieni szlachetnych i ich obrabiania w Turnowie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . 1.500 zł.

45. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 1, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. i ostatnia rata w sumie . . . . . 650 zł.

46. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 1, na urządzenie warsztatów szkoły zawodowej artystyczno-przemysłowego obrabiania metali w szkole artystyczno-przemysłowej w Pradze wyznaczona jako pierwsza rata w sumie . . . 500 zł.

47. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 18, §. 1, na urządzenie tkactwa mechanicznego w szkole tkactwa w Humpoleszu wyznaczona jako 4. i ostatnia rata w sumie . . . 700 zł.

48. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 1, tytułem zapomogi dla gminy w Starkowie na budowę nowej szkoły zawodowej wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . 8.000 zł.

49. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 1, na urządzenie wewnętrzne szkoły tkackiej w Strakonicach wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 1.500 zł.

50. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 1, na dalsze wyposażenie szkoły zawodowej przemysłu maszynowego w Przerowie wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 500 zł.

51. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 3, na przysposobienie podręczników naukowych dla szkół handlowych z językiem wykładowym włoskim wyznaczona w sumie . . . 1.000 zł.

52. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 20, §. 1, na sprawienie sprzętów dla seminarium nauczycielskiego męskiego w Pilznie wyznaczona w sumie . . . . . 3.700 zł.

53. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 20, §. 1, na przyrządzenie lokali seminarium nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie wyznaczona w sumie . . . . . 18.000 zł.

54. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 23, §. 1, na restaurację kościoła funduszu naukowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata

a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 6 200 zł.

55. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 23, §. 1, na restaurację kościoła funduszu naukowego w Rzeszowie wyznaczona jako 2. i ostatnia rata w sumie . . . . . 2.500 zł.

56. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 23, §. 1, na roboty budownicze konserwacyjne i restauracyjne w kościele św. Barbary w Kutnej Horze wyznaczona jako 7. rata w sumie . . . . . 12.000 zł.

C. W etacie Ministerstwa skarbu:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 10, tytule 5, Straż skarbową, na budowę budynku urzędowego w Voitsbergu wyznaczona w sumie . . . . . 4.800 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe, na budowę domu urzędowego w Ottyni wyznaczona w sumie . . . . . 7.100 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 10, tytule 6, urzędy podatkowe, na przebudowanie domu urzędowego w Podwoleczyskach wyznaczona w sumie . . . . . 8.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 16, tytule 3, na nowe budynki do sprzedaży tytoniu wyznaczona w sumie . . . 108.250 zł.

5. Dotacje ustawą skarbową na rok 1897 w rozdziale 10, tytule 3, w dziale wydatków zwyczajnych w preliminarzu częściowym pod l. 21, 22 i 23 z powodu reformy podatkowej wyznaczone w sumach 55.000 zł, 254.000 zł. i 251.000 zł.

6. Dotacja ustawą z dnia 23. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 243, na budowę domu urzędowego w Floridsdorfie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona, mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 3	w sumie	3.620 zł.
„ „ 10, „ 6 „ „		24.450 „
„ „ 10, „ 9 „ „		1.280 „

razem . . . 29.350 zł.

D. W etacie Ministerstwa handlu:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie urzędzeń portowych w Tryeście wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 976.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 7, §. 3, na budowę grobli do łądowania w Polju wyznaczona w sumie . . . . . 33.000 zł.

3. Dotacja tą samą ustawą skarbową w tytule 7, §. 3, na postawienie latarni morskiej V. rzędu na Secca Pericolosa wyznaczona w sumie 15.370 zł.

4. Dotacja tą samą ustawą skarbową w tytule 7, §. 4, na postawienie grobli ochronnej i do łądowania w Vodycach wyznaczona w sumie 5.000 zł.

5. Dotacja tą samą ustawą skarbową w tytule 7, §. 4, na postawienie grobli ochronnej i do łądowania w Igranem wyznaczona w sumie 2.000 zł.

6. Dotacja tą samą ustawą skarbową w tytule 7, §. 4, na postawienie grobli do łądowania w Spicy wyznaczona w sumie . . . . . 5.980 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 7, §. 4, na postawienie latarni morskiej V. rzędu w Tre Sorelle wyznaczona w sumie 7.400 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 9, §. 6, dla zakładu poczt i telegrafów na koszt budowy nowych domów dla poczt i telegrafów wyznaczona w sumie . . . . . 162.000 zł.

9. Dotacja tą samą ustawą skarbową w tytule 9, §. 8, dla zakładu poczt i telegrafów na przysposobienie nowych i rozszerzenie już istniejących urzędów wyznaczona w sumie . . . . . 180.000 zł.

E. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 4, §. 2, na budowę kolei lokalnej z Lipowej do Bożanowa (Heinersdorfu) wyznaczona w sumie . . . . . 613.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 4, §. 3, na budowę kolei lokalnej z Niklasdorfu do Cukmantla wyznaczona w sumie . . . . . 295.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w rozdziale 27, tytule 14, §. 1, na budowę odnogi do stacji wodnej przy dworcu kolejowym w Mittelgrundzie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 7.410 zł. w złocie czyli w walucie austriackiej . . . . . 8.820 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 6, §. 1, na wykonanie urządzenia zabezpieczenia zwrotnic na południowym końcu stacji Mittelgrund wyznaczona w sumie 23.000 marek = 11.360 zł. w złocie czyli w walucie austriackiej . . . . . 13.530 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 6, §. 2, dla kolei lokalnej Czasław-Zawratec i Czasław-Moczowice na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej spółki kolei lokalnych wyznaczona w sumie . . . . . 10.450 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, na rozszerzenie stacji w Nowym Sączu wyznaczona w sumie . 50.000 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, na rozszerzenie stacji w Chebie wyznaczona w sumie . . . . . 60.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej: na rozszerzenie stacji we Lwowie wyznaczona jako 4. rata w sumie . . . . . 500.000 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej: na rozszerzenia z powodu dobiegu kolei lokalnych wyznaczona w sumie . . . . . 50.000 zł.

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej: na rozszerzenie stacji w Stanisławowie wyznaczona w sumie . . . . . 200.000 zł.

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej: na ulepszenia i rozmaite uzupełnienia wyznaczona w sumie . . . . . 268.000 zł.

12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego linii austriackiej spółki kolei lokalnych: na rozszerzenie stacji dobiegowych i na rekonstrukcję szlaków kolejowych z powodu dobiegu nowych obcych kolei wyznaczona w sumie . . . . . 300.000 zł.

13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego kolei zachodniej czeskiej: na rozszerzenie warsztatu w Pilzni wyznaczona w sumie 100.000 zł.

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego kolei zachodniej czeskiej: na ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające wyznaczona w sumie . . . . . 744.260 zł.

15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, ruch kolejowy utrzymywany przez państwo; wkłady z funduszu wkładowego kolei centralnej morawsko-śląskiej: na ulepszenia i rozmaite rozszerzenia wyznaczona w sumie . . . . . 123.600 zł.

F. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22, na budowę domu dla Sądu obwodowego w Rzeszowie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 4, §. 14, na rozszerzenie budynku w Zadarze wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 17.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 4, §. 16, na rozszerzenie domu Sądu karnego w Pradze jako 1. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 80.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 17, na tenże sam cel wyznaczona jako druga rata w sumie . . . . . 20.000 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 4, §. 28, na budowę domu dla Sądu obwodowego w Nowym Sączu jako 1. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 4, §. 28, na tenże sam cel jako 2. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie 15.000 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 4, §. 25, na budowę domu urzędowego w Horodence jako 1. rata wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 13.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 28, na tenże sam cel wyznaczona jako ostatnia rata w sumie . . . . . 12.000 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 26, na budowę domu dla sądu i na więzienia w Ołomuńcu wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 15.000 zł.

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 31, na budowę domu urzędowego w Podwołoczyskach wyznaczona jako reszta wydatku w sumie . . . . . 4 654 zł.

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 32, na budowę trzeciego skrzydła w domu więziennym w Tarnopolu wyznaczona w sumie . . . . . 15.000 zł.

12. Dotacja tą samą ustawą skarbową w tytule 4, §. 33, na budowę domu urzędowego w Koszowie jako 1. rata wyznaczona w sumie 10.000 zł.

13. Dotacja ustawą z dnia 23. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 243, na budowę domu urzędowego w Floridsdorfie wyznaczona a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużona w sumie . . . . . 140.400 zł.

14. Dotacja ustawą z dnia 8. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 133, na budowę domu urzędowego w Żydaczowie wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 15.000 zł.

G. Etat zarządu długu państwa.

1. Dotacje ustawą skarbową na rok 1895 w rozdziale 37, tytule 3, wydatki zarządu ustalonego długu państwa, na wydatki z powodu odnowienia arkuszy kuponowych wyznaczone a ustawą skarbową na rok 1897 aż do końca grudnia 1897 przedłużone w sumie 134.500 zł. i 45.000 zł. a względnie w sumie ogólnej . . . . . 179.500 zł.

2. Dotacja nadzwyczajna ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 36, tytule 3, wydatki zarządu ustalonego długu państwa, na wydatki z powodu odnowienia arkuszy kuponowych wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.

§. 5.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego wchodzącego w wykonanie dnia 1. lipca 1898, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 25. czerwca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

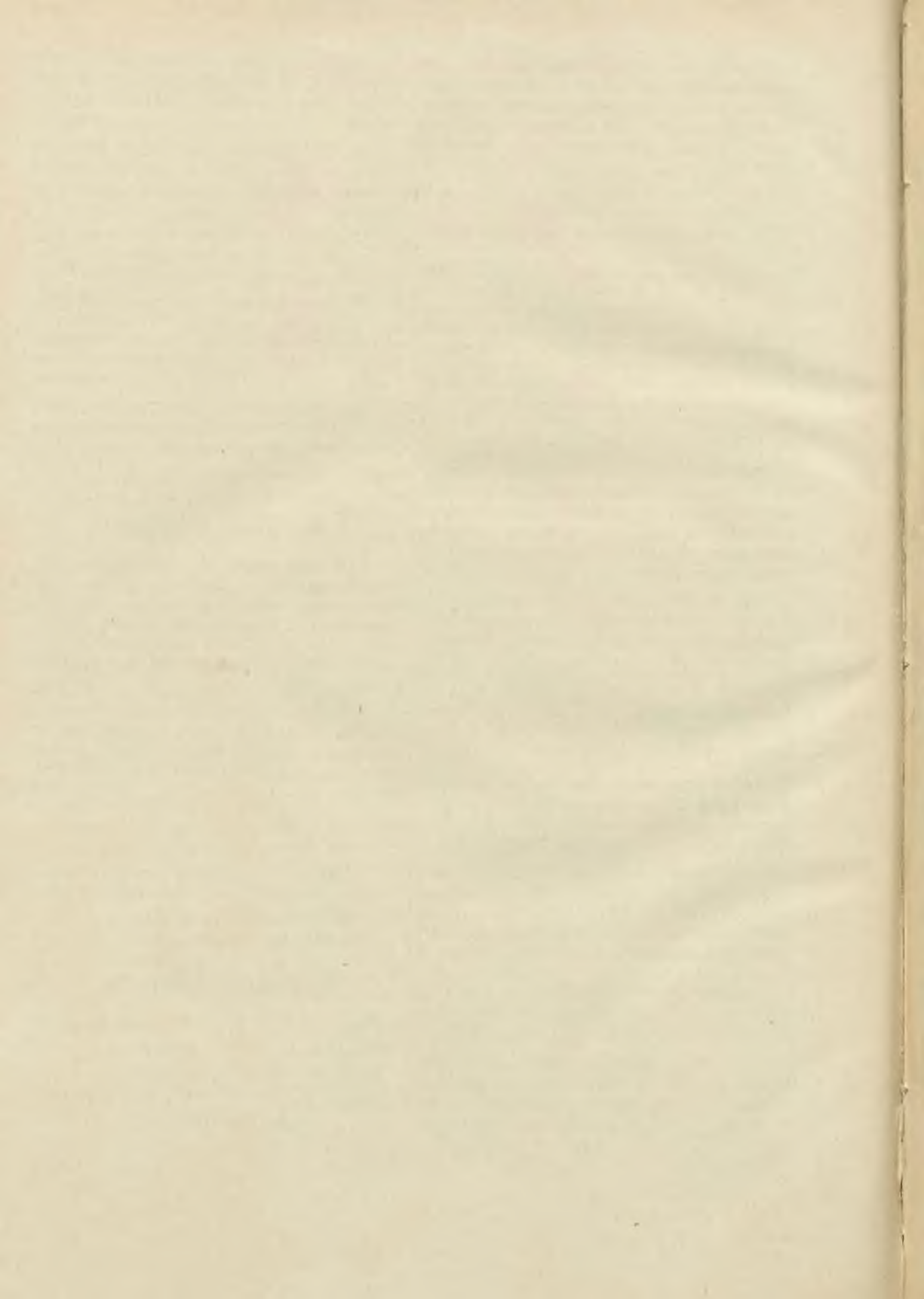
Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 29. czerwca 1898.

Treść: (№ 105—106.) 105. Obwieszczenie o rozszerzeniu upoważnień Delegacyi komory cłowej w Schluderbachu. — 106. Rozporządzenie, którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, wydają się zarządzenia wyjątkowe dla 33 powiatów politycznych w Galicyi.

105.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 4. czerwca 1898, o rozszerzeniu upoważnień Delegacyi komory cłowej w Schluderbachu.

Delegacyi komory cłowej w Schluderbachu nadaje się upoważnienia komory pomocniczej II. klasy i takowa rozpocząć ma niezwłocznie urzędowanie w tym przymiocie.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

106.

Obwieszczenie całego Ministerstwa z dnia 28. czerwca 1898,

którem na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, wydają się zarządzenia wyjątkowe dla 33 powiatów politycznych w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66 a w skutek uchwały całego Ministerstwa z dnia 28. czerwca 1898 i po uzyskaniu Najwyższego przyzwolenia zawieszają się w Galicyi czasowo postanowienia artykułów 8, 9, 10, 12 i 13 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142 o prawach ogólnych obywateli państwa dla powiatów politycznych bialskiego, bocheńskiego, brzeskiego, brzozowskiego, chrzanowskiego, dąbrowskiego, gorlickiego, grybowskiego,

jarosławskiego, jasielskiego, kolbuszowskiego, krakowskiego (miejskiego), krakowskiego (okolica), krośnieńskiego, łańcuckiego, limanowskiego, mieleckiego, myślenickiego, niżańskiego, nowo-sandecckiego, nowotarskiego, pilźnieńskiego, podgórskiego, przemyskiego, ropczyckiego rzeszowskiego, sanockiego, strzyżowskiego, tarnobrzeckiego, tarnowskiego, wadowickiego, wielickiego i żywieckiego.

Co się tyczy skutków tego zawieszenia, stosowane być mają następujące postanowienia ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, a mianowicie postanowienia:

1. §. 3go lit. *a* i *c*,

2. §. 4go,

3. §. 5go z ograniczeniem do listów podejrzanych, że służą do agitacyi bezpieczeństwu publicznemu i porządkowi społecznemu zagrażających,

4. §. 6go lit. *a* i *b*,5. §. 7go lit. *a* i *b*, tudzież, o ile chodzi o ukaranie za wykroczenia przeciw przepisom tamże podanym i przeciw zarządzeniom na zasadzie §. 8go wydawanym, postanowienia §. 9go ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 2. lipca 1898.

Treść: (№ 107—109.) 107. Obwieszczenie o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej w Bajaschestie do ekspedyowania bez poboru cła wracających opakowań. — 108. Obwieszczenie o przeistoczeniu Komory pomocniczej w Nadbrzeziu na komorę pomocniczą I. klasy i o rozpoczęciu czynności w delegacji tej komory na placu kolejowym do przeładowywania towarów. — 109. Rozporządzenie, ustanawiające na kampanię 1898/99 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek bonifikacji płaconej przy wywozie cukru.

107.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. czerwca 1898,

o upoważnieniu c. k. Komory pomocniczej w Bajaschestie do ekspedyowania bez poboru cła wracających opakowań.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu upoważnia się c. k. Komorę pomocniczą w Bajaschestie do ekspedyowania bez poboru cła wracających z zagranicy opakowań posyłek wywozowych tutejszo-krajowych a to w myśl postanowień abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej, uwaga pod wyrazem „Opakowania i naczynia“.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

108.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. czerwca 1898,

o przeistoczeniu Komory pomocniczej w Nadbrzeziu na Komorę pomocniczą I. klasy i rozpoczęciu czynności w delegacji tej komory na placu kolejowym do przeładowywania towarów.

Komora pomocnicza II. klasy w Nadbrzeziu przeistoczona została na komorę pomocniczą I. klasy i została upoważniona do wykonywania skróconego postępowania awizacyjnego.

Jednocześnie ustanowiona została na placu kolejowym do przeładowywania towarów delegacja tejże komory, która rozpoczęła już swoje czynności.

Kaizl r. w.

109.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. czerwca 1898,

ustanawiające na kampanię 1898/99 wymiar zabezpieczenia niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji płaconej przy wywozie cukru.

W porozumieniu z królewsko węgierskim Ministerstwem skarbu postanawia się na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 20. czerwca 1888 (Dz. u. p. Nr. 97) o opodatkowaniu cukru, że zabezpieczenie niechybnej płatności na wypadek zwrotu bonifikacji wynosić ma w okresie wyrobu cukru 1898/99 dla każdego z tych zakładów fabrykacji cukru, których rodzaj w §. 1, l. 1 ustawy o opodatkowaniu cukru jest oznaczony, tymczasowo 40 procentów (40%) owej kwoty, którą zakład ten miał zapłacić tytułem zwrotu bonifikacji wywozowej, odnośnie do wywozu cukru w okresie wyrobu 1896/97.

Kwoty zabezpieczenia, w taki sposób obliczone, należy zaokrąglić przez podwyższenie kwot mniejszych od 50 zł. na 50 zł., a kwot większych od 50 zł. na 100 zł.

Dla tych zakładów fabrykacji cukru, które w okresie wyrobu 1896/97 jeszcze nie były w ruchu, ustanawia się rzeczne zabezpieczenie dla każdego w kwocie 12.000 zł. (dwanaście tysięcy złotych).

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. lipca 1898.

Treść: (№ 110–117.) 110. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu okolicy Berna w dyecezy berneńskiej kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do uzyskania uzupełnienia kongrui uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, mają być podawane, będzie za pozycę wydatkową uznawana. — 111. Rozporządzenie, którem prostują się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej, dotyczące się postępowania cłowego z nasionami olejodajnymi. — 112. Obwieszczenie o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania wag wydobywczych do węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego, torfu, rud, wapna, cegieł itp. — 113. Dokument koncesyjny na przedłużenie kolei lokalnej sedlicko-czyżkowickiej od Sedlic do Obernic. — 114. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gminy Hluboki do okręgu Sądu powiatowego tysznowickiego w Morawie. — 115. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gminy Chrłopy do okręgu Sądu powiatowego jamnickiego w Morawie. — 116. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gminy miejscowej Damienic do okręgu Sądu powiatowego młodo-wożyckiego w Czechach. — 117. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gmin miejscowych Sztierbohol i Strasznic Stare (składające się z osad Strasznic Stare i Strasznic Nowe) do okręgu Sądu powiatowego żyżkowskiego w Czechach.

110.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 8. czerwca 1898,

tyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu okolicy Berna w dyecezy berneńskiej kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do uzyskania uzupełnienia kongrui uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 47, mają być podawane, będzie za pozycę wydatkową uznawana.

Dodatkowo do rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, kwotę wydatków dziekańskich, które w wyjawach przychodu, stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 47 podawanych, mają być za pozycę wydatkową uznawane, ustanawia się dla nowo zaprowadzonego dziekanatu okolicy Berna w dyecezy berneńskiej w sumie sto pięćdziesiąt (150) złotych, bez ujmę prawa zbadania, czy w myśl

rzeczonyj ustawy proboszczowi przeznaczonemu do sprawowania czynności dziekana należy się w ogóle uzupełnienie kongrui z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowej.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

111.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 20. czerwca 1898,

którem prostują się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej, dotyczące się postępowania cłowego z nasionami olejodajnymi.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmieniają się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Nasiona olejodajne“ jak następuje:

W drugim ustępie wykreślić należy „nasienie gorczycznika, nasienie rzodkwi“.

Pod wyrazami „Lnianka“ i „Nasienie madii“ w rubryce „Stopa cła“ zamiast „1 zł.“ wpisać należy „bez opłaty“.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

112.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 26. czerwca 1898,

o dozwoleniu przyjmowania do sprawdzania i cechowania wag wydobywczych do węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego, torfu, rud, wapna, cegieł itp.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podają się do wiadomości publicznej następujące przepisy przez c. k. Komisję główną miar i wag wydane w przedmiocie sprawdzania i cechowania wag wydobywczych do węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego, torfu, rud, wapna, cegieł itp.

Baernreither r. w.

Przepisy

tyczące się sprawdzania i cechowania wag wydobywczych do węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego, torfu, rud, wapna, cegieł itp.

Wagi wydobywcze służące do ustawicznego ważenia towarów pomniejszej wartości, jakoto węgla kamiennego, koksu, węgla brunatnego, torfu, rud, cegieł itp. przyjmuje się do sprawdzania i cechowania, jeżeli czynią zadość następującym zasadom ogólnym:

1. Waga zbudowana być powinna bardzo trwale i ma być tak urządzona, żeby według wszelkiego podobieństwa do prawdy przez cały okres wyvodu sprawdzenia działała dobrze i dokładnie.

Co do dopuszczalności poszczególnych systemów, rozstrzyga w każdym z osobna przypadku Komisya główna miar i wag a opis każdego systemu dopuszczonego do sprawdzania i cechowania, ogłoszony będzie w Dzienniku ustaw państwa.

2. W dotyczących ogłoszeniach przepisane będą także warunki szczególne dla każdego systemu branego na uwagę, tudzież sposoby sprawdzania i cechowania i podane będą opłaty za te czynności przypadające.

3. Każda waga opatrzona być ma w miejscu widocznym tablicą z napisem, której połączenie z wagą dałoby się zabezpieczyć ocechowaniem.

Napis ma opiewać:

„Waga wydobywcza do . . . . .
do ciężarów wynoszących . . . . .

Dokładność odważenia:

pół }
ćwierć } procentu.

Obacz dotyczący certyfikat.“

Na tejsze tablicy podane być ma nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta i liczba bieżąca fabrykacyi.

Wielkość głosek tego napisu wynosić powinna więcej niż 7 mm.

4. Granice błędów dla wielkości jakie wagi te podają, ustanawia się jak następuje:

A. Wagi nie wyrzucające automatycznie i nie rejestrujące wyniku.

a) Zmiana obciążenia sprawiająca uchylenie wagi na 1 mm, wynosić powinna nie więcej jak $\frac{1}{4}\%$ obciążenia.

b) Największy dopuszczalny błąd średniej wartości 20 kolejnych odważań nie powinien przeność $\frac{1}{4}\%$ tej wartości.

c) Największy zaś dopuszczalny błąd każdego pojedynczego zważenia nie powinien przeność $\frac{1}{2}\%$ zważonego ciężaru.

B. Wagi wyrzucające automatycznie i rejestrujące wynik.

Dwa razy większe granice błędów niż pod A. b) i A. c) ustanowione, bez względu na czułość wagi.

C. Wagi wyrzucające automatycznie ale nie mające przyrządu do rejestrowania.

Wagi te pod względem granicy błędów oceniać należy tak samo jak wagi pod A.

5. Do każdej ocechowanej wagi wydany będzie w trzech jednobrzmiących egzemplarzach wywód sprawdzenia, którego osnowę ustanawiać będzie w każdym z osobna przypadku Komisya główna miar i wag.

6. Okres ważności wyvodu sprawdzenia i dokonania sprawdzenia, którego jest potwierdzeniem, wynosi rok 1 i miesiąc 1, licząc od dnia wygotowania wyvodu sprawdzenia.

Wiedeń, dnia 12. maja 1898.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

113.**Dokument koncesyjny z dnia 27. czerwca 1898,**

na przedłużenie kolei lokalnej sedlicko-czyżkowskiej od Sedlic do Obernic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadaje hrabiemu Leopoldowi Thun-Hohenstein, właścicielowi dóbr w Szczepanie w związku z Dr. Alojzjym Bauerem, deputowanym do Rady państwa i właścicielem dóbr w Podsetycach, Dr. Albinem Wiktoorem Tschinklem, adwokatem w Cieplicach i Wiktoorem Nobackiem, przedsiębiorcą budowy w Pradze, o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu przedłużenia kolei lokalnej sedlicko-czyżkowskiej będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 27. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 48, mianowicie od Sedlic do Obernic, a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, tudzież ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Rzeczony szlak przedłużający uważany być ma pod każdym względem za istotną część składową kolei lokalnej normalno-torowej sedlicko-czyżkowskiej, będącej przedmiotem powyższego dokumentu koncesyjnego i postanowienia powyższego dokumentu koncesyjnego mają być do tego przedłużenia stosowane z tem zastrzeżeniem, żeby przedłużenie nowo wybudować się mające zostało skończone i oddane na użytek publiczny najpóźniej aż do 31. grudnia 1898.

Wittek r. w.

114.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1898,**

tyczące się przyłączenia gminy Hluboki do okręgu Sądu powiatowego tysznowickiego w Morawie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę Hluboki od okręgu Sądu powiatowego blańskiego i przyłącza się ją do okręgu Sądu powiatowego tysznowickiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

115.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1898,**

tyczące się przyłączenia gminy Chrlopy do okręgu Sądu powiatowego jamnickiego w Morawie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę Chrlopy od okręgu Sądu powiatowego wranowskiego i przyłącza się ją do okręgu Sądu powiatowego jamnickiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

116.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1898,**

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Damienice do okręgu Sądu powiatowego młodo-wożyckiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddziela się gminę miejscową Damienice od okręgu Sądu powiatowego wlaszyskiego i przyłącza się ją do okręgu Sądu powiatowego młodo-wożyckiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

117.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. lipca 1898,**

tyczące się przyłączenia gmin miejscowych Sztierbohol i Strasznice Stare (składające się z osad Strasznice Stare i Strasznice Nowe) do okręgu Sądu powiatowego żyżkowskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddzielają się gminy miejscowe Sztierbohol i Strasznice Stare (składające się z osad Strasznice Stare i Strasznice Nowe) od okręgu Sądu powiatowego królewsko-winohradzkiego i przyłączają się do okręgu Sądu powiatowego żyżkowskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. lipca 1898.

Treść: (№ 118—119.) 118. Obwieszczenie o ustanowieniu w Drenkowie delegacji komory. — 119. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się utrzymania w mocy postanowień §. 3, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, co do rozkładu ilości alkoholu wyrabiać się mającej według niższej stopy podatku konsumcyjnego, jakoteż przepisów ustawy z dnia 5. lipca 1896, o czasowej zmianie kilku postanowień ustawy o opodatkowaniu cukru.

118.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. lipca 1898,

o ustanowieniu w Drenkowie delegacji komory.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiona została w Drenkowie (komitat krassó-szörenojski) delegacja komory głównej rszawskiej, która otrzymała upoważnienia komory pomocniczej 2 klasy i rozpoczęła czynności od dnia 1. czerwca 1898.

Kaizl r. w.

119.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 9. lipca 1898,

tyczące się utrzymania w mocy postanowień §. 3, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, co do rozkładu ilości alkoholu wyrabiać się mającej według niższej stopy podatku konsumcyjnego, jakoteż przepisów ustawy z dnia 5. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 111, o czasowej zmianie kilku postanowień ustawy o opodatkowaniu cukru.

Na zasadzie §. 14 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Ustanowiony w §. 3, l. 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, o opodatkowaniu gorzałki rozkład ilości alkoholu wyrabiać się mającej według niższej stopy podatku konsumcyjnego, z końcem sierpnia 1898 upływający, tudzież moc obowiązującą §§. 1 i 2 ustawy z dnia 5. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 111, o czasowej zmianie kilku postanowień ustawy o opodatkowaniu cukru, rozporządzeniem cesarskim z dnia 24. sierpnia 1897, Dz. u. p. Nr. 193 aż do końca lipca 1898 przedłużoną, utrzymuje się nadal. Rozkład indywidualny ilości alkoholu, którą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych gorzelniom podatkowi konsumcyjnemu podlegającym wolno w każdej z osobna kampanii wyrobić według niższej stopy podatku, urządzony na zasadzie ustawy z dnia 4. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 114, na kampanie 1894/95 aż do 1897/98 włącznie, zatrzymuje moc swoją także na kampanię 1898/99.

§. 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia cesarskiego, wchodzącego w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 9. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Weltersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 16. lipca 1898.

Treść: № 120. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się częściowego uchylecia przepisanego w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, obowiązku potrącania podatku przy wypłacie plac służbowych zmiennych.

120.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 8. lipca 1898,

tyczące się częściowego uchylecia przepisanego w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, obowiązku potrącania podatku przy wypłacie plac służbowych zmiennych.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznaje za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Przepisany w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, obowiązek potrącania przy wypłacie plac służbowych, zarobniczych i emerytur tego rodzaju, który w §. 167 i 168 rzezonej ustawy jest oznaczony, podatku osobisto-dochodowego i pensyjnego od tychże plac i odsyłania go do kasy państwa, uchyla się, a to z wyjątkiem przewidzianym w §. 3 i bez uszczuplenia utrzymanego nadal w mocy a w §. 201 przewidzianego obowiązku wypłacających donoszenia o placach zmiennych tego rodzaju.

Za płace zmienne w duchu niniejszego postanowienia uważają się tantiemy, taksy obecności, czesne, taksy egzaminacyjne, prowizye itp., tudzież zapłaty ugodowe i od sztuki, jakoteż te zarobki czasowe, które umówione są za okresy nie dłużej jak cztery tygodnie trwające.

§. 2

Odbiorcy takich plac służbowych zmiennych są więc obowiązani, z wyjątkiem przypadków w §. 3

określonych, płacić bezpośrednio podatek, jakiby od tych plac był przepisany, a to w terminach oznaczonych w §. 226 rzezonej ustawy.

§. 3.

Jeżeli służbodawcy wypłacają płace zmienne takim osobom, którym wypłacają także płace podlegające potrącaniu podatku, w takim razie co do tych plac zmiennych, zatrzymują moc swoją postanowienia §§. 234 i 235 powyższej ustawy.

W takiż sam sposób postępować należy z remuneracyami, o ile w myśl §. 167, l. 1 nie mają być uważane za stałe płace.

Postanowienia te nie stosują się jednak do czesnego, jakoteż do taks egzaminacyjnych (promocyjnych), względnie których §. 1 wchodzi w wykonanie bez ograniczenia.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia w ten sposób, że zastosowane być ma już do całego pierwszorazowego rozkładu podatku osobisto-dochodowego i podatku pensyjnego.

§. 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 8. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Weltersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 19. lipca 1898.

Treść: (№ 121—122.) 121. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się kwoty i używania raty dotacyjnej, która w roku 1898 ma być z funduszków państwa wniesiona do funduszu amelioracyjnego państwa. — 122. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się budowy leżących w obszarze zajęтым szlaków częściowych kolei żelaznej wązko-torowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi (Dubrownikowi).

121.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 1. lipca 1898,

tyczące się kwoty i używania raty dotacyjnej, która w roku 1898 ma być z funduszków państwa wniesiona do funduszu amelioracyjnego państwa.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Dopłatę z funduszków państwa na uposażenie funduszu amelioracyjnego, wyznaczoną w §. 1ym ustawy z dnia 14. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 129, w sumie 750.000 zł. podwyższa się na rok 1898 na 850.000 zł.

Upoważnia się Rząd, żeby następczające się wydatki funduszu amelioracyjnego pokrywał w miarę potrzeby na rachunek preliminarza, który dla funduszu tego ustanowiony będzie na rok 1898.

§. 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, wchodzącego w wykonanie od dnia ogłoszenia, poru-

czam Memu Ministrowi rolnictwa i Memu Ministrow skarbu.

Wiedeń, dnia 1. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

122.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 7. lipca 1898,

tyczące się budowy leżących w obszarze zajęтым szlaków częściowych kolei żelaznej wązko-torowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi (Dubrownikowi).

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do zezwolenia, żeby zarząd krajowy bośniacko-hercegowiński zaciągnął pożyczkę w sumie nieprzekraczalnej aż do 11 milionów złotych, która w przeciągu lat 60 ma być umorzona a to na wybudowanie kolei żelaznej wązko-torowej od stacyi w Gabeli bośniacko-hercegowińskich kolei państwa aż do granicy dalmackiej, w dalszym zaś ciągu budowy tej kolei w kierunku ku zatoce kotorskiej na wybudowanie potrzebnego szlaku częściowego przecinającego należąca do Hercegowiny Sutornę a nakoniec na wybudowanie odnogi od kolei najprzód wymienionej do Trebinii i drugiej aż do granicy dalmackiej ku Grużowi (Dubrownikowi).

§. 2.

Nadto upoważnia się Rząd do zezwolenia, żeby na uiszczanie odsetek i rat amortyzacyjnych od pożyczki w §. 1 wzmiankowanej, jakoteż na pokrywanie niedoborów ruchu, gdyby okazywały się w pierwszych latach ruchu kolei w §. 1 bliżej określonej, udzielano Bośni i Hercegowinie z corocznie napowrót wpływających odsetek od aktywów byłych finansów centralnych — zaliczki aż do sumy maksymalnej ogółem 800.000 zł. rocznie a to najdłużej przez lat dziesięć kolejno po sobie następujących, licząc od dnia otwarcia ruchu tej kolei, po upływie zaś lat dziesięciu umorzenie i oprocentowanie pożyczki ciężać ma na dochodach krajowych Bośni i Hercegowiny.

§. 3.

Kwoty, stosownie do §. 2go niniejszego rozporządzenia z aktywów wspólnych zaliczane, mają być oprocentowywane i umarzane w taki sposób, że odsetki płacone być mają corocznie z dochodów krajowych Bośni i Hercegowiny, a za raty amortyzacyjne służyć będą czyste nadwyżki ruchu kolei w §. 1 oznaczonej.

§. 4.

Przez użycie aktywów wspólnych na zaliczki, stosownie do §. 2 udzielać się mające, nie przesądza się w żadnym względzie o kwestyi podziału tych aktywów.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia pod tym warunkiem, że w krajach korony węgierskiej nabędą mocy ustawowej i jednocześnie zostaną ogłoszone odpowiednie onemuż postanowienia.

Ischl, dnia 7. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 20. lipca 1898.

Treść: (№ 123—125.) 123. Obwieszczenie, którem na zasadzie §. 285 ustawy z dnia 25. października 1896, wydaje się zarządzenie co do postępowania z odsetkami i dywidendami od papierów wartościowych francuskich ze względu na podatek rentowy. — 124. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się kwoty podatku, która jest potrzebna, żeby być uważanym za kupca, posiadającego prawa zupełne. — 125. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się zezwalania na ułatwienia w przypuszczaniu do egzaminu sędziowskiego.

123.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. czerwca 1898,

którem na zasadzie §. 285go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, wydaje się zarządzenia co do postępowania z odsetkami i dywidendami od papierów wartościowych francuskich ze względu na podatek rentowy.

Ponieważ we Francji odsetki i dywidendy od papierów wartościowych zagranicznych (z wyjątkiem papierów wartościowych państwa) podlegają zasadniczo podatkowi bez względu na to, czy są już za granicą opodatkowane, przeto Ministerstwo skarbu w myśl §. 285go ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, uznaje za stosowne postanowić, że odsetki i dywidendy od papierów wartościowych francuskich (z wyjątkiem papierów wartościowych państwa), o ile co do takowych ziszczają się wszelkie ogólne warunki ustawowe, mają być w krajach tutejszych na podstawie zeznań poddawane podatkowi rentowemu według rozdziału III. powyższej ustawy, chociażby we Francji były opodatkowane.

Natomiast co do francuskich papierów wartościowych państwa zatrzymują moc swoją bez ograniczenia postanowienia powszechne §. 127 u. o p. o., według których papiery takie, gdyby we Francji były opodatkowane, nie podlegają w krajach tutejszych podatkowi rentowemu.

Kaizl r. w.

124.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11. lipca 1898,

tyczące się kwoty podatku, która jest potrzebna, żeby być uważanym za kupca posiadającego prawa zupełne.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządza co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się dotychczasową osnovę §§. 7 i 9 ustawy z dnia 17. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1863, tyczącej się wprowadzenia kodeksu handlowego i takowe opiewać mają na przyszłość jak następuje:

§. 7. Postanowienia kodeksu handlowego tyczące się firm, ksiąg handlowych i prokury, stosować się mają z wyłączeniem obnośców do wszystkich kupców, których roczna kwota podatku zarobkowego rządowego od zarobku z ich przedsiębiorstwa przemysłowego wynosi w miejscach liczących przeszło 100 000 ludności, najmniej 60 zł., w miejscach liczących przeszło 10.000 a nie więcej jak 100.000 mieszkańców, najmniej 40 zł., w miejscach zaś liczących nie więcej jak 10.000 ludności, najmniej 25 zł. lub których przedsiębiorstwo przemysłowe stosownie do swoich rozmiarów uzasadniałoby powyższy wymiar podatku, gdyby od opłacania go nie byli uwolnieni.

Związków do wykonywania takiego przemysłu handlowego, do którego nie stosują się powyższe postanowienia kodeksu handlowego, nie uważa się za Spółki handlowe.

§. 9. Jeżeli firma kupca jest zapisana w rejestrze handlowym, zmiany dodatkowe w kwocie podatku zarobkowego, którą tenże ma opłacać lub zaliczenie miejsca przemysłu w skutek wzrostu liczby ludności do innej klasy miejsc (§. 7) nie wywiera wpływu na stosowanie postanowień kodeksu handlowego w poprzedzającym paragrafie wzmiankowanych.

Artykuł II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. sierpnia 1898.

Na kupców, których firma była już zapisana w rejestrze handlowym, gdy rozporządzenie niniejsze zaczęło obowiązywać, zmiana ustawowej stopy podatku nie wywiera wpływu.

Artykuł III.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poruczam Ministrom sprawiedliwości i handlu.

Ischl, dnia 11. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Welsersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Baernreither r. w.
Jędrzejowicz r. w.	

125.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11. lipca 1898,

tyczące się zezwalania na ułatwienia w przypuszczaniu do egzaminu sędziowskiego.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

O ile byłoby to potrzebne, ażeby za każdym razem w porę zaspokoić nastrożającą się w poszczególnych obrębach potrzebę dostarczenia urzędników sędziowskich do sprawowania urzędu sędziego ukwalifikowanych, Minister sprawiedliwości mocen jest:

1. Auskultantów i praktykantów sądowych, którzy praktykę sądową rozpoczęli przed pierwszym styczniem 1898, przypuszczać do praktycznego egzaminu sędziowskiego po skończeniu półtorarocznej praktyki sądowej.

2. Auskultantów i praktykantów sądowych, którzy do służby przygotowawczej sędziowskiej wstąpili w r. 1898 lub w jednym z dwóch lat następnych, przypuszczać do egzaminu sędziowskiego po skończeniu dwuletniej służby przygotowawczej, którą odbyć należy w sądzie i w prokuratury państwa.

3. Kandydatów adwokackich i notaryalnych, którzy do praktyki sądowej albo do praktyki adwokackiej lub notaryalnej wstąpili jeszcze przed pierwszym styczniem 1898, przypuszczać do egzaminu sędziowskiego na podstawie sprawowania przez dwa lata obowiązków w służbie praktycznej, pod warunkiem, żeby z tego czasu najmniej przez rok jeden odbywali praktykę sądową, przez pozostałą zaś część tego okresu sprawowali obowiązki w kancelaryi adwokata lub notaryusza.

4. Kandydatów adwokackich i notaryalnych, którzy do służby przygotowawczej sędziowskiej wstąpili w roku 1898 lub w jednym z dwóch lat następnych, przypuszczać do egzaminu sędziowskiego na podstawie dwuletniej służby przygotowawczej, którą odbyć należy w sądzie i w prokuratury państwa, z czasu zaś, przez który sprawowali obowiązki w kancelaryi adwokackiej lub notaryalnej, wliczać w tę służbę przygotowawczą ogółem najwięcej pół roku.

Postanowienia pod 1. 3 i 4 stosowane być mają odpowiednio do osób, sprawujących obowiązki w prokuratury skarbowej.

Kandydat przypuszczony do egzaminu sędziowskiego, stosownie do postanowień pod 1. 2 aż do 4 na podstawie skróconej służby przygotowawczej, złożony ma egzamin ten według przepisów rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1854, Dz. u. p. Nr. 262.

§. 2.

Uprawnienie do mianowania urzędnikami sędziowskimi po złożeniu egzaminu dopełniającego tych osób, które złożyły pomyślnie egzamin notaryalny (§. 93 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217), przedłuża się aż do upływu roku 1901.

§. 3.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, wchodzącego w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Ischl, dnia 11. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Welsersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Baernreither r. w.
Jędrzejowicz r. w.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1898.

Treść: *M* 126. Rozporządzenie, którem wydatuje się przepis co do wymierzania austryackich drewnianych statków wiosłowych na Dunaju.

126.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 26. czerwca 1898,

którem wydatuje się przepis co do wymierzania austryackich drewnianych statków wiosłowych na Dunaju.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu rozporządza się co następuje:

§. 1.

Wszystkie takie austryackie drewniane statki wiosłowe na Dunaju kursujące, jakoteż wszystkie statki tegoż rodzaju z rzek pobocznych do Dunaju przechodzące, które w myśl §. 4go rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 29. stycznia 1858, Dz. u. p. Nr. 22*) (o uzyskiwaniu legitymacji austryackich do żeglugi rzecznej lub flisactwa na Dunaju)

*) Wzmiankowany §. 4 opiewa:

Każdy statek, po Dunaju pływać mający, powinien być opatrzony patentem żeglarskim z przepisami zgodnym. Uwolnione są od tego:

- a) statki takiej budowy, że są sposobne i przeznaczone do odbycia tylko jednego kursu za wodą;
- b) małe statki, przewożące tylko przedmioty zwyczajnego obrotu targowego między miejscami blisko siebie leżącymi;
- c) statki, służące jedynie do obrotu wewnętrznego pomiędzy poszczególnymi punktami brzeżnymi tej samej miejscowości i najbliższej okolicy;
- d) przewozy lub promy stosownie do §. 11 tegoż samego rozporządzenia z dnia 29. stycznia 1858, Dz. u. p. Nr. 22.

(Polnisch.)

powinny być opatrzone patentem żeglarskim, poddać się mają przed puszczeniem się w pierwszą drogę za wodą lub pod wodę urzędowemu wymierzeniu.

Wymierzanie to należy ponawiać (wymierzenie ponowne):

- a) gdy w skutek większych robót dla naprawy wykonanych lub jakichkolwiek innych zmian w kadłubie statku zmieni się jego ładowność;
- b) na zarządzenie Władzy, gdyby powstały uzasadnione zarzuty co do stanu budowy lub stwierdzonej ładowności statku;
- c) na szczególne żądanie posiadacza statku.

§. 2.

Prośbę o wykonanie pierwszego lub ponownego wymierzenia wnieść ma właściciel statku lub jego pełnomocnik piśmiennie lub protokolarnie do jednej z Władz pierwszej instancji istniejących do wymierzania statków (§. 8).

W prośbie podać należy ilość załogi i trzeba dołączyć do niej spis przyborów żeglarskich.

§. 3.

Wymierzenie wykonywa biegły zostający pod rozkazami Władzy do wymierzania statków.

Do wykonania wymierzenia winien właściciel lub jego pełnomocnik przystawić statek do najbliższej sposobnej przystani, którą Władza wymierzania statków do tego przeznaczy i nadto winien tenże postarać się, żeby funkcyonaryuszowi wymierzającemu pomagano według jego poleceń przy wykonywaniu czynności.

Gdyby życzone sobie, żeby wymierzenie odbyło się w takiej przystani, której Władza w ogóle nie wyznacza do tego celu, trzeba o tem w prośbie wyraźnie nadmienić.

§. 4.

Statek wymierzać należy w tonach po 100 *kg.* Bierze się na uwagę przestrzeń statku leżącą pomiędzy płaszczyznami zanurzenia się statku nieobładowanego i obładowanego a ciężar wody przez tę przestrzeń statku wyparty wyrażony w tonach po 1000 *kg* stanowi jego ładowność.

Niższa płaszczyzna zanurzenia odpowiada ciężarowi samegoż statku z przyborami podanymi w cedula wymierzenia i z załogą tamże wymienioną, wyższą zaś płaszczyznę zanurzenia wskazuje wysokość wolnej burty pomiędzy zwierciadłem wody a górnym brzegiem najniższego punktu (zwyczajnie w środku statku) w ścianie burty statku do pełna obładowanego, przyborami i załogą opatrzono.

Wysokość wolnej burty ustanawia się przy wymierzaniu na 24 *cm* i należy uczynić ją uderzającą widoczną zapomocą kresy miarowej, stanowiącej brzeg dolny cechy wymierzenia. Kresa ta ma najmniej 10 *cm* długości i powinna być umieszczona po obu stronach statku, na obu końcach i w środku.

Linie wodną statku próżnego oznakować należy klamrami z blachy żelaznej pobielanej, 8 *cm* długości, 2 *cm* szerokiemi a 3 *mm* grubemi, również w sześciu miejscach i tak, żeby ją wskazywały ich dolne brzegi.

Cecha wymierzenia ma zawierać: orła cesarskiego, kresę miarową najmniej 10 *cm* długą odpowiednią wysokości wolnej burty w pośrodku statku, skrócone oznaczenie Władzy, która wykonała wymierzenie, głoski początkową i końcową siedziby tej Władzy, numer świadectwa wymierzenia i liczbę roku wymierzenia.

Szczegółowe postanowienia wykonawcze zawarte są w załączce A

§. 5.

Dotycząca Władza do wymierzenia statków, wykonawszy wymierzenie, wygotowuje podług wzoru I. świadectwo wymierzenia, które równie jak patent żeglarski należy wozić zawsze z sobą podczas podróży.

§. 6.

Świadectwo wymierzenia staje się nieważnem:

- a) jeżeli zaniebano ponownego wymierzenia, które stosownie do §. 1, ustęp 2 a) i b) było potrzebne;
- b) w razie ponownego wymierzenia, wyjąwszy, gdyby takowe okazało, że główne wymiary statku nie różnią się od tych, które podane są w świadectwie wymierzenia i że położenie dawnej linii wodnej próżnego statku nie zmie-

niło się w porównaniu z nową taką linią o więcej jak 5 *cm.*

W przypadku tym świadectwo wymierzenia zatrzymuje nadal moc swoją.

Gdy na zasadzie ponownego wymierzenia wygotowuje się nowe świadectwo wymierzenia, dawne znaki wymierzenia należy zniszczyć.

Świadectwa wymierzenia, które stały się nieważnemi, winna Władza do wymierzenia statków, która stwierdziła ich nieważność, odebrać i właściciel a względnie kierownik statku obowiązany jest uczynić zadosyć poleceniu wydania świadectwa wymierzenia w terminie wyznaczonym, w przeciwnym zaś razie nieważność świadectwa wymierzenia należy publicznie ogłosić.

Władza do wymierzenia statków uznająca za nieważne takie świadectwo wymierzenia, które nie ona sama lecz inna takż Władza wystawiła, obowiązana jest uwiadomić niezwłocznie tę ostatnią Władzę o unieważnieniu celem sprostowania w rejestrze.

§. 7.

Władze do wymierzenia statków, winny oprócz wystawiania świadectw co do wykonanych wymierzeń pierwszych i ponownych, utrzymywać rejestr podług wzoru II. a po zamknięciu każdego roku wygotować dla Ministerstwa handlu wykaz sumaryczny tych wymierzeń pierwszych i ponownych, w którym podać należy także rodzaje i ładowność statków wymierzonych i posłać takowy za pośrednictwem przełożonej Władzy krajowej, która z wykazów wszystkich podwładnych Władz do wymierzenia statków zestawia i razem posyła wykaz ogólny.

§. 8.

Władzami pierwszej instancyi do wymierzenia statków są Władze powiatowe polityczne funkcjonujące jako Władze żeglarskie pierwszej instancyi dla okręgów żeglugi onymże przydzielonych, c. k. biura budowli wodnych w Dunaju, gdzie takowe istnieją i c. k. Inspekeya kanału Dunajowego w Wiedniu.

§. 9.

Władzami rewizyjnymi dla znajdujących się w ich okręgach administracyjnych Władz pierwszej instancyi do wymierzenia statków są Władze polityczne krajowe w Wiedniu i Linzu.

Władze te obowiązane są:

1. badać co pewien czas narzędzia, których używają Władze pierwszej instancyi do wymierzenia statków;
2. wydawać decyzje co do rekursów przeciw zarządzeniom podwładnych Władz pierwszej instancyi do wymierzenia statków a w szczególności rewi-

Załączka A
postanowienia
wykonawczego.

Załączka B
świadectwo wy-
mierzenia.

Załączka C
Rejestr.

dować pierwotne i ponowne wymierzenia przez takowe wykonane w tym przypadku, gdy właściciel statku lub jego pełnomocnik wniosie w czasie właściwym zażalenie przeciw sposobowi postępowania lub jego wynikowi.

Jeżeli wynik rewizyi zgadza się z zaczęciem wymierzeniem pierwszym lub ponownem, w przypadku tym niema dalszego toku instancyi.

§. 10.

Za pierwsze i ponowne wymierzenia, niezwłocznie po ich wykonaniu, opłacić należy u Władzy do wymierzania statków takse, której wysokość stosuje się do ładowności wymierzanego statku.

Mianowicie opłaca się od statków, których ładowność wynosi:

aż do 50 ton	2 zł.
wzwyż 50 ton aż do 100 ton	3 „
„ 100 „ „ „ 200 „	5 „
„ 200 „ „ „ 300 „	7 „
„ 300 „	10 „

Jeżeli przychyłono się do prośby właściciela statku lub jego pełnomocnika, żeby wymierzenie odbyło się w przystani, której Władza w ogóle nie wyznacza do wymierzania statków, winien tenże

oprócz taksy za wymierzenie ponieść także kosztu komisyi, jeżeli z tego powodu powstały.

Świadectwo wymierzenia doręcza się po zapłaceniu taksy a względnie kosztów komisyi.

§. 11.

Wykroczenia przeciwko przepisowi niniejszemu, o ile takowe nie podlegają innym ustawowym postanowieniom karnym, karać mają właściwe Władze polityczne powiatowe, funkcyonujące jako Władze żeglarskie pierwszej instancyi, stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198, grzywną w kwocie aż do 100 zł. lub aresztem aż do dni 14.

§. 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. stycznia 1899.

Statki wiosłowe drewniane, już kursujące obecnie na Dunaju, poddać należy urzędowemu wymierzeniu w myśl niniejszego rozporządzenia najpóźniej aż do końca pory żeglarskiej 1899.

Thun r. w.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

Postanowienia wykonawcze

do przepisu wydanego rozporządzeniem c. k. Ministerstwa handlu w porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu w przedmiocie wymierzania austriackich statków wiosłowych drewnianych na Dunaju.

§. 1.

Statek, który ma być wymierzony, przystawić należy do przystani wolnej od uderzenia fal, zaopatrzonej zupełnie w te przybory żeglarskie, które w świadectwie wymierzenia mają być wymienione i w załogę tamże podać się mającą i tak go tam ustawić, żeby ściany boczne w jednakowej wysokości ponad zwierciadło wody wystawały, iżby poziome położenie statku nie było mylnem z powodu opierania się statku na dnie rzeki lub na pochyłości brzegu i żeby można było statek czołnem opłynąć.

§. 2.

Statek wymierza się w tonnach wagi a objętość wody wypartej przez kadłub okrętu między poziomem linii wodnej statku próżnego a poziomem górnej płaszczyzny zanurzenia, którą wskazuje oznaczona urzędownie 24 cm wysokość wolnej burty, oznaczać należy przy pomocy średniej płaszczyzny pływnej według formuły:

$$T = \frac{1}{3} \ell \cdot H \left\{ b_0 + b_6 + 4(b_1 + b_4 + b_5) + 2(b_2 + b_3) \right\}$$

W której

T oznacza ładowność statku w tonnach po 1000 kg;

$\ell = \frac{L}{6}$ szóstą część długości średniej płaszczyzny pływnej;

$b_0, b_1 \dots b_6$ szerokości średniej płaszczyzny pływnej w punktach podziału;

H odległość pionową pomiędzy poziomem linii wodnej próżnego statku i płaszczyzny zanurzenia;

wszystkie wymiary brać należy w rachunek wyrażone w metrach z najmniej dwiema dziesiątymi, z których drugą poprawić należy w zwykły sposób.

Przy oznaczaniu wymiarów postępować należy w sposób następujący:

Linie wodną statku próżnego wskazuje ślad fal, natomiast głębokość zanurzenia otrzymuje się przez odciążenie ustanowionej w §. 4 rozporządzenia wysokość wolnej burty od górnego brzegu najniższego punktu ściany burty. Środek odległości pionowej między płaszczyzną linii wodnej próżnego statku a płaszczyzną zanurzenia wskazuje średnią płaszczyznę pływającą, która przeto leży równoległe do zwierciadła wody a której końce otrzymują się

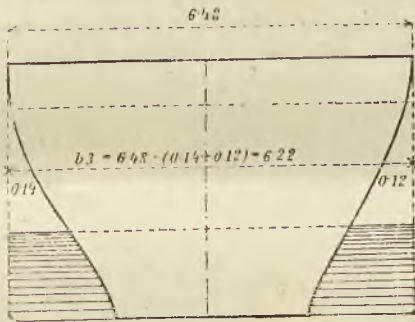
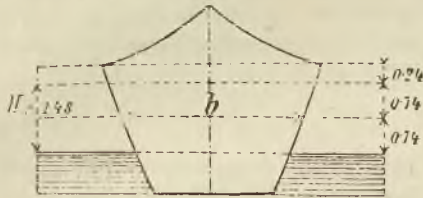
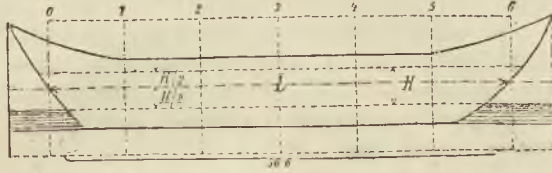
tym sposobem, że wymiar $\frac{H}{2}$ oznakowuje się po końcach statku ponad zwierciadłem wody.

Te punkta, w których średnia płaszczyzna pływająca przecina po obu stronach wygiętości statku, przynosi się zapomocą pionu na powierzchnię zewnętrzną. Odległość pionową między liniami łączącymi punkta przednie i tylne tym sposobem otrzymane, daje długość średniej płaszczyzny pływającej.

Długość tę dzieli się na 6 części równych, każdy punkt podziału przynosi się na ściany burty i w miejscach tych mierzy się szerokość statku.

Mianowicie mierzy się górną szerokość statku od brzegu zewnętrznego do brzegu zewnętrznego i z wymiaru tego strąca się sumę tych odległości, o które ściany statku w wysokości średniej po-

wierzchni pływnej zwężają się ku górnemu brzegowi.

$$L = 36.6 \text{ m}$$

$$H = 1.48$$

$$b_0 = 1.62$$

$$b_1 = 5.40$$

$$b_2 = 6.12$$

$$b_3 = 6.22$$

$$b_4 = 6.15$$

$$b_5 = 5.65$$

$$b_6 = 1.86$$

$$T = \frac{1}{3} 6 \cdot 1 \quad 1 \cdot 48 \left\{ 1 \cdot 62 + 1 \cdot 86 + 4 (5 \cdot 40 + 6 \cdot 22 + 5 \cdot 65) + 2 (6 \cdot 12 + 6 \cdot 15) \right\} = \frac{1}{3} 6 \cdot 1 \quad 1 \cdot 48 \cdot 97 \cdot 10 = 292 \text{ tonnów.}$$

§. 3.

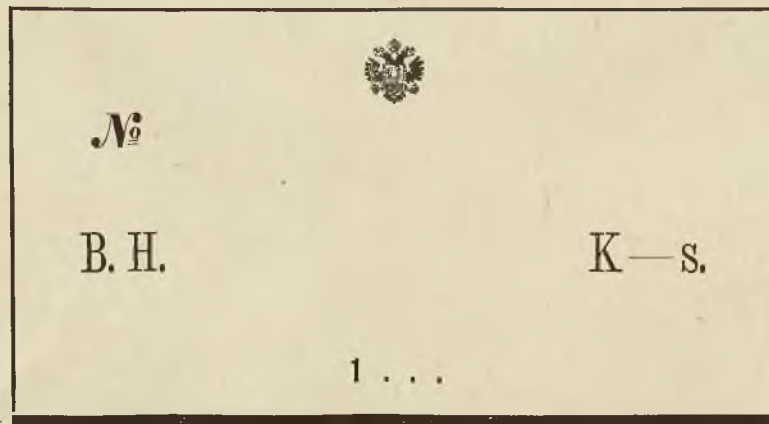
Linie wodną próżnego statku oznakowuje się klamrami z blachy żelaznej pobielanej 8 cm długości, 2 cm szerokiemi a 3 mm grubemi z ościeżnikami odpowiedniej długości.

Mianowicie wskazuje tę linię wodną dolny brzeg kamer, klamry zaś te wbić należy po obu stronach w środku statku i po końcach statku.

Linie wodną zanurzenia oznakować należy w podobny sposób także w 6 miejscach a to kresą miarową wycisków cechy, które w tych miejscach mają być wypalone.

Cecha wymierzenia, której brzeg dolny poziomy stanowi kresa miarowa najmniej 10 cm długa, zawierać ma nadto: orła cesarskiego, skrócone oznaczenie Władzy, która wykonała wymierzenie, głośki początkowe i końcowe siedziby tej Władzy, numer świadectwa wymierzenia i liczbę dotyczącego roku.

Wzór cechy wymierzenia.

Kresa miarowa →

W skróceniach oznacza się starostwo głośkami B. H.,

biuro budowli wodnych głośkami St. B. L.,

Inspekcję kanału Dunajowego w Wiedniu głośkami W. D. C. I.,

Magistrat wiedeński głośkami M. W—n,

burmistrza linzkiego głośkami B. M. L—z.

§. 4.

Przy wymierzaniu ponownem postępować należy w taki sam sposób jak przy pierwszym. Gdyby zaś stwierdzono, że wysokość linii wodnej statku próżnego zmieniła się o więcej niż 5 *cm*, wybić należy nowe jej znaki, stare cechy sbeblować, wypalić nowe cechy wysokości wolnej burty i wystawić nowe świadectwo wymierzenia.

Jeżeli położenie linii wodnej próżnego statku zmieniło się o mniej niż 5 *cm* i główne wymiary statku nie uległy zmianie, można zaniechać ponownego badania ładowności i istniejące świadectwo wymierzenia pozostaje ważnem; w przypadku tym nie opłaca się taksy za wymierzenie, jeżeli ponowne wymierzenie nastąpiło na polecenie Władzy (§. 1, ustęp 2, lit. *b* rozporządzenia ministerjalnego).

§. 5.

Do wymierzania drewnianych statków wiosłowych potrzebne są następujące przybory:

1. do mierzenia długości miara wstępowa stalowa 20 *m* długa;
2. do mierzenia szerokości i wysokości pręty miarowe po 4 i 2 *m* z podziałem na centymetry;
3. pion do przenoszenia punktów podziału na ściany zewnętrzne i do oznaczania zbrocza statku;

4. węgielnicę 90stopniową z podziałką przesuwalną na jednym boku kąta do oznaczania zbrocza statku;

5. cechę do wypalania zawierającą orła cesarskiego, kresę miarową, najmniej 10 *cm* długą, skrócone oznaczenie Władzy, która wykonywa wymierzenie, głoski początkowe i końcowe siedziby teje Władzy, tudzież znak „*A*”;

6. zbiór cech z liczbami arabskimi do wypalenia numeru świadectwa wymierzenia i liczby roku;

7. klamry do oznakowania linii wodnej statku próżnego.

§. 6.

Świadectwo wymierzenia wygotować należy podług wzoru I. a na ostępiowanie go winien właściciel statku lub jego pełnomocnik dostarczyć znaczka stęplowego na 1 zł.

§. 7.

Kwotę taksy przypadającą za wymierzenie statku oznajmić winien funkcjonaryusz wykonywający wymierzenie, po wykonaniu onegoż właścicielowi statku lub jego pełnomocnikowi, który winien takse zapłacić niezwłocznie u Władzy do wymierzania statków. Władza ta, odebrawszy takse, wydaje płatącemu potwierdzenie odbioru, on zaś wydaje jej potwierdzenie wzajemne.

Świadcstwo wymierzenia

statku wiosłowego drewnianego należącego do . . . . . w . . . . .

Nr. . . . . oznaczonego, pod którym też zapisany jest w rejestrze wymierzeń (nazwa Władzy rejestru), przez (nazwisko budownika) w (miejsce zamieszkania budownika) w roku . . . . . wybudowanego.

Wymierzenie odbyło się dnia . . . . . 1 . . . . . i znaleziono, że przy wysokości wolnej burty w środku statku na 24 cm oznaczonej, pionowa odległość między głębokością zanurzenia się próżnego statku a dozwoloną głębokością zanurzenia wynosi . . . . . m, długość średniej płaszczyzny płynnej . . . . . m, jej zaś szerokość w odległościach $\frac{1}{6}$ m.

a mianowicie: b_0 . . . . . m, b_2 . . . . . m, b_4 . . . . . m, b_6 . . . . . m,
 b_1 . . . . . m, b_3 . . . . . m, b_5 . . . . . m.

Stosownie do tych wymiarów ładowność statku obliczona podług formuły

$$T = \frac{1}{3} t. H \left\{ b_0 + b_6 + 4(b_1 + b_3 + b_5) + 2(b_2 + b_4) \right\}$$

wynosi . . . . . t. j. . . . . (głoskami) . . . . . ton,
 przyczem waga przyborów statku a mianowicie . . . . .

jakoteż jego załogi a mianowicie . . . . .
 została uwzględniona.

. . . . . dnia . . . . . 1 . . . . .

Pieczczę!

c. k. . . . .
 . . . . .

Załączka C.

Liczba bie- żąca	Nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela statku	Rodzaj statku	Oznaczenie statku, numer i firma	Wysokość wolnej burty	Długość sre- dniej piaszcy- zny pływniej
				cm	m

Wzór II utrzymywania rejestru wymierzeń.

Szerokość średniej płaszczyzny pływnej						Pionowa od- ległość linii wodnej pr. st. od dozw. linii zanurzenia	Ładowność	Dzień wykonania wymierzenia	Data i liczba wystawionego świadcstwa wymierzenia	U w a g a
b_0	b_1	b_2	b_3	b_4	b_5					
m							ton			

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. lipca 1898.

Treść: (№ 127—128.) 127. Rozporządzenie cesarskie, pozwalające używania zapisów dłużnych, jakie Zakład kredytowy gminny kraju Śląska będzie emitował, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych. — 128. Rozporządzenie cesarskie, pozwalające używania zapisów dłużnych gminnych, jakie Zakład hipoteczny krajowy dolno-austriacki będzie emitował, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

127.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 15. lipca 1898,

dozwalające używania zapisów dłużnych, jakie Zakład kredytowy gminny kraju Śląska będzie emitował, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zapisy dłużne, jakie Zakład kredytowy gminny kraju Śląska na sumę aż do 8 milionów złotych waluty austriackiej czyli 16 milionów koron waluty zaprowadzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126, będzie emitował, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierczniczych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia, wykonanie zaś onegoż poru-

czam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i handlu.

Ischl, dnia 15. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

128.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 22. lipca 1898,

dozwalające używania zapisów dłużnych gminnych, jakie Zakład hipoteczny krajowy dolno-austriacki będzie emitował, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zapisy dłużne gminne, jakie Zakład hipoteczny krajowy dolno-austryacki w granicach wymiaru nieprzekraczalnego statutem dozwolonego będzie emitował pod nazwą „Dolno austryackie krajowe zapisy dłużne gminne“, mogą być używane do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia, wykonanie zaś onegoż poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i handlu.

Ischl, dnia 22. lipca 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 27. lipca 1898.

Treść: (№ 129—132.) 129. Obwieszczenie o zmianie siedziby i oznaczenia Delegacji feldkirskiej Komory głównej II. klasy w Winkl-Gargelli. — 130. Obwieszczenie o przeniesieniu Komory pomocniczej złączonej z Agencją portową i zdrowotną morską z Ninu do Prywlaki. — 131. Rozporządzenie, dotyczące się donoszenia o przeniesieniu jednego z przemysłów (przedsiębiorstw) w §. 27, ustęp 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, o opodatkowaniu cukru do innego zakładu przemysłowego. — 132. Obwieszczenie o ustanowieniu w Ministerstwie handlu Urzędu statystycznego pracy.

129.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. lipca 1898,

o zmianie siedziby i oznaczenia Delegacji feldkirskiej Komory głównej II. klasy w Winkl-Gargelli.

Delegacja feldkirskiej Komory głównej II. klasy w Winkl-Gargelli, która dotychczas miała siedzibę w zimie w St. Gallenkirch, w lecie zaś w Gargelli, będzie odtąd przestawała stałe w Gargelli.

Jednocześnie oznaczenie dotychczasowe rzeczonoj Delegacji zmienia się na „Delegacja feldkirskiej Komory głównej II. klasy w Gargelli“.

Kaizl r. w.

130.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1898,

o przeniesieniu Komory pomocniczej złączonej z Agencją portową i zdrowotną morską z Ninu do Prywlaki.

C. k. Komora pomocnicza II. klasy w Ninie, złączona z Agencją portową i zdrowotną morską, przeniesiona została z dniem 25. czerwca 1898 do Prywlaki.

Kaizl r. w.

131.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1898,

tyczące się donoszenia o przeniesieniu jednego z przemysłów (przedsiębiorstw) w §. 27, ustęp 1 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru do innego zakładu przemysłowego.

W porozumieniu z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu postanawia się na mocy §. 63 ustawy z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 97, o opodatkowaniu cukru, że w razie przeniesienia jednego z przemysłów (przedsiębiorstw) w §. 27, ustęp 1 rzeczonoj ustawy oznaczonych do nowego zakładu przemysłowego, przedsiębiorca winien w terminie, który w §. 27 rzeczonoj ustawy jest ustanowiony, uwiadomić o tem piśmiennie Władzę skarbową pierwszej instancyi z dokładniejszym określeniem nowego zakładu przemysłowego pod względem położenia miejscowego.

Potwierdzenie uczynienia tego uwiadomienia wydawać będzie stronie biuro kontroli powiatowej straży skarbowej, które o dotyczących uwiadomieniach dowiadywać się będzie za pośrednictwem Władzy skarbowej pierwszej instancyi.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Kaizl r. w.

132.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 25. lipca 1898,**

o ustanowieniu w Ministerstwie handlu Urzędu statystycznego pracy.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 21. lipca 1898 raczył najmiłościwiej zezwolić na ustanowienie w Ministerstwie handlu Urzędu statystycznego pracy i zatwierdzić dla niego statut poniżej zamieszczony.

S t a t u t

Urzędu statystycznego pracy w Ministerstwie handlu.

§. 1.

Do celów ustawodawstwa ekonomicznego i społecznego, jakoteż administracyi na temże polu będą systematycznie zbierane, opracowywane i peryodycznie ogłaszane materiały do statystyki pracy.

Przedmiotem tych materiałów ma być położenie klas pracujących a w szczególności w przemyśle fabrycznym i rękodzielniczym, w górnictwie, w gospodarstwie rolnem i leśnem, w handlu i przedsiębiorstwach komunikacyjnych, jakoteż skuteczność urzędzeń i ustaw mających na celu podniesienie dobrobytu klas pracujących, tudzież rozmiar i stan produkcji w rzeczonych zakresach.

§. 2.

Zadania oznaczone w §. 1 porucza się osobnemu oddziałowi w obrębie Ministerstwa handlu pod nazwą „C. k. Urząd statystyczny pracy“. Urząd statystyczny pracy funkcyonować ma pod względem podejmowania badań i wydawania zarządzeń wpadkowych jako na zewnątrz samoistny a tylko pod względem kierownictwa zwierzchniczego podlegający Ministerstwu handlu.

Co do możności zatrudniania onegoż w celach administracyi społecznej orzekać się będzie w każdym z osobna przypadku.

§. 3.

Gdy mają być przeprowadzone badania, tyjące się takich przemysłów, które należą nie do zakresu Ministerstwa handlu lecz do zakresu innego Ministerstwa, natenczas przed rozpoczęciem ich Ministerstwo handlu porozumieć się ma z dotyczącym Ministerstwem, poczem temu ostatniemu Ministerstwu będzie służyło prawo podjęcia owych ba-

dań, o ile w poszczególnych przypadkach poruczenie ich Urzędowi statystycznemu pracy nie będzie za rzecz stosowniejszą uznane.

§. 4.

Urząd statystyczny pracy znosi się z innymi urzędami w formach, jakich używa samo Ministerstwo handlu.

Do współdziałania w pracach tego Urzędu mogą być wzywane oprócz Władz rządowych także Władze gminne, Izby handlowo-przemysłowe, stowarzyszenia przemysłowe, sądy przemysłowe, sądy polubowne stowarzyszeń i inne także sądy, zakłady ubezpieczenia robotników na wypadek przygody, kasy chorych dla robotników, tudzież wszelkie inne kasy zapomogowe dla robotników istniejące i instytucje te są też do takiego współdziałania obowiązane w obrębie dotyczących się onychże osobnych postanowień ustawowych

Funkcyonaryuszom Urzędu statystycznego pracy, którym czynienie badań jest poruczone, gdy się odpowiednio wylegitymują, winny Władze z całą stanowczością udzielać pomocy potrzebnej do spełnienia owych zadań.

§. 5.

Ku wspieraniu Urzędu statystycznego pracy, jakoteż dla wzmocnienia pomyślnego współdziałania onegoż i przemysłów, na które rozciąga się jego działalność, tworzy się stałą Radę przyboczną pracy, w której skład wchodzi naczelnik Urzędu statystycznego pracy, jego zastępca, po jednym delegacie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa, Ministerstwa kolei żelaznych i handlu; prezes Komisji statystycznej centralnej i 24 członków przez Ministra handlu mianowanych. Gdy Minister handlu mianować ma członków z gałęzi zawodowych podlegających innemu wydziałom, winien powoływać ich w porozumieniu z interesowanymi wydziałami.

Grono mianowanych członków Rady przybocznej pracy składać się ma w jednej trzeciej części z przedsiębiorców, w jednej trzeciej części z robotników i w jednej trzeciej części z osób, których współdziałanie zawodowe w pracach Rady przybocznej jest pożądane.

Członków Rady przybocznej pracy mianuje się na okresy trzechletnie.

Członkowie nie mieszkający w Wiedniu dostają za podróż do Wiednia i powrotną, jakoteż za czas trwania posiedzeń dyety po ośm złotych dziennie, o ile już z innego tytułu nie pobierają dyet z kas państwa. Nadto dla uczestniczenia w posiedzeniach przewożeni będą bezpłatnie na kolejach pod zarządem państwa zostających wagonami dowolnej klasy na posiedzenia i napowrót po posie-

dzeniach. Gdyby podróż odbywali innymi zakładami komunikacyjnymi, poniesione wydatki będą im zwracane.

Członkowie Rady przybocznej pracy, będący robotnikami a mieszkający w Wiedniu, pobierają za każdorazową funkcję wynagrodzenie po pięć złotych dziennie.

Minister handlu wydaje dla Rady przybocznej pracy porządek czynności, który zaraz wejdzie w wykonanie prowizorycznie.

Gdy Rada przyboczna pracy objawi zdanie co do tego prowizorycznego porządku czynności, Minister handlu przepisze stanowczy.

§. 6.

Urząd statystyczny pracy ma wydawać opinię co do faktycznych stosunków, które były przedmiotem badań w zakresie statystyki pracy a to na żądanie Ministra, którego zakres działania obejmuje owe stosunki i opinię swoją, tudzież wnioski przekładać ma Ministerstwu handlu, innemu zaś interesowanemu Ministerstwu za pośrednictwem Ministerstwa handlu.

Naczelnik Urzędu statystycznego pracy ma corocznie wygotować dla Ministra handlu i dla innych współinteresowanych Ministrów sprawozda-

nie z czynności Urzędu i wyniku jego prac, które w odpowiednim opracowaniu przekładane będzie Radzie państwa.

§. 7.

Urzednicy i wszyscy inni funkcjonaryusze Urzędu statystycznego pracy nie mogą być obarczani zadaniami obcemi zakresowi działania tego Urzędu, w szczególności zaś Zarząd skarbu nie może ich w żadnym względzie zatrudniać.

Zachowywanie w tajemnicy badań i faktów stwierdzonych na polu statystyki pracy, jest ścisłym obowiązkiem urzędowym urzędników i funkcyjaryuszów Urzędu statystycznego pracy, jakoteż innych Władz i urzędów, którym badania na polu statystyki pracy w myśl niniejszego statutu będą poruczone. Mianowicie tyczy się to stosunków w interesach ruchu, urzędzeń technicznych i sposobów postępowania, gdyby przy sposobności badań urzędowych takowe doszły do ich wiadomości a przedsiębiorca oświadczył im, że są tajemnymi.

§. 8.

Urząd statystyczny pracy rozpocząć ma czynności swoje dnia 1. października 1898.

Baernreither r. w

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 6. sierpnia 1898.

Treść: (№ 133—138.) 133. Obwieszczenie, dotyczące się koncesyi przedłużenia linii kolei małej elektrycznej od Pragi ku Wysoczanom, z jednej strony aż do Wysoczan a z drugiej strony do czesko-morawskiej fabryki maszyn w Lieben. — 134. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Kuhajowa, Zagórza, Wołkowa, tudzież gmin Podciemna i Żyrawki do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego s. II. — 135. Dodatek pierwszy do Przepisu wykonawczego, dotyczące się rozdziału II. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach bezpośrednich osobistych. — 136. Obwieszczenie o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowisku Poreczu. — 137. Obwieszczenie o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowiskach galicyjskich Krynicy, Szczawnicy, Truskawen, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem. — 138. Dodatek drugi do Przepisu wykonawczego, dotyczące się rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach bezpośrednich osobistych. — Sprostowanie.

133.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lipca 1898,

tyczące się koncesyi przedłużenia linii kolei małej elektrycznej od Pragi ku Wysoczanom, z jednej strony aż do Wysoczan a z drugiej strony do czesko-morawskiej fabryki maszyn w Lieben.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych nadało na zasadzie i stosownie do postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami i z c. i. k. Ministerstwem wojny, Franciszkowi Křížikowi w Pradze o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu dwóch dalszych, z jednej strony aż do Wysoczan, z drugiej strony do czesko-morawskiej fabryki maszyn prowadzących linii, istniejącej małej kolei o szlaku normalnym, utrzymywanej w ruchu z pomocą elektryczności, która łączy Pragę z Wysoczanami z odgałęzieniem w Lieben do zamku w Lieben.

Wzmiankowane dalsze linie uznaje się za istotne części składowe wyżej wymienionej małej kolei z Pragi do Wysoczan, będącej przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 16. marca 1895, Dz. u. p. Nr. 52 i mają się do nich odpowiednio stosować postanowienia rzeczzonego

obwieszczenia, jednakże z tym dodatkiem, że koncesyonaryusz obecnie przyjmuje także co do wszystkich linii na się zobowiązanie, iż w razie, gdyby z powodu uroczystości, marszów wojskowych, parad itd. władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na koncesyonowanej kolei, podda się odnośnym zarządzeniom władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do odszkodowania za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

Wittek r. w.

134.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. lipca 1898,

tyczące się przyłączenia gmin i obszarów dworskich Kuhajowa, Zagórza, Wołkowa, tudzież gmin Podciemna i Żyrawki do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego s. II.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, oddzielają się gminy Kuhajów, Zagórze i Wołków razem z obszarami dworskimi, tudzieżminy Podciemno i Żyrawkę od okręgu Sądu powiatowego winnickiego i przyłączają się takowe do okręgu Sądu powiatowego lwowskiego sekcyja II.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

135.**Dodatek pierwszy**

do Przepisu wykonawczego, tyżącego się rozdziału II. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministra skarbu z dnia 25. lipca 1898.)

Opodatkowanie stowarzyszeń polegających na ustawie z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 134.

Artykuł 1, l. 3, lit. a) ma brzmieć:

„a) wszelkie właściwe spółki zarobkowe, a mianowicie spółki akcyjne, komandytowe na akcje, gwarectwa, stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, nie ograniczające swojego przemysłu do członków swoich, nakoniec o ile zachodzą warunki poniżej pod l. 2, tudzież 4 do 8 podane, także stowarzyszenia polegające na innych prawnych podstawach. Jednakże takie stowarzyszenia, które polegają li tylko na ustawie z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 134, (z pominięciem nierejestrowanych stowarzyszeń wymienionych wyraźnie w §. 83, lit. f) ustawy o podatku osobistym) nie mają być opodatkowane podatkiem zarobkowym według rozdziału II, lecz raczej podlegają takowe, o ile trudnią się przedsiębiorstwem podlegającym opodatkowaniu (porów. niżej l. 4 i nast.), co do tegoż przedsiębiorstwa ogólnemu podatkowi zarobkowemu.“

W tymże samym artykule należy na końcu ustępu l. 5, dodać:

„W obec tego nie należy na takie stowarzyszenia, ponieważ one nie trudnią się przedsiębiorstwem podlegającym opodatkowaniu, nakładać ani podatku zarobkowego według rozdziału II, ani ogólnego podatku zarobkowego (porów. wyżej l. 3, lit. a).“

W tymże samym artykule ma ustęp l. 10, brzmieć:

„10. Jeżeli i o ile według powyższego podmioty prawne do składania publicznie rachunków obowiązane, mają płacić podatek z powodu trudnienia się przedsiębiorstwem, podlegają takowe teraz wszystkie opodatkowaniu według rozdziału II, ze zmianą bliżej opisaną powyż pod l. 3, lit. a), następnie z uwzględnieniem określonych w artykule 10 i 11 szczególnych stosunków przedsiębiorstw zagranicznych“; dalsze brzmienie ustępu pozostaje nie zmienione.

Kaizl r. w.

136.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 28. lipca 1898,**

o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowisku Poreczu.

Odnosnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 26. grudnia 1881, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1882, i dodatków do niego, zabrania się na zasadzie §. 10go patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5 przepisu wykonawczego do tegoż patentu, handlu obnośnego w uzdrowisku Poreczu (Karyntya), a to podczas trwania corocznej pory leczniczej, mianowicie od 15. czerwca aż do 15. września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

137.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 28. lipca 1898,**

o zabronieniu handlu obnośnego w uzdrowiskach galicyjskich Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem.

Odnosnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 26. grudnia 1881, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1882, i dodatków do niego, zabrania się na zasadzie §. 10go patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, i §. 5go przepisu wykonawczego do tegoż patentu, handlu obnośnego w uzdrowiskach galicyjskich Krynicy, Szczawnicy, Truskawcu, Żegiestowie, Lubieniu i Zakopanem, a to podczas trwania corocznej pory leczniczej, mianowicie od 20. maja aż do końca września każdego roku.

Zakaz ten nie stosuje się do mieszkańców okolic pod względem handlu obnośnego szczególnie

uprzywilejowanych, które wymienione są w §. 17 tegoż patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

138.

Dodatek drugi

do Przepisu wykonawczego, tyczącego się rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 29. lipca 1898, o prawie wnoszenia zażaleń przez uprawnionych do poboru, dotkniętych potrąceniem podatku rentowego według §. 133 powołanej ustawy.)

Przy końcu artykułu 8. III należy dodać co następuje:

Natomiast należy do kompetencji władz podatkowych rozstrzygnięcie zażaleń, które na podstawie postanowień ustaw podatkowych albo twierdzą,

że potrącenie podatku nie jest dopuszczalnem albo zaczepiają wysokość zastosowanej stopy podatkowej albo mają za przedmiot inne kwestye prawno-podatkowe.

Uprawnieni do poboru mogą, wykazując odnośną swą legitymacyę, wnieść tego rodzaju zażalenie w ciągu dni 30 po uskutecznionem potrąceniu, do tej władzy podatkowej pierwszej instancyi, która powołana jest do nadzoru nad tem, czy potrącenie podatku rentowego przez wypłacającą kasę odbywa się prawidłowo (art. 9, l. 2 — 5).

Przeciw rozstrzygnięciom takich zażaleń, dopuszczalny jest rekurs do władzy skarbowej krajowej a w dalszym toku do Ministerstwa skarbu.

Kaizl r. w.

Sprostowanie.

W §. 21 rozporządzenia Ministrów sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 25. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 175, o szacowaniu nieruchomości (regulamin szacowania nieruchomości) w ustępie 6, we wierszu 6, zamiast „ustępu 1“, ma być: „ustępu 5“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1898.

Treść: (№ 139—141.) 139. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Krakowa do Kocmyrzowa. — 140. Dodatek czwarty do Przepisu wykonawczego, tyżącego się rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach bezpośrednich osobistych. — 141. Obwieszczenie o ustanowieniu starostwa w Zizkowie w Czechach.

139.

Dokument koncesyjny z dnia 31. lipca 1898,

na kolej lokalną od Krakowa do Kocmyrzowa.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznają za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadać Jakóbowi Judkiewiczowi, przedsiębiorcy budowniczemu w Krakowie o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna ze szlakiem normalnym od stacji krakowskiej c. k. uprzyw. kolei północnej cesarza Ferdynanda, przy współużyciu części szlaku od kilometra 0 aż do 1 4/5 linii c. k. kolei państwa Kraków—Lwów do Kocmyrzowa, wraz z odgałęzieniem od Czyżyn do Mogiła, jakoteż kolei podjazdowych od stacji Mogiła do młynu klasztornego tamże i od stacji Bieńczyce z jednej strony do młyna parowego w Krzesławicach a z drugiej strony do młyna parowego w Bieńczycach, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Budowę kolei koncesyonowanych należy rozpocząć niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania a skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego. Gotowe koleje oddać ma się natychmiast na użytek publiczny jakoteż utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma koncesyonaryusz kaucyę na żądanie administracyi państwa w sumie 5.000 zł. w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryusza, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania tych kolei podjazdowych ewentualnie wybudować się mających, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi i dalszych zarządzeń, które w tym względzie będą poczynione, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości wydane zostały.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu kolei koncesyonowanych, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości jazdy na tychże, Ministerstwo kolei żelaznych według oceny swego uzna to za dopuszczalne, a trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo w celu przeprowadzenia koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego utworzyć za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, osobną Spółkę akcyjną, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Wypuszczenie obligacyj pierwszeństwa jest wykluczone.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędných, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi aż do kwoty, którą Rząd oznaczy i pod warunkami, jakie tenże ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po 4 od sta; także i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego, za zezwoleniem Rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, jakoteż sumy na zakupno materyałów i dla wyposażenia kas przez Rząd oznaczyć się mającej z doliczeniem odsetek interkalarnych i kwot amortyzacyjnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być policzone.

Gdyby po zupełnem spotrzebowaniu pierwszego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Statuta Spółki jakoteż formularze emitować się mających akcyj podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do zandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznemi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek

obowiązywały, nabywają dla koncesjonariusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolejach koncesjonowanych. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariusza obowiązującymi wtedy, skoro tylko zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwym dopełnienie ich jako na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesjonariusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

Dla transportu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) mają być podobnie stosowane zniżenia taryfowe, służące dla transportów wojskowych.

§. 8.

Ruch na kolejach będących przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego utrzymywać będzie Rząd na rachunek koncesjonariusza przez cały czas trwania koncesyi, a koncesjonariusz winien administracji kolci żelaznych państwa wynagradzać koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście uzrastające. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesjonariuszem.

§. 9.

Koncesjonariusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 10.

Trwanie koncesyi z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy

o koncesjach na koleje żelazne oznacza się na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, w skutek takiej winy koncesjonariusza, która nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Odszkodowanie, które ma być wypłacone w razie odkupienia polega na tem, że Rząd spłaci kapitał akcyjny, o ileby tenże w przerzeczonej chwili nie był jeszcze umorzony, w pełnej wartości imiennej gotówką albo zapisami długu państwa.

Te zapisy długu należy przytem liczyć po kursie, wynikającym jako przeciętna tych kursów pieniężnych zapisów długu państwa tego samego rodzaju, jakie na giełdzie wiedeńskiej w bezpośrednio poprzedzającym półroczu urzędownie notowane były.

2. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą odszkodowania pod i. 1 przepisanego bez dalszego wynagrodzenia w wolną od ciężarów własność i w używanie kolei niniejszym koncesjonowanych ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, kolei podjazdowych będących własnością koncesjonariusza i pobocznych przedsiębiorstw spółki, gdyby jakie były, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

3. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku,

które, bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też na zaspokojenie pretensyi państwa albo też z innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

- e) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłaci przedsiębiorstwu z oznaczeniem terminu i miejsca płatności ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania ceny odkupu przewidywająco obliczyć się mającej (l. 1).

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji, tyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd ma prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryusza i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywa się na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakieby do tego celu potrzebne były.

§. 12.

Gdy koncesya wygaśnie i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolną od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanych i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, koleje podjazdowe własnością koncesyonaryusza będące i poboczne przedsiębiorstwa spółki, gdyby takie były, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 2.

Tak wtedy gdy koncesya wygaśnie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyrażnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i ich urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcyonaryusza a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony ma także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za stosowne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawiom, koncesyi lub statutom Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub też interesom skarbu państwa; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązującą.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naru-

szenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za wygasłą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Wittek r. w.

140.

Dodatek czwarty

do Przepisu wykonawczego, tyżącego się rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach bezpośrednich osobistych.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. sierpnia 1898.)

Obliczenie stopy podatkowej.

Dochód rozstrzygający o możliwości zastosowania §. 173.

Artykuł 34, l. 5, ma na przyszłość brzmieć jak następuje:

„5. Pominąwszy dochód uwolniony według §. 154, l. 6, nie bierze się przy obliczeniu stopy podatkowej w ogólności względu na dochód nie podlegający podatkowi.“

Artykuł 35 II ma brzmieć w ustępie 2:

„Przy ocenianiu pytania, czy dochód głowy gospodarstwa domowego nie przenosi 2.000 zł., stanowiącym jest dochód, obliczony z uwzględnieniem wszystkich potrąceń według §. 160 i 161 dopuszczalnych (jak przedstawiony jest w należycie sporządzonym zeznaniu na drugiej stronie zeznania

w rubryce „Przezo dochód całkowity wynosi“, a względnie jaki wykazany jest w przedziałce 23 rejestru szacunkowego) z doliczeniem dochodu nie podlegającego podatkowi, jeśliby jaki był.“

Przytem należy brać wzgląd na dochód, który według §. 153 nie podlega podatkowi, jak i ewentualnie na dochód według §. 154 uwolniony.

Kaizl r. w.

141.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 7. sierpnia 1898,

o ustanowieniu starostwa w Žižkowie w Czechach.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 5. sierpnia 1898 raczył najmiłościwiej z częściową zmianą podziału administracyjnego królestwa czeskiego zezwolić na ustanowienie starostwa z siedzibą urzędową w Žižkowie.

Okrag urzędowy starostwa žižkowskiego obejmować będzie sądowy powiat žižkowski oddzielić się mający od terażniejszego powiatu politycznego w Królowych Winohradach i sądowy powiat řičański, oddzielić się mający od terażniejszego powiatu politycznego czesko-brodzkiego.

Polityczny powiat Królowe Winohrady będzie na przyszłość obejmował powiaty sądowe gilowski i królowo-winohradzki, polityczny powiat czesko-brodzki zaś sądowe powiaty czesko-brodzki i czarnokostelecki.

Starostwo žižkowskie rozpocząć ma urzędowanie z dniem 1. października 1898.

Thun r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. sierpnia 1898.

Treść: (Nr 142—145.) 142. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu do wybudowania kolei lokalnej od Sedlic do Czyżkowic. — 143. Rozporządzenie, którem zaprowadza się nowe znaczki stęplowe do opłacania podatku od obrotu papierów wartościowych. — 144. Rozporządzenie, dotyczące się aktywowania sądu powiatowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie. — 145. Rozporządzenie, dotyczące się zawieszenia działalności sądów przysięgłych w okręgach sądów obwodowych jasielskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego w Galicyi.

142.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. sierpnia 1898,

o przedłużeniu terminu do wybudowania kolei lokalnej od Sedlic do Czyżkowic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin do skończenia i otwarcia ruchu na kolei lokalnej od Sedlic do Czyżkowic, ustanowiony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 29. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 48, przedłużony został aż do 31. grudnia 1898.

Wittek r. w.

143.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. sierpnia 1898,

którem zaprowadza się nowe znaczki stęplowe do opłacania podatku od obrotu papierów wartościowych.

Do opłacania podatku od obrotu papierów wartościowych sprzedawane będą począwszy od dnia 1. października 1898, nowe znaczki stęplowe z oznaczeniem wartości w walucie koronowej.

Takowe wydają się w 18 kategoriach, a mianowicie na 10, 20, 40, 50, 60, i 80 halerzy, następnie na 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 20, 30, 40 i 50 koron, zrobione zaś są z cienkiego przezroczystego papieru a opatrzone brzegiem różnobarwnym.

Pod względem wielkości, rysunku i napisów, zgadzają się nowe znaczki w ogólności z temi zna-

czkami, które obecnie są sprzedawane i w rozporządzeniu Ministra skarbu z dnia 10. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 197, są opisane, różnią się zaś od tychże — pominąwszy oznaczenie „Heller“, względnie „Krone“, „Kronen“ — głównie tylko obranieniami barwami, a mianowicie w następujący sposób:

Wartość imienna znaczków w cyfrach i słowach, wykonana jest tą samą barwą, co medalion z wizerunkiem głowy N. P., dalej u znaczków kategorii koronowych, wykonana jest liczba roku emisji barwą tła liniowanego na białym polu. Barwa tła liniowanego i niebarwistych części rysunku znaczka, jest brązowo-fioletowa; barwy A) barwnej części rysunku znaczka i B) brzegu znaczków są zaś następujące:

	Ad A.	Ad B.
u znaczka na 10 h	błękitna	czerwono-brunatna
" " " 20 "	czerwono-fioletowa	
" " " 40 "	zielona	
" " " 50 "	błękitna	szaro-zielona
" " " 60 "	czerwono-fioletowa	
" " " 80 "	zielona	
" " " 1 K	błękitna	czerwono-brunatna
" " " 2 "	czerwono-fioletowa	
" " " 3 "	zielona	
" " " 4 "	błękitna	szaro-zielona
" " " 5 "	czerwono-fioletowa	
" " " 6 "	zielona	
" " " 8 "	błękitna	błękitna
" " " 10 "	czerwono-fioletowa	
" " " 20 "	zielona	
" " " 30 "	błękitna	czerwono-fioletowa
" " " 40 "	czerwono-fioletowa	
" " " 50 "	zielona	

Sprzedaż tych znaczków stęplowych do opłacenia podatku od obrotu papierów wartościowych (emisji 1892), które są obecnie sprzedawane, ustanie całkiem z dniem 30. listopada 1898.

Jeżeli przeto po tym terminie użyte by były te znaczki stęplowe do opłacenia podatku od obrotu papierów wartościowych, które wyszły z używania, poczytywane to będzie za niedopełnienie ustawowej powinności stęplowej i pociągnię za sobą skutki szkodliwe, połączone z takowem według ustawy.

Znaczki stęplowe do opłacenia podatku od obrotu papierów wartościowych, wychodzące z używania a jeszcze nie użyte, wymieniane będą bezpłatnie za nowe znaczki z zachowaniem istniejących przepisów od dnia 1. listopada aż do dnia 31. grudnia 1898 włącznie, przez te urzędowe składy i urzędy sprzedaży stępli, którym powierzone jest wydawanie znaczków stęplowych do opłacenia podatku od obrotu papierów wartościowych. Odnośne podania stron są uwolnione od stępla.

Po dniu 31. grudnia 1898 ustaje wymiana wycofanych z obiegu znaczków stęplowych do opłacenia podatku od obrotu papierów wartościowych i nie będzie płaconem za takowe żadne wynagrodzenie.

Kaizl r. w.

144.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 13. sierpnia 1898,

tyczące się aktywowania Sądu powiatowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie.

Utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. lipca 1893, Dz. u. p. Nr. 111, Sąd powiatowy w Waszkowcach nad Czeremoszem ma rozpocząć swą działalność urzędową z dniem 1. listopada 1898.

Ruber r. w.

145.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 19. sierpnia 1898,

tyczące się zawieszenia działalności sądów przysięgłych w okręgach sądów obwodowych jasielskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego w Galicyi.

Na zasadzie §. 1 ustawy z dnia 23. maja 1873. Dz. u. p. Nr. 210, uznaje całe Ministerstwo po wysłuchaniu Najwyższego Trybunału sprawiedliwości za stosowne rozporządzić:

Począwszy od dnia obwieszczenia niniejszego rozporządzenia aż do dnia 30. czerwca 1899 włącznie, zawiesza się działalność sądów przysięgłych dla obszaru okręgów sądów obwodowych jasielskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego co do następujących, do kompetencji tychże sądów należących a w artykule VI ustawy wprowadzającej do ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 119, wymienionych zbrodni, a mianowicie:

gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności według §§. 85 i 86 ustawy karnej (lit. B, l. 4 c);

podpalenia według §§. 166—169 ustawy karnej (lit. B, l. 17);

kradzieży według §§. 171—176 ustawy karnej (lit. B, l. 18); i

rabunku według §§. 190—195 ustawy karnej (lit. B, l. 20).

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. sierpnia 1898

Treść: (№ 146—147.) 146. Obwieszczenie o utworzeniu przykomorka Schönhalden komory pomocniczej Hittisau i o postępowaniu z towarami przy przewozie do bawarskiej doliny Balderschwang. — 147. Rozporządzenie cesarskie o dozwoleniu używania obligacji komunalnych emisji III. i następnych, przez bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim księstwem krakowskiem emitować się mających, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

146.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 1. sierpnia 1898,

o utworzeniu przykomorka Schönhalden komory pomocniczej Hittisau i o postępowaniu z towarami przy przewozie do bawarskiej doliny Balderschwang.

Na drodze cłowej Hittisau—Dornbünd—Balderschwang utworzono przykomorek Schönhalden komory pomocniczej w Hittisau, który działalność swoją już rozpoczął.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 23. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 117, o postępowaniu z towarami przy przewozie z Bawaryi do bawarskiej doliny Balderschwang, zmienia się w ten sposób, że komory pomocnicze II. klasy Hittisau i Springen w Vorarlbergu zostają upoważnione do przewozowego postępowania z wszystkimi towarami — z wyjątkiem przedmiotów monopoliowych — a to bez ograniczenia co do gatunku i co do ilości tak w kierunku do, jak i z Balderschwangu.

Przewóz przedmiotów monopoliowych w tym obrocie może nastąpić tylko w ilościach ograniczonych, mających się oznaczyć każdorazowo przez c. k. Ministerstwo skarbu.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

147.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 9. sierpnia 1898,

o dozwoleniu używania obligacji komunalnych emisji III. i następnych, przez bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim księstwem krakowskiem emitować się mających, do korzystnego lokowania kapitałów fundacyjnych, sierocych i tym podobnych.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Obligacje komunalne emisji III, jakoteż ewentualnych następnych dalszych emisji, które bank krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim księstwem krakowskiem wydawać będzie stosownie do swoich statutów i pod gwarancją kraju, uwidocznioną w formie emisji, mogą być aż do oznaczonej dla wszystkich emisji (włącznie z I. i II.) kwoty maksymalnej 15 milionów złotych waluty austriackiej albo 30 milionów koron waluty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 126, używane do korzystnego lokowania kapi-

tałów fundacyjnych, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, Urzędu pocztowych kas oszczędności, tudzież pieniędzy sierocych, powierzonych i depozytowych a po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość imienną na kaucye służbowe i na kaucye w interesach.

§. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia, wykonanie zaś onegoż poru-

czam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i handlu.

Ischl, dnia 9. sierpnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Weltersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 2. września 1898

Treść: № 148. Patent cesarski, dotyczący się zwołania Rady państwa.

148.

Patent cesarski z dnia 1. września 1898,

tyczący się zwołania Rady państwa.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Sląski, Modeński, Parmeński, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Rada państwa zwołana jest na dzień 26. września 1898 do Naszego stołecznego i rezydencyonalnego miasta Wiednia.

Dan w Naszym stołecznym i rezydencyonalnym mieście Wiedniu dnia 1. września tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego ósmego, Naszego panowania pięćdziesiątego roku.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Wellersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Baernreither r. w.
	Jędrzejowicz r. w.

Rok 1898.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 6. września 1898.

Treść: (№ 149—150.) 149. Obwieszczenie o ustanowieniu w Upicach w Czechach urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego. — 150. Rozporządzenie, dotyczące się warunków wzajemnego przypuszczania lekarzy, którzy uzyskali stopnie akademickie w uniwersytetach austriackich a względnie węgierskich lub kroacko-slawońskich, tudzież położnych tamże dyplomowanych do wykonywania praktyki w krajach korony węgierskiej a względnie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

149.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. sierpnia 1898,

o ustanowieniu w Upicach w Czechach urzędu podatkowego i sądowo-depozytowego.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 14. kwietnia 1897 ustanawia się w Upicach w Czechach urząd podatkowy i sądowo-depozytowy dla gmin równomiennego Sądu powiatowego już istniejącego.

Nowy ten urząd rozpocząć ma czynności dnia 1. listopada 1898.

Od tegoż terminu gminy leżące w okręgu Sądu powiatowego upickiego, a mianowicie:

1. Batnowice z Zalesiem, 2. Upice z Sichrowem, 3. Hawlowice, 4. Rlyne, 5. Libniatów, 6. Marszow, 7. Petrowice z Strażkowicami i Wodołowem, 8. Suchowrszyce, 9. Swatonowice Wielkie, 10. Swatonowice Małe oddzielają się od okręgu urzędu podatkowego trutnowskiego i przyłączają się do urzędu podatkowego opickiego.

Kaizl r. w.

150.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych tudzież wyznań i oświaty z dnia 30. sierpnia 1898,

tyczące się warunków wzajemnego przypuszczania lekarzy, którzy uzyskali stopnie akademickie w uniwersytetach austriackich a względnie węgierskich lub kroacko-slawońskich, tudzież położnych tamże dyplomowanych do wykonywania praktyki w krajach korony węgierskiej a względnie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Na zasadzie umowy, która między Rządem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z jednej a Rządem krajów korony węgierskiej z drugiej strony — co do Kroacyi-Slawonii na podstawie przyzwalającej deklaracyi Bana — została zawarta, wydają się następujące zarządzenia:

§. 1.

Tym lekarzom i chirurgom, którzy w jednym z dwóch państw monarchii austriacko-węgierskiej przed dniem 1. stycznia 1899 uzyskali w sposób przepisany uprawnienie do wykonywania praktyki

lekarskiej, wolno w sposób dotychczasowy wykonywać ją na obszarze drugiego państwa jak lekarzom i chirurgom krajowym.

Postanowienie powyższe stosuje się także do tych lekarzy, którzy z końcem roku szkolnego 1897/98 skończyli nauki medyczne lub przynajmniej zdali jeden egzamin ścisły medyczny, dyplom zaś uzyskają dopiero po dniu 1. stycznia 1899, o ile takowi otrzymają pozwolenie do wykonywania praktyki w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, od c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych, w krajach korony węgierskiej od królewsko węgierskiego Ministerstwa oświaty a w Krocacy-Slawonii od Bana Krocacy-Slawonii i Dalmacyi.

§. 2.

Inni lekarze, prócz oznaczonych w §. 1, do wykonywania praktyki lekarskiej upoważnieni, mianowicie zaś osiadli w pasie granicznym obszaru jednego państwa, uprawnieni są do wykonywania czynności zawodowych także w pasie granicznym drugiego państwa, jakoteż do przyjęcia służby lekarskiej opartej na umowie prywatnej, naprzykład w przedsiębiorstwach przemysłowych itp.

§. 3.

Za obustronny pas graniczny w myśl §. 2go uważać należy w każdym z państw sąsiednich ten obszar, w którego obrębie leżą rozciągające się aż do granicy okręgi urzędowe Władz politycznych I. instancyi (starostwa, władze powiatowe austriackie i węgierskie), a względnie części sąsiednich okręgów urzędowych politycznych pomiędzy nimi leżące.

§. 4.

Lekarze, w §. 2 oznaczeni, do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej upoważnieni, wykonując zawód swój w pasie granicznym obszaru drugiego państwa, mają prawo stronom, którym udzielają pomocy lekarskiej, wydawać z wręczeniem recepty lekarstwa ze swoich aptek domowych lub podręcznych, o ile trzymają się ściśle przepisów, obowiązujących w przedmiocie wydawania lekarstw przez lekarzy, na obszarze tego państwa, w którym leczą dotyczących chorych.

§. 5.

Lekarze, wykonywający praktykę w pasie granicznym obszaru drugiego państwa, winni trzymać się przepisów obowiązujących tam pod względem wykonywania czynności lekarskich, w szczególności zaś przepisów nakazujących donoszenie o przypadkach chorób zaraźliwych, o przypadkach sądowokarnych itp.

§. 6.

Władze polityczne stykających się bezpośrednio ze sobą powiatów obustronnych pasów granicznych, winny podać sobie nawzajem spisy lekarzy uprawnionych w ich okręgu urzędowym do praktyki lekarskiej i uwiadamiać się o zmianach pod tym względem.

Lekarz osiadły w pasie granicznym, lecz w powiecie politycznym nie rozciągającym się aż do granicy, winien o wykonywaniu praktyki lekarskiej w pasie zagranicznym uwiadomić za pośrednictwem swojej przełożonej Władzy politycznej naczelnika zagranicznego powiatu politycznego, na który rozciąga wykonawstwo swojej praktyki lekarskiej.

§. 7.

W uzdrowiskach, do których uczęszczają obywatele obu państw monarchii austriacko-węgierskiej, dotyczący Rząd może w interesie leczącej się publiczności drugiego państwa monarchii austriacko-węgierskiej dozwalać lekarzom do obszaru tego drugiego państwa przynależnym, o to proszącym, czasowego wykonywania praktyki lekarskiej w samemże uzdrowisku podczas pory leczniczej.

§. 8.

Branie udziału w konsyliach przez lekarzy powoływanych w pewnych przypadkach z obszaru drugiego państwa, nie podlega i nadal żadnym przeszkodom.

§. 9.

Postanowienia §. 1go, ustęp 1, tudzież §§. 2 i 3 stosują się analogicznie pod względem wzajemnego dopuszczania dyplomowanych położnych do wykonywania praktyki w obszarze drugiego państwa.

§. 10.

Te postanowienia niniejszego rozporządzenia, które ograniczają wykonywanie praktyki lekarskiej, nie wchodzi w wykonanie co do c. i k. lekarzy wojskowych w czynnej służbie zostających.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

§. 12.

Takież same zarządzenia wydaje jednocześnie Rząd królewsko węgierski, jakoteż Ban Krocacy-Slawonii i Dalmacyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 6. września 1898.

Treść: № 151. Patent cesarski, tyjący się zwołania sejmku krajowego książeconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski.

151.

Patent cesarski z dnia 4. września 1898,

tyjący się zwołania sejmku krajowego książeconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiąże Austryacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; książecony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm krajowy książeconego hrabstwa Gorycyi i Gradyski odroczone na zasadzie Naszego postanowienia z dnia 18. lutego 1898, zwołany jest w celu podjęcia znowu swoich czynności, na dzień 19. września 1898 do miejsca na jego zebrania ustawą wyznaczonego.

Dan w Buziaszu dnia 4. września tysiąc osmset dziewięćdziesiątego ósmego, Naszego panowania pięćdziesiątego roku.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 14. września 1898.

Treść: (№ 152—155.) 152. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Piły do Jaworzna. — 153. Obwieszczenie, którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag i do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872. — 154. Obwieszczenie o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi automatycznej zbożowej (systemu Richardsona) wyrabianej przez firmę W. i T. Avery, Limited w Birminghamie. — 155. Obwieszczenie o upoważnieniu Komory pomocniczej w Moos do potwierdzania wyprowadzenia towarów przewozowych.

152.

Dokument koncesyjny z dnia 29. sierpnia 1898,

na kolej lokalną od Piły do Jaworzna.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Robertowi Domsowi, posiadaczowi kopalni i przemysłowcowi o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi w Bołęcinie pod Piłą, która wspólnie z koleją lokalną Trzebinia—Skawce ma być urządzona do Jaworzna, z odnogą do stacyi towarowej w Chrzanowie c. k. uprzyw. kolei północnej cesarza Ferdynanda, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei koncesyonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma koncesyonaryusz kaucyę na żądanie administracyi państwa w sumie 5.000 zł. w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości wydane zostały. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu kolei koncesyonowanych, a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości jazdy, Ministerstwo kolei żelaznych według oceny swego uzna to za dopuszczalne, a trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo emitowania pod warunkami, które Rząd ustanowi udziałowych zapisów dłużnych pożyczki pierwszeństwa, którą ma zaciągnąć.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego i zapasu materiałów, dalej do uposażenia kas i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby w ciągu trwania budowy lub po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statuta Spółki jakoteż formularze akcji i obligacji pierwszeństwa, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolejach koncesyonowanych. Przepisy rzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, skoro tylko zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich jako na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonymi ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajo-

wej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 7.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 6 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym funkcjonaryuszom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 8.

Trwanie koncesyi z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem rzeczonoego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego; o ile inna umowa nie zostanie zawarta, utrzymywać będzie Rząd na rachunek koncesyonaryusza. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszem.

§. 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Przeciętny czysty dochód w myśl powyższego postanowienia obliczony, spłacać się będzie koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku z dołu płatnych.

3. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1. obliczony, bez uwzględnienia dodatku wzmiankowanego w ostatniem zdaniu ustępu 1, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na programowe oprocentowanie i spłacenie pożyczki za zezwoleniem Rządu zaciągniętej a względnie obligacyi pierwszeństwa, gdyby zostały wypuszczone z doliczeniem raty rocznej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacanie z własnych funduszków w umówionych terminach płatności powyższych pożyczek aż do zupełnego ich umorzenia a wzmiankowaną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszowi podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl ustępu 2 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 3 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być według postanowień ustępu 2 i 3 płacone, rozumie się po potrąceniu dodatku doliczonego ewentualnie w myśl przepisów końcowych ustępu 1.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędowo na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczka bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą odszkodowania pod li. 1 aż do 4 przepisane bez dalszego wynagrodzenia w wolną od ciężarów własność a względnie obciążoną tylko zalegającami jeszcze pozostałościami pożyczki pierwszeństwa i jakiegokolwiek innej pożyczki, tudzież w używanie kolei niniejszem koncesjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, dotycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które, bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też na zaspokojenie pretensyj państwa przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłaci przedsiębiorstwu z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem,

żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza. Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesjonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji, dotyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesjonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd ma prawo nawet bez zezwolenia koncesjonaryusza i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywa się na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakieby do tego celu ze strony koncesjonaryusza potrzebne były.

§. 12.

Gdy koncesja wygaśnie i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesjonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy i zapasy materiałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ustęp 5.

Tak wtedy gdy koncesya wygaśnie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcyonaryusza a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony ma także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyj, przedstawiającej grono kierujące Spółką, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za stosowne, i zawierania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawa, koncesyi lub statutom Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru lub też interesom skarbu państwa; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczano się naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za wygasłą jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana.

Wittek r. w.

153.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. sierpnia 1898,**

którem podają się do wiadomości postanowienia dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag i do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

W wykonaniu ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872, którą ustanowiony został nowy Porządek miar i wag, podają się do wiadomości publicznej następujące Dodatki do Porządku sprawdzania miar i wag i do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, wydane przez c. k. Komisję główną miar i wag.

Baernreither r. w.

Dodatek trzydziesty szósty do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19. grudnia 1872.

Do §. 22.

O materyale na zatyczki do wyrównania ciężarków.

Na zatyczki do wyrównania ciężarków używać można tylko drutu miedzianego lub mosiężnego odpowiednio grubego i zmiękzonego przez wygrzewanie.

Do §. 30.

O wagach z talerzami u góry czyli stołowymi.

Wagi z talerzami u góry czyli stołowe, jeżeli oba talerze dają się zdejmować, powinny także po ich zdjęciu okazywać dokładnie równowagę.

Do §. 80.

O pieczęciach do cechowania na kroplach cynowych.

Do cechowania miar metalowych i emalioowanych do płynów (Dodatek 6 do Porządku sprawdzania miar i wag), u których krople do wyciskania cechy powinny być bez warunkowo cynowe, pozwala się używać ostrych pieczęci (§. 80 Porządku sprawdzania miar i wag, punkt 1 i 10).

Dodatek siódmy do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171.

Do VI. Wagi.

Wagi pomostowe z ciężarkiem ruchomym i podziałką.

1. Co do wag pomostowych z ciężarkiem ruchomym i podziałką (bez talerza na ciężarki) wytrzymałość podaje suma największych oznaczeń wszyst-

kich podziałek ciężarka ruchomego i opłatę policzyć należy odpowiednio temu w wymiarze punktu VI g taryfy z dnia 19. grudnia 1872.

2 W takim przypadku, gdy waga pomostowa opatrzona jest ciężarkiem ruchomym i talerzem na ciężarki a największe oznaczenie podziałki ciężarka ruchomego wynosi więcej niż 5⁰/₀ obciążenia, które z zastosowaniem talerza na ciężarki może być ozna-

zione, za wytrzymałość przyjąć należy sumę z dotyczących wielkości ciężarków i takową wybić na drążku wagi a następnie obliczyć opłatę według poprzedzającego punktu 1.

Wiedeń, dnia 28. czerwca 1898.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

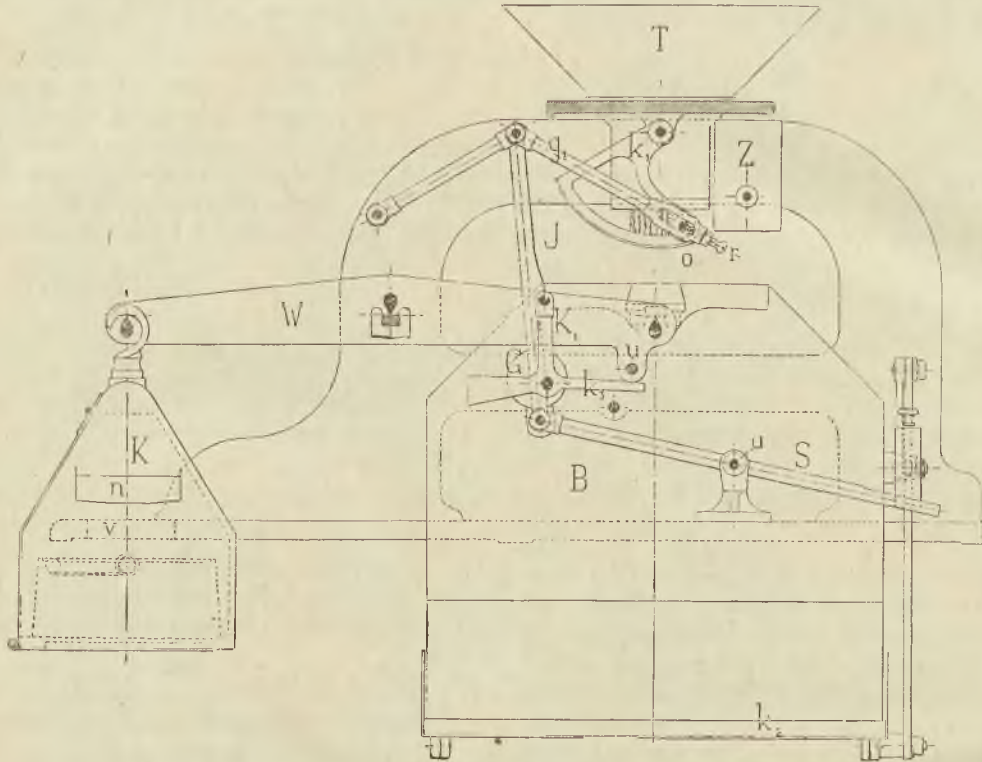

Fig. 1.

154.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 30. sierpnia 1898,

o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania wagi automatycznej zbożowej (systemu Richardsona), wyrabianej przez firmę W. i T. Avery, Limited w Birminghamie.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1872, Dz. u. p. Nr. 17, podają się do wiadomości publicznej przepisy zamieszczone poniżej, przez c. k. Komisję główną miar i wag wydane a pod względem opłat przez c. k. Ministerstwo handlu zatwierdzone, co do sprawdzania i cechowania wagi automatycznej zbożowej (systemu Richardsona), wyrabianej przez firmę W. i T. Avery.

Baernreither r. w.

Przepisy

tyczące się sprawdzania i cechowania wagi automatycznej zbożowej (systemu Richardsona), wyrabianej przez firmę W. i T. Avery, Limited w Birminghamie.

A. Opis wagi.

a) Główne części składowe.

Na ostrzu końcowem drążka wagi równoramiennej W (fig. 1) wisi puszką blaszana K, przeznaczona do wkładania w nią ciężarków handlowych sprawdzonych odpowiednich ciężarowi jednego napełnienia.

Na ostrzu drugiego końca drążka wagi zawieszono jest naczynie na zboże B.

Zboże, które ma być zważone, sypie się do tego naczynia lejkiem T przez otwartą klapę wpustową k₁.

Po należytem napełnieniu klapa wpustowa zamyka się samoczynnie a również samoczynnie otwiera się klapa spustowa k₂ (fig. 1 i 3), która dotychczas była zamknięta.

Gdy się naczynie B wypróżni, ta ostatnia klapa zamyka się a jednocześnie otwiera się pierwsza.

Poruszenia klapy wpustowej przenosi przegub g (fig. 2) na liczydło Z (fig. 1) w taki sposób, że za każdym otwarciem się i następnym zamknięciem się tej klapy liczydło wskazuje o jedną jednostkę więcej, a przeto podaje ilość dokonanych napełnień.

W miarę, jak syjące się zboże zwiększa ciężar naczynia, naczynie to opada a drążek wagi zaczyna wchodzić w położenie poziome; sprężyna f , której udziela się ciśnienie klapy, przyległa już do drążka wagi, w skutek czego zniża się także oparcie t podpory s , przez co zamyka się zwolna klapa wpustowa k_1 .

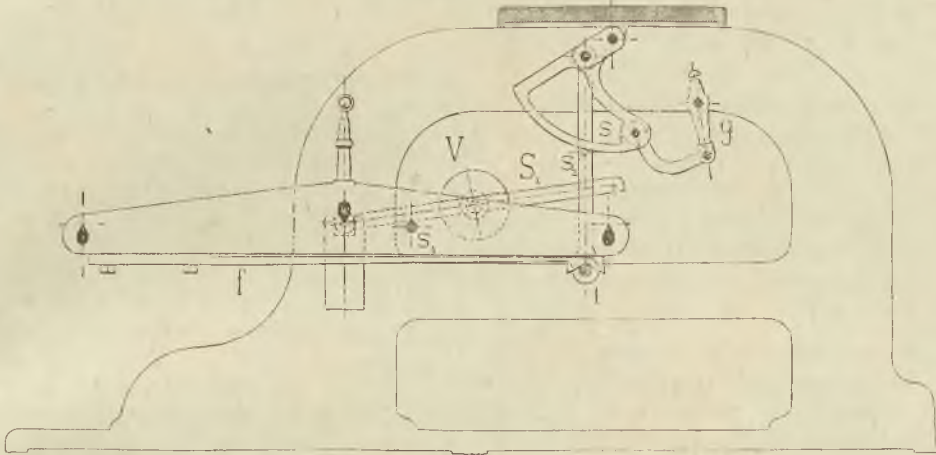

Fig. 2.

b) Sposób działania głównych części składowych.

Gdy się napełnianie zaczyna, puszka na ciężarki K opiera się zębem n (fig. 1) na odpowiednim wysokości v zestawy wagi. Klapa wpustowa jest wtedy całkiem otwarta i w tem położeniu utrzymuje ją podpora s (fig. 2), której dolny widełkowaty koniec opiera się na sztyfcie cylindrowym t .

Gdy w końcu podpora klapy s stanie się całkiem wolną, klapa wpustowa zamknie się o tyle, że zboże sypać się już może tylko dwoma małemi w niej znajdującymi się wycięciami.

W tem położeniu utrzymuje klapę wpustową ząb o (fig. 1), który porusza się w rozporze pręta przegubowego g_1 dźwigni dwuramiennej J (fig. 1) i gdy klapa wpustowa zajmuje to położenie, opiera się o śrubę wyrównawczą r . Dźwignię dwuramienną J podtrzymuje w tym okresie ważenia kłamka K_1 (fig. 1). Gdy się ważenie skończy, sztyft u umieszczony na drążku wagi uderza o ramię k_3 kłamki K_1 i otwiera ją; w skutek tego spada silnie dźwignia dwuramienna J obciążona ciężarkiem G i klapa wpustowa zamyka się całkiem; jednocześnie podnosi się w górę szyna S (fig. 1) obracająca się około osi stałej a i dźwiga w górę ramię A (fig. 3) zamykadła klapy spustowej, przez co kłamka K_2 (fig. 3) staje się wolną a klapa spustowa naczynia zbożowego otwiera się całkiem w skutek ciśnienia zboża, które się z niego wysypuje.

Gdy zboże wysypie się z naczynia, klapa spustowa zamyka się przy pomocy przeciw ciężarka G_1 (fig. 3); ramię A spycha szynę S w pierwotne położenie (fig. 1) a przez to podnosi się także dźwignia dwuramienna J , przyczem kłamka K_1 zapada.

Zniżająca się puszka na ciężarki K zapomocą podpory s otwiera całkiem klapę wpustową, tak, że zboże znowu sypać się może i opisane powyżej działanie poszczególnych części składowych wagi zaczyna się na nowo.

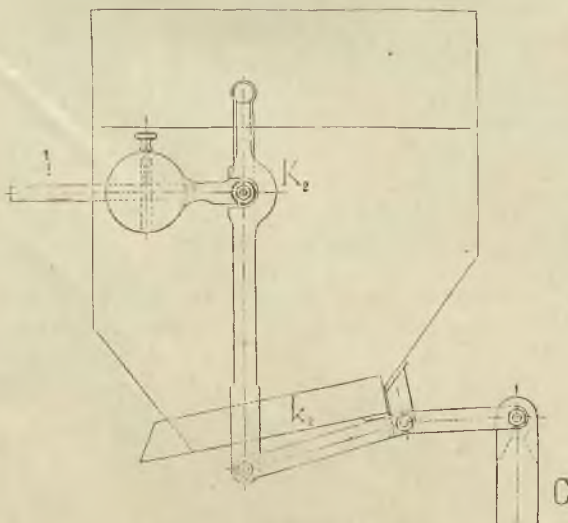

Fig. 3.

Sztyft ten połączony jest z silną sprężyną f przyśrubowaną do dolnej powierzchni drążka wagi.

c) Przynrządy wyrównawcze i poprawcze.

Za przynrząd poprawczy służy ciężarek regulacyjny V (fig. 2), dający przesunąć się na szynie S_1 . Szyna ta obraca się na osi przytwierdzonej do wiązania wagi i opiera się na sztyfcie s_1 osadzonym w ramieniu ciężarowym drążka wagi W .

W skutek tego ciężarek regulacyjny działa bezpośrednio na wagę i sprawia, że siłą ostatnich dosypów zboża kłapa wpustowa zamyka się w czasie właściwym.

Do regulowania ostatnich dosypów zboża służy także śruba regulacyjna r (fig. 1), zapomożą której położenie kłapy wpustowej w rozporze pręta przegubowego g_1 może być tak uregulowane, żeby otwory w kłapie wpustowej, które przechodzą ostatnie dosypy, były większe lub mniejsze i żeby w skutek tego ostatni dosyp przechodził szybciej lub powolniej.

Ten przynrząd regulacyjny powinien być przed sprawdzaniem należycie ustawiony, nadto w każdej wadze, do sprawdzenia przyniesionej, rzeczona śruba regulacyjna r powinna już być utwierdzona w taki sposób, żeby zmiana jej położenia była niemożliwa.

Odtarowanie i wyrównywanie wagi odbywa się w następujący sposób:

Szynę S_1 (fig. 2) z ciężarkiem regulacyjnym V trzeba podnieść i karbem w niej wyciętym zawiesić na sztyfcie s_2 umieszczonym w podporze s ; przytem podporę s odepchnąć należy w bok, przez co uwalnia się wagę nie tylko od jej działania, lecz także od działania ciężarka regulacyjnego V .

Waga obciążona po jednej stronie próżną puszką na ciężarki a po drugiej naczyniem na zboże, powinno być w równowadze.

Jeżeli tak nie jest, trzeba wagę przywieść do równowagi przez wprowadzenie do puszki na ciężarki odpowiedniego materiału do odtarowania lub przez wydobycie odpowiedniej ilości ołowiu, którym wylane jest zagłębione nieco dno puszki na ciężarki.

Następnie wkłada się do puszki ciężarki handlowe sprawdzone, odpowiednie ciężarowi jednego napełnienia i przystępuje się do kontrolowania, czy napełnianie odbywa się należycie, przyczem zapobiedz należy, żeby po napełnieniu nie nastąpiło samoczynne wypróżnienie.

W tym celu trzeba ramię A (fig. 3) u zamkadła kłapy spustowej o tyle odsunąć, żeby szyna S (fig. 1), która po zamknięciu się kłapy wpustowej podnosi się w górę, nie pociągała go ze sobą.

W ten sposób napełnia się naczynie a jego wypróżnienie się jest jeszcze wstrzymane.

Jeżeli więc, jak to wyżej jest opisane, ciężarek regulacyjny V i podpora s pozbawione będą działaności, pokaże się, czy waga jest w równowadze czy nie.

Jeżeli waga nie jest w równowadze, trzeba ciężarek regulacyjny V odpowiednio posunąć i dopóty próbę powtarzać, dopóki się nie otrzyma samoczynnie właściwego ciężaru zboża.

B. Przepisy szczególne co do jakości wagi.

1. Na zestawie wagi w miejscu widocznym powinna być przynitowana tarcza, na której ma być wybite lub wryte nazwisko fabrykanta wagi tudzież numer fabryczny i oznaczenie: „Waga zbożowa automatyczna do ważenia . . . . . , w której napełnienia wynoszą . . . . . kilogramów. Ciężarek regulacyjny służy do sprostowania napełnień przed ważeniem każdego z powyższych rodzajów zboża“.

2. Waga samoczynna powinna być opatrzona wskazówką wahadłową.

3. Przesuwanie ciężarka regulacyjnego V na szynie S_1 powinno być tak ograniczone stałymi (nie dającymi się usunąć) sztyftami, żeby przez najdalsze przesunięcie ciężarka regulacyjnego w jedną lub drugą stronę ciężar jednego napełnienia naczynia zwiększał się lub zmniejszał najwięcej o 1%.

4. Liczydło wagi powinno wykazywać albo poszczególne napełnienia albo ciężar w kilogramach. Powyżej lub poniżej liczydła umieszczony być ma odpowiedni napis: „Ilość wypróżnień“ lub „kilogramów“. Liczydło powinno być przytwierdzone do zestawu w taki sposób, żeby bez naruszenia cechy sprawdzenia nie mogło być ani odjęte ani odłączone od związku z działającymi częściami składowymi. Szkło ochronne powinno być wstawione z wewnątrz.

C. Granica błędów.

Podawany ciężar jednego napełnienia może być większy lub mniejszy od właściwego ciężaru najwięcej o 0.1%.

D. Cechowanie.

Cechuje się na jednym ramieniu wagi drążkowej równoramiennej a oprócz tego na połączeniu liczydła i tarczy z zestawą wagi.

Na cesze umieszczonej w tem ostatniem miejscu wybić należy liczbę roku bieżącego.

E. Opłaty za sprawdzenie.

Za sprawdzenie i cechowanie opłacić należy:

- a) takse zasadniczą w kwocie . . . . . 3 zł. — c.
 b) za sprawdzenie działania ciężarka regulacyjnego . . . . . 1 „ — „
 c) od każdych 100 *kg* największego dozwolonego napełnienia . . . . . 2 „ 50 „
 przyczem ilości mniejsze od 100 *kg* liczą się za 100 *kg*;
 d) jeżeli próba odbywa się z rozmaitemi rodzajami zboża, odpada co do pierwszego rodzaju zboża opłata c), co do każdego następnego rodzaju zboża połowa opłaty według c) obliczonej.

Za sprawdzenie bez cechowania policzyć należy całkowitą opłatę a) i pół opłaty b) a względnie c) i d), tę ostatnią jednak tylko w tym przypadku, jeżeli waga dopiero przy użyciu drugiego lub dalszego rodzaju zboża okazała się niezdatną do ocechowania.

Wagę sprawdza się i uwierzytelnia tylko w miejscu ustawienia. Do tej czynności urzędowej strona dostarczyć ma potrzebnych rodzajów zboża w wymaganej ilości, jakoteż potrzebnych robotników i wszelkich przyborów i nadto ona ponosi kosztą przysłania urzędnika miar i wag.

F. Świadcstwo sprawdzenia.

Do każdej wagi sprawdzonej i ocechowanej wydaje się świadectwo sprawdzenia, zawierające nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta, liczbę fabryczną bieżącą wagi, datę wykonania sprawdzenia, cechę urzędu miar i wag i podpis urzędnika miar i wag.

G. Ponowne sprawdzanie.

Waga zbożowa automatyczna podlega ponownemu sprawdzeniu peryodycznemu przed upływem każdego dwulecia w myśl rozporządzeń ministerjalnych z dnia 28. marca 1881, Dz. u. p. Nr. 30 i z dnia 21. października 1891, Dz. u. p. Nr. 162, do takowego zaś, odpowiednio zasadzie wyrzeczonej w Dodatku trzynastym do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19. grudnia 1872 (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 10. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 62) pozwala się przyjąć za granicę błędu podwójną wielkość w ustępie C przepisów niniejszych do pierwszego sprawdzenia ustanowioną.

Wiedeń, dnia 28. czerwca 1898.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Tinter r. w.

155.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. września 1898,

o upoważnieniu Komory pomocniczej w Moos do potwierdzania wyprowadzenia towarów przewozowych.

Upoważnia się c. k. Komorę pomocniczą II. klasy w Moos do potwierdzania wyprowadzenia towarów przewozowych.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1898.

Treść: (№ 156—164.) 156. Rozporządzenie, którem wprowadza się w wykonanie ustawę z dnia 11. stycznia 1897, o ochronie wynalazków (ustawę patentową). — 157. Rozporządzenie, dotyczące się organizacji Urzędu patentowego. — 158. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy patentowej wydają się postanowienia szczegółowe co do organizacji Trybunału patentowego, postępowania przed nim, tudzież co do wykonywania jego zarządzeń i decyzji. — 159. Rozporządzenie, którem wydaje się porządek czynności dla c. k. Urzędu patentowego. — 160. Rozporządzenie, dotyczące się wymogów co do zgłoszeń patentowych tudzież co do pełnomocnictw do zastępowania w sprawach patentowych. — 161. Rozporządzenie, dotyczące się zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych przez rzeczników patentowych i upoważnionych techników prywatnych. — 162. Rozporządzenie, dotyczące się przemysłowego wykonywania wynalazków. — 163. Rozporządzenie o uwzględnianiu w sprawach patentowych osób bezzasobnych, tudzież robotników ograniczonych dowodnie do zarobku z pracy. — 164. Rozporządzenie, dotyczące się ochrony wynalazków na wystawach tutejszo-krajowych.

156.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i sprawiedliwości z dnia 15. września 1898,

którem wprowadza się w wykonanie ustawę z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawę patentową).

Na zasadzie §. 123 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się:

Ustawa z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawa patentowa) wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

Ruber r. w.

157.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

tyczące się organizacji Urzędu patentowego.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. lipca 1898 i w myśl postanowień §§. 34 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się co następuje:

I. Urządzenie Urzędu patentowego.

Podział Urzędu patentowego.

§. 1.

Urząd patentowy obejmuje oddziały zgłoszeń, oddziały zażaleń i jeden oddział nieważności.

Oddziały zgłoszeń.

§. 2.

W Urzędzie patentowym tworzy się pięć oddziałów zgłoszeń z następującymi oznaczeniami:

Oddział zgłoszeń	I,
"	II,
"	III,
"	IV,
"	V.

Każdy oddział zgłoszeń obejmuje pewien oznaczony obręb techniki, której gałęzie podzielone są na 89 klas patentowych podanych w załączce I.

Załączka I.

Każdy oddział zgłoszeń działa i uchwała w obrębie przydzielonych mu klas patentowych (załączka II) samodzielnie co do odnośnych zgłoszeń patentowych i protestacyi, jakoteż co do wszelkich innych spraw patentowych nie spornych, które mu prezydent przydzieli.

Załączka II.

Tworzenie poddziałów klas patentowych, jakoteż czynienie zmian w poddziale klas patentowych tudzież w przydzieleniu klas patentowych i czynności oddziałom zastrzega się prezydentowi.

Zakres działania oddziałów zgłoszeń.

§. 3

Zakres działania oddziałów zgłoszeń obejmuje załatwianie samodzielnie:

1. zgłoszeń patentowych, tyczących się klas patentowych przydzielonych odpowiedniemu oddziałowi zgłoszeń,

2. protestacyi przeciw zgłoszeniom patentowym pod 1 oznaczonym,

3. adnotacyi sporu i żądań, tyczących się wpisanania do rejestru patentowego w sprawach patentowych nie spornych co do patentów, tyczących się przydzielonych klas patentowych,

4. przedstawień wystosowanych przeciw zarządzeniu referenta mającemu na celu przygotowanie uchwały oddziału zgłoszeń.

Oprócz tego członkowie oddziału zgłoszeń powołani są do brania udziału w czynnościach przygotowawczych lub uchwałach oddziałów zażaleń i oddziału nieważności w charakterze członków lub referentów, pod tym jednak względem baczyc należy na to, żeby osoby, które miały udział w nadaniu patentu, nie współdziałały także w oddziale zażaleń lub nieważności w sprawie tyczącej się tego samego patentu.

Skład oddziałów zgłoszeń.

§. 4.

Każdy z oddziałów zgłoszeń I aż do V składa się z członków świadomych prawa i zawodowo technicznych.

Każdy oddział zgłoszeń ma przewodniczącego świadomego prawa i zawodowo technicznego.

Zwierzchnicze kierownictwo toku czynności w każdym oddziale zgłoszeń należy do jego przewodniczącego świadomego prawa.

Każdy oddział zgłoszeń wydaje uchwały w gronie trzech stałych członków z wliczeniem przewodniczącego.

Prezyduje świadomy prawa przewodniczący oddziału zgłoszeń lub w jego zastępstwie najstarszy rangą świadomy prawa członek dotyczącego oddziału.

Dwóch innych członków wziąć należy, o ile idzie o sprawy zawodowo techniczne, z pomiędzy zawodowo technicznych członków tego oddziału, o ile zaś idzie o sprawy prawne w myśl §. 4Ogo ustawy patentowej, z pomiędzy członków świadomych prawa tego samego lub innego, temu samemu oddziałowi zażaleń podlegającego oddziału zgłoszeń.

Wyznaczenie referenta jakoteż wybór drugiego członka na posiedzenie należy do przewodniczącego świadomego prawa lub do przewodniczącego zawodowo technicznego podług tego, czy oddział ma być obsadzony członkami świadomymi prawa, czyli też zawodowo technicznymi.

Oddziały zażaleń.

§. 5.

W Urzędzie patentowym tworzy się dwa oddziały zażaleń z oznaczeniem:

Oddział zażaleń *A*

i Oddział zażaleń *B*.

Oddział zażaleń *A* jest właściwym do zażaleń przeciw uchwałom oddziałów zażaleń I, II i III, oddział zażaleń *B* do zażaleń przeciw uchwałom oddziałów zażaleń IV i V.

Zakres działania oddziałów zażaleń.

§. 6.

Zakres działania oddziałów zażaleń obejmuje wydawanie decyzji ostatecznych co do zażaleń wystosowanych przeciw uchwałom oddziałów zgłoszeń.

Oddziały zażaleń są nadto powołane do wydawania opinii piśmiennych na prośbę sądów (§. 33 ustawy patentowej).

Który z dwóch oddziałów zażaleń ma wydać opinię, postanawia prezydent Urzędu patentowego.

Skład oddziałów zażaleń.

§. 7.

Każdy z dwóch oddziałów zażaleń składa się z członków świadomych prawa i z członków zawodowo technicznych.

Oddziały zażeń wydają decyzje ostateczne w gronie — łącznie z przewodniczącym — dwóch członków prawa świadomych i trzech zawodowo technicznych. Do decyzji wypadkowych dostateczna jest obecność trzech członków, z których dwaj powinni być zawodowymi technikami (§. 37, ustęp 2 ustawy patentowej).

Na posiedzeniach oddziałów zażeń przewodniczy albo prezydent Urzędu patentowego albo jego zastępca, albo też stały lub nie stały prawa świadomy członek Urzędu patentowego.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, brać należy drugiego członka świadomego prawa do oddziału zażeń *A* z pomiędzy świadomych prawa członków IVgo lub Vgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków prawa świadomych, do oddziału zażeń *B* z pomiędzy świadomych prawa członków Igo, IIgo lub IIIgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy członków nie stałych, prawa świadomych.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, brać należy trzech członków zawodowo technicznych, gdy zaś chodzi o decyzje wypadkowe dwóch członków zawodowo technicznych do oddziału zażeń *A* z pomiędzy członków zawodowo technicznych IVgo lub Vgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków zawodowo technicznych, do oddziału zażeń *B* z pomiędzy członków zawodowo technicznych Igo, IIgo lub IIIgo oddziału zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków zawodowo technicznych.

Zakres działania oddziału nieważności.

§. 8.

Zakres działania oddziału nieważności obejmuje decyzje co do wniosków wymierzonych w sprawy sporne przeciw patentom już nadanym a mianowicie co do wniosków o

- a) cofnięcie,
- b) uznanie nieważności,
- c) odsądzenie,
- d) uznanie zawisłości patentów,
- e) względną bezskuteczność patentu,
- f) stwierdzenia (§. 111 ustawy patentowej) i
- g) udzielenie pozwoleń przymusowych.

Skład oddziału nieważności.

§. 9.

Oddział nieważności składa się z członków świadomych prawa i z członków zawodowo technicznych.

Oddział nieważności wydaje decyzje ostateczne w gronie — łącznie z przewodniczącym — dwóch członków prawa świadomych i trzech członków zawodowo technicznych. Do decyzji wypadkowych dostateczną jest obecność trzech członków,

z których dwaj powinni być członkami zawodowo technicznymi (§. 37, ustęp 2 ustawy patentowej).

Na posiedzeniach oddziału nieważności przewodniczy albo prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca, albo też nie stały, prawa świadomy członek Urzędu patentowego.

Do utworzenia oddziału nieważności, gdy chodzi o decyzje ostateczne, brać należy drugiego członka świadomego prawa z pomiędzy stałych lub nie stałych prawa świadomych członków Urzędu patentowego.

Gdy chodzi o decyzje ostateczne, powoływać należy trzech członków zawodowo technicznych, gdy chodzi o decyzje wypadkowe, dwóch członków zawodowo technicznych, z uwzględnieniem technicznej istoty przypadku, albo z pomiędzy członków zawodowo technicznych oddziałów zgłoszeń albo z pomiędzy nie stałych członków zawodowo technicznych.

Do rozprawy ustnej relację, w której zestawione być mają wyniki postępowania przygotowawczego, poruczyć należy stosownie do istoty przypadku, przeważnie prawnej lub technicznej, referentowi prawnemu lub technicznemu; w razie potrzeby obadwaj składają relację.

Upřednie tworzenie oddziałów.

§. 10.

Oddziały zgłoszeń, oddziały zażeń i oddział nieważności tworzy prezydent upřednio na każdy rok czynności.

Jemu zastrzeżone jest czynienie każdego czasu w składzie oddziałów zmian, jakie okażą się potrzebnymi z przyczyny stronności, ze względów służbowych, z powodu choroby członków lub jakiegokolwiek innej przeszkody.

Sprawy prezydialne.

§. 11.

Prezydentowi Urzędu patentowego lub jego zastępcom zastrzeżone są w szczególności następujące sprawy:

1. kierowanie całym tokiem czynności Urzędu patentowego, czuwanie nad nimi i wydawanie potrzebnych instrukcyj.
2. przeznaczanie funkcyonaryuszów do czynności w oddziałach,
3. sprawy osobowe urzędników i sług Urzędu patentowego, jakoteż agentów przywilejowych i rzeczników patentowych.
4. sprawy dyscyplinarne funkcyonaryuszów Urzędu patentowego, jakoteż rzeczników patentowych,
5. udzielanie urlopow przewodniczącym oddziałów, świadomym prawa i zawodowo technicznym

aż do sześciu tygodni a innym urzędnikom i sługom Urzędu patentowego aż do czterech tygodni,

6. przyjmowanie pomocników za wynagrodzeniem dziennem,

7. urządzenie egzaminów dla kandydatów na rzeczników patentowych i kierowanie temi egzaminami,

8. przyznawanie dobrodziejstw służących w sprawach patentowych osobom bezzasobnym i robotnikom ograniczonym do zarobku z pracy (rozp. min. z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 163),

9. urządzenie pełnych zgromadzeń członków Urzędu patentowego celem wzięcia pod obradę kwestyi przez prezydenta przełożonych a dotyczących się ochrony wynalazków i kierowanie temi zgromadzeniami,

10. kierowanie tokiem czynności tudzież prezydowanie na posiedzeniach oddziałów zażaleń i nieważności,

11. wygotowywanie i składanie coroczne Ministrowi handlu sprawozdania z czynności i spraw za ubiegły rok czynności.

Uchwały co do ustanowienia rzeczników patentowych i wpisania ich w rejestr rzeczników patentowych stosownie do §. 43 ustawy patentowej wydaje osobny oddział pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy a do którego powołuje się dwóch członków prawa świadomych.

Kancelarye i biura pomocnicze.

§. 12.

Do załatwiania czynności kancelaryjnych, jakoteż do pomagania zarządowi patentowemu, istnieją w Urzędzie patentowym:

1. biuro podawcze, które odbiera i zaciąga nadchodzące pisma,

2. archiwum patentowe, w którym utrzymuje się rejestr patentowy i zachowuje się pierwopisy opisań wynalazków,

3. wystawialnia, w której zgłoszone patenty wystawiają się na widok publiczny,

4. biblioteka, w której gromadzą się i służą do użytku dzieła traktujące o patentach,

5. ekspedyt, który wygotowuje i doręcza załatwione akta,

6. kasa do załatwiania czynności kasowych Urzędu patentowego,

7. registratura, gdzie zgromadzają się i zaciągają załatwione akta.

Tok czynności tudzież ściślejszy zakres działania rzeczonych kancelaryi i biur pomocniczych urządzony będzie instrukcyami, które przez prezydenta Urzędu patentowego będą wydane i mają być Ministrowi handlu do wiadomości przełożone.

II. Poczety funkcyjaryuszów Urzędu patentowego.

§. 13.

Poczety funkcyjaryuszów Urzędu patentowego obejmuje:

A. Poczety stały i nie stały funkcyjaryuszów prawa świadomych,

B. poczety stały i nie stały techniczny,

C. poczety kancelaryjny,

D. poczety sług i

E. poczety pomocniczy.

A. Poczety funkcyjaryuszów prawa świadomych.

§. 14.

Stali urzędnicy Urzędu patentowego prawa świadomi, z wyłączeniem zaliczonych do X. klasy stopnia służbowego, mają tę samą rangę, charakter i tytuł co urzędnicy konceptowi odpowiednich klas stopniowych c. k. Ministerstwa handlu.

Urzędnicy Urzędu patentowego prawa świadomi, do X. klasy stopnia służbowego zaliczeni, mają tytuł „konceptista Urzędu patentowego“.

§. 15.

Funkcyjaryusze Urzędu patentowego prawa świadomi, stali i nie stali, powinni w myśl postanowień ustawy z dnia 20. kwietnia 1893, Dz. u. p. Nr. 68, posiadać kwalifikacyę do służby publicznej, nabytą przez odbycie nauk prawnych i politycznych i złożenie pomyslnie egzaminów rządowych teoretycznych.

§. 16.

Członków nie stałych Urzędu patentowego, prawa świadomych, powoływać należy z pomiędzy osób w myśl §. 15 ukwalifikowanych, pozostających albo w czynnej służbie rządowej albo na emeryturze.

B. Poczety techniczny.

§. 17.

Osoby, chcące uzyskać posadę w stałym poczecie funkcyjaryuszów technicznych Urzędu patentowego, winny udowodnić uzdolnienie swoje świadectwami złożonych pomyslnie egzaminów rządowych lub egzaminu dyplomowego w jednej z tutejszo-krajowych szkół głównych technicznych, w Szkole głównej ziemiaństwa lub w akademii górniczej. Również służyć może za dowód uzdolnienia uzyskana kwalifikacya na nauczyciela gimnazjów wyższych lub szkół realnych wyższych do przedmiotów matematyczno-przyrodniczych, jakoteż stopień doktorski, uzyskany na wydziale filozoficznym tutejszo-krajowego uniwersytetu, o ile główny egzamin ścisły obejmował przedmiot matematyczno-przyrodniczy.

O ile nauki odbyte w równorzędnej szkole głównej zagranicznej i egzamina tamże złożone, mogą być uważane za równe naukom odbytym i egzaminom złożonym w szkole głównej tutejszo-krajowej, ocenienie tego w każdym z osobna przypadku zastrzega się Ministerstwu wyznań i oświaty lub Ministerstwu rolnictwa.

§. 18.

Z funkcyjaryuszów technicznych stałych Urzędu patentowego, urzędnicy VI. klasy stopnia służbowego mają tytuł „radca rządu“,

urzędnicy VII. klasy stopnia służbowego mają tytuł ich zawodowi odpowiedni „radca budowniczy, radca górniczy lub radca techniczny“,

urzędnicy VIII. klasy stopnia służbowego mają tytuł „komisarz starszy“,

urzędnicy IX. klasy stopnia służbowego mają tytuł „komisarz“,

a urzędnicy X. klasy stopnia służbowego mają tytuł „adjunkt komisarzski“.

§. 19.

Członków nie stałych zawodowo technicznych Urzędu patentowego powoływać należy z reguły z pomiędzy osób w myśl §. 17 ukwalifikowanych, górujących zdolnościami i znaczeniem pod względem technicznym, zostających lub nie zostających w służbie rządowej.

§. 20.

Członkowie nie stali Urzędu patentowego używają w ciągu okresu swoich funkcji tytułu „członek c. k. Urzędu patentowego“.

W razie ponownego powołania po upływie pierwszego pięcioletniego okresu funkcji, osoby nie zostające w służbie rządowej, tudzież osoby w służbie rządowej zostające aż do VII. klasy stopnia służbowego włącznie, używają w okresie pełnienia służby w Urzędzie patentowym tytułu „radca c. k. Urzędu patentowego“, osoby zostające w służbie rządowej, zaliczone do VI. klasy stopnia służbowego, używają w okresie pełnienia służby w Urzędzie patentowym tytułu „radca rządu“.

C. Poczët kancelaryjny.

§. 21.

Wymagania co do kandydatów do służby kancelaryjnej w Urzędzie patentowym są następujące:

1. nieskazitelność,
2. dopełnienie obowiązku czynnej służby wojskowej lub stanowcze uwolnienie od niej,
3. zupełna zdolność fizyczna,
4. odbycie z dobrym skutkiem nauk w szkołach średnich,

5. biegłość oprócz w języku niemieckim także w jednym z języków krajowych lub obcych,

6. piękne pismo,

7. udowodnienie praktyką próbną sześciomiesięczną uzdolnienia do służby kancelaryjnej.

Urzędnicy kancelaryjni zostający już w służbie rządowej, mogą być przy przyjmowaniu do służby w Urzędzie patentowym uwolnieni od udowodnienia, że czynią zadość wymaganiom podanym pod ll. 4 i 7.

W skutek przepisów powyższych nie zachodzi żadna zmiana co do opartych na ustawie roszczeń wysłużonych podoficerów do otrzymywania posad w służbie publicznej.

§. 22.

Z funkcyjaryuszów kancelaryjnych Urzędu patentowego, urzędnicy VIII. klasy stopnia służbowego mają tytuł „dyrektor kancelaryi“ lub „dyrektor archiwu patentowego“,

urzędnicy IX. klasy stopnia służbowego, tytuł „adjunkt kancelaryjny“,

urzędnicy X. klasy stopnia służbowego, tytuł „oficyał kancelaryjny“, a

urzędnicy XI. klasy stopnia służbowego, tytuł „kancelista“.

D. Poczët sług.

§. 23.

Wymagania co do ubiegających się o posadę sługi w Urzędzie patentowym są następujące:

1. nieskazitelność,
2. dopełnienie obowiązku czynnej służby wojskowej lub stanowcze uwolnienie od niej,
3. zupełna zdolność fizyczna,
4. skończenie z dobrym skutkiem szkoły ludowej czteroklasowej,
5. biegłość w mówieniu i pisaniu po niemiecku,
6. udowodnienie służbą próbną sześciomiesięczną uzdolnienia do posady sługi.

Słudzy, którzy zostają już w służbie rządowej i chcą uzyskać posadę w Urzędzie patentowym, są wolni od odbywania służby próbnej.

W skutek przepisów powyższych nie zachodzi żadna zmiana co do opartych na ustawie roszczeń wysłużonych podoficerów do otrzymywania posad w służbie publicznej.

E. Poczët pomocniczy.

§. 24.

O ile służba tego wymaga i o ile pozwalają na to fundusze do rozrządzenia będące, dozwolone jest używanie do czynności kancelaryjnych w Urzędzie patentowym pomocników i pomocnic kancelaryjnych za wynagrodzeniem dziennem.

Stosunek służbowy pomocników i pomocnic kancelaryjnych do państwa jest kontraktowy i do rozwiązania go potrzebne jest obustronne wypowiedzenie na dni czternaście przedtem. bez ujmy prawa natychmiastowego oddalenia ze służby w razie ciężkiego przestępstwa służbowego.

Mianowanie funkcyjaryuszów.

§. 25.

Urzędników Urzędu patentowego aż do VI. klasy stopnia służbowego włącznie mianuje Cesarz.

Urzędników Urzędu patentowego innych klas stopnia służbowego mianuje Minister handlu.

Nadawanie posad sług kancelaryjnych w Urzędzie patentowym zastrzeżone jest Ministrowi handlu.

Pomocników kancelaryjnych i pomocnic kancelaryjne w Urzędzie patentowym przyjmuje prezydent Urzędu patentowego.

Członków stałych i niestałych Urzędu patentowego mianuje Cesarz na przedstawienie Ministra handlu.

Urzędnicy kasowi.

§. 26.

Urzędników do załatwiania czynności kasowych przydaje Urzędowi patentowemu Minister skarbu.

Podlegają oni co do służby swojej w Urzędzie patentowym zarządzeniom prezydenta.

Kontrola rachunkowa.

§. 27.

Rachunki z dotacyi wyznaczonej na zarząd przywilejów i patentów prowadzi urzędnik rachunkowy przydany przez Ministerstwo handlu Urzędowi patentowemu do pełnienia służby.

Tenże w ciągu służby swojej w Urzędzie patentowym podlega zarządzeniom prezydenta. Urzędowanie jego podlega nadzorowi Ministerstwa handlu.

Przydanego urzędnika rachunkowego, o ile pozwalają na to jego czynności rachunkowe, można używać do prac statystycznych i redakcyjnych Urzędu patentowego.

Odbieranie przysięgi.

§. 28.

Od wszystkich funkcyjaryuszów Urzędu patentowego, zanim obejmą swój urząd lub swoją służbę, odebrać należy przysięgę.

Od prezydenta Urzędu patentowego i jego zastępców odbiera przysięgę Minister handlu, od innych funkcyjaryuszów świadomych prawa i zawodowo technicznych, tudzież od dyrektora kance-

lary i archiwu odbiera ją prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca, od innych funkcyjaryuszów kancelaryjnych tudzież od sług i pomocników dyrektor kancelaryi Urzędu patentowego.

Rota przysięgi członków Urzędu patentowego ma opiewać:

„Przysięgasz Pan Bogu wszechmogącemu i przyrzekasz na swój honor i uczciwość, że będziesz posłuszny i wierny Jego c. i k. Apostolskiej Mości, Najjaśniejszemu Monarsze i Panu, Franciszkowi Józefowi I. z Bożej łaski Cesarzowi austryackiemu. . . . itd. (wielki tytuł), tudzież Jego dziedziom, którzy po Nim z Jego rodu i krwi nastąpią, ze ustawy zasadnicze państwa będziesz niezłomnie zachowywał i że we wszystkich okolicznościach będziesz zawsze działał całkiem odpowiednio tym obowiązkom.

W szczególności przysięgasz Pan, że sumiennie i dokładnie będziesz dopełniał obowiązków swego urzędu, że przytem nietylko będziesz miał zawsze na uwadze jak największe dobro służby Jego c. i k. Apostolskiej Mości i państwa, lecz że nadto będziesz według sił swoich odwracał szkody i niebezpieczeństwa, że będziesz ochoczo posłuszny ustawom, zarządzeniom Władz i poleceniom swoich przełożonych i że będziesz wiernie zachowywał tajemnicę urzędową.

Nadto przysięgasz Pan, że we wszystkich sprawach, w których będziesz uczestniczył jako wotant, doradca lub biegły, będziesz zdanie swoje ustnie i piśmiennie wynurzał otwarcie według sumiennego i własnego przekonania, nie powodując się skwapliwością, namiętnością lub względami ubocznymi, że będziesz trzymał się ściśle istniejących przepisów ustawowych i służbowych, że z równą bezstronnością będziesz każdemu bogatemu czy ubogiemu wymierzał sprawiedliwość bez względu na osobę, że żadnych jakiegobądź rodzaju i pod jakimkolwiek pozorem czynionych podarunków lub korzyści, któreby odnosiły się do Twojego urzędowania, nie będziesz ani pośrednio ani bezpośrednio i w żadnym czasie przyjmował, że przełożonym swoim będziesz okazywał należny szacunek a w służbie obowiązkowe posłuszeństwo i że w ogóle będziesz zawsze miał najtroskliwiej w pamięci to wszystko, co jest zgodne z obowiązkami gorliwego, prawego i czciwego, sprawiedliwość wymierzającego urzędnika.

Wszystko to, co mi teraz oznajmiono, zrozumiałem doskonale i wszystko to dopełniać wiernie będę i chcę.

Tak mi Panie Boże dopomóż!”

Rota przysięgi innych urzędników Urzędu patentowego, nie będących członkami Urzędu patentowego, jakoteż sług, pomocników i pomocnic ma opiewać:

„Przysięgasz Pan (Pani) Bogu wszechmogącemu i przyrzekasz na swój honor i uczciwość, że

będziesz posłuszny (a) i wierny (a) Jego c. i k. Apostolskiej Mości, Najjaśniejszemu Monarsze i Panu, Franciszkowi Józefowi I., z Bożej łaski Cesarzowi austriackiemu . . . itd. (wielki tytuł), tudzież Jego dzieciom, którzy po Nim z Jego rodu i krwi nastąpią, że ustawy zasadnicze państwa będziesz niezłomnie zachowywał (a) i że we wszystkich okolicznościach będziesz zawsze działał (a) całkiem odpowiednio tym obowiązkom.

W szczególności przysięgasz Pan (Pani), że sumiennie i dokładnie będziesz dopełniał (a) obowiązków swego urzędu, że przytem nietylko będziesz miał (a) zawsze na uwadze jak największe dobro służby Jego c. i k. Apostolskiej Mości i państwa, lecz że nadto będziesz według sił swoich odwracał (a) szkody i niebezpieczeństwa, że będziesz ochoczo posłuszny (a) ustawom, zarządzeniom Władz i poleceniom swoich przełożonych i że będziesz wiernie zachowywał (a) tajemnicę urzędową.

Wszystko to, co mi teraz oznajmiono, zrozumiałem (am) doskonale i wszystko to dopełniać wiernie będę i chcę.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Złożoną przysięgę wpisać należy do księgi przysięg i ten, który ją wykonał, ma ją podpisać.

§. 29.

Nie stali członkowie Urzędu patentowego mają w wykonywaniu służby swojej te same prawa i obowiązki co stali członkowie. Zanim rozpoczną swoje urzędowanie, prezydent Urzędu patentowego winien odebrać od nich przysięgę w taki sam sposób, jak od stałych członków. W razie ponownego mianowania, dostateczne jest przypomnienie przysięgi już złożonej.

Przepisy dyscyplinarne.

§. 30.

Postępowanie dyscyplinarne z urzędnikami i sługami Urzędu patentowego odbywa się według

przepisów rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. maja 1860. Dz. u. p. Nr. 64.

§. 31.

Prezydent Urzędu patentowego podlega komisji dyscyplinarnej Ministerstwa handlu. Inni urzędnicy i słudzy podlegają komisji dyscyplinarnej Urzędu patentowego, od której orzeczeń dozwolony jest rekurs do komisji dyscyplinarnej Ministerstwa handlu.

§. 32.

Członkowie nie stali Urzędu patentowego, o ile z powodu swego charakteru służbowego nie podlegają innej władzy dyscyplinarnej, podlegają tak samo jak stali członkowie Urzędu patentowego, władzy dyscyplinarnej Urzędu patentowego według przepisów obowiązujących jego urzędników.

§. 33.

Komisya dyscyplinarna Urzędu patentowego składa się z pięciu członków łącznie z przewodniczącym. Przewodniczącym jest prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca.

Innych czterech członków komisji dyscyplinarnej tudzież ich zastępców powołuje się z pomiędzy członków Urzędu patentowego prawa świadomych i zawodowo technicznych.

Komisję dyscyplinarną mianuje Minister handlu.

§. 34.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

S p i s

klas patentowych i ich poddziałów.

1. Przygotowanie rud, kopalni i materiałów palnych.
2. (a) Piekarstwo (dział mechaniczny).
(b) „ („ chemiczny).
3. Przemysł wyrobu odzieży.
4. Oświetlenie (z wyłączeniem elektrycznego i gazowego).
5. Górnictwo.
6. Piwo, gorzalka, wino, ocet, drożdże.
7. Wyrób blachy i drutu.
8. (a) Blicharstwo, farbierstwo, drukowanie tkanin, apretura (dział mechaniczny).
(b) „ „ „ „ „ („ chemiczny).
9. Towary ze szczeci.
10. Materiały palne.
11. Introligatorstwo.
12. Postępowanie chemiczne i aparaty.
13. Kotły parowe.
14. Machiny parowe.
15. (a) Drukarstwo (dział mechaniczny).
(b) „ („ chemiczny).
16. Wyrób nawozu.
17. Wyrób lodu, zachowywanie żywności i wytwarzanie zimna.
18. Wyrób żelaza.
19. (a) Budowa kolei żelaznych (budowa zwierzechnia, zwrotnice itd.).
(b) Budowa dróg i mostów.
20. Ruch kolei żelaznych (także kolei linowych, drogowych, polowych, kopalnianych, nadziemnych i górskich).
21. (a) Przyrządy elektryczne (do słabego prądu [telegrafia i telefonia]).
(b) „ „ (baterie i akumulatory).
(c) „ „ (zakłady przewodowe i rozdzielcze).
(d) „ „ (do silnego prądu [machiny dynamiczne, elektromotory itd.]).
(e) „ „ (do mierzenia elektryczności).
(f) „ „ (oświetlanie elektryczne).
(g) „ „ (postępowanie i przyrządy elektryczne ogólne, szczegółowo nie nazwane).
22. Barwniki, pokosty, lakiery, powłoki, klej.
23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje kopalne.
24. Zakłady ogniskowe.
25. Machiny do plecenia.

26. Wyrób gazu i oświetlanie.
27. Miechy i przyrządy do wietrzenia.
28. (a) Garbarstwo, obrabianie skóry (dział mechaniczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
29. (a) Włókna na przędziwo (dział mechaniczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
30. (a) Piecza o zdrowie (dział mechaniczno-fizyczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
31. Odlewnictwo.
32. (a) Szkło (dział mechaniczny).
(b) " (" chemiczny).
33. Przybory ręczne i podróżne.
34. Przybory do gospodarstwa domowego.
35. Żórawie.
36. (a) Zakłady ogrzewcze (w ogólności).
(b) " " " (elektryczne).
37. Budownictwo cywilne.
38. (a) Drzewo (obrabianie, przybory i maszyny).
(b) " (dział chemiczny).
39. (a) Róg, kość słoniowa, guma, kauczuk, masy plastyczne (dział mechaniczny).
(b) " " " " " " " " " " (" chemiczny).
40. Hutnictwo.
41. Kapelusznictwo.
42. Narzędzia naukowe.
43. Koszykarstwo.
44. Towary galanteryjne i przybory fajczarskie.
45. (a) Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo i winogrodnictwo, zootechnika (dział mechaniczny).
(b) " " " " " " " " " " (" chemiczny).
46. Motory powietrzne i gazowe.
47. Części składowe maszyn.
48. Obrabianie metalu. chemiczne (emalia, galwanoplastyka).
49. " " " (mechaniczne).
50. Młyny.
51. Instrumenty muzyczne.
52. Maszyny do szycia (wszelkiego rodzaju).
53. Żywność (zachowywanie i wyrób).
54. Wyroby papierowe i przetwarzanie papieru.
55. Papiernictwo.
56. Przybory na konie (ubiorzy na zwierzęta wierzchowe i pociągowe).
57. (a) Fotografia (dział optyczny i fizyczny, ciemnie, szkła przedmiotowe).
(b) " (" chemiczny).
58. (a) Prasy (w ogólności).
(b) Prasy cedzidłowe.
59. Pompy.
60. Regulatory.
61. Przybory ratunkowe.
62. Żupnictwo.
63. (a) Siodlarstwo, stelmastwo (dział ogólny).
(b) " " " " (wielocypedy).
64. Przybory szynkarskie, zamykadła do flaszek, przyrządy do płókania.
65. Budowa statków i żeglarstwo.
66. Rzeźnictwo.
67. (a) Szlifierstwo i polerownictwo (dział mechaniczny).
(b) " " " " (" chemiczny).
68. Ślusarstwo.
69. Narzędzia do krajania.
70. Materiały do pisania i rysunku.

71. Szewstwo.
  72. Broń strzelnicza, naboje, oszańcowania.
  73. Powroźnictwo.
  74. Sygnalizacya.
  75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny.
  76. (a) Przędze (dział mechaniczny).
(b) „ („ chemiczny).
  77. Sport, gry.
  78. (a) Materiały rozsadzające (dział mechaniczny), maszyny do drzewa na zapalki.
(b) „ „ („ chemiczny), towary żagwiowe, wyrób ogni sztucznych.
  79. Tytoń.
  80. (a) Towary gliniane, kamienne, przemysł cementowy (dział mechaniczny).
(b) „ „ „ „ „ „ („ chemiczny).
  81. Środki transportowe wszelkiego rodzaju w ogólności.
  82. Przyrządy do osuszania.
  83. Zegary.
  84. Budownictwo wodne.
  85. (a) Wodociąg (dział mechaniczny, rurociągi, klosety wodne, kanalizacya, spusty, wodotryski, tryskacze).
(b) „ (wodomierze).
(c) „ (cedzidla i czyszczenie wody).
  86. Tkactwo.
  87. Narzędzia i przybory (szczegółowo nie nazwane).
  88. Motory wiatrowe i wodne.
  89. Wyrób cukru i skrobi.
-

R o z d z i a ł

poszczególnych klas patentowych między pięć oddziałów zgłoszeń.

I. Oddział zgłoszeń.

Przemysł mechaniczny, górnictwo i rolnictwo.

1. Przygotowanie rud, kopalin i materiałów palnych.
2. (a) Piekarstwo (dział mechaniczny).
3. Przemysł wyrobu odzieży.
5. Górnictwo.
8. (a) Blicharstwo, farbierstwo, drukowanie tkanin i apretura (dział mechaniczny).
9. Towary ze szczeci.
11. Introligatorstwo.
25. Machiny do plecenia.
28. (a) Garbarstwo, obrabianie skóry (dział mechaniczny).
29. (a) Włókna przędziwa (dział mechaniczny).
31. Odlewnictwo.
32. (a) Szkło (dział mechaniczny).
33. Przybory ręczne i podróżne.
38. (a) Drzewo (obrabianie, przybory i maszyny).
39. (a) Róg itp. (dział mechaniczny).
41. Kapelusznictwo.
43. Koszykarstwo.
45. (a) Rolnictwo i leśnictwo itp. (dział mechaniczny).
50. Młyny.
52. Machinki do szycia (wszelkiego rodzaju).
54. Wyroby papierowe i przetwarzanie papieru.
55. Papiernictwo.
66. Rzeźnictwo.
70. Materiały do pisania i rysunku.
71. Szewstwo.
73. Powroźnictwo.
76. (a) Przędzenie (dział mechaniczny).
78. (a) Maszyny do drzewa na zapalki.
79. Tytoń.
80. (a) Towary gliniane itp. (dział mechaniczny).
86. Tkactwo.

II. Oddział zgłoszeń.

Budowa machin w ogólności, kotły, motory, maszyny pracujące.

13. Kotły parowe.
14. Maszyny parowe.
15. (a) Drukarstwo (dział mechaniczny).
17. Wyrób lodu, zachowywanie żywności i wytwarzanie zimna.
24. Zakłady ogniskowe.
27. Miechy i przyrządy do wietrzenia.
35. Żórawie.
36. (a) Zakłady ogrzewcze (w ogólności).
44. Towary galanteryjne i przybory fajczarskie.
46. Motory powietrzne i gazowe.
47. Części składowe machin.
58. (a) Prasy (w ogólności).
59. Pompy.
60. Regulatory.
64. Przybory szynkarskie, zamykadła do flaszek i przyrządy do płókania.
65. Budowa statków i żeglarstwo.
72. Broń strzelnicza, naboje, oszańcowania.
77. Sport, gry.
82. Przyrządy do osuszania.
88. Motory wiatrowe i wodne.

III. Oddział zgłoszeń.

Elektrotechnika, instrumenty i kolejnictwo.

4. Oświetlanie (z wyłączeniem elektrycznego i gazowego).
10. Materiały palne.
19. (a) Budowa kolei żelaznych (budowa zwierzchnia, zwrotnice itp.).
20. Ruch kolei żelaznych (także kolei linowych, drogowych, polowych, kopalnianych, nadziemnych i górskich).
21. (a) Przyrządy elektryczne (do słabego prądu [telegrafia i telefonia]).
 (c) " " (zakłady przewodowe i rozdzielcze).
 (d) " " (do silnego prądu [machiny dynamiczne, elektromotory itp.])
 (e) " " (do mierzenia elektryczności).
 (f) " " (oświetlanie elektryczne).
 (g) " " (postępowanie i przyrządy elektryczne ogólne, szczegółowo nie nazwane).
26. Wyrób gazu i oświetlanie.
30. (a) Piecza o zdrowie (dział mechaniczno-fizyczny).
36. (b) Zakłady ogrzewcze (elektryczne).
42. Narzędzia naukowe.
51. Instrumenty muzyczne.
57. (a) Fotografia (dział optyczny i fizyczny, ciemnie, szkła przedmiotowe).
74. Sygnalizacja.
83. Zegary.
85. (b) Wodociąg (wodomierze).

IV. Oddział zgłoszeń.

Technika budownictwa, środki transportowe i obrabianie metali.

7. Wyrób blachy i drutu.
19. (b) Budowa dróg i mostów.
34. Przybory do gospodarstwa domowego.

37. Budownictwo cywilne.
49. Obrabianie metalu, mechaniczne.
56. Przybory na konie (ubory na zwierzęta wierzchowe i pociągowe).
61. Przybory ratunkowe.
63. (a) Siodlarstwo, stelmastwo (dział ogólny).
- (b) " " (welocepedy).
67. (a) Szlifierstwo i polerownictwo (dział mechaniczny).
68. Ślusarstwo.
69. Narzędzia do krajania.
81. Środki transportowe w ogólności.
84. Budownictwo wodne.
85. (a) Wodociąg (dział mechaniczny, rurociągi, klosety wodne, kanalizacya, spusty, wodotryski, tryskacze).
87. Narzędzia i przybory (szczegółowo nie nazwane).

V. Oddział zgłoszeń.

Chemia i przemysł chemiczny.

2. (b) Piekarstwo (dział chemiczny).
6. Piwo, gorzalka, wino, ocet, drożdże.
8. (b) Blicharstwo, farbiarstwo, drukowanie tkanin, apretura (dział chemiczny).
12. Postępowanie chemiczne i aparaty.
15. (b) Drukarstwo (dział chemiczny).
16. Wyrób nawozu.
18. Wyrób żelaza.
21. (b) Przyrządy elektryczne (baterye i akumulatory).
22. Barwniki, pokosty, lakiery, powłoki, klej.
23. Przemysł tłuszczowy, świece, mydła, oleje kopalne.
28. (b) Garbarstwo, obrabianie skóry (dział chemiczny).
29. (b) Włókna na przędziwo (dział chemiczny).
30. (b) Piecza o zdrowie (dział chemiczny).
32. (b) Szkło (dział chemiczny).
38. (b) Drzewo (dział chemiczny).
39. (b) Róg, kość słoniowa, guma, kauczuk, masy plastyczne (dział chemiczny).
40. Hulnictwo.
45. (b) Rolnictwo i leśnictwo, ogrodnictwo i winogrodnictwo, zootechnika (dział chemiczny).
48. Obrabianie metalu, chemiczne (emalia, galwanoplastyka).
53. Żywność (zachowywanie i wyrób).
57. (b) Fotografia (dział chemiczny).
58. (b) Prasy cedzidłowe.
62. Żupnictwo.
67. (b) Szlifierstwo i polerownictwo (dział chemiczny).
75. Soda i inny przemysł chemiczny hurtowny.
76. (b) Przędzenie (dział chemiczny).
78. (b) Materiały rozsadzające (dział chemiczny), towary żagwiowe, wyrób ogni sztucznych.
80. (b) Towary gliniane itp. (dział chemiczny).
85. (c) Wodociąg (cedziła i czyszczenie wody).
89. Wyrób cukru i skrobi.

158.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i sprawiedliwości z dnia 15. września 1898,

którem w wykonaniu ustawy patentowej wydają się postanowienia szczegółowe co do organizacyi Trybunału patentowego, postępowania przed nim tudzież co do wykonywania jego decyzji i zarządzeń.

Na zasadzie postanowień §§. 94 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) i na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. lipca 1898, rozporządza się co następuje:

I. Organizacya Trybunału patentowego.

§. 1.

Ustanawia się w Wiedniu Trybunał patentowy, który będzie instancją odwoławczą od rozstrzygnięć stanowczych oddziału nieważności Urzędu patentowego.

Trybunał ten tworzy się z prezydenta lub prezydenta senatu Najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego, który będzie jego prezydentem i przewodniczącym, tudzież z radcy Ministerstwa handlu, dwóch radców dworu Najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego lub ich zastępców i z trzech członków zawodowo-technicznych, którzy będą jego radcami.

Członków Trybunału patentowego i ich zastępców mianuje Cesarz na okres pięcioletni, a to na wniosek Ministra handlu uczyniony w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami. Ponowne ich powoływanie jest dozwolone (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 1, 2, 3).

Zastępców prezydenta i innych prawa świadomych członków Trybunału patentowego powołuje się a mianowicie zastępcę prezydenta z pocztu prezydentów lub prezydentów senatów Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego, zastępców radców dworu Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego z pocztu radców dworu przy tym Trybunale a zastępcę radcy Ministerstwa handlu z pocztu urzędników conceptowych Ministerstwa handlu.

Do urzędu członka zawodowo-technicznego Trybunału patentowego uzdolniony jest każdy niekazitelnym krajowcem, posiadający znakomite wiadomości zawodowo-techniczne, który skończył 30. rok życia i nie jest ani z ustawy ani z rozstrzygnięcia sądowego ograniczony w używaniu swoich praw cywilnych lub w rozporządzaniu swoim majątkiem.

Do przyjęcia urzędu członka zawodowo-technicznego Trybunału patentowego nie jest nikt obowiązany.

§. 2.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 19. lipca 1898, wszyscy członkowie Trybunału patentowego używają w ciągu okresu swego urzędowania tytułu: „członek Trybunału patentowego“, członkowie zawodowo-techniczni tytułu: „radca Trybunału patentowego.“

§. 3.

Od tych członków Trybunału patentowego, którzy nie są urzędnikami sędziowskimi, odbiera prezydent Trybunału patentowego, zanim rozpoczną urzędowanie, przysięgę, tak samo jak od sędziów. W razie ponownego mianowania dostateczne jest przypomnienie przysięgi już złożonej.

Urzędnicy, których Minister handlu przeznaczy na pisarzy Trybunału patentowego, winni prezydentowi Trybunału patentowego przyrzec pod przysięgą sumienne dopełnianie obowiązków.

§. 4.

Do członków Trybunału patentowego stosują się w ciągu okresu ich urzędowania postanowienia artykułu 6 ustawy zasadniczej państwa o władzy sędziowskiej i ustawy z dnia 21. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 46. o jej wykonaniu (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 4).

Funkcye w ustawie z dnia 21. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 46, sądowi dyscyplinarnemu przydzielone, wykonywać będzie co do członków Trybunału patentowego, o ile chodzi o ich funkcye w tym przymocie, sam Trybunał patentowy. Prokurator generalny przy Najwyższym Trybunale i sędzie kasacyjnym wykonywać ma czynności, do których według ustawy rzeczony jest obowiązany, także przy Trybunale patentowym.

Co do członków zawodowo-technicznych Trybunału patentowego zamiast oddalenia ze służby, następować ma usunięcie od urzędu.

Utrata obywatelstwa austriackiego lub własności pociąga za sobą samą przez się utratę urzędu; gdy członek Trybunału patentowego należący do Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego lub do Ministerstwa handlu wystąpi z czynnej służby u tych Władz. z wystąpieniem jego kończy się także jego funkcyja w Urzędzie patentowym..

§. 5.

Członkowie Trybunału patentowego pobierają płace funkcyjne (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 5).

Wysokość płac funkcyjnych wymierzać będzie dla każdego członka Minister handlu z końcem roku kalendarzowego na podstawie złożonych mu przez prezydenta Trybunału patentowego wykazów co do powoływania członka na posiedzenia i do wszelkich innych czynności Trybunału patentowego, dla członków zawodowo technicznych, zamieszkałych poza obrębem Wiednia, w szczególności także z uwzględnieniem odległości ich siedziby od Wiednia.

§. 6.

Trybunał patentowy rozprawia i rozstrzyga w senacie złożonym z sześciu radców i przewodniczącego.

Przewodniczy prezydent Trybunału patentowego lub jego zastępca.

Z sześciu radców powołanych do senatu dwaj powinni należeć do pocztu osób Najwyższego trybunału i sądu kasacyjnego, jeden do pocztu osób Ministerstwa handlu, trzej do pocztu członków zawodowo technicznych.

Trzech członków zawodowo technicznych powołuje w każdym z osobna przypadku prezydent Trybunału patentowego z listy mianowanych członków zawodowo technicznych (§. 41 ustawy patentowej, ustęp 6).

§. 7.

Radca Ministerstwa handlu, mianowany członkiem Trybunału patentowego, jest stałym referentem Trybunału patentowego. Prezydentowi Trybunału patentowego jest jednak zastrzeżone poruczenie innemu członkowi referatu w jakimś poszczególnym przypadku obok lub w miejsce stałego referenta.

§. 8.

Osób do służby pomocniczej i kancelaryjnej dla Trybunału patentowego potrzebnych, dostarcza Ministerstwo handlu (§. 41 ustawy patentowej, ustęp ostatni).

Nadechodzące akta, załatwienia i akta rejestrowe Trybunału patentowego zaciągają się w Ministerstwie handlu do osobnych ksiąg dla Trybunału patentowego przeznaczonych i z tego względu odpowiednio oznaczonych; podobnież załatwienia wygotowują się i akta Trybunału patentowego zachowują się w Ministerstwie handlu.

II. Postępowanie przed Trybunałem patentowym.

(Do §§. 87 — 93 ustawy patentowej).

§. 9.

Zwyczajne posiedzenia Trybunału patentowego odbywają się co trzy miesiące; jednakże w nagłych przypadkach prezydent Trybunału patentowego może także zarządzać posiedzenia nadzwyczajne.

Dni posiedzeń wyznacza prezydent Trybunału patentowego i takowe ogłaszają się wcześniej w Dzienniku patentowym.

Rozprawy publiczne Trybunału patentowego odbywają się w lokalach Najwyższego Trybunału i sądu kasacyjnego.

§. 10.

Referent stały Trybunału patentowego winien wydać zarządzenia potrzebne do należytego przygotowania rozprawy. W tych przypadkach, w których obok niego lub na jego miejsce inny członek Trybunału patentowego jest postanowiony referentem, referent stały winien wydać te zarządzenia w porozumieniu z tym członkiem; w razie różnicy zdań prosić należy prezydenta o decyzję

§. 11.

Orzeczenia Trybunału patentowego ogłaszają się i wygotowują w imieniu Jego Cesarskiej Mości i mają być podpisane przez przewodniczącego i sekretarza.

Wszelkie inne wygotowania wydają się z oznaczeniem „C. k. Trybunał patentowy“ i podpisem referenta stałego.

§. 12.

Wygotowania Trybunału patentowego doręczają się przez pocztę lub za pośrednictwem Urzędu patentowego.

III. Wykonanie decyzji i zarządzeń Trybunału patentowego.

§. 13.

Decyzje Trybunału patentowego wykonywać ma Urząd patentowy z urzędu, o ile takowe wchodzą w zakres właściwości Urzędu patentowego i o ile ustawa patentowa nie wymaga wyraźnie, żeby uprawniony o to prosił.

Z prośbą o wykonanie decyzji pod względem dalszej ich osnowy, winni interesowani udać się do Sądów lub do innych właściwych Władz.

§. 14.

Sądy obowiązane są udzielać Trybunałowi patentowemu pomocy prawnej.

§. 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

Ruber r. w.

159.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

którem wydaje się porządek czynności dla Urzędu patentowego.

Na zasadzie §§. 38 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

Biuro podawcze; postępowanie w niem z podaniami.

§. 1.

Wszelkie podania do Urzędu patentowego nadchodzące, odbierają się w biurze podawczem. Kwoty pieniężne do podań należące, złożone należy w kasie; kasa wydaje potwierdzenie złożenia, z którym następnie oddać należy podanie w przegrodzie biura podawczego.

Kto w biurze podawczem oddaje podanie tamże należące, może żądać, żeby mu oddanie potwierdzono wyciśnięciem pieczęci z datą na rubrum podania przez wnoszącego podanie wprzód przysposobionem.

§. 2.

W biurze podawczem wszelkie podania, do Urzędu patentowego nadchodzące, jak tylko nadejdą i w tej samej kolei, w której nadchodzą, opatruje się zapiskiem nadejścia; mianowicie zapisuje się na nich dzień (datę), jeżeli zaś są to zgłoszenia, także godzinę i minutę nadejścia i liczbę bieżącą. Dzień wniesienia a co do zgłoszeń także godzinę i minutę napisać należy na podaniu w obecności podającego, jeżeli tego żąda. Na wszystkich podaniach, z ściśle przestrzeganiem kolei nadejścia, zapisuje się numer bieżący według kolei rozpoczynającej się corocznie od 1, umieszcza się zaś tenże na podaniu

obok daty i nadto na każdej załączce podania; następnie wciąga się nadchodzące akta pod tym numerem do księgi (do protokołu podawczego). Prezydent Urzędu patentowego wyda potrzebne polecenia, żeby przy wciąganiu nadchodzących aktów przestrzegano jak najściślej kolei ich nadejścia.

Przywodzenie szczegółów przedmiotowych w podaniach i przy oddawaniu posyłek pieniężnych.

§. 3.

We wszystkich podaniach do Urzędu patentowego wystosowanych a odnoszących się do sprawy już u niego wiszącej, przywieść należy jej znak aktowy, o ile działającemu jest już wiadomy z poprzednich załatwień, tudzież numer odnośnego załatwienia, do którego odnosi się nowe podanie.

Wnosząc posyłki pieniężne do Urzędu patentowego i płacąc onemuż gotówką, podać należy dokładnie, z jakiego powodu się to czyni (czy to jest wkupne, opłata roczna, opłata od zażalenia itp.) i do jakiej sprawy te pieniądze należą; w szczególności posyłając jednocześnie więcej należności zapomocą przekazu pocztowego lub zapomocą ceduły złożenia pocztowej kasy oszczędności, trzeba na odcinku wyszczególnić dokładnie opłaty mieszczące się w sumie asygnowanej (np.: wkupne za N. N. na cegły odsadzkowe 10 zł., 2. opłata roczna za patent Nr. 2345 25 zł., opłata od zażalenia N. N. przeciw rezolucyi L. . . . 10 zł. itd.).

Płacąc kasie Urzędu patentowego gotówką lub zapomocą czeku sumy, obejmujące kilka należności, oddać należy wykaz szczegółowy objaśniający, na co ta suma jest przeznaczona.

Rejestra i zapiski do aktów.

§. 4.

W Urzędzie patentowym i jego oddziałach utrzymywać należy potrzebne rejestry i zapiski, żeby każdy akt, w każdym okresie postępowania mógł być szybko i niezawodnie znaleziony i żeby bieg terminów, stanowiący o dalszem postępowaniu z przedmiotem, był uwidoczniomy.

§. 5.

Wszystkie akta odnoszące się do nadanego patentu, zachowywać należy złączone, akta dotyczące się patentów dodatkowych, z przywiedzeniem aktów dotyczącego patentu głównego.

Pora czynności.**§. 6.**

Godziny czynności Urzędu patentowego trwają od godziny 9 rana do godziny 3 popołudniu.

Jednakże przyjmowanie stron w oddziałach Urzędu patentowego może być zarządzeniem prezydenta ograniczone do pewnej godziny w obrębie tego czasu; zarządzenie w tym względzie powinno być wywieszane przy wejściu do budynku urzędowego.

Biuro podawcze i kasa Urzędu patentowego otwarte są dla publiczności w dniach powszednich od godziny 9 aż do 2.

§. 7.

W niedziele i święta (§. 11) służba spoczywa w Urzędzie patentowym.

Jednakże dla odbierania podań, biuro podawcze powinno być także w tych dniach otwarte w czasie od godziny 9 do 12; w tymże samym czasie również i wystawialnia jest dla publiczności otwarta. Kasa jest w niedziele i święta zamknięta; w dniach tych kwoty pieniężne oddawać należy do Urzędu patentowego za pośrednictwem poczty.

Terminy.**§. 8.**

Terminy w ustawie ustanowione (terminy ustawowe), o ile ustawa nie dozwala wyraźnie ich przedłużania, nie mogą być przedłużone.

Terminy, wyznaczone przez Urząd patentowy ze względu na potrzeby i jakość szczególnego przypadku (terminy urzędowe), mogą być przedłużone.

§. 9.

Bieg terminów zaczyna się od chwili zdarzenia w ustawie patentowej oznaczonego, do którego stosuje się początek terminu, lub od chwili doręczenia stronie uchwały termin zarządzającej, albo, jeżeli uchwała ta nie została stronie doręczona lecz ogłoszona i do protokołu wciągnięta, od ogłoszenia uchwały; jednakże przy liczeniu terminu, który wyznaczony jest w pewnej ilości dni, nie wlicza się dnia, w którym miała miejsce chwila zdarzenia, doręczenia lub ogłoszenia uchwały, decydująca o rozpoczęciu się terminu. Terminy wyznaczone w tygodniach, miesiącach lub latach, kończą się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia, miesiąca lub roku, który swoją nazwą lub liczbą odpowiada dniowi rozpoczęcia się terminu.

Jeżeli tego dnia niema w ostatnim miesiącu, termin kończy się z upływem ostatniego dnia owego miesiąca.

§. 10.

Niedziele i święta (§. 11) nie wstrzymują rozpoczęcia się i biegu terminów.

Jeżeli termin kończy się w niedzielę lub święto (§. 11), za ostatni dzień terminu uważać należy najbliższy dzień powszedni.

§. 11.

Za dni świąteczne przyjmuje się następujące według kalendarza rzymsko-katolickiego: dzień Nowego Roku, święto Trzech Króli, święto N. P. Gromnicznej, Zwiastowanie N. M. Panny, Wniebowstąpienie Pańskie, poniedziałek Wielkanocny i poniedziałek Zielonych Świątek, dzień Bożego Ciała, dzień ŚŚ. Piotra i Pawła, Wniebowzięcie N. M. Panny, dzień Narodzenia N. M. Panny, dzień Wszystkich Świętych, dzień Św. Leopolda, Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, Boże Narodzenie i dzień Św. Szczepana.

§. 12.

Jeżeli terminy ustawowe lub urzędowe, kilku osobom, w tej samej sprawie udział mającym, do wykonania tej samej czynności służące, nie upływają jednocześnie, wszystkie te osoby mogą czynność ową dopóty wykonywać, dopóki jeszcze jednej z nich służy termin do wykonania tej czynności.

Tok czynności w oddziałach.**§. 13.**

Zarządzenia, mające na celu przygotowanie wydania uchwały na posiedzeniach, wydaje we wszystkich oddziałach egzaminator lub referent, któremu sprawa jest poruczona. Jeżeli tenże przesłuchuje strony, w takim razie, o ile nie chodzi tylko o uchylenie wad zewnętrznych w podaniach lub o sprostowanie podanego opisu, tudzież, gdy się przesłuchuje świadków i biegłych, należy zawsze spisać protokół, w razie potrzeby z przybraniem przysięgłego pisarza.

§. 14.

Wszystkie sprawy, odnoszące się do patentu już nadanego, których załatwienie nie jest zastrzeżone oddziałowi zażaleń lub oddziałowi nieważności, załatwiać ma ten oddział zgłoszeń, który zajmował się nadaniem patentu. Gdy idzie o sprawy treści prawnej, co do których przepisane jest wydanie uchwały na posiedzeniu, zwołuje się na posiedzenie dotyczącego oddziału zgłoszeń członków prawa świadomych.

§. 15.

Gdy zachodzi jeden z powodów wyłączenia, podany w §. 42 ustawy patentowej, członek, którego to dotyczy, winien oznajmić o tem niezwłocznie prezydentowi a ten wydaje zarządzenia potrzebne pod względem zastępstwa za wyłączonego; jeżeli powody wyłączenia spostrzeżone lub zarzucone będą dopiero podczas posiedzenia, oddział decydować ma o ich istnieniu.

Tok czynności w oddziałach zgłoszeń.

§. 16.

Jeżeli badanie wstępne (§. 55 ustawy patentowej) wykaże w zgłoszeniu wady nie uwłaczające kwalifikacji wynalazku do patentowania, wezwąć należy zgłaszającego, żeby wady te usunął w oznaczonym terminie. Jeżeli z badania wstępnego okaże się, że zgłoszenie zdaje się spotykać z okolicznościami, uchylającymi kwalifikację do patentowania, uwiadomić należy o tem zgłaszającego z wezwaniem, żeby w wyznaczonym terminie objawił swoje zdanie albo, żeby opis swój odpowiednio ścięśnił lub zmienił.

Uwiadomienia te wydają się na wniosek jednego egzaminatora, opatrzone podpisem technicznego przewodniczącego odpowiedniego oddziału zgłoszeń; we wszystkich kwestjach nie tylko techniczne znaczenie mających, przewodniczący zawodowo techniczny przedkłada dotyczący akt świadomemu prawu przewodniczącemu oddziału a w takim razie ten ostatni podpisuje dotyczące zarządzenie.

Zgłoszyciel, którego zgłoszeniu wytknięto wady, może w terminie wyznaczonym mu do uchylecia wad lub do oświadczenia się co do przeszkód, z jakimi się jego zgłoszenie spotkało, stawić się osobiście w biurze dotyczącego egzaminatora dla udzielenia stosownych wyjaśnień celem uchylecia wad swego zgłoszenia i sprostowania onegoż.

Postanowienie, czy dosteżone wady mają być uchylone zapomocą poprawek w egzemplarzach opisu pierwotnie podanego, czy mają być podane nowe opisy, zastrzega się uznaniu egzaminatora.

§. 17.

Listy zgłoszeń patentowych posyłać należy regularnie Ministerstwu wojny, tudzież Ministerstwu skarbu i spraw wewnętrznych; nadto ogłasza się je w Dzienniku patentowym. Ministerstwu rzeczonym posyłać należy Dziennik patentowy regularnie i natychmiast po wyjściu.

Jeżeli badanie wstępne nastęrczy powód do mniemania, że wynalazek wchodzi całkiem lub po

części w zakres prawa monopolowego państwa, egzaminator winien zasięgnąć zdania właściwej władzy monopolowej.

Urząd patentowy uda się do Ministerstwa wojny z żądaniem, żeby mu wymieniło osoby, których opinii może zasięgać co do wynalazków na polu techniki broni i środków wybuchowych i które w myśl §. 37, ustęp trzeci ustawy patentowej można wzywać na obrady oddziałów zgłoszeń.

§. 18.

Wydanie uchwały na posiedzeniu oddziału zgłoszeń, potrzebne jest do uchwały orzekającej odrzucenie zgłoszenia (§. 56, ustęp pierwszy ustawy patentowej), do zarządzenia zapowiedzi (§. 57, ustęp pierwszy ustawy patentowej), do decyzji co do nadania patentu w postępowaniu protestacyjnym (§. 60 ustawy patentowej), nakoniec do decyzji co do cofnięcia pierwszeństwa z powodu istotnych zmian w pierwotnym opisie (§. 52, ustęp ostatni i §. 54, ustęp ostatni ustawy patentowej). Lecz jeżeli w terminie wystawienia nie nadeszła protestacya a egzaminator wnosi nadanie patentu, można postarać się kursoryjnie o uchwałę względem nadania patentu.

§. 19.

Akta przez poszczególnych egzaminatorów przygotowane do wydania uchwały w oddziale zgłoszeń oddać należy technicznemu przewodniczącemu oddziału najmniej na trzy dni przed posiedzeniem; tenże wyznacza drugiego członka technicznego do wydania uchwały i wpisuje akta do porządku dziennego posiedzenia. Najpóźniej na jeden dzień przed posiedzeniem oddaje akta z porządkiem dziennym przydującemu w oddziale.

Te sprawy, co do których w myśl §. 40 ustawy patentowej uchwała wydana być ma na posiedzeniu oddziałowem samych tylko członków prawa świadomych, przydzielać należy świadomemu prawu przewodniczącemu tego oddziału, który zajmował się lub jeszcze się zajmuje nadaniem patentu, on zaś przydziela je świadomemu prawu urzędnikowi swego oddziału do opracowania a po przygotowaniu projektu uchwały wpisuje do porządku dziennego posiedzenia, które odbyć się ma według §. 40 ustawy patentowej.

Uchwałę co do wpisów do rejestru rzeczników patentowych w myśl §. 43 ustawy patentowej wydaje oddział, który utworzyć należy z dwóch członków prawa świadomych pod przewodnictwem prezydenta lub jego zastępcy (§. 11 rozp. min. z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 157).

§. 20.

Akta do posiedzenia przygotowane biorą się na niem pod obradę według kolei porządku dziennego. Na posiedzeniu oddziałów zgłoszeń nie pisze się protokołu, lecz na każdym z aktów, co do których oddział wydał uchwałę, zapisuje się nazwiska osób, które miały udział w wydaniu tej uchwały.

Uchwałę wydaje się na podstawie wniosku przygotowanego przez egzaminatora; zmiany uchwalone na posiedzeniu wpisuje się w koncepcie wniosku, jeżeli zaś uchwała różni się znacznie od wniosku, projekt załatwienia wygotować należy na nowo w porozumieniu z tym członkiem, którego wniosek został uchwalony.

§. 21.

W toku badania wstępnego wpływać należy na to, żeby istotny przedmiot wynalazku był w opisie przedstawiony jak najjaśniej, jak najwyraźniej, w formie kwalifikującej opis do wydrukowania i żeby osnowa opisu odpowiadała ściśle roszczeniom do upatentowania i tytułowi patentu nadać się mającego.

Jeżeli chodzi o postępowanie, którego przedmiotem jest wyrób nowego materiału (§. 110 ustawy patentowej), nowość tego materiału powinna być w tytule i w roszczeniach patentowych jak najjaśniej wyrażona.

Obwieszczając zgłoszenie (§. 57 ustawy patentowej), określić należy istotny przedmiot wynalazku jak najkrócej, głównymi wyrazami, w taki sposób, żeby interesowani biegli mogli z tego dowiedzieć się, do czego zgłoszenie się odnosi; dotyczący egzaminator winien osnowę obwieszczenia przygotować na posiedzenie jednocześnie z wnioskiem o ogłoszenie.

§. 22.

W wystawialni trzymać należy wystawione zgłoszenia razem z ich załączkami, tudzież dokumenty nadanych patentów na pogotowiu, iżby każdy mógł je przeglądać. Drukowanego egzemplarza rysunku nie wystawia się.

Utrzymywać należy osobne zapiski wystawionych zgłoszeń, ażeby każde wystawione zgłoszenie za podaniem nazwiska zgłoszyciela a tak samo i zgłoszenia należące do pewnej klasy, za podaniem tej klasy można było łatwo i szybko znaleźć.

Wystawialnia jest dla publiczności otwarta w dniach powszednich od godziny 9 do 3. w nie-

dziale i święta (§. 11) od godziny 9 do 12; jednakże na pół godziny przed upływem tego czasu nie wydaje się już żadnych zgłoszeń ani dokumentów patentowych. Gdy się czas urzędowy skończy, zgłoszenia i dokumenty patentowe znajdujące się w rękach stron należy odebrać i wziąć napowrót w urzędowe zachowanie.

Kto w wystawialni wypożycza do przejrzania zgłoszenie lub dokument patentowy, winien wygotować potwierdzenie otrzymania, na którym zanotować należy liczbę pism wypożyczonych. Wypożyczający winni używać wypożyczonych zgłoszeń i dokumentów patentowych w tych miejscach, które im będą wskazane.

Zapisywanie szczegółów zgłoszeń i zdejmowanie szkiców z rysunków jest dozwolone; jednakże kopie zupełne opisów a mianowicie zaś rysunków, wolno wygotowywać tylko za szczególnem pozwoleniem przewodniczącego właściwego oddziału zgłoszeń; pozwolenie to daje się tylko w takim razie, jeżeli strona wiarogodnie udowodni, że potrzebuje kopii zupełnej dla uzasadnienia protestacji. W przypadku jednak tym trzeba dobitnie zwrócić uwagę proszącego na to, że wystawionemu opisowi patentowemu służy według §. 57, ustęp 4 ustawy patentowej, ochrona prawa autorstwa.

Tylko za szczególnem pozwoleniem mogą strony używać w wystawialni atramentu i pióra. Do wygotowywania tam notatek, szkiców i kopii wolno stronom używać tylko ołówków zwyczajnych lub atramentowych.

Urządnicę pełniący służbę, odbierając napowrót przedmioty wypożyczone, winien przekonać się o ich zupełności i zwrócić lub zniszczyć wystawione potwierdzenie.

Kilka zgłoszeń i dokumentów patentowych można wydać stronie jednocześnie tylko w takim razie, jeżeli potrzebuje ich do porównania ze sobą.

Na żądanie przełożonego wystawialni winny strony pokazać mu wygotowane notatki, szkice lub kopie.

Przełożony wystawialni ma prawo zatrzymać zapiski i rysunki stron przekraczające dozwoloną miarę notatek lub szkiców.

Przestrzegać należy, żeby strony obsługiwane były kolejno w takim porządku jak przychodzą.

W wystawialni zakazane jest głośne mówienie i w ogóle przeszkadzanie innym obecnym, tudzież palenie tytoniu. Przełożony wystawialni winien czuwać nad tem, żeby tam panował spokój i porządek.

Osobom wykraczającym ponownie przeciw postanowieniom powyższym, może prezydent Urzędu patentowego na wniosek przełożonego wystawialni zabronić trwale lub czasowo uczęszczania do niej.

§. 23.

Uskutecznienie ogłoszenia zapisać należy w akcie dotyczącego zgłoszenia.

Cofnięcie zgłoszenia lub odmówienie patentu (§. 66 ustawy patentowej), ogłasza się z odniesieniem się do uprzedniego ogłoszenia zgłoszenia i z podaniem nazwiska zgłoszyciela, tudzież tytułu wynalazku.

§. 24.

O tem, że zgłoszenie zostało ogłoszone (zapowiedź, §. 57 ustawy patentowej),awiadomić należy zgłoszyciela listem poleconym lub za potwierdzeniem odbioru i zarazem należy nadmienić, że tenże winien w przeciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia złożyć pierwszą opłatę roczną (20 zł.), w przeciwnym razie zgłoszenie uważa się za cofnięte.

Okoliczność, że zgłoszyciel nie otrzymał tegoawiadomienia, nie wstrzymuje skutków prawnych łączących się z zaniedbaniem zapłacenia i nie uzasadnia odpowiedzialności ze strony Urzędu patentowego.

§. 25.

Dalsze opłaty roczne są płatne każdego roku w dniu kalendarzowym odpowiednim temu dniowi, w którym zgłoszenie zostało w Dzienniku patentowym ogłoszone (§. 57 ustawy patentowej). Po tym dniu można jeszcze zapłacić ważnie w przeciągu trzech miesięcy tylko za uiszczeniem opłaty dodatkowej w kwocie 5 zł.

Jeżeli opłaty rocznej nie uiszczono w miesiąc po dniu płatności a w tym razie z dopłatą należności dodatkowej, Urząd patentowy posyła posiadaczowi patentu albo jego pełnomocnikowi pod adresem w rejestrze zapisanymawiadomienie, że opłaty nie wniesiono i że można ją jeszcze zapłacić łącznie z opłatą dodatkową aż do upływu trzech miesięcy od dnia płatności, który się wawiadomieniu podaje.

Gdyby opłatę roczną wniesiono po dniu płatności bez opłaty dodatkowej, Urząd patentowy wzywa wnoszącego, żeby opłatę dodatkową uiszczył w przeciągu pozostałej części trzechmiesięcznego terminu; jeżeli opłata dodatkowa nie zostanie w tym terminie uiszczona, zwraca się uiszczoną opłatę roczną a z patentem postępuje się tak, jak gdyby upłynął.

Okoliczność, że posiadacz patentu nie otrzymał takiegoawiadomienia lub wezwania, nie wstrzymuje skutków prawnych łączących się z zaniedbaniem zapłacenia i nie uzasadnia odpowiedzialności ze strony Urzędu patentowego.

Tok czynności w oddziałach zażaleń.

§. 26.

Pod względem przygotowań do wydania uchwały w oddziałach zażaleń, stosują się odpowiednio — o ile ustawa patentowa nie zawiera osobnych zarządzeń — przepisy wydane dla oddziałów zgłoszeń z następującymi odmianami.

Do każdego zażalenia i do każdego wniosku, co do którego decyzya zastrzeżona jest oddziałowi zażaleń, ma prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca, do przewodniczenia w oddziale zażaleń powołany, przeznaczyć na referenta członka oddziału zażaleń świadomego prawa lub zawodowo technicznego podług tego, czy chodzi o kwestye prawnicze czy techniczne. W razie potrzeby można też ustanowić dwóch referentów, świadomego prawa i zawodowo technicznego.

Jeżeli referent zawodowo techniczny należy do niestających członków Urzędu patentowego, w takim razie polecić należy urzędnikowi Urzędu patentowego przeprowadzenie postępowania przygotowawczego na podstawie jego wniosków.

Gdy sprawa okazuje się dostatecznie przygotowaną do wydania uchwały na posiedzeniu, referent przekłada akt przewodniczącemu a ten wyznacza dzień posiedzenia i zarządza zaproszenie członków zawodowo technicznych, którzy wybrani być mają podług tego, do jakiej gałęzi techniki wynalazek należy.

W razie potrzeby, można przed zgromadzonym oddziałem zażaleń przesłuchiwać świadków i biegłych i przeprowadzać wszelkie inne dowody.

Z przeprowadzenia dowodów i ze zarządzeń w postępowaniu przygotowawczem, jakoteż z rozprawy nad zażaleniem, spisane być winny przez przysięgłego pisarza — w razie potrzeby z przybraniem technika — protokoły, które zawierać mają istotne wyniki postępowania przygotowawczego i rozprawy.

Tok czynności w oddziale nieważności.

§. 27.

Do każdego wniosku, którego rozstrzygnięcie zastrzeżone jest oddziałowi nieważności, wyznacza prezydent lub jego zastępca świadomego prawa członka oddziału nieważności na referenta, który obowiązany jest przeprowadzić postępowanie przygotowawcze do rozprawy ustnej (§. 71 ustawy patentowej).

Nadto we wszystkich przypadkach, w których chodzi o kwestye nie wyłącznie prawnicze, wyznaczyć należy na drugiego referenta członka zawodowo technicznego podług gałęzi techniki, do której doty-

czący wynalazek należy i referent prawa świadomy, winien się z nim porozumiewać. Z wyników postępowania przygotowawczego zdaje streszczającą relację na rozprawie ustnej referent prawa świadomy lub zawodowo techniczny podług tego, czy przedmiot jest przeważnie treści prawniczej czy technicznej; jeśli potrzeba, zdają sprawę obadwaj. W razie różnicy zdań, kto ma zdawać sprawę, decyduje przewodniczący.

§. 28.

W postępowaniu przygotowawczem winien referent cały materiał procesowy o tyle przygotować do rozprawy ustnej i przebrać, żeby rozprawa ta mogła odbyć się ile możności jednym ciągiem i bez przerwy.

W szczególności więc referent winien przez przesłuchanie stron lub postaranie się o ich oświadczenia stwierdzić, które z roszczeń, jakich dochodzą, są uznane, na które istotne twierdzenia się zgodzono a które z tych roszczeń i twierdzeń są zaprzeczane; o ile roszczenie, które jedna strona wytacza, będzie przez przeciwnika uznane lub o ile zgodzono się na twierdzenia faktyczne, winien stwierdzić to protokolarnie.

Co do faktów, które pozostały spornymi, winien referent zarządzić co będzie potrzebne dla uzyskania środków dowodowych, przeprowadzenia tych dowodów, których na rozprawie ustnej nie możnaby przeprowadzić lub których natychmiastowe przeprowadzenie jest potrzebne dla zapewnienia dowodu.

Za dowody, których nie można przeprowadzać na rozprawie ustnej, uważa się w szczególności następujące: obejrzenie naoczne, przesłuchanie świadków zamiejscowych drogą rekwizycji, pochłaniające wiele czasu badania biegłych i w ogóle wszelkie takie dowody, których przeprowadzenie na rozprawie ustnej mogłoby, jak to jest do przewidzenia, znacznie ją utrudnić lub niestosunkowo przedłużyć.

Na wszelkie takie przeprowadzenia dowodu, przyzwać należy obie strony lub ich zastępców. Przy przeprowadzaniu dowodu stosować należy odpowiednio przepisy §§. 266 aż do 370 ustawy o postępowaniu cywilno-sądowym z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113. Niestawienie się stron nie wstrzymuje przeprowadzenia dowodów.

Przytem jednak należy mieć zawsze na uwadze, że celem postępowania przygotowawczego jest tylko przygotowanie rozprawy ustnej, że przeto przeprowadzenie dowodu zastrzeżone dla tej rozprawy, uzupełnione wynikami postępowania przygotowawczego, ma zgromadzonemu oddziałowi dostarczyć jasnego i zupełnego obrazu całego przypadku spornego.

Jeżeli do tego samego faktu przywieziono kilku świadków, referent winien najprzód przez przesłuchanie stron lub w inny odpowiedni sposób

stwierdzić, którzy z tych świadków są najbardziej w możności potwierdzić fakt o który idzie i podług tego poczynić wnioski co do przyzwania świadków na rozprawę ustną.

W postępowaniu przygotowawczem referent winien zawsze wpływać na to, żeby strony przywiodły całkowicie i wyczerpująco fakta i środki dowodowe, służące do uzasadnienia ich roszczeń i zwrócić uwagę stron na dopuszczalne stosownie do §§. 74 i 75 ustawy patentowej a względnie §§. 179, 181, 275 i 278 ustawy o postępowaniu cywilno-sądowym wyłączenie faktów i dowodów za późno przywiezionych.

Z przeprowadzenia dowodów i zarządzeń w postępowaniu przygotowawczem spisany być ma protokół a to przez przysięgłego pisarza, w razie potrzeby z przybraniem technika.

§. 29.

Audycencye w postępowaniu przygotowawczem wyznacza referent i uwiadamia o ich wyznaczeniu strony lub ich zastępców; w postępowaniu przygotowawczem referent ma upoważnienia i obowiązki przewodniczącego w postępowaniu sądowym wyszczególnione w §§. 180 aż do 185 ustawy o postępowaniu cywilno-sądowym.

Może on zarządzić przeprowadzenie dowodu, mające odbyć się w postępowaniu przygotowawczem i albo sam wykonać takowe albo drogą rekwizycji zażądać tego od sądów (§. 83 ustawy patentowej). Przy przeprowadzaniu dowodu służą mu te upoważnienia, które w postępowaniu przed trybunałami wykonywa przewodniczący przy przeprowadzaniu dowodu przed sądem orzekającym.

W postępowaniu przygotowawczem nie można przesłuchiwać stron pod przysięgą.

§. 30.

Gdy się postępowanie przygotowawcze skończy, referent przekłada prezydentowi oddziału nieważności lub przewodniczącemu onegoż, którego prezydent wyznaczy, wszystkie akta ze swoimi wnioskami. Jeżeli referent lub przewodniczący uznaje, że wniosek poddany postępowaniu przygotowawczemu należy odrzucić jako niekwalifikujący się do rozprawy z powodu niewłaściwości Urzędu patentowego lub dla rozstrzygniętej już sprawy (§. 72, ustęp 2 ustawy patentowej), trzeba postarać się o uchwałę oddziału nieważności, który decyduje w tym względzie na posiedzeniu nie jawnem. W przeciwnym razie prezydent lub inny przewodniczący oddziału nieważności, o ile nie uznaje za potrzebne zarządzić jeszcze uzupełnienie postępowania przygotowawczego, naznacza rozprawę ustną; zarządzenia w tym względzie potrzebne projektuje referent i przekłada je przewodniczącemu do zatwierdzenia.

§. 31.

Przed rozprawą ustną obznajmić się winni członkowie oddziału nieważności prawa świadomi z techniczną a zawodowo techniczni z prawniczą stroną przypadku, który ma być jej przedmiotem. Przewodniczącemu zastrzeżone jest zarządzenie, żeby akt obiegał między członkami z rąk do rąk, lub żeby referent udzielił im ustnie objaśnień.

§. 32.

Z wyników postępowania przygotowawczego, o ile zgromadzony oddział nieważności nie dowiadyje się o nich bezpośrednio z przeprowadzenia dowodów, odbywającego się na rozprawie ustnej, winien referent (§. 27) zdać sprawę na rozprawie ustnej na podstawie protokołów spisanych w postępowaniu przygotowawczem.

Decyzje wypadkowe w oddziałach zażaleń i w oddziale nieważności.

§. 33.

Wnioski, dotyczące się decyzji wypadkowych, do których według §. 37, ustęp 2 ustawy patentowej, dostateczną jest obecność tylko trzech członków w oddziałach zażaleń i w oddziale nieważności, trzeba oddać przewodniczącemu osobno, wpisać w osobnym porządku dziennym i wziąć pod rozprawę stosownie do polecenia przewodniczącego, przed przedmiotami zastrzeżonymi na pełne posiedzenie oddziału lub po ich załatwieniu.

Wygotowania.

§. 34.

Wygotowania Urzędu patentowego wydają się z napisem „c. k. Urząd patentowy“ i z wymienieniem oddziału („Oddział zgłoszeń I, II, III, IV lub V; Oddział zażaleń A lub B; Oddział nieważności“) i mają być podpisane przez prezydującego lub przewodniczącego dotyczącego Oddziału.

Wygotowania, dotyczące się spraw prezydyalnych, wydają się z podpisem „Prezydent Urzędu patentowego“, podpisuje zaś takowe prezydent Urzędu patentowego lub jego zastępca.

Należytości świadków i biegłych.

§. 35.

Przy ocenianiu roszczenia świadków i biegłych przez Urząd patentowy przesłuchiwanym, do należytości świadków i biegłych, jakoteż przy wymierza-

niu tych należytości stosują się odpowiednio postanowienia rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221.

Taryfę należytości ustanawia i wydaje Urząd patentowy z przyzwoleniem Ministra handlu.

Język służbowy.

§. 36.

Urząd patentowy używa w służbie, w czynnościach i na rozprawach języka niemieckiego.

W sprawach patentowych, dotyczących się osób mieszkających w krajach tutejszych, można wnosić do Urzędu patentowego podania i załączki w każdym z tych języków, które w ich siedzibie są zwyczajnymi krajowymi.

W przypadkach tych wydaje się stronie załatwianie takich podań w języku niemieckim z dołączeniem przekładu na język podania.

W sprawach patentowych, dotyczących się osób mieszkających za granicą, wnosić należy do Urzędu patentowego podania i załączki w języku niemieckim.

Podania stron, nie czyniące zadosyć wymaganiom powyższym, zwracać należy petentom lub ich zastępcom z wyznaczeniem terminu do wniesienia podania zgodnego z przepisami.

§. 37.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

160.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

tyczące się wymogów co do zgłoszeń patentowych tudzież co do pełnomocnictw do zastępowania w sprawach patentowych.

Na zasadzie postanowień §§. 53, 7 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) rozporządza się co następuje:

§. 1.

Zgłoszenie wynalazku celem uzyskania patentu wnosić należy do Urzędu patentowego podaniem piśmiennem (załączka I).

§. 2.

Zgłoszenie zawierać powinno następujące szczegóły:

1. Imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania ubiegającego się o patent, jeżeli zaś zgłoszenie wnosi zastępca, nadto też same szczegóły także co do zastępcy; ubiegający się o patent, jeżeli nie mieszkają stale w krajach tutejszych, winni wnosić zgłoszenia swoje, tudzież wszelkie podania, dotyczące się takowych albo nadanych patentów za pośrednictwem zastępcy w krajach tutejszych zamieszkałego (§. 7 ustawy patentowej) z przydaniem szczegółów powyższych co do tego stałego tutejszokrajowego zastępcy;

2. prośbę o nadanie patentu;

3. krótkie techniczne oznaczenie wynalazku, który ma być patentowany (tytuł); oprócz tego tytułu nie podaje się w samemże zgłoszeniu żadnych objaśnień co do przedmiotu wynalazku, lecz zamieszcza się takowe w opisie, który ma być do zgłoszenia dołączony;

4. ilość lat, za które zgłoszyciel chce uiścić opłatę roczną przed nadaniem patentu.

§. 3.

Zgłaszając się o patent dodatkowy (§. 4, ustęp 2 ustawy patentowej), trzeba przywieść patent pierwotny, do którego odnosi się zgłoszenie dodatkowe a to przez przytoczenie numeru i tytułu nadania, lub jeżeli patent pierwotny nie został jeszcze nadany przez przytoczenie szczegółów odnośnego zgłoszenia.

§. 4.

Do zgłoszenia trzeba dołączyć:

1. Wkupne w kwocie 10 zł. (§. 114 ustawy patentowej) lub potwierdzenie, że tę opłatę złożono w urzędzie pocztowym dla odesłania do kasy Urzędu patentowego; jeżeli zgłoszenie oddaje się bezpośrednio w Urzędzie patentowym, oddawca winien zapłacić wkupne w kasie Urzędu patentowego i oddać zgłoszenie w biurze podawczem razem z potwierdzeniem od kasy otrzymanem;

2. jeżeli ubiegający się o patent podaje zgłoszenie przez zastępcę, pełnomocnictwo zastępcy wystawione;

3. opis zgłoszonego wynalazku sporządzony według przepisów §. 52 ustawy patentowej w dwóch egzemplarzach (przez ubiegającego się o patent a według okoliczności przez jego zastępcę podpisanych).

§. 5.

Zgłoszenia patentowe, co do których chciiano uzyskać odroczenie wkupnego lub pierwszej opłaty rocznej, jakoteż podania, co do których chciiano uzyskać uwolnienie od opłat w §§. 115 i 116, l. 1, 2 i 3 ustawy patentowej przepisanych, winna strona

opatrzyć odpowiednim dopiskiem na pierwszym arkuszu poniżej stępla.

§. 6.

Pełnomocnictwa do zastępowania w sprawach patentowych, które stosownie do §. 7 ustawy patentowej trzeba składać w Urzędzie patentowym, powinny zawierać we wstępie imię i nazwisko mocodawcy lub według okoliczności jego firmę, miejsce jego zamieszkania i adres (ulicę, numer domu) a względnie siedzibę firmy, tudzież oznaczenie państwa, co do pomniejszych miejsc, także prowincyi lub w ogóle okręgu administracyjnego, następnie tytuł zgłosić się mającego wynalazku i upoważnienie do zgłoszenia się o patent a według okoliczności także o patenty dodatkowe; jeżeli pełnomocnictwo upoważnia do zastępowania w sprawach z patentów już nadanych, przytoczyć należy w pełnomocnictwie pisemnem wyraźnem tytuł patentu i jego numer. Pełnomocnictwa powinny być datowane i opiewać mają na osoby, których nazwisko obywatelskie trzeba przytoczyć. Jeżeli upoważnia się więcej osób, pełnomocnictwo zawierać powinno dodatek, że tak wspólnie jak i każdy z osobna oddzielnie są do zastępowania upoważnieni; odmiennego postanowienia nie mogą pełnomocnictwa zawierać.

Nadto pełnomocnictwa winny upoważniać zastępców do zastępowania we wszystkich sprawach dotyczących się patentu a według okoliczności patentów dodatkowych, mianowicie zaś do zastępowania mocodawcy w tych sprawach tak przed Władzami patentowymi, sądowemi i administracyjnemi jak i nie przed temi Władzami, do wytaczania sporów patentowych i czynienia wniosków o ukaranie, do odbierania doręczeń wszelkiego rodzaju, w szczególności zaś także pozwów, protestacyi i pierwszych pism spornych, jakoteż orzeczeń, do żądania i wykonywania zastępstw, do przedsiębrania i cofania środków prawnych wszelkiego rodzaju, do wyjednywania egzekucyi, środków zabezpieczających i zarządzeń tymczasowych, tudzież do odstępowania od takowych, do zawierania ugód wszelkiego rodzaju do odbierania pieniędzy i wartości pieniężnych.

Pełnomocnictwo powinno nadto zawierać dodatek, że zastępca jest upoważniony do ustanowienia na swoje miejsce zastępcy bądź do całego zakresu swego pełnomocnictwa, bądź do jego części. (Załączka II).

Jeżeli zastępca ma być także upoważniony do zupełnego cofnięcia zgłoszenia, powinien być do tego wyraźnie upoważniony.

Pełnomocnictwa, któremi upoważnia się zastępcę do zrzeczenia się całkiem lub częściowo patentu już nadanego, lub do wystawienia, imieniem posiadacza patentu, dokumentu co do przeniesienia tego patentu na inną osobę, powinny być według przepisu legalizowane.

§. 7.

Zgłoszenia i ich załączki pochodzące od osób zamieszkałych w krajach tutejszych sporządzone być powinny w języku niemieckim lub w jednym z tych języków, które w siedzibie owej osoby są pospolitymi krajowymi językami. Zgłoszycielom tutejszokrajowym, podającym zgłoszenie w języku nie niemieckim, wolno sporządzić w języku niemieckim jeden z dwóch egzemplarzy opisu, który do zgłoszenia ma być dołączony.

Zgłoszenia ubiegających się o patent zamieszkałych za granicą, tudzież załączki tych zgłoszeń powinny być sporządzone w języku niemieckim; gdyby pełnomocnictwa tych ubiegających się o patent, sporządzone były w języku zagranicznym, Urzędowi patentowemu służy prawo żądania, żeby złożono wierzytelne przekłady takowych na język niemiecki.

§. 8.

Załączki zgłoszenia opatrzyć należy numerami bieżącymi lub głoskami i pod takowemi przytoczyć je trzeba w zgłoszeniu.

Zgłoszenie, jakoteż opisy i rysunki podpisać ma albo ubiegający się o patent, albo, jeżeli zgłoszenie wnosi się przez zastępcę, tenże zastępca.

Imiona i nazwiska, zatrudnienie, miejsce zamieszkania i adres ubiegającego się o patent, tudzież te same szczegóły co do jego zastępcy, gdyby go miał, podawać należy w osnowie zgłoszenia wyraźnem czytelnem pismem; jeżeli miejsce jest mniejszego znaczenia, zwłaszcza, gdy leży za granicą lub gdy jest więcej miejsc tej samej nazwy, podać należy państwo, prowincję lub okrąg administracyjny, w którym dotyczące miejsce leży.

Jeżeli zgłoszyciel żąda na zasadzie traktatów państwa przyznania pierwszeństwa wstecz poza dzień zgłoszenia, trzeba podać w zgłoszeniu szczegóły potrzebne do stwierdzenia tych praw pierwszeństwa i zgłoszenie uczynione w dotyczącem państwie zagranicznym powinno być poświadczone. Jeżeli zgłoszyciel nie ma jeszcze w rękach dotyczących dowodów może nadesłać je później.

§. 9.

Opis powinien czynić zadość wymaganiom §. 52 ustawy patentowej i powinien być tak sporządzony, żeby kwalifikował się do wydrukowania; wystrzegać się więc należy rozwlekłych opisów, które są zbyt długie i nie objaśniają istoty wynalazku.

We wstępie do opisu imię i nazwisko zgłoszyciela, tudzież tytuł wynalazku podać należy zgodnie z tem, co podano w samemże zgłoszeniu.

Tytuł powinien mieścić w sobie krótkie rzeczowe oznaczenie istoty wynalazku; oznaczenia reklamowe i fantazyjne są wyłączone.

§. 10.

Pod względem wydrukowania opisów i reprodukcji fotograficznych rysunków, zachowywać należy jak najściślej następujące postanowienia:

Do wszelkich pism zgłoszenia używać należy papieru w formacie 33 lub 34 centymetry wysokości a 21 centymetrów szerokości.

Do pisania używać należy atramentu mocno czarnego, nielepkiego.

Pisma wykonane zapomocą machinki do pisania przekładać należy w odciskach wyraźnych, czytelnych i powinny być odciskane tylko po jednej stronie.

We wszystkich pismach zostawiać należy po lewej stronie miejsce wolne w szerokości 3 do 4 centymetrów.

Co do rysunków podawać należy zawsze jeden egzemplarz główny i jeden dodatkowy; do wykonania głównego egzemplarza używać należy papieru rysunkowego białego, grubego i gładkiego (tak zwanego brystolskiego lub kartonowego).

Rysunki powinny być wykonane na arkuszach w formacie 33 lub 34 centymetry wysokości a 21 centymetrów szerokości (I. format), albo 33 lub 34 centymetry wysokości a 42 centymetry szerokości (II. format), albo 33 lub 34 centymetry wysokości a 63 centymetry szerokości (III. format).

Większych formatów używać należy tylko w tym razie, gdyby na papierze najmniejszego formatu nie można wykonać rysunku z potrzebną zrozumiałością lub gdyby przez to ilość arkuszy musiała się nadmiernie zwiększyć; ile możności jednak wstrzymać się należy od używania III. formatu o 63 *cm* szerokości.

§. 11.

Rysunki obwieść należy pojedynczą czarną linią oddaloną od brzegu na 2 *cm*; w obrębie przestrzeni tą linią brzezną ograniczonej miejsce w górnej części arkusza najmniej na 3 *cm* szerokości przeznaczone jest na następujące szczegóły: W lewym rogu u góry pisze się nazwisko ubiegającego się o patent i datę podania, w prawym rogu u góry numer arkusza rysunku (arkusz I, II, III itd.), w środku u góry tytuł; stępel przylepia się w prawym rogu u góry, w dolnym prawym rogu znajdować się ma podpis ubiegającego się o patent lub jego pełnomocnika.

Poszczególne figury rysunku oznaczyć należy fig. 1, 2, 3 itd.; do oznaczenia poszczególnych części składowych przedmiotów przedstawionych na

tych figurach używać należy głosek abecadła łacińskiego lub liczb; na wszystkich figurach te same części składowe oznaczyć należy tymi samymi znakami.

W opisie odwoływać się należy do rysunków przez przytaczanie numeru figury, tudzież odnośnych głosek lub liczb.

§. 12.

Rysunek tudzież wszelkie napisy w głównym egzemplarzu rysunków, wykonać należy tuszem chińskim liniami mocno czarnymi, bez kolorowania lub tuszowania. Linie jednakowego znaczenia powinny być tej samej grubości; linie kreskowania służącego do oznaczenia przekrojów i uwydatnienia form okrągłych nie powinny na siebie zachodzić. Cieniowania kreskami ograniczyć należy do najkonieczniejszej potrzeby; cieniów, które przedmioty rzucają, nie trzeba rysować.

Za dodatkowy egzemplarz rysunku głównego służy jego przerys wykonany na płótnie rysunkowym; ten egzemplarz dodatkowy może być kolorowany dla oznaczenia materiału, jaki ma być użyty.

Rysunków nie trzeba ani składać ani związać; należy je tak zapakować, żeby nadeszły do Urzędu patentowego całkiem proste.

§. 13.

Wszelkie miary i wagi podawać należy według systemu metrycznego; wyraźnej podziąki lub wyraźnych wymiarów nie trzeba podawać. Ciężkość podawać należy według Celsjusza, gęstość jako ciężkości gatunkowe. Do oznaczeń chemicznych używać należy przyjętych powszechnie symbolów wagi atomów i formuł molekularnych.

§. 14.

Nazwy skrócone miar i wag wyrażać należy zapomocą następujących znaków:

1. miary długości

miryametr	μm
kilometr	km
metr	m
decymetr	dm
centymetr	cm
milimetr	mm

2. miary powierzchni

miryametr $\square$	μm^2
kilometr $\square$	km^2
metr $\square$	m^2

decymetr $\square$	dm^2
centymetr $\square$	cm^2
milimetr $\square$	mm^2
hektar	ha
ar	a

3. miary sześcienne

kilometr sześcienny . . .	km^3
metr	m^3
decymetr	dm^3
centymetr	cm^3
milimetr	mm^3

4. miary do płynów

hektolitr	hl
litr	l
decylitr	dl
centylitr	cl

5. miary ciężkości

tonna	t
cetnar metryczny	q
kilogram	kg
dekagram	dkg
gram	g
decygram	dg
centygram	cg
miligram	mg

Powyższe znaki skróceń pisać należy kursywą łacińską; z prawej strony znaku nie trzeba kłaść punktu; znaki pisze się po liczbach z prawej strony w tym samym wierszu, jeżeli liczby mają cyfry dziesiętne, po ostatniej cyfrze dziesiętnej.

§. 15.

Modele i próbki należy w ogóle dołączać do zgłoszenia tylko w tym razie, jeżeli jest to potrzebne do zrozumienia rysunku; z reguły przysyłać należy tylko po jednym egzemplarzu.

Gdy przedmiotem zgłoszenia jest postępowanie w celu wyrobu barwników smołowych, we wszystkich przypadkach dołączać należy do zgłoszenia zabarwioną niemi wełnę, jedwab lub bawełnę; takowe powinny być w stosowny sposób przytwierdzone na papierze kartonowym w formacie przepisany dla zgłoszenia (format I, §. 10); z każdego barwnika smołowego przysposobić należy próbki zabarwienia w trzech rozmaitych stopniach.

Do nich dołączyć należy opis postępowania stosowanego przy farbowaniu z dokładnym podaniem szczegółów co do koncentracji kąpeli farbiarskiej, co do bejców, jeżeli ich używano, ciepłoty itp., jakoteż pod tym względem, czy kąpiel farbiarska została odbarwiona czy zatrzymała jeszcze więcej lub mniej barwnika. Jeżeli ochrona patentowa rozciągać się ma na więcej barwników smołowych, które z powodu swojej wspólności pod względem chemicznym, mogą

być połączone w jedną grupę, w takim razie z powyższych próbek zabarwienia dołączyć należy tylko otrzymane zapomocą niektórych charakterystycznych wyobraźników tej grupy. Przepisy barwienia ogłoszone będą w dokumencie patentowym tylko na wyraźną prośbę zgłosiciela.

Nadto także co do wszelkich innych wynalazków, Urząd patentowy ma prawo żądania, żeby złożono modele, próbki, wzory, jeżeli uzna to za potrzebne do wyjaśnienia. Jeżeli co do postępowania przy wyrobie materiałów chemicznych okaże się potrzebnem dołączenie próbek wyrobu ostatecznego lub półwyrobów dotychczas nieznanych, podać należy te próbki we flaszkiach szklanych, których śred-

nica zewnętrzna wynosić ma około 30 *mm* a całkowita wysokość 80 *mm*. Flaszki te powinny być zamknięte zatyczkami szklanymi i pieczęcią zgłosiciela lub jego zastępcy i opatrzone napisem wyrażającym dokładnie co zawierają.

Próbek materiałów wybuchających a mianowicie należących do klasy 78, nie trzeba przedstawiać.

§. 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1898.

Baernreither r. w.

Załączka I

(do §. 1.)

Do c. k. Urzędu patentowego

w Wiedniu.

Podpisan . . . imiona i nazwiska, zatrudnienie (firma) . . . . .
 . . . . . miejsce zamieszkania i adres (ulica, numer domu) . . . . .
 . . . . . państwo, prowincya . . . . .
 zastępowany przez . . . imiona i nazwiska, zatrudnienie, miejsce zamieszkania i adres zastępcy . . . . .
 zgłasza niniejszem . . . krótki przedmiotowy tytuł wynalazku . . . . .
 . . . . .

do patentowania i prosi o nadanie $\frac{\text{mu}}{\text{jej}}$ patentu na ten wynalazek.*)

Podpisan . . . zamierza uiścić opłatę roczną najprzód za $\frac{\text{rok}}{\text{lat}}$ . . . . .

Do zgłoszenia niniejszego dołączają się:

- A 2 opisy,
- B rysunki główne,
- C rysunki dodatkowe,
- D 1 pełnomocnictwo.

Wkupne w kwocie 10 zł. . . . .

- jest dołączone.
- wniesione zostało do kasy Urzędu patentowego a potwierdzenie tego dołącza się do niniejszego.
- posłane zostało do kasy Urzędu patentowego przekazem pocztowym (przekazem pocztowej kasy oszczędności), w dowód czego dołącza się rewers pocztowy (potwierdzenie odbioru pocztowej kasy oszczędności).

. . . . . dnia . . . . . 18 . . . . .

N. N.

zastępowany przez
(Podpis zastępcy.)

*) Jeżeli w zgłoszeniu idzie o patent dodatkowy: dodatkowego do patentu Nr. . . . . na . . . . .
(albo: do patentu na . . . . . , którego tyczyło się zgłoszenie z dnia . . . . .)

Pełnomocnictwo.

Podpisan . . . (N. N., imiona i nazwiska [firma], miejsce zamieszkania [siedziba firmy], adres [ulica i numer domu], państwo, prowincya) . . . . .
 upoważnia niniejszem pana, (nów)

. . . . . N. N. (miejsce zamieszkania, adres) . . . . .

żeby dla $\frac{\text{niego}}{\text{nich}}$ zgłosił (li) się o patent w Austrii na . . . . .

. . . . .
 . . . . .
 tudzież według okoliczności o patenty dodatkowe.*)

Jest on więc (co do więcej pełnomocników: „Są oni więc a to tak wspólnie jak i każdy z osobna oddzielnie“) upoważ $\frac{\text{niony}}{\text{nieni}}$ do zastępowania podpisan . . . we wszystkich sprawach, tyczących się patentu

o który się zgłasza . . . i według okoliczności patentów dodatkowych; w szczególności $\frac{\text{jest on}}{\text{są oni}}$ upoważ $\frac{\text{niony}}{\text{nieni}}$ do zastępowania podpisan . . . w tych sprawach tak przed Władzami patentowymi, sądowymi i administracyjnymi jak i nie przed temi władzami, do wytaczania sporów patentowych i czynienia wniosków o ukaranie, do odbierania doręczeń wszelkiego rodzaju, w szczególności zaś także pozwów, protekcji i pierwszych pism spornych jakoteż orzeczeń, do żądania i wykonywania zastępstw, do przedsiębrania i cofania środków prawnych wszelkiego rodzaju, do wyjednywania egzekucyi, środków zabezpieczających i zarządzeń tymczasowych, tudzież do odstępowania od takowych, do zawierania ugód wszelkiego rodzaju, do odbierania pieniędzy i wartości pieniężnych, tudzież do ustanowienia na swoje miejsce zastępcy bądź do całego zakresu niniejszego pełnomocnictwa, bądź do jego części.

(Według okoliczności: Rzeczony zastępca jest także upoważniony do cofnięcia uczynionego zgłoszenia się o patent.)

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

. . . . .
 Podpis (imiona i nazwiska lub brzmienie firmy).

Przyjmuję to pełnomocnictwo.

. . . . . dnia . . . . . 18 . . . . .

. . . . .
 Podpis pełnomocnika.

*) Jeżeli pełnomocnictwo upoważnia do zastępowania w sprawach z patentu już nadanego:

Podpisa $\frac{\text{ny}}{\text{ni}}$ upoważnia . . . niniejszem Pana . . . . . do zastępowania $\frac{\text{go}}{\text{ich}}$ w sprawach z $\frac{\text{jego}}{\text{ich}}$ patentu austriackiego Nr. . . . . na . . . . . (tytuł patentu) . . . . .
 Jest on więc . . . . . itd. jak wyżej . . . . . do zastępowania podpisan . . . we wszystkich sprawach, tyczących się tego patentu i według okoliczności patentów dodatkowych . . . . . itd. jak wyżej.

161.**Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych, z dnia 15. września 1898,**

tyczące się zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych przez rzeczników patentowych i upoważnionych techników prywatnych.

Na zasadzie §§. 43, 122 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej) a z uzupełnieniem rozporządzeń ministeryalnych z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413*) i z dnia 8. listopada 1886, l. 8152**) o technikach prywatnych przez Władze upoważnionych, rozporządza się co następuje:

Rozdział I.**Warunki wpisania w rejestr rzeczników patentowych i w rejestr techników prywatnych.****§. 1.**

Kto ubiega się o to, żeby ustanowiono go rzecznikiem patentowym w pewnym oznaczonym miejscu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, winien w podaniu, które wystosować trzeba do prezydium Urzędu patentowego, wykazać, że dopełnił warunków w §. 43, ustęp 6, punkt 1 aż do 6 ustawy patentowej przepisanych.

§. 2.

* Ażeby być przypuszczonym do wzmiankowanego w §. 42, ustęp 6, punkt 6 ustawy patentowej egzaminu z prawa patentowego, winien kandydat udowodnić uczynienie zadość warunkom zawartym w punkcie 1 aż do 5 rzezonego miejsca ustawy i

*) Dz. u. kr. dla Dolnej Austrii, Nr. 8, z r. 1863, dodatek str. 24; Dz. u. kr. dla Czech, Nr. 1, z r. 1861; Dz. u. kr. dla Morawii i Śląska, Nr. 12, z r. 1861; Dz. u. kr. dla Tyrolu, Nr. 93, z r. 1860; Dz. u. kr. dla Przymorza, Nr. 13, z r. 1861; Dz. u. kr. dla Krainy, Nr. 18, z r. 1863; Dz. u. kr. dla Dalmacyi, Nr. 4, z r. 1864.

**) Dz. u. kr. dla Dolnej Austrii, Nr. 54, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Górnej Austrii, Nr. 24, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Czech, Nr. 8, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Morawii, Nr. 82, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Śląska, Nr. 47, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Styrii, Nr. 39, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Tyrolu i Vorarlbergu, Nr. 47, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Salzburga, Nr. 39, z r. 1886; Dz. u. kr. dla Karyntyi, Nr. 3, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Krainy, Nr. 9, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Przymorza, Nr. 2, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Dalmacyi, Nr. 13, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Galicyi, Nr. 14, z r. 1887; Dz. u. kr. dla Bukowiny Nr. 36, z r. 1886.

wykazać złożenie w kasie Urzędu patentowego przepisanej w ustawie taksy egzaminacyjnej w kwocie 20 zł.

§. 3.

Członków komisji egzaminacyjnej powołuje na przeciąg jednego roku prezydent Urzędu patentowego z pomiędzy członków tego Urzędu. Można jednak powoływać do komisji egzaminacyjnej także adwokatów i rzeczników patentowych w przymocie członków nadzwyczajnych.

Poszczególne egzamina zdawać należy przed trzema członkami komisji egzaminacyjnej, pomiędzy którymi znajdować się powinien najmniej jeden świadomy prawa i najmniej jeden zawodowo techniczny członek Urzędu patentowego. Prezyduje świadomy prawa członek Urzędu patentowego, jeżeli zaś w egzaminie bierze udział dwóch członków prawa świadomych, ten z nich, który ma wyższą rangę.

§. 4.

Stosownie do zdania prezesa Urzędu patentowego przed egzaminem ustnym może odbyć się piśmienny. Zdaje się go w lokalu Urzędu patentowego pod nadzorem urzędowym.

Wypracowanie egzaminacyjne oddać należy temu, który w odnośnym czasie jest przewodniczącym komisji egzaminacyjnej, on zaś jeszcze przed egzaminem ustnym dać nia takowe innym komisarzom egzaminacyjnym do przejrzania.

§. 5.

Egzamin ustny nie jest publiczny. Członkowie Urzędu patentowego mogą być na nim obecni. Kandydatem egzaminacyjnym może prezydent Urzędu patentowego dozwalać wstępu. W tym samym terminie można przypuścić do egzaminu kilku kandydatów, lecz nie więcej jak czterech.

§. 6.

Egzamin ustny, w związku z piśmiennym, jeżeliby takowy go poprzedzał, ma na celu wysledzenie, czy kandydat posiada dokładną znajomość austriackiego prawa patentowego, tudzież dotyczących postanowień traktatów międzynarodowych i czy obeznał się przynajmniej z najważniejszymi prawidłami ustawodawstw zagranicznych co do patentów.

W szczególności co się tyczy tutejszo-krajowego prawa, egzamin rozciągać się ma także na pokrewne zakresy przemysłowego prawa autorstwa (ochrona znaków i wzorów, przepisy o przywilejach).

Komisja egzaminacyjna winna przedewszystkiem przekonać się także o tem, czy kandydat nie tylko umie dotyczące przepisy i łatwo się pomiędzy

niemi orientuje, lecz czy także posiada potrzebną do ich stosowania pojętność, zdatność sądenia, bystrość i obrotność, tudzież porządny wykład.

§. 7.

Oprócz przewodniczącego każdy komisarz egzaminacyjny ma zadawać kandydatowi pytanie służące do celów egzaminu, podanych w paragrafie poprzedzającym. Czy także przewodniczący ma brać udział w zadawaniu pytań, zostawia się to jego własnemu uznaniu.

Tok egzaminu w ogólności przedstawić należy w protokole, który spisać ma jeden z komisarzy egzaminacyjnych, do czego jednak można także przybrać pisarza.

O wyniku egzaminu orzeka większość głosów członków komisji.

Przewodniczący daje głos na końcu i decyduje swoim głosem w razie równości głosów.

Kto egzamin zda pomyślnie, otrzyma w tym względzie świadectwo, które wystawia Urząd patentowy.

Kto nie zda egzaminu, może być przypuszczony do drugiego i ostatniego egzaminu po upływie terminu, który mu komisja egzaminacyjna wyznaczyc w ilości 3 aż do 12 miesięcy.

§. 8.

Po zamianowaniu przez Urząd patentowy a przed wpisaniem w rejestr rzeczników patentowych, winien rzecznik patentowy złożyć w ręce prezydenta Urzędu patentowego następującą przysięgę:

„Przysięgam Bogu wszechmogącemu i wszechwiednemu, że spełniać będę sumiennie obowiązki rzecznika patentowego, że gorliwie i uczciwie czuwać będę nad interesami, które będą mi poruczone, a w szczególności, że będę wiernie zachowywał następujące się mi tajemnice i że jak najściślej stosować się będę do przepisów, dotyczących się moich obowiązków, jakie już są lub będą w przyszłości wydane, tak mi Panie Boże dopomóż!“

Złożoną przysięgę wpisać należy do księgi przysięg i przysięgły ma ją tam podpisać.

§. 9.

Przez wpisanie do publicznego rejestru patentowego, który utrzymywany będzie w Urzędzie patentowym, nabywa się prawa do wykonywania rzecznictwa patentowego.

W tym rejestrze rzeczników patentowych zapisuje się ich w porządku abecadłowym z przydaniem dnia ustanowienia, miejsca urzędowania i siedziby.

Oplatę od wpisu, która według ustawy wynosi 100 zł., złożyć należy w kasie Urzędu patentowego.

§. 10.

Każdy technik prywatny przez Władzę upoważniony, który zamierza zajmować się zawodowym zastępowaniem stron w sprawach patentowych, winien za pośrednictwem swojej właściwej Władzy politycznej uwiadomić o tem Urząd patentowy, ażeby go wpisano w rejestr techników prywatnych i ma złożyć w ręce prezydenta Urzędu patentowego następującą przysięgę:

„Przysięgam Bogu wszechmogącemu i wszechwiednemu, że przy zawodowym zastępowaniu stron w sprawach patentowych spełniać będę sumiennie obowiązki na mnie ciężące, że gorliwie i uczciwie czuwać będę nad interesami, które będą mi poruczone, a w szczególności, że będę wiernie zachowywał następujące się mi tajemnice i że jak najściślej stosować się będę do przepisów, które dotyczą się moich obowiązków, i już są lub będą w przyszłości wydane, tak mi Panie Boże dopomóż!“

Złożoną przysięgę wpisać należy do księgi przysięg i przysięgły ma ją tam podpisać.

§. 11.

Wpisy do rejestru rzeczników patentowych i do rejestru techników prywatnych, tudzież wykreślenia z tych rejestrów ogłaszać należy w Dzienniku patentowym, jakoteż na koszt osób wpisanych lub wykreślonych a względnie na koszt ich następców prawnych w Gazecie wiedeńskiej i w Dzienniku urzędowym tego obszaru administracyjnego, w którym leży miejsce urzędowania osób wpisanych lub wykreślonych.

§. 12.

Kto nie będąc adwokatem tutejszo-krajowym lub nie należąc do rzeczników patentowych wpisanych w rejestr rzeczników patentowych, albo jako technik prywatny przez Władzę upoważniony, przed podaniem uwiadomienia przepisanego w §. 10 niniejszego rozporządzenia i przed złożeniem przysięgi trudni się zawodowym zastępowaniem stron w sprawach patentowych lub piśmiennymi i ustnymi oznajmieniami stręczy się do takiego zastępowania stron,

tudzież, kto nie będąc wpisany w rejestr patentowy, używa tytułu „rzecznik patentowy“,

karany będzie, o ile nie zachodzi istota czynu prawem karnem zakazana, według postanowień rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198.

Rozdział II.

Prawa i obowiązki.

§. 13.

Rzecznictwo patentowe obejmuje upoważnienie do zawodowego zastępowania stron w sprawach ochrony wynalazków z wyjątkiem sporów, dotyczących się cofnięcia i unieważnienia patentu albo odsądzenia od patentu lub przywileju, tudzież z wyjątkiem wszelkich spraw nie technicznych.

Prezydent Urzędu patentowego może wzywać rzeczników patentowych, żeby wyrazili opinię swoją co do spraw dotyczących się patentowania lub innego zakresu ochrony prawa przemysłowego.

§. 14.

Co do takich świadczeń rzeczników patentowych i ich funkcyjaryuszów, których wartość z powodu ich prostoty i częstości da się średnio oznaczyć, może Urząd patentowy ustanowić taryfą miarę wynagrodzenia za takowe przypadającego.

Postanowienia tej taryfy stosują się także do tych techników prywatnych przez Władze upoważnionych, którzy z zawodu trudnią się zastępowaniem stron w sprawach patentowych i w tym celu wyjeżdżali sobie, że ich wpisano w rejestr techników prywatnych.

§. 15.

Prawo umowy dobrowolnej pozostaje nienaruszone, dopóki taryfa w paragrafach powyższych wzmiankowana nie będzie ustanowiona i ogłoszona, jakoteż po jej ogłoszeniu, co do tych świadczeń, które nie będą w niej wymienione.

W razie różnicy zdań, wolno tak zastępcom stron (rzecznikom patentowym i technikom prywatnym przez Władze upoważnionym) jak i stronom zastępowanym — o ile dotycząca czynność dla strony odbyła się przed Urzędem patentowym — prosić Urząd patentowy o oznaczenie odpowiedniej sumy kosztów.

§. 16.

Na prośbę strony, która udowodni swoją bezzasobność, jakoteż na prośbę robotnika ograniczonego dowodnie do zarobku z pracy, o ile prośba ta nie okazuje się lekkomyślną i o ile nie sprzeciwia się oczywiście dotyczącym postanowieniom ustawowym, Urząd patentowy może wyjątkowo przydać takiej stronie do strzeżenia — na razie bezpłatnie — jej praw przed Urzędem patentowym, rzecznika pa-

tentowego lub technika prywatnego przez Władze upoważnionego, w rejestr techników prywatnych wpisanego.

W przypadku takim zastępca ten ma strzedz interesu swojej strony z tą samą gorliwością, jak gdyby ona go ustanowiła.

Wynagrodzenie za zastępstwo takiej strony uważa się za odroczone.

Zastępcę przydać się mającego wybiera prezydent Urzędu patentowego na wniosek przewodniczącego dotyczącego oddziału bez przyznania prawa do wnoszenia zażaleń.

§. 17.

Rzecznik patentowy obowiązany jest wykonywać sumiennie czynności zawodowe, strzedz gorliwie i rzetelnie powierzonych mu interesów a w szczególności zachowywać wiernie nastręczające się mu tajemnice, tudzież przez swoje zachowywanie się w wykonywaniu zawodu i w innych stosunkach okazywać się godnym szacunku, jakiego jego zawód wymaga.

Gdy rzecznik patentowy spostrzeże, że przyjęcie lub wykonanie jakiegoś zlecenia mogłoby u niego spowodować kollisionę obowiązków z powodu, że już pierwaj podjął się obrony interesów innej strony, obowiązany jest odmówić natychmiast czynności zawodowej i o tem odmówieniu uwiadomić swego porucyciela lub swoich porucycieli.

§. 18.

Podania do Urzędu patentowego i innych Władz a w szczególności także opisy patentowe wygotowywać należy z należytą uwagą i znajomością rzeczy.

Każdy rzecznik patentowy winien jak najusilniej i jak najtroskliwiej wystrzegać się wszelkich czynności i zaniechań, które mogłyby bez potrzeby opóźnić ostateczne załatwienie powierzonych mu spraw lub zgoła miały na celu odwleczenie załatwienia albo które mogłyby zwiększyć koszta, jakie strony ponoszą.

§. 19.

Każdy rzecznik patentowy obowiązany jest utrzymywać kolejny porządek w książkach do zapisywania odbieranych poleceń i ich spełnienia i w ogóle powierzonymi mu sprawami tak zawiadywać, żeby w razie potrzeby zastępca lub następca mógł każdego czasu bezzarzutnie dalej je prowadzić lub zakończyć.

Urząd patentowy może w razie potrzeby przez wydelegowanie jednego ze swoich członków przekonywać się, czy każdy rzecznik patentowy sprawuje

czynności w sposób przepisowi niniejszemu odpowiedni.

§. 20.

Przepisy w paragrafach powyższych zawarte, stosują się także do techników prywatnych przez Władze upoważnionych i wpisanych w rejestr techników prywatnych, co do zastępstw, których takowi podejmują się w sprawach patentowych.

§. 21.

Gdyby rzecznik patentowy chciał stanowisko swoje przenieść do innej gminy, potrzebuje do tego zezwolenia Urzędu patentowego, który porozumieć się ma z interesowanemi Władzami przemysłowemi.

Przeciwko odmowie tego pozwolenia wolno dotkniętemu nią wnieść zażalenie do Ministerstwa handlu a to w przeciągu dni 30 od doręczenia decyzji.

Rozdział III.

Funkcyonaryusze, kandydaci.

§. 22.

Każdy rzecznik patentowy ma prawo używać tylu pomocników, ilu ich potrzebuje i wysłać ich, żeby go przed Władzami zastępowali. Jednakże jest w obec Urzędu patentowego odpowiedzialny za czynności wykonane w jego imieniu przez jego funkcyonaryuszów.

Postanowienie powyższe stosuje się także do techników prywatnych przez Władze upoważnionych i wpisanych w rejestr techników prywatnych, co do zastępstw, których podejmują się w sprawach patentowych.

Funkcyonaryusz rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władzę upoważnionego, trudniący się zawodowo zastępowaniem stron w sprawach patentowych, jeżeli ma być stale upoważniony do zastępowania swego mocodawcy w Urzędzie patentowym, powinien posiadać kartę wywodniczą przez rzecznika patentowego lub technika prywatnego według przepisu prezydenta Urzędu patentowego wystawioną, opiewającą na imię i przez Urząd patentowy uwierzytelnioną.

§. 23.

Gdyby pewien funkcyonaryusz rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władze upoważnionego, trudniący się zawodowo zastępowaniem stron w sprawach patentowych, ściągnął na siebie kilkakrotnie zarzuty, mianowicie z tego powodu, że zbywa mu na potrzebnem ogólnem lub technicznem wykształceniu, lub gdyby okazywał się

niedostatecznie obznajomionym z przedmiotami swego zastępstwa, w takim razie, po kilkakrotnem a bezskutecznem napomnieniu, prezydent Urzędu patentowego może okólnikiem do biur Urzędu patentowego wydanym zarządzić wyłączenie go na pewien czas lub na zawsze od czynności w Urzędzie patentowym.

§. 24.

Z funkcyonaryuszów rzecznika patentowego, mającego stanowisko w Wiedniu, jeżeli nie wyłącznie on sam we własnej osobie sprawuje czynności przed Urzędem patentowym, najmniej jeden powinien czynić zadosyć wszystkim warunkom § 43, ustęp 6, punkt 2 aż do 4 ustawy patentowej.

Pozostawia się uznaniu prezydenta Urzędu patentowego żądanie także od tych rzeczników patentowych, którzy mają stanowisko poza obrębem Wiednia, zwłaszcza, jeżeli odznaczają się znacznym stosunkowo zakresem czynności, tudzież od techników prywatnych przez Władze upoważnionych, którzy zawodowo zajmują się zastępowaniem stron w sprawach patentowych, żeby najmniej jeden z ich funkcyonaryuszów posiadał kwalifikację w ustępie 1 oznaczoną.

§. 25.

O wstąpieniu do służby każdej osoby w myśl §. 24, ustęp 1 ukwalifikowanej, tak u rzecznika patentowego jak i u technika prywatnego przez Władze upoważnionego, trudniącego się zawodowo zastępowaniem stron w sprawach patentowych, tudzież o wystąpieniu jej ze służby, winien rzecznik patentowy lub technik prywatny uwiadomić Urząd patentowy w przeciągu trzech dni. Urząd patentowy ma założyć i utrzymywać listę tych osób (kandydatów na rzeczników patentowych).

§. 26.

Rzecznikowi patentowemu lub technikowi prywatnemu przez Władze upoważnionemu nie wolno wymagać od funkcyonaryusza obietnicy, że tenże na zawsze lub aż do pewnego czasu zaniecha ubiegania się o posadę rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władzę upoważnionego lub zgodzenia się, żeby kandydatura jego zależała od dopełnienia lub niedopełnienia pewnych warunków.

Rozdział IV.

Postanowienia dyscyplinarne.

§. 27.

Władzę dyscyplinarną nad rzecznikami patentowymi, służącą Urzędowi patentowemu na zasadzie ustawy, wykonywa jego komisya dyscyplinarna.

Komisya dyscyplinarna Urzędu patentowego składa się z prezydenta i jego zastępcy, tudzież z ośmiu członków przez Ministra handlu mianowanych, z których sześciu bierze się z grona stałych i niestałych członków Urzędu patentowego a dwóch z grona rzeczników patentowych.

Do poszczególnych senatów powołuje członków komisji dyscyplinarnej prezydent Urzędu patentowego (§. 32).

Jeden senat dyscyplinarny składa się z prezydenta Urzędu patentowego lub jego zastępcy z prawem przewodniczenia i z czterech członków komisji dyscyplinarnej, z których jeden powinien należeć do grona rzeczników patentowych.

§. 28.

Z powodu uchybień obowiązkom, o ile takowe okazują się tylko wykroczeniami przeciw porządkowi, może prezydent Urzędu patentowego udzielić rzecznikowi patentowemu napomnienie lub ostrzeżenie.

Jeżeli uchybienia obowiązkom ze względu na ich rodzaj i stopień, na ponowność, gdyby się zdarzała i na okoliczności obciążające, okazują się przestępstwami dyscyplinarnymi, w takim razie podlegają skarceńcu przez senat dyscyplinarny (§. 27).

§. 29.

Wszelkie doniesienie przeciw rzecznikowi patentowemu do Urzędu patentowego nadechodzące, czy takowe pochodzi od osoby prywatnej czy od Władzy, a w szczególności, czy dotyczy uchybienia popełnionego w sprawowaniu czynności przed Urzędem patentowym, czy przed Trybunałem patentowym lub przed Ministerstwem handlu, oddawać należy bezpośrednio w ręce prezydenta Urzędu patentowego.

Jeżeli prezydent nie uzna odrazu przedmiotu doniesienia za niekwalifikujący się do wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego lub za nastręczający powód tylko do udzielenia napomnienia lub ostrzeżenia, ustanawia do dotyczącego przypadku komisarza śledczego, którym ma być członek komisji dyscyplinarnej nie należący do senatu zwołać się mającego.

W razie uzasadnionego podejrzenia, że zachodzi czyn podlegający ukaraniu według ustaw karnych powszechnych i który z urzędu ma być ścigany, winien prezydent uczynić doniesienie do sądu karnego a w tym razie zarządzić zarazem tymczasowe usunięcie rzecznika patentowego.

Tymczasowe usunięcie zanotować należy w rejestrze rzeczników patentowych.

§. 30.

Jeżeli komisarz śledczy (§. 29) lub senat dyscyplinarny (§. 27) uzna za potrzebne, żeby sądy lub inne władze odbyły przesłuchania lub wykonały

inne dochodzenia, dotyczące wnioski przedłożyć należy prezydentowi Urzędu patentowego.

§. 31.

Komisarz śledczy skończywszy według okoliczności dochodzenia, w których toku może odbywać naoczne obejrzenia, wysłuchać świadków i biegłych, przesłuchiwać obwinionego ustnie i piśmiennie, winien z przydzielonego mu przypadku zdać prezydentowi Urzędu patentowego krótką relację piśmienną.

Jeżeli we wniosku zawartym w tej relacji nie proponuje zaniechania postępowania, w takim razie przed oddaniem relacji prezydentowi, trzeba obwinionemu nastręczyć sposobność do oświadczenia się względem doniesień i poszlak przeciw niemu istniejących.

§. 32.

Jeżeli prezydent na podstawie wniosków końcowych, zawartych w relacji komisarza śledczego uzna, że zachodzi powód do wytoczenia postępowania dyscyplinarnego, powołuje z grona członków komisji dyscyplinarnej senat dyscyplinarny (§. 27) i zarządza jego posiedzenie.

Członkowie komisji dyscyplinarnej, którzy

- a) ponieśli sami szkodę w skutek przestępstwa dyscyplinarnego;
- b) są z poszkodowanym lub obwinionym w linii prostej spokrewnieni, spowinowaceni, związkiem małżeńskim lub przez przysposobienie połączeni albo w linii bocznej aż do czwartego stopnia spokrewnieni lub aż do drugiego stopnia spowinowaceni,

są od udziału w postępowaniu dyscyplinarnem wyłączeni.

§. 33.

O uchwale, że jest podstawa do wytoczenia postępowania dyscyplinarnego, należy obwinionego uwiadomić. Przeciwno tej uchwale niema środka prawnego.

Rozprawa ustna, której dzień i godzinę wyznacza prezydent Urzędu patentowego, odbywa się na posiedzeniu nie jawnem. Dwu doradcom poufnym obwinionego i członkom Urzędu patentowego może prezydent dozwolić wstępu. Obwinionego należy wezwać na tę rozprawę z oznajmieniem punktów obwinienia.

Obwiniony tak stawający jak i nie stawający osobiście ma prawo użyć obrońcy.

§. 34.

Rozprawa rozpoczyna się od zwięzłego przedstawienia stanu rzeczy przez komisarza śledczego

z przywiedzeniem lub złożeniem środków dowodowych.

Na rozprawie można przesłuchiwać świadków i biegłych.

Czy zachodzi potrzeba przerwania lub odroczenia rozprawy w celu uzupełnienia stanu sprawy lub wezwania świadków i biegłych, decyduje senat dyscyplinarny.

Obwiniony i obrońca mają prawo domówienia się w tym porządku, na jaki się między sobą zgodzą.

Wyrok może być wydany także w nieobecności obwinionego, jeżeli własnoręcznym jego podpisem jest udowodnione, że był na rozprawę wezwany.

§. 35.

Wyrok powinien obwinionego uwalniać od oskarżenia albo uznawać go za winnego wykroczenia, które mu zarzucono. Jeżeli obwinienie obejmuje kilka punktów, co do każdego z nich trzeba wydać osobną uchwałę.

Wyrok uznający za winnego zawierać ma orzeczenie co do kary dyscyplinarnej i co do zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego.

§. 36.

Wyrok wydaje się większością głosów. W razie równości głosów decyduje przewodniczący.

O ile obwiniony, jego obrońca lub doradca poufny był na rozprawie obecny, wyrok ogłasza się z reguły ustnie, bezpośrednio po zamknięciu rozprawy.

Obwinionemu rzecznikowi patentowemu doręczyć należy piśmienne wygotowanie wyroku podpisane przez prezydenta Urzędu patentowego.

Zresztą także wtedy, gdy doniesienie uczynione przeciw rzecznikowi patentowemu nie spowoduje rozprawy dyscyplinarnej, ma także prawo żądać piśmiennego wygotowania w tym względzie.

§. 37.

Z istotnych wydarzeń rozprawy ustnej spisać należy protokół, który zawierać ma nazwiska wszystkich członków senatu dyscyplinarnego, obwinionego i jego obrońcy.

§. 38.

Kary dyscyplinarne są:

- a) nagana ustna lub piśmienna;
- b) grzywny kwocie aż do 1000 zł., wpływające do skarbu państwa;

c) zawieszenie w wykonywaniu rzecznictwa patentowego na czas aż do jednego roku;

d) wykreślenie z rejestru rzeczników patentowych.

Którą z tych kar wybrać, tudzież ich wymiar oceniać należy podług wielkości winy i szkód z niej powstałych.

Kary podane pod a), b) i c) można także łącznie wymierzyć.

Wymierzone kary dyscyplinarne c) i d) zapisać należy w rejestrze rzeczników patentowych i ogłosić w sposób w §. 11 podany.

§. 39.

Rzecznikowi patentowemu służy prawo odwołania się od wyroku dyscyplinarnego, którym uznany został za winnego a to w przeciągu dni czterdziestu od doręczenia, do Ministerstwa handlu, które orzeka ostatecznie.

Odwołanie się w porę podane ma skutek odwoławczy.

§. 40.

Jeżeli w toku postępowania dyscyplinarnego powstanie uzasadnione podejrzenie, że rzecznik patentowy dopuścił się czynu lub zaniechania podlegającego ściganiu z urzędu według ustaw karnych powszechnych, uczynić należy doniesienie do właściwego sądu karnego i senat dyscyplinarny może postępowanie dyscyplinarne odroczyć aż do prawomocnej decyzji sądowej. Ale chociażby sędzia karny prawomocnie uwolnił winnego, postępowanie dyscyplinarne może być przeciw niemu dalej prowadzone i wyrok dyscyplinarny może być wydany.

§. 41.

Gdy przeciw rzecznikowi patentowemu wytoczone będzie śledztwo sądowo-karne lub zarządzone będzie areszt śledczy, prezydent Urzędu patentowego mocen jest każdego czasu w ciągu śledztwa zarządzić środki ostrożności odnoszące się do wykonywania rzecznictwa patentowego a nawet, gdyby to było potrzebne, tymczasowe usunięcie rzecznika patentowego.

Usunięcie tymczasowe zanotować należy w rejestrze Urzędu patentowego.

Jeżeli sąd karny skazał rzecznika patentowego za inny czyn karygodny a nie za zbrodnię popełnioną z chciwości albo za przestępstwo lub przekroczenie tego rodzaju, w każdym z osobna przypadku prezydent Urzędu patentowego ma ocenić, czy jest powód do wytoczenia śledztwa dyscyplinarnego.

§. 42.

Roszczeń do wynagrodzenia, które ktoś wywodzi z tego, że jak utrzymuje, rzecznik patentowy dopuścił się uchybienia obowiązkom, nie można dochodzić w postępowaniu dyscyplinarnem.

§. 43.

Technicy prywatni przez Władze upoważnieni podlegają pod względem dyscyplinarnym, co do zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych, właściwej Władzy politycznej, która w dotyczącem sprawowaniu czynności stosować ma odpowiednio postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413 i z dnia 8. listopada 1886, l. 8152.

Doniesienie nadchodzące do Urzędu patentowego przeciw technikowi prywatnemu przez Władzę upoważnionemu, czy takowe pochodzi od osoby prywatnej czy od Władzy i czy takowe dotyczy uchybienia popełnionego w sprawowaniu czynności przed Urzędem patentowym, czy przed Trybunałem patentowym lub Ministerstwem handlu, odstępować ma Urząd patentowy właściwej Władzy politycznej. Władza ta wykona służące jej w tym względzie prawo decyzyi dopiero po zniesieniu się z Urzędem patentowym. Również w razie rekursu Ministerstwo spraw wewnętrznych, jako właściwa instancja dyscyplinarna dla techników prywatnych przez Władze upoważnionych, porozumie się przed załatwieniem takiego rekursu w sprawach patentowych z Ministerstwem handlu.

§. 44.

Gdy przeciw technikowi prywatnemu przez Władzę upoważnionemu wytoczone będzie śledztwo sądowe karne lub zarządzone będzie areszt śledczy, prezydent Urzędu patentowego mocen jest w porozumieniu z Władzą polityczną, do postępowania dyscyplinarnego powołaną, każdego czasu w ciągu śledztwa zarządzić środki ostrożności odnoszące się do zastępowania stron w sprawach patentowych a nawet, gdyby to było potrzebne, tymczasowe usunięcie technika prywatnego od tego zastępowania stron.

Usunięcie tymczasowe zanotować należy w rejestrze techników prywatnych.

Rozdział V.

Upływ upoważnienia. Zastępstwo.

§. 45.

Rzecznika patentowego wykreśla się w rejestrze patentowym:

1. w razie śmierci rzecznika patentowego;
2. gdy Urzędowi patentowemu oznajmione będzie i Urząd ten przyjmie zrzeczenie się wykonywania rzecznictwa patentowego, w którymto razie jednak, jeżeli przeciw zrzekającemu się toczy się śledztwo dyscyplinarne lub rozprawa dyscyplinarna, można zrzeczenie się przyjąć dopiero wtedy, gdy się postępowanie skończy;
3. gdy się okaże, że przy ustanawianiu rzecznika patentowego nie był dopełniony jeden z warunków do ustanowienia kogoś rzecznikiem patentowym w ustawie przepisanych;
4. gdy rzecznik patentowy straci obywatelstwo austriackie lub przestanie mieć stałą siedzibę w Austrii;
5. gdy rzecznik patentowy straci własnowolność — na czas jej zawieszenia;
6. gdy rzecznik patentowy zostanie skazany za zbrodnię popełnioną z chciwości, za takiż występki lub za takie przekroczenie;
7. w skutek prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego Urzędu patentowego (§. 38 d).

§. 46.

Upoważnienie do zawodowego zastępowania stron w sprawach patentowych upływa co do technika prywatnego przez Władze upoważnionego:

1. gdy straci upoważnienie technika prywatnego przez Władze upoważnionego;
2. gdy w jego zawodowych czynnościach jako zastępcy stron w sprawach patentowych zajdzie jeden z powodów, dla których Władza polityczna w myśl postanowień §. 19 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 11. grudnia 1860, l. 36413 mogłaby pozbawić go upoważnienia technika prywatnego przez władze upoważnionego lub dla których upoważnienie to upływa w myśl §. 20 rzeczonoego rozporządzenia ministerjalnego;
3. gdy zachodzi jeden z powodów §. 45, l. 4, 5 lub 6 niniejszego rozporządzenia, dla którego rzeczników patentowych wykreśla się z rejestru rzeczników patentowych.

Czy zachodzi wpływ upoważnienia, w tym względzie orzeka właściwa dla techników prywatnych Władza polityczna w porozumieniu z Urzędem patentowym.

Upływ upoważnienia zanotować ma Urząd patentowy w rejestrze techników prywatnych.

§. 47.

W razie dłużej niż sześć tygodni bez przerwy trwającej nieobecności lub ciężkiej choroby, winien rzecznik patentowy lub technik prywatny przez Władze upoważniony, który zawodowo trudni się zastępowaniem stron w sprawach patentowych, ustanowić na czas swojej nieobecności lub przeszkody zastępcę

swojej osoby ukwalifikowanego w myśl §. 43, ustęp 6, punkt 2—4 ustawy patentowej (porównaj §. 24, ustęp 1 niniejszego rozporządzenia) i uwiadomić o tem niezwłocznie Urząd patentowy.

Gdyby rzecznik patentowy lub technik prywatny zaniedbał ustanowienia zastępcy swojej osoby, Urzędowi patentowemu służy prawo ustanowienia takowego na koszt zastępcy stron.

Gdy rzecznik patentowy zostanie zawieszony w wykonywaniu rzecznictwa patentowego (§. 38, c), lub gdy rzecznik patentowy zostanie wykreślony (§. 45) z rejestru rzeczników patentowych tudzież, gdy upłynie (§. 46) upoważnienie do zastępowania stron w sprawach patentowych służące technikowi prywatnemu przez Władze upoważnionemu, Urząd patentowy ma w każdym z osobna przypadku poczynić starania, żeby interesa były dalej prowadzone lub zakończone przez osobę do zastępowania stron w sprawach patentowych ukwalifikowaną.

Podobne kroki poczynić należy wtedy, gdy prezydent Urzędu patentowego usunie tymczasowo (§§. 29, 41 i 44) rzecznika patentowego lub technika prywatnego przez Władze upoważnionego od zastępowania stron w sprawach patentowych.

Rozdział VI.

Postanowienia przejściowe.

§. 48.

Ci koncesyonowani przedsiębiorcy agencji prywatnych do pośredniczenia w wyjednywaniu, przedłużaniu i sprzedawaniu przywilejów (agencji przywilejowi), którzy wpis do rejestru rzeczników patentowych stosownie do §. 122 ustawy patentowej chcą uzyskać już od chwili, gdy ustawa patentowa wejdzie w wykonanie, podać mają o to wpisanie w przeciągu miesiąca od ogłoszenia rozporządzenia niniejszego za pośrednictwem Władzy politycznej krajowej, w której okręgu znajduje się ich siedziba, tymczasowo do Ministerstwa handlu.

W prośbie tej udowodnić należy dopełnienie warunków zawartych w §. 43, ustęp 6, punkt 1 aż do 4 ustawy patentowej. Gdyby chciano prosić o uwolnienie od udowodnienia odpowiedniego technicznego uzdolnienia świadectwami z egzaminów stosownie do §. 43, ustęp 6, punkt 4 ustawy patentowej, dołączyć należy do prośby świadectwa i potwierdzenia co do toku odbytych nauk i co do pełnienia przez kandydata czynności w zawodzie technicznym.

§. 49.

Tym z patentów, od których Ministerstwo handlu ma żądać egzaminu z prawa patentowego, będzie to oznajmione z oznaczeniem terminu, aż

do którego prosić mają o przypuszczenie do tego egzaminu.

Gdyby w terminie do tego egzaminu wyznaczonym nie była jeszcze ustanowiona komisya egzaminacyjna Urzędu patentowego, w takim razie egzamin odbyć ma komisya, którą Minister handlu powoła z odpowiedniem zastosowaniem postanowień §§. 3 aż do 8 niniejszego rozporządzenia.

§. 50.

Rozporządzenie niniejsze z wyjątkiem §§. 48 i 49 wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1898.

§§. 48 i 49 wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Baerureither r. w.

Thun r. w.

162.

Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1898,

tyczące się przemysłowego wykonywania wynalazków.

Na zasadzie §§. 17 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Sprawca wynalazku zgłoszonego do patentowania lub jego następcą prawny może z zachowaniem postanowień §. 16 ustawy patentowej, wykonywać przemysłowo ten wynalazek, nie wiążąc się przepisami co do rozpoczynania przemysłów a to już od tego dnia, w którym nastąpiło publiczne ogłoszenie wynalazku w Dzienniku patentowym (§. 57 ustawy patentowej) i w tej rozciągłości jaką zapowiedź oznajmia.

Gdyby zgłoszenie zostało cofnięte lub gdyby patentu odmówiono, w takim razie od tejże chwili wykonywanie dozwolone jest tylko pod warunkami ustanowionymi w przepisach powszechnych pod względem wykonywania dotyczącego przemysłu.

Jeżeli patent nadany będzie w innej rozciągłości a nie w tej, która w zapowiedzi była oznajmiona, w takim razie od tejże chwili wszelkie wykonywanie zmienioną rozciągłością przekraczającą, dozwolone jest tylko pod warunkami ustanowionymi w prze

pisach powszechnych pod względem wykonywania dotyczącego przemysłu.

§. 2.

Kto chce zrobić użytek z upoważnienia §. 1, ustęp 1, winien najpóźniej jednocześnie z rozpoczęciem wykonywania zgłoszonego i zapowiedzianego wynalazku uwiadomić o tem Władzę przemysłową lub Władze przemysłowe, w których okręgu lub okręgach wynalazek jest lub ma być wykonywany.

W uwiadomieniu tem podać należy nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania i krajowość tego, który trudni się lub chce trudnić się wykonywaniem, jako też stanowiska tego wykonywania i dołączyć należy do uwiadomienia tego dwa egzemplarze numeru Dziennika patentowego, zawierającego ogłoszenie zgłoszenia wykonywanego lub wykonywać się mającego wynalazku.

Jeżeli wynalazek zgłoszony do patentowania wykonywać ma następca prawny zgłoszyciela wynalazku, w takim razie jednocześnie z tem uwiadomieniem wywieść należy dowód następstwa prawnego.

§. 3.

Jeżeli po uczynionem stosownie do §. 2go uwiadomieniu o rozpoczęciu wykonywania, zgłoszenie patentowe zostanie cofnięte, albo nadanie patentu zostanie odmówione, albo nadanie onegoż zostanie stanowczo uchwalone, natenczas w przeciągu dni ośmiu po ogłoszeniu tego w Dzienniku patentowym, uwiadomić należy o tem właściwe Władze przemysłowe pierwszej instancyi z dołączeniem dwóch egzemplarzy dotyczącego numeru Dziennika patentowego.

Do uczynienia tego uwiadomienia jest obowiązany każdy, kto w chwili zdarzenia w ustępie 1 wymienionego wykonywa wynalazek do patentowania zgłoszony.

W razie stanowczego nadania patentu, przelożyć trzeba właściwym Władzom przemysłowym także dwa egzemplarze opisu patentowego.

§. 4.

Jeżeli sprawca wynalazku lub jego następca prawny chce dopiero po stanowczej uchwale co do nadania patentu zrobić użytek z upoważnienia, jakie nadaje mu §. 17 ustawy patentowej, winien najpóźniej jednocześnie z rozpoczęciem wykonywania patentowanego wynalazku uwiadomić o tem Władzę przemysłową lub Władze przemysłowe, w których okręgu wynalazek jest lub ma być wykonywany.

W uwiadomieniu tem podać należy nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania i krajowość tego, który trudni się lub chce trudnić się wykonywaniem, jako też stanowiska tego wykonywania i dołączyć należy

do uwiadomienia tego dowód nadania patentu i dwa egzemplarze opisu patentowego.

Jeżeli wynalazek patentowany wykonywać ma następca prawny posiadacza patentu, w takim razie jednocześnie z uwiadomieniem wywieść należy dowód następstwa prawnego.

§. 5.

Jeżeli sprawca wynalazku lub jego następca prawny chce rozpocząć lub wznowić przemysłowe wykonywanie wynalazku w czasie, gdy patent na ten wynalazek nadany już upłynął lub został cofnięty, obowiązany jest zastosować się do przepisów ogólnych, obowiązujących pod względem rozpoczynania przemysłów.

§. 6.

Gdy patent, stosownie do §. 17 ustawy patentowej przemysłowo wykonywany zostanie unieważniony, lub gdy nastąpi odsądzenie od patentu, wykonywanie to, począwszy od owej chwili, dozwolone jest tylko w tym razie, jeżeli ziszczają się warunki wykonywania dotyczącego przemysłu w przepisach ogólnych ustanowione.

§. 7.

Wykonywanie wynalazku do patentowania zgłoszonego lub już patentowanego, odbywające się stosownie do §. 17 ustawy patentowej ograniczyć należy w każdym razie najściślej do zakresu wynalazku, jaki okazuje się z ogłoszenia zgłoszenia lub z opisu patentowego.

Właściwe Władze przemysłowe obowiązane są czuwać nad tem, żeby nie nadużywano postanowień §. 17 ustawy patentowej do obchodzenia przepisów ustawy przemysłowej, tyczących się rozpoczynania przemysłów.

§. 8.

Wykroczenia przeciw niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie stosowałyby się do nich postanowienia ustawy przemysłowej o karaniu za nieuprawnione wykonywanie przemysłu, karać należy według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198.

§. 9.

Pominąwszy postanowienia, tyczące się rozpoczynania przemysłów, wykonywanie przemysłowe wynalazku do patentowania zgłoszonego lub patentowanego, podlega przepisom przemysłowym ogólnym.

§. 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

Thun r. w.

163.**Rozporządzenie Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu i sprawiedliwości z dnia 15. września 1898,**

o uwzględnianiu w sprawach patentowych osób bezzasobnych, tudzież robotników ograniczonych dowodnie do zarobku z pracy.

Na zasadzie §. 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

I. Roziągłość i przyznanie dobrodziejstwa.**§. 1.**

Osobom bezzasobnym i robotnikom do zarobku z pracy ograniczonym, można oprócz przewidzianego w ustawie patentowej przedłużenia terminu wniesienia opłat i według okoliczności darowania wkupnego i pierwszej opłaty rocznej (§. 114 ustawy patentowej), tudzież darowania niektórych opłat w postępowaniu (§§. 115, 116, l. 1, 2, 3 i 118 ustawy patentowej) może być wyjątkowo przydany rzecznik patentowy lub technik prywatny przez Władze upoważniony w rejestr techników prywatnych wpisany, do zastępowania ich, tymczasowo bezpłatnie, w postępowaniu tyczącem się nadania patentu.

Wyjątkowo może także osobom tym być wyznaczony jeden z adwokatów zgłaszających się dobrowolnie do zastępowania ich, tymczasowo bezpłatnie, na rozprawach ustnych przed Urzędem patentowym i przed Trybunałem patentowym.

Należytości adwokatów, rzeczników patentowych i techników prywatnych przez Władze upoważnionych za to zastępstwo, uważają się za odroczone.

§. 2.

Dobrodziejstwa te służą tylko tej osobie, której takowe zostały wyraźnie przyznane a więc w szczególności nie przechodzą na następców prawnych dotyczącej osoby.

Gdy kilka osób bierze udział w ubieganiu się o patent, lub gdy jest kilku uczestników sporu wzruszającego patent, dobrodziejstwa rzeczono mogą być przyznane tylko w takim razie, jeżeli warunki ich ziszczają się co do wszystkich osób udział biorących.

§. 3.

Co do przyznania dobrodziejstw, gdy ktoś o takowe prosi, orzeka ostatecznie prezydent Urzędu patentowego.

Zezwolenie, żeby stroną zastępował tymczasowo bezpłatnie adwokat, może nastąpić tylko w miarę ilości członków rozmaitych Izb adwokackich, którzy zgłoszą się dobrowolnie do takiego zastępowania.

Obowiązanego do zastępowania stron tymczasowo bezpłatnie rzecznika patentowego albo technika prywatnego przez Władze upoważnionego (§. 16 rozporządzenia Ministerstw handlu i spraw wewnętrznych z dnia 15. września 1898, Dz. u. p. Nr. 161 o zawodowem zastępowaniu stron w sprawach patentowych przez rzeczników patentowych i upoważnionych techników prywatnych) powołuje się stanowczem zarządzeniem prezydenta Urzędu patentowego.

Co do sposobu postępowania przy powoływaniu adwokatów do tymczasowo bezpłatnego zastępowania stron, porozumie się Ministerstwo handlu z rzeczonemi Izbami adwokackiem.

II. Prośba o dobrodziejstwa.**§. 4.**

Na zgłoszeniach patentowych, co do których strona pragnie uzyskać odroczenie wkupnego lub pierwszej opłaty rocznej, jakoteż na podaniach, co do których pragnie uzyskać darowanie jednej z opłat w §§. 115 i 116, l. 1, 2, 3 ustawy patentowej przepisanych, a mianowicie na pierwszym arkuszu takowych poniżej stępla, winna strona umieścić odpowiedni dopisek.

§. 5.

Do każdego podania, w którym uprasza się o przyznanie jednego z dobrodziejstw w §. 1 niniejszego rozporządzenia oznaczonych, winna strona dołączyć świadectwo co do swoich stosunków majątkowych.

III. Wygotowywanie i potwierdzanie świadectw.**§. 6.**

Jeżeli strona ubiega się o dobrodziejstwo na tej podstawie, że jest robotnikiem, w świadectwie powinno być potwierdzone, że strona ta oprócz zarobku ze swego stosunku robotniczego, który należy podać, nie pobiera żadnego innego dochodu.

Świadectwo to wygotować ma pracodawca dotyczącej osoby i takowe powinno być potwierdzone przez naczelnika gminy miejsca zamieszkania strony i nadto przez właściwą Władzę polityczną pierwszej instancji.

Jeżeli strona ma siedzibę na obszarze gminy posiadającej własny statut, potrzeba tylko, żeby świadectwo pracodawcy potwierdziła Władza gminna funkcjonująca jako Władza polityczna pierwszej instancji.

§. 7.

Jeżeli strona ubiega się o dobrodziejstwo na podstawie swojej bezzasobności, świadectwo powinno podawać dochód jaki strona pobiera z zarobku swego lub z innych źródeł, wymieniać osoby, o których utrzymanie ma się starać, jeżeli tak jest i potwierdzać, że strona nie pobiera żadnego dochodu ponad to, co potrzebuje na ubogie utrzymanie siebie i swojej rodziny.

Świadectwo to wygotować ma zwierzchność gminna miejsca zamieszkania strony i powinno być potwierdzone przez Władzę polityczną pierwszej instancyi.

Świadectwa wygotowane przez Władzę gminy własny statut posiadającej, funkcjonującą jako Władza polityczna pierwszej instancyi nie podlegają dalszemu potwierdzaniu.

§. 8.

Świadectwa w §§. 6 i 7 wzmiankowane, mają być wygotowywane i potwierdzane bez kosztów i należności.

§. 9.

Na podstawie świadectw wygotowanych i potwierdzonych dawniej niż na pół roku przed prośbą o jedno z dobrodziejstw w §. 1 oznaczonych, można przyznawać te dobrodziejstwa tylko w tym razie, jeżeli osoby (pracodawcy) a względnie władze powołane w poszczególnym przypadku do wygotowania lub potwierdzenia świadectwa potwierdziły oświadczeniem na świadectwie napisanem prawdziwość onegoż ciągle trwającą w ostatnich sześciu miesiącach. Przy udzielaniu tego oświadczenia postępować należy w taki sam sposób jak przy pierwotnym wygotowywaniu i potwierdzaniu.

§. 10.

O dobrodziejstwa, w §. 1 niniejszego rozporządzenia określone, można także prosić na podstawie świadectwa wygotowanego i potwierdzonego według przepisów, stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 130, w celu uzyskania prawa ubogich, o ile takowe według §. 6 tegoż rozporządzenia jest jeszcze ważne.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Thun r. w.

Baernreither r. w.

Kaizl r. w.

Ruber r. w.

164.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 15. września 1898,

tyczące się ochrony wynalazków na wystawach tutejszo-krajowych.

Na zasadzie §§. 6 i 124 ustawy z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ochronie wynalazków (ustawy patentowej), rozporządza się co następuje:

§. 1.

Minister handlu oznacza w każdym z osobna przypadku wystawę tutejszo-krajową, na której co do wynalazków na widok wystawionych można żądać pod łżejszymi warunkami w duchu niniejszego rozporządzenia, czasowej ochrony patentowej.

O przyznanie tego prawa jednej z wystaw tutejszo-krajowych prosić ma Zarząd kierujący wystawą Ministerstwo handlu z dołączeniem programu wystawy i podaniem czasu jej trwania.

Przyznanie wystawie tego prawa ogłosić należy w c. k. Gazecie wiedeńskiej, w Dzienniku patentowym i w Dzienniku urzędowym tego kraju koronnego, w którym się wystawa odbywa.

Dopóki przyznanie wystawie tego prawa nie zostanie ogłoszone w c. k. Gazecie wiedeńskiej, nie można co do wynalazków na owej wystawie do oglądania wystawionych, rościć sobie prawa do dobrodziejstw rozporządzeniem niniejszem przyznanych.

§. 2.

Wynalazki wystawione do oglądania na wystawach tutejszo-krajowych (§. 1) używają już od chwili przyniesienia dotyczącego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy prawa pierwszeństwa w myśl §. 54 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, pod tym warunkiem, że wynalazek w czasie od przyniesienia dotyczącego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy aż najpóźniej do upływu trzech miesięcy od zamknięcia wystawy, będzie według przepisów zgłoszony w Urzędzie patentowym do ochrony patentowej.

Pod tym warunkiem chwila przyniesienia dotyczącego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy uważana będzie w każdym względzie za równoznaczną z chwilą zgłoszenia wynalazku w myśl ustawy patentowej.

Z kilku jednakowych wynalazków, których przedmioty przyniesione zostały do lokalu wystawy jednocześnie, ten wynalazek ma przed innymi prawo pierwszeństwa, który pierwiej zgłoszony został w Urzędzie patentowym do patentowania.

§. 3.

Do zgłoszenia patentowego w myśl §. 2 dołączyć należy oprócz załączek wymaganych w §§. 51 i 53 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, potwierdzenie zarządu wystawy:

1. że przedmiot wynalazku, zgłoszony do ochrony patentowej i w opisie wynalazku przedstawiony jako nowy, zgadza się co do istoty swojej z przedmiotem wynalazku, który zgłoszyciel dał na wystawę;

2. co do dnia przyniesienia wystawionego przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy;

3. co do czasu trwania wystawy, jeżeli zgłoszenie ma być podane przed zamknięciem wystawy i co do dnia zamknięcia wystawy, jeżeli zgłoszenie ma być podane po zamknięciu wystawy.

§. 4.

Zgłoszenie do patentu uczynione w myśl powyższych §§. 2 i 3, winien Urząd patentowy ogłosić w Dzienniku patentowym z podaniem dnia przyniesienia przedmiotu wynalazku do lokalu wystawy, jakoteż dnia zgłoszenia wynalazku w Urzędzie patentowym.

§. 5.

Pierwszeństwo zgłoszonego wynalazku oceniać należv jedynie według postanowień §. 54 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30, o ile zgłoszenie do patentowania nastąpiło dopiero po upływie trzech miesięcy po zamknięciu wystawy,

albo jeżeli przedmiot wynalazku pod względem istoty swojej nie jest zgodny z przedmiotem przez zgłoszyciela wystawionym.

§. 6.

Urząd patentowy mocen jest zarządzić zbadanie na miejscu na koszt zgłoszyciela zgodności wynalazku do ochrony patentowej zgłoszonego z wystawionym przedmiotem wynalazku, jeżeli o tej zgodności nie można przekonać się stanowczo z załączek zgłoszenia.

§. 7.

Na podstawie zgłoszenia patentowego, uczynionego zgodnie z przepisami według postanowień powyższych, zgłoszyciel ma prawo już od dnia zgodnego z przepisami zgłoszenia wynalazku, żądać tymczasowej ochrony patentowej przed sądem w myśl §§. 106 i 108 ustawy patentowej z dnia 11. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 30.

Do dochodzenia tej tymczasowej ochrony patentowej, potrzebne jest złożenie uwierzytelnionego przez Urząd patentowy opisu zgłoszonego wynalazku, tudzież potwierdzenie co do dnia przyniesienia przedmiotu wynalazku do lokalu wystawowego i co do dnia zgłoszenia go do patentowania.

§. 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1898.

Treść: № 165. Obwieszczenie o zmianie postanowień koncesyjnych dla kolei lokalnych od Wiednia do Wiener-Neudorfu i od Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu.

165.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. września 1898,

o zmianie postanowień koncesyjnych dla kolei lokalnych od Wiednia do Wiener-Neudorfu i od Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu.

Dla kolei lokalnych od Wiednia do Wiener-Neudorfu i od Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu, będących przedmiotem Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 10. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 45 i z dnia 29. grudnia 1886, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887, wydają się na zasadzie Najwyższego upoważnienia, z uchyleniem postanowień zawartych w ustępach II i III obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 16. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 51, następujące zarządzenia:

A.

Dla kolei lokalnej od Wiednia (rogatki w Matzleinsdorfie) aż do Wiener-Neudorfu wydają się z mocą obowiązującą od dnia dzisiejszego, następujące postanowienia:

I.

Zarządzenia podane w §§. 1 aż do 7 włącznie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 45, zatrzymują nadal moc obowiązującą w ten sposób, że Spółce akcyjnej

wiedeńskich kolei lokalnych, jako terazniejszej koncesyonaryuszce, daje się pozwolenie, żeby do utrzymania ruchu osobowego używały siły elektrycznej a to pod warunkami, które c. k. Ministerstwo kolei żelaznych przepisze.

II.

Na miejsce §§. 9, 13 i 15 w pierwotnej osnowie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 45 i §§. 8, 10, 11, 12 i 14 w zmienionej osnowie obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 16. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 51, wydają się następujące zarządzenia:

§. 8.

Nadaje się Spółce prawo emitowania za osobnym zezwoleniem Rządu obligacji pierwszeństwa, które opiewać mogą tylko na walutę austriacką lub koronową aż do takiej sumy, której oprocentowanie i programowe umorzenie okaże się według wykazów przez c. k. Ministerstwo kolei żelaznych sprawdzić się mających, trwale zapewnionem.

Nadto upoważnia się Spółkę do emitowania akcji pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia mieć będą pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi aż do sumy, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszorzędnych, zanim akcje zakładowe nabeżdą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po zupełnem wyłożeniu kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut spółki, jakoteż formularze wydać się mających obligacji pierwszeństwa i akcji pierwszeństwa, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 9.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne zawiesić czasowo ruch na pewnej części kolei koncesjonowanej, Spółka obowiązana jest poddać się bez oporu rozporządzeniom, które Władza wyda w tej mierze i nie rościć sobie żadnego prawa do wynagrodzenia za straty, na któreby ją takie czasowe zawieszenie ruchu wystawiło.

Podobny obowiązek ciąży na Spółce o tyle i na tak długo, o ileby Władza wojskowa uznała za potrzebne zawiesić ruch w razie uruchomienia lub wojny, z przyczyny przechodów wojska lub jakichkolwiek innych czynności wojskowych na drogach, których kolej lokalna używa.

§. 10.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwa kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi, a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawar-
tej przez austriackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środ-

ków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla Spółki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesjonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla Spółki obowiązującymi wtedy, gdy zostaną jej urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciążyą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na tej linii jako na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane być mają analogicznie zniżone pozycje taryfowe przepisane dla transportów wojskowych.

§. 11.

Koncesję nadaje się z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na przeciąg czasu aż do 10. marca 1975 i takowa kończy się z upływem tego czasu.

Wyjąwszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, Spółka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesjonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek Spółki mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Bząd.

W przypadku takim Spółka zwracać ma Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie ruchu, który zawarty będzie ze Spółką.

Nadto pod warunkami i zastrzeżeniami podanymi w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, Spółka obowiązana jest dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

O ileby przechodzenie rządowego taboru kołowego na kolej lokalną nie dało się pogodzić z ułatwieniami onejże dozwolonemi, nadwyżka kosztów z tego wynikająca ma być przedsiębiorstwu kolei lokalnej zwracana.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w myśl koncesyi nadanego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, tudzież wszelkie inne pobory publiczne ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek rentowy dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Gdyby jednak kolej miała być odkupiona przed upływem roku 1900 i gdyby średni czysty dochód w myśl postanowień ustępu 1go obliczony

bez uwzględnienia dodatku jednej dziewiątej części w ustępie 1 wzmiankowanego nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównała racie ryczałtowej potrzebnej na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyi pierwszeństwa za zezwoleniem Rządu emitowanych, z doliczeniem raty ryczałtowej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta i programowe umorzenie akcyi pierwszeństwa za zezwoleniem Rządu emitowanych, jakoteż na oprocentowanie po cztery od sta i programowe umorzenie połowy kapitału zakładowego akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego, w takim razie suma roczna powyżej oznaczona przyjęta będzie za czysty dochód, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

3. Gdyby zaś kolej miała być odkupiona po upływie roku 1900 a średni czysty dochód, w myśl postanowień ustępu 1go obliczony, bez uwzględnienia dodatku jednej dziewiątej części w ustępie 1ym wzmiankowanego, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, któraby wyrównywała racie ryczałtowej potrzebnej na programowe oprocentowanie i umorzenie obligacyi pierwszeństwa za zezwoleniem Rządu emitowanych, z doliczeniem tej raty ryczałtowej, która potrzebna jest na oprocentowanie po cztery od sta, zatwierdzonego przez Rząd kapitału akcyi pierwszeństwa i akcyi zakładowych i na umorzenie całego tego kapitału akcyjnego w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie suma roczna powyżej oznaczona przyjęta będzie za czysty dochód mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

4. Wynagrodzenie zapłacić się mające będzie polegało na tem, że w ciągu pozostałych lat okresu koncesyjnego płacić się będzie Spółce średni dochód czysty w myśl ustępu 1 z potrąceniem podatku rentowego, który od renty odkupu ma być opłacany a względnie, o ileby zachodził jeden z przypadków przewidzianych w ustępach 2 i 3, wzmiankowaną tamże ratę ryczałtową za kapitał zakładowy a to w ratach półrocznych dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku z dołu płatnych, w tych zaś ostatnich przypadkach zwracać się będzie Spółce osobno podatek rentowy, od renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie objąć do spłacenia z własnych funduszów w miejsce Spółki obligacye pierwszeństwa emitowane w celu uzyskania kapitału dla kolei koncesyonowanej, w którym to razie renta odkupu w myśl ustępu 4 płacić się mająca, zmniejszy się o sumę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie oznaczonego kapitału obligacyi, jakoteż w danym razie, o odpowiednią tej sumie potrzebną kwotę dodatku, który w myśl końcowego postanowienia ustępu 1 ma być do dochodu średniego doliczany.

Nadto zastrzega sobie państwo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, płacić się mających Spółce w myśl postanowień powyższych, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być płacone, po strąceniu jak się samo przez się rozumie dodatku, jeżeli w myśl końcowego postanowienia ustępu 1go był doliczony.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów a względnie gdyby państwo przy odkupowaniu zrobiło użytek z prawa zastrzeżonego mu pod l. 5, ustęp 1, obciążona tylko prawem zastawu na rzecz obligacyi pierwszeństwa przez państwo objętych do spłacenia z własnych funduszów — i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także zakłady do wyrobu elektryczności, tabor wozowy i zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie:
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego bądź na zaspokojenie pretensyi państwa, lub z jakiegokolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo:
- c) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby Spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jej zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

§. 13.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia Spółka obowiązana jest na zarządzenie Rządu, podług tego, czego wymagać będą interesa obrotu publicznego albo usunąć własnym kosztem tor na drogach położony i przywrócić powierzchnię używanych dróg do dawnego stanu, albo też oddać państwu bez wynagrodzenia na własność wolną od

ciężarów i w używanie zakłady kolejowe ze wszystkimi do nich należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także zakłady do wyrobu elektryczności, tabor wozowy i zapasy materiałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 6.

Tak wtedy gdy koncesya upłynie, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzyma Spółka na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, gdyby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił Spółkę z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane trwale i utrzymywane w dobrym stanie, tudzież zarządzać, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego funkcjonariusza a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, żeby ruch elektryczny urządzony był zgodnie z projektem i kontraktami, i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcjonaryuszów na koszt Spółki.

Komisarz przez Rząd ustanowiony ma prawo hywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za stosowne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawa, koncesyi lub statutom Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolejowym, niniejszem ustanowiony, Spółka obowiązana jest płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe roczne, którego wysokość oznaczy Rząd ze względem na rozmiary przedsiębiorstwa.

Uwalnia się Spółkę od przepisanego w §. 89 Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852 obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego gdyby powstała, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokalów urzędowych.

§. 15.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w pierwotnym dokumencie koncesyjnym, w niniejszem obwieszczeniu, w warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie miał prawo zapobiegać temu środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem okresu, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

III.

W uzupełnieniu postanowień części II (Ruch) warunków koncesyjnych przepisanych dla kolei lokalnej od Wiednia (rogatki w Matzleinsdorfie) do Wiener-Neudorfu, postanawia się z uchYLENIEM punktu 1 części II rzeczonych warunków koncesyjnych co następuje:

- a) Taryfy przewozu osób i towarów, klasyfikacya towarów i wszelkie postanowienia poboczne, odnoszące się do przewozu posytek, podlegają zatwierdzeniu c. k. Ministerstwa kolei żelaznych, przyczem należy mieć wzgląd zarówno na interesa publiczne jak i na dostateczną rentowność przedsiębiorstwa kolejowego.

Część I taryfy kolei żelaznych austriackich i bośniacko-hercegowińskich zawierająca postanowienia wspólne co do przewozu osób, pakunku podróżnych, posytek nagłych i psów, tudzież część I taryfy zawierająca postanowienia ogólne co do przewozu zwłok, zwierząt żywych i towarów na kolejach żelaznych austriacko-węgierskich i bośniacko-hercegowińskich, ta ostatnia ze zmianami, jakich wymagała klasyfikacya towarów c. k. austriackich kolei państwa, będą na żądanie c. k. Ministerstwa kolei żelaznych stosowane także na kolei lokalnej niniejszem koncesyonowanej.

Ceny przewozu osób i towarów, tudzież wszelkie inne opłaty, które kolej pobierać będzie, wolno obliczać tylko w ustawowej walucie krajowej w odnośnym czasie istniejącej bez doliczania ażyto.

Gdy dochód czysty kolei w dwóch latach ruchu po sobie następujących wynosić będzie najmniej 6 procentów kapitału zakładowego. Ministerstwo kolei żelaznych może zarządzić stosunkowe zniżenie pozycji taryfowych, które aż do tego czasu obowiązywały.

C. k. Ministerstwo kolei żelaznych zastrzega sobie wydanie w stosownym czasie zarządzeń co do opłat taryfowych od zboża i mąki, gdyby wymagały tego interesa austriackiego przemysłu młynarskiego.

b) Regulacja tariff osobowych i towarowych, tudzież świadczeń na cele publiczne, jest na teraz i na potem ustawodawstwu zastrzeżona.

B.

Dla kolei lokalnej od Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu wydają się z mocą obowiązującą od dnia dzisiejszego następujące postanowienia:

I.

Zarządzenia podane w §§. 1 i 4 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. grudnia 1886, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887, zatrzymują nadal moc obowiązującą w ten sposób, że Spółce akcyjnej wiedeńskich kolei lokalnych jako terażniejszej koncesyonaryuszce daje się pozwolenie, żeby do utrzymywania ruchu osobowego używała siły elektrycznej a to pod warunkami, które c. k. Ministerstwo kolei żelaznych przepisze.

II.

Na miejsce postanowień §§. 2, 3 i 5 rzeczono dokumentu koncesyjnego z dnia 29. grudnia 1886, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887 zmienionych obwieszczeniem c. k. Ministerstwa handlu z dnia 16. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 51, wydają się następujące przepisy:

§. 2.

Koncesyonowanej linii kolejowej zapewniają się następujące dobrodziejstwa:

a) uwolnienie od stępli i opłat co do wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetek, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież co do dokumentów dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;

b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyi, tudzież kwitów tymczasowych, jakoteż od opłat przypadających za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie dokumentu koncesyjnego;

d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku państwa, któryby na ich miejsce został wprowadzony, na przeciąg czasu aż do dnia 10. marca 1915.

§. 3.

Spółka obowiązana jest utrzymywać w ruchu koncesyonowaną linię kolejową bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§. 5.

Rzeczona kolej żelazna ma zresztą być uważana za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej, będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 45 i przeto stosowane być mają do niej postanowienia §§. 4 i 7 powyższego dokumentu koncesyjnego w pierwotnej osnowie a postanowienia §§. 8 aż do 15 w osnowie zmienionej obwieszczeniem niniejszem w oddziale A pod II.

III.

Co się tyczy ruchu, uzupełnienia warunków koncesyjnych przepisane w oddziale A, III niniejszego obwieszczenia dla kolei lokalnej od Wiednia (rogatki w Matzleinsdorf) do Wiener-Neudorfu są obowiązującymi także dla kolei lokalnej od Wiener-Neudorfu do Guntramsdorfu.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 20. września 1898.

Treść: **M** 166. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Ilemnic do Roketnicy według okoliczności z przedłużeniem do Grünthalu (Polubna górnego) a względnie do Neuwelt.

166.

Dokument koncesyjny z dnia 29. sierpnia 1898,

na kolej lokalną od Ilemnic do Roketnicy według okoliczności z przedłużeniem do Grünthalu (Polubna górnego) a względnie do Neuwelt.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia uznając za stosowne w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami nadać Jaśnie Wielmożnemu hrabiemu Janowi Harrachowi, właścicielowi dóbr w Ilemnicach, w związku z panami Józefem Haneyem, fabrykantem w Roketnicy Dolnej, Teodorem Hübnerem, prokurystą w Jablonecu, Franciszkiem Jerie, burmistrzem i Janem Zubatym, przewodniczącym powiatu w Ilemnicach, o to proszącym, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacji w Ilemnicach c. k. uprzyw. kolei północno-zachodniej austriackiej na Privlak i Jablonec do Rokietnicy, według okoliczności z przedłużeniem do Grünthalu (Polubna górnego) dobiegającym do projektowanej kolei lokalnej od Tannwaldu do granicy i do Neuwelt a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Koncesjonaryusze uprawnieni są wybudować przedłużenie kolei lokalnej na wstępie oznaczonej do Grünthalu (Polubna górnego) z dobiegiem do projektowanej kolei lokalnej od Tannwaldu do granicy a według okoliczności do Neuwelt, w którymto razie postanowienia niniejszego dokumentu koncesyjnego stosowane być mają do całego przedsiębiorstwa.

Uprawnienie koncesjonaryuszów do wybudowania rzeczzonego przedłużenia ustaje w takim razie, gdyby nie zrobili z niego użytku w okresie pięcioletnim, licząc od dnia dzisiejszego. Również zastrzega sobie Rząd, że uprawnienie koncesjonaryuszów do wybudowania rzeczzonego przedłużenia uzna za wygasłe i koncesyę na takowe nada innemu przedsiębiorcy, jeżeliby koncesjonaryusze nie byli w możności wybudowania tej linii pod warunkami przez innych ubiegających się ofiarowanymi a przez Rząd przyjętymi.

Do złożenia deklaracji w tej mierze, wyznaczony będzie koncesjonaryuszom termin trzechmiesięczny, liczyć się mający od doniesienia urzędowego o ubieganiu się innych osób o koncesyę.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniana się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 3.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei koncesyonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtrzecia roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wybudowania i urządzenia kolei zgodnie z koncesją, dać mają koncesjonaryusze kaucyę w sumie 20.000 zł. w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

Termin wybudowania przedłużenia do Grünthalu a względnie do Neuwelt, gdyby to miało nastąpić, ustanowi w swoim czasie Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło dla kolei lokalnej od Ilemnic do Rokietnicy, a względnie do tych, które według okoliczności będą jeszcze ustanowione dla przedłużenia w §. 1 wzmiankowanego, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei lokalnej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości Ministerstwo

kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych

Koncesjonaryusze obowiązani są mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów zaopatrzenia dla inwalidów i starców, i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeżeliby dla przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści nastręczająca jak kasa rzeczzonego związku.

§. 6.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijsć ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszów.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcji pierwszeństwa, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcjami zakładowemi, za sumę, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcji pierwszeństwa, zanim akcye zakładowe nabeą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcji zakładowych i akcji pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmerji a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesjonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczono rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesjonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleniami ułatwieniami.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armji, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 7 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom Straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym orga-

nom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych

§. 9

Koncesję nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją

Rząd może także wyrzec uchylenie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 3im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne

§. 10.

Wyjąwszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesjonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesjonaryuszów mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesjonaryusze zwracać mają Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który zawarty będzie z koncesjonaryuszami.

§. 11.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 12.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu

na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego w §. 3 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Cenę odkupu w myśl powyższego postanowienia obliczoną, płacić się będzie koncesjonaryszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

4. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 i 2 obliczony bez uwzględnienia dodatku przewidzianego w ostatnim zdaniu ustępu 2, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, jaka jest potrzebna na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas wynagrodzenie, które Rząd ma zapłacić za odstąpienie kolei będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowaną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesjonaryszom podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

5. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rat rocznych, w myśl ustępu 3 a względnie zamiast

sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 4 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej rat, które mają być według postanowień ustępu 3 i 4 płacone bez doliczenia jak się samo przez się rozumie dodatku przewidzianego w ostatnim zdaniu ustępu 2.

Gdyby państwo zamierzało wtaki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczza bezpośrednio poprzedzającego.

6. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 aż do 5 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością koncesjonaryszów będące i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

7. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (l. 1 aż do 5), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

8. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

9. Koncesjonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesjonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

10. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 7), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesjonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich do tego celu potrzebował.

§. 13.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanych i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności. licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 12, l. 6.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 12), zatrzymają koncesjonaryusze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabywania Rząd upoważnił koncesjonaryuszów z tym wyrażnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcjonariusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcjonaryuszów na koszt koncesjonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§ 15.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanymi, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyą za uchyloną jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

Rok 1898.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1898.

Treść: *Nr* 167. Ustawa o urządzeniu płac profesorów w uniwersytetach, tudzież w szkołach głównych i zakładach naukowych z niemi na równi będących.

167.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

o urządzeniu płac profesorów w uniwersytetach, tudzież w szkołach głównych i zakładach naukowych z niemi na równi będących.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Profesorowie zwyczajni w uniwersytetach na wszystkich wydziałach, w szkołach głównych technicznych, tudzież w Szkole głównej ziemianstwa i na wydziale teologicznym ewangelickim w Wiedniu należą do VI. klasy stopnia służbowego urzędników państwa i pobierają oprócz systemizowanego dodatku służbowego, pensję w kwocie 3200 zł., która co lat pięć aż do 20. włącznie roku tej służby wzrasta o 400 zł.

Postanowienie to nie narusza jednak zarządzeń osobnych co do płac profesorów zwyczajnych na wydziale teologicznym w Innsbrucku, należących do zakonu Towarzystwa Jezusowego.

Profesorom zwyczajnym w uniwersytecie wiedeńskim przyznaje się nadto dodatek w kwocie 400 zł., który nie ma być wliczany w emeryturę.

§. 2.

Profesorowie zwyczajni w szkołach głównych w §. 1 oznaczonych, należą do VII. klasy stopnia

służbowego urzędników państwa i mają posady albo bezpłatne albo z pensją w kwocie 1800 zł. rocznie oprócz systemizowanego dodatku służbowego.

Pensya ta co pięć lat aż do dziesiątego włącznie roku tej służby wzrasta o 200 zł. (dodatki pięcioletnie).

§. 3.

Poszczególnym profesorom tak zwyczajnym jak nadzwyczajnym, mianowicie też kierownikom instytutów i seminarjów, mogą być przyznane stosownie do okoliczności i potrzeby płace wyższe od systemizowanych lub inne korzyści.

§. 4.

Profesorowie zwyczajni na wydziałach teologicznych w Salzburgu i Ołomuńcu należą do VI. klasy stopnia służbowego urzędników państwa i pobierają pensję w kwocie 1800 zł. oprócz systemizowanego dodatku służbowego.

Pensya ta wzrasta co pięć lat a mianowicie aż do dwudziestego włącznie roku tej służby o 350 zł. (dodatki pięcioletnie).

§. 5.

Profesorowie nadzwyczajni na obu tych wydziałach należą do VII. klasy stopnia służbowego urzędników państwa i pobierają pensję w kwocie 1400 zł. oprócz systemizowanego dodatku służbowego.

Pensya ta wzrasta co pięć lat aż do dziesiątego włącznie roku tej służby o 200 zł. (dodatki pięcioletnie).

§. 6.

Wynagrodzenie za wykładanie tych przedmiotów naukowych, do których niema katedr systemizowanych, ustanawia Minister oświaty.

§. 7.

Profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni w Akademii sztuk obrazujących w Wiedniu zostają pod względem klasy stopnia służbowego i płac na równi z profesorami w §§. 1 i 2 oznaczonymi.

§. 8.

Profesorowie zwyczajni Szkoły weterynaryi i podkownictwa we Lwowie należą do VI. klasy stopnia służbowego urzędników państwa i mają prawo do płac systemizowanych do tej klasy stopnia służbowego przywiązanych.

Do profesorów nadzwyczajnych w tej Szkole stosują się postanowienia zawarte w §. 2.

§. 9.

Czas służby, który profesor zwyczajny lub nadzwyczajny spędził w jednym z zakładów w §§. 1, 4, 7 i 8 oznaczonych, ma być liczony do wymierzenia płacy w razie przejścia profesora w tym samym charakterze do innego z tych zakładów.

Postanowienie to stosuje się do czasu służby spędzonego w innych zakładach tutejszo-krajowych o tyle, o ile takowe stosownie do swego urzędzenia mają być uważane za szkoły główne i o ile istnieje w nich zupełna wzajemność co do profesorów zakładów powyżej oznaczonych.

§. 10.

W wykonaniu ustawy niniejszej przyznać należy profesorom ustanowione płace, stosownie do długości czasu wysłużonego w tej samej klasie stopnia służbowego, bądźto zanim ustawa niniejsza nabyła mocy prawa, bądź też po tym terminie.

§. 11.

Przy asygnowaniu wyższej pensyi lub posuwanu na wyższy stopień pensyi, dodatki osobiste należy zgodnie z istniejącymi przepisami stosunkowo lub całkiem zawiesić.

Postanowienie to nie stosuje się do wynagrodzeń i do żadnych innych dodatków, które profesor pobiera za poruczone mu prace dodatkowe przewyższające pierwotny zakres jego obowiązków nauczycielskich.

§. 12.

Profesorów, którym przed wejściem ustawy niniejszej w wykonanie przyznane zostały płace wyższe od tych, które w niej są ustanowione lub inne korzyści, pozostawia się w ich używaniu.

§. 13.

Profesorom zwyczajnym, jakoteż płatnym profesorom nadzwyczajnym w uniwersytetach nie służy na przyszłość prawo do czesnego, opłacanego przez uczniów za uczęszczanie na wykłady i ćwiczenia.

Czesne wpływa do kasy państwa.

Profesorom pobierającym honorarya, profesorom nadzwyczajnym niepłatnym, docentom prywatnym i wszelkim innym nauczycielom w uniwersytetach zabezpiecza się pobór czesnego w dotychczasowym rozmiarze.

O uwolnieniu od płacenia czesnego orzeka na przyszłość, jak to było dotąd, grono profesorów.

§. 14.

Osobom, które w chwili, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, będą w uniwersytetach profesorami zwyczajnymi czynnymi lub nadzwyczajnymi płatnymi, służy prawo oświadczenia się w terminie sześciomiesięcznym, który drogą rozporządzenia będzie wyznaczony, za dalszym poborem czesnego, w którym to razie także na przyszłość postępować się będzie z nimi według dotychczasowych przepisów o płacach.

Do tych profesorów uniwersyteckich, którzy w tym terminie nie oświadczą się za dalszym poborem czesnego, stosują się pod względem wymierzenia płac postanowienia ustawy niniejszej od dnia jej wejścia w wykonanie bez dalszego wyjątku.

§. 15.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia pierwszego tego miesiąca, który nastąpi po jej ogłoszeniu i od tego terminu tracą moc swoją wszelkie z nią niezgodne postanowienia wcześniejszych ustaw i rozporządzeń.

§. 16.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. września 1898.

Treść: (№ 168—171.) 168. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową na obszarze miasta Jabłoneca i w okolicy, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 169. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na przedłużenie małej wązko-torowej kolei cieplicko-eichwałdzkiej, utrzymywanej w ruchu zapomocą elektryczności aż do stacyi Cieplice—Ogród zamkowy kolei lokalnej cieplicko (Settenz)-libereckiej. — 170. Ustawa, którą wydają się postanowienia o dodatkach pensyjnych dla pewnej części radców Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego. — 171. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Seidenberg (w Prusach) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, jako upoważnione do ekspedycyowania roślin.

168.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 6. września 1898,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową na obszarze miasta Jabłoneca i w okolicy, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało Gustawowi Hoffmannowi, właścicielowi fabryki w Jabłonce nad Nysą o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności na obszarze miasta Jabłoneca i w okolicy, pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei koncesyonowanej zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi ustawy rzezzonej.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej niezwłocznie po uzyskaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryusz na żądanie Rządu kaucyę w sumie 2.000 złotych a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia

podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi publiczne, koncesyonaryusz winien postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

Koncesyonaryusz jest nadto obowiązany ponieść koszta urządzeń, jakie z powodu budowy i ruchu kolei koncesyonowanej będą potrzebne dla zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania istniejących już przewodów telegraficznych i telefonicznych państwa a w szczególności także koszta przełożenia tych przewodów, gdyby to było potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę

i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego, jakoteż na uposażenie funduszu zasobnego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego, jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcji, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonaryusz obowiązany jest dozwalać podoficerom i ordynansom służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusz ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróżnym bezpłatnie.

§. 10.

Koncesjonaryusz obowiązany jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesjonaryusz żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez sługi zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesjonaryusz obowiązany jest mieć pieczęć o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesjonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom następcząca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesjonaryusza wkładająca jak kasa rzeczzonego związku.

§. 12.

Koncesjonaryusz obowiązany jest dostarczać wczesnie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych co do kolei koncesjonowanej potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Koncesję nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec uchylenie koncesji przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne — albo, gdyby prawa używania dróg straciły przed czasem moc swoją.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesjonowanej.

§. 15.

Koncesjonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję za uchyloną jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

169.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 16. września 1898,

o nadaniu koncesyi na przedłużenie małej wązkotorowej kolei cieplicko-eichwaldzkiej, utrzymywanej w ruchu zapomocą elektryczności aż do stacyi Cieplice—Ogród zamkowy kolei lokalnej cieplicko (Settenz)-libereckiej.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894. Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami tudzież z c. i. k. Ministerstwem wojny, nadało Cieplickiej Spółce elektryczności i kolei małych, o to proszącej, koncesję do wybudowania i utrzymywania w ruchu przedłużenia małej wązkotorowej kolei cieplicko-eichwaldzkiej, utrzymywanej w ruchu zapomocą elektryczności, aż do stacyi Cieplice—Ogród zamkowy kolei lokalnej cieplicko (Settenz)-libereckiej.

Rzeczzone przedłużenie uznaje się za istotną część składową istniejącej kolei małej cieplicko-eichwaldzkiej i postanowienia obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 28. lutego 1895, Dz. u. p. Nr. 39 dla tej ostatniej kolei wydane, mają być do niego stosowane, jednakże w ten sposób, że okres 15letniego uwolnienia od podatków, przewidziany w §. 1 tego obwieszczenia liczyć się ma dla nowej linii dopiero od dnia dzisiejszego.

Wittek r. w.

170.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

którą wydają się postanowienia o dodatkach pensyjnych dla pewnej części radców Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ci radcy Najwyższego Trybunału i Sądu kasacyjnego, którzy w tym przymocie sprawują przy nim obowiązki przez lat dziesięć, otrzymują dodatek pensyjny w kwocie tysiąc złotych rocznie, który ma być także wliczony przy wymierzeniu emerytury.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza, której wykonanie poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości i skarbu, wchodzi

w wykonanie od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi po jej ogłoszeniu.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.

171.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 19. września 1898,

tyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej I. klasy w Seidenberg (w Prusach) do tych komor, które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, jako upoważnione do ekspedycyowania roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się ostrożności, które mają być zachowywane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia przynoszeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) zalicza się także c. k. Komorę pomocniczą I. klasy w Seidenberg (w Prusach) do tych komor, które w załączce do rzeczowego rozporządzenia, uwaga lit. a) wymienione są jako upoważnione do ekspedycyowania roślin.

Thun r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1898.

Treść: (№ 172—177.) 172. Ustawa o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, którą urządzone zostały płace urzędników czynnych państwa. — 173. Ustawa o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w szkołach średnich przez państwo utrzymywanych. — 174. Ustawa o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z temi zakładami połączonych, z funduszu państwa utrzymywanych. — 175. Ustawa o urządzeniu plac grona nauczycielskiego w zakładach przemysłowych przez państwo utrzymywanych. — 176. Ustawa, zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych katolickich. — 177. Ustawa, zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi.

172.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, którą urządzone zostały płace urzędników czynnych państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Wymiary pensyi i dodatków funkcyjnych, ustanowione w załączkach a) i b) ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, o urządzeniu plac urzędników czynnych państwa, uchylają się i ustanawiają się w następujący sposób:

Załączka a).

Wykaz pensyi.

I. klasa stopnia służbowego	12.000 zł.
II. " " "	10.000 "
III. " " "	8.000 "
IV. " " "	7.000 "

Dla V. klasy stopnia służbowego ustanawiają się dwa stopnie pensyi, a mianowicie:

V. klasa stopnia służbowego	} 6.000 zł.

Dla następujących klas stopnia służbowego ustanawiają się po trzy stopnie pensyi, a mianowicie:

VI. klasa stopnia służbowego	} 4.000 zł.	
		3.600 "
		3.200 "
VII. " " "	} 3.000 "	
		2.700 "
		2.400 "

VIII. klasa stopnia służbowego	} 2.200 zł	
		2.000 "
		1.800 "
IX. " " "	} 1.600 "	
		1.500 "
		1.400 "
X. " " "	} 1.300 "	
		1.200 "
		1.100 "
XI. " " "	} 1.100 "	
		900 "
	800 "	

Załączka b).

Wymiar dodatków funkcyjnych.

Klasa stopnia służbowego	Kwota w złotych w. a.
I. stopień.	
Prezydent Ministrów	14.000
II. stopień.	
Minister	10.000
Pierwszy prezydent Najw. Trybunału . . .	10.000
Prezydent Najw. Izby obrachunkowej . .	10.000
Prezydent Trybunału administracyjnego .	10.000
III. stopień.	
Namiestnik w Austrii poniżej Anizy . .	7.000
" " powyżej Anizy	7.000
" " Styrii	8.000
" " Czechach	13.000
" " Morawie	8.000
" " Galicyi	12.000
" " Przymorzu	10.000
" " Tyrolu	8.000
" " Dalmacyi	8.000

Klasa stopnia służbowego	Kwota w złotych w. a.
Drugi prezydent Najwyższego Trybunału	4.000
„ „ „ „ Trybunału administracyjnego	4.000
Prezydent Sądu kraj. wyższego w Wiedniu	4.000
„ „ „ „ Pradze	4.000
„ „ „ „ Lwowie	4.000
„ „ „ „ Zadarze	2.000
Każdy inny prezydent Sądu krajowego wyższego	3.000
IV. stopień.	
Prezydenci krajowi	5.000
Naczelnicy sekcji w Ministerstwach	3.000
Prezydenci senatów Najwyższego Trybunału i Trybunału administracyjnego	3.000
Prokurator generalny	3.000
Wiceprezydent Najwyższej Izby obrachunkowej	3.000
Prezydent Rady kościelnej wyższej ewangelickiej	3.000
Prezydent policji w Wiedniu	2.000
Wiceprezydenci namiestnictwa w Wiedniu, Pradze i Lwowie	2.000
Wiceprezydenci Dyrekcji skarbowych krajowych w Wiedniu, Pradze i Lwowie	2.000
Dyrektor generalny zarządu tytoniowego	2.000
Inspektor generalny kolei żelaznych	2.000

Artykuł II.

Na miejsce §. 6 ustawy powyższej wydaje się następujące postanowienie:

§. 6.

Na wyższy stopień pensji pewnej klasy stopnia służbowego postępuje się w XI, X i IX klasie stopnia służbowego co cztery lata, w innych klasach co pięć lat wysłużonych w odpowiedniej klasie stopnia służbowego.

Artykuł III.

Urzędnikom państwa zaliczonym do trzech najniższych klas stopnia służbowego przyznawane będą po szesnastu latach wysłużonych w tej samej klasie stopnia służbowego dodatki osobiste z tytułu dawności służby w kwocie 100 zł. rocznie a po dwudziestu latach wysłużonych w tej samej klasie stopnia służbowego takie dodatki w kwocie znowu 100 zł. rocznie.

Artykuł IV.

W razie postąpienia na wyższą pensję dodatki osobiste należy odpowiednio istniejącym przepisom zmniejszyć a według okoliczności zawiesić.

Dodatki na utrzymanie wyznaczane dotychczas urzędnikom państwa czterech najniższych klas stopnia służbowego nie będą już udzielane.

Ustawa niniejsza nie narusza dodatków do pensji ustawą z dnia 19. marca 1894, Dz. u. p. Nr. 53, radcom Trybunału administracyjnego wyznaczonych, ani też dodatków służbowych istniejących na podstawie osobnych przepisów dla poszczególnych kategorii siedmiu najniższych klas stopnia służbowego, jak niemniej takich emolumentów i deputatów, których, pobieranie przywiązane jest do pewnych posad służbowych.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej, która wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia, poruczam Memu całemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 29. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Welsersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Baernreither r. w.
Jędrzejowicz r. w.	

173.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

o urządzeniu płac dla grona nauczycielskiego w szkołach średnich przez państwo utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Pensya etatowa, dla rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich (gimnazyach, gimnazyach realnych, szkołach realnych) przez państwo utrzymywanych, ustanowiona, wynosi 1400 zł. rocznie.

§. 2.

Każdy nauczyciel rzeczywisty, ma prawo do podwyższenia pensji co pięć lat, które bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużył w przymiocie rzeczywistego nauczyciela w szkole średniej państwa, aż do 25 włącznie roku tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia 200 zł., po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci 300 zł. rocznie.

Po udzieleniu piśmiennego ostrzeżenia lub po udzieleniu nagany, Minister oświaty może najdłużej na trzy lata wstrzymać przyznanie dodatku pięcioletniego.

Dostąpienie poszczególnych dodatków pięcioletnich stosuje się do chwili, w której nadanie posady rzeczywistego nauczyciela stało się prawnym. Postanowienie to odnosi się do dalszych dodatków pięcioletnich także w tym razie, jeżeli poprzedni przyznaný został nie w terminie prawidłowym.

§. 3.

Plące dyrektora szkoły średniej państwa składają się z pensyi etatowej rzeczywistego nauczyciela połączonej z prawem do dodatków pięcioletnich i dodatku funkcyjnego w kwocie 500 zł.

Nauczyciele rzeczywiści, którym poruczone jest tymczasowe kierowanie szkołą średnią państwa, pobierają wynagrodzenie równe rzeczonemu dodatkowi.

§. 4.

Nauczyciele religii, udzielający nauki religii nie we wszystkich klasach zupełnej szkoły średniej państwa lub nie posiadający zarazem ustawowego uzdolnienia do urzędu nauczycielskiego w innych (świeckich) przedmiotach naukowych dotyczącej szkoły średniej, pobierają pensyę w kwocie 900 zł. rocznie, wzrastającą co pięć lat, które nauczyciel religii bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie bądź później wysłużył w tym przymocie w szkole średniej państwa aż do 25. włącznie roku tej służby.

Podwyższenie wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 100 zł. rocznie, po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci 200 zł. rocznie.

Pod względem liczenia pięcioleci postanowienie §. 2go ustawy niniejszej stosuje się także do tych nauczycieli religii.

Gdyby nauczycielom religii w myśl niniejszego paragrafu mianowanym, przyznano dodatki osobiste, należy je zawiesić od chwili, w której ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie.

§. 5.

Nauczycielom gimnastyki mianowanym stanowczo w szkołach średnich państwa przyznać należy te plące, które kiedykolwiek będą ustawowo wyznaczone dla rzeczywistych nauczycieli w szkołach ćwiczeń z funduszków państwa utrzymywanych a z seminarjami nauczycielskimi państwa połączonych, pod względem zaś liczenia pięcioleci stosować należy postanowienie §. 2go ustawy niniejszej.

W jakiej rozciągłości czas służby, który tacy nauczyciele gimnastyki przed stanowczem mianowaniem wysłużyli w szkole średniej państwa w przymocie nauczycieli pomocniczych z wszystkimi obowiązkami nauczyciela gimnastyki stanowczo mianowanego, może być policzony do stabilizacji i do przyznania dodatków pięcioletnich, o tem stanowi w każdym z osobna przypadku Minister wyznań i oświaty przy mianowaniu.

Nie można jednak policzyć więcej jak pięć lat.

Postanowienie to odnosi się także do nauczycieli gimnastyki już obecnie mianowanych stanowczo przy szkołach średnich.

Przy przenoszeniu na stan spoczynku nauczyciele gimnastyki mają po 35 policzalnych latach służby prawo do emerytury w kwocie całkowitej ostatniej policzalnej pensyi aktywnej; gdyby przeniesienie na stan spoczynku następowало wcześniej, wysłużony przez nich czas policzalny uwzględniany będzie do wymierzenia emerytury w ten sposób, że każde siedm lat całkowicie wysłużonych liczone będą za ośm lat służby w myśl ustawy z dnia 14. maja 1896. Dz. u. p. Nr. 74.

§. 6.

Osoby stanu nauczycielskiego szkół średnich państwa, mianowane z pensyą, zaliczone są do klas stopnia służbowego ustanowionych dla urzędników państwa i mają prawo do dodatków służbowych nie wliczalnych w emeryturę a to w wymiarze ustanowionym dla urzędników państwa odpowiedniej klasy.

Dyrektorów zalicza się do VII. klasy stopnia służbowego, w przypadkach jednak na szczególne względy zasługujących, mogą być posunięci do VI. klasy. Posunięcie to nie może z reguły nastąpić przed uzyskaniem piątego dodatku pięcioletniego.

Nauczycieli rzeczywistych zalicza się do IX. klasy stopnia służbowego, jednakże Minister oświaty może na zasadzie skuteczności ich służby ze wszech miar zadawalającej, posunąć ich do VIII. a następnie do VII. klasy stopnia służbowego.

Posunięcie do VIII. klasy nie następuje z reguły przed uzyskaniem drugiego a posunięcie do VII. klasy przed uzyskaniem czwartego dodatku pięcioletniego.

Jeżeli skuteczność służby zasługuje na szczególne uznanie, dyrektor lub nauczyciel rzeczywisty może być posunięty do wyższej klasy stopnia służbowego przed terminem powyżej ustanowionym.

Nauczyciele religii, w §. 4 wzmiankowani, należą do IX. nauczyciele gimnastyki stanowczo mianowani do X. klasy stopnia służbowego urzędników państwa.

Nauczyciele rzeczywiści, jakoteż nauczyciele religii w §. 4 wzmiankowani, gdy są potwierdzeni na urządzie nauczycielskim, używają tytułu „Profesor“.

Dyrektorowie szkół średnich państwa mają prawo do pomieszkania w naturze w budynku urzędowym albo do relutum na pomieszkanie, które wymierza się według stosunków miejscowych. Natomiast wypłacać im należy tylko połowę kwoty dodatku służbowego odpowiedniej klasie ich stopnia.

§. 7.

Przepisaną takse służbową opłaca się tylko od pensji i nawzajem do emerytury liczy się tylko pensję a dyrektorom także dodatek funkcyjny.

§. 8.

Osoby stanu nauczycielskiego, którym posada rzeczywistego nauczyciela w szkole średniej państwa, nadana jest tymczasowo, pobierają pensję w kwocie 1200 zł. rocznie, tudzież systemizowany dodatek służbowy IX klasy stopnia urzędników państwa, nabywają zaś prawa do stanowczego potwierdzenia na urządzie nauczycielskim i do przyznania dodatków pięcioletnich dopiero od chwili mianowania rzeczywistymi nauczycielami a wtedy czas, który w przymiocie tymczasowych nauczycieli bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie bądź później wysłużyli, będzie im policzony pod warunkami ustawowymi tak na trzechnecie próbne, jak i na dostąpienie dodatków pięcioletnich.

§. 9.

Za zastępowanie nauczycieli na opróżnionych posadach lub za wyręczanie nauczycieli przedmiotów obowiązkowych szkół średnich, przyznawać należy na przyszłość wynagrodzenia, wynoszące rocznie za każdą godzinę nauki w tygodniu dla osób według przepisu aprobowanych do nauczania a mianowicie dla udzielających przedmiotów językowych . . . . . 60 zł.
dla udzielających innych przedmiotów naukowych (także religii) . . . . . 50 zł.
dla udzielających rysunku i gimnastyki . . . 40 zł.
jeżeli zaś nauczający, do pobierania tych wynagrodzeń uprawnieni, nie posiadają zupełnego uzdolnienia nauczycielskiego, 48 zł., 40 zł. i 32 zł. rocznie.

§. 10.

W jakiej rozciągłości czas służby, przez zastępcę wysłużony, może być pod warunkiem zadawalającej skuteczności służby policzony do stabilizacji i do podwyższenia pensji w §. 2 ustawy niniejszej

wzmiankowanego, postanawia Minister wyznać i oświaty w każdym z osobna przypadku przy mianowaniu dotyczącej osoby rzeczywistym nauczycielem.

Nie można jednak policzyć więcej jak trzy lata tego czasu służby.

To ostatnie postanowienie stosuje się także do tych osób stanu nauczycielskiego, które rzeczywistymi nauczycielami w szkołach średnich państwa zostały mianowane, zanim ustawa niniejsza nabyła mocy prawa.

§. 11.

Za wyręczanie w nauczaniu, sprawowane przez członków grona nauczycielskiego szkoły średniej państwa ponad wymiar największy obowiązków nauczycielskich, pobierają takowi wynagrodzenie w wysokości ustanowionej w §. 9 ustawy niniejszej, jeżeli wyręka trwa dłużej niż 2 miesiące.

Przy wymierzaniu tych wynagrodzeń za dzielnik brać należy okres nie dwunasto- lecz dziesięciomiesięczny.

§. 12.

Asystenci w szkołach średnich państwa pobierać mają z reguły wynagrodzenie po 30 zł. rocznie za każdą godzinę nauki w tygodniu.

§. 13.

Przyznawanie dyrektorom i nauczycielom szkół średnich dodatków za zasługi ma być na przyszłość zaniechane. Minister wyznać i oświaty jest jednak upoważniony do udzielania osobom stanu nauczycielskiego w szkołach średnich, które odznaczyły się znakomitemi pracami na polu naukowym lub pedagogiczno-dydaktycznym, zapomóg jednorazowych w kwocie aż do 500 zł. i w tym celu dawana mu będzie corocznie do rozrządzenia pewna suma, której żądać ma przez zamieszczenie jej w preliiminarzu.

§. 14.

Dodatki osobiste, o ile przy ich nadawaniu nie zostały wydane szczególne postanowienia, należy stosownie do istniejących przepisów przestawać wypłacać w miarę posuwania się pobierającego na wyższe płace.

Postanowienie to nie narusza dodatków za usługi, jakoteż wynagrodzeń i wszelkich innych dodatków, które osoba stanu nauczycielskiego pobiera za czynności dodatkowe przewyższające jej pierwotny obowiązek nauczycielski.

Dodatki na utrzymanie, które na zasadzie postanowień Najwyższych z dnia 15. marca 1895 i z dnia 28. czerwca 1895 przyznane były osobom

stanu nauczycielskiego zostającym w służbie państwa, do czterech najniższych klas stopnia służbowego zaliczonym, jakoteż dodatki do należności za zastępstwo, przyznane zastępcom na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. czerwca 1895, nie będą już udzielane.

§. 15.

Z osobami stanu nauczycielskiego (dyrektorami, nauczycielami zastępcami) w szkołach przemysłowych państwa tudzież seminariów nauczycielskich państwa męskich i żeńskich z wyłączeniem szkół ćwiczeń z niemi połączonych, jeżeli osoby te, gdy im nadawano posadę, uczyniły zadosyć wymaganiom ustawowym pod względem wstępowania do urzędu nauczycielskiego w szkołach średnich, postępować się będzie w razie przejścia tych osób do szkoły średniej państwa tak, jak gdyby ciągle w takiej szkole służyły.

Postanowienie to stosuje się do osób stanu nauczycielskiego w szkołach średnich tudzież seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich gminnych i krajowych, posiadających prawa zakładów publicznych, jeżeli zakład, z którego przechodzą, zachowuje wzajemność i ci, którzy go utrzymują, już wprzód wyraźnie to oświadczą.

§. 16.

Postanowienia w ustawie niniejszej zawarte mają być stosowane także do nauczycieli sprawujących podczas trzechlecia obowiązki w szkołach średnich.

§. 17.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do nauczycieli pomocniczych.

§. 18.

Postanowienia ustawy niniejszej stosują się odpowiednio do szkół żeglarskich a względnie do Akademii handlowej i żeglarskiej w Tryeście.

§. 19.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia i od tego samego terminu uchylają się wszystkie z nią niezgodne postanowienia wcześniejszych ustaw i rozporządzeń.

§. 20.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

174.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

o urządzeniu plac dla grona nauczycielskiego w seminariach nauczycielskich państwa i w szkołach ćwiczeń z temi zakładami połączonych z funduszów państwa utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Pensya etatowa, dla nauczycieli głównych w seminariach nauczycielskich ustanowiona, wynosi 1400 zł. rocznie.

§. 2.

Każdy nauczyciel główny ma prawo do podwyższenia pensyi co pięć lat, które, bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużył w przymocie nauczyciela głównego w seminarjum nauczycielskiem państwa, aż do 25. włącznie roku tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 200 zł., po upływie każdego z trzech następnych pięcioleci 300 zł. rocznie.

Po udzieleniu piśmiennego ostrzeżenia lub po udzieleniu nagany, Minister wyznań i oświaty może najdłużej na trzy lata wstrzymać przyznanie dodatku pięcioletniego.

Dostąpienie poszczególnych dodatków pięcioletnich stosuje się do chwili, w której nadanie posady rzeczywistego nauczyciela stało się prawomocnem. Postanowienie to odnosi się do dalszych dodatków pięcioletnich także w tym razie, jeżeli poprzedni przyznany został nie w terminie prawidłowym.

§. 3.

Place dyrektora seminarjum nauczycielskiego państwa składają się z pensyi etatowej nauczyciela głównego dotyczącego seminarjum nauczycielskiego połączonej z prawem do dodatków pięcioletnich i dodatku funkcyjnego w kwocie 500 zł.

Nauczyciele główni, którym poruczone jest tymczasowo kierowanie seminarjum nauczycielskiem, pobierają wynagrodzenie równe rzeczonemu dodatkowi.

§. 4.

Osoby stanu nauczycielskiego, którym posada nauczyciela głównego w seminarjum nauczyciel-

skiem państwa nadana jest tymczasowo, pobierają pensję w kwocie 1200 zł. rocznie, tudzież dodatek służbowy IX. klasy stopnia służbowego, odpowiedni miejscu, w którym znajduje się dotyczące seminaryum nauczycielskie, nabywają zaś prawa do przyznania im dodatków pięcioletnich dopiero od chwili, gdy będą mianowani stanowczo nauczycielami głównymi i wtedy czas, który w przymocie nauczycieli tymczasowych bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużyli, będzie im policzony pod warunkami ustawowemi na dostąpienie dodatków pięcioletnich.

§. 5.

Dyrektorów zalicza się do VII. klasy stopnia służbowego, w przypadkach jednak na szczególne względy zasługujących, mogą być posunięci do VI. klasy. Posunięcie to nie może z reguły nastąpić przed uzyskaniem piątego dodatku pięcioletniego.

Nauczycieli głównych zalicza się do IX. klasy stopnia służbowego, mogą jednak na zasadzie skuteczności ich służby ze wszech miar zadawalającej, być posunięci do VIII. klasy a następnie nawet do VII. klasy stopnia służbowego. Posunięcie do VIII. klasy nie następuje z reguły przed uzyskaniem drugiego a do VII. klasy przed uzyskaniem czwartego dodatku pięcioletniego.

Jeżeli skuteczność służby zasługuje na szczególne uznanie, dyrektor lub nauczyciel główny może być posunięty do wyższej klasy stopnia służbowego nawet przed ustanowionym terminem.

§. 6.

Płaca etatowa, ustanowiona dla nauczycieli w szkołach ćwiczeń z funduszów państwa utrzymywanych, z seminaryami nauczycielskimi połączone, wynosi 1100 zł. rocznie.

§. 7.

Każdy nauczyciel w szkole ćwiczeń przez państwo utrzymywanej, jeżeli pełni służbę w sposób zadawalający, ma prawo do podwyższenia pensji co pięć lat, które, bądź zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, bądź później wysłużył w przymocie nauczyciela w utrzymywanej przez państwo szkole ćwiczeń, aż do 25. włącznie roku tej służby.

Podwyższenie to wynosi po upływie pierwszego i drugiego pięciolecia po 100 zł., po upływie każdego z dalszych trzech pięcioleci po 150 zł.

Pod względem liczenia poszczególnych pięcioleci stosuje się analogicznie postanowienie §. 2 ustawy niniejszej.

§. 8.

Pensya ustanowiona dla nauczyciela niższego w szkole ćwiczeń przez państwo utrzymywanej wynosi 700 zł.

§. 9.

Nauczyciele w szkołach ćwiczeń przez państwo utrzymywanych należą do X, nauczyciele niżsi do XI. klasy stopnia służbowego.

§. 10.

Osoby stanu nauczycielskiego, którym nadana jest tymczasowo posada nauczyciela w utrzymywanej przez państwo szkole ćwiczeń pobierają pensję w kwocie 1000 zł. rocznie, tudzież dodatek służbowy X. klasy stopnia służbowego odpowiedni miejscu, w którym mają posadę.

Osoby stanu nauczycielskiego, mianowane tymczasowo nauczycielami niższymi, pobierają czasowo płace nauczyciela niższego szkoły ćwiczeń mianowanego stanowczo.

Czas wysłużony w przymocie tymczasowego nauczyciela szkoły ćwiczeń bądź zanim ustawa niniejsza nabyła mocy obowiązującej bądź później, liczy się przy mianowaniu stanowczo nauczycielem szkoły ćwiczeń do wymierzenia dodatków pięcioletnich.

§. 11.

Przepisaną takse służbową opłaca się tylko od pensji i nawzajem do emerytury liczy się tylko pensję a dyrektorom także dodatek funkcyjny.

§. 12.

Dodatki osobiste, o ile przy ich nadawaniu nie zostały wydane szczególne postanowienia, należy stosownie do istniejących przepisów przestawać wypłacać w miarę posuwania się pobierającego na wyższe płace.

Postanowienie to nie narusza dodatków za usługi, jakoteż wynagrodzeń i wszelkich innych dodatków, które osoba stanu nauczycielskiego pobiera za czynności dodatkowe przewyższające jej pierwotny obowiązek nauczycielski.

Dodatki na utrzymanie, które na zasadzie postanowień Najwyższych z dnia 15. marca 1895 i z dnia 28. czerwca 1895 przyznane były osobom zostającym w służbie państwa, do czterech najniższych klas stopnia służbowego zaliczonym, jakoteż dodatki do należności za zastępstwo przyznane zastępcom na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. czerwca 1895, nie będą już udzielane.

§. 13.

Z dyrektorami lub nauczycielami, którzy mieli wprzód posady w szkołach średnich państwa, jakoteż w szkołach przemysłowych państwa, postępować się będzie pod względem podwyższenia pensji wzmiankowanego w §. 2 tak, jak gdyby służyli w seminaryach nauczycielskich.

Postanowienie to stosuje się do dyrektorów i nauczycieli głównych, jakoteż do profesorów w seminaryach nauczycielskich i szkołach średnich gmin-

nych i krajowych, posiadających prawa zakładów publicznych gdy przechodzą do seminaryum nauczycielskiego państwa, jeżeli zakład, z którego przechodzą, zachowuje wzajemność i ci, którzy go utrzymują, już wprzód wyraźnie to oświadczą.

§. 14.

W jakiej rozciągłości osobom stanu nauczycielskiego ze szkół publicznych ludowych i wydziałowych do seminaryów nauczycielskich państwa a względnie do szkół ćwiczeń przechodzącym, czas w tamtych zakładach wysłużony ma być policzony do podwyższenia pensji w §. 2 a względnie w §. 8 wzmiankowanego, postanawiać będzie Minister oświaty w każdym z osobna przypadku przy mianowaniu.

Toż samo nastąpić ma przy mianowaniu nauczyciela szkoły ćwiczeń nauczycielem głównym, pod względem czasu, który tenże wysłużył w utrzymywanej przez państwo szkole ćwiczeń w przymocie nauczyciela szkoły ćwiczeń.

§. 15.

Za zastępowanie nauczycieli głównych w seminaryach nauczycielskich na opróżnionych posadach, jakoteż za pomoc w nauczaniu w tych zakładach udzielane będą wynagrodzenia w stosunku po 50 zł. rocznie za każdą godzinę nauki w tygodniu.

Zresztą zatrzymują moc swoją postanowienia przepisu o zastępstwach z dnia 3. czerwca 1839.

§. 16.

Ustawa niniejsza nie stosuje się do grona nauczycielskiego tych szkół ćwiczeń, w których wydatki na płace stosownie do §. 67, ustęp 2 ustawy z dnia 14. maja 1869, Dz u. p. Nr. 62, pokrywane są tylko po części z funduszków państwa.

§. 17.

Wszystkie postanowienia w poprzedzających paragrafach zawarte, stosują się także do grona nauczycielskiego seminaryów nauczycielskich żeńskich przez państwo utrzymywanych i szkół ćwiczeń z nimi połączonych.

§. 18.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia i od tego samego terminu uchylają się wszystkie z nią niezgodne postanowienia wcześniejszych ustaw i rozporządzeń.

§. 19.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

175.

Ustawa z dnia 19. września 1898, o urządzeniu plac grona nauczycielskiego w zakładach naukowych przemysłowych przez państwo utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Wszystkie osoby stanu nauczycielskiego, mające posady z pensją w zakładach naukowych przemysłowych przez państwo utrzymywanych (w szkołach przemysłowych państwa, w szkołach zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu, w szkołach rękodzielniczych ogólnych państwa) zaliczone są do następujących klas stopnia służbowego:

Nauczyciele tych zakładów do X. IX, a względnie do VIII. klasy stopnia służbowego.

Przewodniczący zawodowi w szkołach przemysłowych państwa, tudzież dyrektorowie szkół zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i w szkołach rękodzielniczych ogólnych państwa do do VIII, dyrektorowie szkół przemysłowych państwa do VII. klasy stopnia służbowego.

W przypadkach na szczególne względy zastępujących, dyrektorowie szkół przemysłowych państwa mogą być zaliczeni a względnie posunięci do VI. klasy stopnia służbowego.

§. 2.

Nauczyciele zaliczeni do IX. klasy stopnia służbowego mogą być posunięci do VIII. klasy z reguły dopiero po uzyskaniu trzeciego dodatku pięcioletniego; wyjątkowo jednak Minister wyznań i oświaty może specjalistom, zalecającym się znakomitą praktyką techniczną lub artystyczną, przyznać VIII. klasę stopnia służbowego już przy przyjmowaniu ich do służby w zakładach przemysłowych.

Osoby stanu nauczycielskiego zaliczone do VIII. klasy stopnia służbowego (nauczyciele, przewodniczący szkół zawodowych, dyrektorowie), mogą być na zasadzie skuteczności ich służby ze wszech miar zadawalająaej, posunięci do VII. klasy stopnia służbowego; z posunięciem takim nie łączy się jednak podwyższenie pensji pierwotnej (§. 3) ustanowionej, dla VIII. klasy stopnia służbowego.

Posunięcie to następuje z reguły nie przed uzyskaniem czwartego dodatku pięcioletniego, lecz jeżeli skuteczność służby zasługuje na szczególne uznanie, można być posuniętym także przed tym terminem.

§. 3.

Pensya etatowa pierwotna wynosi:

Dla nauczycieli zaliczonych do X. klasy stopnia służbowego 1100 złotych, dla nauczycieli IX. klasy stopnia służbowego 1400 złotych, dla nauczycieli VIII. klasy stopnia służbowego 1800 złotych.

Dla dyrektorów szkół zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i szkół rękodzielniczych ogólnych przez państwo utrzymywanych, tudzież dla przewodniczących zawodowych w szkołach przemysłowych państwa 1800 złotych.

Dla dyrektorów szkół przemysłowych państwa, jeżeli zaliczeni są do VII. klasy stopnia służbowego 2300 złotych, jeżeli są zaliczeni do VI. klasy stopnia służbowego 2800 złotych.

§. 4.

Dyrektorowie szkół przemysłowych państwa pobierają dodatek funkcyjny w kwocie 800 złotych, przewodniczący zawodowi w tychże zakładach tudzież dyrektorowie szkół zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i dyrektorowie szkół rękodzielniczych ogólnych przez państwo utrzymywanych, dodatek w kwocie 600 złotych.

Jeżeli nauczycielowi zakładów naukowych przemysłowych jest lub będzie trwale poruczone kierownictwo szkoły zawodowej do poszczególnych gałęzi przemysłu lub szkoły rękodzielniczej ogólnej przez państwo utrzymywanej, należy się mu dodatek funkcyjny w kwocie 500 zł.

Dodatków powyższych nie można wliczać w emeryturę.

§. 5.

Osoby stanu nauczycielskiego, stosownie do ustawy niniejszej mianowane, mają prawo do dodatku służbowego, którego nie wlicza się w emeryturę. Dodatek ten równa się dodatkowi ustanowionemu dla urzędników państwa odpowiednich klas stopnia służbowego.

Dyrektorowie szkół przemysłowych państwa mają prawo do pomieszkania w naturze, w budynku urzędowym albo do reletum na pomieszkanie; natomiast wypłacać im należy tylko połowę kwoty dodatku służbowego na nich przypadającej.

§. 6.

Pensye osób stanu nauczycielskiego w zakładach naukowych przemysłowych, gdy osoby te należą do IX. i do wyższych klas stopnia służbowego, wzrastają co pięć lat, które w tych lub innych zakładach naukowych państwa, zanim ustawa niniejsza nabyła mocy prawa lub później, w przymocie rzeczywistych nauczycieli, tymczasowo lub stanowczo mianowanych, wysłużyły, aż do 25. włącznie roku tej służby, a mianowicie po pierwszym i drugim pięcioleciu o 200 złotych, po trzecim, czwartym i piątym zawsze o 300 złotych, pensye nauczycieli zaliczonych do X. klasy stopnia służbowego wzrastają w takich samych warunkach i z policzeniem czasu służby, któryby przedtem wysłużyli w szkołach publicznych w przymocie rzeczywistych nauczycieli lub po uzyskaniu kwalifikacji do urzędu nauczycielskiego, po każdym z dwóch pierwszych

trzechleci o 100 złotych, po każdym z trzech następnych trzechleci o 150 złotych.

Osoby stanu nauczycielskiego posunięte z IX., VIII. i VII. klasy stopnia służbowego do wyższych klas stopnia służbowego używają nadal dodatków pięcioletnich, uzyskanych na poprzednim stanowisku, a względnie do wymierzenia tych dodatków, liczy się im czas wysłużony w poprzednich klasach stopnia służbowego.

Po udzieleniu piśmiennego ostrzeżenia lub po udzieleniu nagany, Minister wyznań i oświaty może najdłużej na trzy lata wstrzymać przyznanie dodatku pięcioletniego.

Dostąpienie poszczególnych dodatków pięcioletnich stosuje się do chwili, w której nadanie posady rzeczywistego nauczyciela stało się prawomocnem. Postanowienie to odnosi się do dalszych dodatków pięcioletnich także w tym razie, jeżeli poprzedni przyznany został nie w terminie prawidlowym.

§. 7.

Osobom stanu nauczycielskiego, które zaliczone być mają do IX. i do VIII. klasy stopnia służbowego, można przy mianowaniu lub po pewnym okresie całkiem zadawalającego pełnienia obowiązków urzędu nauczycielskiego w zakładach przemysłowych, policzyć za czas służby do wymierzenia w przyszłości emerytury a względnie do poboru dodatków pięcioletnich, ów czas, który spędzili w praktyce technicznej lub artystycznej, aż do lat pięciu, dyrektorom szkół przemysłowych państwa, pod takimi samymi warunkami także czas, aż do lat dziesięciu.

§. 8.

Przepisaną takse służbową opłaca się tylko od pensyi i nawzajem do emerytury liczy się tylko pensye.

§. 9.

Pod względem emerytury postępuje się z osobami stanu nauczycielskiego w szkołach przemysłowych państwa według przepisów emerytalnych, dotyczących się urzędników państwa. Jednakże przy obliczaniu czasu w tych zakładach wysłużonego postępować należy według §. 1go, ustęp 2 ustawy z dnia 9. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 47.

§. 10.

Z osobami stanu nauczycielskiego, które zanim ustawa niniejsza weszła w wykonanie, miały posady w szkołach przemysłowych państwa, w szkołach zawodowych do poszczególnych gałęzi przemysłu i w ogólnych szkołach rękodzielniczych państwa i były już zaliczone do klas stopnia służbowego, postąpić należy pod względem wymiaru płac i ich stanowiska, stosownie do postanowień ustawy niniejszej. Tym osobom stanu nauczycielskiego, które dotychczas należały do X. klasy stopnia służbowego,

można przy tej sposobności przyznać klasę IX. z płacami dla tej klasy przepisane, jeżeli odznaczają się szczególną kwalifikacją naukową, techniczną lub artystyczną.

Pod tym względem, jakoteż pod względem zaliczenia do X., IX. i VIII. klasy stopnia służbowego nauczycieli w przyszłości mianować się mających, decyduje Minister wyznań i oświaty.

§. 11.

Do tych osób ze stanu nauczycielskiego, których płace polegają na umowie kontraktowej, nie stosuje się ustawa niniejsza.

§. 12.

Osoby stanu nauczycielskiego, które z powodu urzędzenia płac zaliczone zostaną do takiej klasy stopnia służbowego, która jest niższą od ich dotychczasowej klasy, zatrzymają dotychczasowy wyższy stopień, nie nabywają jednak przez to prawa do wyższych płac.

§. 13.

Gdyby osoba stanu nauczycielskiego przez zaliczenie do jednej z powyższych klas stopnia służbowego miała otrzymać płace mniejsze od dotychczasowych, ma prawo do dodatku w kwocie różnicy, jakaby zachodziła, którego wypłata ustawać będzie w miarę posuwania się owej osoby na wyższe dochody pensyjne.

§. 14.

Dodatki osobiste, o ile przy ich przyznawaniu nie zostały wydane szczególne postanowienia, należy stosownie do istniejących przepisów przestawać wypłacać w miarę posuwania się pobierającego na wyższe płace. Postanowienie to nie narusza wynagrodzeń i innych dodatków, które osoba stanu nauczycielskiego pobiera za czynności dodatkowe, przewyższające jej pierwotny obowiązek nauczycielski.

Dodatki na utrzymanie, które na zasadzie postanowień Najwyższych z dnia 15. marca 1895 i z dnia 28. czerwca 1895 przyznane były urzędnikom państwa a względnie osobom stanu nauczycielskiego w służbie państwa, zaliczonym do czterech najniższych klas stopnia służbowego, jakoteż dodatki do należytości za zastępstwo, przyznane zastępcom na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 30. czerwca 1895, nie będą już udzielane.

§. 15.

Osobom stanu nauczycielskiego, mającym posadę w przynioście urzędników państwa, które zalicza się do jednej z klas stopnia służbowego w ustawie niniejszej oznaczonych (§. 10), czas wysłużony w pierwotnym przynioście policzyć należy do poboru dodatków pięcioletnich, które stosownie do §. 6go ustawy niniejszej mają być wymierzane.

§. 16.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

176.

Ustawa z dnia 19. września 1898, zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych katolickich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przywoity przychód najmniejszy (kongrua) samodzielnych pasterzy duchownych katolickich i pomocników kapłańskich, o ile go nie pokrywają wpływy z urzędem duchownym połączone, będzie uzupełniany z funduszków religijnych a względnie z dotacyi od państwa.

Kongrua samodzielnego pasterza duchownego należy się tym duchownym, którzy na podstawie instalacyi kanonicznej, przez biskupa dyecezyi dokonanej, mają prawo i obowiązek sprawowania pieczy dusz w pewnej gminie kościelnej albo w inny sposób przez biskupa dyecezyi do sprawowania samodzielnego pieczy dusz upoważnieni zostali, jak kapelanie miejscowi, wikaryusze parafialni itd., o ile w pierwszym i drugim przypadku dotyczący urząd plebański został przez Rząd uznany za samodzielny.

Kongrua pomocnika kapłańskiego należy się tym duchownym, których biskup dyecezyi za zgodą Rządu przydał samodzielnym pasterzom duchownym, aby im dopomagali w sprawowaniu pieczy dusz.

Za uznane ze strony Rządu uważać należy bez dalszego udowadniania te urzędy plebańskie i posady pomocników kapłańskich, które istniały już w tym przynioście, gdy patent cesarski z dnia 5. listopada 1855, Dz. u. p. Nr. 195, wchodził w wykonanie i nie zostały odtąd wyraźnie zwinęte.

Posiadacze prostych beneficjów, jeżeli sprawują systemizowany urząd pomocnika kapłańskiego a biskup dyecezyi w porozumieniu z zarządem wy-

znaniowym państwa uznaje tę pomoc za potrzebną, mają prawo do wynagrodzenia w wymiarze kongruy pomocnika kapłańskiego a względnie do uzupełnienia przychodu beneficyjalnego aż do wysokości kongruy pomocnika kapłańskiego.

Zakonnicy sprawujący systemizowany duchowo-świecki urząd pomocnika kapłańskiego, jeżeli biskup dyecezyi w porozumieniu z zarządem znaniowym państwa uznaje to świadczenie za potrzebne, mają prawo do wynagrodzenia w wymiarze kongruy pomocnika kapłańskiego.

§. 2.

Przychód najmniejszy ustanawia się dla każdego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych podług wykazu I, do ustawy niniejszej dołączonego.

Rzeczony przychód najmniejszy podwyższa się o 160 zł. tym systemizowanym pomocnikom kapłańskim, którym poruczone są funkcje pieczy dusz przy kościele znajdującym się poza obrębem miejscy parafii i którzy też przy nim mają siedzibę urzędową.

§. 3.

Czy i o ile w poszczególnym przypadku ma nastąpić uzupełnienie w myśl §. 1go, orzekać będzie Władza polityczna krajowa na podstawie zeznań, które będą składane za pośrednictwem ordynaryatów.

Zeznania przychodów i wydatków do uzupełnienia kongruy składać należy według następujących zasad:

§. 4.

Jako dochody wliczać należy tylko następujące wpływy:

- a) intratę czystą z gruntów w tej kwocie, w której dochód z owych gruntów został stwierdzony do wymiaru podatku gruntowego;
- b) intratę z czynszów za budynki wynajmowane w kwocie rzeczywistej, po strąceniu kwoty ustawowej na koszt utrzymania i amortyzacji;
- c) intratę z kapitałów, praw użytkowania i przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) renty i dotacje stałe w pieniądzu, wartościach pieniężnych lub w naturze, te ostatnie liczą się z potrąceniem 20 od sta z intraty ryczałtowej z powodu mniejszej wartości i na koszt uzyskania. Dla c) i d) może być wyjątkowo dozwolone odpowiednie potrącenie na koszt uzyskania odsetek od kapitałów lub rent;
- e) dochód z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego, o ile nadwyżki takie wolno obrócić na zwiększenie dotacji;

f) opłat kościelne w kwocie ryczałtowej, którą ustanowić ma Władza krajowa w porozumieniu z biskupem dyecezyi, lub, jeżeliby porozumienie do skutku nie przyszło, Minister wyznań.

Z opłat kościelnych, w taki sposób oznaczonych, potrącić należy kwotę 30 zł.

§. 5.

Dochód z fundacyi na msze i na inne czynności służby Bożej w pewnej oznaczonej kwocie ustanowionych, wyłącza się od wliczania.

§. 6.

Dochody z majątności, które na mocy aktów dobroczynności przyrosły do istniejącego beneficyum po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie, są od wliczania wyłączone.

§. 7.

Jako wydatki zamieszczać należy:

- a) podatki monarsze, dodatki krajowe, powiatowe i gminne od przychodów, które mają być zeznawane (§. 4) i wszelkie inne przyczynki, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należności;
- b) wydatki biurowe na utrzymywanie metryk, gdzie nie mają być opędzane z majątku kościelnego lub ponoszone przez innego do tego obowiązowanego, tudzież wydatki połączone ze sprawowaniem urzędu dziekańskiego (wikaryatu powiatowego) w kwocie, która osobnem rozporządzeniem będzie oznaczona.
- c) świadczenia w pieniądzu i wartościach pieniężnych z tytułu zobowiązania się, ciężącego na przychodzie.

Tu należą w szczególności świadczenia na rzecz pomocników kapłańskich, obciążające dochód plebański na zasadzie wyraźnych tytułów prawnych;

- d) przepisane instrukcją wynagrodzenie za msze funduszu religijnego, ciężące na uzupełnieniu kongruy;
- e) stałe wydatki nadzwyczajne na zapewnienie potrzebnej ilości wody.

Natomiast nie należy wliczać wszelkich wydatków na osobiste utrzymanie (gospodarstwo domowe), jakoteż na zarząd ekonomiczny gruntów, tudzież wydatków ponoszonych w myśl istniejących przepisów na utrzymanie w dobrym stanie budynków parafialnych.

§. 8.

Postanowienie, w jaki sposób zeznania mają być urządzone, sprawdzane i prostowane, wydane będzie drogą rozporządzenia.

Zeznania podawać należy do ordynaryatu w terminie dwumiesięcznym licząc od dnia, w którym samodzielny pasterz duchowny lub pomocnik kapłański obejmie swój urząd; to duchowieństwo pasterskie do uzupełnienia kongruy uprawnione, które już sprawuje urządowanie, podawać je ma w przeciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w wykonanie ustawy niniejszej. Z ważnych powodów termin ten może być przedłużony.

Uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia objęcia urządowania, jeżeli zeznanie podano w terminie ustawowym lub przedłużonym. Jeżeli zaś zeznanie podano po upływie terminu ustawowego lub przedłużonego, uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia nadejścia zeznania do Władzy politycznej krajowej.

§. 9.

Gdyby się okazało, że przychód, który według postanowień powyższych ma być zeznany, zamierzano lub wydatek pewien ze świadomością mylnie umieszczono, nałożyć należy na osoby odpowiedzialne za dokładność zeznania karę pieniężną w kwocie aż do owej sumy, o którą fundusz religijny lub skarb państwa byłby poniósł uszczerbek.

W innych przypadkach zboczenia należy tylko zeznanie sprostować i tylko według okoliczności zarządzić jedynie zwrot kosztów postępowania podjętego w celu sprostowania.

§. 10.

Prowizorowie opróżnionych prebend pobierają płacę z funduszów religijnych.

Płaca ta zależy od sumy kongruy, która na ową prebendę według §. 2 przypada i wynosi miesięcznie czterdzieści pięć (45) złotych, gdy kongrua owej prebendy czyni 600 zł.; pięćdziesiąt pięć (55) złotych, gdy kongrua czyni 700 zł.; sześćdziesiąt (60) złotych, gdy kongrua czyni 800 aż do 900 zł. a siedmdziesiąt (70) złotych, gdy kongrua czyni 1000 zł. lub więcej.

Prowizorowie zamiejscowi pobierać będą wynagrodzenie, które w każdym z osobna przypadku ma być oznaczane a które w żadnym razie nie ma przenosić dwóch trzecich części zwyczajnej płacy prowizorskiej.

W obu przypadkach prowizorowie mają prawo do dochodu z należytości fundacyjnych za msze i inne czynności służby Bożej.

§. 11.

Pomocnicy kapłańscy, którzy zastępują całkiem pasterza duchownego samodzielnego, do służby trwale niezdolnego, pobierają płacę ustanowioną

w §. 10 dla prowizorów. Przedewszystkiem jednak obracać należy dla nich nadwyżki kongruy, jeżeli dotyczące beneficjum ma takowe.

§. 12.

Jeżeli samodzielny pasterz duchowny, oprócz obowiązków na niego włożonych, ma pełnić jeszcze także obowiązki łączące się z systemizowaną lecz opróżnioną posadą pomocnika kapłańskiego, w urzędzie plebańskim jego pasterstwu podlegającym, należy mu się za to wynagrodzenie w kwocie 15 zł. w. a. miesięcznie z dochodu przywiązanego do posady pomocnika kapłańskiego a według okoliczności z funduszów religijnych, o ile kongrua tej posady pomocnika kapłańskiego nie jest całkiem lub w części uposażona z dochodu beneficjum samodzielnego pasterza duchownego.

§. 13.

Pasterze duchowni, którzy nie z własnej winy stali się niezdolnymi do służby, pobierać będą bez względu na jakikolwiek przychód prywatny i z policzeniem czasu wysłużonego przed niezawinioną czasową deficyencyą, emeryturę wymierzoną podług dotychczasowego wykazu II.

Emerytury te, o ile nie mogą być pokryte z przychodów prebendy, wypłacane będą z funduszów religijnych a względnie z ich dotacyi od państwa.

W razie, gdyby deficyent podlegał szczególnym ułomnościom ciała lub z powodu innych okoliczności na względy zasługujących, Minister wyznać może wyznaczyć mu wyjątkowo emeryturę większą od tej, która należy się podług wykazu, lecz tylko w kwocie najwięcej aż do 800 zł. samodzielnemu pasterzowi duchownemu a 400 zł. pomocnikowi kapłańskiemu.

§. 14.

Pasterze duchowni i deficyenci, pobierający w chwili, gdy ustawa niniejsza wejdzie w wykonanie, większe uzupełnienie kongruy a względnie większą płacę deficyentów, aniżeli by im należała się według postanowień ustawy niniejszej, zatrzymają osobiście tę większą płacę, dopóki zostaną będą na dotychczasowej posadzie a względnie w deficyencyi.

Urzędy plebańskie, którym na zasadzie szczególnego tytułu prawnego zaręczono było trwale istnienie kongruy z przybraniem zasobów funduszu religijnego przewyższającej pozycyę wykazu I, zatrzymają nadal tę większą kongruę.

Przychód takich urzędów plebańskich obliczany będzie także według zasad ustawy niniejszej.

§. 15.

Do tych urzędów plebańskich, które są wcielone do jakiejś korporacji, stosują się postanowienia ustawy niniejszej tylko o tyle, o ile jest udowodniona trwała rzeczywista niemożność pokrywania przez dotyczącą korporację lub beneficjum najmniejszego przyzwoitego dochodu duchowieństwa, któremu piecza dusz jest poruczona.

§. 16.

Aż do sprostowania zeznań, które stosownie do ustawy niniejszej i rozporządzenia wykonawczego wydać się mającego, będą wnoszone, wypłacane będą uzupełnienia kongruy dotychczas asygnowane, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania.

§. 17.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchylają się ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 47 i z dnia 7. stycznia 1894, Dz. u. p. Nr. 16.

§. 18.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi wyznań i oświaty, tudzież Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

W y k a z I

kwot kongruy ustanowionych w myśl §. 1 dla poszczególnych królestw i krajów.

	Pasterze du- chowni samo- dzielni	Pomocnicy kapłańscy
	złotych w wal. austr.	
I. Dolna Austria.		
1. W Wiedniu	1.800	500
2. W promieniu 30kilometrowym naokoło Wiednia:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	1.200	400
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	1.000	—
3. W miastach i większych uzdrowiskach	1.000	400
4. W innych miejscach:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	800	350
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	700	—
II. Czechy, Morawia, Szląsk i Górna Austria.		
1. W Pradze i Bernie	1.200	400
2. W Linzu (z Urfahrem), Riedzie, Steyrze i Welsie, tudzież w Opawie	1.000	400
3. W promieniu 15kilometrowym naokoło Pragi i naokoło Berna. w miastach i miasteczkach mających przeszło 5.000 mieszkańców, tudzież w większych uzdrowiskach	900	350
4. W innych miejscach:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	800	350
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	700	—
III. Styrya, Karyntya, Kraina, Salzburg, Tyrol z Vorarlbergiem.		
1. W stolicy kraju	1.000	400
2. W miastach i miasteczkach mających przeszło 5.000 mieszkańców i w większych uzdrowiskach	800	350
3. W innych miejscach:		
a) Probostwa z systemizowanymi pomocnikami kapłańskimi	700	300
b) Probostwa bez systemizowanych pomocników kapłańskich	600	—
IV. Istrya, Tryest z okręgiem, Gorycja, Gradyska i Bukowina.		
1. W Tryeście	1.200	400
2. W Czerniowcach	1.000	400
3. W promieniu 15kilometrowym naokoło Tryestu w miastach i miasteczkach mających przeszło 3.000 mieszkańców, tudzież w większych uzdrowiskach	700	350
4. W innych miejscach	600	300

	Pasterze du- chowni samo- dzielni	Pomocnicy kapłańscy
	złotych w wal. austr.	
V. Galicya.		
1. We Lwowie i Krakowie	1.000	400
2. W miastach mających przeszło 10.000 mieszkańców, tudzież na Podgórzu (pod Krakowem) i w Białej	800	350
3. W miastach i miasteczkach mających przeszło 3.000 mieszkań- ców i w większych uzdrowiskach	700	350
4. We wszystkich innych miejscach	600	300
VI. Dalmacya.		
1. W Zadarze	800	350
2. W miastach i miasteczkach mających przeszło 2.000 mieszkań- ców, w Hwarze, Makarsce i Korczuli, tudzież w większych uzdrowiskach	700	300
3. W innych miejscach	600	300

W y k a z II

wymiaru emerytur dla pasterzy duchownych niezadowolonych do sprawowania czynności.

	który w służbie pasterskiej lub w innej publicznej służbie kościelnej zostawał				
	aż do 10 lat	więcej niż 10 aż do 20 lat	więcej niż 20 aż do 30 lat	więcej niż 30 aż do 40 lat	więcej niż 40 lat
a) dla samodzielnego pasterza duchownego:					
600 zł.	400	450	500	550	600
700 "	400	450	500	575	650
800 "	400	475	550	625	700
900 "	450	500	575	650	750
1000 lub więcej złotych	500	550	625	700	800
	225	250	275	300	350
b) dla pomocnika kaptańskiego					

a) dla samodzielnego pasterza duchownego:

600 zł. . . . .
700 " . . . . .
800 " . . . . .
900 " . . . . .
1000 lub więcej złotych

jeżeli kongrua ustanowiona dla jego ostatniego urzędu pasterskiego wynosiła:

b) dla pomocnika kaptańskiego . . . . .

177.

Ustawa z dnia 19. września 1898,

zawierająca postanowienia we względzie dotacyi pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dal-macyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Przyzwoity przychód najmniejszy (kongrua) systemizowanych według podziału parafii samodzielnych pasterzy duchownych (proboszczów) i pomocników kapłańskich (kapelanów, kapelanów wydelegowanych) grecko-wschodnich, o ile go nie pokrywają wpływy z urzędem duchownym połączone, będzie uzupełniany ze skarbu państwa.

Zakonnicy sprawujący systemizowany duchowo-świecki urząd pomocnika kapłańskiego, jeżeli biskup dyecezyi w porozumieniu z zarządem wyznaniowym państwa uznaje to świadczenie za potrzebne, mają prawo do wynagrodzenia w wymiarze kongruy pomocnika kapłańskiego (§. 14).

§. 2.

Przychód najmniejszy ustanawia się podług wykazu I, do ustawy niniejszej dołączonego.

Rzeczony przychód najmniejszy podwyższa się o 160 zł. tym systemizowanym pomocnikom kapłańskim, którym poruczone są funkcje pieczy dusz przy kościele znajdującym się poza obrębem miejsca parafii i którzy też przy nim mają siedzibę urzędową.

§. 3.

Czy i o ile w poszczególnym przypadku ma nastąpić uzupełnienie w myśl §. 1go, orzekać będzie Władza polityczna krajowa na podstawie zeznań, które będą składane za pośrednictwem biskupa dyecezyi.

Zeznania przychodów i wydatków do uzupełnienia kongruy składać należy według następujących zasad:

§. 4.

Jako dochody wliczać należy tylko następujące wpływy:

- a) intratę czystą z gruntów w tej kwocie, w której dochód z owych gruntów został stwierdzony do wymiaru podatku gruntowego;

- b) intratę z czynszów za budynki wynajmowane w kwocie rzeczywistej, po strąceniu kwoty ustawowej na koszt utrzymania i amortyzacyi;
- c) intratę z kapitałów, praw użytkowania i przedsiębiorstw przemysłowych;
- d) renty i dotacje stałe w pieniądzech, wartościach pieniężnych lub w naturze, te ostatnie liczą się z potrąceniem 20 od sta z intraty ryczałtowej z powodu mniejszej wartości i na koszt uzyskania. Dla c) i d) może być wyjątkowo dozwolone odpowiednie potrącenie na koszt uzyskania odsetek od kapitałów lub rent;
- e) dochód z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego, o ile nadwyżki takie wolno obrócić na zwiększenie dotacyi;
- f) opłaty kościelne w kwocie ryczałtowej, którą ustanowić ma Władza krajowa w porozumieniu z biskupem dyecezyi, lub, jeżeliby porozumienie do skutku nie przyszło, Minister wyznań.

Z opłat kościelnych, w taki sposób oznaczonych, potrącić należy kwotę 30 zł.

§. 5.

Dochód z fundacyi na liturgie i na inne czynności służby Bożej w pewnej oznaczonej kwocie ustanowionych, wyłącza się od wliczania.

§. 6.

Dochody z majątności, które na mocy aktów dobroczynności przyrosły do istniejącego beneficjum po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie, są od wliczania wyłączone.

§. 7.

Jako wydatki zamieszczać należy:

- a) podatki monarsze, dodatki krajowe, powiatowe i gminne od przychodów, które mają być zeznawane (§. 4) i wszelkie inne przyczynki, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należytości;
- b) wydatki biurowe na utrzymywanie metryk, gdzie nie mają być opędzane z majątku kościelnego lub ponoszone przez innego do tego obowiązane, tudzież wydatki połączone ze sprawowaniem urzędu protopresbytera powiatowego w kwocie, która osobnym rozporządzeniem będzie oznaczona;
- c) świadczenia w pieniądzech i wartościach pieniężnych z tytułu zobowiązania się, ciężącego na przychodzie. Tu należą w szczególności

świadczenia na rzecz pomocników kapłańskich, obciążające dochód plebański na zasadzie wyrażonych tytułów prawnych;

d) stałe wydatki nadzwyczajne na zapewnienie potrzebnej ilości wody.

Natomiast nie należy wliczać wszelkich wydatków na osobiste utrzymanie (gospodarstwo domowe), jakoteż na zarząd ekonomiczny gruntów, tudzież wydatków ponoszonych w myśl istniejących przepisów na utrzymanie w dobrym stanie budynków parafialnych.

§. 8.

Postanowienie, w jaki sposób zeznania mają być urządzone, sprawdzane i prostowane, wydane będzie drogą rozporządzenia.

Zeznania podawać należy do konsystorza biskupiego w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia, w którym samodzielny pasterz duchowny lub pomocnik kapłański obejmie swój urząd; to duchowieństwo pasterskie do uzupełnienia kongruy uprawnione, które już sprawuje urządowanie, podawać je ma w przeciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w wykonanie ustawy niniejszej. Z ważnych powodów termin ten może być przedłużony.

Uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia objęcia urządowania, jeżeli zeznanie podano w terminie ustawowym lub przedłużonym. Jeżeli zaś zeznanie podano po upływie terminu ustawowego lub przedłużonego, uzupełnienie kongruy przyznać należy od dnia nadejścia zeznania do Władzy politycznej krajowej.

§. 9.

Gdyby się okazało, że przychód, który według postanowień powyższych ma być zeznany, zamilczano lub wydatek pewien ze świadomością mylnie umieszczono, nałożyć należy na osoby odpowiedzialne za dokładność zeznania karę pieniężną w kwocie aż do owej sumy, o którą skarbu państwa byłby poniósł uszczerbek.

W innych przypadkach zboczenia należy tylko zeznanie sprostować i tylko według okoliczności zarządzić jedynie zwrot kosztów postępowania podjętego w celu sprostowania.

§. 10.

Prowizorowie opróżnionych beneficjów (samodzielnych urzędów pasterskich) pobierają część rzeczywistych dochodów rocznych dotyczącego beneficjum przypadającą za czas trwania ich administracji. Jeżeli z tychże za miesiąc na prebendach o 600 zł. kongruy nie wypadnie kwota 45 zł., na prebendach o 700 zł. kongruy kwota 55 zł., na prebendach o 800 zł. kongruy kwota 60 zł., natenczas, coby do tych kwot nie dostawało, uzupełnione będzie ze skarbu państwa.

Prowizorowie zamiejscowi samodzielnych urzędów pasterskich pobierać będą wynagrodzenie, które w każdym z osobna przypadku ma być oznaczane, a pokrywane będzie przedewszystkiem z dochodów administrowanego beneficjum, gdyby zaś dochody te nie wystarczały, będzie ze skarbu państwa pokrywane lub uzupełniane, w tym ostatnim zaś razie nie ma przenosić dwóch trzecich części zwyczajnej płacy administratorskiej.

Sposób oznaczania rzeczywistego dochodu beneficjum uregulowany będzie osobnem rozporządzeniem.

Prowizorowie opróżnionych beneficjów mają prawo do dochodu z należności fundacyjnych za liturgie i inne czynności służby Bożej, które odprawiać są obowiązani.

§. 11.

Pomocnicy kapłańscy, którzy zastępują całkiem pasterza duchownego samodzielnego, do służby trwale niezdolnego, pobierają płacę ustanowioną w §. 10 dla prowizorów. Przedewszystkiem jednak obracać należy dla nich nadwyżki kongruy, jeżeli dotyczące beneficjum ma takowe.

§. 12.

Jeżeli samodzielny pasterz duchowny, oprócz obowiązków na niego włożonych, ma pełnić jeszcze także obowiązki łączące się z systemizowaną lecz opróżnioną posadą pomocnika kapłańskiego, w urzędzie plebańskim jego pasterstwu podlegającym, należy mu się za to wynagrodzenie w kwocie 15 zł. w. a. miesięcznie z dochodu przywiązanego do posady pomocnika kapłańskiego a według okoliczności ze skarbu państwa, o ile kongrua tej posady pomocnika kapłańskiego nie jest całkiem lub w części oposażona z dochodu beneficjum samodzielnego pasterza duchownego.

§. 13.

Pasterze duchowni, którzy nie z własnej winy stali się niezdolnymi do służby, pobierać będą bez względu na jakikolwiek przychód prywatny i z policzeniem czasu wysłużonego przed niezawinioną czasową deficycją, emeryturę wymierzoną podług dołączonego wykazu II.

Emerytury te, o ile nie mogą być pokryte z przychodów beneficjum, wypłacane będą ze skarbu państwa.

W razie, gdyby deficycent podlegał szczególnym ułomnościom ciała lub z powodu innych okoliczności na względy zasługujących, Minister wyznać może wyznaczyć mu wyjątkowo emeryturę większą od tej, która należy się podług wykazu, lecz tylko w kwocie najwięcej aż do 800 zł. samodzielnemu pasterzowi duchownemu a 400 zł. pomocnikowi kapłańskiemu.

§. 14.

Do probostw klasztornych i do zakonników sprawujących obowiązki na beneficyach świeckich stosują się postanowienia ustawy niniejszej tylko o tyle, o ile jest udowodniona trwała rzeczywista niemożność pokrywania przez dotyczącą korporację najmniejszego przyzwoitego dochodu duchownym, którym piecza dusz jest poruczona.

§. 15.

Aż do sprostowania zeznań, które stosownie do ustawy niniejszej i rozporządzenia wykonawczego wydać się mającego, będą wnoszone, wypłacane będą uzupełnienia kongruy dotychczas asygnowane, z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania.

§. 16.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchylają się ustawy z dnia 10. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 142 i z dnia 7. stycznia 1894, Dz. u. p. Nr. 17.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Ministrowi wyznań i oświaty, tudzież Ministrowi skarbu.
Wiedeń, dnia 19. września 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Bylandt r. w

Kaizl r. w.

W y k a z I

dotacyi ustanowionej w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, dla
pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi.

	Pasterze du- chowni samo- dzielni	Pomocnicy kapłańscy
	złotych w walucie austr.	
1. W Zadarze	800	350
2. W miastach i miasteczkach mających przeszło 2.000 mieszkańców, tudzież w większych uzdrowiskach . .	700	300
W innych miejscach	600	300

W y k a z II

wymiaru emerytur dla pasterzy duchownych grecko-wschodnich niezdolnych do sprawowania czynności.

	który w służbie pasterskiej lub w innej publicznej służbie kościelnej zostawał				
		więcej niż 10 aż do 20 lat	więcej niż 20 aż do 30 lat	więcej niż 30 aż do 40 lat	więcej niż 40 lat
	złotych w walucie austr.				
<p>a) dla samodzielnego pasterza duchownego, jeżeli kongrua ustanowiona dla jego ostatniego urzędu pasterskiego wynosiła:</p>					
600 zł.	400	450	500	550	600
700 „	400	450	500	575	650
800 „	400	475	550	625	700
<p>b) dla pomocnika kapłańskiego</p>	225	250	275	300	350

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1898.

Treść: (№ 178 – 181.) 178. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na koleje małe o szlaku normalnym na obszarze królewskiego stołecznego miasta Olomuńca i w okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności. — 179. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdruzic. — 180. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei małej od Pragi (Smichowa) do Koszyrza. — 181. Obwieszczenie o ponownem przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej o szlaku normalnym aż do miejsca wyścigów w Kotingbrunn.

178.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. września 1898,

o nadaniu koncesyi na koleje małe o szlaku normalnym na obszarze królewskiego stołecznego miasta Olomuńca i w okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało gminie królewskiego stołecznego miasta Olomuńca o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu a to zapomocą siły elektrycznej, oznaczonych poniżej linii kolei małych o szlaku normalnym na obszarze królewskiego stołecznego miasta Olomuńca i w okolicy:

a) od dworca kolejowego c. k. uprzyw. kolei pónocnej Cesarza Ferdynanda w Olomuńcu ulicą Nadrozną, ulicą Franciszka Józefa, przez plac Franciszka Józefa, ulicą Elżbiety, ulicą Ostroznicką, przez plac Górny a następnie ulicą Litowską, ulicą Stromorzadną, ulicą Fröhlichową do koszar artyleryjskich arcyksięcia Wilhelma,

b) od placu Górnego ulicą Teresy i ulicą Rudolfową aż do osady Nowa ulica,

c) od placu Górnego ulicą Zamecznicką i przez Bielidla do wozowni przy Łażni kobiecej,

pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Koncesyonowanym małym kolejom zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi ustawy rzeczoney.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei żelaznych na wstępie oznaczonych niezwłocznie po uzyskaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka na żądanie

Rządu stosowną kaucyę a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanych użyte być miały drogi nie pod zarządem gminy zostające, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

Koncesyonaryuszka jest nadto obowiązana ponieść kosztą urządzeń, jakie z powodu budowy i ruchu kolei koncesyonowanych będą potrzebne dla zabezpieczenia swobodnego funkcjonowania istniejących już w chwili nadania koncesyi na te koleje przewodów telegraficznych i telefonicznych państwa a w szczególności także kosztą przełożenia tych przewodów, gdyby to było potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jako też imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego, jakoteż na uposażenie funduszu zasobnego rzeczywiście wyłożonych i należycie udo- wodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby rzeczywiście była poniesiona przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu kapitału zakładowego przez Rząd zatwierdzonego, jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, kosztą przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli kosztą będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

§. 7.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom w odnośnym czasie służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanych, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nad-

zór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróznym bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez sługi zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć pieczę o urządzenie na rzecz swoich funkcyonaryuszów zaopatrzenia dla inwalidów i starców i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom nastrożająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na koncesyonaryuszkę wkładająca jak kasa rzeczzonego związku.

§. 12.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dostarczać wcześniej Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Koncesyę nadaje się z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, i takowa kończy się z upływem tego czasu.

Rząd może także uznać koncesyę przed upływem rzeczzonego czasu za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem

rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesyonowanych.

§. 15.

Koncesyonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolejach koncesyonowanych, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i ich urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana, za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.

179.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 26. września 1898,

o przedłużeniu terminu otwarcia ruchu na kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdrzuc.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia budowy i otwarcia ruchu kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdrzuc, ustanowiony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 21. września 1896, Dz. u. p. Nr. 193, przedłużony został aż do 21. września 1899.

Wittek r. w.

180.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 26. września 1898,**

o przedłużeniu terminu skończenia budowy kolei małej od Pragi (Smichowa) do Koszycza.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin w obwieszczeniu c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. lutego 1898, Dz. u. p. Nr. 42, ustanowiony do skończenia i otwarcia niewybudowanej dotychczas końcowej części kolei małej o szlaku normalnym od Pragi (Smichowa) do Koszycza, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą siły elektrycznej, przedłożony został aż do 14. marca 1899.

Wittek r. w.

181.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 26. września 1898,**

o ponownem przedłużeniu terminu wybudowania kolei małej o szlaku normalnym aż do miejsca wyścigów w Kottingbrunn.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin w §. 2 obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 160 o nadaniu koncesyi na kolej małą o szlaku normalnym aż do miejsca wyścigów pod Kottingbrunn ustanowiony do skończenia i otwarcia tej kolei małej, który następnie, stosownie do obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 17. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 27, przedłużono aż do dnia 31. sierpnia 1898, został przedłużony na rok następny, t. j. aż do 31. sierpnia 1899.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 8. października 1898.

Treść: (№ 182—183.) 182. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Ostrokowic do Wyżowic. — 183. Obwieśzczenie o przeniesieniu Najwyższej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Doliny do Wygody na Baronów Bertolda i Armina Popperów de Podhragy.

182.

Dokument koncesyjny z dnia 24. września 1898,

na kolej lokalną od Ostrokowic do Wyżowic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami inżynierowi Emilowi Janowitzowi w Kromieryżu w związku z inżynierem Emilem Törökiem w Budapeszcie, o to proszącym, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od przystanku na stację przeistoczyć się mającego w Otrokowicach linii wiedeńsko-krakowskiej c. k. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda do Wyżowic a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Koncesjonariusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei koncesyonowanej niezwłocznie po

otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wybudowania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać mają koncesjonariusze kaucyę w sumie 50.000 zł. w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesjonariuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonariuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesjonariusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istnie-

jących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei lokalnej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wniść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Emitowanie obligacyi pierwszeństwa jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszom prawo wypuszczenia w obieg akcyi pierwszeństwa, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyi pierwszeństwa, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po pięć od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austriackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 6 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom Straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 8.

Koncesję nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem przerwzonego czasu uznać koncesję za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 9.

Wyjąwszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesjonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryuszów mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których ruch utrzymuje Rząd.

W przypadku takim koncesjonaryusze zwracać mają Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który zawarty będzie z koncesyonaryuszami.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającemi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać

tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich stracone będą czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów. Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Cenę odkupu w myśl powyższego postanowienia obliczoną, płacić się będzie koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

3. Gdyby jednak odkupienie miało nastąpić przed upływem siódmego roku ruchu, lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępu 1 obliczony, nie wynosił najmniej takiej kwoty rocznej, jaka jest potrzebna na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, natenczas wynagrodzenie, które Rząd ma zapłacić za odstąpienie kolei będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowaną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesyonaryuszom podatek rentowy, od tej renty odkupu opłacać się mający.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl ustępu 2 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według ustępu 3 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rat (bez doliczenia jak się samo przez się rozumie dodatku przewidzianego w ostatnim zdaniu ustępu 1).

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa jakiegokolwiek rodzaju. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczia bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 4 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością koncesyonaryuszów będące i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które, bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (ll. 1 aż do 4), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odku-

pienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez ich zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolejach odkupionych odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od nich do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upłynie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya uplynie jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesyonarysze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryszów na koszt koncesyonaryszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

183.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 24. września 1898,

o przeniesieniu Najwyższej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu kolei lokalnej od Doliny do Wygody na Baronów Bertolda i Armina Popperów de Podhragy.

Gdy kolej lokalna od Doliny do Wygody stosownie do Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 3. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 36, przez Barona Leopolda Poppera de Podhragy wybudowana i otwarta została po śmierci rzeczzonego koncesyonaryusza sądownie przyznana jego dziedzicom Baronom Bertoldowi i Arminowi Popperom de Podhragy, przeto na zasadzie Najwyższego postanowienia przenoszą się na rzeczonych dziedziców prawa i obowiązki koncesyjne co do oznaczonego szlaku kolejowego i z tego powodu ustanawiają się takowe odpowiednio zmienionym stosunkom, jak następuje:

I.

Postanowienia §§. 1 aż do 8 włącznie, tudzież 11 i 12 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 3. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 36, zatrzymują moc swoją z następującymi uzupełnieniami:

1. Koncesyonarysze obowiązani są na żądanie Rządu wybudować przedłużenie koncesyonowanej kolei lokalnej od stacyi w Wygodzie aż do granicy galicyjsko-węgierskiej w tym razie, jeżeli będzie zapewnione wybudowanie szlaku zbiegowego na terytoryum węgierskiem.

2. Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego jakoteż na uposażenie funduszu zasobnego, który Rząd ma ustanowić, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie gdyby ją przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesiono, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Koszta dalszych budowli po skończeniu kolei wykonanych lub koszta pomnożenia urządzeń ruchu mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

3. Pozycje taryfowe niższe dla transportów wojskowych, stosowane być mają także do pospolitego ruszenia obu połów państwa, jakoteż do przewozu korpusów straży cywilnych (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.).

4. Ruch na kolei będącej przedmiotem niniejszego obwieszczenia, na której ciągle trwać ma regularny obrót osób i towarów, utrzymywać będzie Rząd przez cały okres koncesyjny na rachunek koncesjonaryuszów. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą kontraktem, który Rząd zawrze w tym względzie z koncesjonaryuszami.

5. Koncesjonaryusze obowiązani są dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórym jej częściami, za opłatą umówionych należności i stosownego wynagrodzenia.

6. W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

II.

Na miejsce postanowień §§. 9 i 10 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 3. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 36, wydają się następujące zarządzenia:

7. Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

a) Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu, z nich stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 2 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 3. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 36 przepisanego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków, tudzież wszelkie inne pobory publiczne ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem, uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

b) Cenę odkupu stanowić ma taka suma, która w chwili odkupu odpowiada rachunkowej, z wzięciem za podstawę oprocentowania po 5% obliczyć się mającej, wartości kapitałowej rent rocznych, płatnych od chwili odkupu aż do upływu okresu koncesyjnego a obliczonych w myśl postanowień powyższych pod a).

c) Cena odkupu zapłacona będzie bez względu na czasokres, w którym odkupienie nastąpi, według wyboru Rządu albo gotówką albo obligacjami długu państwa.

Do uiszczenia zapłaty można użyć obligacji długu państwa jakiegobądź rodzaju, takowe zaś liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

d) Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia przepisanego wyżej pod lit. a) aż do c), bez dalszej zapłaty, własność wolna od ciężarów i używanie kolei niniejszem koncesjonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami z wyłączeniem kolei podjazdowej do tartaku w Wygodzie ale z wliczeniem taboru wozowego i zapasów materiałów i zapasów kasowych, innych kolei podjazdowych gdyby własność koncesjonaryuszów stanowiły, tudzież przedsiębiorstw pobocznych spółki, jakoteż funduszów obrotowych i zasobnych z kapitału zakładowego utworzonych, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

e) Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się wykonania służącego Rządowi prawa odkupienia, oznaj-

miona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
  - β) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
  - γ) kwota ceny odkupu, którą państwo zapłaci przedsiębiorstwu kolejowemu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.
- f) Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmniejszony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

- g) Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji, dotyczącej się odkupienia wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zażądanie temu zobowiązaniu, Rząd ma prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryuszów i bez wzdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie oznaczone przedmioty majątku.

Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywa się na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać

ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

Rząd zastrzega sobie prawo zhipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakieby do tego celu ze strony koncesyonaryuszów potrzebne były.

8. Gdy koncesya upływie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy i zapasy materyałów, jakoteż — o ileby istniały — fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym wyżej pod l. 7, lit. d).

Tak wtedy gdy koncesya upływie jak i w razie odkupienia kolei, zatrzymają koncesyonaryusze na własność kolej podjazdową do tartaku w Wygodzie tudzież fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryuszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

III.

Na miejsce postanowień zawartych w rozdziale I, punkt 9, tudzież w rozdziale II, punkt 1 i 2 warunków koncesyjnych z dnia 19. marca 1883, dla kolei lokalnej od Doliny do Wygody przepisanych, wydają się następujące zarządzenia:

9. Koncesyonaryusze obowiązani są dostarczyć taboru kołowego potrzebnego do utrzymywania ruchu na kolei lokalnej, a mianowicie dostarczyć mają 3 wagony osobowe, jeden wagon pocztowy i konduktorski, 50 wagonów towarowych, potrzebną ilość drezyn, wagonów kolejowych i części składowych, rezerwowych, tudzież na żądanie Rządu także dwie lokomotywy z maksymalnym obciążeniem osiowym o 12 tonach. Pod względem konstrukcyi taboru kołowego postarać się należy o zatwierdzenie Ministerstwa kolei żelaznych.

10. W obrocie osobowym, pakunkowym i towarowym kolei lokalnej od Doliny do Wygody stosowane być mają bez wyjątku taryfy obowiązujące dla 9 kilometrów na liniach zbiegowych c. k. kolei

państwa, z klasyfikacją towarów zaprowadzoną na liniach galicyjskich c. k. kolei państwa.

W obrocie przejściowym między koleją lokalną od Doliny do Wygody a c. k. kolejami państwa nie oblicza się należytości towarowych ryczałtowo, lecz sumuje się pozycye frachtowe obu stron bez zniżenia.

Pobierać się mające ceny przewozu osób i towarów liczyć wolno tylko w walucie krajowej w odnośnym czasie istniejącej bez doliczania ażyo.

Jak tylko kolej przyniesie w dwóch latach po sobie następujących z przewozu osób i towarów 4000 zł. czystej intraty z kilometra, Ministerstwo kolei żelaznych może zarządzić stosunkowe zniżenie pozycyi taryfowych, które do tego czasu obowiązywały.

Zniżenia, jakieby w przypadkach niedostatku i nadzwyczajnej drożyzny żywności dla ludzi i zwierząt użytkowych, lub z powodów ekonomicznych zaprowadzone zostały dla poszczególnych przedmiotów na liniach zbiegowych c. k. kolei państwa, mają

być stosowane także na kolei lokalnej od Doliny do Wygody, jednakże z wyłączeniem drzewa, węgla drzewnego i cegiełek z węgla drzewnego.

11. Część I taryfy kolei żelaznych austriackich i bośniacko-hercegowińskich zawierająca postanowienia wspólne co do przewozu osób, pakunku podróźnych, posyłek nagłych i psów, tudzież część I taryfy zawierająca postanowienia ogólne co do przewozu zwłok, zwierząt żywych i towarów na kolejach żelaznych austriacko-węgierskich i bośniacko-hercegowińskich, ta ostatnia ze zmianami, jakich wymagała klasyfikacja towarów c. k. austriackich kolei państwa, będą na żądanie c. k. Ministerstwa kolei żelaznych stosowane także na kolei lokalnej od Doliny do Wygody.

12. Regulacja taryf osobowych i towarowych, tudzież świadczeń na cele publiczne, jest na teraz i na potem ustawodawstwu zastrzeżona.

Koncesyonaryusze obowiązani są poddać się takiej regulacyi.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 12. października 1898.

Treść: (№ 184—187.) 184. Obwieszczenie o zaprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych opłatach na szkoły lub jakichkolwiek innych opłatach ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości spadkowych, należących do spuścizny, z którą według prawideł powszechnych o właściwości sądów postępowanie spadkowe odbywać się ma w innem z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. — 185. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany §§. 13 i 15 Porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego dla jezior karyneckich, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 12. maja 1897. — 186. Rozporządzenie, dotyczące się działalności urzędowej starosty karlińskiego. — Rozporządzenie, którem zarządzenia wyjątkowe, rozporządzeniem z dnia 28. lipca 1898, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w 10 z tych powiatów.

184.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości z dnia 3. września 1898,

o zaprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych opłatach na szkoły lub jakichkolwiek innych opłatach ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości spadkowych, należących do spuścizny, z którą według prawideł powszechnych o właściwości sądów postępowanie spadkowe odbywać się ma w innem z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

(Porównaj obwieszczenie z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101.)

Z opłat w tytule wzmiankowanych zaprowadzono następnie opłatę na szkoły w Tyrolu (ustawa z dnia 28. listopada 1897, Dz. u. kr. Nr. 21 z roku 1898, obowiązująca od dnia 12. lipca 1898).

Do wymierzenia tej opłaty na szkoły powołana jest w duchu rzezzonej ustawy krajowej c. k. Dyrekcya skarbowa powiatowa w Innsbrucku.

Rzezczona ustawa krajowa stosuje się do tych spadków, których otwarcie nastąpiło po wejściu owej ustawy w wykonanie.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.

185.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa z dnia 28. września 1898,

tyczące się zmiany §§. 13 i 15 Porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego dla jezior karyneckich wydanego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 12. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 122.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa postanawia się, że §. 13 i 15 Porządku policyjnego żeglarskiego i jeziornego dla jezior karyneckich, wydanego rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 12. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 122, tyczące się pierwszego oznaczania statków a drugi rewizyi statków żaglowych, wiosłowych, łodzi i płyt nie mają być na przyszłość stosowane do łodzi prywatnych wiosłowych i do łodzi prywatnych żaglowych (z wyłączeniem żeglugi przemysłowej lub zarobkowej).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Baernreither r. w.

Kast r. w.

Thun r. w.

186.**Rozporządzenie Ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
5. października 1898,**

tyczące się działalności urzędowej starosty karlińskiego.

Z powodu ustanowienia starostwa żyżkowskiego (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 7. sierpnia 1898, Dz. u. p. Nr. 141), rozporządza się odnośnie do rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 114, o poruczeniu kilku starostom w Czechach załatwiania czynności namiestnictwa w imieniu namiestnika i ze zmianą punktu 1 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11. września 1896, Dz. u. p. Nr. 175, że rozszerzona działalność urzędowa starosty karlińskiego rozciągać się ma na starostwo horzowickie, rakownickie, szlańskie, melnickie, czesko-brodzkie, śmichowskie, kładneńskie, przybramskie, królewsko-winohradzkie i żyżkowskie.

Thun r. w.

187.**Rozporządzenie całego Minister-
stwa z dnia 11. października 1898,**

którem zarządzenia wyjątkowe, rozporządzeniem z dnia 28. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 106, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w 10 z tych powiatów.

Na zasadzie §. 10 ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, a w skutek uchwały całego Ministerstwa z dnia 6. października 1898 i po zasięgnięciu Najwyższego zezwolenia, zarządzenia wyjątkowe, rozporządzeniem z dnia 28. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 106, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w następujących powiatach politycznych: w białskim, dąbrowskim, kolbuszowskim, łańcuckim, mieleckim, niżańskim, ropczyckim, tarnobrzeskim, wadowickim i żywieckim.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana dnia 15. października 1898.

Treść: *M* 188. Umowa międzynarodowa zawarta między Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Danią, Hiszpanią, Francją, Wielką Brytanią, Grecją, Włochami, Holandją, Persją, Portugalią i Rosją w przedmiocie środków zdrowotnych dla okrętów wozących pielgrzymów do Mekki i nadzoru zdrowotnego w zatoce perskiej.

188.

Umowa międzynarodowa z dnia 3. kwietnia 1894,

zawarta między Austryą i Węgrami, Niemcami, Belgią, Danią, Hiszpanią, Francją, Wielką Brytanią, Grecją, Włochami, Holandją, Persją, Portugalią i Rosją w przedmiocie środków zdrowotnych dla okrętów wozących pielgrzymów do Mekki i nadzoru zdrowotnego w zatoce perskiej.

(Zawarta w Paryżu dnia 3. kwietnia 1894, ratyfikowana przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wallsee dnia 27. listopada 1897, poczem ratyfikacje wzajemne wymienione zostały w Paryżu dnia 20. czerwca 1898.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad res publicam sanitatem tempore morborum pernicialium concernentes regulandas cum pluribus regiminibus conventio die tertia mensis Aprilis, anno millesimo octingentesimo nonagesimo quarto et declaratio addititia die trigesima mensis Octobris anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo Lutetiae Parisiorum tenoris sequentis initae et signatae fuissent:

(Pierwopis.)

Convention.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; le Président de la République Française; Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grand-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume; Sa Majesté le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, et Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

Ayant décidé de se concerter en vue de régler les mesures à prendre pour la prophylaxie du pèlerinage de la Mecque et la surveillance sanitaire à établir au golfe Persique, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc., et Roi Apostolique de Hongrie,

M. le Comte Charles de Kuefstein, Son Chambellan et Conseiller intime, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Membre de la Chambre des Seigneurs d'Autriche, Chevalier de 2e classe de l'Ordre de la Couronne de fer;

(Przekład.)

Umowa.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski; Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski w imieniu państwa niemieckiego; Najjaśniejszy Król Belgów; Najjaśniejszy Król duński; Najjaśniejszy Król hiszpański a w Jego imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa; Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej; Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska; Najjaśniejszy Król Hellenów; Najjaśniejszy Król włoski; Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Królowa regentka królestwa; Najjaśniejszy Szach perski; Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski i Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi,

postanowiwszy porozumieć się z sobą co do środków, które w celach zapobiegawczych należałoby zaprowadzić dla okrętów wożących pielgrzymów do Mekki, jakoteż co do zaprowadzenia w zatoce perskiej służby zdrowotnej nadzorczej, mianowali Swoimi pełnomocnikami, a mianowicie:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski,

Pana Hrabiego Karola Kuefsteina, Swego szambelana i tajnego radcę, posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego, członka austriackiej Izby panów, kawalera orderu Żelaznej Korony II. klasy;

**Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne,
Roi de Prusse,**

M. de Schoen, Son Conseiller de Légation à l'Ambassade d'Allemagne à Paris;

Sa Majesté le Roi des Belges,

M. le Baron Eugène Beyens, Conseiller de la Légation de Belgique à Paris, Chevalier de l'Ordre de Léopold;

M. le Docteur Alfred Devaux, Inspecteur général du Service de santé civil et de l'hygiène au Ministère de l'Agriculture, de l'Industrie et des Travaux publics, Officier de l'Ordre de Léopold;

M. le Docteur E. van Ermengem, Professeur d'hygiène et de bactériologie à l'Université de Gand, Chevalier de l'Ordre de Léopold;

Sa Majesté le Roi de Danemark,

M. le Comte Gebhard Léon de Moltke-Hvitfeldt, Son Chambellan et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement de la République Française, Grand-Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'Honneur du même Ordre;

Sa Majesté le Roi d'Espagne et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

M. Fernand Jordan de Urries, Marquis de Novallas, Son Chambellan, Premier Secrétaire de l'Ambassade d'Espagne à Paris, Commandeur de l'Ordre de Charles III;

M. Amalio Jimeno y Cabañas, Sénateur du Royaume, Professeur à la Faculté de médecine de Madrid, Commandeur avec plaque de l'Ordre d'Isabelle la Catholique;

Le Président de la République Française,

M. Camille Barrère, Ministre Plénipotentiaire de 1re classe, Chargé d'Affaires de la République Française à Munich, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. Gabriel Hanotaux, Ministre Plénipotentiaire de 1re classe, Directeur des Consuls et des Affaires commerciales, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. le Professeur Brouardel, Président du Comité consultatif d'hygiène publique de France, Doyen de la Faculté de médecine de Paris, Membre de l'Académie des sciences, Commandeur de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski,

Pana Schoena, Swego radcę legacji przy ambasadzie niemieckiej w Paryżu;

Najjaśniejszy Król Belgów,

Pana Barona Eugeniusza Beyens, radcę legacji belgijskiej w Paryżu, kawalera Orderu Leopolda;

Pana Doktora Alfreda Devaux, jeneralnego inspektora cywilnej służby zdrowia i higieny w Ministerstwie rolnictwa, przemysłu i robót publicznych, oficera Orderu Leopolda;

Pana Doktora van Ermengem, profesora higieny i bakteriologii w uniwersytecie gandawskim, kawalera Orderu Leopolda;

Najjaśniejszy Król duński,

Pana Hrabiego Gebharda Leona Moltke-Hvitfeldt, Swego szambelana, posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego przy Rządzie Rzeczypospolitej francuskiej, kawalera Wielkiego krzyża Orderu Danebrog i zaszczyconego krzyżem honorowym tegoż Orderu;

Najjaśniejszy Król hiszpański a w Jego imieniu Najjaśniejsza Królowa regentka królestwa,

Pana Fernanda Jordana Urries, margrabiego Novallas, Swego szambelana, pierwszego sekretarza ambasady hiszpańskiej w Paryżu, komandora Orderu Karola III;

Pana Amalio Jimeno y Cabañas, senatora królestwa, profesora na wydziale medycznym w Madrycie, komandora Orderu Izabelli katolickiej z gwiazdą;

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej,

Pana Kamila Barrère, pełnomocnego Ministra I. klasy, pełnomocnika Rzeczypospolitej francuskiej w Monachium, oficera Orderu narodowego Legii honorowej;

Pana Gabriela Hanotaux, Ministra pełnomocnego I. klasy, dyrektora konsulatów i spraw handlowych, oficera Orderu narodowego Legii honorowej;

Pana profesora Brouardela, prezydenta komitetu francuskiego pieczy zdrowia, dziekana wydziału medycznego w Paryżu, członka Akademii umiejętności, komandora Orderu narodowego Legii honorowej;

M. Henri Monod, Conseiller d'Etat, Directeur de l'Assistance et de l'Hygiène publiques au Ministère de l'Intérieur, Membre de l'Académie de médecine, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. le Professeur Proust, Inspecteur général des Services sanitaires, Professeur à la Faculté de médecine de Paris, Membre de l'Académie de médecine, Commandeur de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Impératrice des Indes,

M. Phipps, Ministre Plénipotentiaire;

M. le Docteur Thorne Thorne, Chef du Département sanitaire au „Local Government Board“, Compagnon de l'Ordre du Bain;

M. le Chirurgien général J. M. Cuninghame, ancien Chef du Département médical au Gouvernement de l'Inde, Compagnon de l'Ordre de l'Étoile des Indes;

Sa Majesté le Roi des Hellènes,

M. Criésis, Chargé d'Affaires de Grèce à Paris;

M. le Docteur Vafiadès, Délégué grec au Conseil sanitaire de Constantinople;

Sa Majesté le Roi d'Italie.

M. le Marquis Malaspina di Carbonara, Premier Secrétaire de l'Ambassade d'Italie à Paris, Officier de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et en Son nom Sa Majesté la Reine Régente du Royaume,

M. le Chevalier de Stuers, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Gouvernement de la République Française, Commandeur de l'Ordre du Lion néerlandais;

M. le Docteur V.-P. Ruysch, Conseiller sanitaire au Ministère de l'Intérieur des Pays-Bas, Chevalier de l'Ordre du Lion néerlandais;

M. J.-A. Kruyt, Consul général des Pays-Bas à Pénang, Chevalier de l'Ordre du Lion néerlandais;

Sa Majesté le Schah de Perse,

M. le Docteur Mirza Zeynel Abidine-Khan Moïn-ol Atebba, Médecin spécial de S. A. I. le Prince héritier;

M. le Docteur Mirza Khalil-Khan, Médecin du Ministère des Affaires étrangères de Perse;

Pana Henryka Monod, radcę stanu, dyrektora wsparé publicznych i higieny w Ministerstwie spraw wewnętrznych, członka Akademii medycznej, oficera Orderu narodowego Legii honorowej;

Pana profesora Prousta, jeneralnego inspektora służby zdrowia, profesora wydziału medycznego w Paryżu, członka Akademii medycznej, komandora Orderu narodowego Legii honorowej;

Najjaśniejsza Królowa Zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Cesarzowa indyjska,

Pana Phippsa, Ministra pełnomocnego;

Pana Doktora Thorne Thorne, naczelnika departamentu zdrowia w „Local Government Board“, uczestnika Orderu Podwiązki;

Pana J. M. Cuninghama, chirurga jeneralnego, byłego naczelnika departamentu medycznego w Rządzie indyjskim, uczestnika Orderu Gwiazdy indyjskiej;

Najjaśniejszy Król Hellenów,

Pana Criésis, pełnomocnika greckiego w Paryżu;

Pana Doktora Vafiadès, delegata greckiego w Radzie zdrowia w Konstantynopolu;

Najjaśniejszy Król włoski,

Pana Margrabiego Malaspinę di Carbonaro, pierwszego sekretarza ambasady włoskiej w Paryżu, oficera Orderu ŚŚ. Maurycygo i Łazarza;

Najjaśniejsza Królowa holenderska a w Jej imieniu Królowa regentka królestwa,

Pana Kawalera Stuersa, Swego posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego przy Rządzie Rzeczypospolitej francuskiej, komandora Orderu Lwa holenderskiego;

Pana Doktora V.-P. Ruyscha, radcę zdrowia w Ministerstwie holenderskiem spraw wewnętrznych, kawalera Orderu Lwa holenderskiego;

Pana J.-A. Kruyta, holenderskiego konsula jeneralnego w Pénangu, kawalera Orderu Lwa holenderskiego;

Najjaśniejszy Szach perski,

Pana Doktora Mirzę Zeynel Abidine-Khana Moïn-ol Atebbę, lekarza przybocznego Jego cesarskiej Wysokości Następcy tronu;

Pana Doktora Mirzę Khalil-Khana, lekarza w perskiem Ministerstwie spraw zewnętrznych;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves,

M. Gabriel-José de Zogheb, Consul général, Agent diplomatique du Portugal en Égypte,

et Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies,

M. Michel de Giers, Conseiller d'État, Chambellan de Sa Cour, Conseiller du Ministère des Affaires étrangères de Russie,

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

I. *En ce qui concerne la police sanitaire dans les ports de départ de l'Extrême-Orient (Indes britanniques, Possessions néerlandaises, etc., etc.):* Sont adoptées les mesures indiquées et précisées dans l'Annexe I de la présente Convention.

II. *En ce qui touche la surveillance sanitaire des pèlerins dans la mer Rouge:*

Sont adoptées les dispositions consignées dans l'Annexe II.

III. *En ce qui concerne la protection du golfe Persique:*

Sont adoptées les dispositions consignées dans l'Annexe III.

IV. *En ce qui touche l'application des mesures contenues dans les précédentes annexes:*

Sont adoptées les mesures prescrites dans l'Annexe IV.

V. Les Annexes ci-dessus indiquées ont la même valeur que si elles étaient incorporées dans la présente Convention.

VI. Les États qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer, sur leur demande. Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la République française, et par celui-ci aux autres Gouvernements signataires.

VII. La présente Convention aura une durée de cinq ans, à compter de l'échange des ratifications. Elle sera renouvelée de cinq en cinq années par tacite reconduction, à moins que l'une des Hautes Parties contractantes n'ait notifié six mois avant l'expiration de ladite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets.

Dans le cas où l'une des Puissances dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à son égard.

Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski,

Pana Gabryela-José Zogheb, konsula jeneralnego, agenta dyplomatycznego Portugalii w Egipcie;

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosyi,

Pana Michała Giersa, radcę stanu, szambelana nadwornego, radcę ministeryalnego w rosyjskiem Ministerstwie spraw zewnętrznych;

którzy okazawszy sobie pełnomocnictwa swoje i znalazłszy takowe w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

I. *Co się tyczy policyi zdrowia w portach wychodnych na kranicach Wschodu (w Indyach brytańskich w posiadłościach holenderskich itd. itd.):*

Przyjmuje się środki podane i bliżej określone w załączce I. do umowy niniejszej.

II. *Co się tyczy nadzoru zdrowotnego nad pielgrzymami na Morzu Czerwonym:*

Przyjmuje się postanowienia zawarte w załączce II.

III. *Co się tyczy środków ochronnych w zatoce perskiej:*

Przyjmuje się postanowienia zawarte w załączce III.

IV. *Co się tyczy wykonania środków zawartych w powyższych załączkach:*

Przyjmuje się przepisy zawarte w załączce IV.

V. Załączki wymienione powyżej mają taką samą wagę, jak gdyby były wciągnięte w osnowę umowy niniejszej.

VI. Państwom, które nie wzięły udziału w zawarciu umowy niniejszej, wolno będzie przystąpić do niej, gdy zażądata przypuszczenia. O tem przystąpieniu oznajmić należy drogą dyplomatyczną Rządowi Rzeczypospolitej francuskiej, który znów uwiadomi inne mocarstwa podpisane.

VII. Umowa niniejsza obowiązywać będzie przez lat pięć, licząc od wymiany ratyfikacyi. Będzie ona milcząco co lat pięć odnawiana, o ile żadna z Wysokich Stron kontraktujących nie oznajmi na sześć miesięcy przed upływem rzezonego okresu pięcioletniego, że zamierza uchylić jej moc obowiązującą.

W tym przypadku, gdyby jedno z mocarstw wypowiedziało umowę, wypowiedzenie to będzie miało skutek tylko dla tego mocarstwa.

La présente Convention sera ratifiée; les ratifications en seront déposées à Paris le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à dater du jour de la signature.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, en treize exemplaires, le trois avril mil huit cent quatre-vingt-quatorze.

- (L. S.) Signé: **Kuefstein.**
 (L. S.) „ **Schoen.**
 (L. S.) „ **Bon Eug. Beyens.**
 (L. S.) Signé: **Alf. Devaux.**
 (L. S.) „ **D^r van Ermengem.**
 (L. S.) Signé: **Moltke-Hvitfeldt.**
 (L. S.) „ **Marquis de Novallas.**
 (L. S.) Signé: **Dr Amalio Jimeno.**
 (L. S.) Signé: **Camille Barrère.**
 (L. S.) Signé: **Gabriel Hanotaux.**
 (L. S.) „ **A. Brouardel.**
 (L. S.) „ **H. Monod.**
 (L. S.) „ **A. Proust.**
 (L. S.) Signé: **Constantine Phipps.**
 (L. S.) Signé: **R. Thorne Thorne.**
 (L. S.) „ **J. M. Cuningham.**
 (L. S.) Signé: **Criésis.**
 (L. S.) Signé: **Dr Vafiadès.**
 (L. S.) Signé: **Malaspina.**
 (L. S.) „ **A. de Stuers.**
 (L. S.) Signé: **Dr Ruysch.**
 (L. S.) „ **J. A. Kruýt.**
 (L. S.) Signé: **Moïn-ol Atebba.**
 (L. S.) Signé: **Khalil Khan.**
 (L. S.) Signé: **Cte Gabriel de Zogheb.**
 (L. S.) „ **Michel de Giers.**

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana; ratyfikacje zostaną złożone w Paryżu jak można najrychlej, najpóźniej zaś w przeciągu roku, licząc od dnia podpisania.

W dowód czego dotyczący Pełnomocnicy podpisali umowę i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Paryżu w trzynastu wygotowaniach dnia trzeciego kwietnia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego czwartego roku.

- (L. S.) Podpisano: **Kuefstein.**
 (L. S.) „ **Schoen.**
 (L. S.) „ **bar. Eug. Beyens.**
 (L. S.) Podpisano: **Alf. Devaux.**
 (L. S.) „ **Dr. van Ermengen.**
 (L. S.) Podpisano: **Moltke-Hvitfeldt.**
 (L. S.) „ **margrabia de Novallas.**
 (L. S.) Podpisano: **Dr. Amalio Jimeno.**
 (L. S.) Podpisano: **Camille Barrère.**
 (L. S.) Podpisano: **Gabriel Hanotaux.**
 (L. S.) „ **A. Brouardel.**
 (L. S.) „ **H. Monod.**
 (L. S.) „ **A. Proust.**
 (L. S.) Podpisano: **Constantine Phipps.**
 (L. S.) Podpisano: **R. Thorne Thorne.**
 (L. S.) „ **J. M. Cuningham.**
 (L. S.) Podpisano: **Criésis.**
 (L. S.) Podpisano: **Dr. Vafiadès.**
 (L. S.) Podpisano: **Malaspina.**
 (L. S.) „ **A. de Stuers.**
 (L. S.) Podpisano: **Dr. Ruysch.**
 (L. S.) „ **J. A. Kruýt.**
 (L. S.) Podpisano: **Moïn-ol Atebba.**
 (L. S.) Podpisano: **Khalil Khan.**
 (L. S.) Podpisano: **Gabriel de Zogheb.**
 (L. S.) „ **Michel de Giers.**

(Pierwopis.)

Annexe I.**A. Police sanitaire dans les ports de départ des navires à pèlerins venant de l'Océan Indien et de l'Océanie.**

1. Visite médicale obligatoire, individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement pendant le temps nécessaire, par un médecin, délégué de l'autorité publique, de toutes personnes prenant passage à bord d'un navire à pèlerins.

2. Désinfection obligatoire et rigoureuse, faite à terre sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du premier règlement inséré dans l'Annexe IV de la Convention sanitaire de Venise.

3. Interdiction d'embarquement de toute personne atteinte de choléra, d'affection cholériforme et de toute diarrhée suspecte.

4. Lorsqu'il existe des cas de choléra dans le port, l'embarquement ne se fera à bord des navires à pèlerins qu'après que les personnes réunies en groupes auront été soumises pendant cinq jours à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte du choléra.

Il est entendu que, pour exécuter cette mesure, chaque Gouvernement pourra tenir compte des circonstances et possibilités locales*).

5. Les pèlerins seront tenus de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour et pour le séjour dans les Lieux Saints.

*) La Conférence a décidé par voie d'interprétation, d'une part, que l'observation de cinq jours pourrait être pratiquée à bord des navires entre l'inspection médicale effectuée au départ des Indes britanniques et la seconde visite passée à Aden, et, d'autre part, que dans les Indes néerlandaises cette observation pourrait avoir lieu à bord des navires en partance.

(Przekład.)

Załączka I.**A. Środki policyjno-zdrowotne w portach wychodu tych okrętów dla pielgrzymów, które przybywają z Oceanu Indyjskiego i z Oceanii.**

1. Wizytacja lekarska obowiązkowa, indywidualna wszystkich osób, które okręt dla pielgrzymów ma przewieźć, odbywająca się we dnie, na lądzie, w chwili wsiadania na okręt i trwająca według potrzeby a wykonana przez lekarza, którego wyznacza do tego Władza publiczna.

2. Odwietrzenie obowiązkowe i jak najściślej-sze, wykonane na lądzie pod nadzorem lekarza przez Władzę publiczną wyznaczonego, każdego przedmiotu zapowietrzonego lub podejrzanego, pod warunkami artykułu 5 regulaminu pierwszego załączki IV. umowy zdrowotnej weneckiej.

3. Zakaz przyjmowania na okręt osób dotkniętych cholera, chorobami w rodzaju cholery i jakąkolwiek biegunką podejrzaną.

4. Jeżeli w porcie zdarzają się przypadki cholery, okręt dla pielgrzymów może tychże przyjmować na pokład dopiero wtedy, gdy połączeni w grupy poddadzą się pięciodniowej obserwacji a ta pozwoli nabrać przekonania, że żaden z nich nie jest cholera dotknięty.

Rozumie się samo przez się, że dla wykonania tego środka każdy Rząd może liczyć się z miejscowymi stosunkami i możebnością*).

5. Pielgrzymi obowiązani są wykazać, że posiadają fundusze bezwarunkowo potrzebne do odbycia pielgrzymki, do powrotu i do pobytu w świętych miejscach.

*) Osobną uchwałą konferencji objaśnione zostało, że obserwacja pięciodniowa może odbyć się na okrętach pomiędzy rewizją lekarską przy odpłynięciu z portu indyjsko-brytańskiego a drugą rewizją lekarską w Aden, w Indjach holenderskich zaś na okrętach odpływających.

B. Mesures à prendre à bord des navires à pèlerins.

Règlement.

Titre I. Dispositions générales.

Article 1. Ce règlement est applicable aux navires à pèlerins qui transportent au Hedjaz ou qui en ramènent des pèlerins musulmans.

Article 2. N'est pas considéré comme navire à pèlerins celui qui, outre ses passagers ordinaires, parmi lesquels peuvent être compris les pèlerins des classes supérieures, embarque des pèlerins de la dernière classe en proportion moindre d'un pèlerin par cent tonneaux de jauge brute.

Article 3. Tout navire à pèlerins, à l'entrée de la mer Rouge et à la sortie, doit se conformer aux prescriptions contenues dans le *Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz*, qui sera publié par le Conseil de Santé de Constantinople conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Article 4. Les navires à vapeur sont seuls admis à faire le transport des pèlerins au long cours. Ce transport est interdit aux autres bateaux.

Les navires à pèlerins faisant le cabotage, destinés aux transports de courte durée, dits „voyages au cabotage“, sont soumis aux prescriptions contenues dans le *Règlement spécial* mentionné à l'article 3.

Titre II. Mesures à prendre avant le départ.

Article 5. Le capitaine ou, à défaut du capitaine, le propriétaire ou l'agent de tout navire à pèlerins est tenu de déclarer à l'autorité compétente*) du port de départ son intention d'embarquer des pèlerins, au moins trois jours avant le départ. Cette déclaration doit indiquer le jour projeté pour le départ et la destination du navire.

Article 6. A la suite de cette déclaration, l'autorité compétente fait procéder, aux frais du capitaine, à l'inspection et au mesurage du navire. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette inspection.

*) L'autorité compétente est actuellement: dans les Indes anglaises, un *officer* désigné à cet effet par le gouvernement local (*Native passenger ships Act*, 1887, art. 7); — dans les Indes néerlandaises, le maître du port; — en Turquie, l'autorité sanitaire; — en Autriche-Hongrie, l'autorité sanitaire; — en Italie, le capitaine de port; — en France, en Tunisie et en Espagne (îles Philippines), l'autorité sanitaire.

B. Środki, które mają być zaprowadzone na pokładzie okrętów dla pielgrzymów.

Regulamin.

Tytuł I. Postanowienia ogólne.

Artykuł 1. Regulamin niniejszy stosuje się do okrętów dla pielgrzymów, które pielgrzymów muż- mańskich odwożą do Hedżazu i stamtąd przywożą.

Artykuł 2. Nie uważa się za okręt dla pielgrzymów takiego okrętu, który oprócz swoich zwykłych pasażerów, pomiędzy którymi mogą znajdować się pielgrzymi wyższych klas, bierze na pokład pielgrzymów ostatniej klasy w takim stosunku, że na 100 ton pojemności brutto przypada mniej jak jeden pielgrzym.

Artykuł 3. Każdy okręt dla pielgrzymów, gdy wpływa na Morze Czerwone i z niego wypływa, winien zastosować się do przepisów zawartych w Regulaminie osobnym dla pielgrzymek do Hedżazu, który ogłosi Rada zdrowia w Konstantynopolu w myśl zasad w umowie niniejszej ustanowionych.

Artykuł 4. Przewożenie pielgrzymów na wielką odległość dozwolone jest tylko okrętom parowym. Wszelkim innym statkom przewóz taki jest zakazany.

Statki dla pielgrzymów, trudniące się żegluga wzdłuż brzegów, tak zwaną nadbrzeżną i przeznaczone do krótko trwających podróży, podlegają przepisom osobnego regulaminu w artykule 3 wzmiankowanego.

Tytuł II. Środki, które mają być użyte przed odplynięciem.

Artykuł 5. Kapitan a w braku kapitana właściciel lub agent każdego statku dla pielgrzymów obowiązany jest najmniej na trzy dni przed odplynięciem oznajmić Władzy właściwej portowej*), że zamierza wziąć na okręt pielgrzymów. W oznajmieniu tem podać należy projektowany dzień odplynięcia i miejsce przeznaczenia okrętu.

Artykuł 6. W skutek tego oznajmienia Władza właściwa zarządza zbadanie i wymierzenie okrętu na koszt kapitana. Władza konsulowska, której okręt podlega, może być obecną tej rewizji.

*) Władzą właściwą jest obecnie w Indyach brytańskich urzędnik (*Native passenger ships Act*, 1887, artykuł 7) przeznaczony do tego przez Rząd krajowy; — w Indiach holenderskich dozorca portowy; — w Turcji Władza morska; — w Austrii i Węgrzech Władza zdrowia; — we Włoszech kapitan portowy; — we Francji, w Tunisie i w Hiszpanii (na wyspach Filipińskich) Władza zdrowia.

Il est procédé seulement à l'inspection si le capitaine est déjà pourvu d'un certificat de mesurage délivré par l'autorité compétente de son pays, à moins qu'il n'y ait soupçon que le document ne répond plus à l'état actuel du navire.

Article 7. L'autorité compétente ne permet le départ d'un navire à pèlerins qu'après s'être assurée:

- a) Que le navire a été mis en état de propreté parfaite et, au besoin, désinfecté;
- b) Que le navire est en état d'entreprendre le voyage sans danger, qu'il est bien équipé, bien aménagé, bien aéré, pourvu d'un nombre suffisant d'embarcations, qu'il ne contient rien à bord qui soit ou puisse devenir nuisible à la santé ou à la sécurité des passagers, que le pont et l'entrepont sont en bois et pas en fer;
- c) Qu'il existe à bord, en sus de l'approvisionnement de l'équipage et convenablement arrimés, des vivres ainsi que du combustible, le tout de bonne qualité et en quantité suffisante pour tous les pèlerins et pour toute la durée déclarée du voyage;
- d) Que l'eau potable embarquée est de bonne qualité et a une origine à l'abri de toute contamination; qu'elle existe en quantité suffisante; qu'à bord les réservoirs d'eau potable sont à l'abri de toute souillure et fermés de sorte que la distribution de l'eau ne puisse se faire que par les robinets ou les pompes;
- e) Que le navire possède un appareil distillatoire pouvant produire une quantité d'eau de cinq litres au moins, par tête et par jour, pour toute personne embarquée, y compris l'équipage;
- f) Que le navire possède une étuve à désinfection pour laquelle il aura été constaté qu'elle offre sécurité et efficacité;
- g) Que l'équipage comprend un médecin et que le navire possède des médicaments, conformément à ce qui sera dit aux articles 11 et 23;
- h) Que le pont du navire est dégagé de toutes marchandises et objets encombrants;
- i) Que les dispositions du navire sont telles que les mesures prescrites par le titre III pourront être exécutées.

Article 8. Le capitaine est tenu de faire afficher à bord, dans un endroit apparent et accessible aux intéressés, des affiches rédigées dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, et indiquant:

- 1° La destination du navire;

Jeżeli kapitan posiada już świadectwo wymierzenia pojemności wystawione przez Władzę właściwą swego kraju i jeżeli nie zachodzi podejrzenie, że dokument ten nie jest zgodny z teraźniejszym stanem okrętu, można poprzestać na samym tylko zbadaniu okrętu.

Artykuł 7. Władza właściwa pozwala odpłynąć okrętowi dla pielgrzymów dopiero wtedy, gdy się przekona:

- a) że okręt był doskonale oczyszczony a w razie potrzeby odwietrzony;
- b) że stan okrętu pozwala na puszczenie się w podróż bez niebezpieczeństwa, że jest należycie zaopatrzony, dobrze urządzony i ma dobrą wentylację, posiada dostateczną ilość łądzi, że nie wiezie nic takiego, co by zdrowiu i bezpieczeństwu podróżnych groziło lub grozić mogło, że pokłady górny i środkowy są z drzewa a nie z żelaza;
- c) że na okręcie oprócz zapasów dla załogi znajduje się żywność należycie zachowana tudzież paliwo, wszystko w dobrym gatunku i w takiej ilości, żeby wystarczyło dla wszystkich pielgrzymów i na cały czas trwania zapowiadanej podróży;
- d) że woda do picia wzięta na okręt jest dobrej jakości i pochodzi z miejsca, w którym nie mogła być znieczyszczona; że znajduje się w dostatecznej ilości; że zbiorniki na wodę do picia znajdujące się na pokładzie są zabezpieczone od wszelkich nieczystości i tak zamknięte, żeby wodę można było tylko spuszczać zapomocą kurków lub pompować;
- e) że okręt jest zaopatrzony w przyrząd destylacyjny, mogący dostarczyć codziennie najmniej pięć litrów wody na głowę dla każdej osoby znajdującej się na okręcie z wliczeniem załogi;
- f) że okręt posiada przyrząd odwietrzający sprawdzony pod względem niezawodności i skuteczności;
- g) że w skład załogi wchodzi lekarz i że okręt jest opatrzony w lekarstwa stosownie do postanowień zawartych w artykułach 11 i 23;
- h) że pokład górny nie jest zastawiony ani towarami ani żadnymi zawadzającymi przedmiotami;
- i) że urządzenia okrętu pozwalają na wykonanie środków w tytule III. przepisanych.

Artykuł 8. Kapitan obowiązany jest wywieścić na okręcie w miejscu będącym na widoku i dostępnym dla interesowanych, ogłoszenia ułożone w głównych językach krajów, z których pochodzą pielgrzymi zabrać się mający, a podające:

1. przeznaczenie okrętu;

2° La ration journalière en eau et en vivres allouée à chaque pèlerin;

3° Le tarif des vivres non compris dans la distribution journalière et devant être payés à part.

Article 9. Le capitaine ne peut partir qu'autant qu'il a en main:

1° Une liste, visée par l'autorité compétente et indiquant le nom, le sexe et le nombre total des pèlerins qu'il est autorisé à embarquer;

2° Une patente de santé constatant le nom, la nationalité et le tonnage du navire, le nom du capitaine, celui du médecin, le nombre exact des personnes embarquées: équipages, pèlerins et autres passagers, la nature de la cargaison, le lieu du départ, celui de la destination, l'état de la santé publique dans le lieu du départ.

L'autorité compétente indiquera sur la patente si le chiffre réglementaire des pèlerins est atteint ou non, et dans le cas où il ne le serait pas, le nombre complémentaire des passagers que le navire est autorisé à embarquer dans les escales subséquentes.

Article 10. L'autorité compétente est tenue de prendre des mesures efficaces pour empêcher l'embarquement de toute personne ou de tout objet suspect*), suivant les prescriptions faites sur les précautions à prendre dans les ports.

Titre III. Précautions à prendre pendant la traversée.

Article 11. Chaque navire embarquant 100 pèlerins ou plus doit avoir à bord un médecin régulièrement diplômé et commissionné par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient. Un second médecin doit être embarqué dès que le nombre des pèlerins portés par le navire dépasse 1.000.

Article 12. Le médecin visite les pèlerins, soigne les malades et veille à ce que, à bord, les règles de l'hygiène soient observées. Il doit notamment:

1° S'assurer que les vivres distribués aux pèlerins sont de bonne qualité, que leur quantité est conforme aux engagements pris, qu'ils sont convenablement préparés;

2° S'assurer que les prescriptions de l'article relatives à la distribution de l'eau sont observées;

*) D'après la définition de l'Annexe V, I, 1°, de la Convention de Venise.

2. dzienną rację wody i żywności należąca się każdemu pielgrzymowi;

3. taryfę żywności nie objętych racją dzienną, za które trzeba płacić osobno.

Artykuł 9. Kapitan nie może puścić się w podróż, dopóki nie ma w rękę:

1. listy, podającej nazwiska, płci i ogólną ilość pielgrzymów, których może przyjąć, wizowanej przez Władzę właściwą;

2. paszportu zdrowia podającego nazwę, krajowość i pojemność okrętu, nazwisko kapitana, lekarza, dokładną ilość osób wziętych na okręt, jakoto: załogi, pielgrzymów i innych podróżnych; rodzaj ładunku, miejsce odpłynięcia i cel podróży, stan zdrowia publicznego w portach odpłynięcia.

Władza właściwa winna podać w paszporcie, czy ilość pielgrzymów przyjętych na okręt równa się ilości przepisanej, czy jest od niej mniejsza, w tym zaś ostatnim przypadku, ilu jeszcze podróżnych okręt ma prawo przyjąć w portach, do których zawijają będzie w dalszej podróży.

Artykuł 10. Władza właściwa obowiązana jest użyć środków skutecznych dla zapobieżenia, żeby na okręt nie wsiadła żadna osoba podejrzana i żeby nie przyjęto żadnej rzeczy podejrzanej*) w myśl przepisów o środkach ostrożności w portach.

Tytuł III. Ostrożności zachowywać się mające podczas przewozu.

Artykuł 11. Każdy okręt, biorący 100 lub więcej pielgrzymów, winien mieć na pokładzie lekarza prawidłowo dyplomowanego i ustanowionego przez Rząd kraju, do którego okręt należy. Jeżeli ilość pielgrzymów, których okręt wiezie, przenosi 1.000 głów, w takim razie wziąć należy na okręt drugiego lekarza.

Artykuł 12. Lekarz bada pielgrzymów, pielęgnuje chorych i czuwa nad tem, żeby na okręcie zachowywane były przepisy higieniczne. W szczególności winien on:

1. przekonywać się, czy żywność pielgrzymom wydawana jest w dobrej jakości, czy jej ilość odpowiada przyjętym zobowiązaniom, czy jest odpowiednio przyrządzana;

2. przekonywać się, czy są zachowywane przepisy artykułu tyczącego się wydawania wody;

*) Według definicji podanej w załączce V, I, 1 umowy weneckiej.

3° S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable, rappeler par écrit au capitaine les prescriptions de l'article 21 ci-dessous;

4° S'assurer que le navire est maintenu en état constant de propreté, et spécialement que les latrines sont nettoyées conformément aux prescriptions de l'article 18 ci-dessous;

5° S'assurer que les logements des pèlerins sont maintenus salubres, et que, en cas de maladie transmissible, la désinfection est faite comme il sera dit à l'article 19 ci-dessous;

6° Tenir un journal de tous les incidents sanitaires survenus au cours du voyage et présenter ce journal à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Article 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une surface d'au moins deux mètres carrés, soit un mètre sur deux mètres, avec une hauteur d'entrepont d'au moins un mètre quatre-vingts centimètres.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins deux mètres de largeur dans le long des plats-bords du navire.

Article 14. Le pont doit, pendant la traversée, rester dégagé des objets encombrants; il doit être réservé jour et nuit aux personnes embarquées et mis gratuitement à leur disposition.

Article 15. Les gros bagages des pèlerins sont enregistrés, numérotés et placés dans la cale. Les pèlerins ne peuvent garder avec eux que les objets strictement nécessaires. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement en détermineront la nature, la quantité et les dimensions.

Article 16. Chaque jour, les entreponts doivent être nettoyés avec soin et frottés au sable sec avec lequel on mélangera des agents désinfectants convenables pendant que les pèlerins seront sur le pont.

Article 17. De chaque côté du navire, sur le pont, doit être réservé un endroit dérobé à la vue et pourvu d'une pompe à main de manière à fournir de l'eau de mer pour les besoins des pèlerins. Un local de cette nature doit être exclusivement affecté aux femmes.

Article 18. Le navire doit être pourvu, outre les lieux d'aisances à l'usage de l'équipage, de latrines à effet d'eau, dans la proportion d'au moins une latrine pour chaque centaine de personnes embarquées.

3. jeżeli powątpiewa o dobrej jakości wody do picia, przypomnieć kapitanowi piśmiennie przepisy dalszego artykułu 21;

4. przekonywać się, czy okręt jest utrzymywany czysto, mianowicie zaś, czy wychodki są czyszczone w myśl przepisów dalszego artykułu 18;

5. przekonywać się, czy pomieszczenia pielgrzymów są utrzymywane tak, żeby były zdrowe i czy w przypadku choroby przenaszalnej odwieźtrzenie jest wykonywane według artykułu 19 poniżej zamieszczonego;

6. utrzymywać dziennik wszelkich wydarzeń zdrowotnych podczas podróży i okazywać takowy Władzy właściwej w porcie przybycia.

Artykuł 13. Okręt powinien mieć dla pielgrzymów pomieszczenie między dwoma pokładami.

Nie licząc załogi, każda osoba wszelkiego wieku powinna mieć na okręcie przestrzeń wynoszącą najmniej dwa metry kwadratowe, to jest mającą 1 metr szerokości a 2 metry długości, podczas gdy odległość pomiędzy dwoma pokładami powinna wynosić najmniej 1 metr 80 centymetrów.

Na okrętach trudniących się żegluga nadbrzeżną, każdy pielgrzym powinien mieć dla siebie najmniej dwa metry przestrzeni wzdłuż burty okrętowej.

Artykuł 14. Gdy okręt jest w ruchu, pokład górny nie powinien być zastawiony przedmiotami nawadającymi; we dnie i w nocy służyć on powinien wyłącznie dla osób przyjętych do przewozu i powinien im być przystępny bezpłatnie.

Artykuł 15. Wielkie pakunki podróжных należy zapisać, ponumerować i złożyć na spodzie okrętu. Pielgrzymom wolno zatrzymać przy sobie tylko przedmioty bezwarunkowo potrzebne. Ilość, rodzaj i wymiary tychże oznaczone będą w przepisach, które każdy Rząd wyda dla swoich okrętów.

Artykuł 16. Codziennie w tym czasie, gdy pielgrzymi znajdują się na górnym pokładzie, trzeba pokłady pośrednie wymyć starannie i wyszorować piaskiem z przymieszką środków odwieźtrających.

Artykuł 17. Na pokładzie górnym po obu stronach okrętu powinno znajdować się miejsce zasłonięte na potrzebę pielgrzymów, opatrzone pompą ręczną do pompowania wody morskiej. Podobne miejsce urządzić należy wyłącznie dla kobiet.

Artykuł 18. Oprócz prewetów dla załogi, powinny znajdować się na okręcie wychodki z urządzeniem do spłókiwania wodą w takim stosunku, żeby na każde 100 osób wziętych na okręt, przypadał najmniej 1 wychodek.

Des latrines doivent être affectées exclusivement aux femmes.

Aucuns lieux d'aisances ne doivent exister dans les entreponts ni dans la cale.

Les latrines destinées aux passagers aussi bien que celles affectées à l'équipage doivent être tenues proprement, nettoyyées et désinfectées trois fois par jour.

Article 19. La désinfection du navire doit être faite conformément aux prescriptions des paragraphes 5 et 6 de l'article 5 de l'annexe IV de la Convention de Venise.*)

Article 20. La quantité d'eau potable mise chaque jour gratuitement à la disposition de chaque pèlerin, quel que soit son âge, doit être d'au moins cinq litres.

Article 21. S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable ou sur la possibilité de sa contamination, soit à son origine, soit au cours du trajet, l'eau doit être bouillie et stérilisée, et le capitaine est tenu de la rejeter à la mer au premier port de relâche ou il lui est possible de s'en procurer de la meilleure.

Article 22. Le navire doit être muni de deux locaux affectés à la cuisine personnelle des pèlerins. Il est interdit aux pèlerins de faire du feu ailleurs, notamment sur le pont.

Article 23. Chaque navire doit avoir à bord des médicaments et les objets nécessaires aux soins des malades. Les réglemens faits pour ses navires par chaque Gouvernement détermineront la nature et les quantités des médicaments. Les soins et les remèdes sont fournis gratuitement aux pèlerins.

Article 24. Une infirmerie régulièrement installée, et offrant de bonnes conditions de sécurité et de salubrité, doit être réservée au logement des malades.

*) On videra les cabines et toutes les parties du bâtiment.

On désinfectera les parois à l'aide de la solution de sublimé additionné de 10 p. 100 d'alcool. La pulvérisation se fera en commençant par la partie supérieure de la paroi suivant une ligne horizontale; on descendra successivement de telle sorte que toute la surface soit couverte d'une couche de liquide en fines gouttelettes.

Les planchers seront lavés avec la même solution.

Deux heures après, on frotera et on lavera les parois et le plancher à grande eau.

Pour désinfecter la cale d'un navire, on injectera d'abord, afin de neutraliser l'hydrogène sulfuré, une quantité suffisante de sulfate de fer, on videra l'eau de la cale, on la lavera à l'eau de mer; puis on injectera une certaine quantité de la solution de sublimé.

L'eau de cale ne sera pas déversée dans un port.

Powinny być wychodki przeznaczone wyłącznie dla kobiet.

Na pokładach pośrednich i na spodzie okrętu wychodki nie powinny się znajdować.

Wychodki przeznaczone dla załogi i dla podróżnych trzeba utrzymywać schludnie, trzy razy dziennie czyścić i odwietrzać.

Artykuł 19. Okręt odwietrzać należy w myśl postanowień §§. 5 i 6 artykułu 5 w załączce IV. do umowy weneckiej.*)

Artykuł 20. Każdemu pielgrzymowi wszelkiego wieku wydawać należy bezpłatnie najmniej 5 litrów wody do picia dziennie.

Artykuł 21. Jeżeli powstanie wątpliwość co do jakości wody do picia lub co do prawdopodobieństwa jej zanieczyszczenia się bądź w miejscu, z którego jest wzięta, bądź też podczas podróży, trzeba tę wodę przegotować i sterylizować i kapitan obowiązany jest w pierwszym porcie pośrednim, w którym może dostać lepszej wody, wylać tamtę w morze.

Artykuł 22. Na okręcie powinny znajdować się dwa lokale przeznaczone na osobną kuchnię dla pielgrzymów. Pielgrzymom zakazane jest rozniecać ogień gdzieindziej, mianowicie zaś na pokładzie.

Artykuł 23. Każdy okręt powinien być zaopatrzone w lekarstwa i w przedmioty potrzebne do pielęgnowania chorych. Rodzaj i ilość lekarstw ustanowione będą w przepisach, które każdy w szczególności Rząd wyda dla swoich okrętów. Pomocy lekarskiej i lekarstw udzielać się będzie pielgrzymom bezpłatnie.

Artykuł 24. Na pomieszczenie chorych powinien być przeznaczony osobny lokal należycie urządzone i czyniący zadość słusznym warunkom bezpieczeństwa i zdrowia.

*) Wypróżnia się kajuty i wszystkie części statku.

Ściany odwietrza się rozcynem sublimatu z dodatkiem 10% alkoholu. Skrapia się ścianę poczynając od góry, w kierunku poziomym; tym sposobem postępuje się ku dołowi, aż cała powierzchnia ściany pokryje się warstwą drobniutkich kropelek płynu.

Podłogę zmywa się tym samym rozcynem.

W dwie godziny potem zmywa się obficie wodą ściany i podłogę.

Celem odwietrzenia spodu statku wrzuca się najprzód dla zneutralizowania siarkowodoru, dostateczną ilość siarkanu żelaza, spuszcza się wodę znajdującą się na spodzie statku, wypiókuje się wewnątrz wodą morską a następnie wlewa się stosowną ilość rozczynu sublimatu.

Wody znajdującej się na spodzie statku nie wolno spuszczać w porcie.

Elle doit pouvoir recevoir au moins 5 p. 100 des pèlerins embarqués, à raison de 3 mètres carrés par tête.

Article 25. Le navire doit être pourvu des moyens d'isoler les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériques.

Les personnes chargées de soigner de tels malades peuvent seules pénétrer auprès d'elles et n'auront aucun contact avec les autres personnes embarquées.

Les objets de literie, les tapis, les vêtements qui auront été en contact avec les malades doivent être immédiatement désinfectés. L'observation de cette règle est spécialement recommandée pour les vêtements des personnes qui approchent des malades, et qui ont pu être souillés. Ceux des objets ci-dessus qui n'ont pas de valeur doivent être soit jetés à la mer si le navire n'est pas dans un port ni dans un canal, soit détruits par le feu. Les autres doivent être portés à l'étuve dans des sacs imperméables imprégnés d'une solution de sublimé.

Les déjections des malades doivent être recueillies dans des vases contenant une solution désinfectante. Ces vases sont vidés dans les latrines, qui doivent être rigoureusement désinfectées après chaque projection de matières.

Les locaux occupés par les malades doivent être rigoureusement désinfectés.

Les opérations de désinfection doivent être faites conformément à l'article 5 de l'annexe IV de la Convention de Venise.

Article 26. En cas de décès survenu pendant la traversée, le capitaine doit mentionner le décès en face du nom sur la liste visée par l'autorité du port de départ, et, en outre, inscrire sur son livre de bord le nom de la personne décédée, son âge, sa provenance, la cause présumée de la mort d'après le certificat du médecin et la date du décès.

En cas de décès par maladie transmissible, le cadavre, préalablement enveloppé d'un suaire imprégné d'une solution de sublimé, sera jeté à la mer.*)

Article 27. La patente délivrée au port du départ ne doit pas être changée au cours du voyage.

Elle est visée par l'autorité sanitaire de chaque port de relâche. Celle-ci y inscrit :

1° Le nombre des passagers débarqués ou embarqués à nouveau;

2° Les incidents survenus en mer et touchant à la santé ou à la vie des personnes embarquées;

3° L'état sanitaire du port de relâche.

*) Convention de Venise, annexe V, titre II, 6°.

W lokalu tym powinno być pomieszczenie na 5 procentów pielgrzymów wziętych na okręt, licząc po 3 metry kwadratowe na głowę.

Artykuł 25. Okręt powinien być zaopatrzony w urządzenia potrzebne do odosobnienia osób dotkniętych cholera lub chorobami w rodzaju cholery.

Osoby, którym pielęgnowanie takich chorych jest poruczone, mają same jedne przystęp do nich i nie wolno im mieć żadnej styczności z innymi osobami wziętymi na okręt.

Bieliznę, kobierce, suknie, które były w zetknięciu z choremi, należy niezwłocznie odwieźć. Przestrzeganie tego pravidła zaleca się mianowicie co do odzieży tych osób, które znajdowały się w pobliżu chorych, ponieważ wystawiona była na splamienie. Wymienione tu przedmioty, o ile są bez wartości, należy wrzucić w morze, jeżeli okręt nie znajduje się w porcie lub w kanale — albo spalić. Inne włożyć należy do przyrządu odwietrzającego w workach nieprzepuszczających, nasyconych roztworem sublimatu.

Wypróżnienia chorych zlewa się do naczyń zawierających płyn odwietrzający. Następnie wylewa się je do wychodków, te zaś należy odwieźć po każdym wylaniu wypróżnień.

Miejsca, które zajmowali chorzy, należy odwieźć jak najstارانiej.

Odwiertzenie wykonywać należy odpowiednio postanowieniom artykułu 5 załączki IV. umowy weneckiej.

Artykuł 26. Jeżeli podczas przewozu zdarzy się przypadek śmierci, kapitan zapisać ma ten przypadek w liście wizowanej przez Władzę w porcie odjazdu a oprócz tego w swoim dzienniku okrętowym imię i nazwisko osoby zmarłej jej wiek, kraj, z którego pochodziła, domniemalną przyczynę śmierci według świadectwa lekarskiego i datę śmierci.

Zwłoki osoby zmarłej z choroby przenaszalnej wrzucić w morze należy owinięte prześcieradłem nasyconem roztworem sublimatu.*)

Artykuł 27. Paszportu wystawionego w porcie odjazdu nie można zmienić w ciągu podróży.

W każdym porcie pośrednim wizuje go Władza zdrowotna. Takowa zapisuje w nim :

1. ilość osób wysadzonych na ląd i wziętych nowo na okręt;

2. zdarzenia jakie zaszły na morzu a tyjące się zdrowia i życia osób znajdujących się na okręcie;

3. stan zdrowia w porcie pośrednim.

*) Umowa wenecka, załączka V, tytuł II, 6.

Article 28. Dans chaque port de relâche, le capitaine doit faire viser par l'autorité compétente la liste dressée en exécution de l'article 9.

Dans le cas où un pèlerin est débarqué en cours de voyage, le capitaine doit mentionner sur cette liste le débarquement en face du nom du pèlerin.

En cas d'embarquement, les personnes embarquées doivent être mentionnées sur cette liste conformément à l'article 9 et préalablement au visa nouveau.

Article 29. Le capitaine doit veiller à ce que toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant le voyage soient inscrites sur le livre de bord. Ce livre est présenté par lui à l'autorité compétente du port d'arrivée.*)

Article 30. Le capitaine est tenu de payer la totalité des taxes sanitaires qui doivent être comprises dans les prix du billet.

Titre IV. Pénalités.

Article 31. Tout capitaine convaincu de ne s'être pas conformé, pour la distribution de l'eau, des vivres ou du combustible, aux engagements pris par lui, sera passible d'une amende de 2 livres turques. Cette amende est perçue au profit du pèlerin qui aura été victime du manquement et qui établira qu'il a en vain réclamé l'exécution de l'engagement pris.

Article 32. Toute infraction à l'article 8 est punie d'une amende de 30 livres turques.

Article 33. Tout capitaine qui aurait commis ou qui aurait sciemment laissé commettre une fraude quelconque concernant la liste des pèlerins ou la patente sanitaire prévues à l'article 9 est passible d'une amende de 50 livres turques.

Article 34. Tout capitaine de navire arrivant sans patente sanitaire du port de départ, ou sans visa des ports de relâche, ou non muni de la liste réglementaire et régulièrement tenue suivant les articles 9, 27 et 28, est passible, dans chaque cas, d'une amende de 12 livres turques.

Article 35. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord plus de 100 pèlerins sans la présence d'un *médecin commissionné*, conformément aux prescriptions de l'article 11, est passible d'une amende de 300 livres turques.

Article 36. Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à son bord un nombre de pèlerins

*) Convention de Venise, annexe V, titre II, 7°.

Artykuł 28. W każdym porcie pośrednim kapitan winien postarać się, żeby Władza właściwa wizowała listę w artykule 9 przepisaną.

Jeżeli w ciągu podróży jeden z pielgrzymów wysiedzie na ląd, kapitan winien w liście pod nazwiskiem pielgrzyma zanotować jego wylądowanie.

Przyjmując na okręt nowe osoby, trzeba zapisać je w liście stosownie do artykułu 9 i to przed ponownem wizowaniem takowej.

Artykuł 29. Kapitan winien czuwać nad tem, żeby wszelkie środki zapobiegawcze wykonywane podczas podróży były zapisywane w dzienniku okrętowym. Dziennik ten winien w porcie przybycia okazać Władzy właściwej.*)

Artykuł 30. Kapitan obowiązany jest opłacić wszelkie taksy zdrowotne, które obejmować powinna w sobie cena biletu.

Tytuł IV. Postanowienia karne.

Artykuł 31. Każdy kapitan, który będzie przekonany, że przy wydawaniu wody, żywności, paliwa, nie uczynił zadosyć obowiązkom, których się podjął, podlega karze pieniężnej wynoszącej dwa funty tureckie. Karę tę pobiera się na rzecz tego pielgrzyma, który został pokrzywdzony nieprawem postępowaniem kapitana i udowodni, że dopominał się bezskutecznie o dopełnienie zobowiązań.

Artykuł 32. Każde wykroczenie przeciwko artykułowi 8 karane będzie grzywną w kwocie 30 funtów tureckich.

Artykuł 33. Każdy kapitan, któryby popełnił lub świadomie pozwolił popełnić oszustwo co do listy pielgrzymów, lub paszportu zdrowia, o których mówi się w artykule 9, podlega grzywnie w kwocie 50 funtów tureckich.

Artykuł 34. Każdy kapitan okrętu, przybywający bez paszportu zdrowia otrzymanego w porcie odpłynięcia albo bez wizy, o którą winien postarać się w portach pośrednich lub z listą nie według przepisów i bez stosowania się do artykułów 9, 27 i 28 utrzymywaną, podlega w każdym szczególnym przypadku karze pieniężnej wynoszącej dwanaście funtów tureckich.

Artykuł 35. Każdy kapitan, któremu będzie udowodnione, że ma lub miał na okręcie więcej niż 100 pielgrzymów bez upoważnionego lekarza, którego obecność jest w artykule 11 przepisana, podlega karze pieniężnej w kwocie 300 funtów tureckich.

Artykuł 36. Każdy kapitan, który zostanie przekonany, że ma lub miał na pokładzie większą ilość

*) Umowa wenecka, załączka V, tytuł II, 7.

supérieur à celui qu'il est autorisé à embarquer conformément aux prescriptions de l'article 9 est passible d'une amende de 5 livres turques par chaque pèlerin en surplus.

Le débarquement des pèlerins dépassant le nombre régulier est effectué à la première station où réside une autorité compétente, et le capitaine est tenu de fournir aux pèlerins débarqués l'argent nécessaire pour poursuivre leur voyage jusqu'à destination.

Article 37. Tout capitaine convaincu d'avoir débarqué des pèlerins dans un endroit autre que celui de destination, sauf leur consentement ou hors le cas de force majeure, est passible d'une amende de 20 livres turques par chaque pèlerin débarqué à tort.

Article 38. Toute infraction aux autres prescriptions du présent règlement est punie d'une amende de 10 à 100 livres turques.

Article 39. Toute contravention constatée en cours de voyage est annotée sur la patente de santé, ainsi que sur la liste des pèlerins. L'autorité compétente en dresse procès-verbal pour le remettre à qui de droit.

Article 40. Dans les ports ottomans la contravention est établie et l'amende imposée par l'autorité compétente, conformément aux dispositions de l'Annexe IV de la Convention.

Article 41. Tous les agents appelés à concourir à l'exécution de ce règlement sont passibles de punitions conformément aux lois de leurs pays respectifs, en cas de fautes commises par eux dans son application.

Article 42. Le présent règlement sera affiché dans la langue de la nationalité du navire et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, en un endroit apparent et accessible, à bord de chaque navire transportant des pèlerins.

pielgrzymów niż to jest dozwolone stosownie do postanowień artykułu 9, podpada karze pieniężnej w kwocie 5 funtów tureckich za każdego pielgrzyma nadliczbowego.

Pielgrzymów nadliczbowych wysadza się w pierwszej stacyi, w której ma siedzibę Władza właściwa i kapitan obowiązany jest wydać wysadzonym pielgrzymom kwotę potrzebną do odbycia dalszej podróży aż do miejsca przeznaczenia.

Artykuł 37. Każdy kapitan, który zostanie przekonany, że pielgrzymów bez ich zezwolenia i bez koniecznej potrzeby wysadził gdzieindziej zamiast w miejscu przeznaczenia, karany będzie grzywną wynoszącą po 20 funtów tureckich za każdego pielgrzyma nieprawnie wysadzonego.

Artykuł 38. Każde wykroczenie przeciwko innym przepisom niniejszego regulaminu karane będzie grzywną wynoszącą od 10 aż do 100 funtów tureckich.

Artykuł 39. Każde wykroczenie udowodnione w ciągu podróży zapisać należy w paszporcie zdrowia i w liście pielgrzymów. Władza właściwa spisuje w tym względzie protokół i posyła go w miejsce odpowiednie.

Artykuł 40. W portach tureckich Władza właściwa stwierdza wykroczenie i stosownie do postanowień załączki IV. do umowy wyznacza karę pieniężną.

Artykuł 41. Wszyscy urzędnicy powołani do wykonania niniejszego regulaminu, podlegają za uchybienia, jakieby w stosowaniu onegoż popełnili, karom przepisanyim ustawami ich krajów.

Artykuł 42. Regulamin niniejszy powinien być wywieszony na każdym okręcie pielgrzymów przewożącym a to w miejscu na widoku będącem i dostępnem, w języku krajowości okrętu i w głównych językach tych krajów, z których pochodzą pielgrzymi zabierać się mający.

Annexe II.

Surveillance sanitaire des pèlerinages dans la mer Rouge.

Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins dans la station sanitaire (réorganisée) de Camaran.

Les navires à pèlerins venant du Sud et se rendant au Hedjaz devront au préalable faire escale à la station sanitaire de Camaran et seront soumis au régime ci-après:

Les navires reconnus indemnes après visite médicale auront libre pratique, lorsque les opérations suivantes seront terminées:

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures.

Si aucun cas de choléra, de diarrhée ou accident cholériforme n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront rembarqués immédiatement et le navire se dirigera vers le Hedjaz.

Les navires suspects, c'est-à-dire ceux à bord desquels il y a eu des cas de choléra au moment du départ, mais aucun cas nouveau depuis sept jours, seront traités de la façon suivante: les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés. La durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures. Si aucun cas de choléra ou d'accident cholériforme n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront rembarqués immédiatement, et le navire sera dirigé sur Djeddah, où une seconde visite médicale aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, et sur le vu de la déclaration écrite des médecins du bord certifiant, sous serment, qu'il

Załączka II.

Nadzór zdrowotny nad przewozem pielgrzymów na Morzu Czerwonym.

Środki zdrowotne, które mają być stosowane do okrętów dla pielgrzymów w stacji zdrowotnej (zreorganizowanej) w Kamaranie.

Okręty dla pielgrzymów przybywające z południa i udające się do Hedżazu, winny nasamprzód stanąć na kotwicy w stacji zdrowotnej w Kamaranie i tam poddać się następującemu postępowaniu:

Okręty, które rewizya lekarska uzna za niepodejrzane, będą mogły przybić do lądu po wykonaniu następujących czynności:

Pielgrzymów wysadza się z okrętu i biorą oni kąpiel natryskową lub morską; ich bielizna brudna tudzież te ich rzeczy podręczne i pakunki, które według zdania Władzy zdrowia zdają się podejrzanymi, zostaną odwiezione; czynności te razem z wysadzeniem z okrętu i wsadzeniem na okręt nie powinny trwać dłużej nad 48 godzin.

Jeżeli podczas tych czynności nie zostanie stwierdzony przypadek cholery, biegunki lub choroby w rodzaju cholery, pielgrzymi będą niezwłocznie napowrót wsadzeni na okręt i okręt uda się do Hedżazu.

Z okrętami podejrzanymi, to jest tymi, na których w czasie ôdjazdu zdarzały się wypadki cholery, ale w ciągu ostatnich siedmiu dni nie zdarzył się żaden wypadek, postępować się będzie w następujący sposób: Pielgrzymi będą wysadzeni z okrętu, wezmą kąpiel natryskową lub morską; ich bielizna brudna, część ich rzeczy podręcznych i ich pakunku, która według zdania Władzy zdrowia byłaby podejrzana, zostanie odwieziona. Czynności te razem z wysadzeniem z okrętu i wsadzeniem na okręt nie powinny trwać dłużej jak czterdzieści ośm godzin. Jeżeli podczas tych czynności nie zostanie stwierdzony żaden przypadek cholery lub choroby w rodzaju cholery, pielgrzymi będą niezwłocznie napowrót wsadzeni na okręt i okręt będzie posłany do Dżeddah, gdzie odbędzie się druga wizytacja lekarska na pokładzie. Jeżeli wynik jej będzie pomyślny a lekarze okrętowi potwierdzą piśmiennie pod przy-

n'y a pas eu de cas pendant la traversée, les pèlerins seront immédiatement débarqués.

Si, au contraire, le choléra ou des accidents cholériformes avaient été constatés pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé à Camaran, où il subira le régime des navires infectés.

Les navires infectés, c'est-à-dire ayant à bord des cas de choléra ou des accidents cholériformes, ou bien en ayant présenté depuis sept jours, subiront le régime suivant:

Les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériformes seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si le choléra venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Les passagers resteront cinq jours à l'établissement de Camaran; lorsque les cas de choléra remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement pourra être diminuée. Cette durée pourra varier selon l'époque de l'apparition du dernier cas et d'après la décision de l'autorité sanitaire.

Le navire sera dirigé ensuite sur Djeddah, où une visite médicale rigoureuse aura lieu à bord. Si son résultat est favorable, les pèlerins seront débarqués. Si, au contraire, le choléra ou des accidents cholériformes s'étaient montrés à bord pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire sera renvoyé à Camaran, où il subira de nouveau le régime des navires infectés.

Améliorations à apporter à la station sanitaire de Camaran.

A. Evacuation complète de l'île de Camaran par ses habitants.

B. Moyens d'assurer la sécurité et de faciliter le mouvement de la navigation dans la baie de l'île de Camaran:

1° Installation de bouées et de balises en nombre suffisant;

2° Construction d'un môle ou quai principal pour débarquer les passagers et les colis;

sięgą, że w czasie przejazdu nie zdarzył się żaden przypadek, pielgrzymi będą niezwłocznie na ląd wysadzeni.

Jeżeli zaś cholera lub przypadki chorób w rodzaju cholery stwierdzone zostały w ciągu podróży lub w chwili przybycia, okręt odesłany będzie do Kamaran i tam poddany będzie postępowaniu przepisemu dla okrętów zapowietrzonych.

Okręty zapowietrzone, to jest mające lub które w ciągu ostatnich siedmiu dni miały osoby dotknięte cholera lub chorobami w rodzaju cholery, poddawane będą następującemu postępowaniu:

Osoby dotknięte cholera lub chorobami w rodzaju cholery, wysadza się z okrętu i odosobnia się je w szpitalu. Następnie wykonywa się zupełne odwietrzenie. Innych podróżnych wysadza się i jak najmniejszymi grupami odosobnia, tak, żeby cholera nie udzieliła się wszystkim grupom, gdyby w jednej z nich wybuchała.

Bieliznę brudną, rzeczy podręczne, odzież załogi i podróżnych należy odwietrzyć równie jak okręt.

Władza zdrowotna miejscowa postanowi, czy jest potrzebne wyładowanie wielkich pakunków i towarów, czy cały okręt ma być odwietrzony, czy tylko część okrętu ma być poddana odwietrzeniu.

Podróżni pozostaną w zakładzie kamarańskim przez pięć dni; jeżeli już więcej dni upłynęło od ostatnich przypadków cholery, okres odosobnienia może być skrócony. Długość tego okresu może być rozmaita podług tego jak dawno wydarzył się ostatni przypadek cholery i stosownie do decyzji Władzy zdrowia.

Następnie posyła się okręt do Dzeddah, gdzie odbywa się ścisła rewizya na okręcie. Jeżeli wynik jej jest pomyślny, wysadza się pielgrzymów na ląd. Jeżeli zaś w ciągu podróży lub w chwili przybycia zdarzyły się na okręcie wypadki cholery lub chorób w rodzaju cholery, odsyła się okręt napowrót do Kamaranu, gdzie okręt ten poddać się ma ponownie postępowaniu przepisemu dla okrętów zapowietrzonych.

Ulepszenia, które zaprowadzone być mają w stacyi zdrowotnej kamarańskiej.

A. Wszyscy mieszkańcy wyspy Kamaran mają być zlamtąd wydalenii.

B. Środki mające na celu bezpieczeństwo i ułatwienie ruchu okrętów w zatoce wyspy Kamaran:

1. zaprowadzenie znaków kotwicznych i drogoskazów morskich w dostatecznej ilości;

2. wybudowanie grobli lub wyrzeża do wysadzania na ląd podróżnych i pakunku;

3° Un appontement différent pour embarquer séparément les pèlerins de chaque campement;

4° Des chalands en nombre suffisant avec un remorqueur à vapeur, pour assurer le service de débarquement et d'embarquement des pèlerins.

Le débarquement des pèlerins des navires infectés sera opéré par les moyens de bord.

C. Installation de la station sanitaire qui comprendra:

1° Un réseau de voies ferrées reliant les débarcadères aux locaux de l'administration et de désinfection ainsi qu'aux locaux des divers services et aux campements;

2° Des locaux pour l'administration et pour le personnel des services sanitaires et autres;

3° Des bâtiments pour la désinfection et le lavage des effets non portés et autres objets;

4° Des bâtiments où les pèlerins seront soumis à des bains-douches ou bains de mer pendant que l'on désinfectera les vêtements en usage;

5° Des hôpitaux séparés pour les deux sexes et complètement isolés:

a) pour l'observation des suspects; b) pour les cholériques; c) pour les malades atteints d'autres affections contagieuses; d) pour les maladies ordinaires;

6° Les campements seront séparés les uns des autres d'une manière efficace et la distance entre eux devra être la plus grande possible; les logements destinés aux pèlerins seront construits dans les meilleures conditions hygiéniques et ne devront contenir que vingt-cinq personnes;

7° Un cimetière bien situé et éloigné de toute habitation sans contact avec une nappe d'eau souterraine, et drainé à 0 m 50 au-dessous du plan des fosses.

D. Outillage sanitaire et accessoires:

1° Étuves à vapeur en nombre suffisant et présentant toutes les conditions de sécurité, d'efficacité et de rapidité;

2° Pulvérisateurs, cuves à désinfection et moyens nécessaires pour la désinfection chimique, analogues à ceux qui ont été indiqués par la Convention sanitaire de Venise du 30 janvier 1892;

3° Machines à distiller: appareils destinés à la stérilisation de l'eau par la chaleur; machines à fabriquer la glace.

Pour la distribution de l'eau potable, canalisations et réservoirs fermés, étanches et ne pouvant se vider que par des robinets ou par des pompes:

3. rozmaite pomosty do wysadzania na ląd oddzielnie pielgrzymów każdego obozowiska;

4. dostateczna ilość czółen z remorkierem parowym do odwożenia pielgrzymów z okrętu i dowożenia ich do okrętu.

Z okrętów zapowietrzonych wysadza się pielgrzymów za pomocą własnych czółen.

C. Urządzenie stacyi zdrowotnej, w której znajdować się ma:

1. sieć szyn żelaznych łączących pomosty do lądowania z budynkami zarządu i do odwietrzania tudzież z rozmaitemi lokalami służbowemi i z oddziałami obozowiska;

2. lokale dla zarządu tudzież dla osób do służby zdrowotnej i wszelkiej innej;

3. budynki do odwietrzania i do prania rzeczy nie noszonych i innych przedmiotów;

4. budynki, w których pielgrzymi podczas odwietrzania ich odzieży używanej brać mają kąpiele natryskowe lub morskie;

5. szpitale oddzielne dla mężczyzn i kobiet zupełnie odosobnione:

a) do obserwowania podejrzanych; b) dla chorych na cholerę; c) dla dotkniętych innemi chorobami zaraźliwemi; d) dla zwykłych chorych;

6. poszczególne oddziały obozowiska powinny być od siebie w sposób skuteczny odłączone i odległość pomiędzy niemi powinna być jak tylko można największa; pomieszkania przeznaczone dla pielgrzymów budować należy w warunkach jak najkorzystniejszych pod względem higienicznym i takowe nie powinny obejmować więcej jak 25 osób;

7. cmentarz dobrze położony i oddalony od wszelkiego pomieszkania, nie mający związku z żadnym zbiornikiem wody zaskórniej i odwodniony na głębokość 0.5 metra pod dnem grobów.

D. Przyrządy zdrowotne główne i podrzędne:

1. Dostateczna ilość przyrządów parowych do odwietrzania, czyniących zadość wszelkim wymaganiom pod względem niezawodności, skuteczności i szybkości;

2. rozpylacze, kubły do desinfekcji i materiały potrzebne do desinfekcji chemicznej na wzór tych, które podane są w umowie zdrowotnej weneckiej z dnia 30. stycznia 1892;

3. przyrządy do destylacji; przyrządy do sterylizowania wody zapomocą gorąca; maszyny do wyrobu lodu.

Do rozprowadzania wody do picia, rury i zbiorniki zamknięte, nieprzepuszczające i z których wodę można tylko spuszczać zapomocą kurków lub pompować;

4° Laboratoire bactériologique avec le personnel nécessaire;

5° Installation de tinettes mobiles pour recueillir les matières fécales préalablement désinfectées. Épanchage de ces matières sur une des parties de l'île les plus éloignées des campements, en tenant compte des conditions nécessaires pour le bon fonctionnement de ces champs, au point de vue de l'hygiène;

6° Les eaux sales seront éloignées des campements sans pouvoir stagner ni servir à l'alimentation. Les eaux vannes qui sortent des hôpitaux seront désinfectées par le lait de chaux, suivant les indications contenues dans la Convention de Venise.

E. L'autorité sanitaire assurera dans chaque campement l'établissement de magasins de comestibles et de combustible.

Le tarif des prix fixés par l'autorité compétente est affiché en plusieurs endroits du campement et dans les principales langues des pays habités par les pèlerins.

Le contrôle de la qualité des vivres et d'un approvisionnement suffisant est fait chaque jour par le médecin du campement.

L'eau est fournie gratuitement.

En ce qui concerne les vivres et l'eau, les règles adoptées pour Camaran sous la lettre *E* sont applicables aux campements d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali.

Améliorations à apporter aux stations sanitaires d'Abou-Saad, de Vasta et d'Abou-Ali, ainsi qu'à Djeddah et à Yambo.

1° Création de deux hôpitaux pour cholériques, hommes et femmes, à Abou-Ali;

2° Création à Vasta d'un hôpital pour maladies ordinaires;

3° Installation à Abou-Saad et à Vasta de logements en pierres capables de contenir 500 personnes, à raison de 25 personnes par logement;

4° Trois étuves à désinfection placées à Abou-Saad, Vasta et Abou-Ali, avec buanderies et accessoires;

5° Établissement de douches-lavages à Abou-Saad et Vasta;

6° Dans chacune des îles d'Abou-Saad et Vasta des machines à distiller pouvant fournir ensemble quinze tonnes d'eau par jour;

7° Pour les cimetières, les matières fécales et les eaux sales, le régime sera réglé suivant les principes admis pour Camaran. Un cimetière sera établi dans chacune des îles;

4. pracownia bakteryologiczna z odpowiednim poczetem osób;

5. ustawienie zbiorników przenośnych na odchody, które przed waniem do nich powinny być odwiezione. Odchody te wywozić należy na grunta leżące w jak najbardziej oddalonej od obozowiska części wyspy z należytem baczeniem na to, żeby tam były użyte w sposób pod względem higienicznym odpowiedni;

6. wodę brudną należy z obozowiska odprowadzać, żeby tam nie stała ani nie mogła być użyta do pokarmów. Wody odchodowe ze szpitali odwieźć trzeba mlekiem wapiennem według przepisów zawartych w umowie weneckiej.

E. Władza zdrowia postara się, żeby w każdym obozowisku znajdowały się składy żywności i paliwa.

W rozmaitych miejscach obozowiska wywieszona być ma taryfa cen przez Władzę właściwą ustanowionych, ułożona w głównych językach tych krajów, z których pielgrzymi pochodzą.

Lekarz obozowiska kontroluje codziennie jakość żywności i dostateczność zapasów.

Wodę wydawać należy bezpłatnie.

Postanowienia co do żywności i wody uchwalone pod *E* dla Kamaranu, stosują się także do obozowisk w Abou-Saad, Vasta i Abou-Ali.

Ulepszenia, które zaprowadzone być mają w stacyach zdrowotnych w Abou-Saad, w Vasta, w Abou-Ali tudzież w Dzeddah i w Yambo.

1. Wybudowanie w Abou-Ali dwóch szpitali dla mężczyzn i kobiet chorych na cholere;

2. wybudowanie w Vasta szpitalu dla dotkniętych zwyczajnymi chorobami;

3. wystawienie w Abou-Saad i w Vasta pomieszczeń kamiennych na 500 osób, w stosunku po 25 osób na jedno pomieszczenie;

4. trzy przyrządy odwiezające, które ustawione być mają w Abou-Saad, w Vasta i w Abou-Ali z pralniami i przynależnościami;

5. urządzenie w Abou-Saad i w Vasta łaźni natryskowych;

6. przyrządy destylacyjne na każdej z dwóch wysp Abou-Saad i Vasta mogące dostarczyć razem piętnaście ton wody dziennie;

7. pod względem cmentarzy, odchodów ludzkich i wód brudnych stosują się zasady uchwalone dla Kamaranu. Na każdej z tych wysp założyć należy cmentarz

8° Installation d'étuves et autres moyens de désinfection à Djeddah et à Yambo pour les pèlerins quittant le Hedjaz.

Réorganisation de la station sanitaire de Djebel-Tor.

En ce qui concerne la réorganisation de la station de Djebel-Tor, les Hautes Parties contractantes, confirmant les recommandations et vœux formulés par la Conférence de Venise relativement à cette station, laissent au Conseil maritime sanitaire d'Alexandrie le soin de réaliser ces améliorations et estiment en outre:

1° Qu'il est nécessaire d'avoir également dans la station des machines à stériliser par la chaleur l'eau qu'on peut trouver sur place;

2° Qu'il importe que tous les vivres qui sont emportés par les pèlerins de Djeddah et de Yambo, quand il y a du choléra au Hedjaz, soient désinfectés comme objets suspects ou complètement détruits, s'ils se trouvent dans des conditions d'altération dangereuses;

3° Que des mesures doivent être prises pour empêcher les pèlerins d'emporter au départ du Djebel-Tor des outres qui seront remplacées par des vases en terre cuite ou des bidons métalliques;

4° Que chaque section doit y être pourvue d'un médecin;

5° Qu'un capitaine de port doit être nommé à El-Tor, pour y diriger les embarquements et les débarquements et pour faire observer les règlements par les capitaines des navires et les samboukdji.

Régime sanitaire à appliquer aux navires à pèlerins venant du Nord.

I. Voyage d'aller. Si la présence du choléra n'est pas constatée dans le port de départ ni dans ses environs et aucun accident cholérique ne s'étant produit pendant la traversée, le navire est immédiatement admis à la libre pratique.

Si la présence du choléra est constatée dans le port de départ ou dans ses environs ou si un accident cholérique s'est produit pendant la traversée, le navire sera soumis, à Djebel-Tor, aux règles instituées pour les navires qui viennent du Sud et qui s'arrêtent à Camaran.

II. Voyage de retour. Si la présence du choléra n'est pas constatée au Hedjaz et ne l'a pas été au cours du pèlerinage, les navires sont soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires indemnes:

Les pèlerins seront débarqués; ils prendront une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge

8. zaprowadzenie pieców i innych przyrządów odwietrzających w Dzeddah i w Yambo dla pielgrzymów opuszczających Hedjaz.

Reorganizacja stacji zdrowotnej w Dżebel-Tor.

Co się tyczy reorganizacji stacji w Dżebel-Tor, Wysokie Strony kontraktujące potwierdzając rady i życzenia sformułowane pod względem tej stacji na konferencji weneckiej, zostawiają Radzie zdrowotnej morskiej w Aleksandryi staranie o zaprowadzenie tych ulepszeń a oprócz tego sądzą:

1. że trzeba mieć także w tej stacji maszyny do sterylizowania zapomocą gorąca wody, jakaby się w miejscu znalazła;

2. że ważną jest rzeczą, aby wszelka żywność, którą przynoszą pielgrzymi z Dzeddah i z Yambo, jeżeli w Hedżaz jest cholera, była odwietrzona jako podejrzana lub całkiem zniszczona, jeżeli jest tak zepsuta, iżby mogła być szkodliwą;

3. że należy obmyśleć środki w celu przeszkodzenia, żeby pielgrzymi odjeżdżający z Dżebel-Tor nie mieli z sobą naczyń skórzanych na wodę i żeby takowe były zastąpione naczyniami glinianymi wypalonymi lub metalowymi;

4. żeby w każdej sekcji znajdował się lekarz;

5. żeby dla El-Tor był mianowany kapitan portowy, któryby kierował wsiadaniem na okręty i wysiadaniem na ląd i któryby czuwał nad tem, żeby kapitanowie okrętów i przewoźnicy sambukdziołów zachowywali regulaminy.

Postępowanie zdrowotne z okrętami dla pielgrzymów przybywającymi z północy.

I. Podróż naprzód. Jeżeli pojawienie się cholery nie zostało stwierdzone ani w porcie odjazdu ani w jego okolicy i w drodze nie zdarzył się żaden przypadek choroby w rodzaju cholery, wolno okrętowi niezwłocznie przybić do lądu.

Jeżeli w porcie odjazdu lub w jego okolicy była stwierdzona cholera, lub jeżeli w drodze wydarzył się przypadek choroby w rodzaju cholery, postąpić należy z okrętem w Dżebel-Tor według postanowień przepisanych dla okrętów przybywających z południa i zatrzymujących się w Kamaran.

II. Podróż z powrotem. Jeżeli w Hedżaz nie została stwierdzona cholera i podczas przewozu pielgrzymów nie zdarzyły się przypadki cholery, okręty podlegają Dżebel-Tor przepisom, które w Kamaranie stosują się do okrętów nie podejrzanych:

Pielgrzymów wysadza się z okrętu i biorą oni kąpiel natryskową lub morską; ich bielizna brudna,

sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, seront désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne devra pas dépasser quarante-huit heures.

Si la présence du choléra est constatée au Hedjaz ou l'a été au cours du pèlerinage, les navires sont soumis à Djebel-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires infectés:

Les personnes atteintes de choléra ou d'accidents cholériques seront débarquées et isolées à l'hôpital. La désinfection sera pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers seront débarqués et isolés par groupes, aussi peu nombreux que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si le choléra venait à s'y développer.

Le ligne sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers seront désinfectés ainsi que le navire.

L'autorité sanitaire locale décidera si le déchargement des gros bagages et des marchandises est nécessaire, si le navire entier doit être désinfecté ou si une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Tous les pèlerins sont soumis à une observation de sept jours pleins à partir de celui où ont été terminées les opérations de désinfection. Si un accident cholérique s'est produit dans une section, la période de sept jours ne commence pour cette section qu'à partir de celui où le dernier cas a été constaté.

Mesures sanitaires à appliquer aux départs des pèlerins des ports du Hedjaz.

Les mesures à adopter pour le départ de Djeddah et Yambo des pèlerins qui vont vers le Sud sont les mêmes que celles édictées pour le départ des ports situés au delà du détroit de Bab-el-Mandeb, en ce qui concerne la visite médicale et la désinfection, soit:

1° Visite médicale obligatoire individuelle, faite de jour, à terre, au moment de l'embarquement, pendant le temps nécessaire, par des médecins délégués de l'autorité sanitaire, de toute personne prenant passage à bord d'un navire;

2° Désinfection obligatoire et rigoureuse faite à terre, sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique, de tout objet contaminé ou suspect, dans les conditions de l'article 5 du premier règlement inséré dans l'annexe IV de la Convention sanitaire de Venise.

tudzież te ich rzeczy podręczne i pakunki, które według zdania Władzy zdrowia okazują się podejrzanymi, zostaną odwiezione; czynności te razem z wysadzeniem z okrętu i wsadzeniem na okręt nie powinny trwać dłużej nad 48 godzin.

Jeżeli w Hedżaz panuje cholera lub jeżeli pojawiła się podczas przewozu pielgrzymów, okręty podlegają w Dżebel-Tor postępowaniu przepisанemu w Kamaranie dla okrętów zapowietrzonych:

Osoby dotknięte cholera lub chorobami w rodzaju cholery, wysadza się z okrętu i odosobnia się je w szpitalu. Następnie wykonywa się gruntowne odwiezienie. Innych podróżnych wysadza się i jak najmniejszymi grupami odosobnia, tak, żeby cholera nie udzieliła się wszystkim grupom, gdyby w jednej z nich wybuchała.

Bieliznę brudną, rzeczy podróżne, odzież załogi i podróżnych należy odwieźć równie jak okręt.

Czy wielkie pakunki i towary trzeba wysadzić, czy cały okręt czy tylko jego część należy odwieźć, decyduje miejscowa Władza zdrowia.

Wszystkich pielgrzymów poddaje się obserwacji trwającej całych dni siedm, licząc od dnia, w którym skończyło się odwiezanie. Gdyby w jednym z oddziałów zdarzył się przypadek choroby w rodzaju cholery, okres siedmiodniowy zaczyna się dla tego oddziału od upływu dnia, w którym zdarzył się ostatni przypadek.

Środki zdrowotne przy odpływaniu pielgrzymów z portów Hedżazu.

Przy odpływaniu pielgrzymów z Dżeddah i Yambo ku południowi stosują się pod względem rewizji lekarskiej i odwiezania te same środki, które przepisane są co do pielgrzymów odpływających z portów położonych z tamtej strony cieśniny Bab-el-Mandeb, a mianowicie:

1. Wizytacja lekarska obowiązkowa, indywidualna wszystkich osób, które okręt dla pielgrzymów ma przewieźć, odbywająca się we dnie na lądzie w chwili wsiadania na okręt i trwająca według potrzeby a wykonana przez lekarzy, których wyznaczy Władza zdrowia;

2. odwiezienie obowiązkowe i jak najściślejsze wykonane na lądzie pod nadzorem lekarza przez Władzę publiczną wyznaczonego każdego przedmiotu zapowietrzonego lub podejrzanego pod warunkami przepisanyymi w artykule 5 regulaminu pierwszego załączki IV. umowy zdrowotnej weneckiej.

Pour les pèlerins qui s'embarquent sur des navires dirigés vers le Nord, la désinfection se fera à Djebel-Tor, sauf quand il y a du choléra au Hedjaz; en ce cas, les mesures ci-dessus sont appliqués aussi à ces navires à Djeddah et Yambo.

Dla pielgrzymów wsiadających na okręty, które udają się ku północy, odbywa się odwierzanie w Dżebel-Tor, wyjąwszy, jeżeli w Hedżaz panuje cholera; w przypadku tym środki powyższe stosować należy do tych okrętów także w Dżeddah i Yambo.

Annexe III.

I. Régime sanitaire applicable aux provenances maritimes dans le golfe Persique.

Est considéré comme *infecté* le navire qui a du choléra à bord ou qui a présenté des cas nouveaux de choléra depuis sept jours.

Est considéré comme *suspect* le navire à bord duquel il y a eu des cas de choléra au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis sept jours.

Est considéré comme *indemne*, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès ni cas de choléra à bord, soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

Les navires *infectés* sont soumis au régime suivant:

1° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés;

2° Les autres personnes doivent être également débarquées, si possible, et soumises à une observation dont la durée variera selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser cinq jours;

3° Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés, ainsi que le navire ou seulement la partie du navire qui a été contaminée.

Les navires *suspects* sont soumis aux mesures si-après:

1° Visite médicale;

2° Désinfection: le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers, qui, de l'avis de l'autorité sanitaire locale, seront considérés comme contaminés, seront désinfectés;

Załączka III.

I. Postępowanie zdrowotne z okrętami przybywającymi do zatoki perskiej.

Za zapowietrzony uważa się ten statek, który ma cholera na pokładzie lub na którym w ostatnich siedmiu dniach zdarzyły się nowe przypadki cholery.

Statek uważa się za podejrzany, na którym w czasie odplłynięcia lub w drodze zdarzyły się nowe przypadki cholery, jednak w ostatnich siedmiu dniach nie zdarzył się żaden nowy przypadek.

Statek uważa się za niepodejrzany, chociażby pochodził z portu zapowietrzonego, w tym razie, jeżeli na jego pokładzie nie zdarzył się przypadek śmierci lub zasłabnięcia na cholera ani przed odplłynięciem, ani w drodze, ani w chwili przybycia.

Do statków zapowietrzonych stosują się następujące przepisy:

1. chorych należy niezwłocznie wysadzić na ląd i odosobnić;

2. inne osoby, o ile to jest możebne, należy również wysadzić na ląd i poddać obserwacji, której okres trwać ma dłużej lub krócej, według stanu zdrowia na statku i daty ostatniego przypadku cholery, a nigdy dłużej jak pięć dni;

3. bieliznę brudną, przedmioty użytkowe i wszelkie inne rzeczy załogi okrętowej i pasażerów, które zdaniem Władzy zdrowotnej portowej, mogą być onieczyszczone zarazkami, równie jak statek lub część jego zarazkami onieczyszczoneą należy odwieźć.

Środki, którym podlegają statki podejrzane, są następujące:

1. rewizja lekarska;

2. odwietrzenie. Podlegają odwietrzeniu: bielizna brudna, rzeczy i wszelkie przedmioty do załogi i pasażerów należące, które zdaniem miejscowej Władzy zdrowia uważać należy za onieczyszczone zarazkami;

3° Évacuation de l'eau de la cale après désinfection et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord.

Il est recommandé de soumettre l'équipage et les passagers à une observation de cinq jours à compter de la date à laquelle le navire a quitté le port de départ.

Il est également recommandé d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Les navires *indemnes* seront admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures applicables aux navires suspects (visite médicale, désinfection, évacuation de l'eau de cale et substitution d'une bonne eau potable à celle qui est emmagasinée à bord).

Il est recommandé de soumettre les passagers et l'équipage à une observation de cinq jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est recommandé également d'empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Il est entendu que l'autorité compétente du port d'arrivée pourra toujours réclamer un certificat attestant qu'il n'y a pas eu de cas de choléra sur le navire au port de départ.

L'autorité compétente du port tiendra compte, pour l'application de ces mesures, de la présence d'un médecin et d'un appareil de désinfection (étuve) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

Des mesures spéciales peuvent être prescrites à l'égard des navires encombrés, notamment des navires à pèlerins ou de tout autre navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène.

Les marchandises arrivant par mer ne peuvent être traitées autrement que les marchandises transportées par terre, au point de vue de la désinfection et des défenses d'importation, de transit et de quarantaine (voir *Annexes de la Convention sanitaire de Dresde*, titre IV).

Tout navire qui ne voudra pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port sera libre de reprendre la mer.

Il pourra être autorisé à débarquer ses marchandises, après que les précautions nécessaires auront été prises, savoir:

1° Isolement du navire, de l'équipage et des passagers;

2° Évacuation de l'eau de la cale, après désinfection;

3. spuszczenie wody dennej po poprzednim jej odwietrzeniu i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie, dobrą wodą do picia.

Zaleca się poddanie załogi i pasażerów pięciodniowej obserwacji licząc od dnia, w którym okręt opuścił port odjazdu.

Zaleca się również, żeby załozde nie pozwolano wychodzić na ląd, chyba że służba tego wymaga.

Statkom niepodjezranym ma być niezwłocznie dozwolony wolny obrót, jakkolwiek opiewały ich paszport zdrowia.

Władza portu przybycia zarządzić może przeciwko tym statkom tylko takie środki, jakie stosowane są do statków podezrzanych (rewizya lekarska, odwietrzenie, spuszczenie wody dennej i zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia).

Zaleca się poddawanie pasażerów i załogi nadzorowi pod względem stanu zdrowia, który trwać ma 5 dni, licząc od wypłynięcia statku z portu zapowietrzonego.

Również zaleca się niedozwalanie załozde udawania się na ląd, wyjąwszy, gdy względy służbowe tego wymagają.

Rozumie się samo przez się, że Władza właściwa w porcie, do którego statek zawinie, może zawsze żądać świadectwa potwierdzającego, że na tym statku nie było cholery w porcie, z którego odplynął.

Przy stosowaniu środków powyższych, Władza portowa właściwa winna mieć na uwadze tę okoliczność, czy na pokładzie statków trzech przereczonych kategorii znajduje się lekarz i przyrząd odwietrzający parowy.

Dla statków przepelnionych pasażerami, mianowicie dla przewożących pielgrzymów, jakoteż dla wszelkich innych statków, których stosunki higieniczne są niepomyślne, mogą być przepisane środki szczególne.

Z towarami nadchodzącymi morzem nie można postępować pod względem odwietrzania, zakazów przywozu i przewozu, jakoteż kwarantanny inaczej, jak z towarami idącymi lądem (obacz załączki do Umowy zdrowotnej drezdeńskiej, tytuł IV).

Każdemu statkowi, któryby nie chciał poddać się środkom przez Władzę portową przepisany, ma być dozwolone odplynięcie napowrót na morze.

Może mu też być dozwolone wysadzenie na ląd towarów po przedsięwzięciu potrzebnych środków ostrożności, a mianowicie:

1. odosobnienie statku, załogi i podróżnych;

2. oddalenie wody dennej po poprzednim odwietrzeniu onejże;

3° Substitution d'une bonne eau potable à celle qui était emmagasinée à bord.

Il pourra également être autorisé à débarquer les passagers qui en feraient la demande, à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

II. Postes sanitaires à établir.

1. A Faô ou à proximité de ce point: grand lazaret sur terre ferme avec service sanitaire complet ayant sous sa direction les postes sanitaires du golfe Persique mentionnés ci-dessous;

2. Petit lazaret dans l'un des deux flots ottomans Sélahiyé ou Yilaniyé, situés près de Bassorah, pour surveiller les individus qui auraient échappé à la visite de Faô;

3. Maintien du poste sanitaire existant actuellement à Bassorah;

4. Installation d'un poste sanitaire dans la baie de Koveit;

5. Poste sanitaire a Menama, chef-lieu des îles de Bahrein;

6. Poste sanitaire à Bender-Abbas;

7. Poste sanitaire à Bender-Bouchir;

8. Poste sanitaire à Mohammerah;

9. Poste sanitaire dans le port de Gwadar (Belouchistan);

10. Poste sanitaire dans le port de Mascate (sur la côte d'Oman).

3. zastąpienie zapasu wody znajdującego się na pokładzie dobrą wodą do picia.

Można upoważnić go także do wysadzenia na ląd podróźnych o to proszących, pod warunkiem, że poddadzą się środkom przez Władzę miejscową przepisany.

II. Zaprowadzenie stacyi zdrowotnych.

1. W Faô albo w najbliższej tego punktu okolicy: wielki lazaret na stałym lądzie z całkowitą służbą zdrowia, któremu podlegać mają wymienione poniżej stacye zdrowotne w zatoce perskiej;

2. mały lazaret na jednej z dwóch wysp otomańskich Sélahiyé lub Yilaniyé w pobliżu Bassory do nadzoru nad temi osobami, któreby uchyliły się od zbadania lekarskiego w Faô;

3. utrzymanie nadal stacyi zdrowotnej istniejącej obecnie w Bassorze;

4. zaprowadzenie stacyi zdrowotnej w zatoce koveickiej;

5. stacya zdrowotna w Menamie, głównej osadzie na wyspach bahrejskich;

6. stacya zdrowotna w Bender-Abbas;

7. stacya zdrowotna w Bender-Bouchir;

8. stacya zdrowotna w Mohammerah;

9. stacya zdrowotna w porcie Gwadar (Beludżystan);

10. stacya zdrowotna w porcie Mascate (na wybrzeżu Omanu).

Annexe IV.

Surveillance et exécution.

1. La mise en pratique et la surveillance des mesures concernant les pèlerinages arrêtées par la présente Convention sont confiées, dans l'étendue de la compétence du Conseil supérieur de santé de Constantinople, à un Comité pris dans le sein de ce Conseil. Ce Comité est composé de trois des représentants de la Turquie dans ce Conseil, et de ceux des Puissances qui ont adhéré ou qui adhéreront aux Conventions sanitaires de Venise, de Dresde et de Paris. La présidence du Comité est déferée à l'un de ses membres ottomans. En cas de partage des voix, le président a voix prépondérante.

Załączka IV.

Nadzór i wykonanie.

1. Wykonanie praktyczne postanowionych w umowie niniejszej środków co do przewozu pielgrzymów i nadzór nad ich wykonaniem poruczony będzie w granicach zakresu działania Najwyższej Rady zdrowia w Konstantynopolu komitetowi wydelegowanemu z jej grona. Komitet ten składa się z trzech reprezentantów Turcyi w tejże Radzie i z reprezentantów mocarstw, które już przystąpiły lub jeszcze przystąpią do Umów zdrowotnych weneckiej, drezdeńskiej i paryskiej. Prezydencya w komitecie poruczona będzie jednemu z jego członków otomańskich. W razie równości głosów rozstrzyga głos przydującego.

2. Afin d'assurer les garanties nécessaires au bon fonctionnement des divers établissements sanitaires énumérés dans la présente Convention, il sera créé un corps de médecins diplômés et compétents, de désinfecteurs et de mécaniciens bien exercés et de gardes sanitaires recrutés parmi les personnes ayant fait le service militaire comme officiers ou sous-officiers.

3. En ce qui concerne les frais résultant du régime établi par la présente Convention, il y a lieu de maintenir l'état actuel au point de vue de la répartition des frais entre le Gouvernement ottoman et le Conseil supérieur de santé de Constantinople, répartition qui a été fixée à la suite d'une entente entre le Gouvernement ottoman et les Puissances représentées dans ce conseil.

4. L'autorité sanitaire du port ottoman de relâche ou d'arrivée qui constate une contravention en dresse un procès-verbal sur lequel le capitaine peut inscrire ses observations. Une copie certifiée, conforme de ce procès-verbal est transmise, au port de relâche ou d'arrivée, à l'autorité consulaire du pays dont le navire porte le pavillon. Cette autorité assure le dépôt de l'amende entre ses mains. En l'absence d'un consul, l'autorité sanitaire reçoit cette amende en dépôt. L'amende n'est définitivement acquise au Conseil supérieur de santé de Constantinople que lorsque la Commission consulaire indiquée à l'article suivant aura prononcé sur la validité de l'amende.

Un deuxième exemplaire du procès-verbal certifié conforme devra être adressé par l'autorité sanitaire qui a constaté le délit au Président du Conseil de santé de Constantinople, qui communiquera cette pièce à la Commission consulaire.

Une annotation sera inscrite sur la patente par l'autorité sanitaire ou consulaire indiquant la contravention relevée et le dépôt de l'amende.

5. Il est créé à Constantinople une Commission consulaire pour juger les déclarations contradictoires de l'agent sanitaire et du capitaine inculpé. Elle sera désignée chaque année par le corps consulaire. L'Administration sanitaire pourra être représentée par un agent remplissant les fonctions de ministère public.

Le Consul de la nation intéressée sera toujours convoqué. Il a droit de vote.

6. Le produit des taxes et des amendes sanitaires ne peut, en aucun cas, être employé à des objets autres que ceux relevant des Conseils sanitaires.

2. Celem zapewnienia zadawalającej skuteczności rozmaitych urządzeń w umowie niniejszej wyszczególnionych ustanowiony będzie korpus lekarzy dyplomowanych i bieglych, tudzież funkcyjnarjuszów do odwierzania i mechaników należycie wykształconych i doglądaczy zdrowia, których brać się będzie z pomiędzy byłych wojskowych oficerów i podoficerów.

3. Co się tyczy wydatków, jakich wymagać będą urządzenia w umowie niniejszej ustanowione, utrzymuje się w mocy terażniejszy sposób postępowania pod względem podziału wydatków między Rząd ottomański i Najwyższą Radą zdrowia w Konstantynopolu umówiony za wzajemnem porozumieniem się Rządu ottomańskiego i mocarstw w tejże Radzie reprezentowanych.

4. Władza zdrowia w ottomańskim porcie pośrednim lub w porcie przybycia stwierdziwszy wykroczenie, spisuje w tym względzie protokół, w którym kapitan może przydać swoje uwagi. Odpis wierzytelny tego protokołu posłać należy do znajdującej się w tymże porcie pośrednim lub porcie przybycia Władzy konsulowskiej kraju, którego bandery okręt używa. Władza ta postara się, żeby karę pieniężną do rąk jej złożono. Jeżeli niema konsula, karę pieniężną bierze w zachowanie Władza zdrowia. Kwotę tej kary odbiera stanowczo Najwyższa Rada zdrowia w Konstantynopolu dopiero wtedy, gdy komisya konsulowska w następującym artykule oznaczona orzecze, iż kara stała się prawomocną.

Władza zdrowia, która stwierdziła wykroczenie posyła drugi wierzytelny odpis protokołu prezydentowi Rady zdrowia w Konstantynopolu, on zaś oddaje dokument ten komisji konsulowskiej.

Władza zdrowia lub Władza konsulowska winna zapisać w paszporcie zdrowia uwagę stwierdzającą wykroczenie i złożenie kary pieniężnej.

5. W Konstantynopolu ustanawia się komisję konsulowską, która rozstrzygać ma sprzeczności w podaniach urzędnika zdrowia i obwinionego kapitana. Komisję tę wybierać będzie corocznie ciało konsulowskie. Zarząd zdrowia może w niej być reprezentowany przez urzędnika, który pełnić w niej będzie czynności prokuratora publicznego.

Do każdego przypadku przybrać należy konsula mocarstwa interesowanego.

6. Dochód z opłat i grzywien przez Władze zdrowia nakładanych nie może być w żadnym razie użyty na inne cele zamiast na te, które należą do zakresu Rad zdrowia.

Pierwopis.

Déclaration.

Les Gouvernements signataires de la Convention sanitaire internationale conclue à Paris, le 3 avril 1894, ayant jugé utile d'apporter certains amendements à l'instrument diplomatique de ladite Convention, avant l'échange des ratifications, les soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes :

I. L'alinéa 5 de la section A de l'annexe I de la Convention sera rédigé comme suit :

„5. Les pèlerins seront tenus, si les circonstances locales le permettent, de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage à l'aller et au retour et pour le séjour dans les Lieux-Saints.“

II. L'article 13 du Règlement inséré à la section B de la même annexe I sera remplacé par l'article suivant :

„Article 13. Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.“

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une surface d'au moins 150 décimètres carrés, avec une hauteur d'entrepont d'au moins un mètre quatre-vingts centimètres.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins deux mètres de largeur dans le long des plats-bords du navire.“

III. Les Gouvernements signataires consentent à ce que les ratifications du Gouvernement de Sa Majesté Britannique ne contiennent pas l'annexe III de la Convention. Les dispositions de cette annexe ne seront pas appliquées, en conséquence, aux navires de guerre ou de commerce de la Grande-Bretagne et de l'Irlande et de l'Inde anglaise.

Przekład.

Deklaracja dodatkowa.

Ponieważ mocarstwa, które podpisały umowę zdrowotną międzynarodową zawartą w Paryżu dnia 3. kwietnia 1894, uznały za potrzebne poczynienie przed wymianą ratyfikacji pewnych poprawek w akcie dyplomatycznym rzeczonyj umowy, przeto podpisani należycie do tego upoważnieni, zgodzili się na następujące postanowienia :

I. Ustęp piąty oddziału A w załączce I. do umowy, opiewać ma jak następuje :

„5. O ile stosunki miejscowe na to pozwolą, zniewalać należy pielgrzymów do udowodnienia, że posiadają fundusze bezwarunkowo potrzebne do odbycia pielgrzymki, to jest na podróż tam i napowrót i na pobyt w świętych miejscach.“

II. Artykuł 13 regulaminu zawartego w oddziale B załączki I. zastępuje się następującym artykułem :

„Artykuł 13. Okręt powinien mieć dla pielgrzymów pomieszczenie między dwoma pokładami.“

Nie licząc załogi, każda osoba wszelkiego wieku powinna mieć na okręcie przestrzeń wynoszącą najmniej 150 decymetrów kwadratowych, podczas gdy odległość pomiędzy dwoma pokładami powinna wynosić najmniej 1 metr 80 centymetrów.

Na okrętach trudniących się żegluga nadbrzeżną, każdy pielgrzym powinien mieć dla siebie najmniej dwa metry przestrzeni wzdłuż burty okrętowej.“

III. Mocarstwa podpisujące zgadzają się, żeby ratyfikacja Rządu Najjaśniejszej królowej Wielkiej Brytanii nie obejmowała załączki III. umowy. Postanowienia tej załączki nie stosują się więc do okrętów wojennych i handlowych Wielkiej Brytanii i Irlandyi, tudzież Indyi angielskich.

IV. La présente Déclaration, qui restera annexée à la Convention sanitaire internationale de Paris du 3 avril 1894, sera insérée dans les ratifications des Hautes Parties contractantes et est substituée aux réserves inscrites dans le procès-verbal de signature de la Convention en date du 3 avril 1894.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont dressé la présente Déclaration et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait en treize exemplaires, à Paris, le 30 octobre 1897.

Pour l'Autriche et pour la Hongrie:

l'Ambassadeur d'Autriche-Hongrie:

(L. S.) Signé: **A. Wolkenstein.**

Pour l'Allemagne:

(L. S.) Signé: **Münster.**

Pour la Belgique:

(L. S.) Signé: **Bon d'Anethan.**

Pour le Danemark:

(L. S.) Signé: **Hegermann-Lindencrone.**

Pour l'Espagne:

(L. S.) Signé: **Duc de Mandas.**

Pour la République Française:

(L. S.) Signé: **G. Hanotaux.**

Pour la Grande Bretagne:

(L. S.) Signé: **Martin Gosselin.**

Pour la Grèce:

(L. S.) Signé: **C. A. Criésis.**

Pour l'Italie:

(L. S.) Signé: **Tornielli.**

Pour les Pays-Bas:

(L. S.) Signé: **A. de Stuers.**

Pour la Perse:

(L. S.) Signé: **Nazare Aga.**

Pour le Portugal:

(L. S.) Signé: **Antonio Maria Bartholomen Ferreira.**

Pour la Russie:

(L. S.) Signé: **Mohrenheim.**

IV. Deklaracya niniejsza, którą przyłącza się do paryskiej umowy zdrowotnej międzynarodowej z dnia 3. kwietnia 1894, ma być wciągnięta do ratyfikacyi Wysokich Stron kontraktujących i ma zastąpić zastrzeżenia umieszczone w protokole spisanyim dnia 3 kwietnia 1894 przy podpisywaniu umowy.

W dowód czego podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali deklaracyę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęci.

Spisano w Paryżu w trzynastu wygotowaniach dnia 30. października 1897.

Za Austryę i Węgry:

ambasador austriacko-węgierski

(L. S.) Podpisano: **A. Wolkenstein.**

Za Niemcy:

(L. S.) Podpisano: **Münster.**

Za Belgię:

(L. S.) Podpisano: **Bar. d'Anethan.**

Za Danię:

(L. S.) Podpisano: **J. Hegermann-Lindencrone.**

Za Hiszpanię:

(L. S.) Podpisano: **Książę Mandas.**

Za Rzeczpospolitą francuską:

(L. S.) Podpisano: **G. Hanotaux.**

Za Wielką Brytanię:

(L. S.) Podpisano: **Marcin Gosselin.**

Za Grecyę:

(L. S.) Podpisano: **C. A. Criésis.**

Za Włochy:

(L. S.) Podpisano: **Tornielli.**

Za Holandycę:

(L. S.) Podpisano: **A. de Stuers.**

Za Persyę:

(L. S.) Podpisano: **Nazare Aga.**

Za Portugalię:

(L. S.) Podpisano: **Antoni Maria Bartholomen Ferreira.**

Za Rosyę:

(L. S.) Podpisano: **Mohrenheim.**

Nos visis et perpensis conventionis hujus et declarationis articulis illos omnes ratos gratosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso muniri jussimus.

Dabantur Wallsee die vigesimo septimo mensis Novembris anno millesimo octingentesimo nonagesimo septimo, Regnorum Nostrorum quadragesimo nono.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes Gołuchowski m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Adolphus a Plason de la Woestyne m. p.,

Consiliarius aulicus ac ministerialis m. p.

Umowę powyższą z załączkami i deklaracjami dodatkowemi, jako obowiązującą w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 25. września 1898.

Thun r. w.

Baernreither r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. października 1898.

Treść: (№ 189—191.) 189. Dodatek pierwszy, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału V. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 190. Dodatek trzeci, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich. — 191. Dodatek piąty, którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, o podatkach osobistych bezpośrednich.

189.

Dodatek pierwszy

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału V. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1898.)

Sądownictwo wojskowe w sprawach karnych podatkowych.

W artykule 7 dodać należy pod l. 1:

Dla osób, podlegających w sprawach karnych sądownictwu wojskowemu, sądem zwyczajnym właściwym jest sąd wojskowy.

Kaizl r. w.

190.

Dodatek trzeci

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału III. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1898.)

Uwolnienie od podatku rentowego niektórych obywateli państwa węgierskiego i obywateli obszaru zajętego, dla pełnienia służby w Austrii przebywających, jakoteż ich rodzin.

W artykule 6, II, l. 1 ustęp trzeci*) ma opiewać na przyszłość:

*) Ustęp ten, który w przepisie wykonawczym do rozdziału III. ustawy o podatkach osobistych bezpośrednich, ogłoszonym w LXIX. części Dziennika ustaw państwa

Postanowienia szczegółowe w myśl §. 285go będą wydane później, lecz postanawia się już tutaj, że obywatele państwa węgierskiego, tudzież obywatele Bośni i Hercegowiny, mający posady w krajach tutejszych przy Dworze, w Ministerstwach wspólnych i w wspólnej Najwyższej Izbie obrachunkowej, lub w królewsko węgierskiem Ministerstwie przy Najwyższym Dworze w Wiedniu albo służą w wojsku wspólnem lub w marynarce wojennej, nie mają być aż do dalszego zarządzenia pociągani do opłacania podatku rentowego od tych dochodów podatкови rentowemu podlegających, które pobierają z Węgier a względnie z obszaru zajętego. Za służących w c. i k. wojsku (w c. i k. marynarce wojennej) uważać należy wojskowych służących czynnie i zostających na urlopie z płacą tymczasową, tudzież tych wojskowych na stan spoczynku przeniesionych, którzy przy komendach (władzach, zakładach) c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) pełnią jakieś czynności i pobierają za to uzupełnienie aż do wysokości płacy, jaką mieli w czynnej służbie, dyety lub wynagrodzenia.

Zarazem pozwala się także członków rodziny tych podatników, o ile ich dochód ma być na zasadzie artykułu 3 Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. ustawy o podatkach osobistych doliczany do dochodu podatników w celu nałożenia podatku osobisto-dochodowego i o ile oni sami są obywatelami państwa węgierskiego a względnie obywatelami obszaru zajętego, uwalniać od podatku rentowego co do rent, jakie pobierają z Węgier a względnie z Bośni i Hercegowiny.

Kaizl r. w.

stwa z dnia 31. lipca 1897 znajdował się na stronie 1124 w prawej przedziałce i był przyłączony do ustępu III, l. 1 artykułu 6, przeniesiony został sprostowaniem zamieszczonem w CXX. części Dziennika ustaw państwa z dnia 31. grudnia 1897, strona 1530 pod II, l. 1 tego samego artykułu.

191.

Dodatek piąty

którym uzupełnia się Przepis wykonawczy do rozdziału IV. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bepośrednich.

(Ogłoszony rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 1. października 1898.)

Uwolnienie od podatku niektórych obywateli Bośni i Hercegowiny dla pełnienia służby w Austrii przebywających. — Uwolnienie od podatku wojskowych znajdujących się w Węgrzech lub w obszarze zajętych do ich plac służbowych. — Dalsze uzupełnienia Przepisu wykonawczego do rozdziału IV. w przedmiocie postępowania pod względem podatków z wojskowymi i z osobami należącymi do c. k. Zandarmeryi.

Artykuł 1, l. 4, ustęp 6 ma opiewać:

„Postanowienia szczegółowe w myśl §. 285go będą wydane później, lecz postanawia się już tutaj, że obywatele państwa węgierskiego, tudzież obywatele Bośni i Hercegowiny, mający posady w krajach tutejszych przy Dworze, w Ministerstwach wspólnych i w wspólnej Najwyższej Izbie obrachunkowej, lub w królewsko węgierskiem Ministerstwie przy Najwyższym Dworze w Wiedniu, albo służą w wojsku wspólnem lub w marynarce wojennej, nie mają być aż do dalszego zarządzenia pociągani do opłacania podatku osobisto-dochodowego od tych dochodów, które pobierają z Węgier a względnie z obszaru zajętego. Za służących w c. i k. wojsku (w c. i k. marynarce wojennej), uważać należy wojskowych służących czynnie i zostających na urlopie z placą tymczasową, tudzież tych wojskowych na stan spoczynku przeniesionych, którzy przy komendach (władzach, zakładach) c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) pełnią jakieś czynności i pobierają za to uzupełnienie aż do wysokości płacy, jaką mieli w czynnej służbie, dyety lub wynagrodzenia.“

Do artykułu 1, l. 5, przydaje się następujące ustępy 2 i 3:

„Jednakże tutejszo-krajowe organa rozkładu podatku nie mają poddawać opodatkowaniu plac służbowych i emerytur tych osób do c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) należących, które mieszkają w Węgrzech lub w obszarze zajętych. Osoby te poddawane będą raczej w Węgrzech opodatkowaniu węgierskiemu, a w obszarze zajętych jedynie potrącaniu podatku, które uskutecznią mają kasy zarządu wojskowego według postanowień ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220. Nie należy także poddawać opodatkowaniu w krajach tutejszych dochodów, jakie wojskowi zamieszkali w Węgrzech lub w obszarze zajętych pobierają z fundacyi wojskowych. Takie

plące służbowe, emerytury i dochody z fundacyi, które pobierane są z kasy wojskowej, znajdującej się w Węgrzech lub w obszarze zajętych, nie mogą być uważane już w myśl ustępu 1 za dochód czerpany z krajów tutejszych a przeto nie podlegają ich opodatkowaniu ani ci wojskowi, którzy mieszkają w Węgrzech lub w obszarze zajętych, ani też zamieszkali poza granicami monarchii austriacko-węgierskiej.“

W artykule 1, l. 6, lit. f), przydać należy:

„Do osób należących do c. i k. wojska (c. i k. marynarki wojennej) zamieszkałych w Węgrzech lub w obszarze zajętych, albo w ogóle za granicą stosuje się pod względem ich plac służbowych i emerytur, co powiedziano pod l. 5, ustęp 2 i 3.“

Artykuł 2, l. 1, l. 2 ma opiewać:

„Co do uwolnienia wzmiankowanego w §. 154, l. 6, dodaje się: Za równych osobom czynnym kategori tamże oznaczonych, uważać należy tych oficerów (audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów oddziałowych) i kapelanów na emeryturze będących (mających zaopatrzenie w domach inwalidów wojskowych) umieszczonych w czynnej służbie na posadach systemizowanych z naddatkiem aż do wysokości plac aktywalnych, tudzież oficerów rezerwy pełniących czynności nauczycieli w szkołach wojskowych, nakoniec inwalidów szeregowców używanych w czynnej służbie, jakoteż osoby pobierające plac miesięczną a nie zaliczone do żadnej klasy stopnia służbowego. Urzędników komisaryatu marynarki wcielonych do korpusów wojsk w celu utrzymywania tam rachunków uważać należy dopóki trwa to wcielenie, za równych rachmistrzom oddziałowym.“

Do plac aktywalnych uwolnionych należą w myśl §. 5 ustawy z dnia 22. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 59, także plac wojskowych powołanych do ćwiczeń orężnych (służbowych), tudzież służące duchownym wojskowym należytości z tytułu pieczy dusz i stypendya mszalne, nakoniec placu tymczasowa oficerów (audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów oddziałowych), duchownych wojskowych i osób do żadnej klasy stopnia służbowego nie zaliczonych a placę miesięczną pobierających. Jeżeli dotyczące osoby zostają na urlopie z placą tymczasową, pełnią jakąś służbę przy komendach wojskowych (władzach, zakładach), plac pobierane z powodu tego stosunku, dyety, wynagrodzenia należą także do plac służbowych wojskowych uwolnionych od podatku.

Wszystkie uwolnienia te stosują się w szczególności także do osób należących do c. k. obrony krajowej.

Także z oficerami zandarmeryi i z szeregowcami zandarmeryi postępować należy jak z oficerami i z szeregowcami wojska (porównaj §. 24 ustawy z dnia 25. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895).“

W artykule 8, l. 1 dodać należy następujący ustęp 4:

„Pozycje potrąceń tyżące się płacy służbowej wojskowej według §. 154, l. 6 uwolnionej, lecz według §. 175 branej na uwagę dla obliczenia stopy podatkowej, mają być oczywiście potrącone ale tylko z samej uwolnionej płacy służbowej a nie z istniejącego obok niej dochodu podlegającego podatkowi.“

Do artykułu 34, l. 4 przydać należy następujący ustęp 3:

„Dochodu uwolnionego w myśl §. 154, l. 6 nie bierze się na uwagę do obliczenia stopy procentowej od innego dochodu podlegającego opodatkowaniu w takim razie, jeżeli dotyczący wojskowy mieszka stale w Węgrzech lub w obszarze zajęтым, albo jeżeli przebywa poza granicami monarchii austriacko-węgierskiej a owe płace pobiera z kasy

wojskowej, znajdujący się w Węgrzech lub w obszarze zajęтым (porównaj artykuł 1, l. 5, ustęp 2 i 3 i l. 6, lit. f).“

W artykule 39 do l. 6 przydać należy następujący ustęp 3:

„Co do tych ostatnich budynków Władze podatkowe winny dotyczący wezwanie z dołączeniem potrzebnych list głównych i szczegółowych wystosować do Władz wojskowych lokalnych, które zarządzają co potrzeba pod względem wypełnienia tych list i odesłania napowrót do władz podatkowych. Zresztą uwiadomienia te ściągać się mają tylko do tych osób (mieszkańców), którym w dotyczącym budynku mieszkanie w naturze zostało wyznaczone lub wynajęte; dotyczący osoby (mieszkańcy) są obowiązane wypełnić listy szczegółowe.“

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 22. października 1898.

Treść: (№ 192 – 194.) 192. Obwieszczenie o przeniesieniu koncesyi na kolej lokalną od Hadika do Radowiec na Nową Spółkę kolei lokalnej bukowińskiej. — 193. Obwieszczenie o przeniesieniu i częściowej zmianie koncesyi na małą kolej wązko-torową od Grazu do Föllinga, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności i przechodzi na Dom bankowy Dutschka i Sp. w Wiedniu. — 194. Obwieszczenie o ustanowieniu Urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie.

192.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. października 1898,

o przeniesieniu koncesyi na kolej lokalną od Hadika do Radowiec na Nową Spółkę kolei lokalnej bukowińskiej.

Gdy Nowa Spółka kolei lokalnej bukowińskiej nabyła drogą kupną od Spółki akcyjnej kolei lokalnych bukowińskich, kolej lokalną od Hadika do Radowiec, wybudowaną i wprowadzoną w ruch przez tę ostatnią Spółkę kolejową, przeto na zasadzie Najwyższego upoważnienia prawa i obowiązki koncesyjne Spółki kolei lokalnych bukowińskich, dotyczące się rzeczzonego szlaku kolejowego, przenosi się na Nową Spółkę kolei lokalnej bukowińskiej i z tego powodu ustanawia się takowe na nowo odpowiednio zmienionym stosunkom, jak następuje:

1. Kolej lokalna od Hadika do Radowiec wciela się jako istotną część składową do przedsięwzięcia kolejowego, będącego przedmiotem Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 25. września 1895, Dz. u. p. Nr. 161, w taki sposób, że począwszy od dnia 1. lipca 1898, mają być do tej kolei stosowane postanowienia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 24. września 1895, Dz. u. p. Nr. 161, z wyjątkiem tych, które zawarte są w §§. 2 i 8 tego dokumentu.

Natomiast od tego samego terminu uchylają się co do kolei od Hadika do Radowiec postanowie-

nia Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. sierpnia 1885, Dz. u. p. Nr. 141, z wyłączeniem pozostających i nadal w mocy postanowień co do uwolnień od podatku, stępli i opłat, tudzież trwania koncesyi zawartych w §§. 2 i 8 tego Najwyższego dokumentu koncesyjnego

2. Postanowienia oddziału I. warunków koncesyjnych z dnia 24. września 1885, przez c. k. Ministerstwo handlu przepisanych, zatrzymują nadal moc swoją dla kolei lokalnej od Hadika do Radowiec.

Natomiast uchylają się postanowienia oddziału II. tych warunków koncesyjnych i zamiast nich stosowane być mają na kolei lokalnej od Hadika do Radowiec z działaniem wstecznem na czas począwszy od 1. lipca 1898, postanowienia wydane co do utrzymywania ruchu na Nowych kolejach lokalnych bukowińskich.

Wittek r. w.

193.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. października 1898,

o przeniesieniu i częściowej zmianie koncesyi na małą kolej wązko-torową od Grazu do Föllinga, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności i przechodzi na Dom bankowy Dutschka i Sp. w Wiedniu.

Gdy Dom bankowy Dutschka i Sp. w Wiedniu nabył drogą kupną od budowniczego miejskiego

Andrzeja Franza w Grazu małą kolej elektryczną od Grazu do Maria Trost (Felling), którą tenże wybudował i w ruch wprowadził na zasadzie obwieszczenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 1. października 1895, Dz. u. p. Nr. 152, przeto prawa i obowiązki koncesyjne rzeczonoego Andrzeja Franza co do rzeczonoj małej kolei elektrycznej, przenoszą się w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny na ten Dom bankowy w taki sposób, że postanowienia koncesyi powyższej stosowane być mają do tej małej kolei z następującemi uzupełnieniami:

I. Koncesyonaryusz obowiazany jest:

- a) ponieść koszta urządzeń, jakie z powodu budowy i ruchu kolei elektrycznej będą potrzebne dla zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania istniejących już w chwili nadania koncesyi na tę małą kolej przewodów telegraficznych i telefonicznych państwa a w szczególności także koszta przełożenia tych przewodów, gdyby to było potrzebne;
- b) dostarczać wczesnie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawienia statystyki rocznej kolei żelaznych.

II. Nadaje się terażniejszemu koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza. Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione.

Natomiast upowaznia się koncesyonaryusza do emitowania akcyj pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia mieć będą pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi aż do kwoty, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione. Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego, jakoteż na uposażenie funduszu zasobnego przez Rząd oznaczonego, rzeczywiście

wyłożonych i należyte udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby rzeczywiście była poniesiona przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po ukończeniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należyte wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu. Statut Spółki jakoteż formularze wydać się mających akcyi zakładowych i akcyi pierwszeństwa, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Wittek r. w.

194.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. października 1898,

o ustanowieniu Urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 20. sierpnia 1893 ustanawia się w Waszkowcach nad Czeremoszem na Bukowinie Urząd podatkowy i sądowno-depozytowy dla gmin Sądu powiatowego, który jednocześnie będzie tam ustanowiony.

Nowy ten urząd rozpocząć ma czynności dnia 1. listopada 1898.

Od tego terminu gminy Waszkowce nad Czeremoszem z obszarem dworskim, Banilla ruska z obszarem dworskim, Słobodzia-Banilla, Karapcziu z obszarem dworskim, Willawcze z obszarem dworskim i Zamostie oddzielają się od okręgu Urzędu podatkowego wyżnickiego i przyłączają się do Urzędu podatkowego waszkowickiego nad Czeremoszem.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXV. — Wydana i rozesłana dnia 1. listopada 1898.

Treść: (№ 195—196.) 195. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Guntramsdorfu do Leesdorfu. — 196. Rozporządzenie, dotyczące się stopy tary dla kawy surowej w fardach podwójnych.

195.

Dokument koncesyjny z dnia 17. października 1898,

na kolej lokalną od Guntramsdorfu do Leesdorfu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadają w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Spółce akcyjnej kolei lokalnych wiedeńskich o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchozmiennej, która wykonana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacji w Guntramsdorfie kolei lokalnej Wiedeń—Wiener-Neudorf—Guntramsdorf do Leesdorfu z linią łączącą do stacji w Traiskirchen c. k. uprzywilejowanej kolei żelaznej wiedeńsko-aspańskiej, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolejom żelaznym, będącym przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, zapewnia się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, przewidziane.

§. 2.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei żelaznych koncesyjonowanych niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe koleje oddać na użytek publiczny i

utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą dać ma Spółka kaucyę w sumie 20.000 zł. w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyjonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane być ma Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których wybudowanie Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyjonowanej użyte być miały drogi publiczne, Spółka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyjonowanych i ruchu na nich zastosować się powinna

Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które c. k. Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 6.

Pozwala się Spółce używać do utrzymywania ruchu osobowego siły elektrycznej a to pod warunkami, które c. k. Ministerstwo kolei żelaznych szczegółowo przepisze.

§. 7.

Koleje na wstępie oznaczone, mają zresztą być uważane za istotne części składowe przedsiębiorstwa kolei lokalnej będącego przedmiotem Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 10. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 45 i z dnia 29. grudnia

1886, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887, a przeto stosują się do nich postanowienia §§. 8 aż do 15 dokumentu koncesyjnego wpierv wymienionego w osnowie zmienionej stosownie do obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. września 1898, Dz. u. p. Nr. 165.

Wittek r. w.

196.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 22. października 1898,

tyczące się stopy tary dla kawy surowej w fardach podwójnych.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 8. listopada 1895, Dz. u. p. Nr. 171, rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi, że 3½ procentowa stopa tary dla kawy surowej Nr. t. 2 a w fardach podwójnych ma być stosowana także do opakowań podwójnych tego rodzaju, gdy takowe składają się wewnątrz z plecionki z liści palmowych a zewnątrz z grubej tkaniny z konopi manillowych

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 12. listopada 1898.

Treść: (№ 197—198.) 197. Obwieszczenie o ustanowieniu w Silo na wyspie Kerku Delegacyi portowej i zdrowotnej morskiej sprawującej oraz służbę cłową. — 198. Rozporządzenie, którem zarządzenia wyjątkowe rozporządzeniem z dnia 28. czerwca 1898, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w dalszych 15 z tych powiatów.

197.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. października 1898,

o ustanowieniu w Silo na wyspie Kerku Delegacyi portowej i zdrowotnej morskiej sprawującej oraz służbę cłową.

W Silo na wyspie Kerku ustanowiona została Delegacya portowa i zdrowotna morska sprawująca oraz służbę cłową, która rozpoczęła już swoje czynności.

Rzeczona Delegacya otrzymała pod względem pobierania cła takie upoważnienia, jakie w ogóle służą delegacyom cłowymistryjskim. (Rozp. min. z dnia 1. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 154.)

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

198.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 11. listopada 1898,

którem zarządzenia wyjątkowe, rozporządzeniem z dnia 28. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 106, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w 15 z tych powiatów.

Na zasadzie §. 10 ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, a w skutek uchwały całego Mini-

sterstwa z dnia 5. listopada 1898 i po zasięgnięciu Najwyższego zezwolenia, zarządzenia wyjątkowe, rozporządzeniem z dnia 28. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 106, dla 33 powiatów politycznych galicyjskich wydane, znoszą się w następujących powiatach politycznych: w bocheńskim, brzeskim, brzozowskim, chrzanowskim, jarosławskim, krakowskim, mjejskim, krakowskim okolicznym, myślenickim, pilźnieńskim, podgórskim, przemyskim, rzeszowskim, sanockim, tarnowskim i wielickim.

Podając to do wiadomości z odniesieniem się do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 11. października 1898, którem zarządzenia wyjątkowe zniesione zostały w 10 powiatach politycznych galicyjskich, nadmieniam się, że rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Weltersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 19. listopada 1898.

Treść: (№ 199—201.) 199. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu pasmańskiego w archidiecezyi zadarskiej kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do uzyskania uzupełnienia kongruy uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. września 1898, mają być podawane, będzie za pozycję wydatkową uznawana. — 200. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory głównej tryestyńskiej do tych komór (wchodowych), które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 i uchylecia upoważnienia do ekspedycyowania roślin, które służyło c. k. Kapitanatowi portowemu i zdrowotnemu morskemu w Tryeście. — 201. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany niektórych postanowień przepisu ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. października 1897, w przedmiocie manipulacji w kasach Dworu, państwa i funduszów publicznych itp. płace służbowe wypłacających, ze względem na podatek osobisto-dochodowy i pensyjny.

199.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 22. października 1898,

tyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu pasmańskiego w archidiecezyi zadarskiej kwoty za sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu lokalnego pasterzy duchownych, do uzyskania uzupełnienia kongruy uprawnionych, jakie stosownie do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, mają być podawane, będzie za pozycję wydatkową uznawana.

Dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, kwotę wydatków dziekańskich, które w wyjawach przychodu, stosownie do ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176 podawanych, mają być za pozycję wydatkową uznawane, ustanawia się dla nowo zaprowadzonego dziekanatu pasmańskiego w archidiecezyi zadarskiej w sumie ośmdziesiąt (80) złotych waluty austriackiej bez ujmy prawa

zbadania, czy w myśl rzeczonyj ustawy proboszczowi przeznaczonemu do sprawowania czynności dziekana należy się w ogóle uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowej.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

200.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 10. listopada 1898,

tyczące się zaliczenia c. k. Komory głównej tryestyńskiej do tych komór (wchodowych), które wymienione są w załączce do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107 i uchylecia upoważnienia do ekspedycyowania roślin, które służyło c. k. Kapitanatowi portowemu i zdrowotnemu morskemu w Tryeście.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, tyczącego się

ostrożności, które mają być zachowywane w obrocie z zagranicą dla zapobieżenia przyniesieniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), zalicza się także c. k. Komorę główną w Tryeście do tych komór (wehadowych), które w załączce do rzezonego rozporządzenia, uwaga *a*) są wymienione a względnie upoważnia się ją do postępowania przywozowego i przewozowego z posyłkami roślinnymi pod l. bież. 2 załączki do rzezonego rozporządzenia ministeryalnego oznaczeniami a nadchodzącami koleją żelazną, pocztą wozową lub morzem. Zarazem uchyla się upoważnienie, które na zasadzie powyższego rozporządzenia ministeryalnego (załączka, uwaga *a*) służyło c. k. Kapitanatowi portowemu i zdrowotnemu morskemu w Tryeście pod względem posyłek roślinnych wprowadzonych morzem do wolnego obszaru tryestyńskiego.

Thun r. w.

Kast r. w.

Wittek r. w.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

201.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. listopada 1898,

tyczące się zmiany niektórych postanowień przepisu ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 27. października 1897, Dz. u. p. Nr. 252, w przedmiocie manipulacji w kasach Dworu, państwa i funduszów publicznych itp. płace służbowe wypłacających, ze względu na podatek osobisto-dochodowy i pensyjny.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 8. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 120, tyczącego się częściowego uchylecia ustanowionego w §§. 234 i 235 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 obowiązku potrącania podatku przy wypłacie płac służbowych zmiennych, rozporządza się z częściową zmianą a względnie z uzupełnieniem postanowień §§. 2 i 4 przepisu manipulacyjnego z dnia 27. października 1897, Dz. u. p. Nr. 252, co następuje:

1. Co do płac zmiennych uchyla się, z wyjątkiem poniżej w punkcie 2 przewidzianym, obowiązek organów likwidujących potrącania podatku osobisto-dochodowego i pensyjnego przy wypłacie płac służbowych, zarobkowych i emerytur.

Za płace zmienne w duchu niniejszego postanowienia uważa się tantiemy, taksy za obecność, czesne, taksy egzaminacyjne, prowizye itp., tudzież zapłaty ugodowe i od sztuki, jakoteż zarobki wypłacane w terminach umówionych, jednakże nie przynoszących czterech tygodni.

Podobnie postępować należy z płacami dyurnistów i kalkulantów, chociażby wypłacane były w dłuższych terminach (np. miesięcznych).

Stałe płace straży skarbowej itp. uważać należy także na przyszłość za stałe.

2. Gdy kasy Dworu, państwa i wszelkie inne, do których stosuje się przepis manipulacyjny, wypłacają płace zmienne osobom, którym wypłacać mają także płace stałe, podlegające potrącaniu podatku, w takim razie podatek potrącić należy od płac tak stałych jak i zmiennych.

W podobny sposób postępować należy z remuneracyami.

Postanowienia te nie stosują się jednak do czesnego i do taks egzaminacyjnych (promocyjnych), od których podatek nie powinien być w żadnym razie potrącany, lecz podatnicy mają płacić go bezpośrednio w właściwej kasie podatkowej.

3. Obowiązek uwiadomiania określony w przepisie manipulacyjnym z dnia 27. października 1897, Dz. u. p. Nr. 252, utrzymuje się nadal w całej rozciągłości i podlegają mu wszelkie płace służbowe i zarobkowe stałe i zmienne, tudzież emerytury tego rodzaju, który oznaczony jest w §§. 167 i 168 ustawy o podatkach osobistych.

Uwiadomienia o wypłaconych płacach służbowych wygotowywać należy na przyszłość według dołączonego formularza *A*.

Formularz *A*.

Uwiadomienie o wypłaconych płacach służbowych.

W przedziale 6 tych uwiadomień wykazywać należy tylko te płace zmienne, przy których wypłacie podatek ma być w myśl postanowień powyższych potrącany, w przedziałkach zaś 15 aż do 18 wszelkie inne płace zmienne, od których potrącanie podatku nie jest dopuszczalne, podatek zaś od nich opłacać mają odbiorcy tych płac bezpośrednio w kasie podatkowej.

Aż do wyczerpania zapasów używać należy dotychczasowego blankietu (formularz *A* przepisu manipulacyjnego) z uwidocznianiem sposobem uwagi szczegółów co do płac zmiennych nie podlegających już potrącaniu podatku.

Kaizl r. w.

U w i a d o m i e n i e

o płacach służbowych wypłaconych w roku 189 .

O b o k	Gałąź rachunkowości: (Oddział wojsk, stosunek służbowy)			Organ likwidujący: (Odbiorca ryczałtowego, zarząd)			Kasa (biuro płatnicze), w której płace są wypłacane:			Organ cenzorujący:				U w a g a					
	Odbiorcy		Oznaczenie przychodów	Suma roczna			Przychody w naturze, mieszkanie w naturze, ordynarya itp.		Suma przychodów (przedziałka 5, 6, 7 i 9)	Potrącenia od dochodu z przychodów służbowych, od których podatek ma być potrącany		Oznaczenie kwoty przez organ likwidujący na rok bieżący tymczasowo obli- czony celem uskutecznie- nia potrącenia			Płace zmienne nie podlegające potrącaniu podatku				
	nazwisko i stanowisko	miejsce zamieszkania (w większych miastach także dzielnica, ulica i Nr. domu)		płac stałych	płac zmiennych, od których podatek ma być potrącany	przychodów pobocznych (dodatek funkcyjny, drożyzniany, lokalny, na mieszkanie itd.)		oznaczenie przychodu lub użytkowania		wartość przychodu lub użytkowania	oznaczenie potrącenia	kwota	podatek osobisto- dochodowy		podatek pensyjny	oznaczenie płacy	suma roczna płacy	oznaczenie potrącenia	suma
						zł.	c.												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
Nazwisko i miejsce zamieszkania funkcyjonyusza																			
Kwota, jak w przedziale 10...zł...c.																			

O b o k	Gałąź rachunkowości: (Oddział wojsk, stosunek służbowy)			Organ likwidujący: (Odbiorca ryczałtowego, zarząd)			Kasa (biuro płatnicze), w której płace są wypłacane:			Organ cenzorujący:				U w a g a					
	Odbiorcy		Oznaczenie przychodów	Suma roczna			Przychody w naturze, mieszkanie w naturze, ordynarya itp.		Suma przychodów (przedziałka 5, 6, 7 i 9)	Potrącenia od dochodu z przychodów służbowych, od których podatek ma być potrącany		Oznaczenie kwoty przez organ likwidujący na rok bieżący tymczasowo obli- czony celem uskutecznie- nia potrącenia			Płace zmienne nie podlegające potrącaniu podatku				
	nazwisko i stanowisko	miejsce zamieszkania (w większych miastach także dzielnica, ulica i Nr. domu)		płac stałych	płac zmiennych, od których podatek ma być potrącany	przychodów pobocznych (dodatek funkcyjny, drożyzniany, lokalny, na mieszkanie itd.)		oznaczenie przychodu lub użytkowania		wartość przychodu lub użytkowania	oznaczenie potrącenia	kwota	podatek osobisto- dochodowy		podatek pensyjny	oznaczenie płacy	suma roczna płacy	oznaczenie potrącenia	suma
						zł.	c.												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
Nazwisko i miejsce zamieszkania funkcyjonyusza																			
Kwota, jak w przedziale 10...zł...c.																			

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 25. listopada 1898.

Treść: № 202. Rozporządzenie, tyczące się zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole Głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury.

202.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 7. listopada 1898,

tyczące się zaprowadzenia w c. k. niemieckiej Szkole Głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 31. października 1898 wydaje się następujące przepisy co do zaprowadzenia w niemieckiej Szkole Głównej technicznej w Pradze egzaminów rządowych teoretycznych z przedmiotów techniki kultury:

§. 1.

Dla przekonania się o wykształceniu naukowym w przedmiotach techniki kultury nabytym w c. k. niemieckiej Szkole Głównej technicznej w Pradze lub w zakładzie będącym z nią na równi, będą się odbywały egzamina rządowe a mianowicie:

pierwszy czyli ogólny z przedmiotów zasadniczych,

drugi czyli zawodowy z przedmiotów właściwych techniki kultury.

§. 2.

Przedmiotami pierwszego egzaminu rządowego są: klimatologia, mineralogia i geologia, matematyka, geodezya niższa, gospodarstwo społeczne.

§. 3.

Przedmiotami drugiego egzaminu rządowego są: nauka o melioracjach, budownictwo ziemne, drogowe i wodne, nauka administracyi i prawa.

§. 4.

Do egzaminów rządowych potrzebne są świadectwa postępu we wszystkich przypadkach ze stopniem przynajmniej „dostatecznym“ a mianowicie do pierwszego egzaminu rządowego świadectwa z geometryi wykreślnej, fizyki, mechaniki, chemii, do drugiego egzaminu rządowego świadectwa z zastosowania geodezyi do techniki kultury, z nauki o machinach rolniczych, z budownictwa cywilnego rolniczego, z gospodarki rolniczej, z nauki o uprawie roślin, z hydrauliki, mechaniki budowniczej i nauki o budowie mostów.

Pierwszy egzamin rządowy.

§. 5.

Na pierwszym egzaminie rządowym czynności egzaminatorów sprawują profesorowie a w razie potrzeby także docenci tych przedmiotów w Szkole Głównej wykładanych, z których kandydaci mają być egzaminowani.

Kierowanie tym egzaminem należy do przełożonego właściwego wydziału a w nieobecności onegoż do jego poprzednika w urzędzie.

Przewodniczący ma z tytułu swego urzędu prawo lecz nie obowiązek zadawania kandydatom pytań z każdego przedmiotu.

§. 6.

Minister oświaty może wydelegować do egzaminów komisarzy rządowych, którym służy prawo zadawania pytań.

§. 7.

Pierwszy egzamin rządowy zdać należy na początku czwartego półrocza. Jako terminy zwyczajne do zdawania tego egzaminu wyznaczają się pierwsze tygodnie letniego półrocza, jako termin nadzwyczajny pierwsze tygodnie półrocza zimowego.

W terminie nadzwyczajnym przypuszczeni być mogą zwyczajnie tylko ci kandydaci, którzy na egzaminie złożonym w terminie zwyczajnym zostali odrzuceni i którym wtedy nie dłuższy termin do ponowienia egzaminu wyznaczono.

Wyjątkowo przypuszczani będą do pierwszego egzaminu rządowego w tym terminie także ci kandydaci, którzy zgłosili się w porę do złożenia go w terminie zwyczajnym, wszakże bez własnej winy nie mogli stanąć w tym terminie. Kandydatom tym kładzie się za warunek, żeby przed egzaminem usprawiedliwili swoją nieobecność i prosili o przypuszczenie w terminie nadzwyczajnym.

Na takie jednak wyjątkowe przypuszczenie w terminie nadzwyczajnym pozwolić może tylko Minister oświaty na wniosek grona profesorów uczyniony po wysłuchaniu przełożonego właściwego wydziału.

Jeżeli obie te osoby są zgodnie przeciwne przypuszczeniu, odmawia się kandydatowi przypuszczenia a przeciw takiej decyzji nie ma odwołania.

Pod względem innych szczegółów stosowane być mają odpowiednio postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 31. października 1877, L. 9087 (Dz. rozp. min. Nr. 28).

§. 8.

Prośbę o przypuszczenie do pierwszego egzaminu rządowego podać ma kandydat na piśmie do przełożonego właściwego wydziału dołączając do prośby następujące dokumenty:

1. świadectwo wpisu;
2. świadectwo dojrzałości lub dokument, któryby je zastąpił;
3. książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był jako uczeń zwyczajny zapisany naj-

miej przez trzy półrocza w c. k. niemieckiej Szkole Głównej technicznej lub w zakładzie będącym z nią na równi, i że uczęszczał na wszystkie przedmioty do pierwszego egzaminu rządowego należące, jako też na ćwiczenia praktyczne z nimi połączone;

4. świadectwa postępu z przedmiotów w §. 4 wzmiankowanych, o ile odnoszą się do pierwszego egzaminu rządowego.

Nadto przedstawić trzeba uwierzytelnione należycie wypracowania graficzne i inne według planu nauki do odnośnych przedmiotów należące a według okoliczności udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwopisach i komisya musi je mieć przed sobą w czasie egzaminu.

§. 9.

Do egzaminów rządowych ogólnych, odbywających się w terminie zwyczajnym, zgłaszać się należy w czasie od 15. stycznia aż do 15. lutego.

Ci kandydaci, którzy w terminie zwyczajnym zostali odrzuceni i chcą, żeby ich znowu przypuszczono do pierwszego egzaminu rządowego w terminie nadzwyczajnym, podawać mają prośby swoje w miesiącu czerwcu.

§. 10.

Przełożony wydziału winien zbadać prośbę i załączki a jeżeli nie zachodzi żadna przeszkoda do przypuszczenia, ma sam zezwolić na to udzieleniem krótkiej odpowiedzi na prośbie.

§. 11.

Gdy zachodzą przeszkody mniejszej wagi, które kandydat może niezwłocznie uchylić, dać mu należy odpowiednie wskazówki; w przypadkach wątpliwych trzeba przedstawić sprawę gronu profesorów do decyzji.

Przeciwko odmówieniu przez grono profesorów przypuszczenia do pierwszego egzaminu rządowego wolno odwołać się do Ministra oświaty.

§. 12.

Na pierwszym (ogólnym) egzaminie rządowym komisya może uwzględnić wyniki egzaminów z pojedynczych przedmiotów przez kandydata złożonych.

Komisya może zwyczajnie uwolnić kandydata od egzaminu z tych przedmiotów, z których na egzaminach szczegółowych otrzymał stopień „dobry” lub wyższy.

Jeżeli tak było co do wszystkich przedmiotów egzaminu, egzamin może całkiem odpaść. W każdym jednak razie komisji egzaminacyjnej służy prawo żądania, żeby kandydat zdał egzamin z niektórych lub ze wszystkich przedmiotów pomimo przedstawienia świadectw z pojedynczych przedmiotów.

Drugi egzamin rządowy.

§. 13.

Do egzaminów zawodowych ustanawia Minister oświaty osobną komisję egzaminacyjną.

§. 14.

Komisja składa się z prezesa, wiceprezesa i tylu komisarzy egzaminacyjnych, ilu ich potrzeba ze względu na przedmioty egzaminu i na ilość kandydatów.

Prezes, wiceprezes i komisarze egzaminacyjni składają komisję główną.

Z nich tworzy prezes podług własnego zdania komisję do oddzielnych aktów egzaminu (komisję szczególną).

§. 15.

Na komisarzy egzaminacyjnych wybierać należy głównie profesorów i docentów Szkoły Głównej, lecz także znakomitych biegłych do Szkoły nie należących.

Każdy profesor lub urzędnik do tego obowiązku powołany, winien go przyjąć.

§. 16.

Prezes i wiceprezes są zarazem egzaminatorami.

Gdy prezes nie może być obecny, zastępuje go wiceprezes, gdy zaś wiceprezes jest nieobecny, ten członek komisji egzaminacyjnej, który podług lat służby jest najstarszy.

§. 17.

Egzaminu zawodowego nie można zdawać wcześniej jak w ostatnich tygodniach szóstego półroczu, zresztą nie wyznacza się dla niego stałego terminu i można go zdawać kiedykolwiek, wyjąwszy ferie jesienne i wśród roku przypadające.

§. 18.

Prośbę o przypuszczenie do drugiego egzaminu rządowego podać ma kandydat piśmiennie do prezesa komisji, dołączając do niej następujące dokumenty:

1. książeczkę legitymacyjną lub też dowód, że kandydat był zapisany ogółem najmniej przez sześć — a od złożenia z dobrym skutkiem pierwszego egzaminu rządowego — najmniej przez trzy a względnie przez dwa półroczu w c. k. niemieckiej Szkole Głównej technicznej lub w zakładzie będącym z nią na równi jako uczeń zwyczajny i że uczęszczał na wszystkie przedmioty egzaminu zawodowego z techniki kultury, tudzież na pedologią, ustawoznawstwo komasacy i melioracyi, na chemię rolniczą, encyklopedyę budownictwa cywilnego, jakoteż, że uczęszczał w odnośnych ćwiczeniach praktycznych;

2. świadectwo złożonego pierwszego egzaminu rządowego, lub też certyfikat to świadectwo zastępujący;

3. świadectwa postępu z przedmiotów w §. 4 wzmiankowanych, o ile odnoszą się do drugiego egzaminu rządowego.

Nadto wypracowania graficzne i wszelkie inne będące według planu nauki w związku z odnośnymi przedmiotami wykładowemi przedstawić należy dostatecznie uwierzytelnione lub udowodnić ich wykonanie.

Wszystkie te dokumenty złożyć należy w pierwopisach i komisja musi mieć je przed sobą w czasie egzaminu.

§. 19.

Dni egzaminu wyznacza prezes w każdym z osobna przypadku.

Pod tym względem winien przestrzegać kolei, w jakiej kandydaci zgłaszali się u niego do egzaminu.

§. 20.

Gdy prezes odmówi przypuszczenia do drugiego egzaminu, kandydatowi wolno odwołać się do Ministra oświaty.

§. 21.

Egzamin zawodowy dzieli się na praktyczny i teoretyczny. Na egzaminie praktycznym, który odbywa się przed teoretycznym, winien kandydat wykonać wypracowanie na podstawie wyznaczonego mu zadania, do którego wybierać należy takie tematy, żeby kandydatowi nastroczały sposobność okazania biegłości swojej w stosowaniu nauk wszystkich głównych przedmiotów egzaminu.

Nad wyborem zadań odbywa się narada w komisji egzaminacyjnej a zarazem wyznacza komisja egzaminatora, pod którego nadzorem kandydat ma zadanie zrobić.

Zadanie wyrabia się w jednym z lokali Szkoły Głównej technicznej i nie powinno wymagać więcej czasu nad ośm dni.

Jeżeli kandydat zda dobrze egzamin praktyczny, o czym orzeka komisya, przypuszcza się go do egzaminu teoretycznego. W przeciwnym razie winien poddać się ponownie egzaminowi praktycznemu w terminie, który będzie mu wyznaczony.

§. 22.

Na drugim egzaminie rządowym mogą być uwzględnione przedstawione świadectwa postępu z przedmiotów tego egzaminu, jeżeli zawierają stopnie „dobre“ lub wyższe.

Egzamin praktyczny trzeba jednak zawsze złożyć w całej rozciągłości i tylko egzamin teoretyczny może być skrócony na podstawie dobrych świadectw z pojedynczych przedmiotów.

Postanowienia ogólne, tyżące się obu egzaminów rządowych.

§. 23.

Każdy kandydat winien stanąć do egzaminu w dniu, który mu wyznaczono. Jeżeli nie stanie, doznać ma skutków szkodliwych z tego wynikających.

Wszyscy kandydaci, którym ten sam dzień do złożenia egzaminu wyznaczono, stawić się mają w tymże dniu przed rozpoczęciem się egzaminu i powinni być obecni dopóki nie złożą egzaminu.

§. 24.

Dwóch lub więcej kandydatów mogą wzajemnie zamienić dni egzaminu, lecz tylko za zezwoleniem przewodniczącego.

§. 25.

Egzamina z pojedynczych przedmiotów zdaje się ustnie a stosownie do przedmiotu także piśmiennie (graficznie) pod nadzorem. Na egzaminach piśmiennych (graficznych) komisya egzaminacyjna upoważniona jest mieć stosowny wzgląd na przedstawione sobie wypracowania z czasu uczęszczania na wykłady, atoli z zachowaniem ostrożności przeciw podsunięciu cudzej roboty. Podczas egzaminów ustnych przewodniczący i większość egzaminatorów powinni być nieustannie aż do końca obecni.

Nie wolno nigdy więcej jak dwóch kandydatów jednocześnie egzaminować.

Egzamin ustny z jednego przedmiotu nie powinien w żadnym przypadku trwać dłużej jak godzinę.

§. 26.

Egzaminy ustne odbywają się publicznie.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej winien użyć wszelkich środków potrzebnych do zapobieżenia naruszaniu spokojności i porządku, któreby uwłaczało godności i ważności aktu lub mogło wpływać szkodliwie na kandydatów, zakłócając ich przytomność umysłu lub swobodę sądu.

Naruszających spokojność winien tenże wydalic lub według okoliczności kazać całkiem wypróżnić salę egzaminacyjną.

§. 27.

Nad wynikami odbytego egzaminu komisya nie może naradzać się i głosować jawnie.

Najprzód debatuje komisya nad ogólnym wynikiem egzaminu a gdy każdy z egzaminatorów wypowie zdanie, czy egzamin ze swego przedmiotu uważa za złożony czy nie, komisya orzeka, czy kandydat ma być aprobowany czy odrzucony.

Żaden egzamin rządowy nie może być uważany za złożony, jeżeli kandydat choćby tylko z jednego przedmiotu (§. 28) nie zadowolnić komisji. Jeżeli nie zadowolnić jej z więcej niż z jednego przedmiotu, wyznaczyć należy przez głosowanie termin, przed upływem którego kandydat nie może być przypuszczony do ponowienia egzaminu.

Wynik egzaminu z pojedynczych przedmiotów klasyfikuje się w stopniach: „celująco“, „bardzo dobrze“, „dobrze“, „dostatecznie“ i „niedostatecznie“, które egzaminator zapisuje w osobnym protokole, przyczem uwzględnić należy także odpowiedzi na pytania zadane przez przewodniczącego lub komisarza rządowego (§. 6).

Z wyników egzaminu z pojedynczych przedmiotów wydaje się sąd ogólny, czy kandydat okazał się w skutek egzaminu „uzdolnionym“ czy „uzdolnionym z odznaczeniem“. Stopnie uzyskane na egzaminach z pojedynczych przedmiotów bierze się także w rachubę.

§. 28.

Jeżeli kandydat nie zadowolnić komisji tylko z jednego przedmiotu, przypuszczony być może do poprawienia bezskutecznego egzaminu z tego jednego przedmiotu po upływie dwumiesięcznego terminu.

Jeżeli powtórnie otrzyma stopień „niedostateczny“, przypuszczony być może jeszcze raz do egzaminu poprawczego po upływie następnych czterech miesięcy.

Każdy taki egzamin poprawczy odbywać się ma w ciągłej obecności przewodniczącego właściwej komisji egzaminacyjnej a jeżeli na pierwszym egzaminie rządowym (§. 6) urzędował komisarz rządowy, także w obecności tegoż komisarza.

§. 29.

Jeżeli kandydat nie zadowolnił komisji z więcej niż jednego przedmiotu, przypuszczony być może tylko do ponowienia całego egzaminu i komisya wyznaczyć ma do tego termin.

Termin do ponowienia egzaminu rządowego ogólnego złożonego niepomyślnie w terminie zwyczajnym, wyznaczony być może albo na najbliższy termin nadzwyczajny (początek półroczu zimowego) albo na najbliższy termin zwyczajny, termin ponowienia pierwszego egzaminu rządowego, złożonego niepomyślnie w terminie nadzwyczajnym (początek półroczu zimowego) podobnież na najbliższy termin zwyczajny albo na najbliższy termin nadzwyczajny.

Jeżeliby kandydat, ponawiając egzamin, nie zadowolnił komisji choćby tylko z jednego przedmiotu, przypuszczony być może do ponowienia już tylko raz całego egzaminu.

§. 30.

Jeżeli kandydat na pierwszym egzaminie rządowym odrzucony został na cały rok szkolny, komisya może oznaczyć przedmioty lub ćwiczenia, na które kandydat ma uczęszczać w ciągu tegoż roku.

§. 31.

Wynik ostateczny egzaminu ogłasza się publicznie natychmiast, jak tylko się skończy narada i nadto zapisuje się go w książeczce legitymacyjnej kandydata, w razie odrzucenia z dodaniem terminu ponowienia i wszystkich innych warunków, pod którymi odrzucony ma być przypuszczony do ponownego egzaminu, poczem wyciska się pieczęć.

Tym, którzy egzamina rządowe zdali pomyślnie, wydają się świadectwa. W tym przypadku, jeżeli kandydata uwolniono całkiem lub z wyjątkiem jednego przedmiotu (§. 12) od egzaminu rządowego, zamiast świadectwa egzaminacyjnego wydaje się potwierdzenie poświadczające tę okoliczność.

§. 32.

Świadectwa egzaminów rządowych, jakoteż certyfikaty zastępujące świadectwo pierwszego egzaminu rządowego zawierać mają prócz rodowodu kandydata i opisu biegu jego nauki, jakoteż daty dnia egzaminu, jeżeli go zdawał, tak stopnie uzyskane na egzaminach z pojedynczych przedmiotów, na mocy których uwolniono kandydata od egzaminu rządowego, jak również i te, które kandydat otrzymał z przedmiotów egzaminu ogólnego; świadectwo z egzaminu zawodowego zawierać ma także wynik egzaminu praktycznego a oba wyniki ostateczne.

Świadectwa podpisane być mają przez przewodniczącego i wszystkich egzaminatorów a według okoliczności przez komisarza rządowego i potwierdzone pieczęcią komisji egzaminacyjnej.

Świadectwa egzaminacyjne wydawane być mają jedynie w języku wykładowym szkoły głównej.

§. 33.

Jeżeli uczeń, zanim zda z powodzeniem pierwszy egzamin rządowy, uczęszczał na wykłady lub ćwiczenia, które podług planu nauk należą do wyższego niż trzecie półroczu, może mu to być policzone w celu przypuszczenia do drugiego egzaminu rządowego tylko w tym razie, jeżeli w najbliższym terminie nadzwyczajnym zdał z powodzeniem pierwszy egzamin rządowy.

§. 34.

Przeciwko terminowi do ponowienia egzaminu rządowego przez komisję egzaminacyjną wyznaczonemu, niema odwołania.

§. 35.

Gdyby kto wyłudził przypuszczenie do egzaminu rządowego a w szczególności gdyby kandydat odrzucony wyłudził przypuszczenie do ponowienia egzaminu przed terminem wyznaczonym, albo u innej nie właściwej komisji, albo w jakikolwiek inny sposób obszedł zarządzenia niniejszem wydane, nietylko egzamin, choćby z dobrym skutkiem złożony, jest nieważny, lecz nadto kandydat taki, niezawisłe od wszelkich innych następstw dotyczących go na zasadzie ustaw karnych, jeżeli jeszcze odbywa nauki w szkołach głównych, może być wykluczony na pewien czas lub na zawsze ze wszystkich szkół głównych technicznych i ze szkoły głównej ziemiaństwa.

§. 36.

Każdy kandydat do egzaminu opłacić ma przed złożeniem egzaminu takse, którą ustanawia się w kwocie dziesięć złotych od egzaminu rządowego ogólnego a w kwocie dwadzieścia złotych od egzaminu zawodowego.

Takse z dołączeniem kwoty na stępel do świadectwa egzaminacyjnego*) płaci się od pierwszego egzaminu rządowego u przewodniczącego, od drugiego egzaminu rządowego u prezesa komisji egzaminacyjnej za potwierdzeniem odbioru. Takse całkowitą obowiązani są złożyć także ci uczniowie, którzy na podstawie złożonych pomyślnie egzaminów z pojedynczych przedmiotów uwolnieni zostali całkiem lub po części od zdawania egzaminów rządowych.

*) 1 zł. wal. austr.

§. 37.

Kto nie złoży taksy na 24 godziny przed terminem egzaminu lub nie wykaże, iż służy mu uwolnienie od takowej, nie będzie do egzaminu przypuszczony.

§. 38.

Każdemu uczniowi zwyczajnemu, uwolnionemu w tem półroczu, w którym zdaje egzamin rządowy, od całego lub od połowy czesnego, służy już przez to samo także uwolnienie od całej taksy egzaminacyjnej lub od jej połowy.

Co do uczniów, którzy poddają się egzaminowi w ciągu czterech pierwszych tygodni półroczu, można w tej mierze uwzględnić także uwolnienie od czesnego, przyznane im w półroczu bezpośrednio poprzedzającym.

Uwolnienie służące kandydatowi w ostatniem półroczu nauk z tytułu uwolnienia od czesnego, rozciąga się także na egzamin zawodowy, który kandydat składa w ciągu następnego roku naukowego.

Kandydat składający egzamin zawodowy później, jest bezwarunkowo obowiązany opłacić takse.

§. 39.

Wszelkie uwolnienia od taksy, na jakimkolwiek tytule oparte, nie odnoszą się do egzaminów ponownych.

§. 40.

Taksy rozdzielają się z końcem każdego półroczu w równych częściach pomiędzy egzaminatorów;

przewodniczący i każdy profesor, który na egzaminie zawodowym kieruje egzaminem praktycznym, dostawać mają po dwie części.

Postanowienia szczególne, dotyczące się abiturjentów szkoły inżynieryi i budownictwa, którzy starają się o upoważnienie także na polu techniki kultury.

§. 41.

Kandydaci, którzy zdali z dobrym skutkiem drugi egzamin rządowy z inżynieryi i budownictwa mają być przypuszczani do egzaminu zawodowego z techniki kultury, jeżeli do prośby swojej dołączą następujące dowody:

1. świadectwo drugiego egzaminu z inżynieryi i budownictwa pomyślnie złożonego;

2. świadectwo postępu ze „stosowania geodezyi do techniki kultury“, „z nauki o machinach rolniczych“, „z budownictwa cywilnego rolniczego“, „z gospodarki rolniczej“, „z uprawy roślin“, „z gospodarstwa społecznego“, we wszystkich przypadkach z cenzurą najmniej „dostatecznie“.

§. 42.

Drugi egzamin rządowy takich kandydatów obejmować ma klimatologią, naukę prawa i administracyi, naukę o melioracyach.

§. 43.

Od egzaminu tego opłacić ma każdy kandydat takse w kwocie 15 zł., o ile na zasadzie §. 38go niniejszego rozporządzenia nie służy mu już uwolnienie od takowej.

Thun r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 25. listopada 1898.

Treść: (№ 203—204.) 203. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1897 (Taryfa wynagrodzeń za prace adwokatów). — 204. Obwieszczenie o utworzeniu z obszaru nowo ustanowionego starostwa peczeziżyńskiego w Galicyi okręgu rozkładu podatku zarobkowego i okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego, tudzież o zmianie w okręgu szacunkowym kołomyjskim. — Sprostowanie.

203.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 16. listopada 1898,

tyczące się zmiany w rozporządzeniu z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293 (Taryfa wynagrodzeń za prace adwokatów).

§ 1.

W §. 9 rozporządzenia z dnia 11. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 293, przydaje się na końcu następujące postanowienie: „lecz nigdy więcej jak 100%, chociażby uczestników sporu było więcej niż 10.“

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia

Ruber r. w.

204.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. listopada 1898,

o utworzeniu z obszaru nowo ustanowionego starostwa peczeziżyńskiego w Galicyi okręgu rozkładu podatku zarobkowego i okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego, tudzież o zmianie w okręgu szacunkowym kołomyjskim.

Na zasadzie §§. 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach

osobistych bezpośrednich, tworzy się z obszaru nowo ustanowionego starostwa peczeziżyńskiego w Galicyi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18. maja 1898, Dz. u. p. Nr. 86) okrąg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego a ilość członków komisji do każdej z tych spółek podatkowych ustanawia się na 4.

Do rozkładania podatku osobisto-dochodowego ustanawia się na zasadzie §§. 177 i 179 ustawy powyższej dla powiatu politycznego peczeziżyńskiego komisję szacunkową liczącą 6 członków.

Ze względu na odłączenie powiatu peczeziżyńskiego od okręgu komisji szacunkowej kołomyjskiej zmniejsza się ilość członków tej ostatniej komisji z 18 na 12.

Ilość członków komisji podatku zarobkowego dla III. i IV. klasy okręgu rozkładu w powiecie politycznym kołomyjskim pozostaje nadal niezmienną.

W skutek tego ogłoszone rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897 i z dnia 4. października 1897, spisy okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego i okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, sprostować należy w następujący sposób:

1. Spis okręgów rozkładu podatku zarobkowego powszechnego.

(Strona 913 Części XLVI. Dz. u. p. wydanej dnia 11. maja 1897.)

Nr. okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			k l a s y	
41/a	Powiat polityczny peczeziżyński	Starostwo w Peczeziżynie	4	4
41/b	Powiat polityczny przemyski z wyłączeniem miasta Przemyśla	Starostwo w Przemyśle	4	4

2. Spis okręgów szacunkowych podatku osobisto dochodowego. (Strona 1355 Części XCII Dz. u. p. wydanej dnia 9. października 1897.)

1 Nr. okręgu	2 Okrąg szacunkowy	3 Komisya		5 Siedziba komisji	6 Ilość członków komisji
		miejscowa	powiatowa		
59/a	Powiat polityczny peczeziżyński .	.	1	Starostwo w Peczeziżynie	6
59/b	Powiat polityczny pilźnieński . .	.	1	Starostwo w Pilźnie	6

Kaizl r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu tyczącem się regulaminu powszechnego naukowego i służbowego szkół dla położnych, zamieszczonem pod Nr. 35 w Części IX. Dz. u. p. wydanej i rozesłanej dnia 18. lutego 1898, wiersz ostatni ustępu pierwszego §. 4go: „jeżeli zaś są bezżenne, 24. roku życia“, opiewać powinien: „jeżeli zaś są bezżenne, skończyły 24. rok życia“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXX. — Wydana i rozesłana dnia 30. listopada 1898.

Treść: № 205. Rozporządzenie, którem wydaje się postanowienia w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19. września 1898 o dotacyi pasterzy duchownych katolickich.

205.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu z dnia 16. listopada 1898,

którem wydaje się postanowienia w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176 o dotacyi pasterzy duchownych katolickich.

§. 1.

Zeznania przychodów, z urzędami duchownymi połączonych, odpowiednie postanowieniom §§. 3 aż do 7 ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, składać mają ci pasterze duchowni, którzy pobierają przychód beneficyalny lub inny miejscowy i roszcżą sobie prawo do uzupełnienia kongruy z funduszu religijnego.

Zeznania składać należy nadto na polecenie Ministra wyznań.

Ci pasterze duchowni, którzy nie mają dochodu beneficyalnego ani żadnego innego miejscowego, winni prosić za pośrednictwem ordynaryatu o asygnowanie im kongruy z funduszu religijnego.

§. 2.

Zeznania podawać należy do Władzy krajowej za pośrednictwem ordynaryatu.

Wnosić je należy do ordynaryatu w przeciągu dwóch miesięcy od dnia rozpoczęcia urzędowania,

ci zaś pasterze duchowni uprawnieni do uzupełnienia kongruy, którzy już zostają w urzędowaniu, mają je wnosić w przeciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w wykonanie ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176.

Termin ten może być z ważnych powodów przedłużony.

Prośby o przedłużenie tego terminu podawać trzeba na dni czternaście przed jego upływem do Władzy krajowej, która, jeżeli słuszne przyczyny będą udowodnione, może przedłużyć termin aż do upływu następnych czterech tygodni.

Wyjątkowo Minister wyznań może pozwolić na dalsze przedłużenie terminu.

§. 3.

Zeznania winny wykazywać podług dołączonych formularzy (A a względnie B) w dwóch rubrykach głównych przychody i wydatki pasterzy duchownych, które w myśl §§. 3 aż do 7 ustawy mają być zeznawane.

Uzasadnienie niektórych pozycji, gdyby było potrzebne, wpisać należy w rubryce pobocznej „Uwagi“.

Pasterz duchowny, składający zeznanie, winien je podpisać.

Jeżeli pomocnikowi kapłańskiemu należy się płaca z przychodu przełożonego pasterza duchownego, ten ostatni winien dołożyć swój podpis na wyjawie pomocnika kapłańskiego, czem potwierdza rzetelność owej pozycji przychodowej.

§. 4.

Zeznania podawać należy w dwóch egzemplarzach i do jednego z nich dołączyć najświeższy inwentarz majątku beneficjalnego, tudzież szczegółowy wykaz wszystkich dochodów, które pod jakąkolwiek nazwą pobiera z funduszu religijnego pasterz duchowny zeznając a wreszcie dowody poniżej wyszczególnione.

We względzie oddzielnych pozycji przychodów i wydatków, tudzież ich udowodnienia, trzeba mieć na względzie co następuje:

I. Co do przychodów:

- a) Czysty dochód ekonomiczny z gruntów własnych urzędu pasterskiego lub tylko do używania z nim połączonych udowodnić należy podatkovym arkuszem posiadania,
- b) dochód czynszowy z wynajętych budynków lub części budynków, certyfikatem urzędu podatkovego,
- c) dochód z kapitałów wykazem, w którym wyszczególnić należy, ile każdy kapitał wynosi, tudzież stopę procentową każdego i szczególne znamiona każdego dokumentu dłużnego,
- d) dochód z prawa użytkowego (prawa propinacyi, poboru drzewa, wypasu, rybołóstwa itd.), z przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacyi w naturze podać należy średnio podług dochodu z ostatnich lat sześciu i udowodnić dokumentami, któreby potwierdzały cyfrę dochodu, podaną przez składającego zeznanie pasterza duchownego (kontrakty dzierżawy, certyfikaty cen targowych lub szacunkowych itp.).

Jeżeli dochód ten wyjaśniają księgi główne i zapisy urzędu podatkovego, za podstawę wziąć należy ostatnią tamże zapisaną cyfrę dochodu i dołączyć do zeznania potwierdzenie urzędu podatkovego.

Gdyby w myśl §. 4, lit. d) ustawy, roszczono sobie prawo do potrącenia z dochodu, który przynoszą kapitały lub renty, należy odpowiednio uzasadnić w zeznaniu te roszczenia w rubryce „Uwagi“, ale wtedy tylko mogą one być uwzględnione, jeżeli chodzi o koszty do uzyskania dochodu potrzebne i regularnie powtarzające się, których wymagają szczególne okoliczności i stosunki miejscowe;

- e) przychody z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego udowodnić należy pozwoleniami Władzy i wszelkimi innymi dokumentami, na których się opierają;
- f) co się tyczy opłat kościelnych, dołączyć trzeba do zeznania, w celu oznaczenia ich sumy ryczałtowej w myśl §. 4, lit. f) ustawy, potwierdzony przez urząd dziekański wykaz średniej

z ostatnich sześciu lat ilości dokonanych aktów, opłatom podlegających, podług klas oddzielnie zestawionych i opłat za nie przypadających, jakoteż średniej ilości i sumy opłat kościelnych nie uzyskanych z przyczyny ubóstwa lub z innych przyczyn.

W zeznaniu położyć winien pasterz duchowny tymczasowo sumę uznaną w ostatnim, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 47. a względnie z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, sprostowaniem zeznaniu, w braku zaś takowego, średnią z lat sześciu kwotę opłat kościelnych rzeczywiście uzyskanych, po strąceniu kwoty trzdziestu złotych wal. austr.

Stanowczą sumę opłat kościelnych, które mają być policzone, oznaczy Władza krajowa w porozumieniu z biskupem diecezji, albo, jeżeliby porozumienie do skutku nie przyszło, Minister wyznań, poczem zarządzone będzie sprostowanie sumy opłat kościelnych w zeznaniu zamieszczanej.

Jeżeli istnieje zeznanie sprostowane w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, składanie dokumentów powyższych może być zaniechane przez lat dziesięć od dnia tego sprostowania, o ile z powodu zachodzących szczególnych stosunków Władza krajowa nie uzna za potrzebne ich zażądać.

II. Co do wydatków:

- a) Podatki monarsze od przychodów, które mają być zeznawane, podatki krajowe, powiatowe i gminne i wszelkie inne należytości, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należytości, udowodniać trzeba właściwymi księżeczkami podatkovymi, certyfikatai, nakazami zapłaty itp.
- b) We względzie uznawać się mających wydatków biurowych na utrzymywanie metryk, gdzie nie mają być opędzane z majątku kościelnego, trzymać się należy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 170, a we względzie wydatków za śprawowanie urzędu dziekańskiego (wikaryatu powiatowego) rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107 i rozporządzeń dodatkowych wydanych w tym względzie dla poszczególnych diecezji.
- c) Co do świadczeń w pieniądzech lub wartościach pieniężnych, opierających się na szczególnym tytule prawnym, dołączyć należy do zeznania dotyczące dokumenty. Do świadczeń w pieniądzech lub wartościach pieniężnych z tytułu zobowiązania ciężącego na przychodzie należą także dotychczasowe, na długo-

letnim zwyczaju jakoteż na szczególnym tytule prawnym oparte świadczenia z przychodu proboszcza na pomocników kapłańskich przy urządzie pasterskim systemizowanych.

- d) Wydatki na wynagrodzenie za msze funduszu religijnego uznawane będą pod warunkiem dokładnego stwierdzenia mszy funduszu religijnego, dotyczącemu urzędowi pasterskiemu stale do odprawienia wyznaczonych i wynagrodzenie to wymierzone być ma podług norm istniejących pod tym względem w poszczególnych krajach koronnych. Gdyby w poszczególnych krajach nie można było wskazać takich norm, postarać się należy o decyzję Ministra wyznań w kwestyi ustanowić się mającego wymiaru dotyczącego wynagrodzenia.

W żadnym razie nie można umieszczać w rubryce wydatków wynagrodzenia za te msze fundacyjne funduszu religijnego, za które płacone jest stypendyum.

- e) Wydatki na zapewnienie potrzebnej ilości wody mogą być uznawane tylko w tym razie, jeżeli plebania oddalona jest od miejsca, z którego sprowadza się wodę najmniej o 2 km, lub jeżeli odległość nie jest wprawdzie tak znaczna, ale za to są do przewyciężenia niezwykle trudności terenowe a proboszcz nie ma własnych środków transportowych (np. własnych koni).

Okoliczności te powinny być stwierdzone certyfikatem Władzy politycznej I. instancyi.

- f) Wydatki na budowę, tyjące się budynków lub części budynków w najem puszczonech, nie mogą być brane na uwagę z przyczyny, że w §. 4, lit. b) ustawy. Koszta utrzymania i amortyzacji są już uwzględnione.

§. 5.

Zeznania nadchodzące do ordynaryatu posyła tenże Władzy krajowej według okoliczności z jednoczesnym wydaniem opinii co do wysokości ryczałtu opłat kościelnych.

Władza krajowa, o ile nie uzna za stosowne zarządzić zwrócenie zeznania do uzupełnienia lub poprawienia z powodu wad formalnych, poleci w razie potrzeby Władzy politycznej powiatowej wykonanie dochodzeń mających na celu wyjaśnienie stanu rzeczy.

Gdy w takim razie chodzi o oznaczenie wartości przychodu w naturze, lub o przychód zmienny z wyjątkiem takiego, który jest udowodniony dokumentami urzędu podatkowego, natenczas, jeżeli nie można oznaczyć wartości na podstawie zapisków urzędowych, zarządzić należy sporządzenie wyводу szacunkowego pod kierunkiem Władzy politycznej powiatowej, przyzawszy do tego dwóch biegłych.

Koszta dochodzeń ponieść ma pasterz duchowny zeznanie składający, w takim razie, jeżeli dochodzenia udowodnią, że pozycja o którą chodziło, wynosi najmniej o dwadzieścia od sta więcej niż w zeznaniu podano.

§. 6.

Co się tyczy opłat kościelnych, gdyby Władza krajowa nie mogła przychylić się do wniosku podanego w tej mierze przez biskupa diecezji, winna zakomunikować ordynaryatowi z odpowiedniemi uzasadnieniem kwotę ryczałtową, którą zamierza przyznać i otrzymaną od ordynaryatu odpowiedź, gdyby jej następstwem nie mogło być porozumienie się, posłać razem z odnośnemi aktami Ministrowi wyznań do wydania decyzji.

§. 7.

Następnie po dokładnem zbadaniu zeznania wydać należy decyzję co do sprostowania onegoż, jakoteż co do zaasygnowania uzupełnienia kongregacji i wręczyć tę decyzję składającemu zeznanie pasterzowi duchownemu za pośrednictwem Władzy politycznej powiatowej; jednocześnie posłać należy ordynaryatowi odpis tej decyzji.

Drugi egzemplarz zeznania zatrzymać ma Władza krajowa u siebie.

§. 8.

Przeciwko orzeczeniu Władzy krajowej może interesowany pasterz duchowny w terminie dwumiesięcznym, licząc od dnia doręczenia mu orzeczenia wnieść do Władzy politycznej powiatowej rekurs wystosowany do Ministerstwa wyznań i oświaty.

Do rekursu dołączyć należy załatwienie przeciw któremu się występuje, zeznanie i wszystkie zwrócone załączki onegoż.

Władza krajowa posłać ma rekurs do ordynaryatu z zażądaniem wydania opinii a następnie przedstawić go jak można najrychlej Ministerstwu wyznań i oświaty razem z ową opinią i z dołączeniem właściwych aktów poprzednich, tudzież zdania swego co do wywodów w rekursie przytoczonych.

Decyzję Ministerstwa, która w tej mierze będzie wydana, doręczyć należy rekurującemu za pośrednictwem Władzy politycznej powiatowej a zarazem odpis onejże posłać ordynaryatowi.

§. 9.

Orzeczenie, tyjące się sprostowania, może być z urzędu kiedykolwiek poddane superrewizyi a według okoliczności zmienione.

§. 10.

O zmianach w iściźnie majątku beneficyjalnego a względnie w przychodzie miejscowym, mających wpływ na uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, winien pasterz duchowny donieść Władzy krajowej za pośrednictwem ordynaryatu jak można najrychlej, najpóźniej zaś w przeciągu trzech miesięcy od chwili, w której zajdą.

Świadome zaniedbanie doniesienia o zmianie uzasadniającej zmniejszenie uzupełnienia kongruy, pociąga za sobą następstwa wzmiankowane w §. 9, ustęp 1 ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176.

§. 11.

Gdyby zaszły okoliczności, wzmiankowane w ustępie 1 §. 9go ustawy, postępowanie karne wytoczyć ma Władza polityczna powiatowa z pozostawieniem wolności odwołania się w terminie ustawowym.

§. 12.

Uzupełnienia dotacyi będą asygnowane i wypłacane w sposób dotychczas używany a mianowicie pomocnikom kapłańskim tam, gdzie dotychczas tak się działo, do rąk przełożonego samodzielnego pasterza duchownego, zakonnikom do rąk przełożonego społeczności zakonnej, do której należą.

Pasterzowi duchownemu nowo-mianowanemu, na jego prośbę, mogą być tymczasowo wypłacane z funduszu religijnego od dnia objęcia urzędu, kwoty, które pobierał jego poprzednik, pod warunkiem wyrównania, gdy uzupełnienie kongruy, dla niego ostatecznie ustanowione, będzie asygnowane.

Gdyby w terminie przepisany (§. 2) nie złożył zeznania, dalszą wypłatę tych plac należy wstrzymać i zarządzić co potrzeba, żeby kwoty już wypłacone zostały zwrócone.

Gdyby w przypadku takim albo w razie wyrównania z uzupełnieniem kongruy ostatecznie przyznaniem, pasterz duchowny miał zwrócić funduszowi religijnemu więcej niż dwadzieścia złotych w. a., spłacić ma należytość w dwunastu ratach miesięcznych.

§. 13.

Aż do chwili zaasygnowania plac, przypadających według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, wypłacane będą pasterzom duchownym na rachunek nowej dotacyi te place, które dotychczas pobierali, a jednocześnie z asygnowaniem nowej dotacyi skutecznie należy wyrównanie.

§. 14.

Tym pasterzom duchownym, którzy na zasadzie upoważnienia otrzymanego od biskupa dycyezy sprawują samodzielnie, acz bez przyzwolenia Rządu, czynności pasterza duchownego, i którym co do ich osoby przyznana już została kongrua samodzielnego pasterzy duchownych, wypłacać należy, dopóki zajmować będą tę swoją posadę, place jakie dotychczas pobierali z funduszu religijnego.

§. 15.

Prowizorowie zawiadujący temporaliami parochialnymi, mają prawo brać sobie płacę, która się im należy, z dochodów beneficyum, i zamieszczać ją w rachunku interkalarnym jako wydatek.

Zresztą przepisy dotychczasowe, dotyczące się składania rachunków z przychodów i wydatków opróżnionych prebend (rachunku interkalarnego), nie ulegają zmianie. Wynagrodzenia prowizorów delegowanych oznaczać będzie Władza krajowa po zniesieniu się z ordynaryatem, w granicy nieprzekraczalnej, w §. 10, ustęp 3 ustawy postanowionej, ze względem na odległość i ilość parafian opróżnionego urzędu pasterskiego.

Również Władzy krajowej służy prawo przyznawania remuneracyi wzmiankowanych w §. 12 ustawy.

§. 16.

Do pokrycia emerytur pasterzy duchownych samodzielnich, którzy mają być przeniesieni w stan deficyentów, użyć należy najprzód nadwyżek przychodu tego beneficyum, przy którym sprawowali obowiązki w chwili przeniesienia w stan spoczynku.

Jeżeli niema zeznania przychodu beneficyjalnego, sprostowanego według zasad ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, starający się o przeniesienie w stan spoczynku, winien razem z prośbą o tymczasowe zapewnienie przeniesienia w stan spoczynku, którą wnieść ma za pośrednictwem ordynaryatu, złożyć Władzy krajowej zeznanie, według zasad teje ustawy wygotowane, w celu stwierdzenia, czy beneficyum posiada rozrządzalną nadwyżkę, wystarczającą na zupełne lub częściowe pokrycie emerytury, do sprostowania zaś tego zeznania zastosowane być mają odpowiednio przepisy powyższe.

Emerytury pasterzy duchownych będących już deficyentami, uzupełnić należy w myśl §. 13, ustęp 1 i 2 i wykazu II. ustawy po stwierdzeniu czasu ich służby, z urzędu zarządzonej i nowe emerytury wypłacać należy z funduszu religijnego od dnia 1. października 1898 z zawieszeniem plac dotychczasowo-

wych a z utrzymaniem w mocy świadczeń, jakieby księżom, którzy byli samodzielnymi pasterzami duchownymi, udzielano z dochodu prebendy na rachunek emerytur.

§. 17.

Gdy stosownie do postanowień ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, ma być żądana dotacja dla urzędu pasterskiego wcielonego do jakiejś korporacji, w takim razie przełożony tej korporacji lub posiadacz prebendy winien wykazać, że dotycząca korporacja lub prebenda znajduje się w trwałej niemożności pokrywania przyzwoitego dochodu minimalnego dla duchowieństwa, któremu piecza dusz jest poruczona.

W tym celu złożyć należy tabelaryczne zeznanie co do ostatniego ubiegłego trzechlecia wszystkich rzeczywistych dochodów korporacji lub prebendy, jakoteż potrzebnych rzeczywistych wydatków ciężących na tych dochodach. Nadto co do społeczności zakonnych wykazać należy ich skład osobowy w ciągu tego czasu.

§. 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie jednocześnie z ustawą z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, i od tego dnia uchylają się postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. stycznia 1898, Dz. u. p. Nr. 7.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Formularz A.

Diecezja . . . . . Powiat polityczny . . . . .
 Dziekanat . . . . . Okrąg podatkowy . . . . .

Z e z n a n i e

przychodów połączonych z urzędem pasterza duchownego . . . . . w . . . . .
 celem uzupełnienia kongruy z funduszu religijnego w myśl ustawy z dnia 19. wrze-
 śnia 1898, Dz. u. p. Nr. 176.

Stan z dnia . . . . .

Z . . . . . załączkami.

Dochody.

Nr. bieżący	Nr. załączki Ilość	Przedmiot	Kwota w w. a.		Uwaga
			zł.	c.	
1	$\frac{1}{1}$	Dochód z gruntów plebańskich . .	100	—	ad 1) stosownie do podatkowego arkusza posiadania ddo. . . . . L. . . . .
2	$\frac{2}{1}$	Dochód z gruntów kościelnych <i>in partem congruae</i>	60	—	ad 2) stosownie do podatkowego arkusza posiadania ddo. . . . . L. . . . .
3	$\frac{3}{1}$	Czynsz za budynki puszczone w najem	40	—	ad 3) stosownie do certyfikatu podatkowego ddo. . . . . L. . . . .
4	$\frac{4}{1}$	Dochód z kapitałów ulokowanych: a) w funduszach publicznych . . . . . b) u prywatnych	75 180	60 —	ad 4) stosownie do wykazu ddo. . . . .
5	$\frac{5-7}{3}$	Dochód z praw użytkowania, przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacji w naturze	40	—	ad 5) stosownie do potwierdzenia urzędu podatkowego ddo. . . . . L. . . . . a względnie kontraktu dzierżawy ddo. . . . . i wykazu cen targowych ddo. . . . .
6	$\frac{8}{1}$	Dochód ze stałych rent i dotacji w pieniądzu i wartościach pieniężnych	180	—	ad 6) stosownie do wykazu ddo. . . . .
7	$\frac{9}{1}$	Wpływ z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego	10	—	ad 7) stosownie do rozporządzenia ddo. . . . . L. . . . .
8	$\frac{10}{1}$	Opłaty kościelne	50	—	ad 8) dołącza się wykaz potwierdzony przez dziekanat w myśl §. 4, I, lit. f) rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1898, Dz. u. p. Nr. 205, a względnie ostatniego sprawdzonego wyjawu z dnia. . . . .
Suma dochodów					

W y d a t k i.

Nr. bieżący	Nr. załączki	Przedmiot	Kwota w w. a.		U w a g a
			zł.	c.	
1	$\frac{1-3}{3}$	Podatki monarsze	21	34	<i>ad 1)</i> stosownie do książki podatkowej, certyfikatu podatkowego ddo. . . . . i nakazu zapłaty ddo. . . . . Nr. reg. . . . .
		Podatki krajowe, powiatowe i gminne	28	26	
		Równoważnik należności	10	15	
2	$\frac{4}{1}$	Wydatki biurowe na utrzymywanie metryk	2	50	<i>ad 2)</i> stosownie do wykazu z . . . . . ilość dusz wynosi 576.
3	—	Wydatki na sprawowanie urzędu dziekańskiego	150	—	
4	$\frac{5}{1}$	Ryczałtowa opłata kościelna proboszczowi w	10	—	<i>ad 4)</i> stosownie do aktu erekcyjnego plebanii z . . . . .
5	$\frac{6}{1}$	Na utrzymanie pomocnika kapłańskiego	289	80	<i>ad 5)</i> stosownie do listu fundacyjnego (albo stosownie do dokumentu systemizacji) zatwierdzonego protokołu komisyjnego z dnia lub ze względu na zeznanie pomocnika kapłańskiego (§. 3, ustęp 4).
6	$\frac{7}{1}$	Emerytura poprzednikowi, w kwocie	50	—	<i>ad 6)</i> stosownie do rozporządzenia . . . . . z dnia . . . . .
7	—	Czynsz za grunta kościelne <i>in partem congruae</i>	10	—	<i>ad 7)</i> obacz załączkę 5 do pozycji wydatkowej 4.
8	$\frac{8}{1}$	Innym księżom za odprawianie mszy fundacyjnych	36	—	<i>ad 8)</i> stosownie do rozporządzenia . . . . . z dnia . . . . . L. . . . .
9	$\frac{9}{1}$	Wydatki nadzwyczajne na zabezpieczenie potrzebnej ilości wody . .	30	—	<i>ad 9)</i> stosownie do certyfikatu Starostwa w. . . . . z dnia . . . . . (a wzgl. protokołu dochodzeń z dnia . . . . .).
		Suma wydatków			<i>Stosownie do załączki 6 do 5 pozycji wydatkowej ustanowiony jest jeden pomocnik kapłański.</i>
		Gdy przychody wynoszą			
		czysty dochód czyni			
		a ponieważ kongrua wynosi			
		niedobór (nadwyżka) wynosi rocznie			

N. N.,
proboszcz.

Formularz B.

Diecezja . . . . . Powiat polityczny . . . . .

Dziekanat . . . . . Okrąg podatkowy . . . . .

Z e z n a n i e

przychodów połączonych z urzędem . . . . . pomocnika kapłańskiego w . . . . .
 celem uzupełnienia kongruy z funduszu religijnego w myśl ustawy z dnia 19. wrze-
 śnia 1898, Dz. u. p. Nr. 176.

Stan z dnia . . . . .

Z . . . . . załączkami.

Dochody.

Nr. bieżący	Nr. załączki	Przedmiot	Kwota w w. a.		U w a g a
	Ilość		zł.	c.	
1	$\frac{1}{1}$	Procenta od kapitału fundacyjnego	55	—	<i>ad</i> 1) stosownie do wykazu z dnia.....
2	$\frac{2-3}{2}$	Od proboszcza	289	50	<i>ad</i> 2) stosownie do listu fundacyjnego albo stosownie do dokumentu systemizacyi zatwierdzonego protokołem komisijnym itd. (według okoliczności) pierwopis przy zeznaniu proboszcza
		Suma dochodów			

W y d a t k i.

Nr. bieżący	Nr. załączki	Przedmiot	Kwota w w. a.		Uwaga
	Ilość		zł.	c.	
1					
		Suma wydatków			
		W porównaniu z przychodami w sumie			
		dochód czysty wynosi			
		a w porównaniu z kongruą niedobór (nadwyżka)			

N. N.,
pomocnik kapłański.

Widziałem i pozycę przychodów Nr. 2 potwierdzam.

N. N.,
proboszcz.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 30. listopada 1898.

Treść: № 206. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 19. września 1898 o dotacyi pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi.

206.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty tudzież Ministra skarbu z dnia 1. października 1898,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177 o dotacyi pasterzy duchownych grecko-wschodnich w Dalmacyi.

§. 1.

Pasterze duchowni samodzielni (parochowie), jakoteż pomocnicy kapłańscy na etacie umieszczeni, roszechający sobie prawo do uzupełnienia dotacyi ze skarbu państwa w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, winni w okresie dwumiesięcznym od dnia rozpoczęcia urzędowania, jeżeli zaś zostają już w urzędowaniu, w przeciągu dwóch miesięcy od wejścia ustawy w wykonanie, podać do konsystorza biskupiego zeznania przychodów z urzędem duchownym połączonych, odpowiednie §. 3 tej ustawy i postanowieniom poniżej zamieszczonym.

Toż samo tyczy się zakonników, którym nadane są systemizowane posady pomocników kapłańskich (§. 1, ustęp 2 ustawy).

Prośby o przedłużenie tego terminu podawać trzeba na dni czternaście przed jego upływem do Władzy krajowej, która, jeżeli słuszne przyczyny będą udowodnione, może przedłużyć termin najdalej aż do upływu następných czterech tygodni.

Wyjątkowo Minister wyznań może pozwolić na dalsze przedłużenie terminu.

§. 2.

Zeznania zawierać mają podług dołączonych formularzy *A* i *B* w dwóch rubrykach głównych przychody i wydatki pasterzy duchownych, które według §§. 4 i 7 ustawy mają być zeznawane.

Uzasadnienie niektórych pozycy, gdyby było potrzebne, wpisać należy w rubryce pobocznej „Uwagi“.

Zeznanie systemizowanych pomocników kapłańskich i zakonników pełniących obowiązki systemizowanego pomocnika kapłańskiego podpisane być ma także przez właściwego samodzielnego pasterza duchownego.

§. 3.

Zeznania podawać należy w dwóch egzemplarzach i do jednego z nich dołączyć ostatni sprostowany wyjaw przychodu beneficjalnego, jakoteż najświeższy inwentarz majątku beneficjalnego, nakoniec szczegółowy wykaz wszystkich dochodów, które pod jakąkolwiek nazwą pasterz duchowny składający zeznanie pobiera ze skarbu państwa a wreszcie dowody poniżej wyszczególnione.

Dołączenia ostatniego sprostowanego zeznania można zaniechać, jeżeli egzemplarz tego znajduje się u Władzy krajowej. Na żądanie tej ostatniej Władzy w szczególnym przypadku złożyć należy ostatni sprostowany rachunek kościelny.

We względzie oddzielnych pozycy przychodów i wydatków, tudzież ich udowodnienia, trzeba mieć na względzie co następuje:

I. Co do przychodów:

- a) Czysty dochód z gruntów własnych urzędu pasterskiego lub tylko do używania z nim połączonych udowodnić należy podatkowym arkuszem posiadania,
- b) dochód czynszowy z wynajętych budynków lub części budynków, certyfikatem urzędu podatkowego,
- c) dochód z kapitałów wykazem, w którym wyszczególnić należy, jaką kwotę każdy kapitał wynosi, tudzież stopę procentową każdego i szczegółowe znamiona każdego dokumentu dłużnego,
- d) dochód z praw użytkowych (poboru drzewa, wypasu, rybołówstwa itd.), z przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacji w naturze podać należy średnio podług dochodu z ostatnich lat sześciu i udowodnić go dokumentami, cyfrę dochodu, podaną przez składającego zeznanie pasterza duchownego, potwierdzającymi a które możnaby uznać za odpowiednie (kontrakty dzierżawy, certyfikaty cen targowych lub szacunkowych itp.).

Jeżeli dochód ten wyjaśniają księgi główne i zapisy urzędu podatkowego, za podstawę wziąć należy ostatnią tamże zapisaną cyfrę dochodu i dołączyć do zeznania potwierdzenie urzędu podatkowego.

Gdyby w myśl §. 4, lit. d) ustawy, roszczono sobie prawo do potrącenia z dochodu, który przynoszą kapitały lub renty, należy odpowiednio uzasadnić w zeznaniu te roszczenia w rubryce „Uwagi“, ale wtedy tylko mogą one być uwzględnione, jeżeli chodzi o koszta do uzyskania dochodu potrzebne i regularnie powtarzające się, których wymagają szczególne okoliczności i stosunki miejscowe;

- e) przychody z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego udowodnić należy dokumentami, na których się opierają;
- f) co się tyczy opłat kościelnych, dołączyć trzeba do zeznania, w celu oznaczenia ich sumy ryczałtowej w myśl §. 4, lit. f) ustawy, potwierdzone przez protopresbitera powiatowego wykaz średniej z ostatnich sześciu lat ilości dokonanych aktów, opłatów podlegających, podług klas oddzielnie zestawionych i opłat za nie przypadających, jakoteż średniej ilości i sumy opłat kościelnych nie uzyskanych z przyczyny ubóstwa lub z innych przyczyn.

W zeznaniu położyć winien pasterz duchowny tymczasowo średnią z sześciu lat sumę opłat kościelnych rzeczywiście uzyskanych, po strąceniu kwoty 30 zł. wal. austr.

Stanowczą sumę opłat kościelnych, które mają być policzone, oznaczy Władza polityczna krajowa w porozumieniu z biskupem diecezji, albo, jeżeliby porozumienie do skutku nie przyszło, Minister wyznań, poczem zarządzone będzie sprostowanie sumy opłat kościelnych w zeznaniu zamieszczonej.

Jeżeli istnieje zeznanie sprostowane w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, składanie dokumentów powyższych może być zaniechane przez lat dziesięć od dnia tego sprostowania, o ile z powodu zachodzących szczególnych stosunków Władza krajowa nie uzna za potrzebne ich zażądać.

II. Co do wydatków:

- a) Podatki monarsze od przychodów, które mają być zeznawane, podatki krajowe, powiatowe i gminne i wszelkie inne należitości, które na zasadzie ustawy mają być płacone na cele publiczne, jakoteż równoważnik należitości, udowadniać trzeba właściwemu książeckami podatkowymi, certyfikatami, nakazami zapłaty itp.
- b) We względzie policzalnych wydatków biurowych na utrzymywanie metryk, gdzie nie mają być opędzane z majątku kościelnego lub przez obowiązane, trzymać się należy postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 170, a we względzie wydatków, które mogą być policzone za sprawowanie urzędu protopresbitera powiatowego, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. września 1888, Dz. u. p. Nr. 151.
- c) Do świadczeń w pieniądzu i wartościach pieniężnych z tytułu obowiązków, ciężących na przychodzie, należą także płace deficyentów, które całkiem lub w części pokrywane być mają z przychodu beneficjalnego. O ile obowiązków takich świadczeń nie opiera się na ustawie, dołączyć należy do zeznania dokumenty, które się ich tyczą.
- d) Wydatki na budowę, tyczące się budynków lub części budynków w najem puszczonech, nie mogą być brane na uwagę z przyczyny, że w §. 4, lit. b) ustawy, koszta utrzymania i amortyzacyi są już uwzględnione.

Wydatki na zapewnienie potrzebnej ilości wody mogą być uznawane zwyczajnie tylko w tym razie, jeżeli mieszkanie parocha oddalone jest od miejsca, z którego sprowadza się wodę, najmniej o 2 kilometry a pasterz duchowny nie ma własnych środków transportowych (koni itp.).

Okoliczności te powinny być stwierdzone certyfikatem Władzy politycznej powiatowej.

§. 4.

Zeznania nadchodzące do konsystorza biskupiego posyła tenże Władzy politycznej krajowej według okoliczności z jednoczesnym wydaniem opinii co do wysokości ryczałtu opłat kościelnych.

Władza krajowa, o ile nie uzna za stosowne zarządzić zwrócenie zeznania do uzupełnienia lub poprawienia z powodu wad formalnych, poleci w razie potrzeby Władzy politycznej powiatowej wykonanie dochodzeń mających na celu wyjaśnienie stanu rzeczy.

Gdy w takim razie chodzi o oznaczenie wartości przychodu w naturze, lub o przychód zmienny z wyjątkiem takiego, który jest udowodniony dokumentami urzędu podatkowego, natenczas, jeżeli nie można oznaczyć wartości na podstawie zapisków urzędowych, zarządzić należy sporządzenie wyводу szacunkowego pod kierunkiem Władzy politycznej powiatowej, przyzawszy do tego dwóch biegłych.

Koszta dochodzeń ponieść ma pasterz duchowny zeznając, w takim razie, jeżeli dochodzenia udowodnią, że pozycja o którą chodziło, wynosi najmniej od sta więcej niż w zeznaniu podano.

§. 5.

Co się tyczy opłat kościelnych, gdyby Władza krajowa nie mogła przychylić się do wniosku podanego w tej mierze przez konsystorz biskupi, winna zakomunikować konsystorzowi z odpowiednim uzasadnieniem kwotę ryczałtową, którą zamierza przyznać i otrzymaną od konsystorza odpowiedź, gdyby jej następstwem nie mogło być porozumienie się, posłać razem z odnośnymi aktami Ministrowi wyznań do wydania decyzji.

§. 6.

Następnie po dokładnem zbadaniu zeznania wydać należy decyzję co do sprostowania onegoż, jakoteż co do zaasygnowania uzupełnienia kongruy i wręczyć tę decyzję składającemu zeznanie pasterzowi duchownemu za pośrednictwem Władzy politycznej powiatowej; jednocześnie posłać należy konsystorzowi odpis tej decyzji. Drugi egzemplarz zeznania zatrzymać ma Władza krajowa u siebie.

§. 7.

Przeciwko orzeczeniu Władzy krajowej może dotyczący pasterz duchowny za pośrednictwem Władzy politycznej powiatowej podać w przeciągu dwóch miesięcy od jej doręczenia rekurs do Ministerstwa wyznań i oświaty.

Do rekursu dołączyć należy załatwienie przeciw któremu się występuje, zeznanie i wszystkie zwrócone załączki onegoż.

Władza krajowa posłać ma rekurs do konsystorza z żądaniem wydania opinii a następnie przedstawić go jak można najrychlej Ministerstwu wyznań i oświaty razem z ową opinią i z dołączeniem właściwych aktów poprzednich, tudzież zdania swego co do wywodów w rekursie przytoczonych.

Decyzję Ministerstwa, która w tej mierze będzie wydana, doręczyć należy rekurującemu za pośrednictwem Władzy politycznej powiatowej a zarazem odpis onejże posłać konsystorzowi.

§. 8.

Orzeczenie, tyczące się sprostowania, może być z urzędu kiedykolwiek poddane superrewizji a według okoliczności zmienione.

§. 9.

W przypadkach, w których zachodzą okoliczności §. 9go, ustępu 1 ustawy, postępowanie karne wytoczyć ma Władza polityczna powiatowa z pozostawieniem wolności odwołania się w terminie ustawowym.

§. 10.

Z polecenia Ministra wyznań, tudzież za każdym razem, gdy się zmienia osoba pasterza duchownego, należy zeznania ponawiać.

O zmianach w iściznie majątku beneficjalnego, mających wpływ na przychód miejscowy a tem samem na uzupełnienie kongruy, winien beneficjant donieść Władzy krajowej za pośrednictwem konsystorza jak można najrychlej, najpóźniej zaś w przeciągu trzech miesięcy od chwili, w której zajdą.

Świadome zaniedbanie doniesienia o zmianie uzasadniającej zmniejszenie uzupełnienia kongruy, pociąga za sobą następstwa wzmiankowane w §. 9, ustęp 1 ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177.

W skutek takiego doniesienia o zmianie zeznania, takowe winno być poprawione a to stać się ma z odpowiednim zastosowaniem przepisów powyższych, tyczących się sprostowania zeznania.

§. 11.

Uzupełnienia dotacyi będą asygnowane i wypłacane w sposób dotychczas używany a mianowicie pomocnikom kapłańskim tam, gdzie dotychczas tak się działo, do rąk przełożonego samodzielnego pasterza duchownego, zakonnikom do rąk przełożonego owego klasztoru, do którego należą.

Pasterzowi duchownemu nowo-mianowanemu, na jego prośbę, mogą być tymczasowo wypłacane ze skarbu państwa od dnia objęcia urzędu, kwoty, które pobierał jego poprzednik, pod warunkiem wyrównania, gdy uzupełnienie kongruy, dla niego ostatecznie ustanowione, będzie asygnowane.

Gdyby w przepisany terminie (§. 1) nie złożył zeznania, dalszą wypłatę tych płac należy wstrzymać i zarządzić co potrzeba, żeby kwoty już wypłacone zostały zwrócone.

Gdyby w przypadku takim albo w razie wyrównania z uzupełnieniem kongruy ostatecznie przyznaniem, pasterz duchowny miał zwrócić skarbowi państwa więcej niż dwadzieścia złotych w. a., spłacić ma należytość w dwunastu ratach miesięcznych.

§ 12.

Aż do chwili zaasygnowania płac, przypadających według ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, wypłacane będą pasterzom duchownym na rachunek nowej dotacji te płace, które dotychczas pobierali, a jednocześnie z asygnowaniem nowej dotacji skutecznie należy wyrównanie.

§ 13.

Z zaasygnowaniem nowych płac wstrzymać należy wypłatę owych kwot, które wyznaczone były niektórym pasterzom duchownym wyraźnie aż do podwyższenia kongruy.

§ 14.

Uzupełnienia przychodu beneficjalnego, w §. 10 ustawy wyznaczone, mają być przyznane administratorom opróżnionych prebend, urzędującym już w dniu 1. października 1898, od tegoż dnia, tym zaś, którzy później będą ustanowieni, od dnia rozpoczęcia urzędowania.

§ 15.

Warunkiem wypłacania tych uzupełnień (§. 13) jest dowód, że część rzeczywistego dochodu beneficjalnego, przypadająca za czas administracji, jest mniejsza od kwoty ustanowionej w ustępach 1 i 2 §. 10go ustawy.

Szczegółowe przepisy, stanowiące kiedy i jak rzeczywisty ten przychód beneficjalny ma być wykazywany i sprawdzany, wydane będą później.

§. 16.

Wynagrodzenia administratorów zamiejscowych oznaczać będzie Władza krajowa po zniesieniu się z biskupem diecezji w każdym z osobna przypadku w granicy nieprzekraczalnej, w §. 10, ustęp 2 ustawy warunkowo postanowionej, ze względu na rozległość okręgu pasterstwa duchownego i ilość parafian.

Również Władzy krajowej służy prawo przyznawania remuneracji wzmiankowanych w §. 12 ustawy.

§. 17.

Emerytury pasterzy duchownych będących już deficyentami, uzupełnić należy w myśl §. 13, ustęp 1 i 2 i wykazu II. ustawy po stwierdzeniu czasu ich służby, z urzędu zarządzonej i nowe emerytury wypłacać od dnia 1. października 1898 ze skarbu państwa z pozostawieniem tego, co dotąd pasterzom duchownym dawniej samodzielnym z przychodu prebendy na jego rachunek płacono a z wstrzymaniem dawnych płac.

Na pokrycie emerytur pasterzy duchownych samodzielnym, którzy od dnia 1. października 1898 przeniesieni będą do rzędu deficyentów, używać należy przedewszystkiem nadwyżki przychodu prebendy, na której w ostatnim czasie pełnili obowiązki.

§. 18.

Gdy stosownie do postanowień ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, ma być żądana dotacja dla urzędu pasterskiego wcielonego do jakiejś korporacji, w takim razie przełożony tej korporacji winien wykazać, że dotycząca korporacja znajduje się w trwałej niemożności pokrywania przyzwoitego dochodu minimalnego dla duchowieństwa, któremu piecza dusz jest poruczona.

W tym celu złożyć należy tabelaryczne zeznanie co do ostatniego ubiegłego trzylecia wszystkich rzeczywistych dochodów korporacji, jakoteż potrzebnych rzeczywistych wydatków ciężących na tych dochodach i skład osobowy klasztoru w ciągu tego czasu.

§. 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie jednocześnie z ustawą z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177, i od tego dnia uchylają się postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 36.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Formularz A.

Diecezja . . . . . Powiat polityczny . . . . .
Protopresbiteriat . . . . . Okrąg podatkowy . . . . .

Z e z n a n i e

**przychodu pasterza duchownego w . . . . . celem uzupełnienia dotacyi
ze skarbu państwa w myśl ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177.**

Stan z dnia . . . . . 1898.

Z . . . . . załączkami.

Dochody.

Nr. bieżący	Nr. załączki	Przedmiot	Kwota w w. a.		Uwaga
	Ilość		zł.	c.	
1	$\frac{1}{1}$	Dochód z gruntów plebańskich . .	100	—	ad 1) stosownie do podatkowego arkusza posiadania ddo. . . . . L. . . . .
2	$\frac{2}{1}$	Dochód z gruntów kościelnych <i>in partem congruae</i>	60	—	ad 2) stosownie do podatkowego arkusza posiadania ddo. . . . . L. . . . .
3	$\frac{3}{1}$	Czynsz za budynek Nr. . . w . . . . puszczony w najem	40	—	ad 3) stosownie do certyfikatu urzędu podatkowego ddo. . . . . L. . . . .
4	$\frac{4}{1}$	Dochód z kapitałów ulokowanych: a) w funduszach publicznych . . b) u prywatnych	75 180	60 —	ad 4) stosownie do wykazu ddo. . . . .
5	$\frac{5-7}{3}$	Dochód z praw użytkowania, przedsiębiorstw przemysłowych i ze stałych dotacji w naturze	40	—	ad 5) stosownie do potwierdzenia urzędu podatkowego ddo. . . . . L. . . . . a względnie kontraktu dzierżawy ddo. . . . . i wykazu cen targowych ddo. . . . .
6	$\frac{8}{1}$	Dochód ze stałych rent i dotacji w pieniądzu i wartościach pieniężnych	180	—	ad 6) stosownie do wykazu ddo. . . . .
7	$\frac{9}{1}$	Wpływ z nadwyżek miejscowego majątku kościelnego	10	—	ad 7) stosownie do rozporządzenia ddo. . . . . L. . . . .
8	$\frac{10}{1}$	Opłaty kościelne			ad 8) wykaz potwierdzony przez urząd protopresbiterjalny w myśl §. 4, I, lit. f) rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1. października 1898, Dz. u. p. Nr. 206.
Suma dochodów .			685	60	

W y d a t k i.

Nr. bieżący	Nr. załączki	P r z e d m i o t	K w o t a w w. a.		U w a g a
	Ilość		zł.	c.	
1	$\frac{1-3}{3}$	Podatki monarsze	21	34	<i>ad 1)</i> stosownie do książki podatkowej, certyfikatu podatkowego ddo. . . . . i nakazu zapłaty ddo. . . . . Nr. reg. . . . .
		Podatki krajowe, powiatowe i gminne	28	26	
		Równoważnik należytości	10	15	
2	$\frac{4}{1}$	Wydatki biurowe na utrzymywanie metryk	2	10	<i>ad 2)</i> stosownie do potwierdzonego przez urząd protopresbiteralny wykazu z . . . . . w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 70.
3	—	Wydatki na sprawowanie urzędu protopresbitera	100	—	
4	$\frac{5}{1}$	Emerytura poprzednikowi w urzędzie w kwocie	50	—	
5	$\frac{6}{1}$	Czynsz za grunta kościelne <i>in partem congruae</i>	10	—	<i>ad 5)</i> stosownie do aktu erekcyjnego plebanii z . . . . .
6	$\frac{7}{1}$	Wydatki nadzwyczajne na zabezpieczenie potrzebnej ilości wody . .	40	—	<i>ad 6)</i> stosownie do certyfikatu Starostwa ddo. . . . .
		Suma wydatków .	261	85	
		Gdy przychody wynoszą	685	60	
		czysty dochód czyni	423	75	
		a ponieważ nowa kongrua tego urzędu pasterskiego wynosić ma . .	700	—	
		niedobór wynosi rocznie	276	25	

N. N.,
paroch.

Formularz B.

Diecezja . . . . . Powiat polityczny . . . . .
Protopresbiteriat . . . . . Okrąg podatkowy . . . . .

Z e z n a n i e

przychodu wydelegowanego pomocnika kapłańskiego w . . . . .
parafii . . . . . celem uzupełnienia dotacyi ze skarbu państwa w myśl
ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 177.

Stan z dnia . . . . . 1898.

Z . . . . . załączkami.

Dochody.

Nr. bieżący	Nr. załączki	Przedmiot	Kwota w w. a.		Uwaga
	Ilność		zł.	c.	
1	$\frac{1}{1}$	Dochód z łąki i roli	30	—	<i>ad 1)</i> stosownie do podatkowego arkusza posiadania.
2	$\frac{2}{1}$	Dochód z kapitałów, ulokowanych: a) w funduszach publicznych . . . . . b) u osób prywatnych	30	—	<i>ad 2)</i> stosownie do wykazu ddo. . . . .
3	$\frac{3}{1}$	Odsetki od fundacyi na wydelegowanego kapłana	120	—	<i>ad 3)</i> Renta papierowa Nr. . . . . ddo . . . . . na . . . . . po 5 ⁰ / ₀ po strąceniu 16 ⁰ / ₀ podatku dochodowego.
4	$\frac{4}{1}$	Oplaty kościelne	10	—	<i>ad 4)</i> stosownie do potwierdzenia urzędu protopresbiterialnego według §. 4 I, f) rozporządzenia ministerialnego z dnia . . . . . Dz. u. p. Nr. . . . .
Suma dochodów .			190	—	

W y d a t k i.

Nr. bieżący	Nr. załączki	Przedmiot	Kwota w w. a.		U w a g a
	Ilość		zł.	c.	
1	$\frac{1-3}{3}$	Podatki monarsze	3	50	<i>ad 1)</i> stosownie do książki podatkowej, certyfikatu podatkowego ddo. . . . . i nakazu zapłaty ddo. . . . . Nr. reg. . . . .
		Podatki krajowe, powiatowe, gminne	2	—	
		Równoważnik należitości	2	—	
2	$\frac{4}{1}$	Czynsz od gruntów wzmiankowanych pod 1 przychód	2	50	<i>ad 2)</i> stosownie do dokumentu ddo. . . . .
		Suma wydatków .	10	—	
		Gdy przychody powyższe wynoszą .	190	—	
		czysty dochód czyni	180	—	
		a ponieważ nowa kongrua wynosi .	300	—	
		niedobór wynosi rocznie	120	—	

N. N.,
paroch w . . . . .

N. N.,
wydelegowany kapłan w . . . . .

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 30. listopada 1898.

Treść: (№ 207—210.) 207. Dokument koncesyjny na kolej lokalną wązko-torową od Gmünd do Litschau z odnogą od Alt-Nagelbergu do Heidenreichsteinu. — 208. Rozporządzenie, którym uchyla się rozporządzenie z dnia 14. marca 1893, dotyczące się komisji, z ramienia Władz administracyjnych krajowych i Ministerstwa rolnictwa urzędujących jako rady przyboczne techniczne do spraw mszycy winnej. — 209. Obwieszczenie, którym podaje się do wiadomości, że Najwyższa koncesya na kolej lokalną elektryczną od Badenn do Vöslau przeniesiona została na Spółkę akcyjną kolei lokalnych wiedeńskich i że niektóre postanowienia koncesyi na tę kolej zostały zmienione. — 210. Obwieszczenie o ustanowieniu po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym w Slemieniu, Niemirowie i Lutowiskach w Galicyi.

207.

Dokument koncesyjny z dnia 12. listopada 1898,

na kolej lokalną wązko-torową od Gmünd do Litschau z odnogą od Alt-Nagelbergu do Heidenreichsteinu.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu dolno-austryackiemu o to proszącemu, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchoziennej, która wybudowana być ma jako lokalna wązko-torowa od stacji w Gmünd linii kolei państwa Wiedeń—Gmünd—Praga na Alt- i Neu-Nagelberg i Gopprechts do Litschau z odnogą od Alt-Nagelbergu do Heidenreichsteinu a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei koncesyonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać ma koncesyonaryusz na żądanie Rządu stosowną kaucyę w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowiło, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei lokalnej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze obligacyi pierwszeństwa i akcyi, które będą emitowane, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na austryackich kolejach państwowych obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nie tylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przystąpić także do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i swojemi taborami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis dotyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi wtedy, skoro tylko zostaną mu urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich jako na kolei drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami.

Koncesyonaryusz zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

O ile podobne zniżenia, jakie w §. 6 dla transportów wojskowych są przepisane, mają być udzielane także korpusom Straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) lub innym organom publicznym, postanowione będzie w warunkach koncesyjnych.

§. 8.

Koncesję nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją

Rząd może także przed upływem przerwzonego czasu uznać koncesję za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Wyjawszy przypadek wyraźnego zezwolenia Rządu, koncesyonaryusz nie jest upoważniony do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma Rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, lub według okoliczności, ryczałtowo oznaczone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który zawarty będzie z koncesyonaryuszem.

§. 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje. w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą, stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody najmniejpomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciążące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów. Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

2. Cenę odkupu w myśl powyższego postanowienia obliczoną, płacić się będzie koncesyonaryuszowi jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

3. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień pod l. 1. obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na programowe oprocentowanie i spłacenie pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych a względnie obligacyi pierwszeństwa, gdyby zostały wypuszczone z doliczeniem raty rocznej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryusza spłacanie z własnych funduszów w umówionych terminach płatności powyższych pożyczek aż do zupełnego ich umorzenia a wzmiankowaną powyżej sumę roczną za kapitał akcyjny płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. gru-

dnia każdego roku i zwracać będzie Spółce podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

4. Państwo zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze sum rocznych w myśl l. 2 a względnie zamiast sumy rocznej płacić się mającej według l. 3 za kapitał akcyjny, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rat według postanowień l. 2 i 3 płacić się mających (po strąceniu jak się samo przez się rozumie dodatku przewidzianego w ostatnim zdaniu l. 1).

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa jakiegokolwiek rodzaju. Obligacje długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 4 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów a względnie obciążona tylko zalegającami jeszcze pozostałościami pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należącami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością koncesyonaryusza będące i przedsiębiorstwa poboczne Spółki, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracji.

W deklaracji tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od którego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które, bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (ll. 1 aż do 4), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowe-

mu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracji co do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Począwszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracji o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należytości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya upływie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wy-

grodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyatów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya uplynie jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzyma koncesyonaryusz na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwałe, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyonaryuszów na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawierania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

208.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 19. listopada 1898,

którem uchyla się rozporządzenie z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35, tyczące się komisji, z ramienia Władz administracyjnych krajowych i Ministerstwa rolnictwa urzędujących jako rady przyboczne techniczne do spraw mszycy winnej.

Uchyla się rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 14. marca 1893, Dz. u. p. Nr. 35, którem zmienione zostało postanowienie zamieszczone pod liczbą II w rozporządzeniu z dnia 20. grudnia 1885, Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886, tyczącem się komisji urzędujących z ramienia Władz politycznych krajowych i Ministerstwa rolnictwa jako rady przyboczne techniczne do spraw mszycy winnej i postanowienie pod l. II tego ostatniego rozporządzenia ze względu, że później ustanowiona została Rada ziemiańska dla margrabstwa morawskiego, opiekować ma jak następuje:

II.

W komisji krajowej prezyduje namiestnik (prezydent krajowy) lub zastępca, którego on do tego przeznaczy. Komisya będzie odbierała referaty od referenta Władzy politycznej krajowej, któremu poruczone jest załatwienie urzędowe spraw tyczących się mszycy winnej i od technicznego kierownika robót ku wytepieniu mszycy winnej, o ile tenże w kraju jest ustanowiony.

Członkami komisji krajowej uprawnionymi do głosowania są:

- a) członek, którego Wydział krajowy wydeleguje ze swego grona;
- b) delegat Rady ziemiańskiej (w Czechach, Morawii i Tyrolu po jednym delegacie obu sekcji Rady ziemiańskiej), albo gdzie Rada ziemiańska nie istnieje, delegat towarzystwa rolniczego;
- c) trzech biegli, których namiestnik (prezydent kraju) powoływać będzie zawsze na okres trzechletni (1886—1888, 1889—1891 itd.) a względnie na pozostałą część takiego okresu.

Kast r. w.

209.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z d. 19. listopada 1898,**

którem podaje się do wiadomości, że Najwyższa koncesya na kolej lokalną elektryczną od Badenu do Vöslau przeniesiona została na Spółkę akcyjną kolei lokalnych wiedeńskich i że niektóre postanowienia koncesyi na tę kolej lokalną zostały zmienione.

Ponieważ Spółka akcyjna kolei lokalnych wiedeńskich nabyła drogą kupna kolej lokalną elektryczną od Badenu do Vöslau, którą inżynier Franciszek Fischer w Wiedniu na zasadzie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 159 wybudował i otworzył, jakoteż kolej konną badeńską, którą w tamtę kolej wcielono i podobnie do ruchu elektrycznego urządzono, przeto na zasadzie Najwyższego upoważnienia prawa i obowiązki koncesyjne jakie rzeczony inżynier ma co do wzmiankowanej kolei lokalnej przenoszą się na Spółkę akcyjną wiedeńskich kolei lokalnych i z tego powodu zmieniają się postanowienia koncesyjne dla tejsze kolei lokalnej wydane, jak następuje:

I.

W uzupełnieniu postanowień §§. 1 i 3 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 159, postanawia się, że tak zwana linia obwodowa badeńska, która wybudowana być ma jako linia pomocnicza istniejącej kolei lokalnej, od placu przed dworcem badeńskim Kolei Południowej ulicami Wilhelmsstrasse, Franzensstrasse i Alleegasse aż do mostu Löwenbrücke, stanowi istotną część przedsiębiorstwa, jakoteż, że część kolei badeńsko-vöslauskiej prowadząca od placu przed dworcem badeńskim Kolei Południowej ulicą Neugasse aż do mostu Löwenbrücke i wzmiankowana wyżej linia obwodowa mają być utrzymywane w ruchu nieustannym przez cały rok.

II.

Ponieważ rzeczona kolej ma być uważana na przyszłość za istotną część składową wspólnego przedsiębiorstwa będącego przedmiotem Najwyższych dokumentów koncesyjnych z dnia 10. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 45 i z dnia 29. grudnia 1886, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1887, jakoteż obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. września 1898, Dz. u. p. Nr. 165 i dokumentu konce-

syjnego z dnia 17. października 1898, Dz. u. p. Nr. 195, przeto odąd, z jednoczesnem uchYLENIEM postanowień §§. 6—15 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 29. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 159, postanowienia §§. 8 aż do 15 rzeczonego Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 10. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 45, stosować się mają w osnowie zmienionej wzmiankowanem wyżej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. września 1898, Dz. u. p. Nr. 165, także do kolei lokalnej badeńsko-vöslauskiej.

III.

Pod względem ruchu stosować się mają na przyszłość do szlaków kolejowych pod I oznaczonych zamiast zarządzeń oddziału II warunków koncesyjnych z dnia 21. sierpnia 1892 dla kolei lokalnej badeńsko-vöslauskiej, postanowienia oddziału II warunków koncesyjnych z dnia 28. marca 1885 przepisanych dla kolei lokalnej od Wiednia do Wiener-Neudorfu, z uzupełnieniami stosownie do oddziału A III obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. września 1898 postanowionemi.

Wittek r. w.

210.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. listopada 1898,**

o ustanowieniu po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym w Ślemieniu, Niemirowie i Lutowiskach w Galicyi.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1898, ustanawia się w Ślemieniu, Niemirowie i Lutowiskach w Galicyi po jednym urzędzie podatkowym i sądowo-depozytowym dla gmin leżących w okręgach sądowych tychże miasteczek.

Każdy z tych nowych urzędów oprócz czynności, do których urzędy podatkowe w tym przymocie są obowiązane, załatwiać ma także sprawy urzędu sierocego zbiorowego i sądowo-depozytowego.

Nowe te urzędy podatkowe i sądowo-depozytowe rozpocząć mają urządowanie dnia 1. grudnia 1898.

Z powodu ustanowienia rzeczonych nowych urzędów i od terminu wyżej oznaczonego:

1. gminy leżące w okręgu sądowym ślemieńskim Gilowice, Kocierz ad Moszczanica, Kocierz ad Rychwałd, Kocoń, Krzeszów, Kuków, Kurów, La-

chowice, Las, Łękwica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Peweł ślemieński, Pewełka, Rychwałd, Rychwałdek, Ślemień, Strzyszowa, Sucha oddzielają się od okręgu Urzędu podatkowego żywieckiego i przyłączają się do Urzędu podatkowego ślemieńskiego;

2. gminy leżące w okręgu sądowym niemirowskim Biała, Huta obedyńska, Magierów, Niemirow, Olszanka, Parypsy, Przedmieście, Radruż, Smolin, Szczerzec, Szczerzyk, Ulicko Serekiewicz, Ulicko Zarąbane, Wróblaczyn oddzielają się od okręgu Urzędu podatkowego rusko-rawskiego i przyłączają się do Urzędu podatkowego niemirowskiego; nakoniec

3. gminy leżące w okręgu sądowym lutowskiem Berchy górne, Caryńskie, Chmiel z Chmielniczkiem, Chrewt z Olchowcem, Dwernik z Dwerniczkiem, Hulskie, Krywka, Lutowiska, Naścizne, Paniszczów, Polana, Procisne, Rosochate, Rosolin, Ruskie, Serednie małe, Skorodne z Chodakiem, Smolnik ad Lutowiska, Stuposiany z Berezkami, Ustrzyki górne, Wołosate, Wydrne, Zatwarnica z Sucherzekami, Żurawin z Połonińskim oddzielają się od okręgu Urzędu podatkowego dolno-ustrzyckiego i przyłączają się do Urzędu podatkowego lutowskiego.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1898.

Treść: (№ 211—217.) 211. Obwieszczenie o odłączeniu Komory pomocniczej w Czajnicy od tamtejszego Urzędu podatkowego i przeniesieniu tej komory na wierzchowinę Metaljka. — 212. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania ze względu na cło z bielą lśniącą. — 213. Rozporządzenie, dotyczące się postępowania ze względu na cło z olejem siarkowym. — 214. Rozporządzenie, którem zmienia i uzupełnia się postanowienia abecedlowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „osadziny olejne“. — 215. Rozporządzenie, dotyczące się zmiany tytułu służbowego asystentów inspektora przemysłowego. — 216. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Ostrawie Polskiej w Śląsku. — 217. Rozporządzenie, dotyczące się przyłączenia gmin Swatosława, Blahoniów-Prosatín i Nowa Wieś u Kurzimy do okręgu Sądu powiatowego tisznowickiego w Morawie.

211.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. listopada 1898,

o odłączeniu Komory pomocniczej w Czajnicy od tamtejszego Urzędu podatkowego i przeniesieniu tej komory na wierzchowinę Metaljka.

Według doniesienia c. i k. wspólnego Ministerstwa jako zarządzającego sprawami Bośni i Hercegowiny, Komora pomocnicza I. klasy, znajdująca się obecnie w Czajnicy, odłączona będzie od dnia 1. stycznia 1899 od tamtejszego Urzędu podatkowego i zostanie przeniesiona jako samodzielna Komora pomocnicza I. klasy na wierzchowinę Metaljka przy granicy krajowej, jednocześnie zaś zwinęły będzie posterunek awizacyjny tamże ustanowiony. Na tę nową Komorę pomocniczą I. klasy, która zwać się będzie metalicką, przechodzą także upoważnienia szczególne dotychczasowego Urzędu cłowo-podatkowego czajnickiego, wymienione w spisie komor i przykomorków austriacko-węgierskiego obszaru cłowego ogłoszonym w r. 1891.

Kaizl r. w.

212.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 25. listopada 1898,

tyczące się postępowania ze względu na cło z bielą lśniącą.

Na zasadzie artykułu IV. ustawy z dnia 25. maja 1882 o taryfie cłowej a w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi przyłącza się biel lśniąca do Nr. T. 323 (stopa cła 3 zł., na mocy traktatu 2 zł. od 100 kg).

W skutek tego w abecedlowym spisie towarów po wyrazie „Skrobia lśniąca“ dopisać należy następujący nowy wyraz:

„**Biel lśniąca**, mieszanina zasadowego siarkanu glinowego ze sztucznym gipsem, otrzymywana przez strącanie siarkanu glinowego zapomocą wodotlenku wapniowego, także w postaci pasty jak biel satynowa. . . . Nr. T. 323—3 zł., ob. także „Biel satynowa“.

Do wyrazu „Biel satynowa“ przydać należy odsyłać: „Biel lśniąca“.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

213.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 25. listopada 1898,**

tyczące się postępowania ze względu na cło z olejem sulfurowym.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmieniają i uzupełniają się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej, jak następuje:

Wyraz „Olej z pestek oliwkowych“ opiewać ma:

„Olej z pestek oliwkowych

- z pestek lub wyłoczyn oliwkowych wyłoczony, jak oliwa
- z pestek lub wyłoczyn oliwkowych, ekstraktowany zapomocą dwusiarczku węgla, barwy zielonkawatej lub żółtawej, którego z powodu odrażającej woni i nieprzyjemnego smaku ludzie spożywać nie mogą (bez denaturowania) Nr. T. 72 Uwaga . . . . 80 c. od 100 kg.“

Uwaga. Ekspedycyowanie rzeczzonego oleju nie jest wyłącznie tym komorom dozwolone, które upoważnione są do pobierania cła zniżonego od oliwy denaturowanej, lecz może być załatwiane na zasadzie służących komorom upoważnień ogólnych do pobierania cła od olejów Nr. T. 72.

Pod wyrazem „Oliwa“ (Olivenöl) wpisać należy następujący nowy ustęp:

„ — obacz także „Olej z pestek oliwkowych“ (Olivenkern-Öl).

Nadto przed wyrazem „Solanki“ (Sulzen) wpisać należy następujący nowy wyraz:

„Olej sulfurowy, ob. Olej z pestek oliwkowych“.

Rozporządzeniem niniejszem zmieniają się postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. sierpnia 1894, Dz. u. p. Nr. 184, Dz. rozp. Nr. 35, o ile odnoszą się do pobierania cła od oleju sulfurowego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

214.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 28. listopada 1898,**

którem zmienia i uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „osadziny olejowe“.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi zmieniają i uzupełniają się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej w następujący sposób:

Wyraz „Osadziny olejowe“ ma opiewać:

„Osadziny olejowe (Ölgeläger, Ölhefe, Ölsatz, Öldrass, Morchia itd.) podług tego, jaka rzeczyszta ilość oleju będzie w nich w każdym z osobna przypadku stwierdzona, jak oleje od których pochodzą.

Uwaga. Celem stwierdzenia rzeczywistej ilości oleju, postępować należy jak następuje:

25 cm³ osadzin olejowych gotuje się mieszając (pręcikiem szklanym) przez kwadrans w odpowiedniej miseczce porcelanowej, z 50 cm³ rozcieńczonego kwasu siarkowego (o zawartości 50% wodnika kwasu siarkowego H₂ SO₄), następnie szybko studzi i natychmiast wlewa w dokładnie kalibrowany cylinder miarowy o pojemności 200 cm³, który winien być wagi a wysoki. Resztki w miseczce popłukuje się kilkakrotnie porcjami po 5 cm³ powyższego kwasu siarkowego, aż się ciecz w cylindrze miarowym ustawi dokładnie przy kresce, odpowiadającej 100 cm³. Teraz dodaje się jeszcze 100 cm³ eteru naftowego do cylindra, tak, że w ten sposób cała ilość cieczy wynosi 200 cm³. Cylinder zamyka się odpowiednim korkiem szklanym i utrząsa przez 5 minut. Potem zostawia się go przez 24 godzin w spokoju. Po upływie tego czasu oddzielił się eter naftowy, który teraz zawiera olej w rozpuszczeniu, znowu jako górna warstwa. Na podziałce cylindra odczytuje się w centymetrach sześciennych objętość warstwy eteru naftowego, zawierającej olej; odjąwszy od tego dodaną poprzednio ilość eteru naftowego, zatem 100 cm³, otrzyma się ilość oleju, zawartego w użytych pierwotnie 25 cm³ osadzin. Pomnożywszy przez 4, otrzymuje się wprost procenty objętościowe oleju, które się znajdują w 100 objętościach osadzin olejowych. Odczytywać należy w dobrym świetle dziennym, ponieważ u niektórych olejów, w skutek ciemnego zabarwienia, nie jest zupełnie łatwo zobaczyć linię graniczną powstałych dwóch warstw cieczy. Czasem powstają trzy oddzielne warstwy a w skutek tego dwie linie graniczne wśród cieczy. W takim razie należy nie uważać na dolną linię, lecz odczy-

tywać tylko górną linię graniczną jako rozstrzygającą, względnie warstwę cieczy, stojącą powyżej górnej linii granicznej a rachunek przeprowadzić dokładnie jak poprzednio.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

215.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 2. grudnia 1898,

tyczące się zmiany tytułu służbowego asystentów inspektora przemysłowego.

Z częściową zmianą rozporządzenia ministerialnego z dnia 14. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 42, rozporządza się niniejszem, że funkcjonariusze pomocniczy inspekcji przemysłowej, na zasadzie tego rozporządzenia ustanowieni i jacy jeszcze w miarę potrzeby będą ustanowieni, używać mają na przyszłość tytułu „komisarze inspekcji przemysłowej“.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Thun r. w.

Di Pauli r. w.

216.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. grudnia 1898, tyczące się ustanowienia Sądu powiatowego w Ostrawie Polskiej w Śląsku.

Na zasadzie §. 2go ustawy z dnia 11. czerwca 1868. Dz. u. p. Nr. 59, ustanawia się w okręgu

Sądu obwodowego cieszyńskiego Sąd powiatowy z siedzibą w Ostrawie Polskiej dla gmin Ostrawa Polska, Kuńczyce Małe, Radwanice, Pietrwald, Michałkowice, Heremanice, Muglinów i Hruszowa w okręgu Sądu powiatowego bogumińskiego.

Od dnia, w którym Sąd ten rozpocznie urzędowanie a który dopiero później będzie wyznaczony i do wiadomości podany, gminy rzezzone zostaną oddzielone od okręgu Sądu powiatowego bogumińskiego.

Ruber r. w.

217.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6. grudnia 1898,

tyczące się przyłączenia gmin Swatosława, Blahoniów-Prosatin i Nowa Wieś u Kurzymy do okręgu Sądu powiatowego tisznowickiego w Morawie.

Na zasadzie ustaw z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59 i z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, oddzielają się gminy Swatosława, Blahoniów-Prosatin i Nowa Wieś u Kurzymy od okręgu Sądu powiatowego wielko-byteskiego a obwodowego igławskiego i przyłączają się do okręgu Sądu powiatowego tisznowickiego a względnie do okręgu Sądu krajowego berneńskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Ruber r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1898.

Treść: № 218. Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Japonią.

218.

Traktat handlowy i żeglarski z dnia 5. grudnia 1897,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Japonią.

(Zawarty w Wiedniu dnia 5. grudnia 1897, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 30. listopada 1898, poczem ratyfikacje wzajemne wymieniono w Wiedniu dnia 30. listopada 1898.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae,
 Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae;
 Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae,
 superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio
 Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Japoniae Imperatoris ad promovendas et dilatandas commercii relationes inter Utriusque Nostrum ditones et subditos existentes conventio die quinto mensis Decembris anni elapsi Vindobonae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

(Pierwopis.)

**Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,
Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de
Hongrie**

et

Sa Majesté l'Empereur du Japon,

animés d'un égal désir de maintenir les bons rapports déjà heureusement établis entre Eux en étendant et en augmentant les relations entre leurs Etats respectifs, et persuadés que ce but ne saurait être mieux atteint que par la révision du Traité jusqu'ici en vigueur entre leurs Pays ont résolu de procéder à cette révision sur les bases de l'équité et de l'intérêt mutuels et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

**Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,
Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de
Hongrie:**

Le Sieur Agenor Comte Gołuchowski de Gołuchowo, Son Conseiller intime actuel, Chambellan, Ministre de la Maison Impériale et Royale et des affaires étrangères, Chevalier de l'Ordre de la Toison d'Or et Chevalier de 1ère classe de l'Ordre Impérial de la Couronne de fer,

et

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

Le Sieur Takahira Kogoro, Shoshii, 2ème classe de l'Ordre Impérial du Soleil levant, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Vienne,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, ont conclu le présent Traité de commerce et de navigation.

Article I.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes auront toute liberté d'entrer, de voyager ou de résider en un lieu quelconque des territoires de l'autre, et y jouiront d'une pleine et entière protection pour leurs personnes et leurs propriétés.

Ils auront un libre et facile accès auprès des tribunaux de justice tant pour réclamer que pour défendre leurs droits; ils seront, sur le même pied que les nationaux, libres de choisir et d'employer des avoués, avocats et mandataires afin de poursuivre et de défendre leurs droits devant ces tribunaux. Quant aux autres matières qui se rapportent à

(Przekład.)

**Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król
czeski itd. i Król Apostolski węgierski,**

tudzież

Najjaśniejszy Cesarz japoński,

przejęci zarówno życzeniem utrzymania pomyslnych stosunków, jakie już pomiędzy Nimi istnieją, przez rozszerzenie i podniesienie obrotu pomiędzy Swoimi państwami i przekonani, że najlepszym do tego celu środkiem jest rewizya Traktatu pomiędzy ich krajami, który dotychczas obowiązywał, postanowili przystąpić do tej rewizyi na zasadach obustronnej słuszności i obustronnych korzyści i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

**Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król
czeski itd. i Król Apostolski węgierski:**

Pana Hrabiego Agenora Gołuchowskiego na Gołuchowie, Swego rzeczywistego radeę tajnego i szambelana, Ministra cesarskiego i królewskiego domu i spraw zewnętrznych, kawalera orderu Złotego Runa i kawalera orderu cesarskiego Żelaznej Korony pierwszej klasy,

tudzież

Najjaśniejszy Cesarz japoński:

Pana Takahira Kogoro, Shoshii, posiadacza orderu cesarskiego Słońca wschodzącego 2. klasy, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego Ministra w Wiedniu,

którzy okazawszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zawarli następujący Traktat handlowy i żeglarski:

Artykuł I.

Obywatele każdej z Wysokich Stron kontraktujących będą mieli zupełną wolność zatrzymywania się w któremkolwiek miejscu na obszarze drugiej Strony, podróżowania i osiadania tam i będą tam używali zupełnej i nieograniczonej ochrony co do swoich osób i co do swojej własności.

Będą mieli wolny i łatwy przystęp do sądów tak dla dochodzenia jak i dla bronięcia swoich praw, wolno im będzie tak samo jak krajowcom wybierać i używać rzeczników, adwokatów i zastępców do dochodzenia i bronięcia swoich praw przed temi sądami. We wszystkich innych sprawach, w którychby chodziło o wymiar sprawiedliwości,

l'administration de la justice, ils jouiront de tous les droits et privilèges dont jouissent les nationaux.

Pour tout ce qui concerne le droit de résider et de voyager, de posséder des biens et effets mobiliers quelconques, de disposer de quelque manière que ce soit des biens de toutes sortes qu'ils peuvent légalement acquérir, et transmettre par succession, par testament ou autre manière, les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, des mêmes privilèges, libertés et droits que les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée sans pouvoir être tenus à acquitter des impôts ou taxes autres ou plus élevés. Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, d'une entière liberté de conscience et pourront, en se conformant aux lois, ordonnances et réglemens du pays, se livrer à l'exercice privé ou public de leur culte; ils jouiront aussi du droit d'inhumer leurs nationaux respectifs, suivant leurs coutumes religieuses, dans des lieux convenables et appropriés qui seront établis et entretenus à cet effet.

Ils ne seront contraints, sous aucun prétexte, à subir des charges ou à payer des taxes autres ou plus élevées que celles qui sont ou seront perçues sur les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée.

Article II.

Les sujets de chacune des Parties contractantes qui résident dans les territoires de l'autre, ne seront astreints à aucun service militaire obligatoire, soit dans l'armée ou la marine, soit dans la garde nationale ou la milice; ils seront exempts de toutes contributions imposées en lieu et place du service personnel et de tous emprunts forcés de toutes exactions ou de contributions militaires.

Sont toutefois exceptées les charges qui sont attachées à la possession d'un bien-fonds, ainsi que les prestations et réquisitions militaires auxquelles tous les nationaux peuvent être appelés à se soumettre comme propriétaires, fermiers ou locataires d'immeubles en tant que la possession d'un bien-fonds ou d'immeubles sera permise.

Article III.

Il y aura réciproquement pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les territoires des Hautes Parties contractantes.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes pourront, en quelque lieu que ce soit des

utiliseront tous les droits et privilèges, dans les territoires de l'autre, des mêmes privilèges, libertés et droits que les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée sans pouvoir être tenus à acquitter des impôts ou taxes autres ou plus élevés. Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, d'une entière liberté de conscience et pourront, en se conformant aux lois, ordonnances et réglemens du pays, se livrer à l'exercice privé ou public de leur culte; ils jouiront aussi du droit d'inhumer leurs nationaux respectifs, suivant leurs coutumes religieuses, dans des lieux convenables et appropriés qui seront établis et entretenus à cet effet.

używać będą wszystkich tych praw i przywilejów, jakich używają krajowcy.

We wszystkich stosunkach, dotyczących się prawa osiadania i podróży, posiadania towarów i jakichkolwiek ruchomości, rozrządzania w jakikolwiek sposób dobrami wszelkiego rodzaju, które mogą prawnie nabywać i przenosić na innych przez dziedziczenie, testamentowo lub w inny sposób, obywatele każdej z Wysokich Stron kontraktujących używać będą w obszarach drugiej Strony tych samych przywilejów, swobód i praw co krajowcy lub poddani narodu największej przychylności doznającego i nie mogą być z tego powodu zobowiązani do uiszczania innych lub większych opłat i taks. Obywatele każdej z Wysokich Stron kontraktujących używać będą w obszarach drugiej Strony zupełnej wolności sumienia i pod warunkiem stosowania się do ustaw, rozporządzeń i regulaminów krajowych będą mogli odbywać bądź prywatnie bądź publicznie swoje nabożeństwo; nadto będą mieli prawo grzebania swoich rodaków według swoich zwyczajów religijnych w miejscach stosownych i za odpowiedzialnie uznanych, które w tym celu będą urządzone i utrzymywane.

Pod żadnym pozorem nie będą przymuszani do ponoszenia ciężarów albo do płacenia podatków bądź innych bądź większych od tych, które są lub będą pobierane od krajowców lub od obywateli narodu największej przychylności doznającego.

Artykuł II.

Obywatele każdej ze Stron kontraktujących, zamieszkali w obszarach drugiej Strony nie będą zniewalani do żadnej służby wojskowej obowiązkowej czy to w armii lub w marynarce, czy też w gwardyi narodowej lub milicyi; będą wolni od wszelkich opłat zastępujących służbę osobistą, od wszelkich pożyczek przymusowych, od wszelkich świadczeń lub opłat wojskowych.

Jednakowoż stanowią wyjątek ciężary przywiązane do nieruchomości tudzież świadczenia i rekwizycje wojskowe, do których mogą być pociągani wszyscy krajowcy jako posiadacze, dzierżawcy lub najemcy nieruchomości, o ile posiadanie nieruchomości będzie dozwolone.

Artykuł III.

Będzie istniała nawzajem zupełna i całkowita wolność handlu i żeglugi pomiędzy obszarami Wysokich Stron kontraktujących.

Obywatele każdej z Wysokich Stron kontraktujących będą mogli w każdym bez wyjątku miejscu

territoires de l'autre, fairele commerce tant en gros qu'en détail de tous produits, objets fabriqués, tous articles de commerce licite, soit en personne, soit par leurs agents, seuls ou en entrant en société avec des étrangers ou avec des nationaux; ils pourront y posséder, louer et occuper des maisons et boutiques, des fabriques, des magasins, louer des terres à l'effet d'y résider ou d'y exercer une industrie ou faire le commerce, le tout en se conformant comme les nationaux eux-mêmes aux lois, aux réglemens de police et de douane du pays.

Ils auront pleine liberté d'entrer avec leurs navires et leurs cargaisons dans tous les ports et rivières de leurs territoires respectifs, qui sont ou pourront être ouverts au commerce extérieur, et jouiront, en matière de commerce, d'industrie et de navigation, du même traitement que les nationaux ou les sujets de la nation la plus favorisée, sans avoir à payer aucun impôt, taxe ou droit de quelque nature ou de quelque dénomination que ce soit, perçu au nom ou au profit du Gouvernement, de fonctionnaires publics, de particuliers, de corporations ou établissemens quelconques, autres ou plus élevés que ceux imposés aux nationaux ou aux sujets de la nation la plus favorisée; le tout en se conformant aux lois, ordonnances et réglemens des pays respectifs.

Article IV.

Les habitations, fabriques, magasins et boutiques des sujets de chacune des Hautes Parties contractantes dans les territoires de l'autre, ainsi que leurs dépendances, servant soit à la demeure, soit à l'industrie ou au commerce, seront respectés.

Il ne sera point permis d'y procéder à des perquisitions ou visites domiciliaires non plus que d'examiner ou d'inspecter les livres, papiers ou comptes, sauf dans les conditions et formes prescrites par les lois, ordonnances et réglemens applicables aux nationaux ou aux sujets de la nation la plus favorisée.

Article V.

Il ne sera imposé à l'importation dans la Monarchie austro-hongroise de tous articles produits ou fabriqués dans le territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon, de quelque endroit qu'ils viennent, et à l'importation dans le territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon de tous articles produits ou fabriqués dans la Monarchie austro-hongroise, de quelque endroit qu'ils viennent, aucun

na obszarze drugiej Strony prowadzić handel tak hurtowny jak i drobny wszelkimi ziemioplodami, wszelkimi wyrobami przemysłu i wszelkimi towarami bądź osobiście, bądź przez swoich agentów, pojedynczo lub w spółce, czy to z cudzoziemcami czy z krajowcami; wolno im będzie posiadać, najmować i zamieszkiwać domy i sklepy, fabryki, magazyny, dzierżawić grunta w celu zamieszkiwania na nich, wykonywania przemysłu lub prowadzenia handlu, wszystko to z zastosowaniem się tak samo jak krajowcy do ustaw, jakoteż do przepisów policyjnych i cłowych krajowych.

Będą mieli zupełną wolność wchodzenia ze swemi siałkami i ładunkami do wszystkich portów i rzek na obu obszarach, jakie są lub będą w przyszłości otwarte dla handlu zagranicznego i postępować się tam będzie z nimi pod względem handlu, przemysłu i żeglugi tak samo jak z krajowcami lub jak z obywatelami narodu największej przychylności doznającego; co się zaś tyczy podatków, opłat lub ceł pod jakąkolwiek nazwą istniejących, pobieranych na imię lub na korzyść rządu, urzędników publicznych, osób prywatnych, jakiegokolwiek korporacyi lub zakładów, nie będą od nich pobierane ani inne ani wyższe od tych, którym podlegają krajowcy lub obywatele narodu doznającego największej przychylności; wszystko to pod warunkiem stosowania się do ustaw, rozporządzeń i regulaminów dotyczącego kraju.

Artykuł IV.

Mieszkania, fabryki, magazyny i sklepy obywateli każdej z dwóch Stron kontraktujących, znajdujące się na obszarach drugiej Strony, równie jak ich przynależności, służące czy to do mieszkania w nich czy też do wykonywania przemysłu lub handlu, będą nienaruszalne.

Nie będzie wolno odbywać tam poszukiwań lub rewizyi ani też przeglądać książek, papierów lub rachunków, chyba tylko w przypadkach i formach przepisanych ustawami, rozporządzeniami i regulaminami, które mają być stosowane do krajowców lub do obywateli narodu doznającego największej przychylności.

Artykuł V.

Na wprowadzane do monarchii austriacko-węgierskiej wszelkie przedmioty produkowane lub wyrabiane na obszarze Najjaśniejszego Cesarza japońskiego, z któregożkolwiek pochodziłyby miejsca i na wprowadzane do obszaru Najjaśniejszego Cesarza japońskiego wszelkie przedmioty produkowane lub wyrabiane w monarchii austriacko-węgierskiej, z któregożkolwiek pochodziłyby miejsca, nie będzie

droit autre ou plus élevé que celui imposé aux articles similaires produits ou fabriqués dans tout autre pays étranger.

De même, aucune prohibition d'importation ne sera établie dans les territoires de l'une des Hautes Parties contractantes sur un article quelconque produit ou fabriqué dans les territoires de l'autre, de quelque endroit qu'il vienne, à moins que cette prohibition ne soit appliquée en même temps à l'importation des articles similaires produits ou fabriqués dans tout autre pays. Cette dernière disposition n'est pas applicable aux prohibitions sanitaires ou autres provenant de la nécessité de protéger la sécurité des personnes, ainsi que la conservation du bétail et des plantes utiles à l'agriculture.

Article VI.

Il ne sera imposé dans les territoires de chacune des Hautes Parties contractantes, à l'exportation d'un article quelconque à destination des territoires de l'autre, aucun droit ou charge autre ou plus élevé que ceux qui sont ou seront payables à l'exportation des articles similaires à destination d'un autre pays étranger quel qu'il soit; de même, aucune prohibition ne sera imposée à l'exportation d'aucun article des territoires de l'une des Parties contractantes à destination des territoires de l'autre sans que cette prohibition soit également étendue à l'exportation des articles similaires à destination de tout autre pays.

Article VII.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, de l'exemption de tous droits de transit et d'une parfaite égalité de traitement avec les nationaux pour tout ce qui concerne le magasinage, les primes, les facilités et les drawbacks.

Article VIII.

Les objets passibles d'un droit d'entrée qui sont importés comme échantillons par des marchands, des industriels ou des commis-voyageurs seront, de part et d'autre, admis en franchise de droits d'entrée et de sortie à la condition que ces objets soient réexportés, sans avoir été vendus, dans le délai fixé par les lois du pays respectif et sous réserve de l'accomplissement des formalités de douane pour en assurer la réexportation ou la réintégration en entrepôt. La réexportation des échantillons devra être garantie dans les territoires des Hautes Parties contractantes immédiatement au premier lieu d'entrée soit par dépôt du montant des droits de douane respectifs soit par cautionnement.

nakładane żadne inne cło ani wyższe od tego, które nałożone jest na podobne przedmioty produkowane w jakimkolwiek innym kraju zagranicznym.

Podobnież w obszarach jednej z Wysokich Stron kontraktujących nie będzie wydany żaden zakaz wprowadzenia jakiegokolwiek przedmiotu na obszarach drugiej Strony produkowanego lub wyrabianego z któregośkolwiek miejsca pochodziłby takowy, jeżeliby zakaz ten nie miał być jednocześnie stosowany do przywozu przedmiotów tego samego rodzaju produkowanych lub wyrabianych w jakimkolwiek innym kraju. To ostatnie postanowienie nie stosuje się do zakazów zdrowotnych lub jakichkolwiek innych, mających na celu bezpieczeństwo osób albo też ochronę bydła i roślin do uprawy rolniczej.

Artykuł VI.

W obszarach każdej z Wysokich Stron kontraktujących żaden przedmiot przeznaczony do obszarów drugiej Strony nie będzie przy wywozie obciążony opłatą cłową lub podatkową inną lub wyższą od tych, które są lub w przyszłości będą pobierane przy wywozie od przedmiotów tego samego rodzaju przeznaczonych do jakiegokolwiek innego kraju zagranicznego; podobnież nie będzie wzbraniany wywóz żadnego przedmiotu z obszarów jednej ze Stron kontraktujących przeznaczonego do obszarów drugiej Strony, jeżeliby zakaz ten nie rozciągał się również na wywóz przedmiotów tego samego rodzaju przeznaczonych do jakiegokolwiek innego kraju.

Artykuł VII.

Obywatele każdej z Wysokich Stron kontraktujących będą używali w obszarach drugiej Strony uwolnienia w handlu przechodowym od wszelkich ceł i we wszystkim co się tyczy składu towarów, premii wywozowych, ułatwień i zwrotu ceł, postępować się będzie z nimi ściśle tak samo jak z krajowcami.

Artykuł VIII.

Przedmioty podlegające cłu przywozowemu wprowadzane jako próbki przez kupców, przemysłowców lub komisantów podróżujących, pozwalają obie Strony wprowadzać z uwolnieniem od cła przywozowego i wywozowego pod warunkiem, żeby przedmioty te były napowrót bez sprzedania wywiezione w przeciagu czasu, ustawami dotyczącego kraju oznaczonym, tudzież z zastrzeżeniem dopełnienia formalności cłowych, zabezpieczających wywiezienie napowrót lub oddanie napowrót do domu składowego. Wywiezienie napowrót próbek powinno być zabezpieczone w obszarach Wysokich Stron kontraktujących niezwłocznie w pierwszym miejscu wprowadzenia przez złożenie albo przypadającej kwoty ceł, albo też kaucyi.

Seront de même exempts de part et d'autre des droits d'entrée, les cartes d'échantillons, les échantillons en morceaux coupés de la pièce ou les échantillons représentant les marchandises en tant qu'ils ne peuvent servir à aucun autre usage, même lorsqu'ils seront importés d'une manière autre que celle prévue dans l'alinéa précédent.

Article IX.

S'il est prélevé dans les territoires de l'une des Hautes Parties contractantes dans le pays entier ou dans une circonscription restreinte un droit interne, soit pour le compte de l'Etat, soit pour celui d'une commune ou d'une corporation, de la production, de la fabrication ou de la consommation d'un article, l'article similaire qui serait importé des territoires de l'autre Partie contractante ne pourra, dans ce pays ou dans cette circonscription, être grevé que du droit égal et non d'un droit plus élevé, ni plus onéreux.

Il ne pourra être prélevé des droits internes quelconques dans le cas où les articles de même nature ne seraient pas produits ou fabriqués ou ne seraient pas frappés des mêmes droits dans ce pays ou dans cette circonscription.

Article X.

Tous les articles qui sont ou pourront être également importés dans les ports du territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon sur des navires japonais pourront, de même, être importés dans ces ports sur des navires autrichiens ou hongrois; dans ce cas, ces articles n'auront à payer aucun droit ou charge, de quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux imposés sur les mêmes articles importés par des navires japonais. Réciproquement, tous les articles qui sont ou pourront être légalement importés dans les ports autrichiens ou hongrois sur des navires autrichiens ou hongrois pourront, de même, être importés dans ces ports sur des navires japonais; dans ce cas, ces articles n'auront à payer aucun droit ou charge de quelque dénomination que ce soit, autres ou plus élevés que ceux imposés sur les mêmes articles importés par des navires autrichiens ou hongrois. Cette égalité réciproque de traitement sera accordée indistinctement, soit que ces articles viennent directement des pays d'origine, soit qu'ils viennent de tout autre lieu.

De même, il y aura parfaite égalité de traitement relativement à l'exportation; ainsi, les mêmes droits d'exportation seront payés, et les mêmes primes et drawbacks seront accordés, dans les territoires de chacune des Hautes Parties contractantes, sur l'exportation de tout article qui est ou pourra

Również uwalniać będą obie Strony od cel przywozowych karty próbek, próbki w kawałkach od sztuki odciętych lub próbki przedstawiające towary, o ile takowe nie mogą służyć do żadnego innego użytku, chociażby nawet wprowadzone były w sposób odmienny od przewidzianego w ustępie poprzedzającym.

Artykuł IX.

Jeżeli w obszarach jednej z Wysokich Stron kontraktujących w całym kraju lub w pewnym ograniczonym okręgu pobierana jest na rachunek państwa, gminy lub korporacji opłata wewnętrzna od produkcji, wyrobu lub konsumpcji jakiegoś przedmiotu, to gdyby z obszarów drugiej Strony kontraktującej wprowadzany był przedmiot tegoż rodzaju, takowy może być w owym kraju lub w owym okręgu obciążony tylko taką samą opłatą a nie może być obciążony ani większą ani uciążliwszą.

Nie mogą być pobierane żadne opłaty wewnętrzne, jeżeliby w tym kraju lub w tym okręgu przedmioty tego samego rodzaju albo nie były produkowane lub wyrabiane, albo nie były obciążone temi samemi opłatami.

Artykuł X.

Wszelkie przedmioty, które są lub będą na zasadzie ustawy przywożone do portów w obszarze Najjaśniejszego Cesarza japońskiego okrętami japońskimi, będzie też można przywozić do tych portów okrętami austriackimi lub węgierskimi; w przypadku takim przedmioty te nie będą podlegały żadnemu innemu ani wyższemu podatkowi lub poborowi jakiegokolwiek nazwy aniżeli też same przedmioty przywiezione okrętami japońskimi. Nawzajem wszelkie przedmioty, które są lub będą na zasadzie ustawy przywożone do portów austriackich lub węgierskich okrętami austriackimi lub węgierskimi, będzie też można przywozić do tych portów okrętami japońskimi; w przypadku takim przedmioty te nie będą podlegały żadnemu innemu ani wyższemu podatkowi lub poborowi jakiegokolwiek nazwy, aniżeli te same przedmioty przywiezione okrętami austriackimi lub węgierskimi. Wzajemne to jednakowe postępowanie zapewnia się bez względu na to, czy owe przedmioty przywiezione są bezpośrednio z kraju pochodzenia czy z jakiegokolwiek innego miejsca.

Również zapewnia się jednakowe postępowanie także co do wywozu, tak, że te same cła wywozowe będą pobierane i te same premie wywozowe i te same zwroty cel będą płacone w obszarach każdej z Wysokich Stron kontraktujących od każdego przedmiotu, który jest lub będzie na zasadzie ustawy

être légalement exporté, que cette exportation ait lieu sur des navires japonais ou sur des navires autrichiens ou hongrois et quel que soit le lieu de destination, qu'il soit un des ports de chacune des Hautes Parties contractantes ou un des ports d'une Puissance tierce.

Article XI.

Aucun droit de tonnage, de port, de pilotage, de phare, de quarantaine ou autres droits similaires ou analogues, de quelque nature ou sous quelque dénomination que ce soit, levés au nom ou au profit du Gouvernement, de fonctionnaires publics, de particuliers, de corporations ou d'établissements quelconques qui ne seraient également et sous les mêmes conditions imposés en pareil cas sur les navires nationaux ou sur les navires de la nation la plus favorisée, ne seront imposés dans les ports des territoires de chacune des Hautes Parties contractantes, sur les navires de l'autre. Cette égalité de traitement sera appliquée réciproquement aux navires respectifs, de quelque endroit qu'ils arrivent et quel que soit le lieu de destination.

Article XII.

En ce qui concerne le placement des navires, leur chargement, leur déchargement dans les ports, bassins, docks, rades, havres ou rivières des territoires des Hautes Parties contractantes, il ne sera accordé aux navires nationaux aucun privilège ni aucune faveur qui ne le soit également aux navires de l'autre Partie, la volonté des Hautes Parties contractantes étant que, sous ce rapport aussi, les navires respectifs soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Article XIII.

Il est fait exception aux dispositions du présent Traité pour le cabotage dans les territoires de l'une ou de l'autre des Hautes Parties contractantes, dont le régime reste soumis aux lois, ordonnances et règlements des pays respectifs. Il est entendu toutefois que les sujets japonais dans la Monarchie austro-hongroise, et les sujets autrichiens ou hongrois dans le territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon jouiront, pour tout ce qui concerne le cabotage, des droits et privilèges qui sont ou seront accordés par ces mêmes lois, ordonnances et règlements aux sujets de tout autre pays.

Tout navire japonais chargé à l'étranger d'une cargaison destinée en tout ou en partie à deux ou plusieurs ports de l'Autriche ou de la Hongrie et

wywożony bez względu, czy wywozi się go okrętami japońskimi czy austriackimi lub węgierskimi i czy miejscem jego przeznaczenia jest jeden z portów każdej z Wysokich Stron kontraktujących czy jeden z portów trzeciego mocarstwa.

Artykuł XI.

Żadne opłaty, jakoto beczkowe, portowe, sternicze, latarniowe, kwarantanne, żadne podobne lub jakiegokolwiek rodzaju i pod jakąkolwiek nazwą istniejące, pobierane na imię lub na korzyść Rządu, funkcyonaryuszów publicznych, osób prywatnych, korporacji lub zakładów jakichkolwiek, które nie byłyby w równej mierze i pod tymi samymi warunkami nakładane w podobnym przypadku na okręty krajowe lub na okręty narodu największej przychylności doznającego, nie będą nakładane w portach obszarów każdej z Wysokich Stron kontraktujących na okręty drugiej Strony. Ta tożsamość postępowania stosowana będzie do dotyczących okrętów bez względu na to, z którego miejsca przybywają i do którego mają się udać.

Artykuł XII.

Co się tyczy miejsca do stawiania okrętów na kotwicy, ładowania i wyładowywania okrętów w portach, bassenach, dokach, zatokach i rzekach na obszarach Wysokich Stron kontraktujących, okrętom krajowym nie będzie przyznany żaden przywilej, nie będzie udzielone żadne dobrodziejstwo, któreby nie miało służyć w równej mierze okrętom drugiej Strony, jest bowiem życzeniem Wysokich Stron kontraktujących, żeby także pod tym względem ich okręty zostawały na stopie zupełnej równości z krajowymi.

Artykuł XIII.

Postanowienia niniejszego Traktatu nie rozciągają się na żeglugę przybrzeżną w obszarach jednej lub drugiej Strony kontraktującej; takowa podlegać ma nadal ustawom, rozporządzeniom i regulaminom odnośnych krajów. Zgodzono się jednak, żeby obywatele japońscy w monarchii austriacko-węgierskiej a obywatele austriacy lub węgiercy w obszarach Najjaśniejszego Cesarza japońskiego używali we wszystkim, co się tyczy żeglugi nadbrzeżnej, tych samych praw i przywilejów, które są lub będą temi samemi ustawami, rozporządzeniami i regulaminami nadane obywatelom jakiegokolwiek innego kraju.

Każdy okręt japoński obciążony w kraju zagranicznym ładunkiem przeznaczonym w całości lub w części do dwóch lub więcej portów austriackich

tout navire autrichien ou hongrois chargé à l'étranger d'une cargaison destinée en tout ou en partie à deux ou plusieurs ports du territoire de Sa Majesté l'Empereur du Japon pourra, en se conformant aux lois et aux règlements de douane du pays, décharger une partie de sa cargaison dans un port, et continuer son voyage pour l'autre ou les autres ports de destination où le commerce étranger est admis, dans le but d'y décharger une autre partie ou le reste de sa cargaison d'origine.

Le Gouvernement japonais concède en outre aux navires autrichiens et hongrois de continuer, comme par le passé, et pour toute la durée du présent Traité, à transporter des cargaisons entre les ports ouverts de l'Empire, à l'exception des ports d'Osaka, de Niigata et d'Ebisu-Minato.

Article XIV.

Tout vaisseau de guerre ou navire de commerce de l'une ou de l'autre des Hautes Parties contractantes qui serait forcé par le mauvais temps ou pour toute autre raison de se réfugier dans un port de l'autre, aura la liberté de s'y faire réparer, de s'y pourvoir de tous les approvisionnements dont il aura besoin et de reprendre la mer sans payer d'autres taxes que celles qui seraient acquittées en pareille circonstance par les navires nationaux. Dans le cas cependant où le capitaine d'un navire de commerce se trouverait dans la nécessité de vendre une partie de sa cargaison pour payer les frais, il sera obligé de se conformer aux règlements et tarifs du lieu où il aurait relâché.

S'il arrive qu'un vaisseau de guerre ou un navire de commerce de l'une des Hautes Parties contractantes échoue ou fasse naufrage sur les côtes de l'autre, les autorités locales en informeront sans retard le Consul-Général, le Consul, le Vice-Consul ou l'Agent consulaire le plus voisin.

Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires japonais naufragés ou échoués dans les eaux territoriales de l'Autriche ou de la Hongrie auront lieu conformément aux lois, ordonnances et règlements de l'Autriche et de la Hongrie et, réciproquement, toutes les mesures de sauvetage relatives aux navires autrichiens ou hongrois naufragés ou échoués dans les eaux territoriales de Sa Majesté l'Empereur du Japon, auront lieu conformément aux lois, ordonnances et règlements du Japon.

Tous navires ou vaisseaux ainsi échoués ou naufragés, tous débris et accessoires, toutes fournitures leur appartenant, et tous effets et marchandises sauvés desdits navires ou vaisseaux, y compris ceux qui auraient été jetés à la mer, ou les

lub węgierskich i każdy okręt austriacki lub węgierski obciążony w kraju zagranicznym ładunkiem przeznaczonym w całości lub w części do dwóch lub więcej portów w obszarze Najjaśniejszego Cesarza japońskiego, może z zastosowaniem się do ustaw i przepisów cłowych dotyczącego kraju wyłożyć część swego ładunku w porcie i puścić się w dalszą podróż do innego lub innych portów przeznaczenia, w których handel zagraniczny jest dozwolony, dla złożenia tam drugiej części lub reszty swego pierwotnego ładunku.

Rząd japoński pozwala zresztą okrętom austriackim i węgierskim na cały czas trwania niniejszego Traktatu przewozić ładunki, jak to działo się dotąd pomiędzy otwartymi portami cesarstwa z wyjątkiem portów Osaka, Niigata i Ebisu-Minato.

Artykuł XIV.

Każdy statek wojenny lub okręt handlowy jednej lub drugiej z Wysokich Stron kontraktujących, któryby z powodu burzy lub z jakiegokolwiek innej przyczyny zmuszony był schronić się do portu drugiej Strony, będzie miał prawo wykonania tam naprawek, zaopatrzenia się we wszelkie zapasy, jakichby potrzebował i puszczania się znowu na morze bez opłacania innych należności prócz tych, które w podobnych okolicznościach pobierane są od okrętów krajowych. W takim jednak przypadku, gdyby kapitan okrętu handlowego zmuszony był sprzedać część swego ładunku dla zaspokojenia kosztów, winien zastosować się do rozporządzeń i taryf obowiązujących w miejscu, w którym się zatrzymał.

Gdyby statek wojenny lub okręt handlowy jednej z Wysokich Stron kontraktujących osiadł na mieliźnie lub rozbił się przy brzegach drugiej Strony, Władze miejscowe uwiadomią o tem niezwłocznie rezydującego najbliższego konsula głównego, konsula, wicekonsula lub agenta konsulowskiego.

Wszelkie czynności odnoszące się do ratowania okrętów japońskich, które rozbiły się lub osiadły na mieliźnie na wodach w obszarze austriackim lub węgierskim, będą się odbywały według ustaw, rozporządzeń i regulaminów austriackich i węgierskich i nawzajem, wszelkie środki odnoszące się do ratowania okrętów austriackich lub węgierskich, które rozbiły się lub osiadły na mieliźnie na wodach w obszarze Najjaśniejszego Cesarza japońskiego, będą wykonane według ustaw, rozporządzeń i regulaminów japońskich.

Wszystkie okręty lub statki, które w taki sposób osiadły na mieliźnie lub się rozbiły, wszelkie szczątki i przynależności okrętowe, wszelkie przedmioty ich uzbrojenia, jakoteż wszelkie rzeczy i towary z rzeczonych okrętów i statków uratowane,

produits desdits objets, s'ils sont vendus, ainsi que tous papiers trouvés à bord de ces navires ou vaisseaux échoués ou naufragés, seront remis aux propriétaires ou à leurs représentants quand ils les réclameront. Dans le cas où ces propriétaires ou représentants ne se trouveraient pas sur les lieux, lesdits produits ou objets seront remis aux Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents consulaires respectifs, sur leur réclamation, dans le délai fixé par les lois du pays, et ces officiers consulaires, propriétaires ou représentants paieront seulement les dépenses occasionnées pour la conservation desdits objets ainsi que les frais de sauvetage ou autres dépenses auxquels seraient soumis, en cas de naufrage, les navires nationaux.

Les effets et marchandises sauvés du naufrage seront exempts de tous droits de douane, à moins qu'ils n'entrent dans la consommation intérieure, auquel cas ils paieront les droits ordinaires.

Dans le cas où un navire appartenant aux sujets d'une des Hautes Parties contractantes ferait naufrage ou échouerait sur les territoires de l'autre, les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls ou Agents consulaires respectifs seront autorisés, en l'absence du propriétaire, capitaine ou autre représentant du propriétaire, à prêter leur appui officiel pour procurer toute l'assistance nécessaire aux sujets des Etats respectifs. Il en sera de même dans le cas où le propriétaire, capitaine ou autre représentant serait présent, et demanderait une telle assistance.

Article XV.

Tous les navires qui, conformément aux lois japonaises, sont considérés comme navires japonais et tous les navires qui, conformément aux lois autrichiennes ou hongroises, sont considérés comme navires autrichiens ou hongrois seront respectivement considérés comme navires japonais et autrichiens ou hongrois pour l'application du présent Traité.

Article XVI.

Si un marin déserte d'un vaisseau de guerre ou d'un navire de commerce appartenant à l'une ou à l'autre des Hautes Parties contractantes sur les territoires de l'autre, les autorités locales seront tenues de prêter toute assistance en leur pouvoir pour l'arrestation et la remise de ce déserteur, sur la demande qui leur sera adressée par le Consul du pays auquel appartient le navire ou vaisseau du déserteur ou par le représentant dudit Consul.

licząc do nich i te, które wrzucone były w morze, lub kwota uzyskana za takowe, jeżeli zostały sprzedane, jak niemniej wszelkie papiery znalezione na pokładzie tych okrętów lub statków na mieliznie osiadłych lub rozbitych, wydane będą właścicielom lub ich zastępcom, gdy tego zażądatają. W takich przypadkach, gdy właściciele ci lub ich zastępcy nie znajdują się w miejscu, rzeczony dochód z sprzedaży lub rzeczony przedmiot wręczony będą dotyczącym konsulem głównym, konsulem, wicekonsulem lub agentom konsulowskim, gdy tego zażądatają w terminie ustawami krajowemi przepisany, ci zaś urzędnicy konsulowscy, właściciele lub ich zastępcy płacić będą jedynie kosztą, jakich wymagało zachowanie rzeczonych przedmiotów, tudzież kosztą uratowania i owe inne, jakim w przypadku rozbicia się podlegałyby okręty krajowe.

Rzeczy i towary uratowane po rozbiciu się okrętu będą uwalniane od wszelkich opłat cłowych, o ile nie przejdą na konsumeyę wewnętrzną, w którym to razie podlegać będą opłatom zwyczajnym.

Gdy okręt należący do obywateli jednej z Wysokich Stron kontraktujących rozbije się lub osiedzie na mieliznie w obszarach drugiej Strony, konsulowie główni, konsulowie, wicekonsulowie lub agenci konsulowscy odnośnego państwa są upoważnieni w nieobecności właściciela, kapitana lub innego zastępcy właściciela dostarczyć swego poparcia urzędowego celem zapewnienia obywatelom tego państwa pomocy, jakiejby potrzebowali. Upoważnieni są do tego także w takim razie, gdy właściciel, kapitan lub inny zastępca jest obecny i prosi o takie poparcie.

Artykuł XV.

Wszelkie okręty, które stosownie do ustaw japońskich uważane są za okręty japońskie i wszelkie okręty, które stosownie do ustaw austriackich lub węgierskich uważane są za okręty austriackie lub węgierskie, będą nawzajem uważane za okręty japońskie, austriackie lub węgierskie w duchu niniejszego Traktatu.

Artykuł XVI.

Gdy ze statku wojennego lub okrętu handlowego, należącego do jednej lub drugiej z Wysokich Stron kontraktujących, zbiegnie majątek do obszarów drugiej Strony, Władze miejscowe będą obowiązane dostarczyć na żądanie bądź konsula, do którego okręt lub statek owego zbiega należy, bądź jego zastępcy, wszelkiej na jaką je stać pomocy do pochwycenia i wydania zbiega.

Il est entendu que cette stipulation ne s'appliquera pas aux sujets du pays où la désertion a eu lieu.

Article XVII.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que, dans toutes les matières relatives au commerce et à la navigation, tout privilège, faveur ou immunité quelconque que l'une d'Elles a déjà accordés ou accorderait à l'avenir au Gouvernement, aux navires ou aux sujets de tout autre Etat, seront étendus immédiatement et sans condition à l'autre Partie contractante, leur intention étant que, pour ce qui concerne le commerce et la navigation, les Hautes Parties contractantes jouissent, sous tous les rapports, du traitement de la nation la plus favorisée.

Article XVIII.

Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront, sur les territoires de l'autre, de la même protection que les nationaux relativement aux patentes, aux dessins et modèles, aux marques de fabrique ou de commerce, aux raisons sociales et aux noms, en remplissant les formalités prescrites par la loi.

Article XIX.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra nommer des Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls, Pro-Consuls et Agents consulaires dans tous les ports, villes et places de l'autre Partie, sauf dans les localités où il y aurait inconvénient à admettre de tels officiers consulaires.

Cette exception ne sera cependant pas faite à l'égard de l'une des Parties contractantes sans l'être également à l'égard de toutes les autres Puissances.

Les Consuls-Généraux, Consuls, Vice-Consuls, Pro-Consuls et Agents consulaires exerceront toutes leurs fonctions et jouiront de tous les privilèges, exemptions et immunités qui sont ou seront accordés aux officiers consulaires de la nation la plus favorisée.

Article XX.

Les Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

Les divers quartiers étrangers qui existent au Japon seront incorporés aux communes respectives japonaises et feront dès lors partie du système municipal du Japon

Umówiono się, żeby postanowienie to nie stosowało się do obywateli kraju, w którym zbiegostwo nastąpiło.

Artykuł XVII.

Wysokie Strony kontraktujące ułożyły się, że we wszystkich sprawach, tyczących się handlu i żeglugi, wszelki przywilej, wszelkie dobrodziejstwo lub uwolnienie jakiegokolwiek, które jedna z nich przyznała już lub przyznałaby w przyszłości rządowi, okrętom lub obywatelom jakiegokolwiek innego państwa, będą niezwłocznie i bezwarunkowo rozciągnięte na drugą Stronę kontraktującą, zamiarem bowiem ich jest postępować nawzajem względem siebie w sprawach handlowych i żeglarskich tak, jak postępują względem narodu doznającego największej przychylności.

Artykuł XVIII.

Obywatele każdej z Wysokich Stron kontraktujących doznawać będą pod względem patentów, wzorów i modeli, znaków fabrycznych lub handlowych, pod względem firm i nazwisk takiej samej opieki, jak krajowcy a to pod warunkiem dopełnienia formalności ustawami przewidzianych.

Artykuł XIX.

Każda z Wysokich Stron kontraktujących będzie mogła mianować konsulów głównych, konsulów, wicekonsulów, prokonsulów i agentów konsulowskich we wszystkich portach, miastach i placach drugiej Strony, z wyłączeniem takich miejsc, w których ustanowienie takich funkcyonaryuszów konsulowskich nastęczałoby trudności.

Wyjątek jednak ten nie będzie czyniony względem jednej z Wysokich Stron kontraktujących bez zastosowania go w równej mierze do wszystkich innych mocarstw.

Konsulowie główni, konsulowie, wicekonsulowie, prokonsulowie i agenci konsulowscy wykonywać będą wszystkie upoważnienia i używać będą wszelkich przywilejów, uwzględnień i uwolnień, które są lub będą przyznane funkcyonaryuszom konsulowskim narodu doznającego największej przychylności.

Artykuł XX.

Wysokie Strony kontraktujące zgodziły się na następujące postanowienie:

Różne dzielnice cudzoziemców istniejące w Japonii, będą wcielone do gmin dotyczących i będą odtąd stanowiły części składowe gmin japońskich.

Les autorités japonaises compétentes assumeront en conséquence toutes les obligations municipales qui résultent de ce nouvel état de choses et les fonds et biens municipaux qui pourraient appartenir à ces quartiers seront, de plein droit, transférés aux dites autorités japonaises.

Lorsque les changements ci-dessus indiqués auront été effectués, les baux à perpétuité, en vertu desquels les étrangers possèdent actuellement des propriétés dans les dits quartiers seront confirmés et les propriétés de cette nature ne donneront lieu à aucuns impôts, taxes, charges, contributions ou conditions quelconques autres que ceux expressément stipulés dans les baux en question. Il est entendu toutefois qu'aux autorités consulaires dont il y est fait mention seront substituées les autorités japonaises.

Les droits de possession sur les dits biens fonciers pourront être librement aliénés à l'avenir par leurs possesseurs à des indigènes ou étrangers sans qu'ils soient tenus de demander comme à présent pour certains cas l'approbation des autorités consulaires ou japonaises.

Les terrains que le gouvernement japonais aurait concédés exempts de rentes vu l'usage public auquel ils étaient affectés, resteront, sous la réserve des droits de la souveraineté territoriale, affranchis d'une manière permanente de tous impôts, taxes et charges et ils ne seront point dépourvus de l'usage auquel ils étaient primitivement destinés.

Article XXI.

Les dispositions du présent Traité sont applicables aux pays qui appartiennent à présent ou appartiendront à l'avenir au territoire douanier de l'une des Hautes Parties contractantes.

Article XXII.

A dater de la mise en vigueur du présent Traité dans toutes ses parties, seront abrogés le Traité du 18 octobre 1869 correspondant au quatorzième jour du neuvième mois de la deuxième année de Meiji et tous les Arrangements et Conventions conclus entre les Hautes Parties contractantes existant antérieurement à cette date. En conséquence, la juridiction exercée par les tribunaux consulaires austro-hongrois au Japon et les privilèges, exemptions et immunités exceptionnels dont les sujets autrichiens ou hongrois jouissaient en matière juridictionnelle seront supprimés de plein droit et sans qu'il soit besoin de notification du jour de la mise en vigueur du présent Traité; et

W skutek tego właściwe Władze japońskie wezmą na siebie wszelkie obowiązki municypalne, wynikające z tego nowego stanu rzeczy a nawzajem fundusze i posiadłości municypalne, jakieby do tych dzielnic należały, przeniesione będą na rzeczono Władze japońskie.

Gdy zmiany powyżej wzmiankowane zostaną przeprowadzone, kontrakty dzierżawy wieczystej, na mocy których cudzoziemcy posiadają obecnie realności w rzeczonych dzielnicach, zostaną potwierdzone i realności te nie będą podlegały żadnym innym podatkom, poborom, ciężarom, kontrybucjom i warunkom prócz tych, które ustanowione są w rzeczonych kontraktach dzierżawy. Rozumie się jednak samo przez się, że w kontraktach tych na miejsce Władz konsulowskich wpisane będą Władze japońskie.

Posiadacze rzeczonych nieruchomości będą mogli na przyszłość sprzedawać dowolnie swoje prawa posiadania bądź krajowcom, bądź cudzoziemcom i nie będą potrzebowali jak obecnie prosić w pewnych przypadkach Władz konsulowskich lub japońskich o pozwolenie.

Grunta, które Rząd japoński odstąpił z uwolnieniem od czynszu ze względu na użytek publiczny, na który zostały przeznaczone, pozostaną z zastrzeżeniem wszechwładztwa państwa, wolne trwale od wszelkich podatków, poborów i ciężarów i nie będą nigdy obrócone na inny cel zamiast na ten, na który zostały pierwotnie przeznaczone.

Artykuł XXI.

Postanowienia niniejszego Traktatu stosują się do krajów, które należą obecnie lub należeć będą w przyszłości do obszaru cłowego każdej z Wysokich Stron kontraktujących.

Artykuł XXII.

Od dnia, w którym wszystkie części niniejszego Traktatu wejdą w wykonanie, utracą moc swoją tak Traktat z dnia 18. października 1869, czyli czternastego dnia dziewiątego miesiąca drugiego roku Meiji, jak i wszelkie inne układy wcześniejszej daty między Wysokimi Stronami kontraktującymi. W skutek tego władza sądowa wykonywana w Japonii przez sądy konsulowskie, austriacko-węgierskie, tudzież przywileje, uwolnienia i swobody wyjątkowe, których obywatele austriaccy lub węgierscy używali pod względem jurysdykcyjnym, zostaną uchylone i uwiadomienie o wejściu w wykonanie Traktatu niniejszego nie będzie do tego potrzebne; od tego

les Autrichiens et les Hongrois seront dès lors soumis à la juridiction des tribunaux japonais.

Article XXIII.

Le présent Traité, à l'exception de l'article XVIII, n'entrera en vigueur qu'une année après que le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur du Japon aura notifié à la Monarchie austro-hongroise son intention de le voir mis à exécution, mais en aucun cas avant le 17 juillet 1899. Le présent Traité restera obligatoire pendant une période de douze ans à partir du jour où il aura été mis à exécution.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura le droit, à un moment quelconque après que onze années se seront écoulées depuis l'entrée en vigueur du présent Traité, de notifier à l'autre Partie son intention d'y mettre fin, et à l'expiration du douzième mois qui suivra cette notification, le Traité cessera et expirera entièrement.

L'article XVIII du présent Traité sera mis en vigueur au moment de l'échange des ratifications dudit Traité et restera valable — à moins que les Hautes Parties contractantes ne conviennent pas d'une disposition contraire — jusqu'à ce que les autres articles du Traité cesseront d'être obligatoires.

Toutefois l'alinéa 1 de l'article V du Traité pourra être dénoncé à toute époque par l'Autriche-Hongrie et dans ce cas ladite disposition de cet article cessera d'être en vigueur douze mois après sa dénonciation.

Article XXIV.

Le présent Traité sera ratifié par les Hautes Parties contractantes et les ratifications en seront échangées à Vienne ou à Tokio aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires l'ont signé et l'ont revêtu de leurs cachets respectifs.

Fait en double expédition à Vienne le cinq décembre mil huit cent quatre-vingt-dix-sept correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** (L. S.) **K. Takahira**
m. p. m. p.

dnia Austriacy i Węgrzy podlegać będą sądownictwu japońskiemu.

Artykuł XXIII.

Traktat niniejszy, z wyjątkiem artykułu XVIII, wejdzie w wykonanie dopiero w rok po tym dniu, w którym Rząd Najjaśniejszego Cesarza japońskiego oznajmi monarchii austriacko-węgierskiej, że zamierza wprowadzić go w wykonanie, w żadnym jednak razie nie nastąpi to przed dniem 17. lipca 1899. Traktat niniejszy obowiązywać ma przez lat dwanaście, licząc od dnia, w którym wejdzie w wykonanie.

Każda z Wysokich Stron kontraktujących będzie miała prawo kiedykolwiek po upływie lat jedenastu od wejścia Traktatu niniejszego w wykonanie oznajmić drugiej Stronie, że zamierza Traktat uchylić, a wtedy z upływem dwunastego miesiąca, który po tem uwiadomieniu nastąpi, Traktat przestanie obowiązywać i uważany będzie za nieistniejący.

Artykuł XVIII niniejszego Traktatu wejdzie w wykonanie od chwili wymiany ratyfikacji tegoż Traktatu i obowiązywać będzie — o ile Strony kontraktujące nie zgodzą się na odmienne postanowienie, dopóki inne artykuły Traktatu nie przestaną być obowiązującymi.

Jednakże ustęp 1 artykułu V Traktatu może monarchia austriacko-węgierska wypowiedzieć kiedykolwiek, w takim zaś razie rzeczzone postanowienie tego artykułu przestanie obowiązywać w dwanaście miesięcy po wypowiedzeniu.

Artykuł XXIV.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany przez Wysokie Strony kontraktujące a ratyfikacje wymienione będą w Wiedniu lub w Tokio, jak tylko można najrychlej.

W dowód czego pełnomocnicy podpisali go i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Spisano w dwóch wygotowaniach w Wiedniu dnia piątego grudnia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątego siódmego, czyli piątego dnia dwunastego miesiąca trzydziestego roku Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** (L. S.) **K. Takahira**
r. w. r. w.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis, quae in hac conventionione eiusque adnexis continentur, ea rata grataque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Vindobonae, die tricesimo mensis Novembris anno Domini millesimo octingentesimo nonagesimo octavo, Regnorum Nostrorum quinquagesimo.

Franciscus Josephus m. p.

Agenor Comes **Goluchowski m. p.**

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium :

Alexander Eques **a Suzzara m. p.**,

Caput sectionis.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu en date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes :

1. Ad article I du Traité.

Le Gouvernement japonais consent, en attendant l'ouverture complète du pays aux sujets autrichiens et hongrois, d'étendre le système existant des passeports de façon à permettre auxdits sujets, sur la production d'un certificat favorable émanant de la Légation austro-hongroise à Tokio ou de l'un quelconque des Consulats austro-hongrois dans les ports japonais ouverts, d'obtenir sur leur demande du Département Impérial des affaires étrangères à Tokio ou des autorités principales de la Préfecture dans laquelle est situé un port ouvert, des passeports valables pour toute l'étendue du pays et pour toute période n'excédant pas douze mois. Il est bien entendu que, sous cette réserve, les lois et réglemens existants et applicables aux sujets autrichiens ou hongrois qui voyagent dans l'Empire du Japon sont maintenus.

2. Ad article I et III.

Il est convenu que les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes seront admis dans les territoires de l'autre, de la même manière que les nationaux, à l'acquisition et à la possession d'hypothèques sur des immeubles.

3. Ad article I et XIX.

En ce qui concerne la compétence des fonctionnaires consulaires ainsi que l'assistance judiciaire en matière civile et pénale et l'extradition des criminels, les Hautes Parties contractantes s'accorderont, sous réserve de pleine réciprocité, le traitement de la nation la plus favorisée aussi longtemps qu'elles n'auront pas réglé cette matière par un arrangement spécial.

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu Traktatu handlowego i żeglarskiego w dniu dzisiejszym zawartego, podpisani pełnomocnicy zgodzili się na następujące postanowienia:

1. Do artykułu I Traktatu.

Rząd japoński zgadza się, żeby tymczasowo, zanim cały kraj zostanie otwarty dla obywateli austriacko-węgierskich, teraźniejszy system paszportowy był w ten sposób rozszerzony, że obywatele ci, za okazaniem świadectwa polecającego od poselstwa austriacko-węgierskiego w Tokio albo od któregokolwiek z konsulatów austriacko-węgierskich w otwartych portach japońskich otrzymają na prośbę swoją od cesarsko japońskiego urzędu spraw zewnętrznych w Tokio lub od Władz wyższych okręgu, w którym leży port otwarty, paszporty ważne w obszarze całego kraju na okres najwięcej dwunastomiesięczny. Zgodzono się, że z tem zastrzeżeniem ustawy i rozporządzenia istniejące, które stosują się do obywateli austriackich lub węgierskich, podróżujących po cesarstwie japońskiem, będą utrzymane w mocy obowiązującej.

2. Do artykułów I i III.

Zgodzono się, że obywatele jednej z Wysokich Stron kontraktujących dopuszczani będą w obszarach drugiej Strony w taki sam sposób jak krajowcy do nabywania i posiadania praw hipotecznych na nieruchomościach.

3. Do artykułów I i XIX.

Co się tyczy właściwości funkcjonaryuszów konsulowskich, jakoteż asystency sądowej w sprawach cywilnych, kryminalnych i tyczących się wydania zbrodniarzy, Wysokie Strony kontraktujące przyrzekają sobie z zastrzeżeniem zupełnej wzajemności takie postępowanie, jakie stosuje się do narodu doznającego największej przychylności a to dopóty, dopóki nie urządują tego przedmiotu osobną umową.

4. Ad article V.

Un mois après l'échange des ratifications du Traité de commerce et de navigation signé ce jour, le tarif d'importation actuellement appliqué aux articles importés de la Monarchie austro-hongroise au Japon cessera d'être en vigueur. A partir du même moment, le nouveau tarif de douane japonais ainsi que les droits de faveur stipulés dans les autres Traités conclus entre le Japon et les Etats étrangers seront applicables aux articles produits ou fabriqués en Autriche-Hongrie à leur importation au Japon, tout en maintenant le traitement de la nation la plus favorisée garanti par les stipulations de l'article XX du Traité existant entre les Hautes Parties contractantes aussi longtemps que lesdites stipulations resteront en vigueur, puis subséquemment des articles V et XVII du Traité signé ce jourd'hui.

Toutefois il est entendu que les modifications qui seraient apportées ultérieurement au tarif douanier japonais devront être publiées six mois avant leur application aux articles produits ou fabriqués dans la Monarchie austro-hongroise.

Rien de ce qui est contenu dans le Traité, dans ce Protocole ou dans la Convention additionnelle signée ce jourd'hui ne pourra être tenu comme limitant ou déterminant le droit de l'Autriche-Hongrie et du Japon de restreindre ou de prohiber l'importation des drogues, médecines, aliments ou breuvages falsifiés, d'imprimés, peintures, livres, cartes, lithographies, gravures indécentes ou obscènes, ou d'autres objets pouvant offrir quelque danger pour la sécurité ou la morale publique, d'articles fabriqués en violation des lois qui, en Autriche, en Hongrie et au Japon, réglementent les brevets d'invention, les marques de fabrique ou la propriété littéraire. Ce droit réciproque s'étendra également aux prohibitions sanitaires ou autres provenant de la nécessité de protéger la santé des personnes, ainsi que la conservation du bétail et des plantes utiles à l'agriculture.

Il est convenu que, dans le cas où l'application du principe de la nation la plus favorisée en matière des droits de douane garanti par le Traité signé ce jourd'hui et par le présent Protocole serait reconnue non satisfaisante dans la pratique, les Hautes Parties contractantes s'entendront sur des droits de faveur applicables aux articles ayant un intérêt spécial pour chacune d'Elles.

Tout en se réservant l'exécution ultérieure de cette clause les Hautes Parties contractantes sont convenues déjà actuellement d'une Convention additionnelle signée ce jourd'hui qui détermine

4. Do artykułu V.

W miesiąc po wymianie ratyfikacji Traktatu handlowego i żeglarskiego, podpisanego w dniu dzisiejszym, taryfa ceł przywozowych stosowana obecnie do przedmiotów wprowadzanych z monarchii austriacko węgierskiej do Japonii zostanie uchylona. Począwszy od tego samego terminu, nowa taryfa cłowa japońska, jakoteż cła niższe, które ustanowione zostały w innych traktatach, jakie Japonia pozawierała z państwami zagranicznymi, stosowane będą do przedmiotów produkowanych lub wyrabianych w Austrii i Węgrzech przy ich wprowadzeniu do Japonii, co się zaś tyczy postępowania jak z narodem doznającym największej przychylności, takowe zachowywane być ma stosownie do postanowień artykułu XX Traktatu obecnie między Wysokimi Stronami kontraktującymi istniejącego, dopóki te postanowienia będą obowiązywały, a gdy moc ich upłynie, zachowane być ma stosownie do artykułów V i XVIII Traktatu w dniu dzisiejszym podpisanego.

Zresztą zgodzono się, że zmiany, któreby później poczynione były w taryfie cłowej japońskiej, muszą być ogłoszone na sześć miesięcy przed rozpoczęciem się stosowania ich do towarów produkowanych lub wyrabianych w monarchii austriacko-węgierskiej.

Żadne postanowienie Traktatu niniejszego, protokołu lub umowy dodatkowej, w dniu dzisiejszym zawartej, nie może monarchii austriacko-węgierskiej lub Japonii stać na przeszkodzie do zarządzania ograniczeń lub wydawania zakazów co do wprowadzania sfałszowanych drogieryi, lekarstw, żywności lub napojów, nieprzyzwolonych lub gorszących druków, obrazów, książek, kart, litografii i sztychów lub innych przedmiotów mogących zagrażać bezpieczeństwu publicznemu lub moralności, nakoniec takich przedmiotów, które wykonane zostały z naruszeniem obowiązujących w Austrii, w Węgrzech i w Japonii ustaw o patentach na wynalazki, o znakach fabrycznych lub własności literackiej. Prawo to wzajemnie uznane rozciąga się w równej mierze także na zakazy zdrowotne i na inne zakazy potrzebne dla ochrony zdrowia ludzkiego lub dla ochrony bydła i roślin do uprawy rolniczej.

Zgodzono się również, że w takim razie, gdyby stosowanie zasady postępowania pod względem ceł jak z narodem doznającym największej przychylności, poręczone Traktatem dziś podpisanym, tudzież protokołem niniejszym, okazało się w praktyce niedostatecznym, Strony kontraktujące umówią się ze sobą o zaprowadzenie ceł niższych dla tych przedmiotów, na którychby każdej z nich szczególnie zależało.

Z zastrzeżeniem późniejszego wykonania tej klauzuli, Wysokie Strony kontraktujące zawarły już teraz umowę dodatkową w dniu dzisiejszym podpi-

jusqu'au 31 décembre 1903 le régime d'importation applicable à certains articles d'un pareil intérêt.

Sous tout autre rapport, les dispositions du Traité actuel ainsi que des Arrangements et Conventions subsidiairement conclus entre les Hautes Parties contractantes resteront obligatoires jusqu'à la mise en vigueur du Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui.

5. Ad article XVIII.

Les Hautes Parties contractantes se réservent de régler par une Convention spéciale la protection des patentes, dessins et modèles et entameront en son temps les négociations nécessaires.

Le Gouvernement japonais s'engage à adhérer, avant la cessation de la juridiction consulaire austro-hongroise au Japon, à l'Union internationale de Paris concernant la protection de la propriété industrielle.

6. Ad article XXII.

Il est convenu que, malgré la cessation de la juridiction consulaire austro-hongroise au Japon, amenée ipso facto par l'entrée en vigueur entière du Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui, cette juridiction sera maintenue par rapport à toutes les affaires déjà pendantes au moment de la mise en vigueur complète du Traité et restera obligatoire jusqu'à leur décision définitive.

Le présent protocole sera considéré comme approuvé et sanctionné par les Hautes Parties contractantes sans autre ratification spéciale par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité auquel il se rapporte.

Ce protocole prendra fin en même temps que ledit Traité cessera d'être obligatoire.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des Hautes Parties contractantes ont signé le présent Protocole et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait en double expédition à Vienne le cinq décembre 1897 correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** (L. S.) **K. Takahira**
m. p. m. p.

saną, w której na czas aż do 31. grudnia 1903 przepisane zostało postępowanie pod względem cel przywozowych z pewnemi przedmiotami, na których Stronom szczególnie zależy.

We wszystkich innych względach postanowienia Traktatu obecnie obowiązującego, tudzież osobnych układów i umów między Wysokimi Stronami zawartych, zachować mają moc swoją aż dopóki nie wejdzie w wykonanie Traktat handlowy i żeglarski w dniu dzisiejszym podpisany.

5. Do artykułu XVIII.

Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie zawarcie osobnego Traktatu co do ochrony patentów, wzorów i znaków i w swoim czasie nawiążą w tym względzie rokowania.

Nadto zobowiązuje się Rząd japoński, że nim jurysdykcyja konsulowska austriacko-węgierska w Japonii zostanie zniesiona, przystąpi do Unii międzynarodowej paryskiej, mającej na celu ochronę własności przemysłowej.

6. Do artykułu XXII.

Zgodzono się, że chociaż jurysdykcyja konsulowska austriacko-węgierska, wykonywana w Japonii, ustanie od chwili i w skutek wejścia w wykonanie całego Traktatu handlowego i żeglarskiego dzisiaj podpisanego, to jednak urzędować będzie jeszcze aż do ostatecznego załatwienia wszystkich tych spraw, które będą u niej wisiały w czasie wejścia całego Traktatu w wykonanie.

Protokół niniejszy będzie uważany za przyjęty i zatwierdzony przez Wysokie Strony kontraktujące bez osobnej ratyfikacyi, już w skutek wymiany ratyfikacyi Traktatu, do którego się odnosi.

Protokół niniejszy utraci moc swoją w tym samym czasie, w którym Traktat rzeczony przestanie obowiązywać.

W dowód czego Pełnomocnicy Wysokich Stron kontraktujących podpisali protokół niniejszy i wycisnęli na nim pieczęci swoich herbów.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia piątego grudnia 1897, czyli piątego dnia dwunastego miesiąca trzydziestego roku Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** (L. S.) **K. Takahira**
r. w. r. w.

Convention additionnelle.

Les Soussignés, Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur du Japon à Vienne, en vertu de la disposition du Protocole final annexé au Traité de commerce et de navigation conclu ce jourd'hui, sont convenus de ce qui suit:

Article I.

En même temps que le nouveau tarif de douane japonais (alinéa 1 de la section 4 du Protocole final ad article V du Traité de commerce et de navigation ci-dessus mentionné) entrera en vigueur, les articles ci-après mentionnés, produits ou fabriqués dans la Monarchie austro-hongroise seront soumis à leur importation au Japon aux droits suivants:

Les ustensiles de cuisine ou vaisselles, ainsi que les autres ouvrages en tôle de fer ou d'acier, émaillés, décorés ou non;	} 10 % ad valorem
Les lampes, parties et accessoires de lampes en métal ou en verre;	
Les meubles de toute sorte en bois courbé;	
La bijouterie fausse;	
Les boutons de toute sorte;	
Les objets en verre, les cristaux et la vitrification, excepté le verre à vitres;	
La poudre insecticide . . . . . 5% ad valorem.	
Les chevaux . . . . . exempts.	

Les droits ad valorem seront calculés sur le prix réel des marchandises au lieu d'achat, de production ou de fabrication, augmenté des frais de transport et d'assurance dudit lieu jusqu'au port de déchargement, ainsi que des frais de commission, s'il en existe.

Article II.

A partir du jour où les articles de l'Autriche-Hongrie seront traités au Japon de la manière

Umowa dodatkowa.

Podpisani, jako Minister spraw zewnętrznych Najjaśniejszego Cesarza austriackiego, Króla czeskiego itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego, tudzież poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Najjaśniejszego Cesarza japońskiego w Wiedniu, na mocy postanowienia Protokołu końcowego dołączonego do Traktatu handlowego i żeglarskiego, zawartego w dniu dzisiejszym, zawarli umowę następującą:

Artykuł I.

Od tej chwili, gdy nowa taryfa cłowa japońska (punkt 4, ustęp 1, protokołu końcowego do artykułu V powyższego Traktatu handlowego i żeglarskiego) nabędzie mocy obowiązującej, przedmioty poniżej wyszczególnione, w monarchii austriacko-węgierskiej produkowane lub wyrabiane, podlegać będą przy wprowadzeniu do Japonii następującym cłom:

Przybory kuchenne lub naczynia, tudzież inne przedmioty z blachy żelaznej lub stalowej, także emalowane, przyozdobione;	} 10% od wartości.
Lampy, części składowe i przydatkowe lamp z metalu lub szkła;	
Sprzęty wszelkiego rodzaju z giętego drzewa;	
Klejnoty fałszywe;	
Guziki wszelkiego rodzaju;	
Towary szklane, kryształowe i szkło z wyjątkiem szyb szklanych;	
Proszek na owady . . . . . 5% od wartości.	}
Konie . . . . . bez opłaty.	

Cła od wartości obliczane będą podług wartości rzeczywistej towarów w miejscu zakupu, produkcji lub fabrykacji z doliczeniem kosztów transportu i ubezpieczenia od rzeczonoego miejsca aż do portu wyładowania, tudzież z doliczeniem kosztów komisji jeżeli były.

Artykuł II.

Począwszy od dnia, od którego towary austriacko-węgierskie będą doznawały w Japonii wzglę-

stipulée ci-dessus, les articles produits ou fabriqués dans l'Empire du Japon jouiront à leur importation dans le territoire douanier austro-hongrois du traitement de la nation la plus favorisée.

Les articles produits ou fabriqués au Japon ci-dessous mentionnés seront soumis à leur importation dans le territoire douanier austro-hongrois aux droits d'entrée suivants:

	florins en or les 100 kg.
Soie en cocons, déchets de soie, non filés	exempt
Soie dévidée ou filée, écruée	exempte
Bourre de soie (déchets de soie filés), écruée	exempte
Tissus de soie pure, unis	200.—
Tresses de paille (en forme de rubans de toute sorte), non combinées avec d'autres matières	2.—
Papier de tenture	18.—
Porcelaine	
blanche	5.—
de couleur, lisérée, peinte, imprimée, dorée, argentée	10.—
Cuivre brut, même vieux en morceaux, et débris	exempt

Article III

Dans le cas où, pendant la durée de la présente Convention, il serait accordé par le Japon à un tiers Etat pour les marchandises dénommées dans l'article I de la présente Convention un traitement plus favorable, ce traitement profitera également, en vertu des dispositions contenues dans la section 4 ad article V du protocole final annexé au Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui, aux marchandises similaires produites ou fabriquées dans la Monarchie austro-hongroise.

De même il est entendu que, dans le cas où l'Autriche-Hongrie accorderait pendant la durée de la présente Convention à un tiers Etat pour les marchandises dénommées dans l'article II de la présente Convention des droits d'entrée plus réduits, ces droits seront appliqués également aux marchandises similaires produites ou fabriquées au Japon.

Article IV.

La présente Convention entrera en vigueur le jour où le nouveau tarif de douane japonais sera appliqué et restera exécutoire jusqu'au 31 décembre 1903.

Dans le cas où l'Autriche-Hongrie aurait notifié en vertu de la disposition contenue dans

dności powyżej umówionej, postępować się będzie z towarami produkowanymi lub wyrabianymi w cesarstwie japońskim, przy wprowadzeniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, jak z towarami narodu doznającego największej przychylności.

Przedmioty produkowane lub wyrabiane w Japonii, poniżej wymienione, podlegać będą przy wprowadzeniu ich do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego następującym cłom przywozowym:

	od 100 kg złotych w zlocie.
Kokony jedwabne, odpadki jedwabiu nie przędzone	bez opłaty
Jedwab, zesnuty lub skręcony, surowy	bez opłaty
Pela jedwabna (odpadki jedwabiu, przędzone), surowa	bez opłaty
Tkaniny całojedwabne, gładkie	200.—
Plecionki słomiane (w kształcie taśm wszelkiego rodzaju) bez połączenia z innymi materiałami	2.—
Obicia papierowe	18.—
Porcelana:	
biała	5.—
barwiona, z brzegami, malowana, drukowana, pozłacana, posrebrzana	10.—
Miedź, surowa, także stara w kawałkach i odpadki	bez opłaty

Artykuł III.

Gdyby w ciągu trwania niniejszej umowy, Japonia zapewniła trzeciemu państwu co do towarów wymienionych w artykule I umowy niniejszej korzystniejsze postępowanie, w takim razie postępowanie to stosowane będzie na zasadzie postanowień zawartych w punkcie 4 do artykułu V protokołu końcowego dołączonego do Traktatu handlowego i żeglarskiego w dniu dzisiejszym podpisanego w równej mierze także do towarów tego samego rodzaju produkowanych lub wyrabianych w monarchii austriacko-węgierskiej.

Podobniez umówiono się, że w takim przypadku, gdyby monarchia austriacko-węgierska w ciągu trwania umowy niniejszej zapewniła trzeciemu państwu co do towarów wymienionych w artykule II umowy niniejszej niższe cła przywozowe, cła te pobierane będą w równej mierze także od towarów tego samego rodzaju produkowanych lub wyrabianych w Japonii.

Artykuł IV.

Umowa niniejsza wejdzie w wykonanie w tym samym dniu, co i nowa japońska taryfa cłowa i obowiązywać będzie aż do dnia 31. grudnia 1903.

W takim razie, gdyby monarchia austriacko-węgierska stosownie do postanowienia artykułu XXIII

l'article XXIII du Traité de commerce et de navigation signé ce jourd'hui son intention de faire cesser les effets de l'alinéa 1 de l'article V dudit Traité, la présente Convention sera mise hors de vigueur douze mois après cette notification.

Elle sera considérée comme approuvée et sanctionnée par les Hautes Parties contractantes sans autre ratification spéciale par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité signé ce jourd'hui.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des Hautes Parties contractantes ont signé la présente Convention et l'ont revêtue du cachet de leurs armes.

Fait à Vienne en double expédition le cinq décembre 1897 correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** (L. S.) **K. Takahira**
m. p. m. p.

Traktatu handlowego i żeglarskiego w dniu dzisiejszym zawartego, oznajmiła zamiar swój uchylenia mocy obowiązującej ustępu 1 artykułu V rzonego Traktatu, umowa niniejsza straci moc swoją w dwańście miesięcy od daty tego uwiadomienia.

Umowa niniejsza będzie uważana za przyjętą i zatwierdzoną przez Wysokie Strony kontraktujące bez osobnej ratyfikacji, już w skutek wymiany ratyfikacji Traktatu w dniu dzisiejszym podpisanego.

W dowód czego Pełnomocnicy Wysokich Stron kontraktujących podpisali umowę niniejszą i wycisnęli na niej pieczęci swoich herbów.

Spisano w Wiedniu w dwóch wygotowaniach dnia piątego grudnia 1897, czyli piątego dnia dwunastego miesiąca trzydziestego roku Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** (L. S.) **K. Takahira**
r. w. r. w.

Déclaration concernant l'interprétation des articles XVIII et XXIII du Traité de commerce et de navigation conclu ce jourd'hui.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu ce jourd'hui entre l'Autriche-Hongrie et le Japon, les Soussignés déclarent qu'il est bien entendu que le règlement des questions, tant au point de vue de l'action privée que sous le rapport de l'action publique, qui surgiraient au Japon en matière de la propriété industrielle ou commerciale dans la période transitoire s'écoulant depuis le moment où l'article XVIII entrera en vigueur jusqu'à celui où ledit Traité recevra la pleine exécution, appartiendra à la juridiction japonaise, pourvu que cette juridiction soit appliquée également aux sujets des autres Etats ayant conclu des Traités avec le Japon.

Fait à Vienne en double expédition le cinq décembre 1897 correspondant au cinquième jour du douzième mois de la trentième année de Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p.

(L. S.) **K. Takahira** m. p.

Deklaracya, tyżca się tłumaczenia artykułów XVIII i XXIII Traktatu handlowego i żeglarskiego, zawartego w dniu dzisiejszym.

Przystępując do podpisania Traktatu handlowego i żeglarskiego, zawartego w dniu dzisiejszym pomiędzy Austryą i Węgrami a Japonią, podpisani składają jednozgodne oświadczenie, że uregulowanie kwestyi, któreby pod względem postępowania prawnoprywatnego, jak i ze stanowiska prawa publicznego powstały w Japonii co do własności przemysłowej lub handlowej w okresie przejściowym od chwili, gdy artykuł XVIII nabędzie mocy obowiązującej aż do chwili, w której cały Traktat wejdzie w wykonanie, będzie należało do orzecznictwa sądów japońskich pod warunkiem, żeby ich jurysdykcya rozciągała się w równej mierze na obywateli innych państw, które z Japonią pozawierały Traktaty.

Spisano w Wiedniu w dwóch wygotowaniach dnia piątego grudnia 1897, czyli piątego dnia dwunastego miesiąca trzydziestego roku Meiji.

(L. S.) **Gołuchowski** r. w.

(L. S.) **K. Takahira** r. w.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu, en date de ce jour, entre l'Autriche-Hongrie et le Japon, le soussigné Ministre Impérial et Royal des affaires étrangères de l'Autriche-Hongrie, désirant mettre hors de doute plusieurs questions traitées dans le courant des négociations, déclare qu'il a signé ledit Traité dans les suppositions suivantes, savoir que:

1° bien que la législation japonaise actuellement en vigueur n'admette pas encore les sujets étrangers à l'acquisition de la propriété d'un immeuble au Japon, cette disposition ne déroge pas à la faculté des sujets autrichiens ou hongrois d'acquérir, dans les buts visés par les articles I et III du Traité, aux mêmes conditions que les nationaux et en conformité des lois régissant cette matière, le droit d'emphytéose, de superficie et tout autre droit réel sur des immeubles et d'assurer aux droits personnels résultant des contrats de bail et de fermage le caractère d'un droit réel par l'inscription dans les registres y affectés;

2° que le Gouvernement Impérial du Japon prendra en considération de faire construire selon l'exigence du commerce des magasins et des entrepôts réels dans toutes les places du pays qui ont une importance spéciale pour le commerce;

3° que, l'Etat japonais restant propriétaire des terrains concédés pour l'usage des quartiers étrangers visés dans l'article XX du Traité, leurs possesseurs ou leurs ayants cause n'auront à payer pour ces immeubles, à l'exception de la rente qu'ils ont à verser en vertu du contrat, aucune taxe ou imposition;

4° que les droits légalement acquis avant la mise en vigueur ou pendant la durée du Traité par les sujets de l'une des Hautes Parties contractantes dans les territoires de l'autre resteront valables sans qu'une modification y puisse être apportée après l'expiration du Traité.

Le Soussigné, en priant M. l'Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur du Japon, M. Takahira, de vouloir bien prendre acte de ce qui précède, a l'honneur d'ajouter qu'il attacherait du prix à être informé sur l'époque que choisira le Gouvernement Impérial

Przystępując do podpisania Traktatu handlowego i żeglarskiego, zawartego w dniu dzisiejszym pomiędzy Austrią i Węgrami a Japonią, podpisany cesarski i królewski Minister spraw zewnętrznych Austrii i Węgier pragnąc, żeby uchylona została wszelka wątpliwość co do niektórych przedmiotów rozstrząsanych w toku układów, oświadcza, że podpisał Traktat rzeczony z następującymi zastrzeżeniami, a mianowicie:

1. że aczkolwiek ustawodawstwo japońskie, obecnie obowiązujące, nie dopuszcza jeszcze obywateli zagranicznych do nabywania na własność nieruchomości w Japonii, postanowienie to nie narusza zdolności obywateli austriackich i węgierskich nabywania do celów przewidzianych w artykułach I i III Traktatu, pod tymi samymi warunkami co krajowcy i z zastosowaniem się do ustaw, któremi ten przedmiot jest urządzony, prawa emfiteutycznego i superficialnego, tudzież wszelkiego innego prawa rzeczowego na nieruchomościach i zapewniania prawom osobistym, wynikającym z kontraktów najmu i dzierżawy, znaczenia prawa rzeczowego przez wpis do rejestrów do tego przeznaczonych;

2. że Rząd cesarsko japoński weźmie pod rozwagę urządzenie stosownie do potrzeb handlu magazynów i domów składowych od cła wolnych we wszystkich miejscach szczególnie ważnych pod względem handlowym;

3. że podczas, gdy państwo japońskie pozostaje właścicielem gruntów odstąpionych cudzoziemcom do używania w dzielnicach wzmiankowanych w artykule XX Traktatu, posiadacze takowych i ich następcy prawni nie będą obowiązani płacić od tych nieruchomości żadnych należności ani podatków z wyjątkiem czynszu gruntowego, który uiszczają mają na zasadzie kontraktu;

4. że prawa nabyte legalnie, zanim Traktat wszedł w wykonanie lub później przez obywateli jednej z Wysokich Stron kontraktujących w obszarach drugiej Strony zatrzymują moc swoją bez żadnej zmiany także po upływie Traktatu.

Podpisany uprasza Posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego Najjaśniejszego Cesarza japońskiego, Pana Takahirę, żeby zechciał przyjąć do wiadomości zastrzeżenia powyższe i ma zaszczyt dodać, że wielce pożądaną byłaby dla niego wiadomość, w jakim przeciągu czasu Rząd cesarsko

japonais pour la notification prévue dans l'alinéa 1 de l'article XXIII du Traité.

Le Soussigné saisit cette occasion pour renouveler à M. Takahira l'assurance de sa haute considération.

Vienne, le cinq décembre 1897.

(L. S.) **Gołuchowski** m. p.

japoński zamierza uczynić uwiadomienie przewidziane w ustępie 1 artykułu XXIII Traktatu.

Korzystając z niniejszej sposobności, podpisany ponawia Panu Takahirze zapewnienie o swoim głębokim poważaniu.

Wiedeń, dnia 5. grudnia 1897.

(L. S.) **Gołuchowski** r. w.

Le Soussigné Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur du Japon, a l'honneur d'informer Son Excellence Monsieur le Comte Gołuchowski, Ministre Impérial et Royal des affaires étrangères de l'Autriche-Hongrie, en réponse à Sa Note en date d'aujourd'hui, que les suppositions y énoncées sous les Nos. 1—4 et qui ont pour objet l'acquisition des droits réels sur les biens-fonds, l'établissement de magasins et d'entrepôts réels, l'exemption des terrains dans les concessions étrangères et la conservation des droits acquis à l'expiration du Traité, sont exactes en tous les points.

Pour ce qui concerne la demande de Son Excellence Monsieur le Comte Gołuchowski, énoncée à la fin de la dite Note, le Soussigné a l'honneur de faire la communication suivante:

Le Gouvernement Impérial japonais, jugeant désirable que les codes de l'Empire du Japon soient effectivement en vigueur au moment où le Traité existant entre le Japon et l'Autriche-Hongrie cessera d'être obligatoire, s'engage à ne pas faire la notification prévue dans le premier alinéa de l'article XXIII du Traité signé ce jourd'hui avant que les parties desdits codes qui sont soumises à un nouvel examen ne soient entièrement mises en vigueur.

Le Soussigné saisit cette occasion pour renouveler à Son Excellence Monsieur le Comte Gołuchowski les assurances de ses sentimens de la plus haute considération.

Vienne, le cinq décembre 1897.

(L. S.) K. Takahira m. p.

Podpisany poseł nadzwyczajny i Minister pełnomocny Najjaśniejszego Cesarza japońskiego ma zaszczyt odpowiedzieć Jego Ekscellencyi Panu Hrabiemu Gołuchowskiemu, Ministrowi cesarskiemu i królewskiemu spraw zewnętrznych Austrii i Węgier na jego notę z dnia dzisiejszego, że zastrzeżenia wyrażone w niej pod ll. 1—4 a dotyczące się nabywania praw rzeczowych na nieruchomościach, zakładania magazynów i domów składowych, uwolnienia od podatku gruntów w dzielnicach ustąpionych cudzoziemcom i zachowania nabytych praw po upływie Traktatu są we wszystkich punktach słuszne.

Co się tyczy żądania Jego Ekscellencyi Pana Hrabiego Gołuchowskiego, wynurzonego przy końcu rzeczonyj noty, podpisany ma zaszczyt oświadczyć co następuje:

Rząd cesarsko japoński uznaje za pożądanę, żeby księgi praw cesarstwa japońskiego weszły rzeczywiście w wykonanie w chwili, gdy dotychczasowy Traktat pomiędzy Japonią a Austrią i Węgrami przestanie być obowiązującym; przeto zobowiązuje się, że nie uczyni pierwiej uwiadomienia przewidzianego w ustępie pierwszym artykułu XXIII Traktatu w dniu dzisiejszym podpisanego, dopóki części rzeczonych ksiąg praw, poddane na nowo rozstrząśnięciu, nie nabędą całkowicie mocy obowiązującej.

Podpisany korzystając z niniejszej sposobności, ponawia Jego Ekscellencyi Panu Hrabiemu Gołuchowskiemu zapewnienie swoich uczuć najgłębszego poważania.

Wiedeń, dnia 5. grudnia 1897.

(L. S.) K. Takahira r. w.

Traktat powyższy handlowy i żeglarski razem z protokołem końcowym, umową dodatkową i załączkami, jako zatwierdzony przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 6. grudnia 1898.

Thun r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 13. grudnia 1898.

Treść: № 219. Rozporządzenie, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1899.

219.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 3. grudnia 1898,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1899.

Od dnia 1. stycznia 1899 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1899 do farmakopei austriackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony w walucie koronowej na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Od dnia 1. stycznia 1899 uchyla się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889, Dz. u. p. Nr. 191, dotyczące się austriackiego cennika lekarstw na rok 1890 a względnie zmieniające i uzupełniające jego postanowienia rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 222, dotyczące się cennika lekarstw na rok 1893 i wydaje się na ich miejsce następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni trzymać się ściśle cennika lekarstw nabywającego mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1899 i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

§. 2.

Aptekarze, jakoteż lekarze i chirurdzy obowiązani są postępować ściśle podług „przepisów i pra-

wideł ogólnych“, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. lipca 1889, Dz. u. p. Nr. 107 i umieszczonych na czele VII. wydania farmakopei austriackiej, jakoteż podług następujących postanowień szczególnych.

§. 3.

Te przedmioty lecznicze, których wydawanie podlega ograniczeniu na mocy osobnych przepisów, i które — o ile należą do aptecznych — uwidocznione są w cenniku lekarstw, jakoteż w farmakopei wpadającym w oczy (tłustem) pismem a nadto zestawione są w tablicy IV. farmakopei, mogą aptekarze wtedy tylko sprzedawać, gdy są podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza zapisane.

Wyjmują się w myśl rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. sierpnia 1884, Dz. u. p. Nr. 131, kwas karbolowy, witryol cynkowy i witryol miedziany, o ile płyny te mają być użyte nie jako lekarstwa, lecz tylko jako środki odwietrzające, w którym to jednak razie sygnatura naczynia opatrzona być ma wyraźnym napisem, ostrzegającym o tem ich przeznaczeniu a opiewającym: „Do odwietrzenia“, tudzież chloroform w mieszaninie „Do zewnętrznego użycia“ przeznaczonej, w której ilość chloroformu nie powinna wynosić więcej jak 20 proc. wszystkiej mieszaniny.

§. 4.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazań recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Jednakże podług recept, w których przekroczone są największe ilości środków lekarskich, w tablicy III wydania VII. farmakopei austriackiej z roku 1889 przepisane, wtedy tylko wolno zrobić lekarstwo w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości wagi położy wykrzyknik (!).

Nadto rozporządza się, że ilości wagi środków lekarskich w receptcie ordynowanych, jeżeli środki te znajdują się w tablicy dawek największych, powinien lekarz napisać nie tylko cyframi, lecz także słowami.

§. 5.

Wszystkie szczegóły recepty powinny być napisane wyraźnie i czytelnie. Na recepty napisane nieczytelnie lub aptekarzowi niezupełnie zrozumiałe, nie wolno żadnego lekarstwa wydawać bez zasięgnięcia wprzód wyjaśnienia od ordynującego lekarza.

Na każdej recepcie powinien z reguły sam lekarz napisać nazwisko i mieszkanie osoby, dla której lekarstwo jest przeznaczone, jeżeli zaś tego zaniedba, szczegóły te powinny być dopisane w apteece. Jeżeli osoba przychodząca po lekarstwo nie chce tych szczegółów podać, trzeba w porozumieniu z nią opatrzyć receptę odpowiednim znakiem dla zapobieżenia zamianie przy wydaniu lekarstwa.

§. 6.

Lekarstwo wolno wydawać ponownie podług pewnej recepty tylko dla osoby na niej wyrażonej.

Gdy zachodzi słuszna obawa, żeby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na recepcie formułę „*ne repetatur*“ i aptekarzowi nie wolno wydać ponownie lekarstwa na receptę opatrzoną tą formułą.

Używanie blankietów do recept z wydrukowaną formułą „*ne repetatur*“ nie jest dozwolone.

§. 7.

Wydawanie lekarstw na kopie recept i kopiowanie recept w aptekach jest zakazane, wyjąwszy, jeżeli pewne okoliczności skopiowania wymagają np. z przyczyny wydania lekarstwa na koszt funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, stowarzyszeń itp., w którym to razie jednak powód sporządzenia kopii recepty powinien być na tejże kopii szczegółowo wyrażony i aptekarz winien go swoim podpisem potwierdzić.

§. 8.

Gdy recepta opatrzona jest dopiskiem „*cito*“ lub „*statim*“ lekarstwo wydać należy jak tylko można najrychlej.

§. 9.

Na recepty opatrzone dopiskiem „*secundum meam praescriptionem*“ lub innym podobnym, oznaczającym jakie tajemne porozumienie się lub jakiś układ aptekarza z lekarzem, co wszystko w stosunkach lekarza do aptekarza miejsca mieć nie może, nie wolno w aptekach nic wydawać. Lekarzom zabrania się umieszczać w receptach takich formuł i dopisków.

§. 10.

Gdy się wydaje lekarstwa na rachunek funduszów publicznych, zakładów dobroczynnych, kas dla chorych itp. jakoteż dla ubogich, tudzież, gdy strony wyraźnie tego żądają, używać należy naczyni według cennika najtańszych i tylko za takie wolno sobie należytość policzyć.

Toż samo stać się ma wtedy, gdy z przyczyny ubóstwa osoby lekarstwa potrzebującej lekarz dopisze w recepcie „*fiat expeditio simplex*“.

Gdy się wydaje lekarstwa stosownie do prawideł ordynacyjnych z dnia 17. marca 1891, Dz. u. p. Nr. 45, środki lekarskie zawierające alkohol, przez lekarza zapisane a zawarte w taksie leków sporządzonych ze spirytusem uwolnionym od podatku, liczyć wolno tylko po cenie dla tychże ustanowionej.

§. 11.

Za dziesięciokrotny wymiar (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich objętych cennikiem lekarstw, liczyć należy tylko ośmiokrotną kwotę ceny w cenniku podanej; wydając zaś wymiar stokrotny, liczyć należy tylko ośmiokrotną kwotę ceny przypadającej za wymiar dziesięciokrotny (to jest kwotę sześćdziesiątsterokrotną podanej w cenniku stopy pojedynczej).

Te niższe ceny liczyć należy także wtedy, gdy przy taksowaniu wymiaru (ilości, liczby sztuk) środków lekarskich, wynoszącego mniej niż dziesięciokrotna a względnie stokrotna dawka w cenniku lekarstw podana, wypada większa kwota, niżby należało zapłacić za większą ilość po niższej cenie.

§. 12.

Przy taksowaniu, do którego nie stosują się ani prawidła ordynacji lekarskiej, wydane rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 17. marca 1891 (Dz. u. p. Nr. 45), ani też postanowienia §. 13go niniejszego rozporządzenia, najmniejsza cena wartości środka lekarskiego wynosi pięć halerzy; przy taksowaniu zaś według prawideł ordynacji tylko dwa halerze.

Należytość wynoszącą mniej niż cały halierz, wolno przy taksowaniu liczyć za cały halierz i tak samo, gdy przy taksowaniu wypadnie za jakiś środek lekarski halierz lub kilka halierców z ułamkiem halierza, wolno policzyć ten ułamek za cały halierz.

§. 13.

Za *aqua communis* aż do ilości jednego litra, jakoteż za każdy litr następny wolno liczyć dwa halerze, wyjąwszy ten przypadek, że wody używa się na odwary i nalewy.

§. 14.

Jeżeli lekarz nie poda w receptycie szczegółowo ilości wagi obojętnej części składowej, albo jeżeli do zrobienia lekarstwa w zwykłej postaci potrzebny jest dodatek obojętny w receptycie nie podany, napisano należy w receptycie przy taksowaniu jaką spotrzebowano ilość obojętnej części składowej lub dodatku obojętnej.

Za środki lekarskie, zaordynowane w pewnej ilości kropli, liczy się należytość podług następujących prawideł:

Na jeden gram liczy się 20 kropli tłustych, jakoteż ciężkich olejków eterycznych, tinktur, kwasów mineralnych rozcieńczonych i w ogóle płynów wodę zawierających, 25 kropli innych olejków eterycznych, eteru octowego, wysokoku eterowego i chloroformu a 50 kropli czystego eteru.

§. 15.

Na każdej receptycie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czyto publicznej, czy domowej, napisać trzeba przed wydaniem wyraźnie kwotę taksy cyframi a przy pierwszym taksowaniu także szczegółowo ile się należy za materiały, robotę i naczynia (słoiki, pudełka itp.).

Gdyby suma poszczególnych kwot taksy czytna liczbę nieparzystą, natenczas, jeśli wynosi mniej niż koronę, trzeba ją na najbliższą parzystą zwiększyć, jeżeli zaś wynosi więcej niż koronę, na najbliższą parzystą zmniejszyć.

W aptekach publicznych ten, kto lekarstwo taksował, dopisać powinien na receptycie obok należytości, także datę i firmę apteki i podpisać swoje nazwisko, ten zaś, który lekarstwo ekspedyował, przydać ma na sygnaturze za każdym razem datę ekspedycyi i swój podpis.

Gdy lekarstwo wydaje się powtórnie podług tej samej recepty, pisać należy za każdym razem te szczegóły na receptycie i na sygnaturze a jeżeli taksowanie jest odmienne, także kwotę taksy.

§. 16.

Wolno wydawać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej; ale w przypadku takim wypisać trzeba na receptycie cyframi tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie niższej, powinny być teje niewadliwej jakości, która w farmakopei jest przepisana a waga też nie może być mniejsza.

Również gdy się sprzedaje bez recepty, nie wolno kłaść na środki lekarskie cen wyższych od ustanowionych w cenniku lekarstw.

§. 17.

Przy oznaczaniu cen tych środków lekarskich, których niema w farmakopei, winny Władze polityczne postępować w przypadkach ich decyzji poddawanych według tych samych zasad, według których wymierza się ceny środków lekarskich podanych w farmakopei a których osnowa dołączona jest do cennika lekarstw na rok 1890.

§. 18.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Aptekarze są jednak obowiązani mieć ich zapas w dobrym stanie.

Cenę sprzedaży pijawek łącznie z ich wydaniem ustanawia się dla aptek po dwadzieścia halerzy za sztukę. Przy zaspakajaniu rachunków za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszków publicznych, cena ta nie podlega zniżeniu procentowemu.

§. 19.

Ceny przedmiotów do bandażowania, do farmakopei przyjętych, podane są w osobnym spisie do cennika lekarstw dołączonym; nie podlegają one także zniżeniu procentowemu.

§. 20.

Lekarze i chirurdzy upoważnieni lub obowiązani do utrzymywania apteki domowej lub podręcznej (rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26. grudnia 1882, Dz. u. p. Nr. 182), kupować powinni przetwory chemiczne i farmaceutyczne (proste i złożone) do urzędzenia i uzupełnienia swoich aptek domowych lub podręcznych, jakoteż wszelkie gotowe lekarstwa wyłącznie w jednej z najbliższych aptek i wykazywać się mają w tej mierze osobną książką odbiorczą, w której nazwa i waga środków lekarskich, jakoteż data ich nabycia ma być dokładnie podana i podpisem aptekarza potwierdzona.

Zniżenie cen w przypadkach takich zależy od wzajemnej umowy.

§. 21.

Obliczając należitości za środki lekarskie dla zwierząt nie podane w osobnym cenniku takowych, lecz znajdujące się w cenniku lekarstw farmakopei, potrącać należy 10% z cen tamże ustanowionych.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należitości podług tej samej taksy, która służy do lekarstw dla ludzi.

§. 22.

Aptekarze są obowiązani mieć na składzie środki otrzeźwiający i odwietrzający tudzież obowiązki wymienione w wydanych rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. września 1897, Dz. u. p. Nr. 216, „Przepisach służbowych dla położnych“ i mają prawo trzymać na sprzedaż wszelkie przybory, w które położne powinny być zaopatrzone.

Położnym, nabywającym te przedmioty bezpośrednio z apteki, opuszczać należy dziesięć procentów z ceny podanej w cenniku.

§. 23.

Poszczególne środki lekarskie aptecznych, w Cenniku lekarstw w porozumieniu z c. k.

Ministerstwem handlu przeprowadzone, służyć ma za prawidło przy wykonywaniu rozporządzeń Ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 152 i z dnia 17. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 97.

§. 24.

Wszelkie wykroczenia przeciw rozporządzeniom powyższym, o ile do nich nie stosują się postanowienia ustawy karnej powszechnej, karane będą grzywnami w kwocie aż do 100 zł. lub aresztem w zakresie aż do dni 14 (rozporządzenie ministeryalne z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 25.

Wszelkie inne przepisy, oprócz postanowień niniejszych jeszcze istniejące a dotyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów lekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Thun r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 13. grudnia 1898.

Treść: *M* 220. Rozporządzenie, dotyczące się egzaminu praktycznego do służby conceptowej w prokuratoryach skarbowych.

220.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1898,

dotyczące się egzaminu praktycznego do służby conceptowej w prokuratoryach skarbowych.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 29. listopada 1898 wydają się następujące postanowienia co do egzaminu do służby conceptowej w prokuratoryach skarbowych, przepisanego w Instrukcyi służbowej dla prokuratoryi skarbowych (§. 5, II lit. b rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 9. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 41).

§. 1.

Egzamin do służby conceptowej w prokuratoryach skarbowych obejmować ma w ogóle — z wyłączeniem umiejętności, będących przedmiotem egzaminu adwokackiego i z wyjątkami w §. 2gim wzmiankowanymi, ustawy i urzędzenia dla administracji politycznej i skarbowej łącznie z ustawą o przestępstwach defraudacyjnych a mianowicie w tych zakresach, w których znajomość owych ustaw i przepisów jest prokuratorom w ich zawodzie potrzebna.

Przeto przy zadawaniu pytań wyłączone są w pierwszym rzędzie wszystkie postanowienia szczególnie ważne tylko dla służby administracyjnej wykonawczej politycznej i skarbowej.

§. 2.

Pytania zadawać się mające na tym egzaminie rozciągać się winny w szczególności na następujące przepisy i ich praktyczne stosowanie:

I. Ustawy, rozporządzenia i przepisy odnoszące się bezpośrednio do zawodowych czynności prokuratoryi skarbowych (instrukcja służbowa).

II. Postanowienia ustawowe i wszelkie inne przepisy, których przedmiotem są ostrożności przestrzegać się mające w ogóle przy sporządzaniu kontraktów i dokumentów prawnych (przezorność prawnicza), jakoteż postanowienia osobne istniejące na polu prawa cywilnego, postępowania sądowego, egzekucyjnego i zabezpieczającego a dotyczące się podmiotów prawnych, których prokuratorya skarbowa ma zastępować i jej funkcyonaryuszów.

III. Przepisy dotyczące się służącego państwu prawa opuszczenia i bezdziedziczności.

IV. Zasady postanowień ustawowych co do podatków bezpośrednich, jakoteż ważniejsze przepisy o utrzymywaniu w ewidencji katastru podatku gruntowego.

V. Zasady ustawy o należytościach, jakoteż ustaw i rozporządzeń do niej dodatkowo ogłoszonych, tudzież najważniejsze pozycje taryfy należytości i prawidła, dotyczące się opłat od spadków na szkoły lub jakiegokolwiek innych dopłat ustawowych na rzecz zakładów publicznych.

VI. Zasady przepisów o poborach pośrednich, cłach i monopoliach z szczególnym względem na okoliczności, w których nastaje obowiązek uiszczenia opłaty, na Władzę przypisującą i na tok instancji, na ustawowe prawa zastawu, gdyby istniały, zabezpieczenia, odpowiedzialność i ugody.

VII. Ustawa o przestępstwach defraudacyjnych pod względem zasad prawa materialnego a zwłaszcza postanowień co do ustawowego prawa zastawu, odpowiedzialności i zabezpieczeń. Co się tyczy prokuratoryi skarbowej w Zadarze, przedmiotem egzaminu pod względem przekroczeń defraudacyjnych mają być postanowienia obowiązujące w tej mierze w Dalmacyi.

VIII. Ustawy zasadnicze państwa, przepisy o służbie państwa, o organizacji, podziale i zakresie działania Władz i urzędów administracji publicznej.

Przepisy dotyczące się Trybunału państwa i Trybunału administracyjnego, postanowienia co do rozgraniczenia właściwości sądów, Władz administracyjnych państwa i takichże Władz autonomicznych.

Przepisy dotyczące się postępowania administracyjnego i egzekucji politycznej.

IX. Ustawodawstwo wyznaniowe z szczególnym względem na przepisy o patronacie i o konkurencji kościelnej, przepisy o fundacjach, jakoteż zasady postanowień o zarządzie szkół ludowych a w szczególności o organizacji Władz szkolnych (ustawy o nadzorze nad szkołami) i o utrzymywaniu szkół ludowych.

X. Ustawodawstwo gminne, jakoteż przepisy o reprezentacjach powiatowych, o obszarach dworskich i o stosunku kolonów, o ile przepisy te obowiązują w tem miejscu, w którym egzaminowany kandydat będzie służył.

XI. Prawo wodne i prawo wyłączenia, jakoteż najważniejsze postanowienia, dotyczące się budownictwa i spraw drogowych.

XII. Zasady postanowień ustawowych co do odpowiedzialności poczty i kolei żelaznych.

XIII. Zasady ustawodawstwa o taksie wojskowej, przepisów o kwaterunku wojska, jakoteż postępowania przy dochodzeniu roszczeń do wynagrodzenia wynoszonych przez zarząd wojskowy i ważniejsze postanowienia co do obrębu miejsc ufortyfikowanych, o ile przepisy te obowiązują w miejscu, w którym dotyczący kandydat będzie służył.

§. 3.

O ile chodzi o przepisy ustawodawstwa krajowego lub o inne przepisy szczególne, przeznaczone nie dla wszystkich krajów, pytania zadawać należy tylko z przepisów obowiązujących w okręgu urzędowym owej prokuratury skarbowej, w której egzaminowany kandydat pełni obowiązki.

Przedmiotem egzaminu mają być nadto wszelkie przepisy, które w przyszłości będą wydane, nie dające zaliczyć się pod I aż do XIII, o ile są ważne dla służby w prokuraturach skarbowych.

§. 4.

Prawo zdania egzaminu do służby koncepcyjnej w prokuraturach skarbowych mają ci urzędnicy koncepcyjni, którzy wykażą, że najmniej przez dwa lata bez przerwy pełnili w sposób zadawalający obowiązki w służbie przy prokuratury skarbowej. W okres ten wliczać należy praktykę jednoroczną odbyłą z pomyślnym skutkiem w trybunale.

Ministerstwo skarbu może wyjątkowo pozwolić, żeby w ten okres sprawowania obowiązków wli-

czono także wszelką inną praktykę sądową lub praktykę koncepcyjną odbyłą w sposób zadawalający u Władzy politycznej rządowej lub u Władzy skarbowej w zakresie najwięcej aż do jednego roku, albo praktykę odbyłą u adwokata tutejszo-krajowego w zakresie najwięcej aż do sześciu miesięcy.

O ile innym osobom można dozwolić zdawania egzaminu do służby w prokuraturach skarbowych, postanawia w każdym z osobna przypadku Ministerstwo skarbu.

§. 5.

Egzamin do służby w prokuraturach skarbowych zdawać należy w prokuraturach skarbowych a mianowicie zdawać go mają urzędnicy prokuratury skarbowej:

wiedeńskiej, linzkiej i salzburskiej, w prokuratury skarbowej wiedeńskiej;
lwowskiej (krakowskiej) i czerniowieckiej, w prokuratury skarbowej lwowskiej;
praskiej, w prokuratury skarbowej tamże;
berneńskiej, tamże;
gradeckiej, tryestyńskiej, celowieckiej i lublańskiej, w prokuratury skarbowej gradeckiej;
innsbruckiej, tamże;
zadarskiej, tamże.

§. 6.

Komisja egzaminacyjna składa się z przełożonego tej prokuratury skarbowej, w której egzamin ma się odbywać, będącego jej przewodniczącym i z czterech komisarzy egzaminacyjnych, tymi zaś są sądowy asesor sądu wyższego do spraw defraudacyjnych, którego wyznacza prezydent tego sądu i po jednym radcy Władzy politycznej krajowej, dyrekcji skarbowej krajowej i prokuratury skarbowej, których prezydya a względnie przełożeni tych Władz wyznaczają. O ile na miejsce ostatniego komisarza egzaminacyjnego w pojedynczych szczególnych przypadkach powołany być ma radca tej prokuratury skarbu, do której należy kandydat zdający egzamin, postanawia Ministerstwo skarbu. W prokuratury skarbowej w Zadarze miejsce sądowego asesora sądu wyższego do spraw defraudacyjnych zajmować ma drugi radca tejże prokuratury.

Gdyby prokuratora skarbowego, przeznaczonego na przewodniczącego komisji egzaminacyjnej zasła przeszkoda a odłożenie egzaminu było rzeczą niemożliwą, zastępca jego winien postarać się u Ministerstwa skarbu o rozstrzygnięcie, kto ma przewodniczyć.

§. 7.

Prośbę o pozwolenie złożenia egzaminu do służby w prokuraturach skarbowych, podaje urzędnik prokuratury skarbowej drogą służbową i winien wystosować ją do tej prokuratury skarbowej,

która według §. 5 jest do słuchania egzaminu powołana; prokuratory skarbowe, do której związku służbowego petent należy, jeżeli u niej nie odbywają się egzamina, posyła prośbę do tej prokuratury skarbowej, która jest do tego przeznaczona.

O przypuszczeniu do egzaminu orzeka przewodniczący komisji egzaminacyjnej. Przeciwno odrzuceniu prośby wolno w przeciągu dni 14 wnieść zażalenie do Ministerstwa skarbu.

Petenci nie będący urzędnikami prokuratury skarbowej podawać mają prośby do Ministerstwa skarbu, które, jeżeli ich do egzaminu przypuszcza, wyznacza zarazem prokuraturę skarbową, w której mają go złożyć.

§. 8.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza terminy egzaminu, który odbyć się ma najprzód piśmiennie a następnie ustnie i wcześniej uwiadomia o nich prezydya Władz mających przysłać delegatów, ażeby to uczyniły.

§. 9.

Egzamin piśmienny polega na wypracowaniu opinii prawniczej co do pewnej sprawy wiszącej w prokuratury skarbowej a zawierającej w sobie kwestye prawne z zakresu jednej z tych materii, które wyszczególnione są w §. 2.

Przedmiot wybiera przewodniczący komisji. Wybierając zadanie piśmienne, wypracować się mające pod nadzorem urzędnika konceptowego prokuratury skarbowej, któremu przewodniczący poruczy doglądanie kandydata, winien przewodniczący mieć wzgląd na to, żeby kandydat pospolitych zdolności mógł je całkiem skończyć w przeciągu najwięcej ośmiu godzin.

Kandydatowi należy dać do użytku odnośne księgi praw, zbiory przepisów i rozstrzygnięć.

Inna pomoc nie jest dozwolona.

§. 10.

Kandydat winien tego samego dnia, zanim opuści lokal urzędowy, oddać wypracowanie piśmienne funkcyjarszowi, któremu przewodniczący doglądanie go poruczył, on zaś, dopisawszy na niem czas odbioru, wręczyć je ma przewodniczącemu, który jeszcze przed egzaminem ustnym nastreńczyć ma komisarzom egzaminacyjnym sposobność do przejrzenia wypracowania piśmiennego.

Zdanie sprawy z wyniku egzaminu piśmiennego, co stać się ma przy wydawaniu uchwały względem wyniku całego egzaminu, porucza się komisarzowi egzaminacyjnemu należącemu do pocztu prokuratury skarbowej.

§. 11.

Egzamin ustny nie powinien trwać dłużej jak dwie godziny.

Przewodniczący, który w akcie egzaminacyjnym może brać udział przez zadawanie pytań, jakoteż każdy komisarz egzaminacyjny należący do pocztu prokuratury skarbowej, ma prawo zadawać pytania ze wszystkich zakresów programu egzaminacyjnego. Zresztą każdy komisarz egzaminacyjny ograniczyć się ma tylko do swojego wydziału.

Jednakże sądowemu asesorowi Sądu wyższego do przekroczeń defraudacyjnych, zasiadającemu w przymocie komisarza egzaminacyjnego, wolno egzaminować także z materii wyszczególnionych w §. 2, ustęp II, III, XI i XII.

Kandydatów, nie będących urzędnikami prokuratury skarbu, nie egzaminuje się z przepisów wzmiankowanych w ustępie pierwszym §. 3go.

Na egzaminie ustnym można żądać od kandydata krótkiej relacji o wypracowaniu piśmiennem, które oddał, ażeby tym sposobem nastreńczyć komisji egzaminacyjnej sposobność do przekonania się o gruntowności i właściwości sądów kandydata o przedmiocie.

Pytania zadawać należy z jak najwięcej zakresów programu egzaminacyjnego, ażeby można było ocenić uzdolnienie umysłowe kandydata, tudzież zakres jego wiadomości teoretycznych i praktycznych.

§. 12.

Przewodniczący czuwać ma nad tem, żeby przy zadawaniu pytań nie wykraczano poza granice w rozporządzeniu niniejszem zakreślone.

§. 13.

Odpowiedni urzędnik konceptowy prokuratury skarbowej spisać ma protokół egzaminu, w którym zamieścić winien pytania na egzaminie ustnym zadane.

Gdy się egzamin ustny skończy, odpowiedź na każde z osobna pytanie ma być przez dotyczących komisarzy egzaminacyjnych oceniona i ocena w protokole zanotowana.

§. 14.

Następnie przystąpić należy do wydania uchwały co do wyniku całego egzaminu.

Najprzód ocenia się piśmienne wypracowanie kandydata a to na podstawie opinii, którą wydać ma referent, następnie zakres wiadomości pozytywnych a nakoniec uzdolnienie szczególnie do służby w prokuratury skarbowej.

Uchwałę wydaje się bezwzględną większością głosów; przewodniczący daje głos swój na samym końcu.

§. 15.

Komisya egzaminacyjna winna ze względu na ogólny wynik całego egzaminu orzec, czy kandydat ma czy nie ma być aprobowany.

Pytanie, czy kandydat ma otrzymać stopień „z odznaczeniem“, poddaje się pod głosowanie tylko w takim razie, jeżeli kandydat został aprobowany jednogłośnie.

Wynik głosowania zapisać należy w protokole egzaminu, który podpisać mają wszyscy członkowie komisji, tudzież przybrany sekretarz.

Wynik oznajmia się kandydatowi niezwłocznie.

§. 16.

Przeciwko orzeczeniu komisji egzaminacyjnej żaden środek prawny nie jest dopuszczalny.

§. 17.

Jeżeli nie sam prokurator skarbowy przewodniczył na egzaminie, przewodniczący przekłada mu akt egzaminu z uchwałą co do wyniku egzaminu.

Jeżeli kandydat należy do innej prokuratury skarbowej a nie do tej, w której zdawał egzamin, o uchwale komisji uwiadamia się jego prokuraturę skarbową.

§. 18.

Kandydatowi wydaje się na żądanie świadectwo egzaminu, w którym zapisać należy, czy apro-

bowany został jednogłośnie czy większością głosów a względnie, czy otrzymał cenzurę „z odznaczeniem“.

§. 19.

Jeżeli kandydat nie zdał egzaminu do służby konceptowej w prokuratury skarbowej, komisya orzeka według swobodnego uznania, po jakim czasie egzamin może być ponowiony.

Reprobuje się najmniej na trzy miesiące a najwięcej na rok.

Uchwałę w tym względzie wydaną oznajmia się kandydatowi razem z oznajmieniem o wyniku egzaminu.

Przeciwko tej uchwale żaden środek prawny nie jest dopuszczalny.

Egzamin można ponowić tylko raz.

§. 20

W przypadkach na względy zasługujących, Ministerstwo skarbu może tym kandydatom, którzy egzamin do służby konceptowej w prokuratury skarbowej musieli zdawać przed komisją egzaminacyjną znajdującą się nie w siedzibie tej prokuratury skarbowej, do której należą, przyznać zwrot kosztów podróży, jakie ponieśli przez zdawanie egzaminu a to w całkowitym lub częściowym wymiarze istniejącymi przepisami ustanowionym.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 15. grudnia 1898.

Treść: № 221. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Rakownika do Młaca.

221.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 6. grudnia 1898,

o przedłużeniu terminu wybudowania kolei lokalnej od Rakownika do Młaca.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia budowy kolei lokalnej od Rakownika

do Młaca, w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 23. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 47, ustanowiony a stosownie do obwieszczenia z dnia 11. listopada 1897, Dz. u. p. Nr. 261 przedłużony, został odroczony aż do 30. czerwca 1899.

Wittek r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1899 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1899**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **4 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " 12 " | " " 1879 " 1888 " " . . . 20 "

Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1866 za . . .	2 zł. 20 c.	Rocznik 1883 za . . .	2 zł. 50 c.
" 1850 " . . .	5 " 25 "	" 1867 " . . .	2 " — "	" 1884 " . . .	2 " 50 "
" 1851 " . . .	1 " 30 "	" 1868 " . . .	2 " — "	" 1885 " . . .	1 " 80 "
" 1852 " . . .	2 " 60 "	" 1869 " . . .	3 " — "	" 1886 " . . .	2 " 30 "
" 1853 " . . .	3 " 15 "	" 1870 " . . .	1 " 40 "	" 1887 " . . .	2 " 50 "
" 1854 " . . .	4 " 20 "	" 1871 " . . .	2 " — "	" 1888 " . . .	4 " 20 "
" 1855 " . . .	2 " 35 "	" 1872 " . . .	3 " 20 "	" 1889 " . . .	3 " — "
" 1856 " . . .	2 " 45 "	" 1873 " . . .	3 " 30 "	" 1890 " . . .	2 " 70 "
" 1857 " . . .	2 " 85 "	" 1874 " . . .	2 " 30 "	" 1891 " . . .	3 " — "
" 1858 " . . .	2 " 40 "	" 1875 " . . .	2 " — "	" 1892 " . . .	5 " — "
" 1859 " . . .	2 " — "	" 1876 " . . .	1 " 50 "	" 1893 " . . .	3 " — "
" 1860 " . . .	1 " 70 "	" 1877 " . . .	1 " — "	" 1894 " . . .	3 " — "
" 1861 " . . .	1 " 50 "	" 1878 " . . .	2 " 30 "	" 1895 " . . .	3 " 50 "
" 1862 " . . .	1 " 40 "	" 1879 " . . .	2 " 30 "	" 1896 " . . .	3 " 50 "
" 1863 " . . .	1 " 40 "	" 1880 " . . .	2 " 20 "	" 1897 " . . .	7 " 50 "
" 1864 " . . .	1 " 40 "	" 1881 " . . .	2 " 20 "		
" 1865 " . . .	2 " — "	" 1882 " . . .	3 " — "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Ceny sprzedaży dziesięciolecia 1889 aż do 1898 włącznie, tudzież rocznika 1898, podane będą do wiadomości na początku stycznia 1899.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupelne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko **za opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie** wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.); tym sposobem ułatwione zostało **uzupełnianie niekompletnych roczników** Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materji.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1898.

Treść: № 222. Rozporządzenie, którem uchyla się zawieszenie działalności sądów przysięgłych w okręgach Sądów obwodowych jasielskiego i tarnowskiego w Galicyi.

222.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 13. grudnia 1898,

którem uchyla się zawieszenie działalności sądów przysięgłych w okręgach Sądów obwodowych jasielskiego i tarnowskiego w Galicyi.

Całe Ministerstwo uznaje za stosowne rozporządzić:

Zawieszenie działalności sądów przysięgłych, zarządzone rozporządzeniem całego Ministerstwa

z dnia 19. sierpnia 1898, Dz. u. p. Nr. 145, uchyla się co do okręgów Sądów obwodowych jasielskiego i tarnowskiego w Galicyi od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Weltersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 18. grudnia 1898.

Treść: № 223. Patent cesarski, dotyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austriackiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krańskiego, bukowskińskiego, morawskiego, śląskiego, goryckiego i gradyjskiego, vorarlberskiego, tudzież sejmku krajowego miasta Tryestu i jego okręgu.

223.

Patent cesarski z dnia 17. grudnia 1898,

dotyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austriackiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krańskiego, bukowskińskiego, morawskiego, śląskiego, goryckiego i gradyjskiego, vorarlberskiego, tudzież sejmku krajowego miasta Tryestu i jego okręgu.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Węgierski i Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Krański i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Friaulski, Dubrownicki i Zadarski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradyce;

Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda województwa serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe królestwa czeskiego, królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim księstwem krakowskim, arcyksięstw austriackich poniżej i powyżej Anizy, księstw styryjskiego, karyntyjskiego, krańskiego i bukowskińskiego, margrabstwa morawskiego, księstwa górnego i dolnego Śląska, uksiążęconego hrabstwa goryckiego i gradyjskiego, kraju vorarlberskiego, tudzież miasta Tryestu z okręgiem zwołane są na dzień 28. grudnia 1898 do miejsc na ich zebrań ustawą wyznaczonych.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 17. grudnia tysiąc osmset dziewięćdziesiątego ósmego, Naszego panowania pięćdziesiątego pierwszego roku.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Weltersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 20. grudnia 1898.

Treść: **Nr 224.** Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia tary dla nadtlenu baru w beczkach.

224.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 6. grudnia 1898,**

tyczące się ustanowienia tary dla nadtlenu baru w beczkach.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi postanawia się od-

nośnie do rozporządzeń ministeryalnych z dnia 15. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 151 i z dnia 26. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 106, że stopa tary dla nadtlenu baru w beczkach, Nr. t. 325 *bis*, wynosić ma 4‰.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie niezwłocznie.

Kaizl r. w.**Di Pauli r. w.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1899 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1899**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **4 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " " 12 " "	" " 1879 " 1888 " " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1866 za . . . 2 zł. 20 c.	Rocznik 1883 za . . . 2 zł. 50 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1893 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1894 " . . . 3 " — "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1895 " . . . 3 " 50 "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1879 " . . . 2 " 30 "	" 1896 " . . . 3 " 50 "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "	" 1897 " . . . 7 " 50 "
" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "	
" 1865 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "	

Roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Ceny sprzedaży dziesięciolecia 1889 aż do 1898 włącznie, tudzież **rocznika 1898**, podane będą do wiadomości na początku stycznia 1899.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupelne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie** wydania niemieckiego i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie)** są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.); tym sposobem ułatwione zostało **uzupełnianie niekompletnych roczników** Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXI - Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1898.

Tresć: (№ 225—226.) 225 Rozporządzenie, którem zmienia się postanowienia Instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi pod względem czynności manipulacyjnych w sprawach tabularnych. — 226. Ustawa o sprzedaży linii kolei państwa Czeska Lipa—Mimon Spółce kolei żelaznej uściecko-cieplickiej.

225.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 17. grudnia 1898,

którem zmienia się postanowienia Instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi pod względem czynności manipulacyjnych w sprawach tabularnych.

Celem ułatwienia czynności manipulacyjnych w sprawach tabularnych zmienia i uzupełnia się na zasadzie §. 99go ustawy o organizacyi sądów a w porozumieniu z Ministrem skarbu niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112. którem wydana została nowa Instrukcyja dla sądów pierwszej i drugiej instancyi a zarazem zmienia się §. 4 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 113, którem wydane zostały postanowienia przejściowe co do stosowania nowej Instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi, jakoteż §. 11, lit. g rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 306 i rozporządza się co następuje:

Dziennik podań tabularnych.

§. 1.

Do wszystkich podań (protokołów), których przedmiot stanowią wpisy do księgi gruntowej, tabuli krajowej i księgi naftowej sądu, albo które odnoszą się do takich wpisów, jakoteż do wszystkich innych podań (protokołów) w §. 76, ustęp 1 Instrukcyi wymienionych, utrzymywać należy tylko jeden dziennik (§. 77 Instr.).

Gdzie dotychczas oprócz tego dziennika utrzymywano osobny dziennik do spraw dotyczących się księgi górniczej, można go i nadal utrzymywać; gdzie zaś to nie ma miejsca, także podania (protokoły) spraw dotyczących się księgi górniczej, zaciągać należy do wspólnego dziennika podań tabularnych.

Sygnatura aktów i liczba czynności w sprawach tabularnych.

§. 2.

Sygnaturę aktów i liczbę czynności dla aktów tabularnych (księgi gruntowej, tabuli krajowej, księgi górniczej, naftowej, kolejowej), tworzyć należy w rozmaity sposób.

Do utworzenia sygnatury aktów trzymać się należy przepisu §. 264go, ustęp 3 Instrukcyi, natomiast liczbę czynności tworzyć należy z liczby dziennika i liczby roku (np. 2546/99). W sprawach kolejowych dopisywać należy przed liczbą czynności wyraz „Księga kolejowa“ w formie skróconej (np. Ks. kol. 107/99), tam zaś, gdzie do spraw dotyczących się księgi górniczej, utrzymywany jest osobny dziennik, na aktach dotyczących się spraw księgi górniczej, wyraz „Księga górnicza“ w formie skróconej (np. Ks. gór. 54/99).

§. 3.

Wszelkie pismo, idące do aktów tabularnych (księgi gruntowej, tabuli krajowej, księgi górniczej, naftowej, kolejowej), oznaczyć należy liczbą czynności (§. 266, ustęp 2 aż do 4 Instrukcyi); sygnaturę aktów dopisywać jednak należy jedynie na pozostałych przy aktach podaniach, protokołach i wszelkich innych pismach z wyjątkiem dowodów doręczenia i recepisów zwrotnych. Na wygotowaniach uchwał, jakoteż na dowodach doręczenia i recepisach zwrotnych pisze się tylko liczbę czynności.

Pisma należące do tych samych aktów tabularnych, brać należy do aktów według kolei liczb dziennika, bieżące numerami porządkowe podawać należy tylko w arkuszu przeglądowym.

W dzienniku podań tabularnych (sprawy kolejowe, sprawy górnicze), oznaczenie wykazu hipotecznego, podług którego tworzy się sygnaturę aktów (§§. 264, 275 Instr.) należy podkreślić.

Oddzielne zachowywanie i oprawianie odpisów zbioru dokumentów.

§. 4.

Odpisy przeznaczone do zbioru dokumentów (§. 6 ustawy z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 95), jakoteż zatrzymane na ich miejsce dokumenty oryginalne oznaczyć należy liczbą czynności podania lub protokołu (§. 2), do którego należą, uporządkować według kolei liczb czynności, zachowywać pod twardymi okładzinami oddzielnie od innych aktów tabularnych i w stosownych odstępach czasu oprawiać w tomy miernej grubości. Postanowienie §. 17, ustęp przedostatni rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. stycznia 1872, Dz. u. p. Nr. 5, że odpisy dokumentów powinny mieć na brzegu stron próżne miejsce w szerokości do oprawienia potrzebnej, jakoteż postanowienie §. 20go, ustęp 2 tegoż rozporządzenia wchodzi napowrót w wykonanie.

Ażebym zbiór dokumentów nie przybierał zbyt wielkich rozmiarów, sądy winny w stosowny sposób wpływać na to, żebym odpisy kilku dokumentów tabularnych, należących do tego samego podania (protokołu) umieszczane były, o ile to jest możebne, na tym samym arkuszu. Nie można jednak odrzucać podań dlatego, że odpisy są w inny sposób wykonane.

Oddzielne zachowywanie dowodów doręczenia i receptisów zwrotnych.

§. 5.

Dowody doręczenia i receptisy zwrotne, odnoszące się do aktów tabularnych, zachowywać należy według kolei liczb czynności, rocznikami lub według części roku oddzielnie od innych aktów tabularnych pod twardymi okładzinami.

Oznaczenie liczbami kart aktów tabularnych.

§. 6.

Oznaczenie liczbami bieżącymi kart aktów tabularnych (§. 261, ustęp 2 Instrukcyi) ma być zaniechane.

Arkusz przeglądowy do aktów tabularnych.

§. 7.

W arkuszu przeglądowym do aktów tabularnych (§. 275 Instr.) utrzymywać się mającym według formularza Nr. 58 Instrukcyi, wpisywać należy w przedziałce trzeciej „krótkie podanie treści“ jedynie tylko liczbę dziennika. Podawania liczby karty w przedziałce 4, jakoteż podawania sposobu załatwienia w przedziałce 5 należy zaniechać.

Karty odsyłaczy w aktach tabularnych.

§. 8.

Wkładania karty odsyłaczy przepisanej w §. 275, ustęp 2 Instrukcyi można zaniechać, jeżeli na arkuszu przeglądowym aktów tabularnych jest zanotowane, do których aktów podanie (protokół) włożono.

Co do hipotek łącznych nie trzeba ani wkładać karty odsyłaczy do aktów wykazu częściowego, ani też w arkuszu przeglądowym do tych aktów przydanym kłaść zapisku w myśl ustępu pierwszego.

Przylepianie znaczków stęplowych dostarczonych jako wpisowe.

§. 9.

Pozwala się, żebym znaczki stęplowe, dostarczone jako uiszczenie wpisowego, przylepiali urzędnicy biura podawczego albo na osobnym arkuszu (§. 11, lit. g rozporządzenia Ministerstw skarbu i sprawiedliwości z dnia 28. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 306, tyżącego się wykonania rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 305, w przedmiocie zmiany kilku postanowień ustawowych o należyłościach sądowych), albo też na samemże podaniu (protokole).

Co do znaczków stęplowych w taki sposób przylepionych i według przepisu bezcennymi czynionych, niema miejsca tak przewidziane w §. 69 Instrukcyi potwierdzenie przez urzędnika urzędu księgi gruntowej jak i zapisywanie w dzienniku podań tabularnych lub ingrosacyjnych.

Postępowanie z wnioskami tabularnymi czynionymi przed sądem ustnie.

§. 10.

Protokoły, w których proponowany jest wpis do księgi gruntowej, lub których załatwienie może do takiego wpisu doprowadzić, spisywać należy w sądzie z reguły tylko w tych godzinach czynności, w których biuro podawcze jest otwarte. Jeżeli zamknięcie takiego protokołu nastąpi w czasie po zamknięciu biura podawczego, protokół posłać należy urzędnikowi, któremu poruczone jest prowadzenie dziennika podań tabularnych dopiero wtedy, gdy biuro podawcze będzie znowu w najbliższym czasie otwarte.

Naczelnicy sądów winni mieć o to staranie, żeby te protokoły w sądzie spisywane, w których proponowany jest wpis do księgi gruntowej albo których załatwienie może do takiego wpisu doprowadzić jednocześnie z podaniami tabularnymi aż do zamknięcia tych protokołów do biura podawczego nadeszłymi lub protokołami tabularnymi w dniach sądowych spisany, były załatwiane i oddawane urzędnikowi, któremu prowadzenie dziennika jest poruczone.

Porządek dawnych aktów według wykazów księgi gruntowej.

§. 11.

Uchyła się postanowienie §. 4 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 113, że także te akta tabularne, które powstały przed 1. stycznia 1898, mają być układane według przepisu §. 275 Instrukcyi. O ile akta tabularne, przed 1. stycznia 1898 powstałe, zostały już podług wykazów księgi gruntowej uporządkowane, należy je tak pozostawić.

Wejście w wykonanie i postanowienia przejściowe.

§. 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Odpisy dokumentów lub dokumenty oryginalne wzięte w ciągu roku 1898 do akt, odłączyć należy napowrót najpóźniej aż do 1. kwietnia 1899, od tych aktów, opatrzyć liczbą dziennika i liczbą roku podania (protokołu), do którego należą i uporządkowane według kolei tych liczb zachowywać podług przepisu §. 4go.

Ruber r. w.

226.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1898, o sprzedaży linii kolei państwa Czeska Lipa—Mimon Spółce kolei żelaznej uściecko-cieplickiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby kolej lokalną od Czeskiej Lipy na Starą Lipę i Reichstadt do Mimoni, którą państwo nabyło stosownie do umowy z dnia 31. maja 1893 ustawą z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 199 zatwierdzonej, sprzedał razem z odnogą do Nowego Reichstadtu i wszystkimi nieruchomemi przynależnościami za sumę 1,300.000 zł. w. a. uprzyw. Spółce kolei żelaznej uściecko-cieplickiej celem wcielenia tej kolei lokalnej w wybudować się mającą linię kolejową od Cieplíc (Rzetenic) do Liberca.

Artykuł II.

Umowa tycząca się sprzedaży powyższej (artykuł I), jakoteż uskutecznione na jej podstawie przeniesienia majątku, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty są wolne od stępli i należności.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi kolei żelaznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 21. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1899 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1899**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **4 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł. | Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " 12 " | " " 1879 " 1888 " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł. | Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1866 za . . . 2 zł. 20 c.	Rocznik 1883 za . . . 2 zł. 50 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1893 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1894 " . . . 3 " — "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1895 " . . . 3 " 50 "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1879 " . . . 2 " 30 "	" 1896 " . . . 3 " 50 "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "	" 1897 " . . . 7 " 50 "
" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "	
" 1865 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Ceny sprzedaży dziesięciolecia 1889 aż do 1898 włącznie, tudzież rocznika 1898, podane będą do wiadomości na początku stycznia 1899.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.); tym sposobem ułatwione zostało **uzupełnianie niekompletnych roczników** Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 27. grudnia 1898.

Treść: (№ 227—228.) 227. Ustawa o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich fundacyi i nadań utworzonych z powodu pięćdziesiątej rocznicy Mojego na tron wstąpienia. — 228. Obwieszczenie o postępowaniu jak najprzychylniejszem z towarami japońskimi, gdy będą wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

227.

Ustawa z dnia 16. grudnia 1898,

o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich fundacyi i nadań utworzonych z powodu pięćdziesiątej rocznicy Mojego na tron wstąpienia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Moc obowiązującą ustawy z dnia 5. czerwca 1896, Dz. u. p. Nr. 92, o uwolnieniu od opłat stęplowych i bezpośrednich fundacyi i nadań utworzonych z powodu pięćdziesiątej rocznicy Mojego na tron wstąpienia, przedłuża się aż do 1. lipca 1899.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 16. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Kaizl r. w.

228.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. grudnia 1898,

o postępowaniu jak najprzychylniejszem z towarami japońskimi, gdy będą wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego.

W myśl protokołu końcowego p. 4 do art. V. Traktatu handlowego i żeglarskiego z dnia 5. grudnia 1897 pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Japonią, Dz. u. p. Nr. 218 z r. 1898, tudzież artykułu II. Umowy dodatkowej do tego Traktatu, rozporządza się w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi, że począwszy od dnia 1. stycznia 1899, jako dnia, w którym nowa japońska taryfa cłowa wchodzi w wykonanie, postępować się będzie z przedmiotami produkowanymi lub wyrabianymi w cesarstwie japońskiem, gdy będą wprowadzane do obszaru cłowego austriacko-węgierskiego, tak samo, jak się postępuje z towarami narodu doznającego największej przychylności.

Stosownie do tego uzupełnić należy spis państw doznających największej przychylności, podany do wiadomości obwieszczeniami z dnia 25. maja 1892, Dz. u. p. Nr. 79 i z dnia 10. lipca 1894, Dz. u. p. Nr. 143.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Kaizl r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1899 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1899**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi **4 zł.**

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " " 12 " "	" " 1879 " 1888 " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1866 za . . . 2 zł. 20 c.	Rocznik 1883 za . . . 2 zł. 50 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1867 " . . . 9 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1891 " . . . 5 " — "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1893 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1894 " . . . 3 " — "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1895 " . . . 3 " 50 "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1879 " . . . 2 " 30 "	" 1896 " . . . 3 " 50 "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "	" 1897 " . . . 7 " 50 "
" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "	
" 1865 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Ceny sprzedaży dziesięciolecia 1889 aż do 1898 włącznie, tudzież rocznika 1898, podane będą do wiadomości na początku stycznia 1899.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ **wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie** wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.); tym sposobem ułatwione zostało **uzupełnianie niekompletnych roczników** Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1898.

Treść: (M 229—232.) 229. Dokument koncesyjny na kolej lokalną od Rudnic do Hospocina. — 230. Obwieszczenie o zmianie w gronie koncesjonaryuszów kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdrzic. — 231. Rozporządzenie, dotyczące się urzędowego wyciskania w Bozen znaczka szeptowego 1no- i 5cio-centowego na blankietach do rachunków. — 232. Rozporządzenie w przedmiocie barwy do cech tożsamości, którei opatrywane być mają tkaniny w obrocie hafeiarskim do uszlachetnienia.

229.

Dokument koncesyjny z dnia 19. grudnia 1898,

na kolej lokalną od Rudnic do Hospocina.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Wacławowi Malemu, właścicielowi dóbr w Lipkowicach, w związku z Erwinem Spindlerem, burmistrzem, Ferdynandem Zinke, aptekarzem i Alojzym Samohrdem, inżynierem, wszyscy w Rudnicy, o to proszącym, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej ruchoziennej, która wybudowana być ma jako lokalna o szlaku normalnym od stacyi w Rudnicy uprzyw. austr.-węg. Spółki kolei państwa do Hospocina z dobiegiem do linii Zlonice—Hospocin c. k. kolei państwa a to w myśl ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewniają się dobrodziejstwa w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) przewidziane.

§. 2.

Koncesjonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei koncesjonowanej niezwłocznie po otrzymaniu pozwolenia do budowania, skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesyą, dać mają koncesjonaryusze kaucyę w sumie 20.000 zł. w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesjonowanej nadaje się koncesjonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesjonaryuszom do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§. 4.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w Porządku ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu koncesyonowanej kolei lokalnej a w szczególności ze względu na zmniejszenie chyżości, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za możebne, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§. 5.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijsię ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Emisya obligacyi pierwszeństwa jest wzbro-niona.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia parku kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, który Rząd ma oznaczyć, rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w o-biębie okresu koncesyjnego według planu amorty-zacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statuta Spółki jakoteż formularze akcyi zakła-dowych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według posta-nowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych kiedykolwiek na au-stryackich kolejach państwa obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej i Pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich i do żandarmeryi a to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu środków do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swoją służbą i swoimi taborami w razie przewożenia większych transportów woj-skowych, do przepisów dla kolei żelaznych na wy-padek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Przepis tyczący się przewożenia transportów wojskowych kolejami żelaznymi, który kiedykolwiek będzie obowiązywał, tudzież przepisy dla kolei że-laznych na wypadek wojny, jakie będą kiedykolwiek obowiązywały, nabywają dla koncesyonaryuszów mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na kolei koncesyonowanej. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzien-niku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszów obowiązującymi wtedy, gdy zostaną im urzędownie podane do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei jako drugorzędnej a w skutek tego zbu-dowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoło-nemi ułatwieniami.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsa-dzaniu posiad mieć wzgląd na wysłużonych pod-oficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajo-wej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (Straży bezpieczeństwa, Straży skarbowej itp.) stosowane będą analogicznie postanowienia taryfowe niższe dla transportów wojskowych.

§. 8.

Koncesję nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem przerwzonego czasu uznać koncesję za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11go, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§. 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, będzie utrzymywał Rząd na rachunek koncesjonaryuszów a ci są obowiązani zwracać zarządowi kolei państwa kosztu z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione. Warunki utrzymywania ruchu przepisane będą w kontrakcie, który Rząd zawrze w tym względzie z koncesjonaryuszami.

§. 10.

Koncesjonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić Rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do obrotu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości powstać mającymi, na których Rząd ruch utrzymuje, w taki sposób, że Rząd będzie mógł z prawem ustanawiania taryf przesyłać lub pozwolić przesyłać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy koleją współużywaną lub niektórymi jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesjonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek, pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu policzone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą odkupu a z nich strącone będą czyste dochody najnie-

pomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby kolej miała być odkupiona po upływie czasowego, w §. 1 ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki do podatków ciężące na odkupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne pobory publiczne uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek razem z dodatkami według stopy procentowej pierwszego roku podlegającego podatkowi i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak, że stosownie do §. 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty odkupu podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

Cenę odkupu w myśl powyższego postanowienia obliczoną, płacić się będzie koncesjonaryuszom jako wynagrodzenie za kolej odkupioną aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

2. Gdyby kolej miała być odkupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień pod l. 1. obliczony bez dodatku tamże wzmiankowanego, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, jaka jest potrzebna na zawarowane oprocentowanie i spłacenie pożyczki hipotecznej w Banku krajowym królestwa czeskiego pod gwarancją tego królestwa zaciągniętej z doliczeniem raty rocznej potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez Rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu całego okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej odkupioną, będzie polegało na tem, że państwo płacić będzie w ratach półrocznych płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie koncesjonaryuszom podatek rentowy od tej renty odkupu opłacać się mający.

3. Państwo zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek do spłacenia z własnych funduszów w miejsce koncesjonaryuszów pożyczki hipotecznej wzmiankowanej pod 2, zaciągniętej w celu uzyskania kapitału dla kolei koncesjonowanej, a to w kwocie jeszcze nie umorzonej według zatwierdzonego planu amortyzacji i zalegającej w chwili odkupienia, w którym to razie renta odkupu, jaka ma być płacona, zmniejszyłaby się o sumę potrzebną na oprocentowanie i umorzenie oznaczonego kapitału zakła-

dowego, jakoteż w danym razie, o odpowiednią potrzebnej sumie kwotę dodatku, doliczać się mającego do dochodu średniego w myśl postanowień ustępu 1.

4. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl poprzedzających ustępów płacić się mających, zapłacić kapitał wyrównywający zdyskontowanej przez potrącenie odsetek od odsetek po cztery od sta na rok wartości kapitałowej tych rent po strąceniu jak się samo przez się rozumie dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 1 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo zamierzało w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyi długu państwa jakiegokolwiek rodzaju. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1 aż do 4 przepisanego bez dalszej zapłaty własność wolna od ciężarów a względnie obciążona tylko zalegającemi jeszcze pozostałościami pożyczek za zezwoleniem Rządu zaciągniętych i używanie kolei niniejszem koncesyonowanej ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i kasowe, a według okoliczności koleje podjazdowe własnością koncesyonaryuszów będące i przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stosownie do swego przeznaczenia.

6. Odkupienie na rzecz państwa nastąpić ma w każdym przypadku z rozpoczęciem się roku kalendarzowego, uchwała zaś Rządu, tycząca się odkupienia, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu najpóźniej aż do 31. października roku bezpośrednio poprzedniego w formie deklaracyi.

W deklaracyi tej oznaczone będą następujące szczegóły:

- a) termin, od ktorego nastąpi odkupienie;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem odkupienia i inne przedmioty majątku, które, bądźto jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź też na zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwota ceny odkupu (ll. 1 aż do 4), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowe-

mu, według okoliczności z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczonej, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

7. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia jednocześnie z doręczeniem deklaracyi eo do odkupienia, osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, poczynszy od tej chwili, nie został zmieniony na szkodę państwa.

Poczynszy od chwili oznajmienia o odkupieniu, wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości majątkowych, w deklaracyi o odkupieniu wymienionych, podlega przyzwoleniu osobnego komisarza.

Toż samo rozumie się o wszelkiem przyjęciu nowych zobowiązań, przekraczających granicę regularnego sprawowania interesów lub uzasadniających trwałe obciążenie.

8. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, żeby Rząd mógł w dniu na odkupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracyi o odkupieniu wymienione.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, Rząd będzie miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez wdania się sądu, objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Poczynszy od chwili odkupienia, ruch na kolei odkupionej odbywać się będzie na rachunek państwa a przeto od tej chwili wszelkie dochody ruchu przechodzić będą na rzecz państwa, wszelkie zaś wydatki ruchu na karb państwa.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku aż do chwili odkupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

9. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracyi o odkupieniu (l. 6), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych w skutek odkupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać Rządowi na jego żądanie do rozporządzenia wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niego do tego celu potrzebował.

§. 12.

Gdy koncesya uplynie i od tego dnia, w którym to nastąpi, przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależitości. licząc tu także tabor

wozowy, zapasy materiałów i kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesjonarysze posiadali, jakoteż fundusze obrotowe i zasobne z kapitału zakładowego utworzone, w rozmiarze wzmiankowanym w §. 11, ustępie 5.

Tak wtedy gdy koncesya uplynie jak i w razie odkupienia kolei (§. 11), zatrzymają koncesjonarysze na własność fundusz zasobny, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i aktywa obrachunkowe, jeżeliby istniały, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił koncesjonaryszów z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego funkcyjnaryusza, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do nadzoru nad tem funkcyjnaryuszów na koszt koncesjonaryszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej grono kierujące Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za nieistniejącą nadal jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Wittek r. w.

230.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. grudnia 1898,**

o zmianie w gronie koncesjonaryszów kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdruzic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia zezwolono, żeby z grona koncesjonaryszów kolei lokalnej od Nowego Dworu do Bezdruzic, będącej przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 21. września 1896, Dz. u. p. Nr. 193, wystąpił współkoncesjonarysz Hrabia August Wydenbruck i żeby na jego miejsce wstąpił w przymocie współkoncesjonarysza rzeczonyj kolei lokalnej Wilhelm Kubinsky, właściciel dóbr Trpist.

Wittek r. w.

231.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1898,**

tyczące się urzędowego wyciskania w Bozen znaczka stęplowego 1no- i 5cio-centowego na blankietach do rachunków.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 9. grudnia 1886, Dz. u. p. Nr. 175, tyczącego się zezwolenia na wyciskanie znaczka stęplowego 1no- i 5cio-centowego na blankietach do rachunków, podaje się niniejszem do wiadomości, że wyciskanie to ze zwykłym sposobem postępowania zaprowadzone będzie począwszy od dnia 2. stycznia 1899 na Komorze głównej w Bozen.

Kaizl r. w.

232.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. grudnia 1898,**

w przedmiocie barwy do cech tożsamości, któremi opatrywane być mają tkaniny w obrocie hafciarskim do uszlachetnienia.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, rozporządza się, że w okresie od dnia 1. stycznia aż do końca grudnia 1899, wyciskane być mają na tkaninach, wprowadzanych w obrocie hafciarskim do uszlachetnienia, cechy tożsamości barwy czerwonej.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1899 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1899, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 4 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I, Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " " 1859 " 1868 " " 12 " "	" " " 1879 " 1888 " " 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1866 za . . . 2 zł. 20 c.	Rocznik 1883 za . . . 2 zł. 50 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1893 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1894 " . . . 3 " — "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1895 " . . . 3 " 50 "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1879 " . . . 2 " 30 "	" 1896 " . . . 3 " 50 "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1880 " . . . 2 " 20 "	" 1897 " . . . 7 " 50 "
" 1864 " . . . 1 " 40 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "	
" 1865 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1897 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Ceny sprzedaży dziesięciolecia 1889 aż do 1898 włącznie, tudzież rocznika 1898, podane będą do wiadomości na początku stycznia 1899.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1897 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1897 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1898.

Treść: (№ 233—236.) 233. Ustawa o kolejach żelaznych niższego rzędu, których budowa zapewniona być ma w roku 1898. — 234. Obwieszczenie o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. lipca 1898, tycaącego się budowy leżących w obszarze zajętych szlaków częściowych kolei żelaznej wązko-torowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Grużowi (Dubrownikowi). — 235. Rozporządzenie, tycaące się przydzielenia sądownictwa do spraw karnych dla dzielnicy Ottakring w Wiedniu Sądowi powiatowemu dzielnicy Josefstadt do spraw karnych. — 236. Obwieszczenie o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszenie się tego długu bieżącego do sumy 49,485,352 zł. 50 c. w. a.

233.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1898,

o kolejach żelaznych niższego rzędu, których budowa zapewniona być ma w roku 1898.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, żeby pod warunkami ustawy niniejszej zapewnił wybudowanie następujących kolei żelaznych niższego rzędu:

1. od stacyi w Rossbachu kolei lokalnej Asch—Rossbach do Adorfu z dobiegiem do sieci saskich kolei państwa;

2. od stacyi w Jiczynie austriackiej kolei północno-zachodniej na Żeleznice i Rowensko do Turnowa z dobiegiem do kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej i do czeskiej kolei północnej;

3. od stacyi w Chlumcu austriackiej kolei północno zachodniej do Miestca Kralowej z dobiegiem do linii Krzynek—Miestec Kralowej czeskich kolei handlowych;

4. od stacyi we Właszymie kolei lokalnej Beneszow—Właszym do Dolnych Kralowic;

5. od stacyi w Teiczu kolei lokalnej Kostelec—Telez na Daczyce do Sławonic;

6. od stacyi w Waidhofen nad Thaya kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen nad Thaya do Sławonic;

7. od stacyi w Gross-Siegharts kolei lokalnej Göpfritz—Gross-Siegharts do Raabs;

8. od stacyi w Lambachu linii kolei państwa Wels—Salzburg do Haag;

9. od stacyi Welikowec—Sinca-Wes linii kolei południowej Marybor—Bielak do Żelaznej Kapli;

10. od stacyi w Meranie kolei bożeńskiego-meraniejskiej na Naturns, Latsch, Schlanders, Laas, Eysrs i Schluderns do Mals (kolej vintschgawska);

11. od stacyi Tryest—St. Andrea kolei państwa Herpelje—Tryest na Kopr, Isolę, Buje, Motuwun i Wisznian do Porecza a według okoliczności do Kanfanaru;

12. od stacyi w Tirschnitz kolei busztiehradskiej na Wildstein do Schönbachu;

13. od stacyi Swojsin—Czernoszyn linii kolei państwa Pilzeń—Cheb do Haid;

14. od stacyi w Stańkowie linii kolei państwa Pilzeń—Domażlice na Horszów Tyn do Ronspergu;

15. od stacyi w Taborze linii kolei państwa Wiedeń—Gmünd—Praga do Bechinu;

16. od stacyi Polna-Stechem austriackiej kolei północno-zachodniej do Polny;

17. od stacyi w Swietli austriackiej kolei północno-zachodniej do Kacowa (kolej szawaska);

18. od stacyi w Nixdorfie czeskiej kolei północnej na Zeidler i Ehrenberg Stary do Rumburka z odnogą od Herrenwalde do Krasnej Lipy;

19. od stacyi w Gmünd linii kolei państwa Wiedeń—Gmünd—Praga do Litschau z odnogą od Alt-Nagelbergu do Heidenreichsteinu;

20. od stacyi w Neunkirchen linii kolei południowej Wiedeń—Mürzzuschlag do Willendorf z odnogą do kolei schneeberskiej;

21. od stacyi w Przeworsku linii kolei państwa Kraków—Lwów do stacyi w Rozwadowie linii kolei państwa Denbica—Rozwadów;

22. od stacyi w Bruntalu linii kolei państwa Ołomuniec—Karniów—Opawa na Anielską Górę do Małej Morawy;

23. od stacyi w Linzu kolei państwa Wiedeń—Salzburg z użyciem istniejącego toru prowadzącego do miejsca przeprawy przez Dunaj w Linzu i przez most stały na Dunaju, który ma być wybudowany aż do dworca kolei mühlkreisowej w Urfahrze;

24. od stacyi w Splecie dalmatyńskiej kolei państwa do granicy krajowej pod Arzano z odnogą do Sinj; nakoniec

25. części na obszarze dalmatyńskim leżące kolei żelaznej wychodzącej z linii kolejowej Mostar-Metkowicz do zatoki kotorskiej z odnogą do Grużu (Dubrownika).

Artykuł II.

Koleje żelazne w artykule I oznaczone mają być wybudowane jako koleje lokalne z wyjątkiem linii od Przeworska do Rozwadowa, która wykonana być ma jako kolej główna drugiego rzędu; mianowicie linie wymienione pod 1 aż do 8 włącznie, tudzież pod 10, 12 aż do 18 włącznie i 20 aż do 23 włącznie mają być wybudowane jako normalnotorowe a linie pod 9, 11, 19, 24 i 25 jako wązkotorowe.

Okresy koncesyjne wynosić mają dla kolei żelaznych w artykule I pod 1 aż do 20 włącznie wymienionych, najwięcej po 90 lat, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł III.

Kolejom żelaznym, w artykule I, II. 1 aż do 11 oznaczonym, może państwo przy nadaniu koncesyi zapewnić na przeciąg 76 lat, licząc od dnia nadania koncesyi, gwarancję czystego dochodu rocznego a to w sumie odpowiadającej wydatkowi na oprocentowanie nie przewyższające czterech od sta i na umorzenie pożyczek, które celem uzyskania kapitału na koleje powyższe będą zaciągnięte a to w taki sposób, że gdyby czyste dochody roczne tych kolei

nie wynosiły sum, jakie będą im zagwarantowane, to, coby niedostawało, uzupełni Rząd.

Czysty dochód roczny, jaki Rząd ma kolejom powyższym zagwarantować, ustanawia się ze względu na wzmiankowane pożyczki dla każdej z osobna kolei w następujących kwotach maksymalnych:

	Złotych wal. austr.
Roszbach—Adorf	45.900
Jiczyn—Turnów	52.700
Chlumec—Miestec Kralowej	18.100
Wlasyzm—Kralowice Dolne	40.200
Telcz—Slawonice	54.700
Waidhofen—Slawonice	52.300
Gross-Siegharts—Raabs	19.100
Lambach—Haag	23.400
Sinca-Wes—Żelazna Kapla	21.300
Meran—Mals	178.500
Tryest—Porzecze	233.800

Artykuł IV.

Celem ułatwienia przyjęcia i wykonania koncesyi do wybudowania i utrzymywania w ruchu:

1. kolei lokalnej Wlasyzm—Kralowice Dolne przez przedsiębiorstwo kolei lokalnej Beneszow—Wlasyzm,

2. kolei lokalnej Telcz—Slawonice przez przedsiębiorstwo kolei lokalnej Kostelec—Telcz i

3. kolei lokalnej Waidhofen nad Thaya—Slawonice przez przedsiębiorstwo kolei lokalnej Schwarzenau—Zwettl

może Rząd trzem przedsiębiorstwom kolejowym, które tym sposobem powstaną a z których każde uważane być ma za całość zespoloną, zapewnić gwarancję ogólnego czystego dochodu rocznego równającego się sumie czystych dochodów zagwarantowanych każdej w szczególności z linii zjednoczonych.

W podobny sposób można złączyć sumy gwarancyjne zapewnione przez państwo poszczególnym szlakom w tym razie, gdyby przedsiębiorstwa kolei lokalnych Kostelec—Telcz i Schwarzenau—Zwettl połączyły się w jedną spółkę akcyjną.

Na wypadek, gdyby wykonanie kolei lokalnej Gross-Siegharts do Raabs miało wziąć na siebie przedsiębiorstwo kolei lokalnej Göpfritz—Gross-Siegharts, upoważnia się Rząd zagwarantować całemu szlakowi od Göpfritz do Raabs pod warunkami w artykule III oznaczonymi, czysty dochód roczny w sumie maksymalnej 26.400 zł.

W takim razie, gdyby wykonanie budowy kolei lokalnej Roszbach—Adorf miało wziąć na siebie przedsiębiorstwo kolei lokalnej Asch—Roszbach,

dla każdej z dwóch rzeczonych kolei lokalnych utrzymywać należy osobny rachunek ruchu.

Do przedsiębiorstw, w myśl powyższego postanowienia utworzonych a w szczególności odnośnie do akcji i obligacji, jakie przedsiębiorstwa te będą emitowały, tudzież odnośnie do wszystkich aktów prawnych (kontraktów, dotyczących się zespoleń), które w przypadkach takich muszą być wygotowywane, stosować należy odpowiednio dobrodziejstwa finansowe w artykułach IV i V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 przewidziane. Postanowione w tym ostatnim artykule pod lit. a) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego tudzież od należności stepłowej, której podlegają kupony, służy rzeczonym przedsiębiorstwom w takiej samej rozciągłości, w jakiej takowe przyznane zostało koncesją każdej w szczególności z linii kolejowych zespolonych.

Artykuł V.

Gwarancja państwa, oznaczona w artykule III, zapewniona być ma pod tym warunkiem, że na pokrycie kosztów wykonania tych linii kolejowych wniesione będą przynajmniej dodatki poniżej wyrażone, a to albo przez interesowane królestwa i kraje z funduszy krajowych łącznie z osobami interesowanymi, albo przez samą jedną z tych stron:

	Złotych wal. austr.
Roszbach—Adorf	30.000
Jiczyn—Turnów	408.000
Chlumec—Miestec Kralovej	200.000
Wlasyim—Dolne Kralowice	308.000
Telez—Slawonice	470.000
Waidhofen—Slawonice	470.000
Gross-Siegharts—Raabs	143.000
Lambach—Haag	300.000
Sinca-Wes—Żelazna Kapla	150.000
Meran—Mals	1,300.000
Tryest—Porzece	700.000

Dopłaty powyżej ustanowione uścić należy przez objęcie akcji zakładowych spółek akcyjnych, jakie się dla każdej z owych kolei zawiąza, albo — o ileby zachodził jeden z przypadków, w artykule IV przewidzianych, akcyj spółek tamże oznaczonych, akcyje zaś te liczyć się mają w pełnej wartości imiennej i nie będą od nich w ciągu trwania budowy płacone odsetki interkalarne.

Subskrypcję wszystkich akcji, które interesowani mają objąć i wnoszenie w czasie właściwym kapitału na takowe zapewnić należy jeszcze przed nadaniem koncesyi a to w taki sposób, jak to Rząd przepisze.

Artykuł VI.

Upoważnia się Rząd do stosunkowego niższenia, na rzecz stron interesowanych, dopłat w arty-

kule poprzedzającym zastrzeżonych a to w takim razie i o tyle, o ile w skutek postępu w przygotowaniach lub przy wykonaniu budowy powyższych kolei lokalnych można będzie zdaniem Rządu z pewnością oczekiwać oszczędności w preliminowanych kosztach budowy.

Artykuł VII.

Do wykonania artykułu III. i IV. stosować należy postanowienia artykułu IV. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1894 o budowie kolei nadybbsańskiej z tą zmianą, że opłaty stepłowe od kuponów mogą być umieszczane w rachunku ruchu jako pozycya wydatkowa.

Również wolno także umieszczać jako pozycję wydatkową w rachunku ruchu kolei w artykule I, ll. 1 aż do 11 wymienionych, dodatki na koszt zarządu, gdyby je płacono od pożyczek zaciągniętych mających, tudzież kwoty, któreby zakładowi finansowemu, pożyczkę dającemu, zwracano za podatki i opłaty.

Artykuł VIII.

Co do kolei lokalnych, w artykule I, ll. 12 aż do 20 oznaczonych, upoważnia się Rząd do objęcia przy nadaniu koncesyi akcji zakładowych spółek akcyjnych, jakie się dla tych kolei zawiąza, lub, gdyby koleje te miały być wybudowane przez spółki akcyjne kolei z niemi się łączących, akcji zakładowych tych ostatnich spółek, w następujących sumach maksymalnych, a mianowicie:

	Złotych wal. austr.
Tirschnitz—Schönbach	63.500
Swojsin—Haid	25.000
Staňkowi—Ronsperk	66.000
Tabor—Bechin	158.000
Polna—Stecken—Polna	25.000
Swietla—Kacow	429.000
Nixdorf—Rumburg	109.000
Gmünd—Litschau	240.000
Neunkirchen—Willendorf	50.000

Artykuł IX.

Udział skarbu państwa w zgromadzeniu kapitału na koleje lokalne, w artykule VIII, a względnie w artykule I, ll. 12 aż do 20 wymienione, podlega warunkom następującym:

1. że zgromadzenie reszty kapitału na budowę tych kolei lokalnych, o ile tenże nie będzie uzyskany objęciem akcji zakładowych w pełnej wartości imiennej przez interesowane gminy, powiaty i strony prywatne, zapewnione będzie według oko-

liczności współdziałem finansowym królestw i krajów interesowanych bez dalszego obciążenia państwa;

2. że tym akcyom zakładowym, które państwo obejmie a co do których statutowe ograniczenie prawa głosowania do maksymalnej ilości głosów, ani też w obec posiadaczy akcyi pierwszorzędnych, gdyby emitowane były, nie może nastąpić, nadane będą te same prawa co innym akcyom zakładowym, i

3. że dywidenda, któraby należała się od akcyi pierwszorzędnych, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do poboru dywidendy, wymierzana będzie najwyższej po cztery od sta.

Artykuł X.

Kapitał na akcyje zakładowe, które stosownie do artykułu VIII. państwo ma objąć, wnosić należy w miarę wydatków na budowę kolei lokalnych atoli dopiero od tej chwili, gdy według uznania Rządu i według wykazów jego sprawdzeniu podlegających, pokaże się, że dotrzymanie wyznaczonych w koncesjach terminów do wybudowania kolei i uzyskania kapitałów na budowę potrzebnych bez dalszego obciążenia skarbu państwa uważać należy za zapewnione.

Państwo wypłacać ma za niestępowaniem potwierdzeniami odbioru i ma czuwać nad tem, żeby wypłacanych sum używano tylko na cele budowy i urządzenia kolei oznaczonych.

Artykuł XI.

Budowa kolei lokalnych w artykule I, ll. 1 aż do 9 włącznie tudzież 12 aż do 20 włącznie oznaczonych, skończona być ma w przeciągu dwóch lat, budowa kolei lokalnych w artykule I, ll. 10 i 11 oznaczonych w przeciągu lat czterech, licząc od dnia nadania koncesyi i gotowe koleje oddać należy w tych terminach na użytek publiczny.

Dopełnienie tego zobowiązania winni koncesyonaryusze zapewnić państwu złożeniem w sposób, który ono oznaczy, odpowiedniej kaucyi, którą w razie niedopełnienia powyższego zobowiązania uznać należy za przepadłą.

Artykuł XII.

Budowa kolei lokalnych w artykule I, ll. 1 aż do 11 oznaczonych tudzież dostawy dla nich powierzane być mają z bezpośredniem współdziałaniem Rządu na podstawie projektu szczegółowego

i preliminarza kosztów wypracowanych z odpowiednim wpływem funkcyonaryuszów państwa, ile możliwości według warunków stosowanych pospolicie przy budowie kolei państwa.

Roboty budownicze powierzać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość tych dostaw materyału, gruntów odstąpionych i w ogóle wszelkich tych świadczeń, które mają być zapewnione objęciem akcyi zakładowych oeniać się będzie drogą porozumienia między państwem a stronami interesowanemi, gdyby zaś nie zdołano się porozumieć, drogą dobrowolnego sądowego oszacowania.

Co się tyczy kolei lokalnych w artykule I, ll. 12 aż do 20 oznaczonych, projekty szczegółowe i kosztorysy onychże mają być wygotowywane a ich budowa i dostawy mają być powierzane w porozumieniu z Wydziałami krajowymi odnośnych królestw i krajów z współdziałaniem Rządu i ile możliwości na warunkach stawianych pospolicie przy budowie kolei państwa.

Artykuł XIII.

Ruch na kolejach lokalnych w artykule I, ll. 1 aż do 20 oznaczonych, o ile pod względem utrzymania ruchu na kolejach pod ll. 2, 3, 9, 10, 12, 16, 17, 18, 19 i 20 wzmiankowanych nie zostanie wydane inne zarządzenie w porozumieniu z odnośnymi Wydziałami krajowymi, utrzymywać ma państwo przez cały okres koncesyjny na rachunek koncesyonaryuszów i koncesyonaryusze obowiązani będą zwracać Zarządowi kolei państwa koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności oznaczone będą w sumie ryczałtowej.

Przytem co do kolei lokalnych, których budowa według artykułu III. zapewniona być ma na podstawie gwarancyi państwa, dopóki będą istotnie korzystały z gwarancyi państwa lub dopóki zaliczki gwarancyjne przez państwo udzielone, będą jeszcze zalegały, Zarządowi kolei państwa, obejmującemu ruch na tych kolejach, będzie służyło prawo urządzania ruchu i ustanawiania taryf według własnego uznania z uwzględnieniem potrzeb obrotu, jakie będą kiedykolwiek zachodziły.

Artykuł XIV.

Upoważnia się Rząd, żeby koleje lokalne, w artykule I, ll. 21 aż do 25 oznaczone, wybudował kosztem państwa, z wyłożeniem na wydatki następujących ogólnych sum kosztów, które uważać należy za maksymalne:

	Złotych wal. austr.
Przeworsk—Rozwadów	5,170.000
Bruntal—Mała Morawa	724 000
Linz—Urfahr	1,075.000
Splet—Arzano z odnogą do Sinj	6,310.000
szlaki dalmatyńskie kolei od Gabeli do zatoeki kotorskiej z odnogą do Grużu (Dubrownika)	5,816.000

Sum, jakie w poszczególnych latach będą potrzebne na pokrycie kosztów budowy, żądać należy przez umieszczanie ich w corocznym preliminarzu wkładów.

Natomiast przyczynki niezwrotne zapewnione przez dotyczące kraje i przez strony interesowane, o ile nie zostały już wniesione przed rokiem 1898, umieszczać należy stosownie do terminów płatności w preliminarzu wkładów dotyczącego roku jako pozycje dochodowe.

Artykuł XV.

Ruch na kolejach żelaznych, w artykule I, ll. 21 aż do 24 oznaczonych, utrzymywać ma Rząd na własny rachunek i przeniesienie ruchu na osobę prywatną lub na spółkę mogłoby nastąpić tylko na zasadzie ustawy, gdyby w tym względzie została wydana.

Upoważnia się Rząd do zawarcia z Rządem wspólnym umowy w przedmiocie dobiegu do granicy szlaków kolejowych stosownie do artykułu I, l. 25 wybudować się mających, jakoteż w przedmiocie łączących się z tem kwestyi ruchu i obrotu a w szczególności także w przedmiocie ewentualnego przeniesienia utrzymywania w ruchu tych szlaków kolejowych na zarząd kolejowy bośniacko-hercegowiński lub według okoliczności objęcia utrzymywania ruchu na częściach linii łączącej, leżących w obszarze zajęтым, przez zarząd kolei państwa.

Artykuł XVI.

Pozwala się na uwolnienie kolei żelaznych według postanowienia powyższego wybudować się mających, od stępli i opłat, którymby podlegały kontrakty, podania i dokumenty, tyczące się wykupu gruntów, budowy i urządzenia kolei, jakoteż od opłaty za przeniesienie własności wykupionych gruntów.

Artykuł XVII.

Na wypadek, gdyby Spółka akcyjna kolei lokalnej Schwarzenau—Zwettl nabyła kolej lokalną Schwarzenau—Waidhofen nad Thayą, upoważnia się Rząd do podwyższenia zagwarantowanego czystego dochodu kolei lokalnej Schwarzenau—Zwettl

o taką sumę roczną, jaka będzie potrzebna na oprocentowanie najwięcej po 4 od sta i na umorzenie w ciągu 76 lat pożyczki, którą Spółka akcyjna kolei lokalnej Schwarzenau—Zwettl zaciągnie w celu uzyskania umówionej ceny kupna.

Do upoważnienia tego dołącza się jednak warunek, żeby cena kupna, zapłacić się mająca za kolej lokalną Schwarzenau—Waidhofen nad Thayą nie przewyższała oznaczonej w koncesyi ceny kupna tej kolei lokalnej.

Na wypadek, gdyby ugoda co do nabycia kolei lokalnej Schwarzenau—Waidhofen przez Spółkę akcyjną Schwarzenau—Zwettl nie przyszła do skutku, upoważnia się Rząd do zrobienia użytku z zastrzeżonego koncesyą prawa odkupu.

Artykuł XVIII.

W celu odkupienia kolei lokalnej Asch—Rossbach upoważnia się Rząd, żeby nabył akcje pierwszeństwa tego przedsiębiorstwa, o ile będzie można ich dostać najdrożej w wartości imiennej tudzież akcje zakładowe, o ile będzie można ich dostać najdrożej po cenie 70 procentów wartości imiennej i żeby po nabyciu wszystkich, jakich obecnie Rząd jeszcze nie posiada akcji pierwszeństwa i akcji zakładowych, odkupił kolej lokalną Asch—Rossbach na rzecz państwa z objęciem wszystkich aktywów i passywów przedsiębiorstwa a w szczególności, gdyby tak wypadło, także pożyczki, która stosownie do artykułu III. ustawy niniejszej ma być zaciągnięta na wybudowanie kolei lokalnej Rossbach—Adorf.

Gdyby nabycie z wolnej ręki wszystkich jakich Rząd jeszcze obecnie nie posiada akcji pierwszeństwa i akcji zakładowych było nie możebne, upoważnia się Rząd, żeby co do kolei lokalnej Asch—Rossbach a według okoliczności także co do kolei lokalnej Rossbach—Adorf zrobił użytek z zastrzeżonego koncesyą prawa odkupu.

Artykuł XIX.

Czynności prawne, w artykułach XVII i XVIII wzmiankowane, jakoteż podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty tyczące się tych czynności prawnych uwalnia się od stępli i opłat.

Artykuł XX.

Upoważnia się Rząd, żeby zamiast przewidzianego w artykule VI ustawy z dnia 19. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 83, o kolejach niższego rzędu, których budowa miała być w roku 1895 zapewniona, udziału państwa w zgromadzeniu kapitału na budowę kolei

lokalnej od Absdorfu do Stockerau, zapewnił tej kolei lokalnej na lat 76 pod zastrzeżeniami i warunkami w artykule III ustawy niniejszej przepisanyymi, gwarancją rządową czystego dochodu rocznego w sumie maksymalnej 23.800 zł. waluty austriackiej, odpowiednio sumie potrzebnej na oprocentowanie najwięcej po cztery od sta i umorzenie pożyczki w celu uzyskania kapitału zaciągnąć się mającej, jeżeli arcyksięstwo austriackie poniżej Anizy z funduszów krajowych i strony interesowane obejmą akcje zakładowe spółki akcyjnej, która się dla rzeczonyj kolei lokalnej zawiąże a to w pełnej wartości imiennej ogółem za sumę najmniej 240.000 zł. waluty austriackiej.

Pod tym względem stosują się odpowiednio postanowienia zawarte w artykule V, ustęp drugi i trzeci, tudzież w artykułach VII, XI, XII, ustęp pierwszy aż do trzeciego i w artykule XIII ustawy niniejszej.

Artykuł XXI.

Upoważnia się Rząd, żeby kwotę maksymalną gwarancji państwa, w artykule III ustawy z dnia 19. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 83 dla kolei Schönwehr—Lokiet ustanowioną podwyższył z 51.000 zł. waluty austriackiej najwięcej na 70.000 zł. waluty austriackiej a kwotę maksymalną gwarancji państwa w artykule III ustawy z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141 dla kolei lokalnej Bregencya—Bezau ustanowioną, podwyższył z 69.500 zł. waluty austriackiej najwięcej na 89.000 zł. waluty austriackiej, o ile zawarowane dodatkowe świadczenia interesowanych krajów i stron interesowanych lokalnych zostaną uzupełnione co do kolei żelaznej Schönwehr—Lokiet najmniej do 540.000 zł. a co do kolei lokalnej Bregencya—Bezau najmniej do 500.000 zł.

Artykuł XXII.

Upoważnia się Rząd, żeby kwotę maksymalną dopłaty państwa, ustanowioną w artykule VIII ustawy z dnia 22. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 129, dla kolei lokalnej Czerczany—Modrzany z odnogą do Dobrzysza podwyższył z 335.000 zł. na 464 000 zł. a kwotę dopłaty państwa, ustanowioną w artykule VI ustawy z dnia 19. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 83, dla kolei lokalnej Czerczany—Kolin z odnogą do Kacowa podwyższył z 300.000 zł. na 450.000 zł., jeżeli zgromadzenie reszty kapitału na budowę tych kolei lokalnych, o ile takowa nie ma być uzyskana od interesowanych powiatów, gmin i stron prywatnych okaże się przy finansowej pomocy królestwa czeskiego zapewnionem bez dalszego obciążenia państwa.

Nadto upoważnia się Rząd, żeby przewidziane w artykule VIII ustawy z dnia 22. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 129, objęcie akcji zakładowych kolei lokalnej St. Georgen (Grobelno)—Granica krajowa za sumę aż do 300.000 z. skutecznił z odstąpieniem od warunków w artykule VI rzeczonyj ustawy przepisanych, jeżeli co do tej dopłaty państwa dopełnione będą warunki artykułu IX. niniejszej ustawy.

Artykuł XXIII.

Zapisy dłużne (obligacje pierwszeństwa) emitować się mające na podstawie gwarancji dotyczących krajów dla wymienionych w artykule I, l. 19 i 20 ustawy niniejszej kolei lokalnych Gmünd—Litschau i Neunkirchen—Willendorf, tudzież dla wymienionych w artykule I, l. 9, 10, 12, 13 i 15 ustawy z dnia 19. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 83, kolei lokalnych St. Pölten—Kirchberg nad Pielachem, Zell am See—Krimml, Piła—Jaworzno, Chabówka—Zakopane i Kołomyja—Zaleszczyki (łącznie z linią uzupełniająca Delatyn—Kołomyja), jakoteż dla wymienionej w artykule I, l. 16 ustawy z dnia 21. lipca 1896, Dz. u. p. Nr. 141, kolei lokalnej Ober-Grafendorf—Mank mogą być uznane za sposobne do lokowania w nich kapitałów fundacyi, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, urzędów pocztowych kas oszczędności, tudzież pieńiędzy sierocych, powierniczych i depozytowych, nakoniec po kursie giełdowym lecz nie ponad wartość imienną także na kaucyje służbowe i na kaucyje w interesach, uznanie zaś to ogłoszone być ma rozporządzeniem Ministerstwa kolei żelaznych, wydanem w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, które umieścić należy w Dzienniku ustaw państwa.

Postanowienie powyższe stosuje się także do zapisów dłużnych emitować się mających na zasadzie rzeczonych zapisów dłużnych (obligacji pierwszeństwa), według okoliczności stosownie do artykułu VII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Artykuł XXIV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi kolei żelaznych i Mojemu Ministrowi skarbu, tudzież Moim Ministrom spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 21. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Kaizl r. w.

234.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23. grudnia 1898,**

o uchwale Rady państwa w przedmiocie rozporządzenia cesarskiego z dnia 7. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 122, tyżącego się budowy leżących w obszarze zajęтым szlaków częściowych kolei żelaznej wązko-torowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi (Dubrownikowi).

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła porządkiem konstytucyjnym rozporządzenie cesarskie z dnia 7. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 122, wydane na zasadzie §. 14 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, a tyżące się budowy leżących w obszarze zajęтым szlaków częściowych kolei żelaznej wązko-torowej od Gabeli do zatoki kotorskiej z odnogami do Trebinii i ku Gruzowi (Dubrownikowi).

Wittek r. w.

235.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 27. grudnia 1898,**

tyżące się przydzielenia sądownictwa do spraw karnych dla dzielnicy Ottakring w Wiedniu Sądowi powiatowemu dzielnicy Josefstadt do spraw karnych.

Na zasadzie §. 9go ustawy o postępowaniu karnem a ze zmianą rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 24 i z dnia 7. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 282, przydziela się sądownictwo do spraw karnych dla

dzielnicy Ottakring w Wiedniu Sądowi powiatowemu dzielnicy Josefstadt do spraw karnych

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. lutego 1899.

Ruber r. w.

236.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. grudnia 1898,**

o ściągnięciu udziałowych przekazów hipotecznych i zmniejszeniu się tego dżugu bieżącego do sumy 49,485.352 zł. 50 c. w. a.

C. k. Naczelna kasa państwa odstawiła dnia 28. grudnia 1898 do c. i k. wspólnego Ministerstwa skarbu, bez kompensaty, ściągnięte udziałowe zapisy hipoteczne w posiadaniu państwa będące, a to na zasadzie artykułu VIII. ustawy skarbowej z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 34 na rok 1897, za sumę dwadzieścia milionów złotych w. a. i nadto na zasadzie artykułu IV. ustawy z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33 za sumę czterysta dziewięćdziesiąt pięć tysięcy złotych w. a., ażeby jako umorzone, zostały niezwłocznie od ogólnej sumy reszty udziałowych zapisów hipotecznych dżugu bieżącego odpisane i wykazane.

W skutek tego ów dżug bieżący, który w końcu rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 14. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 239, zredukowany został do sumy siedmdziesiąt milionów złotych w. a., zmniejszył się obecnie do sumy 49,505.000 zł., a względnie po strąceniu udziałowych zapisów hipotecznych, które dotychczas z tytułu przedawnienia w sumie 19.647 zł. 50 c. odpisane zostały jako umorzone, do sumy czterdzieści dziewięć milionów czterysta ósmdziesiąt pięć tysięcy trzysta pięćdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt centów w. a. i na miejsce tych ściągniętych udziałowych zapisów hipotecznych nie wolno już emitować żadnych udziałowych zapisów hipotecznych a względnie biletów państwa.

Kaizl r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1898.

Treść: № 237. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1898.

237.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 28. grudnia 1898,

tyczące się wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1898.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Za podstawę do zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1898, które stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 140, ma być wygotowane, służyć ma zamiast ustawy skarbowej zestawienie wydatków i dochodów w załączkach I i II zawarte i podług nich wslawić należy do rachunku wydatki pokryte a dochody zrealizowane na zasadzie

rozporządzeń cesarskich z dnia 28. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 304 i z dnia 28. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104.

§. 2.

Sumy, na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104, na pokrycie wydatków wkładowych sposobem zaliczek dostarczone, wykazać należy w rachunku oddzielnie od wydatków etatowych.

§. 3.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, wchodzącego w wykonanie od dnia 1. stycznia 1899, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 28. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Welsersheimb r. w.

Wittek r. w.

Ruber r. w.

Bylandt r. w.

Kast r. w.

Kaizl r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

Z e s t a w i e n i e

wydatków i dochodów państwa za rok 1898.

Załączka I.

Wydatki i dochody etatowe za rok 1898.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			Wydatki państwa			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1898	1899	1899				
zł. w walucie austriackiej						
1		I. Dwór cesarski	4,650.000			4,650.000
2		II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%	76.864			76.864
3		III. Rada państwa.				
1		Izba panów	50.155			50.155
2		Izba deputowanych	973.505			973.505
3		Wydatki wspólne obu Izb Rady państwa	121.427		28.800	150.227
4		Delegacya	16.620		5.000	21.620
5		Komisya kontroli dęgu państwa	12.755			12.755
6		Budowa domu dla parlamentu			100.000	100.000
		Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—6)	1,174.462		133.800	1,308.262
4		IV. Trybunał państwa	23.300			23.300
5		V. Rada Ministrów.				
1		Prezydyum Rady Ministrów	183.333			183.333
2		Fundusz dyspozycyjny	100.000			100.000
3		Koszta gazet urzędowych	650.800			660.800
4		Biuro korespondencyj telegraficznych	145.000			145.000
		Suma (Tytuły 1—4)	1,089.133			1,089.133
5		Trybunał administracyjny	228.388		1.800	230.188
		Ogółem (Rozdział 5, Tytuły 1—5)	1,317.521		1.800	1,319.321
6		VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.				
1		Nadwyżki przychodów cłowych	46,672.790			46,672.790
2		Kwota na pokrycie wydatków wspólnych		72,398.285		72,398.285
3		Wydatek nadzwyczajny wojskowy na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu			2,393.454	2,393.454
		Suma (Rozdział 6, Tytuły 1—3)	46.672.790	72.398.285	2.393.454	121.464.529

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i						
			Wydatki państwa			S u m a			
			zwyyczajne		nadzwyczajne				
			z дозволением używania aż do końca grudnia						
1898	1899	1899							
zł. w walucie austriackiej									
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.						
1	1		842.754		129.336	972.090			
	2		84.650			84.650			
2	1		7,317.551	114.731	20.800	7,453.082			
	2		456.000			456.000			
3			Bezpieczeństwo publiczne:						
	1		120.000			120.000			
	2		5,090.290	8.500	2.066	5,100.856			
	3				4.000	4.000			
	4				191.600	191.600			
4	1		1,346.790		15.000	1,361.790			
	2		75.800			75.800			
			Suma (Tytuły 1—4)			15,333.835	123.231	362.802	15,819.868
5			Budowa dróg:						
	1		450.000			450.000			
			1. Naprawienie bruków torowych na gościńcach w Wiedniu i pod Wiedniem a to od kilometra 2 940 aż do 6 900 gościńca pressburskiego, od kilometra 0 000 aż do 6 190 gościńca linckiego, od kilometra 0 000 aż do 5 107 gościńca tryestyńskiego i od kilometra 1 020 aż do 2 000 gościńca kagrańskiego, w powiecie politycznym wiedeńskim (1 rata)			70.000	70.000		
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Taffa w mieście Horn w kilometrze 56/57 gościńca hornskiego, w powiecie politycznym hornskim (2 rata)			7.000	7.000		
			3. Położenie bruku granitowego kostkowego w kilometrze 1 041 aż do 3 310 gościńca praskiego i w kilometrze 0 000 aż do 1 955 gościńca berneńskiego na przejazdach w Floridsdorfie, w powiecie politycznym floridsdorfskim (4 rata)			20.000	20.000		
	2		221.500			221.500			
			1. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Traun w Ischlu, w powiecie politycznym gmundeńskim (1 rata) —			10.000	10.000		
			2. Zaopatrzenie konstrukcją żelazną mostu św. Jana na rzece Ischl w Ischlu, w powiecie politycznym gmundeńskim (3 rata)			15.000	15.000		
			Zniesienie			671.500	122.000	793.500	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	671.500	122.000	793.500	
7	5	3	Salzburg	104.000		104.000	
			1. Odbudowanie i rozszerzenie gościńca Lend-Gastein w Wildbach-Gastein, kilometr 50 ³² / ₈ aż do 50 ⁸⁸ / ₈ , w powiecie politycznym St. Jańskim		19.100	19.100	
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Salzachu pomiędzy Oberndorfem a Laufenem, w powiecie politycznym salzburskim (1 rata)		30.000	30.000	
			3. Budowa dwóch mostów z wierzchem żelaznym na rzece Salzach w Hallein, w powiecie politycznym salzburskim (2 rata)		50.000	50.000	
			4. Dodatek skarbowy na budowę drogi nad Wegscheidem od Zell am See przez Kaprun aż do Moserboden, w powiecie politycznym Zell am See (3 rata)		4.000	4.000	
		4	Styrya	303.000		303.000	
			1. Postawienie mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Nitscha na szlaku gościńca węgierskiego, kilometr 32 ³ / ₄ , w powiecie politycznym gradeckim		9.500	9.500	
			2. Odbudowanie przepustu stuttenhaskiego na szlaku gościńca St. Gotardzkiego, kilometr 3 ² / ₆ , w powiecie politycznym gradeckim		8.100	8.100	
			3. Odbudowanie mostu jarmowego drewnianego na rzece Murze pod St. Lorenzen na szlaku gościńca włoskiego, kilometr 40 ⁰ / ₈ , w powiecie politycznym judenburskim (1 rata)		10.000	10.000	
			4. Odbudowanie mostu jarmowego drewnianego na rzece Murze w Ketinie na szlaku gościńca wiedeńskiego, kilometr 28 ⁴ / ₈ , w powiecie politycznym gradeckim (1 rata)		20.000	20.000	
			5. Odbudowanie mostu Weinmeister-Brücke na strumieniu pusterwaldzkim na szlaku gościńca turjeńskiego, kilometr 32 ⁰ / ₂ , w powiecie politycznym judenburskim (1 rata)		5.000	5.000	
			6. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Murze pod Gobernicem w kilometrze 46 ⁴ / ₆ gościńca włoskiego, w powiecie politycznym judenburskim (2 rata)		20.000	20.000	
			7. Przebudowanie mostu Radeckiego na rzece Murze w Grazu, na szlaku gościńca stokowego skarbowego, w powiecie politycznym gradeckim (5 rata)		19.000	19.000	
			Zniesienie .	1,078.500	316.700	1,395.200	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899.	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,078.500	316.700	1,395.200	
7	5	5	Karyntya	185.600		185.600	
			1. Dodatek skarbowy na ujęcie potoku Macznika, w powiecie politycznym mohorskim		1.500	1.500	
			2. Dodatek skarbowy na odbudowanie regulacji górnej części strumienia Nicolai uszkodzonej przez powódź w r. 1896, w powiecie politycznym spitalskim		4.850	4.850	
			3. Dodatek skarbowy na ujęcie potoku grafendorfskiego, w powiecie politycznym mohorskim (1 rata)		2.500	2.500	
			4. Budowa dwóch mostów z wierzchem żelaznym w Malitnienie na szlaku gościńca goryckiego, w powiecie politycznym bielackim (1 rata)		15.000	15.000	
			5. Dodatek skarbowy na ujęcie potoku Bystrzycy w dolinie Zylji, w powiecie politycznym bielackim (2 rata)		2.200	2.200	
			6. Przerobienie gościńca kapelskiego na Schanzriegel w kilometrze 40·6 aż do 42·0, w powiecie politycznym velikoveckim (3 rata)		4.200	4.200	
			7. Dodatek skarbowy na dalsze poprawienie drogi konkurencyjnej w dolinie Lessachu, w powiecie politycznym mohorskim (5 rata)		4.000	4.000	
			8. Przerobienie gościńca lubelskiego na Rieglu hollenburskim, w powiecie politycznym celowieckim (7 rata)		16.300	16.300	
			9. Przerobienie drogi przez górę Zylję na szlaku gościńca zyljskiego, w powiatach politycznych mohorskim i spitalskim (8 rata)		9.000	9.000	
	6		Kraina	134.450		134.450	
			1. Poprawienie gościńca zagrzebskiego w obszarze miasta Rudolfowa między 71 a 1/71 kilometrem i budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Kerku między Rudolfowem a Kandją, w powiecie politycznym rudolfowskim (4 rata)		65.000	65.000	
			2. Poprawienie gościńca zagrzebskiego na górze Czateż między 4/109 a 1/112 kilometrem, w powiecie politycznym kerskim (4 rata)		30.000	30.000	
	7		Przymorze	134.000		134.000	
			1. Przerobienie gościńca rjekskiego pomiędzy kilometrem 48 a 50 pod Saplane, w powiecie politycznym woloskim		10.500	10.500	
			2. Dodatek skarbowy na przywrócenie dróg gminnych w Roczyni uszkodzonych przez wypadki żywiołowe a w szczególności na odbudowanie i poprawę drogi od Roczyni do Kambreski, w powiecie politycznym goryckim		5.000	5.000	
			Zniesienie	1,532.550	486.750	2,019.300	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	1,532.550	. . . . .	486.750	2,019.300
7	5	7	3. Dodatek skarbowy na naprawienie drogi powiatowej Rihembreg-Komen w części nad potokiem Raonjackim, w powiecie politycznym goryckim			4.000	4.000
			4. Dodatek skarbowy na zasklepienie wąwozu Tominska-Klamm, tudzież na naprawienie drogi przed tym mostem i za nim w części od St. Peter aż do Cadra, w powiecie politycznym tolmińskim			4.000	4.000
			5. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi od Jelowic do Podgorja, w powiecie politycznym woloskim			3.000	3.000
			6. Postawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Soczy pod Gorycą na szlaku gościńca podgorskiego, w powiecie politycznym goryckim (1 rata)			10.000	10.000
			7. Dodatek skarbowy na przerobienie drogi powiatowej Klana-Vrh-Paka, tudzież na wybudowanie drogi Klana-Studena-Reczyna, w powiecie politycznym woloskim (1 rata)			3.500	3.500
			8. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi powiatowej Staroselo-Breginje z odnogą do Logje, tudzież na zabezpieczenie drogi powiatowej od gościńca karyntyjskiego do Tolminu prowadzącej w części leżącej na lewym brzegu Soczy przy moście na tej rzece i na naprawienie drogi w dolinie Baczy między Grahowem a Hadajużną, w powiecie politycznym tolmińskim (1 rata)			5.000	5.000
			9. Naprawienie gościńca karyntyjskiego między Deszklą a Rodeżem (naprawa II), kilometr 75·8 aż do 76·52, w powiecie politycznym goryckim (1 rata)			7.000	7.000
			10. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Branicy, w powiecie politycznym goryckim (2 rata)			7.000	7.000
			11. Przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2, w powiecie politycznym tolmińskim (2 rata)			10.000	10.000
			12. Fundament części gościńca plomińskiego między Abbacyą a Woloskiem, w powiecie politycznym woloskim (2 rata)			7.500	7.500
			13. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od Kanału aż do strumienia Vogersceg, w powiecie politycznym goryckim (3 rata)			10.000	10.000
			14. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Trenty od Soczy aż do Baumbachhütte, w powiecie politycznym tolmińskim (3 rata)			3.000	3.000
			15. Dodatek skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Soczy i Torre, w powiecie politycznym gradyskim (6 rata)			5.000	5.000
			16. Urządzenie gościńca w dolinie Idryi od Usznika pod Czeginiem nad gościńcem karyntyjskim przez św. Łucyą i Żelin aż do Górnej Idryi w Krainie, w powiecie politycznym tolmińskim i logateckim (6 rata)			11.000	11.000
			Zniesienie .	1,532.550	. . . . .	576.750	2,109.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,532.550	. . . . .	576.750	2,109.300
7	5	7	17. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, t. j. w części od Hudajużny przez Podbrdo aż do granicy krajowej krańskiej, w powiecie politycznym tolmińskim (9 rata)	. . . . .	. . . . .	10.000	10.000
		8	Tyrol i Vorarlberg	470.650	. . . . .	. . . . .	470.650
			1. Dodatek skarbowy na naprawienie dróg przejazdowych w obszarze gminy Tione (oddział Brevine), w powiecie politycznym tiońskim	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			2. Dodatek skarbowy na naprawienie połączeń drogowych doliny Vestino, w powiecie politycznym tiońskim	. . . . .	. . . . .	11.150	11.150
			3. Dodatek skarbowy na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Corvary przez wierzchoinę Campolungo do Bardy, Arabby i Pieve di Livinallongo (Buchenstein), w powiecie politycznym ampezańskim	. . . . .	. . . . .	127.350	127.350
			4. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym przez potok Cismone pod S. Silvestro, kilometr 88 gościńca primierskiego, w powiecie politycznym primierskim (1 rata)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			5. Dodatek skarbowy na wybudowanie dwóch części gościńca valsugańskiego a względnie drogi okalającej, leżących na obszarze miasta Trydentu, w powiecie politycznym trydenckim (1 rata)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			6. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Adygi na przestrzeni Castel-bell-Tscharser Steg, w powiecie politycznym merańskim (1 rata)	. . . . .	. . . . .	7.200	7.200
			7. Dodatek skarbowy na wybudowanie nowego mostu z wierzchem żelaznym na potoku Talf w Bozenie, w powiecie politycznym bożeńskim (1 rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			8. Budowa nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Adydze pod Lalsch a zarazem łącząca się z tem poprawa drogi, kilometr 54.1 aż do 54.3 gościńca vintschgauskiego, w powiecie politycznym merańskim (1 rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
			9. Odbudowanie murów podpierających i ściennych na szlaku gościńca stilferjoskiego, w powiecie politycznym merańskim (1 rata)	. . . . .	. . . . .	30.000	30.000
			Zniesienie	2,003.200	. . . . .	822.450	2,825.650

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	2,003.200	. . . . .	822.450	2,825.650
7	5	8	10. Dodatek skarbowy na wybudowanie gościńca od S. Sebastiano przez Zobelli i ai Wirti aż do granicy gminnej od Lavarone, w powiecie politycznym roveredzkim (1 rata)			5.250	5.250
			11. Dodatek skarbowy na wybudowanie dróg konkurencyjnych w Tyrolu (1 rata)			172.126	172.126
			12. Postawienie mostu na strumieniu Schalderer, w kilometrze 0.147 gościńca neustifekiego, w powiecie politycznym brixenkim (2 rata)			6.700	6.700
			13. Przerobienie a względnie odbudowanie lewego gościńca nonsthalskiego od mostu Romedio aż do osady Sanzeno, w kilometrze 24.1 aż do 24.5, tudzież między Dermullo a Sanzeno, w kilometrze 23.2 aż do 23.6, w powiecie politycznym cleskim (2 rata)			11.850	11.850
			14. Poprawienie gościńca włoskiego pod Röttele, w kilometrze 103.0 aż do 103.4, w powiecie politycznym bozeńskim (2 rata)			5.000	5.000
			15. Podwyższenie i odbudowanie kilku części gościńca arulańskiego, w kilometrze 145 aż do 200, w powiatach politycznych bludenckim i bregenckim (2 rata)			5.000	5.000
			16. Przerobienie części drogi „alla Pongajola“ i postawienie nowego mostu z murańkami przyczołkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, w kilometrze 12.2 aż do 13.0 lewego gościńca nonsthalskiego, w powiecie politycznym trydenckim (2 rata)			15.000	15.000
			17. Podwyższenie i przerobienie gościńca włoskiego poniżej Branzollu, w kilometrze 136.4 aż do 137.2, w powiecie politycznym bozeńskim (2 rata)			8.000	8.000
			18. Dodatek skarbowy na umorzenie długów zaciągniętych na budowę dróg przez gminy w dolinie Patznaunu, w powiecie politycznym landeckim (2 rata)			3.000	3.000
			19. Dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej ötzthalskiej, w powiecie politycznym imsteńskim (2 rata)			5.000	5.000
			20. Postawienie nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Inn i poprawienie dobiegającej części drogi pod Pontlatzem, w kilometrze 144.34 gościńca vintschgauskiego, w powiecie politycznym landeckim (2 rata)			30.000	30.000
			21. Postawienie mostu z wierzchem żelaznym na rzece Iseli w mieście Lienz, w kilometrze 105.6 aż do 105.8 gościńca pusterthalskiego, w powiecie politycznym lienckim (3 rata)			5.000	5.000
			22. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi passejerskiej od Meranu przez Saltaus aż do św. Leonarda z drogami dojazdowymi do Platt i Moos, w powiecie politycznym merańskim (3 rata)			15.000	15.000
			Zniesienie .	2,003.200	. . . . .	1,109.376	3,112.576

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	2,003.200	. . . . .	1,109.376	3,112.576
7	5	8	23. Dodatek skarbowy na wybudowaną już drogę schnalską od jej odgałęzienia się na gościńcu vintschgauskim aż do Neu-Ratteis, w powiecie politycznym merańskim (4 rata)			3.000	3.000
			24. Zapomoga na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Dimaro, w kilometrze 49·8 gościńca tonalskiego do Madonna di Campiglio, w powiatach politycznych Cles i Tione (6 rata)			27.000	27.000
			25. Zapomoga na wybudowanie nowej drogi jezdnej od Wälschnofen do Vigo di Fassa, w powiatach politycznych bozeńskim i cavaleskim (6 rata)			37.200	37.200
			26. Restauracje na części drogi od Fiera do Pontet, w powiecie politycznym primierskim (7 rata)			4.000	4.000
			27. Zapomoga na wybudowanie drogi konkurencyjnej enneberskiej, w powiecie politycznym bruneckim (9 a względnie 11 rata)			12.635	12.635
		9	Czechy	1,220.000			1,220.000
			1. Dodatek skarbowy na wybudowanie mostu drogowego z wierzchem żelaznym na rzece Beraunie w Dobrzychowicach, w powiecie politycznym smichowskim			5.000	5.000
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na potoku Wondrebie na szlaku gościńca Stribro-Asz, w powiecie politycznym chebskim (1 rata)			20.000	20.000
			3. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi od Stolzenhan do dworca schmiedeherskiego w gminie Słolzenhan, w powiecie politycznym joachimowskim (1 rata)			2.000	2.000
			4. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eger w Lounach na szlaku gościńca cieplicko-louńskiego, w powiecie politycznym louńskim (1 rata)			40.000	40.000
			5. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na strumieniu Litschen w Gabersdorfie na szlaku gościńca mlodo-bolesławsko-trutnowskiego, w powiecie politycznym trutnowskim (2 rata)			7.300	7.300
			6. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi powiatowej od Stolzenhan do Damic, w powiecie politycznym joachimowskim (3 rata)			6.000	6.000
		10	Morawia	240.000			240.000
			1. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi łączącej od Niwnic do Brzezowej-Lopenika z odnogami do Korytny i Stran, w powiecie politycznym węgiersko-brodzkim (2 rata)			5.000	5.000
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Iglawie pod Pohorzelicami na szlaku gościńca wiedeńskiego, w powiecie politycznym hustopeckim (3 rata)			27.000	27.000
			Zniesienie .	3,463.200	. . . . .	1,305.511	4,768.711

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	3,463.200		1,305.511	4,768.711
7	5	11	Śląsk	157.000			157.000
			1. Wybudowanie połączenia drogowego od granicy krajowej morawsko-śląskiej przez Dobischwald do Oder, w powiecie politycznym opawskim (1 rata)			15.000	15.000
			2. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Odrze pod Świnowem na szlaku gościńca ostrawsko-cieszyńskiego, w powiatach politycznych opawskim i misteckim (3 rata)			50.000	50.000
		12	Galicja i Krakowskie	1,106.000			1,106.000
			1. Budowa mostu przez rzekę graniczną Zbrucz pod Skalą, w powiecie politycznym borszczowskim			16.200	16.200
			2. Dodatek skarbowy na naprawienie drogi gminnej od Przemysłań do Pomorzań, w powiecie politycznym pomorzańskim (1 rata)			10.000	10.000
			3. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej od Zembrzyc do Biertowic, w powiatach politycznych wadowickim i myślenickim (1 rata)			6.000	6.000
			4. Dodatek skarbowy na odbudowanie stromych części drogi krajowej od Nowego Sącza do Zakliczyna między Dąbrową i Zbyszycami, w powiecie politycznym nowo-sandeckim (1 rata)			9.800	9.800
			5. Odbudowanie gościńców w okolicy Lwowa, w powiecie politycznym lwowskim (1 rata)			30.000	30.000
			6. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej z Sieniawy do Bukowca, w powiecie politycznym jarosławskim (2 rata)			5.000	5.000
			7. Budowa mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiarze pod Przemysłem na szlaku gościńca przemyskiego, w powiecie politycznym przemyskim (3 rata)			50.000	50.000
			8. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi buskoto-porowskiej, w powiecie politycznym kamioneckim (3 rata)			40.000	40.000
			9. Budowa mostu na rzece Dunajcu pod Biskupicami, w powiecie politycznym dąbrowskim i brzeskim (4 rata)			32.340	32.340
			10. Dodatek skarbowy na odbudowanie drogi gminnej Majdan-Stany-Rozwadowskiej, w powiatach politycznych tarnobrzesckim, nizańskim i kolbuszowskim (5 rata)			15.000	15.000
			11. Odbudowanie gościńca w Przemysłu i okolicy, w powiecie politycznym przemyskim (6 rata)			12.000	12.000
			12. Dodatek skarbowy na odbudowanie dróg powiatowych i gminnych w Przemysłu i okolicy, w powiecie politycznym przemyskim (6 rata)			7.000	7.000
		13	Bukowina	110.440			110.440
			Dodatek skarbowy na regulację Mołdawy i jej dopływów: Putuy, Mołdawicy, Suchej i Humary, w powiatach politycznych dolhopolskim i gurahumorskim (1 rata)			8.205	8.205
			Zniesienie	4,836.640		1,612.056	6,448.696

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	4,836.640	. . . . .	1,612.056	6,448.696
7	5	14	Dalmacya	133.700	. . . . .	. . . . .	133.700
			1. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi gminnej od gminy portowej Crkwice aż do osady Kuna na półwyspie Peleszacu, w powiecie politycznym kurczolskim			3.000	3.000
			2. Dodatek skarbowy na budowę mostu kamiennego na rzece Cetynie pod Podgradiem, w powiecie politycznym spleckim			12.000	12.000
			3. Wybudowanie drogi jezdnej, któraby służyła za uzupełnienie gościńca śródziemnego wzdłuż brzegów zatoki Omblu pod Gruzem, w powiecie politycznym dubrownickim (1 rata)			30.000	30.000
			4. Budowa mostu stałego z wierzchem żelaznym na rzece Cetynie pod Omiszem, w powiecie politycznym spleckim (1 rata)			60.000	60.000
			5. Poprawienie i rozszerzenie drogi konnej od Beszicza przez Kastelastwę i Sutomorje-Spica aż do rzeczki granicznej Zaljeznicy, w powiecie politycznym kotorskim (1 rata)			18.000	18.000
			6. Budowa mostu żelaznego z filarami murywanymi i wierzchem żelaznym na dzikim potoku Karakasicy na szlaku gościńca śródziemnego, w powiecie politycznym sińskim (2 rata)			1.000	1.000
			7. Naprawa drogi jezdnej od Sestanowacza aż do Mustapicza (Madunicza) pod Lowreczem, w powiecie politycznym makarskim (2 rata)			30.000	30.000
			8. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej poljickiej od Stobrecza aż do gościńca śródziemnego pod Błatem, w powiecie politycznym spleckim (2 rata)			10.000	10.000
			9. Przerobienie drogi przejazdowej, zwanej Stradone, leżącej na szlaku gościńca śródziemnego a przecinającej miasto Dubrownik z obustronnemi przejazdami między bramami fortecznymi Porta Pila i Porta Ploce a to przez wybudowanie drogi okalającej wzdłuż starego rowu fortecznego, w powiecie politycznym dubrownickim (4 rata)			4.700	4.700
			10. Naprawienie do jazdy części gościńca Lepetano-Stoliv dolny celem uzupełnienia szlaku Lepetano-Stoliv-Prcań-Mua aż pod Kotor, w powiecie politycznym kotorskim (4 rata)			9.000	9.000
			11. Budowa drogi jezdnej od portu Omisz przez dolinę Cettiny do Zadwarja z uściem do gościńca makarsko-zadwarsko-sestanovackiego, w powiecie politycznym spleckim (9 rata)			38.000	38.000
		15	Na pokrycie nieuniknionych naddatków w dotacyach powyżej wydzielonych i na wszelkie inne wydatki „Kierownictwa naczelnego“ dotyczące się wyłącznie tej gałęzi rachunkowości	100.000	. . . . .	. . . . .	100.000
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—15) .	5,070.340	. . . . .	1,827.756	6,898.096

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволением używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
						zł. w walucie austriackiej			
7	6		Budownictwo wodne:						
		1	Austria poniżej Anizy			279.150		279.150	
			1. Wyporządzenie w laxenburskim obszarze odwodnienia położonego tamże jazu Kehrwand, tudzież poprawienie strumieni Kehrwand i Frauenbach (5 rata)				20.000	20.000	
			2. Dodatek skarbowy na regulacją Dunaju (17 rata)				430.000	430.000	
		2	Austria powyżej Anizy			230.910		230.910	
			1. Budowle wodne na Dunaju				293.000	293.000	
			2. Budowle wodne na rzece Innie				95.000	95.000	
			3. „ „ „ Salzachu				20.000	20.000	
			4. „ „ „ Traunie				130.000	130.000	
		3	Salzburg			65.000		65.000	
			Uregulowanie Salzachu i Sali				39.000	39.000	
		4	Styrya			74.670		74.670	
			1. Dodatek skarbowy na konserwacją budowli regulacyjnych w rzece Murze na przestrzeni od Grazu w dół aż do granicy styryjsko-węgierskiej (3 rata)				45.000	45.000	
			2. Dodatek skarbowy na regulacją lewego brzegu Muru przez wybudowanie nadbrzeża między mostami Ferdynanda i Franciszka Karola w Grazu (4 rata)				8.100	8.100	
			3. Dodatek skarbowy na wykonanie budowli ochronnych i konserwacyjnych w części rzeki Drawy od Maryboru na dół do Srediszca (4 rata)				15.000	15.000	
		5	Karyntya			37.800		37.800	
			Uregulowanie Drawy				57.000	57.000	
		6	Kraina			16.400		16.400	
			Uregulowanie Sawy				76.300	76.300	
		7	Tyrol i Vorarlberg			77.000		77.000	
			1. Budowle korekcyjne na rzece Innie (3 rata)				5.000	5.000	
			2. Regulacja Renu 690.000 frk. czyli 276.000 zł. w złocie, to jest w wartości ustawowej w walucie austriackiej (5 rata)				328.570	328.570	
			Zniesienie			780.930	1,561.970	2,342.900	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
						zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	780.930	. . . . .	1,561.970		2,342.900	
7	6	7	3. Poprawienie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu (5 rata)			150.000		150.000	
			4. Budowle recesowe na rzece Inn			6.000		6.000	
		8	Czechy	239.500	. . . . .			239.500	
			1. Regulacja Wełtawy			40.000		40.000	
			2. Regulacja Łaby			100.000		100.000	
		9	Morawia	500	. . . . .			500	
			1. Regulacja Odry			1.000		1.000	
			2. Regulacja Morawy			14.000		14.000	
		10	Śląsk	3.000	. . . . .			3.000	
			Regulacja Odry tudzież Oppy i Olzy			14.000		14.000	
		11	Galicja i Krakowskie	274.550	. . . . .			274.550	
			1. Budowle na Wiśle			250.000		250.000	
			2. „ „ Dunajcu			80.000		80.000	
			3. „ „ Sanie			197.600		197.600	
			4. „ „ Dniestrze			160.000		160.000	
			5. „ „ Wisłocze			33.000		33.000	
			6. Wartość wikliny i palików wziąć się mających z plantacji skarbowych dla użycia do budowli powyżej wymienionych, a mianowicie:						
			a) Do budowli na Wiśle . . . . . 5.000 zł.						
			b) Do budowli na Dunajcu . . . . . 2.500 „						
			c) Do budowli na Sanie . . . . . 4.000 „						
			d) Do budowli na Dniestrze . . . . . 1.000 „						
			e) Do budowli na Wisłocze . . . . . 500 „			13.000		13.000	
			7. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Soły (1 rata)			39.778		39.778	
			8. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Łomnicy (1 rata)			39.808		39.808	
			9. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Bugu (5 rata)			9.900		9.900	
			10. Dodatek skarbowy na regulację rzeki Białej (6 rata)			8.660		8.660	
			Zniesienie .	1,298.480	. . . . .	2,718.716		4,017.196	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	1,298.480	. . . . .	2,718.716	4,017.196
7	6	11	11. Zaprowadzenie uprawy wikliny celem uzyskania materiału na faszyny			10.000	10.000
			12 Kupno bagiera parowego do czyszczenia Wisły			40.000	40.000
			13. Kupno bagiera parowego i remorkiera parowego do czyszczenia Dniestru (1 rata)			40.000	40.000
		12	Bukowina	5.830			5.830
			1. Budowle rzeczne w Prucie			35.500	35.500
			2. Wartość wikliny i palików wziąć się mających z plantacji skarbowych dla użycia do budowli powyższych			1.500	1.500
			3. Zaprowadzenie uprawy wikliny w celu uzyskania materiału na faszyny			1.200	1.200
		13	Dalmacya:				
			Dodatek skarbowy na pokrycie kosztów osuszenia bagien przy uściu rzeki Jadro pod Saloną, w powiecie politycznym spljeckim (2 rata)			10.000	10.000
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—13 . . . . .)	1,304.310	. . . . .	2,856.916	4,161.226
7			Nowe budowle dla zarządu politycznego i większe urządzenia:				
		1	Austria powyżej Anizy:				
			Budowa domu urzędowego w Ried (1 rata)			20.000	20.000
		2	Styrya:				
			1. Kupno gruntu pod budowę własnego domu dla zakładu badania żywności w Grazu			6.400	6.400
			2. Budowa domu urzędowego w Lonczu (2 rata)			8.500	8.500
		3	Kraina:				
			Budowa domu dla Rządu w Lublanie (3 rata)			210.000	210.000
		4	Przymorze:				
			Budowa domu dla namiestnictwa w Tryeście (1 rata)			50.000	50.000
		5	Czechy:				
			1. Kupno i przysposobienie budynku na pomieszczenie urzędów rządowych w Beneszowie			9.900	9.900
			2. Kupno i przysposobienie jeszcze trzech budynków na pomieszczenie urzędów rządowych w Chotieborzu (1 rata)			19.500	19.500
			3. Budowa domu urzędowego w Werchlabach (1 rata)			3.192	3.192
			4. Budowa domu urzędowego w Cieplicach (1 rata)			50.000	50.000
			Zniesienie			377.492	377.492

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne		z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			S u m a
			1898	1899	1899					
							zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie					377.492	377.492	
7	7	5	5. Kupno domu na pomieszczenie starostwa w Ledczu (3 rata)					3.485	3.485	
		6	Śląsk:							
			Budowa domu urzędowego w Bielsku (kupno gruntu pod budowę)					12.200	12.200	
		7	Galicja i Krakowskie:							
			1. Przybudówek do domu namiestnictwa we Lwowie (1 rata)					67.500	67 500	
			2. Budowa domu urzędowego w Krakowie (2 rata)					92.000	92 000	
			3. Rata ryczałtowa za realność Młockich we Lwowie (64 i ostatnia rata)					621	621	
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—7)					553.298	553.298	
			Ogółem (Rozdział 7, Tytuły 1—7) .	21,708.485	123.231	5,600.772		27,432.488		
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.							
		1	Kierownictwo naczelne	552.180				1.720	553.900	
		2	Obrona krajowa (7.500 zł. i 400 dukatów w złocie, razem 9.420 zł. w złocie)		15,961.145			422.476	16,383.621	
		3	Koszta poboru do wojska, koszta komisji w sprawach kwaterunku, koszta podróży urzędników administracyjnych z powodu zgromadzeń kontrolnych żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej, tudzież klasyfikacji koni; koszta podróży z powodu wymiaru taksy wojskowej i wydatki na druki do czynności urzędowych w sprawach taksy wojskowej; koszta przymusowego przystawienia nieposłusznym żołnierzy nieczynnych z wojska i marynarki wojennej; koszta pielęgnowania popisowych oddanych do szpitali wojskowych; nakoniec wydatki na przygotowania do uruchomienia	86.510					86.510	
		4	Fundacye wojskowe	35.600					35.600	
		5	Straż policyjna wojskowa	148.170					148.170	
		6	Żandarmerja		6,864.880				6,864.880	
			Ogółem (Rozdział 8, Tytuły 1—6) .	822.460	22,826.025	424.196			24,072.681	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволением używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
zl. w walucie austriackiej									
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświaty.								
	A. Kierownictwo naczelne.								
	1	Kierownictwo naczelne	412.100					412.100	
	2	Nadzór nad szkołami	960.500					960.500	
	3	Akademie umiejętności	112.000					112.000	
		Akademia umiejętności w Wiedniu:							
		Zasiłek na pokrycie kosztów druku klasy matema- tyczno-przyrodniczej				7.000		7.000	
		Zasiłek na pokrycie kosztów druku klasy filozo- ficzno-historycznej				7.000		7.000	
		Akademia umiejętności w Krakowie:							
		Zapomoga na roboty hudebnicze w domu Akade- mii, na urządzenie wewnętrzne, nowe uporząd- kowanie biblioteki, spisanie inwentarza zbiorów fizyograficznych i wydanie materiałów z archi- wów watykańskich (1 rata)					8.000	8.000	
	4	Muzeum sztuki i przemysłu	96.400					96.400	
		Wybrukowanie na nowo dziedzińca arkadowego i przysionka budynku muzealnego				2.420		2.420	
	5	Muzeum przemysłowe technologiczne w Wiedniu i za- pomoga dla stowarzyszenia przemysłowego dolno- austriackiego na muzeum przemysłowe technologi- czne w Wiedniu	40.000					40.000	
	6	Komisja statystyczna główna	100.700	22.500				123.200	
		Koszta druku wydawnictw statystycznych (1 rata)				1.000		1.000	
		Kupno dwóch elektrycznych przyrządów do liczenia (3 rata)				2.000		2.000	
	7	Instytut geologiczny państwa	73.900					73.900	
		Odbudowanie i odnowienie budynku zakładowego (1 rata)				5.000		5.000	
		Nowe uporządkowanie i nowe urządzenie muzeum (4 rata)				2.000		2.000	
		Druk szczegółowej mapy geologicznej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych (8 rata)				5.000		5.000	
	8	Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	34.200					34.200	
		Nadwyżka kosztów wydania rocznika za rok 1894				1.000		1.000	
	9	Komisja austriacka do pomiaru stopnia geograficznego europejskiego i biuro austriackie do pomiaru stop- nia geograficznego	8.000					8.000	
		Suma (Tytuły 1—9)	1.837.800	22.500	40.420			1.900.720	
10	Wydatki na cele sztuki i archeologii:								
		a) Na cele sztuki:							
	1	Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	133.100					133.100	
		Wygotowanie drugiego wydania katalogu galerii obrazów Akademii				1.700		1.700	
	2	Akademia sztuk w Pradze	40.000					40.000	
		Kupno gruntu pod budowę na postawienie nowego budynku (2 rata)				20.000		20.000	
		Postawienie nowego budynku (1 rata)				50.000		50.000	
		Naprawy w lokalach akademii sztuk				1.700		1.700	
		Potrzeby biurowe (1 rata)				750		750	
		Zniesienie	173.100		74.150			247.250	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	173.100	. . . . .	74.150	247.250
9	10	3	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	23.900	. . . . .	. . . . .	23.900
		4	Na poparcie uprawiania muzyki	42.000	. . . . .	. . . . .	42.200
			Zapomoga towarzystwu do wydania zabytków mu- zycznych austriackich	. . . . .	. . . . .	4.000	4.000
		5	Stypendya dla artystów, zamówienia, kupna, zapomogi dla przedsiębiorstw artystycznych i inne wydatki	. . . . .	. . . . .	64.500	64.500
			Zapomoga towarzystwu sztuki powielania w Wiedniu na wydanie dzieła „Teatry wiedeńskie“ (4 rata)	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
			Przyozdobienie artystyczne uniwersytetu krakow- skiego	. . . . .	. . . . .	3.100	3.100
			Przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim (6 rata)	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—5)	239.000	64.500	87.250	390.750
b) Na cele archeologiczne:							
6			Komisya naczelna do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	24.755	. . . . .	. . . . .	24.755
			Dokupienie sprzętów (1 rata)	. . . . .	. . . . .	525	525
7			Konserwacya i restauracya dawnych zabytków budo- wnictwa	. . . . .	12.000	. . . . .	12.000
Austria poniżej Anizy:							
			Odnowienie malowideł na szkle u trzech okien w presbyterjum katedry św. Szczepana (1 rata)	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Restauracya kościoła parafialnego w Altenburgu nie- mieckim (4 rata)	. . . . .	. . . . .	3.300	3.300
			Subwencya dla stowarzyszenia budowy tumu w Wiedniu	. . . . .	. . . . .	5.000	5.000
Austria powyżej Anizy:							
			Restauracya kościoła św. Wawrzyńca w Lorch (1 rata)	. . . . .	. . . . .	1.000	1.000
Salzburg:							
			Restauracya kościoła Franciszkanów w Salzburgu (1 rata)	. . . . .	. . . . .	15.000	15.000
			Restauracya fasady tumu w Salzburgu (3 rata)	. . . . .	. . . . .	20.000	20.000
Tyrol:							
			Restauracya kościoła Maria inviolata w Rivie (1 rata) Restauracya kościoła parafialnego w Feldthurns	. . . . .	. . . . .	2.300	2.300
			. . . . .	. . . . .	. . . . .	1.200	1.200
Styrya:							
			Restauracya kościoła parafialnego w Neubergu (2 rata)	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
			Restauracya kościoła parafialnego św Oswalda w Ei- senerz (2 i ostatnia rata)	. . . . .	. . . . .	1.500	1.500
			Restauracya i częściowe przebudowanie bazyliki w Seckau (3 rata)	. . . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Zniesienie	24.755	12.000	56.325	93.080

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	24.755	12.000	56.325	93.080
9	10	7	Karyntya:				
			Restauracya krużganku w klasztorze w Millstadt			1.400	1.400
			Restauracya probostwa św. Bartłomieja i kościoła parafialnego miejskiego w Breżu (2 rata)			2.000	2.000
			Kraina:				
			Restauracya kościoła nadwornego w Dworze (1 rata)			3.000	3.000
			Przymorze:				
			Restauracya mozaik głównej fasady katedry w Poreczu			1.500	1.500
			Dalmacya:				
			Restauracya pałacu rektoratu w Dubrowniku (2 rata)			10.000	10.000
			Restauracya dzwonicy w Splicie (13 rata)			25.000	25.000
			Czechy:				
			Restauracya ratusza w Prachaticach			1.000	1.000
			Restauracya kościoła parafialnego w Kunetycach (1 rata)			2.000	2.000
			Roboty przygotowawcze w celu restauracyi kościoła św. Jerzego na Hradczynie w Pradze (2 rata)			4.000	4.000
			Restauracya kościoła dziekańskiego w Taborze (3 i ostatnia rata)			1.500	1.500
			Restauracya kościoła parafialnego w Sedlecu			6.000	6.000
			Restauracya kościoła dziekańskiego św. Mikołaja w Chebie (5 rata)			5.000	5.000
			Budowa katedry praskiej			20.000	20.000
			Galicya:				
			Restauracya kościoła klasztorowego w Lezajsku (2 rata)			5.000	5.000
			Restauracya kościoła katedralnego na Wawelu w Krakowie			20.000	20.000
			Restauracya kościoła parafialnego w Bieczu			3.000	3.000
			Restauracya krużganku w klasztorze dominikańskim w Krakowie			1.000	1.000
	8		Instytut archeologiczny austriacki	55.379	30.650		86.029
			Kupno i naprawa sprzętów biurowych			1.200	1.200
			Przymorze:				
			Konserwacya podłóg mozaikowych w obrębie katedry w Poreczu (2 i ostatnia rata)			600	600
			Roboty budownicze w muzeum archeologicznym w Akwilei (3 rata)			2.000	2.000
			Dalmacya:				
			Nabycie zbioru monet Rossiego dla muzeum archeologicznego w Splicie (2 i ostatnia rata)			500	500
	9		Wszelkie inne wydatki na cele archeologiczne	1.000	3.000		4.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 6—9)	81.134	45.650	172.025	298.809
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—9)	320.134	110.150	257.275	689.559
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 1—10)	2.157.934	132.650	299.695	2.590.279

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1898	1899	1899				
zł. w walucie austriackiej						
9			B. Wyznania.			
	11		Potrzeby funduszków religijnych:			
			a) Wydatki funduszków:			
	1		596.900			596.900
					25.974	25.974
					7.667	7.667
					2.400	2.400
	2		195.600			195.600
					5.000	5.000
					2.000	2.000
	3		121.600			121.600
					5.000	5.000
	4		485.000			485.000
	5		42.000			42.000
	6		403.700			403.700
					3.600	3.600
					10.500	10.500
	7		177.600			177.600
	8		194.700			194.700
					16.815	16.815
	9		82.400			82.400
	10		126.300			126.300
					6.600	6.600
					600	600
	11		138.900			138.900
	12		397.000		4.000	401.000
					77.460	77.460
	13		1,328.000			1,328.000
					77.473	77.473
					31.000	31.000
	14		578.500			578.500
					91.610	91.610
	15		121.100			121.100
	16		1,405.000			1,405.000
					102.100	102.100
	17		124.600			124.600
					70.000	70.000
	18		52.500			52.500
					7.507	7.507
			6,571.400		547.306	7,118.706
			895.580			895.580
	19				7.300	7.300
					2.970	2.970
					1.000	1.000
					5.800	5.800
			Zniesienie	895.580	7.076	912.650

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	895.580	. . . . .	17.070	912.650
9	11	19	Z majątku zakładowego funduszów religijnych:				
			Austria poniżej Anizy:				
			Żwirowanie drogi na gruntach w Wiener-Neustadt przeznaczonych do parcelacji			200	200
			Dokończenie nowego domu dla zarządu lasów w Wiener-Neustadt			3.000	3.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Budowa drogi leśnej w Pöglgut w Weyer			5.000	5.000
			Kraina:				
			Odkup mszy i zobowiązań fundacji studenckiej			5.250	5.250
			Galicya:				
			Budowa nowej leśniczówki w Kopciowej 1 rata (o. l. Muszyna)			3.000	3.000
			Nowe budynki i inne roboty w zakładzie kąpielowym krynickim			2.300	2.300
			Suma (Tytuł 11, §. 19)	895.580	. . . . .	35.820	931.400
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—19)	7,466.980	. . . . .	583.126	8,050.106
12			Fundacje i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:				
	1		Fundacje	31.300	. . . . .		31.300
	2		Dodatki	150.400	15.000	. . . . .	165.400
			Austria poniżej Anizy:				
			Na restaurację kościoła Maria am Gestade w Wiedniu (11 i ostatnia rata)			6.000	6.000
			Odbudowanie wieży kościoła parafialnego głównego w Wiener-Neustadt (9 rata)			12.000	12.000
			Austria powyżej Anizy:				
			Postawienie budynków pobocznych na plebanii w Minning			960	960
			Salzburg:				
			Odnowienie napisów na płytach grobowych w katedrze salzburskiej (naddatek)			200	200
			Zniesienie	181.700	15.000	19.160	215.860

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zl. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	181.700	15.000	19.160	215.860
9	12	2	Roboty restauracyjne w kościele naukowym w Salzburgu			300	300
			Tyrol:				
			Dalsze roboty restauracyjne a mianowicie na-przód na dachu tumu w Trydencie (3 rata)			10.000	10.000
			Styrya:				
			Restauracye w kościele parafialnym w Kapfen-bergu			492	492
			Kraina:				
			Odbudowanie kościoła parafialnego w Morawcach (1 rata)			1.520	1.520
			Przymorze:				
			Restauracye w rezydencji biskupiej na Kerku (1 rata)			9.000	9.000
			Dalmacya:				
			Restauracya kościoła katedralnego w Kotorze (1 rata)			4.000	4.000
			Czechy:				
			Restauracye:				
			kościół, plebanii i budynku ekonomicznego w Stremilowie			11.200	11.200
			kościół św. Jana w Jindrihowym Hradcu			3.670	3.670
			kościół i budynku ekspozytury w Wzestudach (3 i ostatnia rata)			1.000	1.200
			kościół św. Barbary w Kutnej Horze (nad-ątek)			6.870	6.870
			kościół w Tochowicach (2 rata)			4.600	4.600
			kościół św. Ignacego w Iczynie (2 i ostatnia rata)			3.300	3.300
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	181.700	15.000	75.112	271.812
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	181.700	15.000	75.112	271.812
			Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:				
	13		Wyższa Rada kościelna ewangelicka	45.000			45.000
		1	Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego wyznania augsburskiego i helweckiego	105.000			105.000
		2	Suma (Tytuł 13, §§. 1 i 2)	150.000			150.000
			Suma (Tytuł 13, §§. 1 i 2)	150.000			150.000
			Dodatki na potrzeby wyznania grecko-orientalnego:				
	14		Dalmacya	92.100			92.100
			Nowe budynki, przebudowania i dobudowania			12.730	12.730
			Suma (Tytuł 14)	92.100		12.730	104.830
			Suma (Tytuł 14)	92.100		12.730	104.830
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 11—14)	7.890.780	15.000	670.968	8.576.748

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
						zł. w walucie austriackiej			
C. Oświecenie.									
9	15		Szkoły główne.						
			a) Uniwersytety:						
		1	Uniwersytet w Wiedniu	980.800	171.000	. . . . .	1,151.800		
			Postawienie stajni dla zwierząt w instytucie patologicznym				5.800	5.800	
			Dopłaty do klinik szpitalnych				7.470	7.470	
			Dopłaty do klinik położniczych				16.000	16.000	
			Rozszerzenie lokali instytutu badania historii austriackiej (1 rata)				1.990	1.990	
			Restauracje w budynku 2go instytutu zoologicznego i kupno sprzętów (1 rata)				4.000	4.000	
			Uzupełnienie biblioteki instytutu badania historii austriackiej				400	400	
			Sprawienie mikroskopu dla drugiej kliniki psychiatrycznej				450	450	
			Przysposobienia w lokalach wydziału prawniczego				1.900	1.900	
			Restauracje w budynku obserwatorium astronomicznego (1 rata)				1.400	1.400	
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego drugiego instytutu zoologicznego (1 rata)				700	700	
			Urządzenie lokalu na bibliotekę uniwersytecką (2 i ostatnia rata)				1.750	1.750	
			Sprawienie przyrządów mierniczych do ćwiczeń praktycznych w instytucie fizyczno-chemicznym (3 rata)				5.000	5.000	
			Adjuta i remuneracje nadzwyczajne z powodu katalogowania biblioteki uniwersyteckiej				3.000	3.000	
			Zniesienie	980.800	171.000		49.860	1,201.660	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	980.800	171.000	49.860	1,201.660
9	15	2	Uniwersytet w Innsbruku	300.900	25.500		326.400
			Sprawienie przyrządów dla instytutu psychologii doświadczalnej (1 rata)			500	500
			Budowa drugiej skrzyni ziemnej w ogrodzie botanicznym			750	750
			Dopłata do zasiłków dla klinik szpitalnych z r. 1897			12.000	12.000
			Zaprowadzenie wodociągu w sali wykładowej, w ambulatoryum i w pracowni kliniki medycznej			500	500
			Uzupełnienie zbiorów biblioteki uniwersyteckiej (1 rata)			1.000	1.000
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu fizycznego			1.400	1.400
			Sprawienie przyrządów elektro-medycznych dla kliniki medycznej			380	380
			Sprawienie większego mikroskopu dla instytutu historyczno-embryologicznego			500	500
			Urządzenie czterech seminaryów w lokalach najętych			900	900
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu medycyny sądowej (1 rata)			500	500
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu patologiczno-anatomicznego (1 rata)			400	400
			Urządzenie i wyporządzenie gabinetu do doświadczeń zapomocą promieni Röntgena w klinikach szpitalnych			550	550
			Wyposażenie naukowe i urządzenie wewnętrzne instytutu higienicznego			2.800	2.800
			Uposażenie naukowe kliniki ginekologicznej i sprawienie sprzętów do kliniki położniczej (2 i ostatnia rata)			500	500
			Sprawienie dzieł indologicznych (3 i ostatnia rata)			500	500
			Zniesienie .	1,281.700	196.500	73.040	1,551.240

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				nadzwyczajne		zwyčajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	1,281.700	196.500	73.040	1,551.240
9	15	3	Uniwersytet w Gracu	391.400	20.000		411.400
			Dopłaty dla klinik szpitalnych i położniczych			15.000	15.000
			Kupienie mikroskopu dla instytutu histologiczno-embryologicznego			500	500
			Zaprowadzenie przyrządów bezpieczeństwa przy oświetleniu elektrycznym w bibliotece uniwersyteckiej			220	220
			Położenie podłogi rzymskiej mozaikowej w zabudowaniu uniwersyteckim			183	183
			Zaprowadzenie nowego gazociągu w klinikach szpitalnych			1.400	1.400
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu mineralogicznego			300	300
			Kupno sprzętów dla laboratorium chemicznego kliniki pediatricznej			600	600
			Uzupełnienie biblioteki instytutu botanicznego (1 rata)			100	100
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu zoologiczno-zoologicznego (1 rata)			300	300
			Ogrodzenie, położenie trotoaru i zasadzenie placu przy budynku instytutu fizycznego i chemicznego (1 rata)			3.000	3.000
			Przysposobienie i urządzenie składu na zbiory dla instytutu anatomicznego (1 rata)			600	600
			Wygotowanie dla inspekcji budynków planów budynku instytutu anatomiczno-fizyologicznego, fizycznego i chemicznego			900	900
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu geologicznego (1 rata)			500	500
			Urządzenie wewnętrzne i wyposażenie laboratorium doświadczalno-psychologicznego			800	800
			Kupno książek dla biblioteki uniwersyteckiej			2.500	2.500
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu historii sztuki (2 i ostatnia rata)			500	500
			Wyposażenie naukowe instytutu higienicznego (2 i ostatnia rata)			750	750
			Rata ryczałtowa za budowę domu dla uniwersytetu w Grazu (8 i 9 rata półroczna)			35.500	35.500
	4		Uniwersytety w Pradze	820.500	172.000		992.500
			Uniwersytet niemiecki:				
			Zaprowadzenie prądów elektrycznych równego i zmiennego w instytucie fizycznym			2.000	2.000
			Zniesienie .	2,493.600	388.500	138.693	3,020.793

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволением używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
						zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	2,493.600	388.500	138.693	3,020.793		
9	15	4	Nabytki dla kliniki chirurgicznej i naprawy			5.660	5.660		
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego dla oddziału dentystycznego w poliklinice (1 rata)			500	500		
			Zaprowadzenie i uposażenie instytutu umiejętności politycznych			1.800	1.800		
			Uzupełnienie uposażenia naukowego II. kliniki medycznej			1.000	1.000		
			Przyrządzenia w instytucie mineralogicznym			450	450		
			Naprawy i przyrządzenia w budynkach uniwersytetu niemieckiego w Pradze			20.000	20.000		
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu fizjologii roślin (2 i ostatnia rata)			500	500		
			Kupno przyrządu optycznego dla instytutu fizjologicznego (2 i ostatnia rata)			500	500		
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu botanicznego (2 i ostatnia rata)			400	400		
			Przyrządzenie i pierwsze urządzenie instytutu fizyczno-chemicznego (3 i ostatnia rata)			300	300		
			Sprawienie przyrządów dla instytutu fizyczno-chemicznego (3 i ostatnia rata)			1.700	1.700		
			Raty ryczałtowe			492	492		
			Uniwersytet czeski:						
			Dopłata przyczynków konkurencyjnych za tymczasowe używanie pawilonu odosobnionego w szpitalu powszechnym			12.994	12.994		
			Przyrządzenie sali wykładowej fizjologii			4.800	4.800		
			Pierwsze wyposażenie naukowe instytutu higienicznego			3.000	3.000		
			Kupno przyrządów do doświadczeń zapomocą promieni Röntgena dla wydziału medycznego			800	800		
			Restauracye w budynku kliniki chorób dziecięcych			450	450		
			Uzupełnienie inwentarza naukowego kliniki położniczo-gynekologicznej			700	700		
			Kupno przyrządów i narzędzi dla instytutu patologiczno-anatomicznego (1 rata)			300	300		
			Wyposażenie biblioteki seminarjum nauk prawnych i politycznych			300	300		
			Wygotowanie wizerunku Cesarza do sali posiedzeń wydziału filozoficznego			400	400		
			Wyposażenie naukowe instytutu histologii i embriologii (2 i ostatnia rata)			500	500		
			Zniesienie .	2,493.600	388.500	196.239	3,078.339		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	2,493.600	388.500	196.239	3,078.339
9	15	4	Wydatek wspólny:				
			Dopłaty dla klinik szpitalnych			75.000	75.000
			Przeniesienie klinik z powodu skończenia pawilonu VI. w szpitalu powszechnym			10.000	10.000
			Wygotowanie nowego katalogu kartkowego biblioteki uniwersyteckiej (1 rata)			2.185	2.185
			Kupno książek dla bibliotek uniwersyteckiej (1 rata)			1.000	1.000
			Naprawy i nabytki dla biblioteki uniwersyteckiej (2 rata)			540	540
		5	Uniwersytet we Lwowie	266.300	13.000		279.300
			Urządzenie i wyposażenie naukowe laboratorium chemicznego			1.800	1.800
			Utworzenie instytutu historii sztuki nowoczesnej (1 rata)			500	500
			Sprawienie insygniów dla dziekana wydziału medycznego			1.600	1.600
			Kupno gruntu celem rozszerzenia głównego budynku uniwersyteckiego			40.000	40.000
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu fizycznego (2 rata)			1.000	1.000
			Wyposażenie naukowe i urządzenie instytutów i klinik wydziału medycznego			55.000	55.000
			Rata ryczałtowa wynagrodzenia etatowi długu państwa			9.788	9.788
		6	Uniwersytet w Krakowie	378.600	67.000		445.600
			Przysposobienie i urządzenie lokali dla instytutu geologii, zoologii i chemii medycznej			2.700	2.700
			Urządzenie warsztatu dla mechanika w instytucie fizyologicznym			600	600
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu mineralogicznego			500	500
			Zniesienie .	3,138.500	468.500	398.452	4,005.452

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	3,138.500	468.500	398.452	4,005.452
9	15	6	Wyposażenie naukowe instytutu anatomicznego (1 rata)			1.000	1.000
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu higienicznego (1 rata)			2.000	2.000
			Sprawienie mikroskopów do ćwiczeń mikroskopijnych klinicznych (1 rata)			400	400
			Wyposażenie naukowe instytutu dla porównawczej anatomii (1 rata)			300	300
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego instytutu medycyny sądowej (1 rata)			250	250
			Sprawienie palników do lamp żarowych Auera dla I. instytutu chemicznego			300	300
			Sprawienie szaf na minerały dla instytutu mineralogicznego (1 rata)			345	345
			Budowa nowej kliniki okulistycznej (2 rata)			20.000	20.000
			Kupno szaf dla instytutu geologicznego (2 rata)			500	500
			Wydawnictwo publikacji z powodu 500letniego jubileuszu uniwersytetu jagiellońskiego (2 rata)			2.000	2.000
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych i narzędzi do nauki sztuki położniczej w oddziale położniczym szpitalu św. Łazarza (2 i ostatnia rata)			500	500
			Urządzenie warsztatu dla katedry inżynierii rolniczej (2 i ostatnia rata)			500	500
			Kupno zbioru odcisków galwanoplastycznych dawnych polskich pieczęci (2 i ostatnia rata)			350	350
			Uzupełnienie biblioteki seminaryum filologicznego (3 rata)			1.000	1.000
		7	Uniwersytet w Czerniowcach	127.700			127.700
			Sprawienie mikroskopu dla instytutu mineralogicznego			600	600
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych do geografii			300	300
			Uzupełnienie biblioteki seminaryum prawa niemieckiego			200	200
			Wystawienie nowego domu mieszkalnego w ogrodzie botanicznym (2 i ostatnia rata)			8.300	8.300
			Urządzenie zakładu gazu wodnego w budynku instytutu (2 i ostatnia rata)			8.000	8.000
		8	Wszystkie uniwersytety (5.000 franków w złocie)	17.100			17.100
			Urządzenie stacyi do ćwiczeń zoologiczno-zootomicznych i obserwacyjnej w Tryeście (1 rata)			10.000	10.000
			Subwencye na podróże informacyjne profesorów uniwersytetów			6.000	6.000
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—8)	3,283.300	474.500	455.297	4,213.097

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1898	1899	1899	
zl. w walucie austriackiej						
			Wydatki państwa			
9	15	9	b) Wydziały teologiczne nie złączone z żadnym uniwersytetem:			
		9	Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu	14.700		14.700
		10	„ „ „ w Ołomuńcu	15.900		15.900
		11	„ „ ewangelicki w Wiedniu	27.400		27.400
			Suma (Tytuł 15, §§. 9—11) .	58 000		58.000
			c) Szkoły główne techniczne:			
		12	Szkoła główna techniczna w Wiedniu	300.800		300.800
			Pierwsze urządzenie laboratorium katedry fizjologii fermentacji i bakterjologii technicznej (2 i ostatnia rata)		1.000	1.000
			Roboty w budynku szkoły głównej technicznej (3 rata)		18.000	18.000
		13	Szkoła główna techniczna w Gracu	114.800		114.800
			Postawienie płaszarni ogrodowej do celów katedry zoologii		300	300
		14	Szkoły główne techniczne w Pradze	317.300		317.300
			Szkoła główna techniczna niemiecka:			
			Sprawienie narzędzi dla instytutu elektrotechnicznego (1 rata)		1.000	1.000
			Wyposażenia naukowe katedry chemii ogólnej i analitycznej (1 rata)		300	300
			Szkoła główna techniczna czeska:			
			Sprawienie sprzętów dla katedry chemii analitycznej i nieorganicznej		200	200
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych dla mikroskopii technicznej i towaroznawstwa (2 rata)		500	500
		15	Szkoła główna techniczna w Bernie	108.300		108.300
			Dokupienie sprzętów		200	200
			Na wykłady o meteorologii i klimatologii		500	500
			Wyporządzenie budynku (2 rata)		100.000	100.000
		16	Szkoła główna techniczna we Lwowie	123.300		123.300
			Sprawienie sprzętów dla szkoły głównej technicznej (1 rata)		1.800	1.800
			Wyposażenie naukowe katedry geometrii praktycznej (1 rata)		1.000	1.000
			Do celów nauki rysunku technicznego w oddziale inżynierji		400	400
			Kupno narzędzi do mierzenia rozpięcia mostów (1 rata)		350	350
			Kupno narzędzi dla obserwatorium meteorologicznego		240	240
			Dopłaty za budowę nowego domu szkoły głównej technicznej		35.000	35.000
		17	Wszystkie szkoły główne techniczne	1.050		1.050
			Suma (Tytuł 15, §§. 12—17) .	965.550	160.790	1.126.340

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne			nadzwyczajne	S u m a		
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
zł. w walucie austriackiej									
9	15	18	Szkoła główna ziemiaństwa w Wiedniu	135.500				135.500	
			Urządzenie laboratorium biologicznego (1 rata)			600		600	
			Budowa szklarni i cieplarni, tudzież urządzenie ogrodu doświadczalnego przy budynku zakładowym (1 rata)			6.000		6.000	
			Uzupełnienie wyposażenia naukowego katedry uprawy roślin (1 rata)			600		600	
			Wynagrodzenia za wykłady profesorom i docentom innych szkół głównych			1.900		1.900	
			Roboty przydatkowe około założenia ogrodu do doświadczeń i demonstracji leśnych na górze Wolfersberg			500		500	
			Suma (Tytuł 15, §. 18)	135.500		9.600		145.100	
		19	Zapomogi na podróże informacyjne dla profesorów szkół głównych technicznych i szkoły głównej ziemiaństwa		5.000			5.000	
		20	Wydatki ogólne zarządu szkół głównych technicznych i szkoły głównej ziemiaństwa	700				700	
			Wszystkie szkoły główne:						
		21	Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych			31.600		31.600	
		22	Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych		3.000			3.000	
		23	Dodatki osobiste dla profesorów zwyczajnych na wydziałach filozoficznych w uniwersytetach, tudzież szkół głównych technicznych i szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu	92.000				92.000	
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—23)	4,535.050	482.500	657.287		5,674.837	
		16	Szkoły średnie.						
		1	Gimnazya	4,879.000				4,879.000	
			Austria poniżej Anizy:						
			Wymiana dwóch pieców ogrzewni centralnej w gimnazjum akademickim w Wiedniu (dzielnica I)			2.860		2.860	
			Naprawy i nabytki dla gimnazjum rządowego w Wiedniu (dzielnica III) (1 rata)			3.000		3.000	
			Sprawienie ram obrazowych na pomieszczenie przedmiotów do oglądania na korytarzach i w klatce schodowej gimnazjum rządowego w Wiedniu (dzielnica V) (1 rata)			760		760	
			Naprawy w gimnazjum rządowym w Krems			1.400		1.400	
			Budowa nowego domu z urządzeniem wewnętrznym dla gimnazjum rządowego w Wiedniu (dzielnica II, Circusgasse) (2 rata)			130.000		130.000	
			Restauracja budynku gimnazjum rządowego w Wiedniu (dzielnica XIII) (1 rata)			10.000		10.000	
			Sprawienie ławek dla gimnazjum rządowego w Wiedniu (dzielnica VI)			341		341	
			Zniesienie	4,879.000		148.361		5,027.361	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyczajne			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia	nadzwyczajne	S u m a	
			1898	1899	1899				
			zł. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie	4,879.000	. . . . .	148.361	5,027.361		
9	16	1	Dokupienie środków naukowych dla gimnazjum rządowego w Wiedniu (dzielnica XIX) (2 rata)			500	500		
			Roboty w domu gimnazjum rządowego w Wiedniu (dzielnica XII) (3 rata)			857	857		
			Roboty budownicze w gimnazjum akademickim w Wiedniu (3 i ostatnia rata)			1.605	1.605		
			Tyrol:						
			Zapomoga gminie miasta Hall na postawienie nowego domu dla tamtejszego gimnazjum franciszkańskiego (1 rata)			5.000	5.000		
			Odbudowanie urzędów wychodkowych w gimnazjum rządowym w Innsbrucku (1 rata)			1.900	1.900		
			Roboty budownicze w budynku gimnazjalnym w Trydencie (oddz. włoski) (2 rata)			6.120	6.120		
			Subwencya dla zakonu OO. Benedyktynów w Marienbergu na utrzymanie gimnazjum klasztorowego w Meranie			5.000	5.000		
			Subwencya dla zakonu kanoniczego OO. Augustynów w Neustift na utrzymanie gimnazjum wyższego klasztorowego w Brixen			7.000	7.000		
			Styrya:						
			Raty ryczałtowe i należności poboczne za budowę dwóch domów dla gimnazjów w Grazu (15 i 16 rata)			14.500	14.500		
			Karyntya:						
			Roboty przydatkowe w nowym budynku gimnazjalnym w Celowcu (4 i ostatnia rata)			1.710	1.710		
			Kraina:						
			Odbudowanie murów opasujących ogród botaniczny gimnazjum rządowego w Lublanie			1.600	1.600		
			Sprawienie środków naukowych i sprzętów dla gimnazjum rządowego w Kranju			800	800		
			Gorycja:						
			Sprawienie ławek szkolnych dla gimnazjum rządowego w Gorycy (1 rata)			420	420		
			Istrya:						
			Gimnazjum rządowe w Polju:						
			Budowa sali gimnastycznej (2 i ostatnia rata)			2.760	2.760		
			Dalmacya:						
			Roboty restauracyjne w gimnazjum rządowym w Zadarze			5.950	5.950		
			Sprawienie ławek szkolnych:						
			Dla gimnazjum rządowego w Zadarze			580	580		
			Dla gimnazjum rządowego w Splecie			425	425		
			Sprawienie sprzętów dla gimnazjum niższego rządowego w Zadarze			700	700		
			Zniesienie	4,879.000	. . . . .	205.788	5,084.788		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zl. w walucie austriackiej			
9	16	1	Przeniesienie	4,879.000	. . . . .	205.788	5,084.788
			Czechy:				
			Naprawa małowidel w gimnazjum rządowym w Pradze na Nowem Mieście (czeskie, ulica stolarska) (1 rata)			600	600
			Sprawienie stołów rysunkowych dla gimnazjum rządowego w Pradze na Nowem Mieście (niemieckie, Graben)			700	700
			Naprawa fasady dziedzińcowej gimnazjum rządowego w Królowej Hradcu			740	740
			Sprawienie urzędzenia wewnętrznego i środków naukowych dla gimnazjum rządowego w Winohradach królewskich (niemieckie) (1 rata)			3.000	3.000
			Restauracya bursy w Czeskiej Lipie			2.960	2.960
			Zaprowadzenie oświetlenia gazowego w gimnazjum rządowym w Pilzni (niemieckie)			1.990	1.990
			Sprawienie przyborów gimnastycznych dla gimnazjum rządowego w Taborze			500	500
			Sprawienie urzędzenia wewnętrznego dla gimnazjum rządowego niższego w Prachatycach (1 rata)			2.500	2.500
			Zapomogi:				
			Gminie miasta Uścia n. Ł. na utrzymanie tamtejszego gimnazjum gminnego			3.000	3.000
			Gminie miasta Beneszowa na utrzymanie tamtejszego gimnazjum gminnego			1.500	1.500
			Gminie miasta Królodworu na utrzymanie tamtejszego gimnazjum Franciszka Józefa			3.000	3.000
			Budowa nowego domu dla gimnazjum akademickiego w Pradze (czeskie) (1 rata)			100.000	100.000
			Budowa nowego domu dla gimnazjum rządowego w Pradze (na Nowem Mieście, ulica Szczepana) (1 rata)			100.000	100.000
			Uzupełnienie zbioru środków naukowych dla gimnazjum rządowego w Pradze (Mała Strona, czeskie) (2 rata)			800	800
			Sprawienie środków naukowych dla gimnazjum realnego i wyższego rządowego w Smichowie (czeskie) (2 rata)			1.000	1.000
			Morawia:				
			Dodatek na roboty konserwacyjne w domu gimnazjum rządowego w Hranicach Morawskich (niemieckie)			2.689	2.689
			Budowa nowego domu na pomieszczenie wspólne gimnazjum i seminarjum nauczycielskiego w Olomuńcu (niemieckie) (2 rata)			50.000	50.000
			Gimnazjum rządowe w Strażnicach:				
			Sprawienie sprzętów szkolnych			470	470
			Kupno środków naukowych			800	800
			Śląsk:				
			Nowe podłogi i sprawienie ławek szkolnych dla gimnazjum rządowego w Opawie (1 rata)			420	420
			Zniesienie	4,879.000	. . . . .	482.457	5,361.457

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne		z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			S u m a
			1898	1899	1899					
							zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	4,879.000	. . . . .	482.457			5,361.457	
9	16	1	Dodatek na przyozdobienie wewnętrzne kościoła św. Trójcy w Bielsku i na sprawienie organów dla tego kościoła			500			500	
			Sprawienie ławek szkolnych dla gimnazjum rządowego w Cieszynie (1 rata)			540			540	
			Galicja:							
			Dokończenie budowy gimnazjum rządowego w Buczacz			60.000			60.000	
			Urządzenie wewnętrzne gimnazjum rządowego w Buczacz			2.000			2.000	
			Kraków:							
			Budowa nowego domu dla gimnazjum rządowego św. Anny (2 i ostatnia rata) z urządzeniem wewnętrznym			76.500			76.500	
			Budowa nowego domu dla 3go gimnazjum rządowego (2 i ostatnia rata) z urządzeniem wewnętrznym			30.000			30.000	
			Bukowina:							
			Budowa nowego domu dla gimnazjum niższego rządowego w Czerniowcach (1 rata)			60.000			60.000	
			Sprawienie przyborów do gimnastyki i sprzętów dla gimnazjum rządowego w Radowcach (2 rata)			400			400	
			Sprawienie środków naukowych dla gimnazjum rządowego niższego w Czerniowcach (3 rata)			500			500	
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:							
			Uzupełnienie zbiorów naukowych			4.000			4.000	
		2	Szkoły realne	1,976.298	. . . . .				1,976.298	
			Austria poniżej Anizy:							
			Nowe podłogi w 5 klasach 1. szkole realnej rządowej w Wiedniu (dzielnica II)			750			750	
			Sprawienie nowych ławek szkolnych i zaprowadzenie oświetlenia żarowego Auera w szkole realnej rządowej w Wiedniu (dzielnica VI) (1 rata)			480			480	
			Naprawa dachu, restauracje i nabytki dla szkoły realnej rządowej w Wiedniu (dzielnica XV) (1 rata)			1.400			1.400	
			Budowa nowego domu dla drugiej szkoły realnej rządowej w Wiedniu (dzielnica II) (1 rata) łącznie z należytością od przeniesienia własności			50.000			50.000	
			Przysposobienie i urządzenie 2. szkoły realnej rządowej w Wiedniu (dzielnica II) (ostatnia rata)			570			570	
			Styrya:							
			Urządzenie kaplicy domowej w jednej z sal szkoły realnej w Maryborze			770			770	
			Budowa nowego domu dla szkoły realnej rządowej w Grazu (2 rata)			40.000			40.000	
			Dalmacya:							
			Naprawy w domu szkoły realnej niższej rządowej w Zadarze			2.000			2.000	
			Zniesienie	6,855.298	. . . . .	812.867			7,668.165	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	6,855.298	. . . . .	812.867	7,668.165
9	16	2	Czechy:				
			Sprawienie sprzętów i środków naukowych dla 3. szkoły realnej rządowej niemieckiej w Pradze			2.500	2.500
			Urządzenie sali obrzędowej w szkole realnej rządowej w Pradze (czeskiej, przy Gerstengasse na Nowem Mieście) na kaplicę			1.800	1.800
			Sprawienie przyborów gimnastycznych dla szkoły realnej rządowej w Pradze (czeskiej, na Małej Stronie) (1 rata)			530	530
			Naprawy i nabytki dla szkoły realnej rządowej w Budziejowicach (niemieckiej) (1 rata)			1.200	1.200
			Zaprowadzenie oświetlenia żarowego Auera w szkole realnej rządowej w Pilzni (niemieckiej)			420	420
			Sprawienie sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Żyzkowie (1 rata)			1.500	1.500
			Budowa nowego domu dla drugiej niemieckiej szkoły realnej w Pradze:				
			Kupno gruntu . . . . . 110.000 zł.				
			1 rata na budowę . . . . . 100.000 „			210.000	210.000
			Sprawienie sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Winohradach królewskich			6.000	6.000
			Sprawienie środków naukowych i sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Pradze (czeskiej, na Starem Mieście)			2.300	2.300
			Sprawienie środków naukowych dla szkoły realnej rządowej w Pradze (czeskiej, na Małej Stronie) (2 rata)			500	500
			Morawia:				
			Kupno nowego pomieszczenia dla czeskiej szkoły realnej rządowej w Bernie (2 rata)			40.000	40.000
			Sprawienie sprzętów szkolnych i przyborów gimnastycznych dla czeskiej szkoły realnej rządowej w Bernie			1.216	1.216
			Subwencya morawskiemu funduszowi krajowemu na utrzymanie szkoły realnej czeskiej w Prosnicy			4.000	4.000
			Śląsk:				
			Naprawy w budynku szkoły realnej rządowej w Cieszynie i w sali gimnastycznej rządowej tamże (1 rata)			1.050	1.050
			Sprawienie sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Bielsku			780	780
			Galicja:				
			Sprawienie środków naukowych i sprzętów dla szkoły realnej rządowej w Tarnowie			1.500	1.500
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Uzupełnienie zbiorów naukowych			1.000	1.000
			Zniesienie	6,855.298	. . . . .	1,089.163	7,944.461

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia		1899	
				1898	1899		
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	6,855.298	. . . . .	1,089.163	7,944.461
9	16	3	Dodatki dla zastępców nauczycieli z tytułu starszeństwa służbowego	12.000	. . . . .		12.000
		4	Komisje egzaminacyjne	5.000	. . . . .		5.000
		5	Kursa dla nauczycieli gimnastyki	5.570	. . . . .		5.570
		6	Dodatki za zasługi dla profesorów	8.000	. . . . .		8.000
		7	Dodatki osobiste dla nauczycieli religii	5.900	. . . . .		5.900
		8	Wsparcia i stypendya tudzież remuneracye dla kandydatów na nauczycieli i dla nauczycieli		. . . . .	33.000	33.000
			Suma (Tytuł 16, §§. 1—8)	6,891.768	. . . . .	1,122.163	8,013.931
17			Biblioteki naukowe	30.700	. . . . .		30.700
			Oprawienie na nowo uszkodzonych inkunabułów biblioteki naukowej w Ołomuńcu (1 rata)		. . . . .	180	180
			Suma (Tytuł 17)	30.700	. . . . .	180	30.880
18			Szkoły przemysłowe.				
		1	Szkoły przemysłowe:				
		a)	Szkoły zawodowe dla głównych grup przemysłu (przemysł budowniczy, maszynowy, tkacki, chemiczny i artystyczny)	1,212.900	. . . . .		1,212.900
			Zakłady naukowe i doświadczalne:				
			Zakład naukowy graficzny i doświadczalny w Wiedniu:				
			Przyrządzenie (3 i ostatnia rata)		. . . . .	8.000	8.000
			Urządzenie wewnętrzne przekształconych lokali (3 i ostatnia rata)		. . . . .	5.765	5.765
			Szkoły przemysłowe rządowe:				
			Szkoła przemysłowa rządowa w Wiedniu (X. dzielnica):				
			Naprawy w budynku szkoły przemysłowej rządowej		. . . . .	170	170
			Uzupełnienie urządzenia warsztatów i sprawienie narzędzi elektro-technicznych (2 i ostatnia rata)		. . . . .	1.000	1.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Tryeście:				
			Uzupełnienie przyrządów naukowych dla kursu elektro-techniki (1 rata)		. . . . .	500	500
			Uzupełnienie przyrządów naukowych dla szkoły zawodowej przemysłu drzewnego (1 rata)		. . . . .	350	350
			Zniesienie	1,212.900	. . . . .	15.785	1,228.685

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
9	18	1	Przeniesienie	1,212.900		15.785	1,228.685
			Szkoła przemysłowa rządowa w Pradze:				
			Budowa szkoły przemysłowej rządowej łącznie z urządzeniem wewnętrznym (2 rata)			92.000	92.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Libercu:				
			Kupno gruntu pod budowę celem rozszerzenia warsztatu naukowego mechaniczno-technicznego			270	270
			Przybudowa w warsztacie naukowym mechaniczno-technicznym			1.640	1.640
			Urządzenie wewnętrzne (2 i ostatnia rata)			6.000	6.000
			Przybudowa w szkole przemysłowej rządowej (6 i ostatnia rata)			12.000	12.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Pardubicach:				
			Roboty przygotowawcze w celu otwarcia szkoły przemysłowej rządowej			1 000	1.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Smichowie:				
			Budowa domu dla szkoły przemysłowej rządowej łącznie z urządzeniem wewnętrznym (1 rata)			100.000	100.000
			Szkoła przemysłowa rządowa niemiecka w Bernie:				
			Urządzenie osobnego kursu elektrotechniki (1 rata)			2.000	2.000
			Szkoła przemysłowa rządowa w Bielsku:				
			Sprawienie przyrządów elektrotechnicznych (1 rata)			1.200	1.200
			Dodatek gminie za przybudówek do budynku zakładowego (2 rata)			1.500	1.500
			Szkoła przemysłowa rządowa we Lwowie:				
			Urządzenie wewnętrzne odlewni gipsowej dla modelerów			100	100
			Uzupełnienie sprzętów szkolnych (2 i ostatnia rata)			690	690
			Uzupełnienie urządzenia warsztatowego (2 rata)			250	250
			Sprawienie dzieł do biblioteki (2 rata)			300	300
			Sprawienie modeli konstrukcyi budowlanych (2 i ostatnia rata)			250	250
			Szkoła przemysłowa rządowa w Czerniowcach:				
			Urządzenie wewnętrzne klasy równorzędnej obok klasy przygotowawczej w szkole handlowej			385	385
			Suma (a)	1,212.900		235.370	1,448.270

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
zl. w walucie austriackiej									
9	18	1	b) Szkoły zawodowe dla szczególnych gałęzi przemysłu			966.600			966.600
			Szkoła zawodowa haftu machinowego w Dornbirn:						
			Uzupełnienie urzędnika wewnętrznego (2 i ostatnia rata)					250	250
			Szkoła zawodowa koronkarska w Gossengrün:						
			Urządzenie, środki naukowe, materiał do pracy dla nowo utworzyć się mającego oddziału robót <i>à jour</i>					300	300
			Szkoła zawodowa haftu ręcznego i machinowego w Kraslicach:						
			Koszta pierwszego urzędnika (2 i ostatnia rata)					2.400	2.400
			Pierwsze zakupno dzieł i robót wzorowych <i>à jour</i> (2 rata)					400	400
			Szkoła tkacka w Asz:						
			Urządzenie tkactwa mechanicznego (6 i ostatnia rata)					2.500	2.500
			Szkoła tkacka w Bernie:						
			Urządzenie nowego domu szkoły zawodowej i stopniowe udoskonalanie zakładu (1 rata)					10.000	10.000
			Urządzenie zbiorów technologicznych i tkackich (4 i ostatnia rata)					300	300
			Szkoła tkacka w Bruntalu:						
			Uzupełnienie urzędnika wewnętrznego (2 rata)					600	600
			Szkoła tkacka w Królodworze:						
			Rozszerzenie tkactwa ręcznego i urządzenie tkactwa mechanicznego (4 i ostatnia rata)					2.300	2.300
			Szkoła tkacka w Lomnicy:						
			Urządzenie wewnętrzne i urządzenie machinowe (2 rata)					1.500	1.500
			Szkoła tkacka w Prosnicy:						
			Urządzenie tkactwa mechanicznego					1.500	1.500
			Zniesienie			966.600		22.050	988.650

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
zł. w walucie austriackiej									
			Przeniesienie .	966.600	. . . . .	22.050		988.650	
9	18	1	Szkoła tkacka w Rychnowie: Koszta przesiedlenia tej szkoły zawodowej do jej nowego domu i uzupełnienie wewnętrznego urządzenia			970		970	
			Szkoła tkacka w Rochlicach: Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 i ostatnia rata)			1.200		1.200	
			Szkoła tkacka w Rymarzowie: Urządzenie ruchu mechanicznego (2 rata)			1.250		1.250	
			Szkoła tkacka w Szluknowie: Uzupełnienie oddziału tkactwa mechanicznego tasiemek (4 i ostatnia rata)			650		650	
			Szkoła tkacka w Starkowie: Urządzenie tkactwa mechanicznego (2 rata)			2.600		2.600	
			Szkoła tkacka w Strakonicach: Urządzenie wewnętrzne (3 rata)			1.500		1.500	
			Szkoła zawodowa przemysłu tkackiego w Wiedniu: Sprawienie nowych ręcznych warsztatów tkackich			200		200	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Bergrreichenstein: Urządzenie wewnętrzne kuźni (2 rata)			250		250	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Brucku nad Murem: Wewnętrzne urządzenie kuźni			200		200	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Dolhopolu: Urządzenie wewnętrzne (4 rata)			2.000		2.000	
			Szkoła zawodowa przemysłu drzewnego w Lublanie: Wyrównanie zaległości			250		250	
			Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Haidzie: Wyposażenie laboratorium chemicznego (2 rata)			300		300	
			Szkoła zawodowa przemysłu szklanego i metalolowego w Kamiennej Szenawie: Wyposażenie laboratorium chemicznego (2 rata)			300		300	
			Szkoła zawodowa przemysłu glinianego w Cieplicach: Zaprowadzenie oświetlenia żarowego Auera			300		300	
			Szkoła zawodowa ślusarstwa sztucznego w Królowej Hradcu: Zmiana w kotłowni parowej			200		200	
			Zniesienie .	966.600	. . . . .	34.220		1.000.820	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			Wydatki państwa			S u m a	
			zwyczajne		nadzwyczajne		
			z дозволением używania aż do końca grudnia				
1898	1899	1899					
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	966.600	. . . . .	34.220	1,000.820
9	18	1	Szkoła zawodowa przemysłu żelaznego i stalowego w Vulpmes:				
			Urządzenie wewnętrzne (4 rata)			3.500	3.500
			Szkoła zawodowa przemysłu zegarmistrzowskiego w Karłowym Tynie:				
			Kupienie maszyny do wyrzynania kół i trybów			350	350
			Suma (b)	966.600	. . . . .	38 070	1,004.670
			e) Szkoły rysunku i modelowania	8.600	. . . . .		8.600
			d) Ogólne szkoły rzemieślnicze i inne podobne zakłady	94.200	. . . . .		94.200
			e) Szkoły nauki dopełniającej i podobne zakłady	278.900	. . . . .		278.900
			Suma (§. 1)	2,561.200	. . . . .	273.400	2,834.640
	2		Środki pomocnicze i do poparcia nauki w szkołach przemysłowych	140.750	. . . . .		140.750
			Suma (§. 2)	140.750	. . . . .		140.750
	3		Szkoły handlowe	95.300	. . . . .		95.300
			Przysposobienie podręczników naukowych dla szkół handlowych z włoskim i polskim językiem wykładowym			500	500
			Suma (§. 3)	95.300	. . . . .	500	95.800
	4		Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla zastępców	800	. . . . .		800
			Suma (Tytuł 18, §§. 1—4)	2,798.050	. . . . .	273.940	3,071.990
19			Zakłady naukowe wyłączne.				
	1		Szkoły dla położnych	33.500	16.000	278	49.778
	2		Szkoła weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	36.900	. . . . .		36.900
	3		Szkoła języków wschodnich w Wiedniu	5.900	. . . . .		5.900
	4		Szkoły marynarki	79.400	14.600	. . . . .	94.000
			Wydatek ryczałtowy na obserwatorium astronomiczno-meteorologiczne w Tryeście			5.000	5.000
			Wydatek ryczałtowy na rozszerzenie organiczne i przekształcenia w szkołach marynarki (3 rata)			5.330	5.330
			Suma (Tytuł 19, §§. 1—4)	155.700	30.600	10.608	196.908

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1898	1899	1899				
zł. w walucie austriackiej						
9	20		Szkoły początkowe.			
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	1,594.450		1,594.450
			Austria poniżej Anizy:			
			Sprawienie ławek szkolnych dla szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z seminaryum nauczycielskiem żeńskim w Wiedniu		300	300
			Zaprowadzenie oświetlenia żarowego Anera w seminaryum nauczycielskiem żeńskim w Wiedniu		1.950	1.950
			Sprawienie sprzętów, naprawa i przebudowanie wychodków w seminaryum nauczycielskiem męskim w Wiedniu (1 rata)		2.000	2.000
			Naprawy w domu pensjonatu cywilnego żeńskiego w Wiedniu		1.500	1.500
			Ulepszenia w ogrodzie szkolnym seminaryum nauczycielskiego męskiego w Wiedniu (3 rata)		100	100
			Austria powyżej Anizy:			
			Naprawy w budynku i przebudowanie domu towarowego w ogrodzie doświadczalnym seminaryum nauczycielskiego męskiego w Lincu (1 rata)		1.910	1.910
			Karyntya:			
			Naprawy w domu seminaryum nauczycielskiego męskiego w Celowcu		1.135	1.135
			Gorycja:			
			Kanalizacya, zrównanie i zasadzenie drzewami dziedzińca w seminaryum nauczycielskiem żeńskim w Gorycyi		1.100	1.100
			Istrya:			
			Kupno środków naukowych i ławek szkolnych dla seminaryum nauczycielskiego męskiego w Koparze (1 rata)		345	345
			Dalmacya:			
			Sprawienie sprzętów do internatu seminaryum nauczycielskiego męskiego w Borgo-Erizzo		100	100
			Budowa nowego domu dla seminaryum nauczycielskiego żeńskiego w Dubrowniku:			
			Kupno gruntu	13.500 zł.		
			1 rata kosztów budowy	60.000 „	73.500	73.500
			Czechy:			
			Budowa nowego domu dla seminaryum nauczycielskiego męskiego w Budziejowicach łącznie z urządzeniem wewnętrznem (2 i ostatnia rata)		76.600	76.600
			Naprawy i inne roboty budownicze w budynku seminaryum nauczycielskiego męskiego w Pradze (niemieckie) (2 rata)		2.900	2.900
			Morawia:			
			Naprawa podłóg w seminaryum nauczycielskiem męskim niemieckim w Bernie (1 rata)		910	910
			Wykonanie sufitów deszczulkowych w seminaryum nauczycielskiem męskim czeskim w Bernie (1 rata)		910	910
			Przysposobienie i kupno sprzętów dla seminaryum nauczycielskiego żeńskiego czeskiego w Bernie		1.040	1.040
			Śląsk:			
			Budowa nowego domu dla seminaryum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Opawie (6 i ostatnia rata)		109.000	109.000
			Zniesienie	1,594.450	275.300	1,869.750

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
9	20	1	Przeniesienie	1,594.450	. . . . .	275.300	1,869.750
			Galicja:				
			Budowa nowego domu dla seminarjum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie (1 rata)			75.000	75.000
			Budowa nowego domu dla seminarjum nauczycielskiego męskiego w Samborze (1 rata)			75.000	75.000
			Postawienie szopy na polu do doświadczeń rolniczych seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krośnie (1 rata)			600	600
			Sprawienie sprzętów i przyborów gimnastycznych dla nowych seminarjów nauczycielskich męskich:				
			w Rzeszowie, w Samborze, w Krośnie, w Sokalu, Stanisławowie i Tarnopolu			3.405	3.405
			Kupno środków naukowych i dzieł bibliotecznych dla seminarjów nauczycielskich męskich w Samborze i Tarnowie (1 rata)			600	600
			Kraków:				
			Sprawienie sprzętów dla seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krakowie			500	500
			Bukowina:				
			Wybudowanie kanalizacji i zaprowadzenie wodociągu w seminarjum nauczycielskiem męskim w Czerniowcach (roboty przydatkowe)			600	600
			Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane:				
			Kursa oddzielne w seminarjach nauczycielskich dla abiturjentów szkół średnich			2.620	2.620
		2	Dodatki z tytułu starszeństwa służbowego dla zastępców w seminarjach męskich i żeńskich	500			500
		3	Stypendya dla seminarzystów			100.000	100.000
		4	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminarjach męskich i żeńskich	4.000			4.000
		5	Kursa nauczycieli szkół wydziałowych	16.000			16.000
		6	Dodatki rządowe do funduszków szkół normalnych	151.112			151.112
		7	Na podniesienie szkół początkowych w Tyrolu			38.000	38.000
		8	Wynagrodzenia dla nauczycieli za szczególne zasługi około podniesienia nauki muzyki	1.000			1.000
		9	Na podniesienie kursów nauki gospodarstwa wiejskiego połączonych ze szkołami początkowymi i ogrodów szkolnych	9.000			9.000
		10	Dodatki na rzecz szkół początkowych i wydziałowych	135.853			135.853
			Tyrol:				
			Na poparcie szkół początkowych niemieckich w południowym Tyrolu			15.000	15.000
			Istrya:				
			Kupno gruntu pod budowę szkoły początkowej rządowej w Polju (1 rata)			12.000	12.000
			Suma (Tytuł 20, §§. 1—10)	1,911.915		598.625	2,510.540
	21		Dodatki do należności dla zastępców			70.000	70.000
	22		Fundacye i dopłaty.				
		1	Fundacye	44.296			44.296
		2	Dopłaty	141.226	71.500	4.025	216.751
			Suma (Tytuł 22, §§. 1 i 2)	185.522	71.500	4.025	261.047
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 15—22)	16,508.705	584.600	2,736.828	19,830.133
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—22)	26,557.419	732.250	3,707.491	30,997.160

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne		z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			S u m a
			1898	1899	1899	1899	1899			
							zł. w walucie austriackiej			
X. Ministerstwo skarbu.										
A. Właściwe wydatki państwa.										
Administracja skarbową.										
10	1		Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specjalnych)		1,416.200					1,416.200
			Udział w kosztach przekształcenia w budynku skarbowym przy Singerstrasse Nr. 17 w Wiedniu (2 rata)				6.300			6.300
			Koszta przysposobienia budynku urzędowego przy ulicy Johannesgasse Nr. 5				3.550			3.550
			Koszta wydrukowania katalogu biblioteki Ministerstwa skarbu				1.000			1.000
			Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Wiedniu, w 3 dzielnicy (2 rata)				100.000			100.000
	2		Dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe, inspektorowie skarbowi i urzędy wymiaru należności		4,240.750					4,240.750
			Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Wiedniu, w 4 dzielnicy (2 rata)				100.000			100.000
			Budowa domu urzędowego w Grazu (1 rata)				200.000			200.000
			Udział w kosztach dobudowania w domu urzędowym w Celowcu i potrzebne przysposobienia w tymże (1 rata)				6.200			6.200
			Budowa domu urzędowego na Porzyczu w Pradze (2 rata)				50.000			50.000
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Nowym Sączu				40.000			40.000
			Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego we Lwowie				3.050			3.050
	3		Służba podatków bezpośrednich I. instancji, kierownictwo naczelne, Administracje podatkowe i służba podatków bezpośrednich przy starostwach		2,808.100	555.000				3,363.100
			Udział w kosztach dobudowania i przysposobień w domu urzędowym w Oberhollabrunn				5.100			5.100
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Mistelbachu				10.000			10.000
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Lonczu				6.800			6.800
			Udział w kosztach dobudowania piętra w domu urzędowym w Bielaku				3.000			3.000
			Udział w kosztach kupna ratusza w Beneszowie i dobudowania 2. piętra				2.257			2.257
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Werchlabach				2.268			2.268
	4		Centralna kasa państwa, urząd płatniczy ministeryalny, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tudzież urzędy płatnicze krajowe		469.600		5.500			475.100
			Udział w kosztach przysposobienia budynku skarbowego w Wiedniu, Singerstrasse Nr. 17 (2 rata)				11.600			11.600
			Udział w kosztach dobudowania w domu urzędowym w Celowcu i potrzebne przysposobienia w tymże (1 rata)				5.300			5.300
			Zniesienie		8,934.650	555.000	561.925			10,051.575

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i							
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a				
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia							
			1898	1899	1899					
zl. w walucie austriackiej										
10	5		Przeniesienie .		8,934.650	555.000	561.925	10,051.575		
			Straż skarbowa (74.005 zł. w zlocie)		8,389.700			8,389.700		
			Udział w kosztach budowy nowego domu w Mäder				5 500	5.500		
			Udział w kosztach postawienia studni w budynku urzędowym w Hinterriss				65	65		
			Udział w kosztach przysposobienia domu dla straży skarbowej w Schoppernau				1.552	1.552		
			Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Szostaniu				4.322	4.322		
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Knittelfeld				6.455	6.455		
			Udział w kosztach przysposobienia budynku pogeneralackiego w Spljeće				6.000	6.000		
			Udział w kosztach budowy koszar dla straży skarbowej w Grkowaczu				2.000	2.000		
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Nowym Sączu				10.000	10.000		
			Urządzenie lepszych pomieszczeń dla straży skarbowej na Bukowinie (3 rata)				20.000	20.000		
			Postawienie studni w Sauczynie				310	310		
			Koszta ogrodzenia gruntu przy koszarach straży skarbowej w Sadagórze				287	287		
			Koszta kupna parowców				177.600	177.600		
		6			Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i kasy depozytowe-sądowe w Wiedniu, tudzież urząd dochodów niestałych w Tryeście i w Pradze		5,620.310		22.600	5,642.910
					Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Wels				28.000	28.000
					Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Mezzolombardo				14.570	14.570
					Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Welsbergu				4.355	4.355
					Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Franz				8.200	8.200
					Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Knittelfeld				8.500	8.500
					Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Szostaniu				7.055	7.055
					Udział w kosztach przybudowy do budynku urzędowego w Celowcu i przysposobienia w tymże (1 rata)				5.300	5.300
					Udział w kosztach przysposobienia domu w Ledeczu				1.575	1.575
					Udział w kosztach kupna ratusza w Beneszowie i dobudowania 2. piętra				3.970	3.970
					Udział w kosztach budowy dla przysposobienia domu urzędowego w Werchlabach				2.655	2.655
					Udział w kosztach kupna i przysposobienia trzech dalszych budynków w Chotieborzu				14.500	14.500
						Zniesienie .	22,944.660	555.000	917.296	24,416.956

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i			
			zwyyczajne		nadzwyczajne		S u m a			
			z дозволением używania aż do końca grudnia							
			1898	1899	1899					
zł. w walucie austriackiej										
			Przeniesienie	22,944.660	555.000	917.296			24,416.956	
10	6		Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Bielsku			6.450			6.450	
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Nowym Sączu			10.000			10.000	
	7		Prokuratorye skarbowe	569.670					569.670	
			Udział w kosztach przybudowku do domu urzędowego w Celowcu i przysposobienia w tymże (1 rata)			545			545	
	8		Zarząd cel (115.541 zł. w zlocie)	1,912.090		364			1,912.454	
			Udział w kosztach budowy nowego domu w Mäder			5.500			5.500	
			Udział w kosztach budowy nowego domu w Trydencie			21.600			21.600	
			Udział w kosztach przysposobienia domu dla komory w Schoppennau			518			518	
			Udział w kosztach budowy studni w domu urzędowym w Hinterriss			65			65	
			Udział w kosztach robót potrzebnych w budynku pogeneralackim w Spljecie			6.000			6.000	
			Koszta urządzenia placu urzędowego przy delegacji komory w Nowosiolicy			1.570			1.570	
			Postawienie studni przy komorze pomoeniczej na Czarnej Horze			203			203	
	9		Kataster podatku gruntowego i utrzymanie go w ewidencji	1,315.000					1,315.000	
			Rewizya katastru podatku gruntowego			300.000			300.000	
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Celowcu			13.200			13.200	
			Koszta robót w celu przysposobienia lokali archiwum map w Zadarze			3.300			3.300	
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	26,741.420	555.000	1,286.611			28,583.031	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
			1898	1899	1899	
zł. w walucie austriackiej						
10		Ogólna administracja kasowa.				
	1	Różnica w wartości monety, gdy wydatki wspólne w złocie wynoszą (5,179.014 zł.)	986.000			986.000
	2	Kalo i kosztą bicia pieniędzy z monet złotych zużytych oddanych do przetopienia			14.000	14.000
	3	Koszta wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej w myśl ustawy z dnia 2. sierpnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 130)			12.195	12.195
	4	Koszta wybicia monet koronowych srebrnych, niklowych i brązowych, tudzież kosztą nabycia metalu na monety brązowe			363.000	363.000
	5	Koszta wyrobu ciężarków do kontrolowania wagi monet złotych krajowych waluty koronowej			10.000	10.000
	6	Wynagrodzenia stronom	10.000			10.000
	7	Zasilek do funduszu taksy wojskowej	1,148.613			1,148.613
	8	Koszta statystyki walutowej i wszelkie inne dotyczące wydatki	8.000			8.000
	9 1	Wydatki rozmaite	29.660			29.660
	2	Prowizye instytutom bankowym od wykonanych transakcyi pieniężnych i inne wydatki tego rodzaju			12.400	12.400
10	1	Dodatki na utrzymanie dla urzędników państwa czterech najniższych klas rangi i dla nauczycieli w zakładach rządowych			2,970.600	2,970.600
	2	Wsparcia nadzwyczajne dla wszelkich innych funkcyjnaryuszów państwa			920.000	920.000
11		Zaliczka oprocentowana krajowi Krainie z powodu trzęsienia ziemi w r. 1895 (3 i ostatnia rata)			500.000	500.000
12		Zaliczka bezprocentowa krajowi Styrii za konserwację budowli regulacyjnych Muru (3 rata)			45.000	45.000
13		Wynagrodzenia z udziału skarbu państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe	100.000			100.000
		Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—13) .	2,282.273		4,847.195	7,129.468

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			W y d a t k i			S u m a
			zwyczajne		nadzwyczajne	
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
1898	1899	1899				
zł. w walucie austriackiej						
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.			
12			Podatki stałe.			
	1		Wynagrodzenia stronom i funkcyonaryuszom publicznym za współdziałanie przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków			123.000 . . . . . 123.000
	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego (renty tytułem wynagrodzenia za dziesięcinę)			2.300 . . . . . 2.300
	3		Koszta egzekucyi podatków i dyety dla pomocników używanych przez urzędy podatkowe w sprawach egzekucyj podatkowych			970.000 . . . . . 970.000
	4		Przekazy do funduszów krajowych			3,000.000 . . . . . 3,000.000
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4)			1,095.300 3,000.000 . . . . . 4,095.300
13			Głó.			
	1		Zwroty złożonych rękojmi cłowych			876.000 . . . . . 876.000
	2		Zwroty opłat			228.500 . . . . . 228.500
	3		Ryczałtowe koszta zarządu			1,400.000 . . . . . 1,400.000
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—3)			2,504.500 . . . . . 2,504.500
14			Podatki niestałe.			
			Podatek konsumcyjny:			
	1		Wydatki zarządu			1,569.420 . . . . . 1,569.420
			Nowe budowle			22.000 . . . . . 22.000
	2	1	Zwroty złożonych rękojmi podatkowych			650.000 . . . . . 650.000
		2	Zwroty podatków z powodu przerw ruchu w gorzelniach			250 250
		3	Zwroty podatków z powodu przerw ruchu w browarach			10.500 . . . . . 10.500
		4	Zwroty podatkowe z policzeniem dyskonta			645.000 . . . . . 645.000
		5	Zwroty dodatku do podatku od piwa wyrobionego w Wiedniu i w Tryeście i wywiezionego za linią podatkową tych miast			222.000 . . . . . 222.000
		6	Zwroty podatkowe, wszelkie inne			72.250 . . . . . 72.250
	3		Zwroty podatku konsumcyjnego:			
		1	za wywóz gorzałki za linią cłową			2.700 . . . . . 2.700
		2	" " piwa za linią cłową			1,000.000 . . . . . 1,000.000
	4		Bonifikacye za podatek konsumcyjny:			
		1	za wywóz gorzałki za linią cłową			530.000 . . . . . 530.000
		2	" " cukru za linią cłową			6,250.000 . . . . . 6,250.000
		3	dla gorzelni rolniczych			2,950.000 . . . . . 2,950.000
	5		Wynagrodzenie właścicielom prawa propinacyi w Galicyi i na Bukowinie			1,100.000 . . . . . 1,100.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—5)			15,002.120 . . . . . 22.000 15,024.120

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki			
			zwyyczajne			Suma	z dozwoleniem używania aż do końca grudnia		nadzwyczajne	
			1898	1899	1899		1898	1899		
							zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	18,991.200	15,800.000	628.000	35,419.200			
16	2		Przysposobienie i przybudówek w magazynie sprzedaży tytoniu we Lwowie			8.000	8.000			
			Pomniejsze budowle i kupno gruntów dla administracji tytoniowej, tudzież pomniejsze budowle do celów humanitarnych			40.000	40.000			
	3		Wydatki przy sprzedaży	837.000			837.000			
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	19,828.200	15,800.000	676.000	36,304.200			
17			Stęple	889.200			889.200			
			Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Wiedniu, 3. dzielnica (2 rata)			100.000	100.000			
18			Taksy i opłaty od czynności prawnych	926.000			926.000			
19			Loterya	9,934.000			9,934.000			
			Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Wiedniu, 3. dzielnica (2 rata)			100.000	100.000			
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Pradze (2 rata)			22.000	22.000			
20			Myta	22.500			22.500			
21			Cechowanie	125.130		4.000	129.130			
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Pradze (2 rata)			6.925	6.925			
22			Podatek osobny od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu napojów wysokokowych pędzonych	27.100			27.100			
			Suma (Rozdziały 14—22)	50,840.350	15,800.000	1,233.925	67,874.275			
			Własność państwa							
23			Gmachy dykasteryalne	195.994		900	196.894			
			a) Kupno budynków w Wiedniu			770.000	770.000			
			b) Udział w pokryciu ceny kupna domu nabytego w Wiedniu, 1. dzielnica, Ebendorferstrasse Nr. 7 (4 rata)			34.995	34.995			
			c) Należytość roczna na kupno domu Nr. 755 w Ottakringu (41 rata)			179	179			
			d) Dodatek rządowy na restaurację zamku w Karłowym Tynie w Czechach (naddatek, 2 rata)			17.700	17.700			
			Suma (Rozdział 23)	195.994		823.774	1,019.768			
24			Fiskalności i bezdziedziczności	17.000			17.000			
25			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	2,022.725			2,022.725			
26			Mennictwo	495.348			495.348			
			Nowe urządzenia warsztatowe			16.000	16.000			
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Pradze (2 rata)			6.925	6.925			
			Ogółem (Rozdziały 10—26)	86,194.910	19,355.000	8,214.430	113,764.340			

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i		
			zwyyczajne		nadzwyczajne		S u m a		
			z dozwoleniem używania aż do końca grudnia						
			1898	1899	1899				
zł. w walucie austriackiej									
27			XI. Ministerstwo handlu.						
			A. Właściwe wydatki państwa.						
1	1		Kierownictwo naczelné (1.200 zł. w złocie)	404.400	40.000	110.370	554.770		
	2		Badania w przedmiocie budowy kanałów dla żeglugi			37.300	37.300		
	3		Zapomoga dla mieszanej komisji prutowej (15.000 franków czyli 6.000 zł. w złocie)			7.140	7.140		
	4		Na wystawy krajowe zawodowe i obszarowe tutejszo-krajowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznaczono osobnej dotacji			12.000	12.000		
	5		Subwencya dla c.k. muzeum handlowego austriackiego			40.000	40.000		
	6		Subwencya na udział w wystawie powszechnej w Paryżu w roku 1900 (2 rata)			200.000	200.000		
			Suma (Tytuł 1, §§. 1—6)	404.400	40.000	406.810	851.210		
2			Popieranie przemysłu:						
	1		Popieranie drobnego przemysłu	87.900	37.100	50.000	175.000		
	2		Druk projektów do ustaw dotyczących przemysłu i potrzebne do tego prace przygotowawcze, zapomogi czasopismom zawodowym i stowarzyszeniom, wydatki na wszelkie inne szczególne cele przemysłowe			4.000	4.000		
	3		Podniesienie wyrobu strun jelitowych i smyczków w Górach Kruszcowych			1.000	1.000		
			Suma (Tytuł 2, §§. 1—3)	87.900	42.100	50.000	180.000		
3			Służba statystyczna:						
	1		Wygotowanie statystyki handlu zagranicznego	227.400			227.400		
	2		Koszta wszelkich innych wydawnictw statystycznych i czasopisma „Austria”	23.700			23.700		
			Suma (Tytuł 3, §§. 1 i 2)	251.100			251.100		
4			Utrzymanie budynku wystawy powszechnej w c. k. Praterze	25.200		6.900	32.100		
5			Nadzór nad przemysłem	181.360			181.360		
6			Zakłady do probowania broni palnej ręcznej	17.780			17.780		
7	1		Służba miar i wag	475.940			475.940		
	2		Uzupełnienie stacyi elektrycznej			1.950	1.950		
	3		Uzupełnienie stacyi wodomierzy i ustroju machinowego			2.190	2.190		
	4		Koszta sprawienia miarowzorów tudzież przyrządów wzorowych i pomocniczych			3.620	3.620		
	5		Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Lonczu (2 rata)			3.000	3.000		
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—5)	475.940		10.760	486.700		
8	1		Służba portowa i zdrowotna morska	571.320	194.900		766.220		
	2		Wydatki nad Naretwą	1.680			1.680		
			Zniesienie	573.000	194.900		767.900		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
27	8	3	Przeniesienie .	573.000	194.900	.....	767.900
			Nowe budowle w Przymorzu:				
			Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Servola pod Tryestem. Zasilek państwa na budowę wybrzeża do obrotów przed zakładem wielkopiecowym (1 rata)			12.000	12.000
			Zatoka mujska. Położenie dwóch ciężkich podpór do przywiązywania lin			10.000	10.000
			Rowinia. Budowa wybrzeża do obrotów (reszta)			6.000	6.000
			Kres. Przedłużenie grobli do lądowania (reszta)			5.750	5.750
			Kerk. Budowa muru przybrzeżnego w głębi portu (reszta)			3.500	3.500
			Neresine na wyspie Łoszynie. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (2 rata)			6.000	6.000
			Pulje. Budowa grobli do lądowania (6 rata)			7.000	7.000
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			1.000	1.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na mieliznach			1.000	1.000
			Nabycie ziemi santorynowej			5.000	5.000
			Suma (Tytuł 8, §. 3)			57.250	57.250
		4	Nowe budowle w Dalmacyi:				
			a) Nadzwyczajne i nowe budowle portowe.				
			Splet. Kupno parceli gruntowych dla zakładów portowych			670	670
			Puciszce na wyspie Braczu. Budowa muru brzegowego (1 rata)			5.000	5.000
			Zadar. Budowa grobli do lądowania na wybrzeżu zewnętrznym (2 rata)			10.000	10.000
			Kale na wyspie Ugljanie. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (2 rata)			5.000	5.000
			Seghetto. Budowa grobli i muru brzegowego (2 rata)			2.200	2.200
			Kutlesza. Przedłużenie grobli ochronnej (reszta)			2.500	2.500
			Św. Jury na wyspie Szypanie. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (2 rata)			4.000	4.000
			Wodyce. Postawienie grobli ochronnej i do lądowania (3 rata)			5.000	5.000
			Trogir. Postawienie muru brzegowego (3 rata)			5.000	5.000
			Trstenik. Postawienie grobli ochronnej i do lądowania (3 rata)			15.000	15.000
			Gruž. Postawienie muru brzegowego (3 rata)			12.000	12.000
			Erceg Nowy. Przedłużenie grobli ochronnej i do lądowania (3 rata)			10.000	10.000
			Omisz. Budowa grobli ochronnej i do lądowania (5 rata)			6.000	6.000
			Budowa nowych słupów do przywiązywania			3.000	3.000
			Postawienie znaków ostrzegawczych na mieliznach			1.000	1.000
			Nabycie ziemi santorynowej			10.000	10.000
			b) Nadzwyczajne i nowe latarnie morskie i portowe.				
			Kremik pod Primoszczem. Postawienie nowej latarni morskiej (V. rzędu)			3.700	3.700
			Skała Galisnik przy Hwarze. Postawienie latarni morskiej (VI. rzędu)			2.000	2.000
			Suma (Tytuł 8, §. 4)			102.070	102.070
			Zniesienie .	573.000	194.900	159.320	927.220

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia		1899	
				1898	1899		
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	573.000	194.900	159.320	927.220
27	8	5	Budowa i koszty utrzymania torów portowych w Tryeście:				
			a) Spłata kapitału (18 rata)			25.000	25.000
			b) Odsetki 4% za rok 1897 od reszty kapitału nieumorzonego w sumie 289.095 zł. 89 c.			11.570	11.570
			Suma (Tytuł 8, §. 5)			36.570	36.570
		6	Zapomoga dla marynarki handlowej			533.000	533.000
		7	Należność od przeniesienia własności gruntów kupionych w St. Sabbe na ulepszenie tamtejszego portu naftowego			1.970	1.970
		8	Budowa parowca do wylawiania i ratowania			95.000	95.000
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—8)	573.000	194.900	825.860	1,593.760
	9	1	Zarząd c. k. domów składowych w Tryeście	358.970			358.970
		2	Rata ryczałtowa na umorzenie ceny kupna hangaru na grobli III odstąpionego państwu przez Spółkę żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego			44.630	44.630
		3	Rata ryczałtowa wynagrodzenia etatowi długu państwa			458.500	458.500
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—3)	358.970		503.130	862.100
			Suma (Tytuły 1—9)	2,375.650	277.000	1,803.460	4,456.110
10			B. Zakład poczt i telegrafów.				
		1	Płace osobiste (81.430 zł. w zlocie)	23,676.750			23,676.750
		2	Wydatki na przedmioty do utrzymania ruchu (24.710 zł. w zlocie)	16,364.240			16,364.240
		3	Wydatki nie będące właściwie administracyjnymi (16 000 zł. w zlocie)	632.600			632.600
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
		4	Nowe budowle i przysposobienia:				
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Werchlabach			29.219	29.219
			Udział w kosztach budowy domu urzędowego w Ried			27.000	27.000
			Roboty około wyporządzenia i odgraniczenia gruntu pod budowę domu pocztowego w Karlowych Warach (1 rata)			41.750	41.750
			Budowa domu urzędowego w Uściu n. Ł. (1 rata)			100.000	100.000
			Przysposobienie nowych i rozszerzenie istniejących urzędów			82.350	82.350
		5	Zapomoga na cele zaopatrzenia na starość oficyalistów nie etatowych zakładu pocztowego i telegraficznego			100.000	100.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—5)	40,673.590		380.319	41,053.909
		6	Koszta nabycia i objęcia materiałów, przyborów, narzędzi itp. do urządzenia, utrzymania w dobrym stanie, reparacji i przerobienia przewodów telegraficznych i telefonicznych	500.000			500.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—6)	41,173.590		380.319	41,553.909
11			C. Urząd pocztowych kas oszczędności.				
		1	Wydatki administracyjne i uposażenie funduszków rezerwowych	2,247.200			2,247.200
		2	Nadwyżka z interesów dla zakładu pocztowego		1,329.580		1,329.580
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)	2,247.200	1,329.580		3,576.780
			Ogółem (Tytuły 1—11)	45,796.440	1,606.580	2,183.779	49,586.799

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	Suma
			z дозволением używania aż do końca grudnia			
			1898	1899	1899	
zł. w walucie austriackiej						
28			XII. Ministerstwo kolei żelaznych.			
1			Kierownictwo naczelne (110.010 zł. w zlocie)	9,731.600	321.500	10,053.100
2			Inspekcya główna austriackich kolei żelaznych	222.600		222.600
3			Urząd główny taborowy austriackich kolei państwa	232.700		232.700
4			Ruch wydzierzawionych kolei państwa i szlaków dobiegowych:			
1			Szlaki dobiegowe wydzierzawione:			
			Szlak podmokielski:			
			Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydatków ruchu	20		20
			Roboty nieprzewidziane i nabytki na wszystkich szlakach dobiegowych wydzierzawionych		2.500	2.500
			Suma (Tytuł 4, §. 1)	20	2.500	2.520
			Koleje państwa wydzierzawione:			
2			Kolej lokalna Czasław-Zawratec i Czasław-Moczowice:			
			a) Zwrot kosztów ruchu	44.600		44.600
			b) Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydatków ruchu	1.080		1.080
			Na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych		2.800	2.800
			Suma (Tytuł 4, §. 2)	49.680	2.800	48.480
3			Kolej lokalna Königshan-Zaclerz:			
			a) Zwrot kosztów ruchu	14.600		14.600
			b) Wydatki szczególne nie należące do właściwych wydatków ruchu	200		200
			Na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych		10.500	10.500
			Suma (Tytuł 4, §. 3)	14.800	10.500	25.300
			Suma (Tytuł 4, §§. 1—3)	60.500	15.800	76.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a	
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia				
			1898	1899	1899		
				zł. w walucie austriackiej			
28	5		Ruch kolejowy utrzymywany przez państwo:				
		1	Służba naczelną dyrekcji kolei państwa:				
			Wydanki osobowe			5,394.440 . . . . . 5,394.440	
			Rzeczowe potrzeby ruchu			374.260 . . . . . 374.260	
		2	Nadzór kolejowy i konserwacja kolei:				
			Wydanki osobowe (4.300 zł. w złocie)			4,912.300 . . . . . 4,912.300	
			Rzeczowe potrzeby ruchu (6.560 zł. w złocie)			11,278.100 . . . . . 11,278.100	
		3	Służba stacyjna i jezdna:				
			Wydanki osobowe (111.360 zł. w złocie)			17,861.580 . . . . . 17,861.580	
			Rzeczowe potrzeby ruchu (540 zł. w złocie)			2,090.320 . . . . . 2,090.320	
		4	Służba pociągowa i konserwacja taboru:				
			Wydanki osobowe (34.210 zł. w złocie)			11,668.700 . . . . . 11,668.700	
			Rzeczowe potrzeby ruchu (24.470 zł. w złocie)			10,099.800 . . . . . 10,099.800	
		5	Zakłady pomocnicze do ruchu:				
			Wydanki osobowe			1,111.200 . . . . . 1,111.200	
			Rzeczowe potrzeby ruchu			1,001.500 . . . . . 1,001.500	
		6	Wszelkie inne wydatki ruchu:				
			Wydanki osobowe (1.680 zł. w złocie)			864.700 . . . . . 864.700	
			Rzeczowe potrzeby ruchu (3,020.440 zł. w złocie)			6,894.200 . . . . . 6,894.200	
		7	Wszelkie inne wydatki nie należące do właściwych kosztów ruchu:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu (2.400 zł. w złocie)			331.000 . . . . . 331.000	
		8	Wydanki na przedsiębiorstwo solne:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu			1,114.800 . . . . . 1,114.800	
		9	Suma ryczałtowa na wydatki utrzymywania w ruchu przez Rząd kolei lokalnych, co do których nie można wygotować dokładnego preliminarza dla braku potrzebnych szczegółów			170.700 . . . . . 170.700	
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—9			75,167.600 . . . . . 75,167.600	
		10	Wyplaty kontraktowe odsetek i rat amortyzacyjnych:				
			Pożyczka w zakładach kredytowych:				
			Odsetki i spłata kapitału			819.000 . . . . . 819.000	
			Kapitał na budowę szlaku od Braunau do granicy państwa:				
			Odsetki i spłata kapitału w złocie . . . . . 24.080 zł.			28.660 . . . . . 28.660	
			Renta roczna za kolej duchcowsko-podmokielską i prasko-duhcowską w myśl artykułu III umowy z dnia 26. kwietnia 1884 a względnie według ugody z dnia 25. lipca 1892 i protokołu z dnia 14. sierpnia 1896			3,179.500 . . . . . 3,179.500	
			Zniesienie			4,027.160 . . . . . 4,027.160	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
28	5	10	Przeniesienie	4,027.160	. . . . .	. . . . .	4,027.160
			Dla kolei zachodniej węgierskiej (linia styryjska), stosownie do umowy z dnia 22. grudnia 1888:				
			Renta stosownie do §. 7. umowy . . . 331.010 zł.				
			Odsetki i rata amortyzacyjna od pożyczki na wkłady z roku 1890, stosownie do §. 6. umowy . . . . . 63.780 „	394.790	. . . . .	. . . . .	394.790
			Renta pierwszej węgiersko-galicjijskiej kolei żelaznej (linia galicyjska), stosownie do §. 8. umowy z dnia 20. grudnia 1888	1,449.830	. . . . .	. . . . .	1,449.830
			Dla kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej:				
			Stosownie do artykułu V. umowy z dnia 8. marca 1894 jako wynagrodzenie za odstąpienie państwu utrzymywania ruchu a mianowicie:				
			na linii lwowsko-czerniowieckiej za rok 1897 . . . . . 1,500.000 zł.				
			na linii czerniowiecko-suczawskiej za rok 1898 . . . . . 700.000 „	2,200.000	. . . . .	. . . . .	2,200.000
			Raty ryczałtowe z tytułu nabycia udziału czterech szóstych części kolei łączącej wiedeńskiej, a mianowicie:				
			Szósta część jako udział kolei północnej Cesarza Ferdynanda (12 rata) . . . 32.320 zł.				
			Szósta część jako udział uprzyw. austriackiej kolei północno-zachodniej i szósta część jako udział austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwa (10 rata) . . . . . 67.000 „				
			Szósta część jako udział uprzyw. Spółki kolei południowej (4 rata) . . . . . 33.000 „	132.320	. . . . .	. . . . .	132.320
			Suma (Tytuł 5, §. 10	8,204.100	. . . . .	. . . . .	8,204.100
11			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Dokupienie sprzętów do biur centralnych niektórych dyrekcji kolei państwa			33.800	33.800
			Uzupełnienie sprzętów i przyborów przeznaczonych dla służby stacyjnej i jezdnej, łącznie z przyborami do ładowania			55.000	55.000
			Zniesienie			88.800	88.800

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением нѣзywania аж до конца грудня			
				1898	1899	1899 *	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie			88.800	88.800
28	5	11	Nowe zaprowadzenie i naprawienie urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń			100.000	100.000
			Dopłaty sposobem zaliczki instytutowi emerytalnemu urzędników kolei państwa za policzenie lat służby uwolnionym podoficerom, którzy przeszli bezpośrednio do służby przy kolejach państwa			28.400	28.400
			Przewody telegraficzne, telefoniczne i sygnałowe, przyrządy i urządzenia			176.500	176.500
			Wykonanie prób i zaprowadzenie nowości			30.000	30.000
			Umorzenie wydatku na oświetlenie elektryczne stacyi stanisławowskiej (okrągło)			1.500	1.500
			Położenie szyn ze stali lanej			768.600	768.600
			Nadwyżka kosztów położenia zwrotnic z podstawkami żelaznemi na miejsce zwrotnic z podkładami drewnianymi			50.000	50.000
			Nadwyżka kosztów położenia podkładów napawanych i twardych na miejsce nienapawanych i miękkich			100.000	100.000
			Zastąpienie mostów drewnianych konstrukcyami trwałemi			90.000	90.000
			Dodatki konkurencyjne na regulacją rzek, naprawę dróg itp.			20.000	20.000
			Tory do zakładów przemysłowych od Friedburg-Lengau aż do Schneegattern dla c. k. dyrekcji generalnej Najw. funduszów prywatnych i rodzinnych (11 rata)			7.400	7.400
			Budowle w celu ubezpieczenia podpór i stoków jakoteż zastąpienia kolei od spadających lawin, budowle spodnie, zakłady poboczne itp.			350.000	350.000
			Postawienie nowych i wzmocnienie istniejących mostów			150.000	150.000
			Budowa domów stacyjnych z mieszkaniami dla urzędników na linii St. Pölten-Leobersdorf-Gutenstein i Pöchlarn-Kienberg-Gaming (14 rata)			27.100	27.100
			Odnowienie gorszych przedmiotów taborowych nie dających się naprawić			1,750.000	1,750.000
			Różne urządzenia i przekształcenia w przedmiotach taborowych			100.000	100.000
			Zaopatrzenie lokomotyw w przyrządy do mierzenia chyżości			5.000	5.000
			Poprawienie wody zasilającej a według okoliczności zakładów pompowych			120.000	120.000
			Suma (Tytuł 5, §. 11)			3,963.300	3,963.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
28	5	12	Wkłady z następujących funduszów wkładowych:				
			<i>a</i>) Kolei galicyjskiej Karola Ludwika:				
			Ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające			5.400	5.400
			<i>b</i>) Linii austriackiej Spółki kolei lokalnych:				
			Rozszerzenie stacyj dobiegowych i rekonstrukcja szlaków kolejowych z powodu dobiegu nowych obcych kolei			84.500	84.500
			Ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające			66.500	66.500
			<i>c</i>) Kolei lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej:				
			Rozszerzenie warsztatu w Stanisławowie			168.500	168.500
			Ulepszenia i rozmaite uzupełnienia			19.500	19.500
			<i>d</i>) Linii czerniowiecko-nowosielickiej:				
			Ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające			1.600	1.600
			<i>e</i>) Kolei zachodniej czeskiej:				
			Rozszerzenie stacyi w Pilzni			81.000	81.000
			<i>f</i>) Kolei granicznej morawskiej:				
			Ulepszenia i rozmaite urządzenia uzupełniające			32.600	32.600
			<i>g</i>) Kolei centralnej morawsko-śląskiej:				
			Ulepszenia i rozmaite rozszerzenia			43.800	43.800
			Suma (Tytuł 5, §. 12)			503.400	503.400
		13	Wkłady na ulepszenia i rozmaite budowle uzupełniające z pozostałości kaucyi złożonej przez były zarząd kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej			29.600	29.600
			Suma (Tytuł 5, §§. 1—13)	83,371.700		4,496.300	87,868.000
		6	Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:				
		1	Zarząd ogólny:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu	350			350
		2	Służba żeglarska:				
			Wydatki osobowe (11.800 zł. w złocie)	102.500			102.500
			Rzeczowe potrzeby ruchu	41.980			41.980
		3	Wydatki na konserwację:				
			Rzeczowe potrzeby ruchu	32.670			32.670
		4	Wszelkie inne wydatki:				
			Wydatki osobowe	3.100			3.100
			Rzeczowe potrzeby ruchu (100 zł. w złocie)	2.300			2.300
		5	Wydatki nadzwyczajne:				
			Rozszerzenia budowli i wydatki nieprzewidziane			1.600	1.600
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—5)	182.900		1.600	184.500
			Ogółem (Rozdział 28, Tytuły 1—6)	93,802.000		4,835.200	98,637.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	1,049.995	1,543.000	2,482.587	5,075.582
29	5		Władze górnicze	294.620		27.400	322.020
			Udział w kosztach budowy nowego domu urzędowego w Pradze (2 rata)			17.000	17.000
	6		Zakłady naukowe górnicze	116.550		20.600	137.150
	7		Zakłady rządowe hodowli koni (w tem 50.000 zł. w złocie)	1,996.650		8.800	2,005.450
			Przebudowania i dobudowania w zakładzie hodowli koni w Radowcach			9.100	9.100
			Nowe budynki i przysposobienia w żrebiarni nadworniańskiej			4.300	4.300
			Suma (Tytuły 1—7)	3,457.815	1,543.000	2,569.787	7,570.602
B. Lasy, dobra i kopalnie.							
8			Lasy i dobra rządowe:				
	1		Dyrekcye lasów i dóbr	416.650		1.500	418.150
	2		Lasy i dobra rządowe	4,353.700			4,353.700
	3		Nowe budowle i kupno realności			141.840	141.840
	4		Koszta pomiaru, rozgraniczenia i urzędzenia gospodarki			35.200	35.200
	5		Wykupno służebnictw i uregulowanie			5.000	5.000
	6		Wszelkie inne wydatki nadzwyczajne			26.250	26.250
	7		Naprawienie uszkodzeń powodziowych z roku 1897			200.000	200.000
	8		Szkoły dla leśniczych	21.670			21.670
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—8)	4,792.020		409.790	5,201.810
9			Kopalnie:				
	1		Wydatki zarządu naczelnego	31.238			31.238
	2		Inne c. k. kopalnie	6,720.170			6,720.170
	3		Nowe budowle i zakłady korzystne i kupno realności			155.303	155.303
	4		Zasilek na wsparcie bractw górniczych			85.505	85.505
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—4)	6,751.408		240.808	6,992.216
			Suma (Tytuły 8 i 9)	11,543.428		650.598	12,194.026
			Ogółem (Rozdział 29, Tytuł 1—9)	15,001.243	1,543.000	3,220.385	19,764.628

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i				
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a
			z dozwoleniem użytkownika aż do końca grudnia				
			1898	1899	1899		
zł. w walucie austriackiej							
30	XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.						
1	Kierownictwo naczelne		286.700			286.700	
2	Najwyższy trybunał		529.350			529.350	
3	Zarząd sprawiedliwości w królestwach i krajach koronnych		23,215.000			23,215.000	
	Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg gruntowych				90.000	90.000	
	Przyrost wydatków z powodu ustanowienia nowych sądów, tudzież zmian w poczcie urzędników				60.000	60.000	
	Przyrost wydatków z powodu reformy procedury cywilnej:						
	<i>a)</i> na przysposobienie i donajęcie lokali dla sądów				250.000	250.000	
	<i>b)</i> na urządzenie urzędów				300.000	300.000	
	<i>c)</i> na sprawienie stampili				35.000	35.000	
	<i>d)</i> na przystąpienie sądów do obrotu czekowego i klirngowego urzędu pocztowych kas oszczędności				30.000	30.000	
	<i>e)</i> na uzupełnienie bibliotek urzędowych				50.000	50.000	
	<i>f)</i> płace inspektorów sądowych łącznie z kosztami objazdów				52.000	52.000	
	<i>g)</i> koszty podróży instruktorów kancelaryjnych				40.000	40.000	
4	Nowe budowle zarządu sprawiedliwości:						
	Austria poniżej Anizy:						
1	Na kupno domu przy Favoriten w dzielnicy X. w Wiedniu (9 rata)				903	903	
2	Na kupienie domu Nr. 755 w Ottakringu (z 25 rat ryczałtowych, 22 rata)				673	673	
3	Na kupno koszar dla straży sądowej w Wiedniu (z 28 rat ryczałtowych, 28 i ostatnia rata)				329	329	
4	Na budowę wspólnego domu urzędowego w Tulin (1 rata)				20.000	20.000	
	Austria powyżej Anizy:						
5	Na roboty przydatkowe przy budowie aresztów w Ischlu i na zakłady ogrzewcze dodatkowo do preeliminowanych na rok 1894 24.000 zł. jeszcze				1.500	1.500	
6	Na budowę domu dla sądu i na więzienia w Wels (4 rata)				130.000	130.000	
	Salzburg:						
7	Na budowę aresztów w Mattsee				4.800	4.800	
	Zniesienie	24,031.050		1,065.205		25,096.255	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			S u m a
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z дозволением używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	24,031.050	. . . . .	1,065.205	25,096.255
30	4		Tyrol:				
		8	Na budowę aresztów w Brunek (1 rata)			12.000	12.000
		9	Na budowę wspólnego domu urzędowego w Mezzolombardo			15.033	15.033
		10	Na urządzenie wewnętrzne tego budynku			3.000	3.000
		11	Na kupno wspólnego domu urzędowego w Welsbergu			9.646	9.646
		12	Na budowę domu dla sądu i na więzienie w Bozen (6 rata)			100.000	100.000
			Styrya:				
		13	Kupno domu dla sądu powiatowego w Feldbachu (13 rata)			2.314	2.314
		14	Budowa domu na areszty i przysposobienia domu urzędowego w Lonczu			20.000	20.000
		15	Budowa domu urzędowego w Wrońsku			8.800	8.800
		16	Urządzenie wewnętrzne tego budynku			2.000	2.000
		17	Budowa nowego domu urzędowego w Knittelfeld			14.929	14.929
		18	Urządzenie wewnętrzne tego budynku			3.000	3.000
		19	Budowa domu urzędowego w Szostaniu			4.470	4.470
		20	Urządzenie wewnętrzne tego budynku			2.000	2.000
		21	Budowa domu urzędowego w Voitsbergu			52.300	52.300
		22	Budowa domu dla sądu obwodowego w Maryborze (1 rata)			50.000	50.000
			Karyntya:				
		23	Kupno domu Nr. 20/21 w Feldkirchen (4 rata)			2.432	2.432
			Kraina:				
		24	Kupno i przysposobienie koszar w Rudolfowie na potrzeby sądu, dalszy wydatek			50.000	50.000
		25	Budowa domu dla sądu w Lublanie (2 rata)			50.000	50.000
			Przymorze:				
		26	Budowa domu dla sądu i na więzienia w Tryeście (1 rata)			30.000	30.000
			Dalmacya:				
		27	Budowa domu dla sądu i na więzienia w Szebeniku (1 rata)			50.000	50.000
		28	Budowa domu dla sądu w Zadarze (2 rata)			60.000	60.000
			Zniesienie	24,031.050	. . . . .	1,607.129	25,638.179

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne		nadzwyczajne	
				z dozwoleniem używania aż do końca grudnia			
				1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	24,031.050	. . . . .	1,607.129	25,638.179
30	4		Czechy:				
	29		Budowa domu dla sądu karnego w Pradze (4 rata)			100.000	100.000
	30		Kupno domu Nr. 8 przy ulicy Spalonej w Pradze, na rozszerzenie domu sądu karnego (13 rata)			600	600
	31		Budowa domu dla sądu i na więzienie w Pilzni (2 rata)			70.000	70.000
	32		Budowa nowego domu dla Sądu w Kralowych Winohradach (4 rata)			16.950	16.950
	33		Kupno domów Nr. 7 i 8 w Ledeczu (3 rata)			5.800	5.800
	34		Kupienie domu Nr. 395 w Smichowie (23 rata)			1.610	1.610
	35		Budowa wspólnego domu urzędowego w Hostinnem (dalszy wydatek)			20.000	20.000
	36		Kupno wspólnego domu urzędowego w Beneszowie			3.632	3.632
	37		Wystawienie drugiego piętra na tym budynku			9.760	9.760
	38		Budowa aresztów w Kraslicach łącznie z kosztami kierowania budową			10.500	10.500
	39		Przysposobienie wspólnego domu urzędowego w Werchlabach			11.360	11.360
	40		Odnowienie cennej dla historii sztuki fasady domu urzędowego w Prachatycach			1.000	1.000
	41		Budowa domu dla sądu w Žyżkowie (1 rata)			40.000	40.000
	42		Budowa domu dla sądu i na więzienia w Trutnowie (1 rata)			50.000	50.000
			Morawia:				
	43		Budowa domu dla sądu i na więzienia w Olomuńcu (3 rata)			60.000	60.000
	44		Budowa domu dla sądu i na więzienie w Węgierskiem Hradyszczu na roboty nieprzewidziane a mianowicie na wybudowanie drogi dojazdowej i studni, dalszy wydatek			5.400	5.400
	45		Urządzenie wewnętrzne tego budynku (reszta)			1.414	1.414
	46		Budowa domu dla sądu i na więzienie w Iglawie (1 rata)			40.000	40.000
	47		Budowa domu dla sądu w Sternberku, łącznie z kosztami kupna gruntu pod budowę (1 rata)			20.000	20.000
			Śląsk:				
	48		Budowa nowego domu urzędowego w Skoczowie (2 rata)			24.500	24.500
	49		Budowa domu urzędowego w Bielsku			22.800	22.800
			Galicja zachodnia:				
	50		Budowa domu dla sądu i na więzienie w Jasle (ostatnia rata)			14.000	14.000
	51		Budowa domu dla sądu obwodowego w Nowym Sączu			50.000	50.000
	52		Rozszerzenie domu sądu obwodowego i więziennego w Wadowicach (reszta)			26.000	26.000
			Zniesienie .	24,031.050	. . . . .	2,212.455	26,243.505

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki		
			zwyczajne		nadzwyczajne		Suma		
			z dozwoleniem używania aż do końca marca						
			1898	1899	1899				
						zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	24,031.050		2,212.455	26,243.505		
30	4		Galicja wschodnia:						
	53		Budowa domu sądowego we Lwowie (reszta)			46.500	46.500		
	54		Urządzenie wewnętrzne trzeciego oddziału tej budowy (2 rata)			10.000	10.000		
	55		Odsetki od kosztów budowy domu dla sądu i na więzienia w Stryju, pokryte przez tamtejszą gminę			8.482	8.482		
	56		Budowa domu dla sądu w Zborowie (2 rata)			15.000	15.000		
	57		Budowa domu dla sądu w Żydaczowie (reszta)			7.000	7.000		
	58		Budowa domu urzędowego w Kamionce Strumiłowej (2 rata)			15.000	15.000		
	59		Budowa domu dla sądu w Gwoźdźcu (1 rata)			10.000	10.000		
			Bukowina:						
	60		Budowa domu urzędowego w Serecie (1 rata)			15.000	15.000		
	5		Zakłady karne	2,612.000			2,612.000		
	6		Nowe budynki dla zakładów karnych:						
			Czechy:						
	1		Na budowę zakładu karnego w Pankrac-Nusle pod Pragą odsetki, tudzież rata ryczałtowa i wynagrodzenie ryczałtu podatkowego z powodu zebrania funduszu na budowę			48.000	48.000		
			Galicja zachodnia:						
	2		Budowa magazynu dla warsztatu koszykarskiego w zakładzie karnym w Wiśniczu			7.100	7.100		
	3		Pokrycie dachu zakładu karnego w Wiśniczu			13.197	13.197		
	7		Wydatek na sąd wyższy konsulowski w Konstantynopolu (13.000 zł. w zlocie)	15.470			15.470		
			Ogółem (Rozdział 30, Tytuły 1—7)	26,658.520		2,407.734	29,066.254		
31			XV. Najwyższa Izba obrachunkowa	176.600			176.600		
32			XVI. Etat emerytalny.						
	1		Ogólny etat emerytalny administracji cywilnej (1.757 zł. w zlocie)	22,868.000			22,868.000		
	2		Wspólne emerytury cywilne	40.000			40.000		
			Potrąciwszy z tego sumę przypadającą na kraje korony węgierskiej, t. j. 23%	9.200			9.200		
			Zostaje	30.800			30.800		
			Ogółem (Rozdział 32, Tytuły 1 i 2)	22,898.800			22,898.800		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				Wydatki			
			zwyczajne			nadzwyczajne	Suma			
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia							
			1898	1899	1899					
zł. w walucie austriackiej										
XVII. Zapomogi i uposażenia.										
33	A. Dla funduszków krajowych i gminnych.									
	1	Funduszowi krajowemu dolno-austriackiemu	50.000							50.000
	2	Krajowi Bukowinie	220.905							220.905
	3	Gminie wiedeńskiej	182.000							182.000
		Suma (Rozdział 33, Tytuły 1—3)	452.905							452.905
34	B. Przedsiębiorstwom komunikacyjnym.									
	1	Subwencye:								
	1	Lloydowi austriackiemu:								
		a) Milowe mon. pap.	2,910.000							2,910.000
		b) Zwrot opłat na kanale suezkim (523 822 zł. w złocie)	623.600							623.600
	2	Spółce żeglugi parowej na Dunaju w mon. pap.	250.000							250.000
	3	Kolei zytawsko-libereckiej (30.000 zł. w złocie)	35.700							35.700
	10	Zaliczki bezprocentowe:								
		Spółce żeglugi parowej na Dunaju w mon. pap.					250.000			250.000
	33	Jako 4% zaliczki:								
		A. Gwarantowane koleje żelazne we własnym zarządzie:								
		a) Kolei łączącej połud. półn. niem. w srebrze					1,021.600			1,021.600
		b) Austriackiej kolei północno-zachodniej w srebrze					380.000			380.000
		c) Austriacko-węgierskiej Spółce kolei państwa: Sieć uzupełniająca w mon. pap.					450.000			450.000
		B. Gwarantowane przez państwo lokalne koleje żelazne.								
		a) Schwarzenau—Zwettl, mon. pap.					22.200			22.200
		b) Budziejowice morawskie—Jamnice, mon. pap.					23.800			23.800
		c) Karłowe Wary—Johannesgeorgenstadt, mon. pap.					25.000			25.000
		d) Jindrychów—Hradec—Nowa Bystrzyca, mon. pap.					6.200			6.200
		e) Kostelec—Telcz, mon. pap.					6.000			6.000
		f) Świstewa—Policzka—Skucz, mon. pap.					43.600			43.600
		g) Trydent granica państwa pod Tezze, kolej valsugańska, mon. pap.					179.600			179.600
		h) Terzicz (Ronchi) Cervignano, mon. pap.					60.000			60.000
		i) Podkloster—Hermagora, mon. pap.					50.000			50.000
		k) Wodniańsko-prachatycka, mon. pap.					11.000			11.000
		l) Beneszowo—Wlászim, mon. pap.					16.000			16.000
		m) Niemiecki Brod—Humpolec, mon. pap.					12.300			12.300
		Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—3)	3,819.300				2,557.300			6,376.600
		Ogółem (Rozdziały 33 i 34)	4,272.205				2,557.300			6,829.505

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne	S u m a
			z дозволеніем używania aż do końca grudnia			
			1898	1899	1899	
zł. w walucie austriackiej						
35			XVIII. Dług państwa.			
			A. Ogólny dług państwa:			
1			Odsetki (w tem 1,687.579 zł. w złocie)	114,971.480		114,971.480
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej	30,160.839		30,160.839
			Zostaje	84,810.641		84,810.641
2			Umorzenie długu (w tem 1,419.220 zł. w złocie)	11,313.211		11,313.211
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w srebrze	150.000		150.000
			Zostaje	11,163.211		11,163.211
			Suma (Tytuł 1 i 2)	95,973.852		95,973.852
			B. Dług królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa:			
3			Odsetki (w tem 25,477.434 zł. w złocie)	69,117.755		69,117.755
4			Umorzenie długu (w tem 1,317.100 zł. w złocie)	3,893.303		3,893.303
			Suma (Tytuły 3 i 4)	73,011.058		73,011.058
5			Umorzenie długu na zasadzie artykułu IV. ustawy z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33	1,169.000		1,169.000
			Ogółem (Rozdział 35, Tytuły 1—5)	170,153.910		170,153.910
36			XIX. Zarząd długu państwa.			
1			Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	128.450		128.450
2			Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego	14.500		14.500
3			Wydatki na zarząd długu ustalonego (w tem 41.500 zł. w złocie)	62.640	44.600	507.240
			Suma (Rozdział 36, Tytuły 1—3)	605.590	44.600	650.190

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				W y d a t k i			
			zwyczajne		nadzwyczajne		S u m a			
			z дозволением używania aż do końca grudnia				1898	1899	1899	
							1898	1899	1899	
				zł. w walucie austriackiej						
Zestawienie.										
1			I. Dwór cesarski	4,650.000					4,650.000	
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	76.864					76.864	
3			III. Rada państwa	1,174.462			133.800		1,308.262	
4			IV. Trybunał państwa	23.300					23.300	
5			V. Rada Ministrów	1,317.521			1.800		1,319.321	
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych	46,672.790	72,398.285		2,393.454		121,464.529	
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	21,708.485	123.231		5,600.772		27,432.488	
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	822.460	22,826.025		424.196		24,072.681	
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	26,557.419	732.250		3,707.491		30,997.160	
10 do 26			X. Ministerstwo skarbu	86,194.910	19,355.000		8,214.430		113,764.340	
27			XI. Ministerstwo handlu	45,796.440	1,606.580		2,183.779		49,586.799	
28			XII. Ministerstwo kolei żelaznych	93,802.000			4,835.200		98,637.200	
29			XIII. Ministerstwo rolnictwa	15,001.243	1,543.000		3,220.385		19,764.628	
30			XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	26,658.520			2,407.734		29,066.254	
31			XV. Najwyższa izba obrachunkowa	176.600					176.600	
32			XVI. Etat emerytalny	22,898.800					22,898.800	
33 do 34			XVII. Zapomogi i uposażenia	4,272.205			2,557.300		6,829.505	
35			XVIII. Dług państwa	170,153.910					170,153.910	
36			XIX. Zarząd długu państwa	605.590			44.600		650.190	
Ogólna suma potrzeb				568,563.519	118,584.371		35,724.941		722,872.831	

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			
			Dochody			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			zł. w walucie austriackiej			
1			I. Dwór cesarski			
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3			III. Rada państwa			
4			IV. Trybunał państwa			
5			V. Rada Ministrów.			
	1		Przychód gazet urzędowych	662.300		662.300
	2		Biuro korespondencyj telegraficznych	129.000		129.000
			Suma (Rozdział 5, Tytuł 1 i 2)	791.300		791.300
6			VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.			
	1		Zarząd naczelny	25.400		25.400
	2		Dochód z Dziennika ustaw państwa	73.727		73.727
	3		Administracja poszczególnych krajów	282.799		282.799
	4		Bezpieczeństwo publiczne	724.334		724.334
	5		Budowa dróg	47.079	41.968	89.047
	6		Budownictwo wodne	94.255	90.434	184.689
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—6)	1,247.594	132.402	1,379.996
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.			
	1		Obrona krajowa	120.900		120.900
	2		Straż policyjna wojskowa	54.288		54.288
	3		Żandarmerya	233.491		233.491
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—3)	408.679		408.679
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.			
			A. Zarząd naczelny.			
	1		Zarząd naczelny	300		300
	2		Nadzór szkolny	25		25
	3		Muzeum sztuki i przemysłu	13.850		13.850
	4		Komisya główna statystyczna	4.250		4.250
	5		Institut geologiczny państwa	4.620	250	4.870
	6		Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi	3.450		3.450
			Zniesienie	26.495	250	26.745

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
9	7	Przeniesienie	26.495	250	26.745
		Przychody w zakresie sztuk i archeologii:			
		<i>a)</i> Przychody w zakresie sztuk:			
	1	Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	4.600		4.600
	2	Szkoła sztuk pięknych w Pradze	8.830		8.830
		Dodatek od gminy miasta Pragi na kupno gruntu pod budowę nowego domu (2 rata)		20.000	20.000
	3	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	220		220
		<i>b)</i> Przychody w zakresie archeologii:			
	4	Przymorze	400		400
		Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—7)	40.545	20.250	60.795
B. Wyznania.					
8		Dochody funduszków religijnych:			
		<i>a)</i> Wpływy funduszków:			
	1	Austria poniżej Anizy	668.400		668.400
	2	Austria powyżej Anizy	89.900		89.900
	3	Salzburg	5.400		5.400
	4	Tyrol (872 zł. w złocie)	103.000		103.000
	5	Vorarlberg	1.500		1.500
	6	Styrya	172.800		172.800
	7	Karyntya	73.800		73.800
	8	Kraina	27.200		27.200
	9	Tryest	11.300		11.300
	10	Gorycja	24.800		24.800
		Z majątku zarodowego funduszu religijnego		6.600	6.600
	11	Istrya	17.200		17.200
	12	Dalmacya	33.900		33.900
		Z majątku zarodowego funduszu religijnego		32.000	32.000
	13	Czechy	851.300	3.355	854.655
	14	Morawia i Śląsk	616.800		616.800
		Z majątku zarodowego funduszu religijnego		91.000	91.000
	15	Galicya	480.900		480.900
		Z majątku zarodowego galicyjskiego funduszu religijnego		100.000	100.000
	16	Kraków (w tem 4.064 zł. w złocie)	34.700		34.700
		Z majątku zarodowego funduszu religijnego		70.000	70.000
	17	Bukowina	4	260	264
		Suma (Tytuł 8, §§. 1—17)	3,212.904	303.215	3,516.119
	18	<i>b)</i> Dochody lasów i dóbr funduszu religijnego	1,202.020	80	1,202.100
		Z majątku zarodowego funduszków religijnych:			
		Austria poniżej Anizy		3.200	3.200
		Austria powyżej Anizy		5.000	5.000
		Kraina		5.250	5.250
		Galicya		5.300	5.300
		Suma (Tytuł 8, §. 18)	1,202.020	18.830	1,220.850
		Suma (Tytuł 8, §§. 1—18)	4,414.924	322.045	4,736.969
9		Fundacje i dodatki na potrzeby religijne wyznania katolickiego:			
		Dodatki	8.500	2.760	11.260
		Razem (Rozdział 9, Tytuły 8 i 9)	4,423.424	324.805	4,748.229

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
			C. O ś w i a t a.		
			Szkoly główne.		
9	10	1	Uniwersytety	158.620	158.620
			Uniwersytety w Pradze: Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce: Upłata za postawienie suszarni siodu i lodowni w Maleszycach	1.023	1.023
		2	Wydziały teologiczne	11.200	11.200
		3	Szkoly główne techniczne	132.000	132.000
		4	Szkola główna ziemianstwa w Wiedniu	13.000	13.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—4)	314.820	315.843
	11		Szkoly średnie.		
		1	Gimnazya	162.428	162.428
			Austria poniżej Anizy: Dodatki gminy wiedeńskiej: a) na gimnazjum rządowe w Wiedniu (XIII. dzielnica Hietzing)	10.000	10.000
			b) na gimnazjum wyższe rządowe w Wiedniu (XII. dzielnica Meidling)	1.000	1.000
			Austria powyżej Anizy: Od gminy miasta Ried zwrot pożyczki w sumie 60.000 zł. (3 rata)	2.000	2.000
			Tyrol: Wpływy rozmaite	220	220
		2	Szkoly realne	82.143	82.143
			Dodatek gminy miasta Tarnopola na kupno środków naukowych (2 rata)	500	500
		3	Wszystkie szkoly średnie: Dochód z rozsprzedaży marek szkolnych	1,217.000	1,217.000
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)	1,461.571	1,475.291
	12		Szkoly przemysłowe.		
		1	Szkoly przemysłowe: a) Szkoly zawodowe dla głównych grup przemysłowych	76.000	76.000
			Dodatek gminy miasta Smichowa na wybudowanie i urządzenie domu dla szkoly przemysłowej rządowej	100.000	100.000
			b) Szkoly zawodowe poszczególnych gałęzi przemysłowych	35.950	35.950
			c) Szkoly rysunku i modelowania	1.400	1.400
			d) Szkoly rzemieślnicze powszechne i zakłady pokrewne	25.050	25.050
		2	Środki pomocnicze i posiłkowe w kształceniu przemysłowem	3.307	3.307
		3	Szkoly handlowe	3.200	3.200
		4	Wszystkie szkoly przemysłowe	200	200
			Suma (Tytuł 12, §. 1—4)	145.107	245.107
	13		Zakłady naukowe wyłączne.		
		1	Szkoly dla położnych	3.152	3.152
		2	Szkola weterynaryi i podkownictwa we Lwowie	4.700	4.700
		3	Szkoly marynarki	8.210	8.210
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—3)	16.062	16.062
	14		Szkoly początkowe.		
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	85.900	85.900
		2	Stypendya wychowawców stanu nauczycielskiego, zwroty	388	388
		3	Zwroty zaliczek na podniesienie szkół początkowych	210	210
		4	Szkółki początkowe rządowe	5.270	5.270
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—4)	91.170	91.768

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa			D o c h o d y			
				zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a			
				zł. w walucie austriackiej					
9	15		Fundacje i dopłaty.						
		1	Dopłaty	18.638			18.638		
			Suma (Tytuł 15)	18.638			18.638		
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 10—15)	2,047.368	115.341		2,162.709		
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—15)	6,511.337	460.396		6,971.733		
10			X. Ministerstwo skarbu.						
			Zarząd finansów.						
		1	Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowymi i rachunków specjalnych)	1.300			1.300		
		2	Inspektorowie skarbowi, dyrekcje skarbowe krajowe, dyrekcje skarbowe i dyrekcje skarbowe powiatowe i urzędy wymiaru należności	74.300			74.300		
		3	Służba podatków bezpośrednich I. instancji: kierownictwo naczelne, administracje podatkowe i komisje podatkowe lokalne, służba podatkowa przy starostwach powiatowych	500			500		
		4	Kasy krajowe	500			500		
		5	Straż skarbowa (w tem 746 zł. w złocie)	158.480			158.480		
		6	Urzędy podatkowe, kasy skarbowe i depozytowe sądowe w Wiedniu	20.380			20.380		
		7	Prokuratorye skarbowe	15.100			15.100		
		8	Zarząd ceł (w tem 287 zł. w złocie)	1,457.476			1,457.476		
		9	Kataster podatku gruntowego i utrzymanie go w ewidencji	206.250			206.250		
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	1,934.286			1,934.286		
11			Ogólna administracja kasowa.						
		1	Dodatki z funduszków na koszt zarządu	188.808			188.808		
		2	Wierzytelności należące się państwu z odsetkami		474.729		474.729		
		3	Taksa wojskowa	1,110.000			1,110.000		
		4	Za sprzedane stronom ciężarki do kontrolowania wagi monet złotych krajowych waluty koronowej	1.000			1.000		
		5	Wpływy rozmaite	40.000			40.000		
		6	Odsetki od papierów wartościowych należących do majątku centralnej kasy państwa, względnie od niespłaconych zaliczek, od ulokowanych pieniędzy państwa, od ulokowanych zapasów gotówki z obrotu czekowego w pocztowej kasie oszczędności (w tem 223.000 zł. w złocie)		618.000		618.000		
		7	Kwota częściowa zysku osiągniętego przez emisją monet podziałowych waluty koronowej		389.195		389.195		
		8	Udział państwa w nadwyżkach z grzywien za przestępstwa skarbowe	100.000			100.000		
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—8)	1,439.808	1,481.924		2,921.732		

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
12		Podatki stałe.			
	1	Podatek gruntowy	28,722.500		28,722.500
	2	Podatek od budynków	31,164.600		31,164.600
	3	Podatek po 5% od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	2,665.000		2,665.000
	4	Podatek zarobkowy dotychczasowy	1,095.500		1,095.500
	5	Podatek dochodowy dotychczasowy	5,405.300		5,405.300
	6	Podatek zarobkowy powszechny	15,239.600		15,239.600
	7	Podatek zarobkowy od handlu obnośnego i przemysłów koczow- niczych	164.000		164.000
	8	Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do skła- dania rachunków publicznie	18,275.000		18,275.000
	9	Podatek rentowy	3,100.000		3,100.000
	10	Podatek osobisto-dochodowy	15,624.400		15,624.400
	11	Podatek pensyjny od wyższych płac służbowych	310.000		310.000
	12	Należności za egzekucyą podatków	970.000		970.000
	13	Odsetki za zwłokę	352.000		352.000
		Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—13)	123,087.900		123,087.900
13		Cła.			
	1	Dochody z cła	49,177.290		49,177.290
	2	Zysk na monecie złotej z ogólnych przychodów cłowych netto, których część w myśl ustawy dostaje się tutejszej połowie monarchii (od 15,174.903 zł. w złocie)	2,890.363		2,890.363
		Suma (Rozdział 13, Tytuły 1 i 2)	52,067.653		52,067.653
14		Podatki niestałe.			
		Podatek konsumcyjny:			
	1	Podatek od wódki (konsumcyjny i produkcyjny)	33,600.000		33,600.000
	2	Podatek od wyrobu drożdży stałych	430.000		430.000
	3	Należność za kontrolę nad zakazaniem gorzałki	240.000		240.000
	4	Podatek od wina i moszczu	5,400.000		5,400.000
	5	Podatek od piwa	37,000.000		37,000.000
	6	Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	7,200.000		7,200.000
	7	Podatek konsumcyjny od cukru	33,465.000		33,465.000
	8	Podatek konsumcyjny od oleju kopalinnego	7,300.000		7,300.000
	9	Podatek konsumcyjny od innych spożywczych przedmiotów	645.000		645.000
	10	Dzierżawy podatku konsumcyjnego w miastach zamkniętych	3,132.000		3,132.000
	11	Inne wpływy	33.000		33.000
	12	Rękojmie składane na dochody niestałe	650.000		650.000
		Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—12)	129,095.000		129,095.000
15		Sól:			
	1	Dochody urzędów produkcji	126.000		126.000
	2	Dochody urzędów sprzedaży	22,055.500		22,055.500
		Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)	22,181.500		22,181.500
16		Tytoń:			
	1	Dochody z sprzedaży w krajach tutejszych	97,885.300		97,885.300
	2	Dochody dyrekcji naczelnej (340.000 zł. w złocie)	617.000		617.000
		Suma (Rozdział 16, Tytuły 1 i 2)	98,502.300		98,502.300

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
				zl. w walucie austriackiej		
17			Stęple	22,553.400		22,553.400
18			Taksy i opłaty od czynności prawnych	44,545.600		44,545.600
19			Loterya	16,071.000		16,071.000
20			Myta	1,036.600		1,036.600
21			Cechowanie	355.300		355.300
22			Podatek osobny od handlu napojami wysokowemi pędzonemi, ich wyszynku i sprzedaży drobnej	1,140.000		1,140.000
			Suma (Rozdziały 14—22)	335,480.700		335,480.700
Dochody z własności państwa.						
23			Gmachy dykasteryalne	207.706		207.706
24			Fiskalności i bezdziedziczności	285.000		285.000
25			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	2,142.725		2,142.725
26			Mennictwo	572.140		572.140
			Ogółem (Rozdziały 10—26)	517,217.918	1,481.924	518,699.842
XI. Ministerstwo handlu.						
27						
	1		Kierownictwo naczelne	2.600		2.600
	2		Popieranie rzemiosł	1.000		1.000
	3		Służba statystyczna:			
	1		Wygotowanie statystyki handlu zagranicznego	227.600		227.600
	2		Wszelkich innych publikacji statystycznych i czasopismo Austria	1.000		1.000
			Suma (Tytuł 3, §§. 1 i 2)	228.600		228.600
	4		Przychody z budynku wystawy powszechnej w c. k. Praterze	18.630		18.630
	5		Nadzór nad przemysłem	15.900		15.900
	6		Zakłady do próbowania broni palnej ręcznej	4.500		4.500
	7		Służba miar i wag	443.200		443.200
	8	1	Służba portowa i zdrowotna morska	417.950		417.950
		2	Dodatki na nowe budowle nadzwyczajne		2.400	2.400
			Suma (Tytuł 8, §§. 1 i 2)	417.950	2.400	420.358
	9	1	Zarząd domów składowych w Tryeście	491.010		491.010
		2	Wynagrodzenie od Spółki żeglugi parowej Lloyd'a austriackiego za odstąpienie utrzymywania ruchu handlowego hangarów na grobli III		44.000	44.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1 i 2)	491.010	44.000	535.010
			Suma (Tytuły 1—9)	1,623.390	46.400	1,669.790
	10	1	Zakład poczt i telegrafów (40.150 zł. w złocie)	45,376.900		45,376.900
		2	Nadwyżka pocztowej kasy oszczędności	1,329.580		1,329.580
		3	Należności za nabyte (użyte) lub odstąpione stronom pry- watnym materiały, przybory narzędzia itp. do urządzenia, utrzymywania w dobrym stanie reparacji i przerobienia przewodów telegraficznych i telefonicznych	500.000		500.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—3)	47,205.580		47,205.580
	11		Urząd pocztowych kas oszczędności	3,576.780		3,576.780
			Ogółem (Rozdział 27, Tytuły 1—11)	52,405.750	46.400	52,452.150

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y.			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a	
			zł. w walucie austriackiej			
28			XII. Ministerstwo kolei żelaznych.			
	1		Kierownictwo naczelne (w tem 51.800 zł. w złocie)	366.100	73.400	439.500
	2		Budowa kolei państwa.			
			Dodatki stron interesowanych na budowę:			
	1		Kolei schrambachsko-kernhofskej		2.100	2.100
	3		Ruch kolei państwa i szlaków dobiegowych wydierzawionych.			
			Wydierzawione szlaki dobiegowe:			
			Szlak podnokielski:			
			Czynsz dzierżawny (217.755 marek = 107.590 zł. w złocie)	128.040		128.040
			Salzburg—granica państwa:			
			Czynsz dzierżawny	99.270		99.270
			Opawa—granica państwa:			
			Czynsz dzierżawny	5.970		5.970
			Karniów—granica państwa:			
			Czynsz dzierżawny	8.000		8.000
			Zwardoń—granica krajowa:			
			Czynsz dzierżawny	4.320		4.320
			Suma (Tytuł 3, §. 1) .	245.600		245.600
			Wydierzawione koleje państwa:			
	2		Kolej państwa Czasław-Zawratec i Czasław-Moczowice:			
			a) Przychody z transportu	105 000		105.000
			b) Przychody rozmaite	6.500		6.500
			Objęcie kwoty funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych		2.800	2.800
			Suma (Tytuł 3, §. 2) .	111.500	2.800	114.300
	3		Kolej państwa Königshan-Zaclerz:			
			a) Przychody z transportu	34.000		34.000
			b) Przychody rozmaite	2.500		2.500
			Objęcie kwoty funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych		10.500	10.500
			Suma (Tytuł 3, §. 3) .	36.500	10.500	47.000
			Suma (Tytuł 3, §§. 1—3) .	393.600	13.300	406.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
28	4	Ruch kolei utrzymywany przez państwo:			
	1	Przychody z transportu (w tem 19,800.000 zł. w złocie)	106,674.700		106,674.700
	2	Wynagrodzenie wydatków na utrzymywanie przez państwo ruchu nowych kolei lokalnych, co do których dla braku potrzebnych podstaw obliczenia nie może być ustanowiony preliminarz szczegółowy	170.700		170.700
	3	Przychody z obrotu soli	1,162.700		1,162.700
	4	Udział państwa w obrocie wspólnym a względnie czysty zysk kolei uściecko-cieplickiej	500.000		500.000
	5	Wszelkie inne przychody (w tem 2,675.180 zł. w złocie)	9,080.800		9,080.800
		Suma (Tytuł 4, §§. 1—5)	117,588.900		117,588.900
	6	Dochody nadzwyczajne:			
		Dochód z sprzedaży wycofanych przedmiotów taboru		75.000	75.000
		Wartość zysku zwrotnego z toru skasować się mającego na szlaku Ołomuniec-Czellechowice w dworcu ołomunieckim kolei północnej Cesarza Ferdynanda		2.600	2.600
		Kwota amortyzacyjna c. k. uprzyw. kolei północno-zachodniej za rozszerzenie budowy w stacji Kraliki		1.010	1.010
		Kwota amortyzacyjna Węgierskiej spółki akcyjnej żeglugi rzecznej i morskiej w Budapeszcie za przystań w dworcu kolei na wybrzeżu Dunaju		670	670
		Kwota amortyzacji za tory przemysłowe		4.400	4.400
		Dopłata Towarzystwa górniczego alpejskiego za oprocentowanie zakładów torowych w Eisenerz		20	20
		Udział w przychodzie z myta mostowego w Lend		500	500
		Suma (Tytuł 4, §. 6)		84.200	84.200
	7	Objęcie kwoty funduszu wkładowego:			
		kolei galicyjskiej Karola Ludwika		5.400	5.400
		linii austriackiej Spółki kolei lokalnych		151.000	151.000
		kolei żelaznej lwowsko-czerniowiecko-suczawskiej		188.000	188.000
		linii czerniowiecko-nowosielickiej		1.600	1.600
		kolei zachodniej czeskiej		150.000	150.000
		kolei granicznej morawskiej		32.600	32.600
		kolei centralnej morawsko-śląskiej		43.800	43.800
		Suma (Tytuł 4, §. 7)		572.400	572.400
	8	Objęcie reszty kaucyi złożonej przez były zarząd kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej		29.600	29.600
		Suma (Tytuł 4, §§. 1—8)	117,588.900	686.200	118,275.100
	5	Żegluga parowa na jeziorze bodeńskim:			
	1	Przychody z transportu (w tem 189.200 zł. w złocie)	190.000		190.000
	2	Przychody rozmaite (w tem 8.000 zł. w złocie)	10.000		10.000
		Suma (Tytuł 5, §§. 1 i 2)	200.000		200.000
	6	Udział państwa w czystym zysku kolei północnej Cesarza Ferdynanda		1,600.000	1,600.000
		Ogółem (Rozdział 28, Tytuły 1—6)	118,548.600	2,375.000	120,923.600

Hozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			zwyyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
29	XIII. Ministerstwo rolnictwa.				
	1	Kierownictwo naczelne	100		100
	2	Zakłady rządowe naukowe i doświadczalne	68.800		68.800
	3	1 Kultura krajowa	22.230		22.230
		12 Dochody z funduszu melioracyjnego		849.777	849.777
	4	Nadzór kultury krajowej	105.848	1.320	107.168
	5	Władze górnicze	2.260		2.260
	6	Oplaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał kopalnych	259.450		259.450
	7	Górnicze zakłady naukowe	10.600		10.600
	8	Zakłady rządowe chowu koni	335.840		335.840
		Suma (Tytuły 1—8)	805.128	851.097	1,656.225
9	Lasy i dobra rządowe:				
	1	Dyrekcye lasów i dóbr	5.050		5.050
	2	Lasy i dobra rządowe	6,242.250	530	6,242.780
	3	Szkoły leśnych	150		150
		Suma (Tytuł 9, §§. 1—3)	6,247.450	530	6,247.980
10	Kopalnie:				
	1	Kierownictwo naczelne	30.860		30.860
	2	Inne c. k. kopalnie	7,487.430		7,487.430
		Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)	7,518.290		7,518.290
		Suma (Tytuły 9 i 10)	13,765.740	530	13,766.270
		Ogółem (Rozdział 35, Tytuły 1—10)	14,570.868	851.627	15,422.495
30	XIV. Ministerstwo sprawiedliwości.				
	1	Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	38.855		38.855
		Dopłata gminy Franz na kosztą budowy domu dla sądu		200	200
		Wynagrodzenie od gminy miasta Winohrady królewskie za używanie lokalności sądowych w ratuszu		800	800
		Dopłata gminy Loncz na kosztą budowy i przysposobienia		2.000	2.000
		Dopłata gminy Voitsberg na kosztą budowy domu urzędo- wego		52.300	52.300
	2	Domy karne	1,023.076		1,023.076
		Suma (Rozdział 30, Tytuły 1 i 2)	1,061.931	55.300	1,117.231
31	XV. Najwyższa izba obrachunkowa				
32	XVI. Etał emerytalny.				
	1	Dopłata do wydatku emerytalnego straży policyjnej wojskowej, funduszu naukowego, górnictwa	11.297		11.297
	2	Dopłaty urzędników i sług tudzież osób stanu nauczycielskiego w służbie państwa	1,300.000		1,300.000
		Suma (Rozdział 32, Tytuł 1 i 2)	1,311.297		1,311.297

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zl. w walucie austriackiej		
33			XVII. Zapomogi i uposażenia.		
	1		Od kraju Istrii za objęty dług indemnizacyjny (3 rata)	10.000	10.000
34			Zakłady komunikacyjne.		
	1		Zwrót zaliczek bezprocentowych udzielonych Spółce żeglugi parowej na Dunaju	150.000	150.000
	2		6procentowe odsetki od naddatków w zaliczkach gwarancyjnych	4.300	4.300
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1 i 2)	154.300	154.300
			Suma (Rozdziały 33 i 34)	10.000	164.300
35			XVIII. Dług państwa.		
	1		Wniesione kaucyje i depozyta	580.000	580.000
	2		Długi oddzielnych zakresów służbowych zwrócone przez odnośne etaty	468.286	468.286
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2)	468.286	1,048.286
36			XIX. Zarząd długu państwa.		
	1		Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacyj długu państwa	10.000	10.000
	2		Dochód z formularzy do kwitów na procenta i załączek	850	850
			Suma (Rozdział 36, Tytuły 1 i 2)	10.850	10.850
37			XX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa.		
	3		Ceny kupna, raty na cenę kupna, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych	53.050	53.050
	4		Należności od lennictw zamienionych w dobra wolnodziedziczne i odkupienie uprawnień	6.550	6.550
			Suma (Rozdział 37, Tytuły 1 i 2)	59.600	59.600
38			XXI. Dochód z podziału ceny kupna wniesionej przez Spółkę kolei południowej		
				2,350.000	2,350.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	S u m a
			zł. w walucie austriackiej		
Zestawienie.					
1		I. Dwór cesarski			
2		II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3		III. Rada państwa			
4		IV. Trybunał państwa			
5		V. Rada Ministrów	791.300		791.300
6		VI. Sprawy wspólne			
7		VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	1,247.594	132.402	1,379.996
8		VIII. Ministerstwo obrony krajowej	408.679		408.679
9		IX. Ministerstwo wyznań i oświaty	6,511.337	460.396	6,971.733
10 do 26		X. Ministerstwo skarbu	517,217.918	1,481.924	518,699.842
27		XI. Ministerstwo handlu	52,405.750	46.400	52,452.150
28		XII. Ministerstwo kolei żelaznych	118,548.600	2,375.000	120,923.600
29		XIII. Ministerstwo rolnictwa	14,570.868	851.627	15,422.495
30		XIV. Ministerstwo sprawiedliwości	1,061.931	55.300	1,117.231
31		XV. Najwyższa izba obrachunkowa			
32		XVI. Etat emerytalny	1,311.297		1,311.297
33 i 34		XVII. Zapomogi i uposażenia	10.000	154.300	164.300
35		XVIII. Dług państwa	468.286	580.000	1,048.286
36		XIX. Zarząd długu państwa	10.850		10.850
37		XX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa		59.600	59.600
38		XXI. Dochód z podziału ceny kupna wniesionej przez Spółkę kolei południowej		2,350.000	2,350.000
Ogólna suma pokrycia .			714,564.410	8,546.949	723,111.359

Załączka II.

Wydatki i dochody wkładowe za rok 1898.

Liczba bieżąca	Gałąź administracyi	Wydatki z дозволенiem używania aż do końca grudnia 1899	
		Poszcze- gólnie	Razem
		złotych wal. austr.	
	Potrzeby.		
	A. Ministerstwo spraw wewnętrznych.		
	Budownictwo wodne:		
1	Urządzenie przystani dla tratw na Wełtawie i Łabie	300.000	. . . . .
2	Zasiłek skarbowy na kanalizację Wełtawy i Łaby od Pragi do Ustia n. Ł. (2 rata)	1,120.000	. . . . .
	Razem		1,420.000
	B. Ministerstwo wyznań i oświaty.		
	Szkoły główne:		
	Uniwersytet wiedeński:		
1	Budowa instytutu higienicznego połączonego z zakładem rządowym do bada- nia żywności (2 rata)	50.000	. . . . .
	Uniwersytety praskie:		
2	Budowa i urządzenie wewnętrzne czeskiego instytutu medycznego (2 i osta- tnia rata)	7.000	. . . . .
3	Założenie ogrodów botanicznych uniwersyteckich (2 rata) z kupnem gruntu .	165.000	. . . . .
4	Kupno gruntów słupskich (1 rata ceny kupna)	76.000	. . . . .
5	Budowa instytutu fizyczno-matematyczno-astronomicznego uniwersytetu cze- skiego (1 rata)	100.000	. . . . .
6	Budowa instytutu fizyologicznego uniwersytetu niemieckiego (1 rata) . . .	100.000	. . . . .
	Szkoła główna techniczna w Wiedniu:		
7	Wyporządzenie budowli (2 rata)	100.000	. . . . .
	Razem		598.000
	C. Ministerstwo handlu.		
	a) Zarząd c. k. domów składowych w Tryeście.		
1	Rozszerzenie zakładów domów składowych w Tryeście		391.300
	b) Zakład poczt i telegrafów.		
2	Zaprowadzenie nowych przewodów telegraficznych i pneumatycznych rurowych	289.030	. . . . .
3	Zaprowadzenie nowych przewodów telefonicznych rządowych	1,500.000	. . . . .
	Suma b)		1,789.030
	Razem		2,180.330

Liczba bieżąca	Gałąź administracji	Wydatki z dozwoleniem używania aż do końca grudnia 1899	
		Poszcze- gólnie	Razem
		złotych wal. austr.	
D. Ministerstwo kolei żelaznych.			
Potrzeby.			
a) Budowa kolei żelaznych państwa.			
1	Linz—Urfahr; użycie złożonych już dopłat od stron interesowanych	221.000	. . . . .
2	Lwów—Sambor—granica węgierska; sporządzenie projektu i roboty przygotowawcze	140.000	. . . . .
3	Gruż (Dubrownik)—Zatoka kotska; sporządzenie projektu i roboty przygotowawcze	80.000	. . . . .
4	Przeworsk—Rozwadow; sporządzenie projektu i roboty przygotowawcze	200.000	. . . . .
5	Chodorów—Podwysokie	400.000	. . . . .
6	Stryj—Chodorów	1,900.000	. . . . .
7	Bruntal—Mała Morawa; sporządzenie projektu i roboty przygotowawcze	40.000	. . . . .
8	Haugsdorf—Weidenau	80.000	. . . . .
9	Bożanów—Jawornik	80.000	. . . . .
10	Halicz—Ostrów—Tarnopol; nadwyżka wydatków ponad sumę kosztów budowy wyznaczona w ustawie	400.000	. . . . .
	Suma a)		3,541.000
b) Udział w dostarczeniu kapitału na budowę kolei prywatnych.			
11	Budowa kolei lokalnych:		
	Trzebinia—Skawce	420.000	. . . . .
	Piła—Jaworzno	116.000	. . . . .
	Chabówka—Zakopane	235.000	. . . . .
	Kołomyja—Stefanówka	425.600	. . . . .
	Inne dodatki dla kolei niższego rzędu a w szczególności takie, które wyznaczone być mają drogą administracyjną	146.000	. . . . .
	Suma b)		1,342.000
c) Ruch kolei żelaznych utrzymywany przez państwo.			
12	Wzmocnienie istniejących systemów budowy wierzchniej przez pomnożenie środków utwierdzających itp.	227.000	. . . . .
13	Scentralizowanie zwrotnic wjazdowych i zarządzenia do zabezpieczenia ruchu pociągów w rozmaitych stacjach i na szlakach otwartych	300.000	. . . . .
14	Budowa domów administracyjnych w Innsbrucku i Bielaku (1 rata)	296.000	. . . . .
15	Urządzenie drugich torów:		
	Tulln—Absdorf (1 rata)	222.300 zł.	. . . . .
	Wels—Salzburg (2 rata)	400.000 „	. . . . .
	Salzburg—granica państwa (2 rata)	50.400 „	. . . . .
		672.700	. . . . .
16	Roboty i urządzenia w celu podwyższenia bezpieczeństwa ruchu	2,000.600	. . . . .
17	Wkłady na kolei łączącej wiedeńskiej:		
	Scentralizowanie zwrotnic i urządzenie sygnalizacji w przystanku Favoriten	26.700 zł.	. . . . .
	Wzmocnienie mostów	18.000 „	. . . . .
		44.700	. . . . .
18	Pomniejsze rozszerzenia stacji i ich urządzeń	600.000	. . . . .
	Zniesienie	4,140.400	. . . . .

Liczba bieżąca	Gałąź administracji	Wydatki z dozwoleniem używania aż do końca grudnia 1899	
		Poszcze- gólnie	Razem
		złotych wal. austr.	
	Przeniesienie	4,140.400	. . . . .
19	Większe rozszerzenia stacji i ich urządzeń a mianowicie:		
	a) Rozszerzenia większego znaczenia:		
	Stacya Lwów (5 rata)	300.000 zł.	. . . . .
	" Pilzeń (3 rata)	219.000 "	. . . . .
	Udział kolei państwa w rozszerzeniu stacji Heiligenstadt i Hütteldorf (2 rata)	200.000 "	. . . . .
	Stacya Salzburg (2 rata)	200.000 "	. . . . .
	" Budjeowice (6 rata)	200.000 "	. . . . .
	" i warsztat w Knittenfeldzie (5 rata)	200.000 "	. . . . .
	" Bilin i Zatec (2 rata)	150.000 "	. . . . .
	" Praga i zakład woźniczy w Nusslu (8 rata)	110.000 "	. . . . .
	" i warsztat w Gmünd	100.000 "	. . . . .
	" Beruny (3 rata)	100.000 "	. . . . .
	" Morawska Szenawa (3 rata)	100.000 "	. . . . .
	" Obrnice (2 rata)	80.000 "	. . . . .
	" Lublana	72.000 "	. . . . .
	" i przystanek osobowy w Małym Schwechacie (4 rata)	53.500 "	. . . . .
	" Kryry (2 rata)	53.200 "	. . . . .
	" Ulica-Plesznitz	53.000 "	. . . . .
	Warsztat w Lounach	51.700 "	. . . . .
	Stacya Cheb (6 rata)	50.000 "	. . . . .
	Warsztat w Pilzni	50.000 "	. . . . .
	Stacya Wielki Weikersdorf (2 rata)	50.000 "	. . . . .
	" Bregencya (1 rata)	50.000 "	. . . . .
	" Nautonitz	50.000 "	. . . . .
	" i warsztat w Wiedniu	49.500 "	. . . . .
	" Wolszany (3 rata)	48.000 "	. . . . .
	" Nyrzany (3 rata)	42.000 "	. . . . .
	" Przemysł	40.000 "	. . . . .
	" Zliw (3 rata)	31.000 "	. . . . .
	" Klobuk	30.800 "	. . . . .
	" Skole	27.300 "	. . . . .
	" Wrbno	23.200 "	. . . . .
	" Chuchle (2 rata)	21.400 "	. . . . .
	Dworzec zestawowy Podgórze-Plaszów	50.000 "	. . . . .
	Suma	2.855.600 zł.	. . . . .
	b) Rozszerzenia pomniejszego znaczenia:		
	W stacyach Nowy Sącz, Feldkirch, Podchorzany, Kuchl, Krajn, Tarnopol, Scheles, Lindenhau, Trzemoszna, Selzthal, Olomu- niec miasto, Lochau, Graz, Protivin, Kdynie, Plass, Landeck, Nowy Targ, Trebiz, Bukowsko-Dinin, Hainfeld, przystanek Ebensee-przystań, Aigen, Saalfelden, Dytrychowice	374.400 zł.	3,230.000 . . . . .
	Zniesienie	7,370.400	. . . . .

Liczba bieżąca	Gałąź administracyi	Wydatki z dozwoleniem używania aż do końca grudnia 1899	
		Poszcze- gólnie	Razem
		złotych wal. austr.	
	Przeniesienie	7,370.400	. . . . .
20	Rozszerzenie zakładów z powodu dobiegu kolei lokalnych	550.000	. . . . .
21	Budynek mieszkalny dla urzędników i sług	500.000	. . . . .
22	Budowa budek strażniczych, rozmaite naprawy w nich i w budkach sygnałowych itd.	150.000	. . . . .
23	Powiększenie pożyteczności poszczególnych linii	300.000	. . . . .
24	Przejazd dołem w Krakowie	150.000	. . . . .
25	Kupno maszyn pomocniczych, narzędzi i urządzeń machinowych do warsztatów i palarni	400.000	. . . . .
26	Pomnożenie taboru c. k. kolei państwa	5,007.300	. . . . .
27	Rozszerzenia, tory do zakładów przemysłowych, jakoteż rozmaite wydatki nieprzewidziane	300.000	. . . . .
	Suma c)		14,727.700
	Razem a), b) i c)		19,610.700
	E. Ministerstwo rolnictwa.		
	a) Lasy i dobra:		
1	Wkłady w lasach państwa (2 rata)	500.000	. . . . .
2	Ulepszenia w byłej lenności Vrana w Dalmacyi	50.000	. . . . .
	Suma a)		550.000
	b) Kopalnie:		
3	Most. Kupno gruntów podkopanych		150.000
	Razem		700.000
	A. Ministerstwo spraw wewnętrznych		1,420.000
	B. Ministerstwo wyznań i oświaty		598.000
	C. Ministerstwo handlu		2,180.330
	D. Ministerstwo kolei żelaznych		19,610.700
	E. Ministerstwo rolnictwa		700.000
	Wydatek ogólny		24,509.030

Liczba bieżąca	Gałąź administracji	Dochody	
		Poszczególne	Razem
		złotych wal. austr.	
	Pokrycie.		
	Ministerstwo kolei żelaznych.		
	<i>a)</i> Budowa kolei żelaznych państwa.		
	<i>A)</i> Dopłaty stron interesowanych:		
1	Na budowę kolei lokalnej Lipowa-Bożanów (Heinersdorf)	11.550	
2	" " " " Mikułowice-Cukmantel	25.500	
3	" " " " żelaznej łączącej Linz-Urfahr	4.000	
4	" " " " Przeworsk-Rozwadów	125.000	
5	" " " " Bruntal—Mała Morawa	16.000	
	<i>B)</i> Objęcie kwoty funduszy wkładowych:		
	Linii austriackiej spółki kolei lokalnych celem pokrycia wydatków na budowę kolei lokalnych:		
6	Haugsdorf-Weidenau	80.000	
7	Bożanów-Jawornik	80.000	
	Morawsko-śląskiej kolei centralnej na pokrycie wydatków budowy kolei lokalnych:		
8	Bruntal—Mała Morawa	24.000	
	Suma <i>a)</i>		366.050
	<i>b)</i> Udział w gromadzeniu kapitału na budowę kolei prywatnych.		
9	Udział państwa w czystym zysku c. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla przedsiębiorstw komunikacyjnych i robót publicznych		3.000
	Suma ogólna pokrycia		369.050

Rok 1898.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1898.

Treść: *M* 238. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się dalszego pobierania podatków i opłat, tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1899.

238.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 28. grudnia 1898,

tyczące się dalszego pobierania podatków i opłat,
tudzież pokrywania wydatków państwa w czasie
od 1. stycznia aż do końca marca 1899.

Na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1899 podatków bezpośrednich i opłat pośrednich według istniejących przepisów.

§. 2.

Wydatki pokrywane być mają w czasie od 1. stycznia aż do końca marca 1899 w miarę potrzeby, na rachunek dotacyj, które ustanowione będą ustawą skarbową na rok 1899.

§. 3.

Te kwoty, dla których w zestawieniu wydatków i dochodów (załączka I i II) do rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 238 dołączonem, oznaczony jest dłuższy niż jednoroczny okres używania, tudzież dotacje poniżej wyszczególnione, z końcem grudnia 1898 ustaję, o ile nie zostaną aż do końca 1898 roku wy-

zerpane, mogą być używane jeszcze aż do końca marca 1899, dotyczące zaś wydatki policzyć należy na karb 1899 roku.

I. W preliminarzu państwa.

A. Ministerstwo spraw wewnętrznych:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 2, §. 1, jako przemijający nadzwyczajny wydatek administracji politycznej w Austrii poniżej Anizy na ryczałtowe urzędowe: Koszta jednorazowe pierwszego urzędowania starostwa nowo ustanowić się mającego (pozycja 70 preliminarza Ministerstwa spraw wewnętrznych) wyznaczona w sumie 3.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 4, l. 1, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Murze pod Gubernicem w kilometrze 46 $\frac{4}{6}$ gościńca włoskiego wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 7, l. 5, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej od Villesse do Rudy prowadzącej wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 23.500 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 2, na przerobienie gościńca karyntyńskiego pomiędzy Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110.8 aż do 115.2 wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 4, na poprawienie gościńca plemińskiego między Abbacyą a Wołoskiem pod Skerbiczi, kilometr 64·8 aż do 65·0 wyznaczona w sumie . . . . . 5.500 zł.
6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 5, na poprawienie gościńca karyntyjskiego między Desklą a Rodeżem, kilometr 76·0 aż do 77·0 wyznaczona w sumie . . . . . 9.500 zł.
7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi po lewym brzegu rzeki Soczy od Kanalu aż do Tolmina wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 9, jako dodatek skarbowy na częściowe uregulowanie rzek Soczy i Torre wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.
9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 7, l. 11, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej w dolinie Baczy, to jest w części od Hadażużny przez Pobrdo aż do granicy krajowej krańskiej wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 8, l. 2, na przełożenie gościńca salzburskiego na górze Melleker wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.
11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 8, l. 12, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . . . 3.000 zł.
12. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 8, l. 6, na przerobienie części drogi „alla Pongajola“ i postawienie nowego mostu z muirowanymi przyczolkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 aż do 13·0 lewego gościńca nonsthalskiego wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 8, l. 9, jako dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej ötzthalskiej wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.
14. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 5, §. 14, l. 5, na dalszą budowę gościńca od Ercegu Nowego do Meljin a względnie od Meljine na Kombur aż do cieśniny kateńskiej pod Gjuriczem dla IV. części szlaku od Punta Piavica aż do Gjuriczu wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 13.000 zł.
15. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, §. 14, l. 1, na budowę mostu stałego z muirowanymi filarami i wierzchem żelaznym na dzikim potoku Karakasicy na szlaku gościńca śródziemnego a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 14, l. 3, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej poljickiej od Stobrecza aż do gościńca śródziemnego pod Blatem wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
17. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, §. 14, l. 6, jako dodatek na budowę trzy metry szerokiej drogi jezdnej od Risanu do Św. Mikołaja ledenieckiego wyznaczona w sumie . . . . . 5.800 zł.
18. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 6, §. 2, l. 2, na regulacją Dunaju koło Struden wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie 50.000 zł.
19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 6, §. 2, l. 2, na tenże sam cel wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 40.000 zł.
20. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 2, l. 1, na budowie w rzece Dunaju wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 120.000 zł.
21. Dotacya ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 6, §. 8, l. 1, na regulacją Wełtawy wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 420.000 zł.
22. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 1, na tenże sam cel wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 420.000 zł.
23. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, §. 8, l. 3, na zaprowadzenie przystani tratwowych na Wełtawie i Łabie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 30.000 zł.
24. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 6 §. 8, l. 3, na tenże sam cel wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 30.000 zł.

25. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 8, l. 2, na regulację Łąby wyznaczona w sumie . . . . . 80.000 zł.

26. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 8, l. 3, na sprawienie parowca rządowego wyznaczona w sumie . . . . . 21.000 zł.

27. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 8, l. 4, jako dodatek skarbowy na roboty przygotowawcze do kanalizacji Małej Łąby od Melnika do Królowej Hradea wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.

28. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 13, jako dodatek skarbowy na koszt osuszenia bagien przy uściu rzeki Jadra pod Saloną wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.

29. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 7, §. 1, na budowę nowego domu w celu pomieszczenia starostwa w Loncezu wyznaczona w sumie . . . . . 21.500 zł.

30. Dotacja ustawą z dnia 23. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 243, na wystawienie domu urzędowego w Floridsdorfie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona a mianowicie:

w tytule 3 Bezpieczeństwo publiczne	
w sumie	123.910 zł.
„ „ 4 Służba budownicza rządowa w sumie	12.650 „
„ „ 7 Nowe budowle administracji politycznej i większe przysposobienia w sumie	63.690 „
razem .	200.250 zł.

B. Ministerstwo wyznań i oświaty:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 10, §. 5, na przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim wyznaczona jako 1. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 3. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 4. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 5, na tenże sam cel wyznaczona jako 5. rata w sumie . . . . . 5.000 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 5, na artystyczne przyozdobienie uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 4. i ostatnia rata w sumie . . . . . 5.000 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację fasady tumbu w Salzburgu wyznaczona jako 1. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata w sumie . . . . . 10.000 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła parafialnego na górze Pöllau wyznaczona jako 1. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 1.500 zł.

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata w sumie . . . . . 1.500 zł.

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła parafialnego Św. Oswalda w Eisenerz jako 1. rata dalszej zapomogi wyznaczona w sumie . . . . . 1.500 zł.

12. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynków kościelnych w Neubergu wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 3.000 zł.

13. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła parafialnego w Neubergu wyznaczona w sumie 10.000 zł.

14. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację pałacu rektoratu w Dubrowniku jako 1. rata wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.

15. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację kaplicy zwierciadlanej w Klementinum w Pradze wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 500 zł.

16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . . . 1.200 zł.
17. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na restaurację fresków w kaplicy św. Barbary klasztoru Franciszkańskiego w Pilznie wyznaczona jako 1. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 1.000 zł.
18. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację klasztoru Franciszkańskiego w Pilznie wyznaczona w sumie 2.120 zł.
19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na roboty przygotowawcze w celu restauracji kościoła św. Jerzego na Hradczynie w Pradze wyznaczona w sumie . . . . . 4.000 zł.
20. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła Św. Wacława w Pradze wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 5.000 zł.
21. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kościoła w Sedleu wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.
22. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 10, §. 7, na restaurację kaplicy włoskiej w Pradze wyznaczona w sumie . . . . . 1.000 zł.
23. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 10, §. 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie wyznaczona jako 1. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 2.700 zł.
24. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 10, §. 7, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 2.700 zł.
25. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 10, §. 8, na kupno gruntów celem odświeżenia bazyliki w Salonie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 2.900 zł.
26. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 11, §. 8, na nowe budowle, dobudowania i przebudowania, tudzież większe restauracje budownicze w Krainie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.
27. Dotacya ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 11, §. 12, na dodatki w celach budowni-
- czych w Dalmacji wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 8.180 zł.
28. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 11, §. 12, na dodatki w celach budowniczych w Dalmacji wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 1.000 zł.
29. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 11, §. 13, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania, tudzież ceny kupna w Czechach wyznaczona w sumie . . . . . 43.248 zł.
30. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 11, §. 13, na dodatki na budowle w Czechach wyznaczona w sumie . . . . . 20.000 zł.
31. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 11, §. 18, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania na Bukowinie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 6.000 zł.
32. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 11, §. 18, na tenże sam cel wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 4.000 zł.
33. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 11, §. 18, na tenże sam cel wyznaczona w sumie . . . . . 7.535 zł.
34. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 12, §. 2, na restaurację kościoła Maria am Gestade w Wiedniu wyznaczona jako 10. rata w sumie . . . . . 13.600 zł.
35. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 12, §. 2, na rozpoczęcie budowy dzwonicy przy kościele katedralnym w Szybeniku jako 1. rata wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 3.000 zł.
36. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 14, na nowe budowle, przebudowania i dobudowania w Dalmacji wyznaczona w sumie . . . . . 12.530 zł.
37. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 15, §. 1, na kupienie, postawienie i urządzenie dalekowszkiego astrofotograficznego dla obserwatorium uniwersyteckiego w Wiedniu jako 2. i ostatnia rata wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.

38. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 1, na zaprowadzenie oświetlenia elektrycznego w kilku klinikach szpitalu powszechnego w Wiedniu wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 4.260 zł.
39. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 1, na postawienie wanien kamiennych w obu instytutach anatomicznych uniwersytetu wiedeńskiego wyznaczona w sumie . . . . . 2.000 zł.
40. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 4, na przysposobienie lokalu dla kliniki dermatologicznej uniwersytetu niemieckiego w Pradze wyznaczona w sumie . . . . . 375 zł.
41. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 4, na roboty budownicze konserwacyjne w szpitalu powszechnym w Pradze wyznaczona w sumie . . . . . 4.430 zł.
42. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na postawienie cieplarni w ogrodzie botanicznym uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 1. rata a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie 18.000 zł.
43. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. i ostatnia rata w sumie . . . . . 1.500 zł.
44. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 15, §. 6, na budowę nowego domu dla instytutu patologiczno-anatomicznego uniwersytetu krakowskiego wyznaczona jako 6. i ostatnia rata a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 25.000 zł.
45. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na kupno zbioru odcisków galwanoplastycznych dawnych polskich pieczęci wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 350 zł.
46. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 6, na sprawienie sprzętów dla Collegium novum wyznaczona w sumie . . . . . 318 zł.
47. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 15, §. 7, na urządzenie zakładu gazu wodnego w budynku instytutowym uniwersytetu czernowieckiego wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 6.000 zł.
48. Dotacja ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 16, §. 1, na roboty budownicze w budynku licealnym w Lublanie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 9.900 zł.
49. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 16, §. 1, na postawienie parkanu kratowego żelaznego przy ogrodzie doświadczalnym seminarium nauczycielskiego w Litomierzycach dla gimnazjum (niemieckiego) w Litomierzycach wyznaczona w sumie . . . . . 460 zł.
50. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 16, §. 1, na sprawienie narzędzi gimnastycznych i szaf dla gimnazjum rządowego realnego i wyższego (czeskiego) w Chrudimie wyznaczona jako 2. i ostatnia rata w sumie . . . . . 615 zł.
51. Dotacja ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 16, §. 1, jako zapomoga gminie miasta Buczacza na wystawienie nowego domu dla gimnazjum wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie 20.000 zł.
52. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 1, na postawienie nowej studni w dziedzińcu budynku gimnazjum rządowego (polskiego) w Tarnowie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 800 zł.
53. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 16, §. 1, na wewnętrzne urządzenie budynku szkolnego gimnazjum rządowego w Buczaczu wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.
54. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 16, §. 2, na sprawienie wieszadeł ściennych i sławideł na parasole dla szkoły realnej rządowej w Wiedniu (XVIII. dzielnica) wyznaczona w sumie . . . . . 400 zł.
55. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 16, §. 2, na urządzenie wewnętrzne szkoły realnej rządowej w Winohradach królewskich wyznaczona w sumie . . . . . 6.000 zł.
56. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 16, §. 2, na roboty konserwacyjne w budynku niemieckiej szkoły realnej rządowej w Budziejowicach wyznaczona jako ostatnia rata w sumie . . . . . 1.340 zł.
57. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 16, §. 2, na sprawienie środków naukowych i przyborów gimnastycznych dla szkoły realnej rządowej w Jiczynie wyznaczona jako ostatnia rata w sumie . . . . . 300 zł.
58. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 16, §. 2, na budowę nowego domu szkoły realnej w Krakowie wyznaczona jako 3. i ostatnia rata a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 50.000 zł.

59. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 1, na urządzenie warsztatów szkoły zawodowej artystyczno-przemysłowego obrabiania metali w szkole artystyczno-przemysłowej w Pradze wyznaczona jako pierwsza rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 500 zł.

60. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, na przybudowę w szkole przemysłowej rządowej wyznaczona jako 5. rata w sumie . . . . . 32.000 zł.

61. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, na kupno gruntu pod budowę projektowanego nowego domu dla czeskiej szkoły przemysłowej rządowej w Bernie wyznaczona w sumie . . . . . 32.000 zł.

62. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, na dodatek dla gminy Bielska za przybudowę do budynku tamtejszej szkoły przemysłowej rządowej wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 1.000 zł.

63. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 18, §. 1, na urządzenie tkactwa mechanicznego w szkole tkactwa w Humpoleszu wyznaczona jako 4. i ostatnia rata a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 700 zł.

64. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, na urządzenie tkactwa mechanicznego w szkole tkackiej w Asch wyznaczona jako 5. rata w sumie . . . . . 5.000 zł.

65. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 1, na urządzenie wewnętrzne dla szkoły tkackiej w Strakonicach wyznaczona jako 2. rata w sumie . . . . . 1.500 zł.

66. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 18, §. 3, na pierwsze urządzenie dla szkoły handlowej rządowej we Lwowie wyznaczona w sumie . . . . . 2.000 zł.

67. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 20, §. 1, na naprawy i inne roboty budownicze w budynku seminarium nauczycielskiego męskiego w Pradze (niemieckie) wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 3.700 zł.

68. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 23, §. 1, na odbudowanie kościoła w Tschowicach wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 4.500 zł.

69. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 23, §. 1, na naprawy w kościele Św. Ignacego w Jiczynie wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 3.300 zł.

C. Ministerstwo skarbu:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 10, tytule 5, Straż skarbową, na budowę budynku urzędowego w Voitsbergu wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 4.800 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w rozdziale 10, tytule 5, Straż skarbową, na budowę nowego domu urzędowego w Deutsch-Landsbergu wyznaczona jako 1. rata w sumie 5.500 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w rozdziale 10, tytule 9, Kataster podatku gruntowego, na rewizję katastru podatku gruntowego wyznaczona w sumie . . . . . 1.390.000 zł.

4. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w rozdziale 15, tytule 1, Dochody z soli, na nowe budynki i inne wydatki nadzwyczajne wyznaczona w sumie . . . . . 606.000 zł.

5. Dotacja ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 16, tytule 3, Sprzedaż tytoniu, na nowe budynki wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 108.250 zł.

6. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w rozdziale 16, tytule 2, Zarząd tytoniu na nowe budynki wyznaczona w sumie . . . 325.000 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897 w rozdziale 16, tytule 3, Sprzedaż tytoniu, na nowe budynki wyznaczona w sumie . . . . 36.200 zł.

8. Dotacja ustawą z dnia 23. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 243, na budowę domu urzędowego w Floridsdorfie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona, mianowicie:

w rozdziale 10, tytule 3	w sumie	3.620 zł.
„ „ 10, „ 6 „ „		24.450 „
„ „ 10, „ 9 „ „		1.280 „
	razem	29.350 zł.

9. Dotacje ustawą z dnia 23. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 298, w artykule II b) na naprawienie szkód zrzadzonych przez powódzie w żupach solnych wyznaczona w sumie . . . . . 120.000 zł.

D. Ministerstwo handlu:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 8, §. 7, na rozszerzenie urzędzeń portowych w Tryeście wyznaczona a rozporządzeniem cesarskim z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 976.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 7, §. 3, na budowę grobli do ładowania w Polju wyznaczona jako 5. rata w sumie 25.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 7, §. 4, na postawienie grobli ochronczej w Kropaniu wyznaczona w sumie . . . 7.700 zł.

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 9, §. 4, Zakład poczt i telegrafów, na koszt budowy nowych domów dla poczt i telegrafów wyznaczona w sumie . . . . . 171.000 zł.

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 9, §. 6, na urządzenie nowych urzędów lub rozszerzenie istniejących wyznaczona w sumie . . . . . 74.000 zł.

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 6, na budowę nowego domu urzędowego w Deutsch-Landsbergu wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 3.000 zł.

E. Ministerstwo kolei żelaznych:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w rozdziale 27, tytule 14, §. 1, na budowę odnogi do stacyi wodnej przy dworcu kolejowym w Mittelgrundzie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie 7.410 zł. w złocie czyli w walucie austriackiej . . 8.820 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w rozdziale 28, tytule 7, §. 1, na rozszerzenie stacyi w Nowym Sączu wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 50.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w rozdziale 28, tytule 4, §. 2, na wkłady z funduszu wkładowego nabytych na rzecz państwa linii austriackiej Spółki kolei lokalnych wyznaczona w sumie . . . . . 19 000 zł.

4. Dotacya rozporządzeniem cesarskiem z dnia 15. lipca 1897 pod tytułem Budowa kolei żelaznych państwa, budowa linii Stanisławów—Woronienka, na wydatki za roboty przydatkowe wyznaczona w sumie . . . . . 150.000 zł.

F. Ministerstwo rolnictwa.

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 2, na urządzenie laboratorium bakteriologicznego w Wiedniu wyznaczona w sumie 86.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, l. 16, na środki urzędowe z powodu przeciwnego ustawie wyrobu i przeciwnej ustawie sprzedaży napojów do wina podobnych i wina zawierających wyznaczona w sumie . . . 3.000 zł.

G. Ministerstwo sprawiedliwości:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1891 w tytule 4, §. 22, na budowę domu dla Sądu obwodowego w Rzeszowie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 5.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1892 w tytule 4, §. 14, na rozszerzenie budynku sądowego w Zadarze wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie 17.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1893 w tytule 4, §. 28, na budowę domu dla Sądu obwodowego w Nowym Sączu jako 1. rata wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . 5.000 zł.

4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1894 w tytule 4, §. 28, na tenże sam cel jako 2. rata wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . 15.000 zł.

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 4, §. 25, na budowę domu urzędowego w Horodence jako 1. rata wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 13.000 zł.

6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 28, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . 12.000 zł.

7. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 33, na tenże sam cel jako nadatek wyznaczona w sumie . . . . . 5.000 zł.

8. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 32, na budowę trzeciego skrzydła w domu więziennym w Tarnopolu wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 15.000 zł.

9. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 38, na tenże sam cel wyznaczona jako 2. rata w sumie . . . . . 25.000 zł.

10. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 4, §. 33, na budowę domu urzędowego w Kossowie jako 1. rata wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 10.000 zł.

11. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 39, na tenże sam cel wyznaczona jako ostatnia rata w sumie . . . . . 15.000 zł.
12. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 16, na kupno gruntu pod budowę domu dla sądu w Lublanie wyznaczona w sumie . . . . . 22.130 zł.
13. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 7, na kupno i przysposobienie koszar w Rudolfowie wyznaczona w sumie . . . 50.000 zł.
14. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 19, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Szybeniku wyznaczona w sumie 3.000 zł.
15. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 25, na budowę domu dla sądu powiatowego i na więzienie w Hostinnem wyznaczona w sumie . . . . . 30.000 zł.
16. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 26, na budowę domu urzędowego w Karłowich Warach wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 30.000 zł.
17. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 28, na kierowanie budową domu dla sądu i na więzienie w Szlanach, którą ma gmina prowadzić, wyznaczona w sumie . . . 3.000 zł.
18. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 29, na budowę domu dla sądu w Taborze wyznaczona w sumie . . . . . 10.000 zł.
19. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 30, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Węgierskiem Hradyszczu wyznaczona w sumie . . . . . 54.000 zł.
20. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 44, na budowę domu dla sądu w Zborowie wyznaczona jako 1. rata w sumie . 25.000 zł.
21. Dotacye ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 46, na budowę domu urzędowego w Żydaczowie wyznaczona jako 2. rata w sumie . . . . . 15.000 zł.
22. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 47, na budowę domu urzędowego w Kamionce Strumiłowej wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 10.000 zł.
23. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 48, na wystawienie drugiego piętra na budynku urzędowym w Złoczowie wyznaczona w sumie . . . . . 12.400 zł.
24. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, §. 56, na budowę domu urzędowego w Serecie wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 25.000 zł.
25. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 6, §. 2, na budowę domu na mieszkania dla urzędników przy zakładzie karnym w Kartuzach wyznaczona w sumie . . . . . 25.000 zł.
26. Dotacya ustawą z dnia 23. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 243, na budowę domu urzędowego w Floridsdorfie wyznaczona a rozporządzeniem cesarskiem z dnia 25. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 104 aż do końca grudnia 1898 przedłużona w sumie . . . . . 140.400 zł.

II. W preliminarzu wkładów.

A. Ministerstwo spraw wewnętrznych:

5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, na urządzenie przystani dla tratw na Wełtawie i Łabie wyznaczona w sumie . . . . . 340.000 zł.
2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 5, na budowę domu urzędowego w Krakowie wyznaczona w sumie 200.000 zł.

B. Ministerstwo wyznań i oświaty:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 1, dla instytutu higienicznego w Wiedniu wyznaczona, jako 1. rata w sumie . . . . . 100.000 zł.
2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, na przebudowanie fabryki broni w Wiedniu wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 270.000 zł.
3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 5, na instytuty uniwersyteckie w Innsbrucku wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 200.000 zł.
4. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 6, dla kliniki okulistycznej w Krakowie wyznaczona w sumie . . . 120.000 zł.
5. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 7, dla kliniki medycznej w Krakowie wyznaczona w sumie . . . . . 160.000 zł.
6. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 8, na budowę domu dla techniki w Wiedniu wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 100.000 zł.

7. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 17, na budowę domu dla gimnazjum w Lublanie wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 100.000 zł.

8. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 12, dla gimnazjum akademickiego w Pradze na kupno gruntu wyznaczona w sumie . . . . . 156.600 zł.

9. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 14, dla gimnazjum i seminarium nauczycielskiego męskiego w Ołomuńcu wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 150.000 zł.

10. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 19, dla rządowej szkoły realnej wyższej w Grazu na kupno gruntu i jako 1. rata kosztem budowy wyznaczona w sumie 129.000 zł.

11. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 20, na budowę rządowej czeskiej szkoły realnej wyższej w Bernie wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 30.000 zł.

C. Ministerstwo skarbu:

1. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 2, na budowę domu urzędowego w dzielnicy XV w Wiedniu wyznaczona w sumie . . . . . 200.000 zł.

2. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3, na budowę domu urzędowego na Porzezu w Pradze wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 100.000 zł.

3. Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 4, na budowę domu urzędowego w Kołomyi wyznaczona w sumie 120.000 zł.

D. Ministerstwo handlu:

Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 4, na budowę a według okoliczności kupno domu na pocztę przy dworcu kolei zachodniej w Wiedniu wyznaczona w sumie . . . . . 68.000 zł.

E. Ministerstwo kolei żelaznych:

Dotacje poniżej wymienione ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II wyznaczone, a mianowicie:

a) Budowa kolei żelaznych państwa:

1. Pod l. 1 na budowę kolei żelaznej Halicz—Ostrów (Tarnopol) z odnogami do Brzeżan i Podhajec . . . . . 1,344.000 zł.

2. Pod l. 2 na budowę kolei żelaznej Chodorów—Podwysokie . . . . . 1,214.940 zł.

3. Pod l. 5 na budowę kolei lokalnej Lipowa—Bożanów (Heinersdorf) . . . . . 49.470 zł.

4. Pod l. 6 na budowę kolei lokalnej Mikołowice—Cukmantel . . . . . 14.690 zł.

5. Pod l. 7 na budowę kolei żelaznej Beraun—Dusznik . . . . . 857.660 zł.

6. Pod l. 10 na budowę kolei lokalnej Kraliki (Lichtenau)—Schildberg . . . . . 780.000 zł.

7. Pod l. 11 na budowę kolei lokalnej Bärn—Andersdorf—Hof . . . . . 375.000 zł.

8. Pod l. 12 na budowę kolei lokalnej Olbrachcice—Osoblaha . . . . . 660.000 zł.

b) Udział w zgromadzeniu kapitału na budowę kolei prywatnych:

9. Pod l. 14 na budowę kolei lokalnych:

Czerczany—Kolin z odnogą do Kacowa 300.000 zł.

Strakonice—Brzeznice . . . . . 200.000 „

Blatna—Nepomuk . . . . . 22.000 „

Brzeznica—Rožmítal . . . . . 32.000 „

Karłowary—Merkelsgrün . . . . . 40.000 „

Göpfritz—Raabs . . . . . 40.000 „

10. Pod l. 15 dodatek państwa na urządzenie szlaku kolei lokalnej Chabówka—Nowytarg . . . . . 1,300.000 zł.

11. Pod l. 16 dodatek państwa na budowę kolei żelaznych Łużany—Zaleszczyki, Hliboka—Sereć, Radowce—Frassin (Brodina) i Nepołokowce—Wyżnica, jednorazowy dodatek państwa . . . . . 1,500.000 zł.

c) Ruch kolei żelaznych utrzymywany przez państwo:

12. Pod l. 17 na urządzenie drugich torów: Salzburg—Granica państwa . . . . . 126.000 zł.

13. Pod l. 18 na rozszerzenie stacy i ich urządzeń:

Stacya w Nowym Sączu . . . . . 50.000 zł.

Stacya w Pradze i zakład woźniczy w Nusslu (7. rata) . . . . . 150.000 zł.

F. Ministerstwo rolnictwa:

Dotacja ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 1, na wkłady w lasach państwa wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 500.000 zł.

G. Ministerstwo sprawiedliwości:

1. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 3, na budowę domu sądowego w Lublanie wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 100.000 zł.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 4, na budowę domu dla sądu obwodowego w Gorycyi wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 100.000 zł.

3. Dotacya ustawą skarbową na rok 1897, w załączce II, pod l. 7, na budowę domu dla sądu i na więzienie w Ołomuńcu wyznaczona jako 1. rata w sumie . . . . . 100.000 zł.

. 4.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego wchodzącego w wykonanie dnia 1. stycznia 1899, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 28. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1898.

Treść: № 239. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się przedłużenia mocy obowiązującej postanowień dotychczasowego przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Banku austriacko-węgierskiego.

239.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 30. grudnia 1898,

tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej postanowień dotychczasowego przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej i stosunku do Banku austriacko-węgierskiego.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Zachowaną aż do dnia 31. grudnia 1898 rozporządzeniem cesarskim z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308, moc obowiązującą postanowień przymierza cłowego i handlowego między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami korony węgierskiej na mocy ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 zawartego a ustawą z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48 przedłużonego i zmienionego, ze wszystkimi dalszemi zmianami jakie zaszły w skutek ustaw z dnia 25. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 105, 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 127, 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 191 i z dnia 27. lutego 1897, Dz. u. p. Nr. 72, przedłuża się aż do dnia 31. grudnia 1899.

Na tenże sam przeciąg czasu zatrzymuje moc swoją postanowienie, wydane w §. 1 ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 47, co do używania dochodów cłowych.

§. 2.

Zachowaną aż do dnia 31. grudnia 1898 rozporządzeniem cesarskim z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 308, moc obowiązującą ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 51, tyczącej się przedłużenia przywileju Banku austriacko-węgierskiego, jakoteż ustawy z dnia 12. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 112 i z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 129, przedłuża się aż do dnia 31. grudnia 1899.

W związku z tem, zachowaną rozporządzeniem cesarskim moc obowiązującą ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 49, którą Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych upoważniony został do zawarcia z Rządem węgierskim na zasadzie ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 64 nowej umowy co do długu pierwotnie w sumie 80 milionów złotych, należących się Bankowi austriacko-węgierskiemu, przedłuża się w ten sposób, że postanowienia umowy zawartej na zasadzie tej ustawy zachować mają moc obowiązującą aż do dnia 31. grudnia 1899 a względnie, że wykonanie postanowień artykułu III. tejże umowy przedłuża się na rok.

Zgodnie z tem, upoważnia się Ministra skarbu do zawarcia z Bankiem austriacko - węgierskim umowy potrzebnej w skutek przedłużenia przywileju.

§. 3.

Jak tylko w ciągu roku 1899 wejdą w wykonanie układy między królestwami i krajami w Radzie państwa reprezentowanymi a krajami korony węgierskiej co do spraw w §§. 1 i 2 oznaczonych, jakoteż w tym przypadku, gdyby co do tych spraw w krajach korony węgierskiej, obecny stan lub wzajemność nie były bez zmiany utrzymane, zarządzenia w §§. 1 i 2 wydane, utracą moc swoją.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie dnia 1. stycznia 1899.

Wykonanie onegoż poruczam całemu Mojemu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1898.

Treść: *M* 240. Najwyższe pismo odręczne, dotyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w roku 1899 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

240.

Najwyższe pismo odręczne z dnia 30. grudnia 1898,

tyczące się stosunku, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane przyczyniać się mają w roku 1899 do pokrywania kosztów spraw wspólnych.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wydać następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany Hrabio Thun!

Ponieważ pomiędzy reprezentacjami ustawowymi królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i krajów korony węgierskiej nie przysłała do skutku w myśl §. 3 ustawy z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 146 (§§. 19, 20 i 21 XII. artykułu ustawy węgierskiej z roku 1867) umowa

co do stosunku, w jakim takowe przyczyniać się mają w roku 1899 do pokrywania kosztów spraw wspólnych, przeto uznaję za stosowne na zasadzie §. 3 powołanej ustawy (§. 21 powołanego artykułu ustawy) postanowić, że stosunek, w jakim królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane tudzież kraje korony węgierskiej, na zasadzie ustawy z dnia 21. maja 1887, Dz. u. p. Nr. 47 (XXIII. artykułu ustawy węgierskiej z roku 1887), przyczyniały się w okresie 1888 aż do 1897 a na zasadzie Mojego pisma odręcznego z dnia 30. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 310 w roku 1898, do pokrycia kosztów spraw spólnych, ma być zatrzymany bez zmiany na rok 1899.

Polecam Panu podać to do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1898.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1898.

Treść: № 241. Rozporządzenie, dotyczące się wyłączenia druków, którym odebrany został debit pocztowy, od przewozu za pośrednictwem przedsiębiorstw kolei żelaznych i żeglugi parowej.

241.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i kolei żelaznych z dnia 31. grudnia 1898,

dotyczące się wyłączenia druków, którym odebrany został debit pocztowy, od przewozu za pośrednictwem przedsiębiorstw kolei żelaznych i żeglugi parowej.

§. 1.

Druki, którym odebrany został debit pocztowy do królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wyłączone są na zasadzie postanowień §. 50 Regulaminu ruchu kolei żelaznych z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, od przewozu kolejami żelaznymi.

Postanowienie to stosuje się także do przewozu statkami parowymi.

§. 2.

Jeżeli dopiero po odbiorze posyłki do przewozu stwierdzone zostanie, że zawiera ona druki tego rodzaju, który oznaczony jest w §. 1, przedsiębior-

stwo przewozowe winno zatrzymać posyłkę lub część jej zarzutowi podlegającą i uwiadomić o tem Władzę polityczną, albo — w siedzibie Władzy policyjnej rządowej, też Władzę policyjną.

Władze rzeczono, po spisaniu wywodu istoty rzeczy, uwiadomić mają uprawnionego do rozrządzenia, że jeżeli tego zażąda, dotycząca posyłka będzie na jego koszt odesłana napowrót za granicę, gdyby zaś w przeciągu 4 tygodni nie zgłosił się z takim żądaniem, zostanie zniszczona.

§. 3.

Przepisy istniejące pod względem postępowania z takimi posyłkami w obrocie pocztowym pozostają nienaruszone.

§. 4.

Postanowienia powyższe wchodzą w wykonanie od dnia ogłoszenia.

Rząd królewsko węgierski, z którym się w tym względzie porozumiano, wydaje jednocześnie równobrzmiące zarządzenia dla krajów korony węgierskiej.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Di Pauli r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XC. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1898.

Treść: № 242. Rozporządzenie cesarskie, dotyczące się udzielania zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzenia niedostatku.

242.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 30. grudnia 1898,

tyczące się udzielania zapomóg z funduszków państwa w celu uśmierzenia niedostatku.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Rząd Mój, żeby na zapomogi dla ludności zasiłku potrzebującej w okolicach nawiedzonych gradobiciem w roku 1898 lub dotkniętych albo zagrożonych niedostatkami z powodu innych wydarzeń żywiołowych na całym obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wydał w miarę potrzeby ogółem aż do 1,600.000 zł. pod warunkiem złożenia rachunków.

§. 2.

Dotacja ta przeznaczona jest w ogóle na udzielanie zapomóg niezwrótanych, które w szczególności wydawane być mogą poszkodowanym wsparcia potrzebującym, gminom, powiatom, stowarzyszeniom i konkurencyom także na zakupno żywności, zboża na zasiew, paszy dla bydła itp., tudzież na przywrócenie do dawnego stanu budowli zniszczonych i uszkodzonych i na wykonanie robót publicznych i środków zabezpieczających dla ogółu pożytecznych.

W przypadkach wyjątkowych można także wyznaczyć z tych dotacji poszczególnym gminom pod

odpowiedzialnością funduszków krajowych, na naprawienie szkód żywiołowych, pomniejsze zaliczki bezprocentowe, które mają być spłacone ratami w najwięcej 20 latach, począwszy od 1. stycznia 1901.

§. 3.

Zapomogi i zaliczki wydzielać mają Władze rządowe, a mianowicie zaliczki w porozumieniu z Wydziałami krajowymi.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i czynności urzędowe, dotyczące się zapomóg i zaliczek, w rozporządzeniu niniejszem wzmiankowanych, w szczególności zaś także dotyczące się zabezpieczenia zaliczek i odnoszące się do kwot drogą składki zebranych i darów są wolne od stępli i opłat.

§. 5.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1898

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.

Wittek r. w.

Bylandt r. w.

Kaizl r. w.

Welsersheimb r. w.

Ruber r. w.

Kast r. w.

Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

